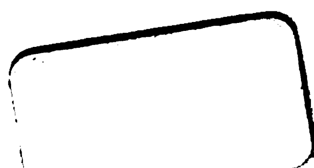
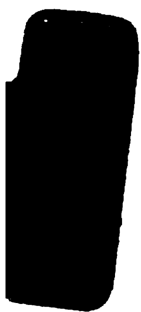

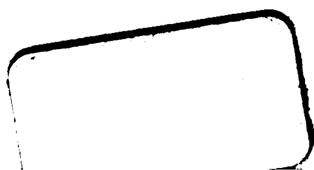

KAC

Strobe1

KAC

Strob...

STRABONIS

TABULÆ

PARISIIS. — EXCUDEBANT FIRMIN-DIDOT, VIA JACOB, 56.

Strabo

STRABONIS
GEOGRAPHICORUM

TABULÆ XV

INSTRUXIT

CAROLUS MÜLLERUS

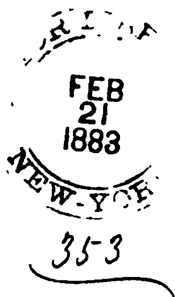
PARISIIS

EDITORE AMBROSIO FIRMIN-DIDOT

INSTITUTI FRANCIÆ TYPOGRAPHO

VIA JACOB, 56

M DCCC LXXVII

FEB
21
1883
NEW-YO
353

TABULÆ

IN

STRABONIS GEOGRAPHICA.

PRÆFATIO.

Mirari subit qui fiat ut minora quædam scripta geographica sæpius sint tabulis explicata, illud vero quod omnium maximum hujus generis opus habemus, ejusmodi auxilio nemo hucusque instruxerit. Nam quæ in Falconeriana Strabonis editione tabulæ vel potius tabularum simulacra exstant, in censum venire nequeunt; ceteri autem editores aut omnem hanc provinciam defugerunt, aut in orbis terrarum imagine ad mentem Eratosthenis et Strabonis summis lineolis adumbranda acquieverunt. Et tamen ita res habet ut ad penitiorem Strabonianæ geographiæ intelligentiam et ad criticam in corruptissimo scriptore recte exercendam vix ullum sit accommodatius instrumentum quam tabulæ rite constructæ. Igitur Firminus Didot, sua ipsius commoda indefesso de literis bene merendi studio postponens, eâ quam omnes novimus liberalitate principe viro dignâ et nostro ævo in turpe lucrum unice intento nunquam satis laudandâ, universum Strabonis opus in tabulas expandendum curavit, quas nos, optimis usi auxiliis, quam fieri poterat diligentissime delineavimus; delineatas autem arte sua illustrarunt Jacobsius et Dalmontius, sculptores in hac urbe celeberrimi, quorum ille imagines terrarum, hic nomina æri commiserunt.

Bertius quidem (Theatr. Mundi, præf.) ipsum Strabonem πίνακας operi suo adjunxisse censuit : id vero tantum abest ut concedamus, ut Strabo haud credidisse nobis videatur fore ut aliquando existat qui suis Geographicorum libris innitens figuras regionum et fines provinciarum oppidorumque situs delineare suscepturus sit. Permulta enim eorum quæ in tali negotio magni momenti sunt, vel de industria Noster prorsus negligit vel levi bracchio tetigisse satis habet, tum quod orbis terrarum descriptio κολοσσουργία quædam est in qua τὸ καθ' ἕκαστον ἀκριβὲς negligere licet, tum vero quod istam exactæ et minutæ doctrinæ austeritatem a se alienam esse auctor existimavit, qui non geometris et pinacographis scripsit, sed hoc maxime sibi proposuit ut κοινὸν σύγγραμμα καὶ πολιτικὸν καὶ δημωφελὲς sui ævi lectoribus ingenuis in manus traderet (p. 11, 21). Idem disertis verbis profitetur (p. 147, 21) : Ὅσα μὲν φυσικῶς διώρισται, δεῖ λέγειν τὸν γεωγράφον καὶ ὅσα ἐθνικῶς, ὅταν ᾖ καὶ μνήμης ἄξια· ὅσα δ' οἱ ἡγεμόνες πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευόμενοι διατάττουσι ποικίλως, ἀρκεῖ κἂν ἐν κεφαλαίῳ τις εἴπῃ, τοῦ δ' ἀκριβοῦς ἄλλοις παραχωρητέον. Unde facile intelligitur in quantas angustias incidat si quis provinciarum limites e Strabone elicere studuerit. Huc accedit quod Strabo sua e variis fontibus colligens interdum non animadvertit verbis se jungere quæ tabularum lineis jungi nequeant (*).

Inter tabulas a Strabone adhibitas præter antiquiores illas, quæ Alexandrinis debebantur, fuisse etiam Agrippæ orbem pictum, verisimilis est virorum doctorum sententia (**), cujus probabilitatem iis maxime corroborari puto quæ p. 230, 27 de insulis Liparæis ex Chorographo traduntur. Hæc enim quum falsissima sint, adeo ut verba Strabonis corrupta nec ulla medicina sananda esse Kramerus existimaverit, tam egregie cum iis quæ in Tabula Peutingeriana delineata habes, concinunt, ut orbem Agrippæ communem his subesse fontem haud dubitemus.

Ceterum non multum hinc proficimus; majoris autem in nostram rem momenti est quod easdem tabulas, quibus Straboni uti licebat, Ptolemæus quoque adhibuit. Quantacunque enim fuerint quæ Ptolemæus in melius mutaverit,

(*) Recte Rennelius (*Topography of the plain of Troy* p. 22) : « It appears clearly that he (Strabo) was not in habit ob sobjecting his written Geography to the test of tabular construction; whence, in some cases, its accuracy and consistency were never put to the proof. »

(**) Præ ceteris v. Petersen in *Rhein. Mus.* tom. 8. p. 402 sqq.

usque Belgica sua ipsius ætate pertinuerit subindicat.

Plurimas Galliæ gentes ita Noster recenset ut sedes singularum accuratius non definiat. Quare si nomina earum secundum disertiores scriptores disposui, vim Straboni intulisse vix accusabor. Gentes quidem inter Rhenum et Sequanam degentes ipse auctor aliquomodo disposuit (p. 161), sed tam perfunctorie, ut in his quoque ordinandis de meo aliquid addendum esse putaverim. In rudiore tabula Straboniana res in hunc modum adornanda foret :

O c e a n u s.

Sequana F.	Caleti.	Suessiones.	Ambiani.	Bellovaci.	Morini.	Menapii.	Rhenus F.
					Eburones.	Nervii.	
					Atrebatii.	Ubii.	
					Remi.		
					Senones.	Treviri.	
					Mediomatrici.		
					Tribocci.		

De Vadicasiis, quos juxta Lingones collocavi, vid. Ind. var. lect. ad p. 154, 34. Alesiam urbem cum hodierno vico *Alaise* composui. Hinc corrigenda sunt quæ dixi in Indice nominum s. v. *Alesia*, ubi eam sententiam secutus sum quæ olim obtinebat quamque etiamnunc sunt qui tueri studeant. — In Helvetia Toygenos (modo ita scribendum sit) in hodierna *Zug* regione collocavi. Sin recte conjeci (v. var. lect. ad p. 260) eosdem esse cum iis qui p. 260 Τοίνιοι vocantur, ad Brigantium potius lacum ponendi sunt.

Inter Galliæ Transpadanæ oppida fortasse poni debebat Bergomum. Vid. Index var. lect. ad p. 177, 29.

In Tab. V monendum erat Lunam, Etruriæ oppidum, a Strabone (p. 185, 9) perperam poni ab occasu Macræ fluvii, adeo ut oppidum a portus loco non distinguatur. Idem etiam eo indicatur, quod a Pisa ad Lunam 400 stadia exputantur. — In eadem Etruria legitur *Falerii seu Phalisci;* at e Strabonis mente inter Falerios et Phaliscos distinguendum videtur. V. Ind. var. lect. ad p. 188, 26. — In Umbria pro *Otriculum, Ocridi* lege *Ocriculum*, *Ocricli*. Ibidem *Larolum* nomen deleri velim. V. Ind. v. l. ad p. 189, 32. — In Latio ad Melpidis fluvii initia Atinam oppidum addendum esse censeo. V. Ind. v. l. ad p. 197, 47.—*Festorum* locus, Romæ urbi proximus, vereor ne librariorum sphalmati debeatur. V. Ind. v. l. ad p. 191, 46.— Ne mireris *Veregin* fluvium qui e Prænestino agro in Trerum (*Tolerum* legendum puto) incidit, vide Ind. v. l. ad p. 199. 19. — Casu factum, ut omissa sit linea qua via Latina cum Labicana ad Pictas conjungenda est. — Pithecussæ insulæ mons dicebatur *Epopeus*, non vero, ut codd. Strab. habent, *Epomeus*. — Pro *Fanum Junonis Argivæ* (ad Silarum fl.) legas *Fanum Junonis Areiæ*. V. Ind. v. l. ad p. 209, 40. In Samnio Ebutiana oppidum (hod. *Elano*) addendum fuerit. V. Ind. v. l. ad p. 208, 8.

Siciliæ fluviis adde *Pataciam*, cujus mentio latet in loco corrupto p. 222, 21, ubi vid. not. Ammemanus fl. per ipsam Catanam urbem ducendus erat. — Mazaram opp. in tabula habes e Cluverii conjectura. Strabonem non hoc, sed Imagarum opp. commemorasse mihi videtur. V. Index ad p. 228, 35. — Gelæ mentio debetur Krameri conjecturæ, quam sequi non debebam. Vid. Ind. ad. p. 221, 22.

In Tab. VI non satis indicare potui istam Strabonis opinionem, ex qua Corcoras fl. in Savum influit, Savus in Dravum, Dravus prope Segesticam in Noarum, Noarus autem (qui etiam Calapin excipit) boream versus fluens in Danubium incidit. — In Thracia desiderantur locus *Thasiorum capita* dictus (p. 282, 13) et Scæorum populus, et Scæus fl. et Σκαιὸν τεῖχος, de quorum situ non liquet. — Ab oriente Borysthenis ponendum est *Hylæum mare*, si quidem recte conjeci mentionem ejus inesse corruptis illis quæ leguntur p. 256, 33, ubi vide. — In delineanda Chersonesi Tauricæ parte occidentali secutus sum Paulum Beckerum Odessenum (*Die Herakleotische Halbinsel. Leipzig*, 1856).

Tab. VII. — In Macedonia Axius fluvius sec. Strabonis opinionem in Thermæum sinum incidit eo loco ubi reapse Haliacmon exit; in Axium vero a borea fluens Pellamque urbem a sinistra relinquens influit Erigon. V. Ind. ad p. 277, 4. — *Agrianes* nomen, quod ad fontes Erigonis fluvii in Pæonia posui, delendum fuerit; contra in Pelagonia addendum puto : *Pelagones Triclari*. V. Ind. ad p. 277, 3. — In Illyria pro *Desarethii* lege *Dasaretii*. — In Epiro pro *Blatria* (apud Cassopæos) lege *Elatria*. — In Thessalia neque Helice, oppidum ex uno Hesiodo notum, neque

Messeis *fons*, qui prope Helladem urbem fuisse dicitur, locum invenire potuerunt. Thessaliotidis fines boreales prope Pindum montem paullo magis versus septentriones removendi sunt, Athamanum vero fines meridionales magis versus austrum proferendi, adeo ut tangant fines Thessaliotidis. V. Strabo p. 374, 19.

Tab. VIII. In Phocide Crissam urbem posui ubi ponenda est in mediterraneis; secundum Strabonem (cum quo facit Ptolemæus 3, 14 p. 230, 7 ed. Wilb.) Crissa in ora maritima inter Cirrham et Anticyram quærenda foret. Simili errore Abarum urbem Strabo (p. 363, 8) non longe ab ora maritima distare putat. In Eubœa desiderantur Elarius specus (p. 363, 20) et Bovis aula, quæ erat alia situs incerti spelunca in litore mari Ægæo obverso. Quas in Ithacæ insulæ isthmo notavi Alalcomenas, Apollodorus nescio quo pacto in Asteridis insulæ isthmo fuisse dicit. — In Argolide omissum est signum quo situs Hermionis urbis in ora maritima indicandus erat. — Verba *Hermionicus sinus* non modo suo in loco habes, sed etiam in sinus Argolici parte boreali. Ita enim res adornanda erat, siquidem sec. ea quæ in Strabonis editionibus exhibentur, initium sinus Hermionici prope Asinen ponendum est. Id tamen non dixisse Strabonem, sed viros doctos in auctorem nostrum intulisse censeo. Vide Ind. ad p. 317, 12, ubi pro ἈΝης quod codices præbent, non Ἀσίνης, sed Ἁλίας vel Ἁλιχῆς scribendum esse dixi. Reapse enim sinus, cui Hermione adjacet, a proximo Haliæ promontorio, *Cap Mylonas*, usque ad hod. *Cap Scyli* (Scyllæum pr.) pertinet. Strabo autem Scyllæum nomen perperam ad *Cap Mylonas* transtulit, oramque quæ inde est usque ad Methanam peninsulam versus ortum procurrere opinatus est. Patet id ex verbis hisce (p. 316, 24) : Ὁ μὲν (Ἀργολικὸς κόλπος) μέχρι τοῦ Σκυλλαίου πλέοντι ὡς πρὸς ἕω βλέπων καὶ πρὸς τὰς Κυκλάδας, ὁ δὲ Ἑρμιονικὸς κόλπος) ἑωθινώτερος τούτου μέχρι πρὸς Αἴγιναν καὶ τὴν Ἐπιδαυρίαν, cum quibus concinit quod p. 49, 27 legimus Μεθώνην τὴν ἐν τῷ Ἑρμιονικῷ κόλπῳ, quod attrectare non debebam. Errorem Strabonis explicare licet collatâ tabulâ Ptolemæi, in qua Hermionicus sinus memoratur nullus, sed sinus Argolicus usque ad Scyllæum promontorium (*Scyli*) extenditur. Jam si Strabo quoque acceperat Argolicum sinum pertingere usque ad Scyllæum pr., post quod sit Methana peninsula, simul vero apud alios legerat post Argolicum sinum (cujus ad Haliam sit initium) deinceps sequi sinum Hermionicum : facile intelligitur quomodo ex his male conflatis ea quam Strabo exhibet opinio nasci potuerit. Quodsi p. 321, 13 legitur : τὸ Σκύλλαιον ἐν τῇ Ἑρμιόνῃ, hoc quoque loco Scyllæum de hodierno *Cap Mylonas* intelligi debet; idque etiam inde colligas quod sec. Scylacem et Pausaniam Hermionicæ ditionis termini ad Scyllæum (*Scyli*) minime pertinent, sed ad medium sinum Hermionicum (prope *Cap Thermisi*) collocandi sunt. Strabonem fortasse pervetustum aliquem rerum statum referre conjecit Curtius (*Pelop.* A. 2, p. 455), quod ipse quoque Scyllæum Strabonis ad hod. *Scyli* referens olim putabam. Igitur his ita constitutis, in tabula nostra delenda sunt verba *Hermionicus sinus* quæ leguntur in sinus Argolici parte; deinde ad hod. *Cap Mylonas* adscribendum : *Scyllæum pr. sec. Strabonem;* denique Hermionicæ fines, quum e Strabone constitui non possint, e Scylace et Pausania assumi velim.

In Argolico sinu pro *Eion* lege *Eiones*. Locum hunc oppidulo assignavit Curtius collato Strabone p. 321, 17; Bobleyius cum eoque Kiepertus Eiones ponunt ad sinum Hermionicum haud procul a *Cap Scyli*, quo loco nunc est *Phurkoria;* eique sententiæ aliquatenus favet Strabo p. 323, 21. Ego nescio an locus qui ἠιόνες vocabatur, quærendus sit in tenui illa oræ tænia quæ a *Cap Thermisi* ortum versus extenditur. — Desideratur in Argolide locus *Pharygæ* dictus (p. 366, 15), qui ubi fuerit nescitur. — In distantiarum notis Tænaro promontorio adscriptis pro (750) lege (950), coll. Ind. ad p. 312, 8.

Laconiæ et Messeniæ confinia haud uno modo indicavi, quum Strabo diversa male misceat. Messeniæ paraplum κατακολπίζοντι esse dicit (p. 311, 17) stadiorum 800; hæc a Neda fluvio juxta oram metienti pertinent usque ad Chœrum fluvium Gereniæ proximum, quem fuisse terminum Messeniæ e Pausania novimus. At Strabo Messeniæ adscribit totam fere Messeniaci sinus oram orientalem quæ est usque ad Thyrides; has enim p. 309, 14 dicit ὁμόρους τῇ νῦν Λακωνικῇ. Idem ex eo intelligitur quod, si stadia ista 800 e Strabonis mente usque ad Chœrum fl. sive ad Gereniam computanda essent, sequens oræ tractus, qui hinc est ad Thyrides, nulla apud Strabonem mensura definiretur. Itaque diversa Strabo confundit, nisi

forte putaveris p. 311, 18 pro κατακολπίζοντι legendum esse οὐ κατακολπίζοντι. Tertium Messeniæ limitem notavi ad Pamisum fluvium. Dixerat de hoc termino Euripides, qui eo nomine a Strabone reprehenditur. Dubium autem vix est quin idem terminus fuerit ipsius Strabonis ævo; nam quum Augustus Thuriæ regionem Laconicæ adjecisset, Thuriæ autem propinquus sit magnus Pamisus fluvius, hunc ipsum Messeniam a Laconia tunc diremisse consentaneum est. Hunc vero rerum statum Strabo quoque nescius prodit eo quod Nedontem, qui non longe a Thuria abest, per Laconiam fluere dicit (p. 309, 27). Ceterum regio, quæ inter Taygetum et Pamisum interjacet, jam anno 182 a. C. a Messenia separata est, urbesque ejus, Abia, Thuria et Pharæ, tamquam sui juris civitates, in fœdus Achaicum receptæ sunt (Polyb. 25, 1), nec improbabile est regionem istam vetusto Mesolæ nomine designatam fuisse, quod ex ipso colligas Strabone, qui p. 309, 38 de Hiræ Homericæ situ varias sententias afferens inter alia etiam hæc habet : οἱ δὲ τὴν νῦν Μεσόλαν οὕτω καλεῖσθαί φασι καθήκουσαν εἰς τὸν μεταξὺ κόλπον τοῦ Ταϋγέτου καὶ τῆς Μεσσηνίας. Quæ e grammatico Homerico qui post an. 182 scripsit desumta esse conjicio.

In Cretæ tabula Cisamum pr. cum hod. *Cap de la Soude* composui, Ptolemæi rationes secutus. Veri similius tamen est indicari hodiernum *C. Spada,* sive illud promontorium in quo Dictynnæum erat. V. Ind. ad p. 407, 40. — Distantia quæ inter Gortynem et Prasum notatur, esse debet stadiorum 180 (non 130).

Tab. IX. Loca situs incerti, quos in tabula frustra quæris, hæc sunt : in Bœotia Helos et Hilesium (p. 349, 9), Narcissi Sigeli monumentum (p. 346, 46), in Helicone antrum nympharum Libethridum, Glechon oppidum Bœotiæ vel Phocidis ad Cephissum fl. (p. 364, 13), Æanin fontem in Locride Opuntia (p. 365, 28), in Attica Olympium (p. 347, 14) et Hestiæensium et Eretriensium pagi (382, 45). Meliten et Colyttum pagos Athenis proximos ne consignaremus, spatiorum angustiis impediebamur. Larissa Attica, quæ p. 382, 45 memoratur, librariorum errori accepta refertur. In Elide locum non invenerunt neque Helos Homericum neque Aloria palus quædam, neque antra nympharum Anigriadum et Atlantidum, neque Jonæum Erycydeumque — In Attica Myrrhinus, quem pagum cum hod. *Merenda* componendum esse inscriptionum fide constat, a Strabone (p. 342, 36) perperam ponitur inter Halas Araphenidas et Probalinthum. — In Megaride delendum est nomen *Ægosthenæ;* contra vero Phocidis Ægosthenas a Strabone commemoratas fuisse in Ind. ad p. 363, 4 conjecimus, ubi addas urbis ejus apud Ptolemæum quoque (3, 14) mentionem fieri.

In Elide situm Hyrmines, Cyllenes, Ephyræ, Lasionis indicavi ex sententia Ernesti Curtii (*Pelop.* t. 2, cap. 1). Idem vir doctus de aliis nonnullis aliter quam ante fieri solebat statuit, de quibus minus nobis persuasit. Neque largiri debebam quod ille de Peneo olim a borea Chelonatæ promontorii in mare egresso conjecit. Ejus enim conjecturæ argumentum præcipuum, quum in Strabonis Ptolemæique de hac re consensu positum sit, pondere caret, quoniam de aliis erroribus quam plurimis in Græciæ Macedoniæque Tabula cum Strabone Ptolemæus conspirat.

Pylum Triphyliæ non ponendum esse ubi posuerunt Leakius et Kiepertus (ad *Tzornatzi* in extremitate occidentali *Alvena* montis) et Curtius (ad hodiernam *Piscini*), sed oppidum hoc Samico proximum fuisse ideoque magis boream versus removendum esse, dixi in Ind. nominum s. v. *Pylus*. Ipse in tabula Pylum cum hod. *Xerochoroi* composui, dubitanter tamen, quum ne hoc quidem verbis Strabonis satis conveniat. Iterum rem perpendenti Pylus Samico vicinus, sed Samico paullo borealior, uni ex fluviolis qui boream versus in Selinum et per hunc in Alpheum incidunt, appositus fuisse videtur. Nam Strabo quamvis Pylum et Samicum Triphyliæ eadem 400 stadiorum distantia a Pylo Messeniæ abesse dicat (p. 299, 6. 302, 4), tamen p. 301, 49 in locorum recensione a borea meridiem versus pergens Pylum memorat ante Samicum; deinde vero (idque majoris faciendum est) verba : παραῤῥέοντος (sc. τὸν Πύλον) ποταμοῦ πρὸς ἄρκτον Ἀμάθου καλουμένου πρότερον, ὃς νῦν Μάμαος καλεῖται (p. 295, 41), simplicissime ita intelliguntur ut urbem præterlabens Amathus versus boream fluat, non vero ita, ut borealem urbis partem præterfluat (quo sensu haud dubie Strabo πρὸς ἄρκτου dixisset). Consequitur Amathum fuisse unum fluviorum qui versus Alpheum labuntur, deinde autem Minthem montem, utpote Pylo

proximum (p. 295, 51), non esse hodiernum *Alvena*, ut cum Leakio Curtius statuit et ego in tabula posui, sed altiorum illum et septentrionaliorem, qui hodie *Smerna* vocatur, ut recte censent Bobleyius et Kiepertus. Jam quem ego Mamaum nominavi, is esse debet Acidon fluvius qui ab Anigro versus occasum erat et Chaam urbem Chaæis petris subjacentem atque Jardanis tumulum præterfluebat in planitie quam pratum Jardanis appellabant (p. 298, 36. 299, 13).

Hæc quum sponte e Strabonis verbis colligi videantur, dubitatio suborta est ex eo quod Pylus cum *Lepreo* componitur (p. 299, 6), itemque Chaa urbs *Lepreo* vicina esse dicitur (299, 13). Attamen quum Strabo p. 296, 22 Lepreum a meridie Pyli esse et a Samico 100 stadia distare dicat rectissime, idem vero (p. 299, 6. 302, 4) sibi contradicat, a Pylo Messeniæ ad Pylum Triphyliæ et *Samicum et Lepreum* eandem 400 stadiorum distantiam esse aiens : facile patet cum hoc errore manifesto cohærere etiam illud quod de Leprei et Pyli vicinitate traditur. Cum falsis istis conferre licet Ptolemæi tabulas, in quibus Lepreum a borea Minthæ montis situm est in eodem parallelo in quo sunt ostia Alphei.

Tab. XI. In Mysia Teuthraniam non regionis nomen ponere debebam, sed urbis, ut feci in tab. IX. Cf. Index nom. s. v.—Tarnen, Lydiæ urbem, quam ex Homero Strabo memorat (p. 335, 5) et schol. ad Hom. ipsas Sardes dici autumat, de conjectura cum Thybarnis, quas Diodorus vocat (14, 80), et cum hodierno *Durgudlu-kassaba* composui; quod in Ind. nom. monendum erat.

In Caria Suangela, locus situs incerti, non apparet. In Lycia Chimæræ φάραγξ in Cragi montis regione ob tabulæ angustias notari non potuit. In Galatia apud Tolistobogios alicubi ponenda sunt Blucium (*Luceium* Cic.) et Peium castella. In Syria prope Antiochiam ap. Strabonem memorantur Labotas fl. et Meleagri Charax et Trapezus collis, de quorum situ certioris nihil constat.

Tab. XII. In Armenia Syspiritin et Tigranocerta notavi tum ubi revera sita fuisse videntur, tum in iis locis quibus a Strabone assignantur. V. Index ad p. 456, 3.

μειαν διεκαρτέρησε τοσοῦτον χρόνον πολιορκούμενος ὑπὸ δυεῖν στρατοπέδων μεγάλων Ῥωμαϊκῶν, ὥστ' οὐ πρότερον εἰς τὴν ἐξουσίαν ἧκε, πρὶν ἑκὼν ἐνεχείρισεν ἑαυτόν, ἐφ' οἷς ἐβεβούλητο· καὶ γὰρ τὴν στρατιὰν ἐπέτρεφεν ἡ χώρα καὶ συμμάχων εὐπόρει τῶν πλησίον φυλάρχων, ἐχόντων εὐερκῆ χωρία· ὧν ἐστι καὶ ἡ Λυσιάς, ὑπὲρ τῆς λίμνης κειμένη τῆς πρὸς Ἀπαμείᾳ, καὶ Ἀρέθουσα ἡ Σαμψικεράμου καὶ Ἰαμβλίχου, τοῦ ἐκείνου παιδός, φυλάρχων τοῦ Ἐμισηνῶν ἔθνους· οὐ πόρρω δ' οὐδ' Ἡλιούπολις καὶ Χαλκὶς ἡ ὑπὸ Πτολεμαίῳ τῷ Μενναίου, τῷ τὸν Μασσύαν κατέχοντι καὶ τὴν Ἰτουραίων ὀρεινήν. τῶν δὲ συμμαχούντων τῷ Βάσσῳ ἦν καὶ Ἀλχαίδαμνος, ὁ τῶν Ῥαμβαίων βασιλεὺς τῶν ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου νομάδων· ἦν δὲ φίλος Ῥωμαίων, ἀδικεῖσθαι δὲ νομίσας ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων, ἐκπεσὼν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν ἐμισθοφόρει τότε τῷ Βάσσῳ. ἐντεῦθεν δ' ἐστὶ Ποσειδώνιος ὁ Στωικός, ἀνὴρ τῶν καθ' ἡμᾶς φιλοσόφων πολυμαθέστατος.

11. Ὅμορος δ' ἐστὶ τῇ Ἀπαμέων πρὸς ἕω μὲν ἡ τῶν φυλάρχων Ἀράβων καλουμένη Παραποταμία καὶ ἡ Χαλκιδικὴ ἀπὸ τοῦ Μασσύου καθήκουσα καὶ πᾶσα ἡ πρὸς νότον τοῖς Ἀπαμεῦσιν, ἀνδρῶν Σκηνιτῶν τὸ πλέον· παραπλήσιοι δ' εἰσὶ τοῖς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ νομάσιν· ἀεὶ δ' οἱ πλησιαίτεροι τοῖς Σύροις ἡμερώτεροι καὶ ἧττον Ἄραβες καὶ Σκηνῖται, ἡγεμονίας ἔχοντες συντεταγμένας μᾶλλον, καθάπερ ἡ Σαμψικεράμου Ἀρέθουσα καὶ ἡ Γαμβάρου καὶ ἡ Θέμελλα καὶ ἄλλων τοιούτων.

12. Τοιαύτη μὲν ἡ μεσόγαια τῆς Σελευκίδος· ὁ δὲ παράπλους ὁ λοιπὸς ἀπὸ τῆς Λαοδικείας ἐστὶ τοιοῦτος· τῇ γὰρ Λαοδικείᾳ πλησιάζει πολίχνια, τό τε Ποσείδιον καὶ τὸ Ἡράκλειον καὶ τὰ Γάβαλα· εἶτ' ἤδη ἡ τῶν Ἀραδίων παραλία, Πάλτος καὶ Βαλαναία καὶ Κάρνος, τὸ ἐπίνειον τῆς Ἀράδου λιμένιον ἔχον· εἶτ' Ἔνυδρα καὶ Μάραθος, πόλις Φοινίκων ἀρχαία κατεσπασμένη. τὴν δὲ χώραν Ἀράδιοι κατεκληρούχησαν καὶ τὰ Σίμυρα τὸ ἐφεξῆς χωρίον· τούτοις δ' ἡ Ὀρθωσία συνεχής ἐστι καὶ ὁ Ἐλεύθερος ὁ πλησίον ποταμός, ὅνπερ ὅριον ποιοῦνταί τινες Σελευκίδος πρὸς τὴν Φοινίκην καὶ τὴν Κοίλην Συρίαν.

13. Πρόκειται δ' ἡ Ἄραδος ῥαχιώδους τινὸς καὶ ἀλιμένου παραλίας, μεταξὺ τοῦ τε ἐπινείου αὐτῆς μάλιστα καὶ τῆς Μαράθου, διέχουσα τῆς γῆς σταδίους εἴκοσιν. ἔστι δὲ πέτρα περίκλυστος, ὅσον ἑπτὰ τὸν κύκλον σταδίων, πλήρης κατοικίας· τοσαύτῃ δ' εὐανδρίᾳ κέχρηται μέχρι καὶ νῦν, ὥστε πολυορόφους οἰκοῦσι τὰς οἰκίας. ἔκτισαν δ' αὐτὴν φυγάδες, ὥς φασιν, ἐκ Σιδόνος· τὴν δ' ὑδρείαν τὴν μὲν ἐκ τῶν ὀμβρίων καὶ λακκαίων ὑδάτων ἔχουσι, τὴν δ' ἐκ τῆς περαίας· ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ἐκ τοῦ πόρου μικρὸν πρὸ τῆς πόλεως ὑδρεύονται, πηγὴν ἔχοντος ἀφθόνου ὕδατος· εἰς ἣν περικαταστρέφεται κλίβανος, καθεθεὶς ἀπὸ τοῦ ὑδρευομένου σκάφους, μολιβοῦς, εὐρύστομος, εἰς πυθμένα συνηγμένος στενόν, ἔχοντα τρῆμα μέτριον· τῷ δὲ πυθμένι περιέσφιγκται σωλὴν σκύτινος, εἴτε ἄσκωμα δεῖ λέγειν, ὁ δεχόμενος

obstinate duorum Romanorum exercituum obsidionem sustinuit, ut non prius in illorum potestatem devenerit, quam, impetratis, quas ipse volebat, conditionibus, ultro se dederet. Nam ei exercitum regio alebat, et socios habebat permultos regulos, qui loca munita in proximo tenebant; e quibus erat Lysias ultra lacum sita, qui juxta Apameam est, et Arethusa, castellum Sampsicerami et Iamblichi, ejus filii, qui reguli genti Emisenæ imperabant; nec longe dissita erat etiam Heliopolis et Chalcis, quam in potestate habebat Ptolemæus Mennæi filius, qui Massyam (*seu Marsyam*) et Ituræorum montana obtinebat. Bassi socius fuit etiam Alchædamnus (Alcaudonius *Dio Cass.*), Rhambæorum rex, qui Nomades intra Euphratem habitant. Is Romanorum amicus fuerat, sed quum se injuria affectum ab eorum præfectis existimaret, egressus in Mesopotamiam, sub Basso stipendia meruit. Ex Apamea urbe est Posidonius Stoicus, vir philosophorum nostri temporis eruditissimus.

11. Apamensium regioni versus ortum finitima est regulorum ditio Arabum, quæ Parapotamia dicitur, et Chalcidica a Massya descendens, et tota ea quæ Apamensibus ad austrum jacet, hominum magna ex parte Scenitarum, qui Mesopotamiæ Nomadibus sunt persimiles. Quo Syris magis magisque appropinquant, eo mitiores sunt, et minus Arabes et Scenitæ, ac melius constitutas habent dominationes, ut Sampsicerami Arethusa, et quæ Gambari est, et quæ Themellæ et id genus aliorum.

12. Talis ergo est Seleucensis mediterranea. Reliquum litus a Laodicea ita habet. Laodiceæ propinqua sunt oppidula, Posidium et Heracleum et Gabala; inde maritima Aradiorum jam regio, Paltus et Balanæa et Carnus, Aradiorum navale cum portu exiguo; postea Enydra et Marathus, antiqua Phœnicum urbs nunc diruta, cujus agrum sorte divisum Aradii tenent, sicuti Simyra, qui deinceps locus sequitur. His vero contigua est Orthosia et propinquus ei fluvius Eleutherus, quem quidam Seleucidis terminum faciunt, Phœnicen et Cœlesyriam versus.

13. Ante jugum quoddam et importuosum litus Aradus jacet, inter suum navale, quod diximus, et Marathum, distans a terra stadiis viginti. Est autem saxum a mari circumfusum, septem fere stadiorum ambitu, habitationibus plenum; tantamque hominum habet multitudinem ad hoc usque tempus, uti domus inhabitent multis instructas tabulatis. Aiunt a Sidoniis quibusdam exsulibus conditam. Aquantur partim e cisternis et foveis, partim ex opposita continente. In bello autem e freto paulo ante urbem aquam petunt; abundantem aqua id habet fontem, in quem clibanus inversus e scapha aquaria demittitur, plumbeus, ore lato, in angustum fundo coacto. Is fundus mediocre foramen habet, cui fistula ex corio (sive utriculum dicere malumus) adstricta est, quæ aquam e fonte

τὸ ἀναθλιβόμενον ἐκ τῆς πηγῆς διὰ τοῦ κλιβάνου ὕδωρ. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀναθλιβὲν τὸ τῆς θαλάττης ἐστί· περιμείναντες δὲ τὴν τοῦ καθαροῦ καὶ ποτίμου ὕδατος ῥύσιν, ὑπολαμβάνουσιν εἰς ἀγγεῖα παρεσκευασμένα, ὅσον ἂν δέῃ, καὶ πορθμεύουσιν εἰς τὴν πόλιν.

14. Τὸ παλαιὸν μὲν οὖν οἱ Ἀράδιοι καθ' αὑτοὺς ἐβασιλεύοντο παραπλησίως ὥσπερ καὶ τῶν ἄλλων ἑκάστη πόλεων τῶν Φοινικίδων· ἔπειτα τὰ μὲν οἱ Πέρσαι, τὰ δ' οἱ Μακεδόνες, τὰ δὲ νῦν Ῥωμαῖοι μετέθηκαν εἰς τὴν παροῦσαν τάξιν. οἱ δ' οὖν Ἀράδιοι μετὰ τῶν ἄλλων Φοινίκων ὑπήκουον τῶν Συριακῶν βασιλέων, ἅτε φίλων· ἔπειτα στασιασάντων ἀδελφῶν δυεῖν, τοῦ τε Καλλινίκου Σελεύκου καὶ Ἀντιόχου τοῦ Ἱέρακος προσαγορευθέντος, προσθέμενοι τῷ Καλλινίκῳ ποιοῦνται συμβάσεις, ὥστ' ἐξεῖναι δέχεσθαι τοὺς καταφεύγοντας ἐκ τῆς βασιλείας παρ' αὐτούς, καὶ μὴ ἐκδιδόναι ἄκοντας· μὴ μέντοι μηδ' ἐκπλεῖν ἐὰν ἄνευ τοῦ ἐπιτρέψαι βασιλέα. συνέβη δὲ ἐκ τούτου μεγάλα αὐτοῖς πλεονεκτήματα· οἱ γὰρ καταφεύγοντες ἐπ' αὐτοὺς οὐχ οἱ τυχόντες ἦσαν, ἀλλ' οἱ τὰ μέγιστα πεπιστευμένοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων δεδιότες· ἐπιξενούμενοι δ' αὐτοῖς εὐεργέτας ἡγοῦντο καὶ σωτῆρας τοὺς ὑποδεξαμένους, ἀπεμνημόνευόν τε τὴν χάριν, καὶ μάλιστα ἐπανελθόντες εἰς τὴν οἰκείαν· ὥστ' ἐκ τούτου χώραν τε ἐκτήσαντο τῆς περαίας πολλήν, ἧς τὴν πλείστην ἔχουσι καὶ νῦν, καὶ τἆλλα εὐθήνουν. προσέθεσαν δὲ τῇ εὐτυχίᾳ ταύτῃ καὶ πρόνοιαν καὶ φιλοπονίαν πρὸς τὴν θαλαττουργίαν· ὁρῶντές τε τοὺς γειτονεύοντας Κίλικας τὰ πειρατήρια συνισταμένους οὐδ' ἅπαξ ἐκοινώνουν αὐτοῖς τῆς τοιαύτης ἐπιτηδεύσεως.

15. Μετὰ δὲ Ὀρθωσίαν ἐστὶ καὶ τὸν Ἐλεύθερον Τρίπολις, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὴν ἐπίκλησιν εἰληφυῖα· τριῶν γάρ ἐστι πόλεων κτίσμα, Τύρου, Σιδόνος, Ἀράδου· τῇ δὲ Τριπόλει συνεχές ἐστι τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον, εἰς ὃ τελευτᾷ ὁ Λίβανος τὸ ὄρος· μεταξὺ δὲ Τριήρης, χωρίον τι.

16. Δύο δὲ ταῦτ' ἐστὶν ὄρη τὰ ποιοῦντα τὴν Κοίλην καλουμένην Συρίαν, ὡς ἂν παράλληλα, ὅ τε Λίβανος καὶ ὁ Ἀντιλίβανος, μικρὸν ὕπερθεν τῆς θαλάττης ἀρχόμενα ἄμφω· ὁ μὲν Λίβανος τῆς κατὰ Τρίπολιν, κατὰ τὸ τοῦ Θεοῦ μάλιστα πρόσωπον, ὁ δ' Ἀντιλίβανος τῆς κατὰ Σιδόνα· τελευτῶσι δ' ἐγγύς πως τῶν Ἀραβίων ὀρῶν τῶν ὑπὲρ τῆς Δαμασκηνῆς καὶ τῶν Τραχώνων ἐκεῖ λεγομένων εἰς ἄλλα ὄρη γεώλοφα καὶ καλλίκαρπα. ἀπολείπουσι δὲ μεταξὺ πεδίον κοῖλον· πλάτος μὲν τὸ ἐπὶ τῇ θαλάττῃ διακοσίων σταδίων, μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς θαλάττης εἰς τὴν μεσόγαιαν ὁμοῦ τι διπλάσιον. διαρρεῖται δὲ ποταμοῖς ἄρδουσι χώραν εὐδαίμονα καὶ πάμφορον, μεγίστῳ δὲ τῷ Ἰορδάνῃ. ἔχει δὲ καὶ λίμνην, ἣ φέρει τὴν ἀρωματῖτιν σχοῖνον καὶ κάλαμον, ὡς δ' αὕτως καὶ ἕλη· καλεῖται δ' ἡ λίμνη Γεννησαρῖτις· φέρει δὲ καὶ βάλσαμον. τῶν δὲ ποταμῶν ὁ μὲν Χρυσορρόας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Δαμασκηνῶν πόλεως καὶ χώρας, εἰς τὰς ὀχετείας ἀναλίσκεται σχεδόν τι· πολλὴν

per clibanum elisam excipit. Primo quæ exhauritur aqua, salsa est; exspectantes vero puræ et dulcis aquæ cursum, in vasis ad id paratis excipiunt quantum satis, atque in urbem deferunt.

14. Olim Aradii peculiares sibi reges habebant, ut ceteræ Phœnicum civitates; postea partim Persæ, partim Macedones, partim Romani res eorum in præsentem statum redegerunt. Aradii itaque cum cetera Phœnicia Syriis regibus, utpote amicis, obtemperabant; postea, duobus fratribus dissidentibus, Callinico Seleuco et Antiocho, qui Hierax cognominatus est, Callinico adhærentes, pacti hoc sunt, ut ad se ex regno confugientes recipere liceret, nec tradere invitos, sed nec etiam injussu regis enavigare permittere. Inde amplissima eis commoda obtigerunt. Confugiebant enim ad eos non vulgares homines, sed quibus maximæ res creditæ fuerant, et qui extrema timebant. Hi suscepti beneficium id putabant, ac Aradios qui exceperant servatores agnoscebant, et gratiam iis referebant, maxime quum in patriam revertissent. Hinc magnam oppositæ continentis regionem adepti sunt, atque majorem ejus partem etiamnunc tenent, et ceteris in rebus usi sunt successibus prosperis. Huic vero felicitati et providentiam addiderunt et studium rei navalis; ac quum viderent vicinos Cilices piraticam exercere, nunquam cum eis societatem instituti hujus inierunt.

15. Post Orthosiam et Eleutherum est Tripolis, quæ nomen a re ipsa accepit; est enim condita e tribus urbibus, Tyro, Sidone, et Arado. Tripoli continuum est Theu prosopon (i. e. *Dei facies*), in quod Libanus mons desinit. In medio est Trieres castellum.

16. Porro duo montes sunt, qui Cœlen sive Cavam quam vocant Syriam includunt, æqualibus fere inter se dissiti spatiis, Libanus et Antilibanus, paulo supra mare incipientes ambo, Libanus prope Tripolim et Dei faciem, Antilibanus prope Sidonem; desinunt autem prope Arabiæ montes, qui sunt supra Damascum et eos qui ibi Trachones dicuntur, in alios quosdam montes, qui gleboses atque frugiferos colles habent. In medio concavitatem planam relinquunt, cujus latitudo ad mare est stadiorum ducentorum, longitudo a mari in mediterraneam fere dupla. Irrigatur autem fluviis per regionem fœcundam et omnium rerum feracem delabentibus, quorum maximus est Jordanes; lacum quoque habet, qui aromaticum juncum et calamum fert; paludes item habet; lacus vocatur Gennesaritis; gignit etiam balsamum. De amnibus Chrysorrhoas ab urbe et regione Damascenorum incipiens, totus fere in rivos consumitur; multos enim agros et profundos irrigat; per Ly-

γὰρ ἐπάρδει καὶ βαθεῖαν σφόδρα· τὸν δὲ Λύκον καὶ τὸν Ἰορδάνην ἀναπλέουσι φορτίοις, Ἀράδιοι δὲ μάλιστα.

17. Τῶν δὲ πεδίων τὸ μὲν πρῶτον, τὸ ἀπὸ τῆς θαλάττης, Μάκρας καλεῖται καὶ Μάκρα πεδίον· ἐν τούτῳ δὲ Ποσειδώνιος ἱστορεῖ τὸν δράκοντα πεπτωκότα ὁραθῆναι νεκρόν, μῆκος σχεδόν τι καὶ πλεθριαῖον, πάχος δ', ὥσθ' ἱππέας ἑκατέρωθεν παραστάντας ἀλλήλους μὴ καθορᾶν, χάσμα δέ, ὥστ' ἔφιππον δέξασθαι, τῆς δὲ φολίδος λεπίδα ἑκάστην ὑπεραίρουσαν θυρεοῦ.

18. Μετὰ δὲ τὸν Μάκραν ἐστὶν ὁ Μασσύας, ἔχων τινὰ καὶ ὀρεινά, ἐν οἷς ἡ Χαλκίς, ὥσπερ ἀκρόπολις τοῦ Μασσύου· ἀρχὴ δ' αὐτοῦ Λαοδίκεια ἡ πρὸς Λιβάνῳ. τὰ μὲν οὖν ὀρεινὰ ἔχουσι πάντα Ἰτουραῖοί τε καὶ Ἄραβες, κακοῦργοι πάντες, οἱ δ' ἐν τοῖς πεδίοις γεωργοί· κακούμενοι δ' ὑπ' ἐκείνων ἄλλοτε ἄλλης βοηθείας δέονται. ὁρμητηρίοις δ' ἐρυμνοῖς χρῶνται, καθάπερ οἱ τὸν Λίβανον ἔχοντες ἄνω μὲν ἐν τῷ ὄρει Σιννᾶν καὶ Βόρραμα καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἔχουσι τείχη, κάτω δὲ Βότρυν καὶ Γίγαρτον καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θαλάττης σπήλαια καὶ τὸ ἐπὶ τῷ Θεοῦ προσώπῳ φρούριον ἐπιτεθέν, ἃ κατέσπασε Πομπήιος, ἀφ' ὧν τήν τε Βύβλον κατέτρεχον καὶ τὴν ἐφεξῆς ταύτῃ Βηρυτόν, αἳ μεταξὺ κεῖνται Σιδόνος καὶ τοῦ Θεοῦ προσώπου. ἡ μὲν οὖν Βύβλος, τὸ τοῦ Κινύρου βασίλειον, ἱερά ἐστι τοῦ Ἀδώνιδος· ἣν τυραννουμένην ἠλευθέρωσε Πομπήιος πελεκίσας ἐκεῖνον· κεῖται δ' ἐφ' ὕψους τινὸς μικρὸν ἄπωθεν τῆς θαλάττης.

19. Εἶτα μετὰ ταύτην Ἄδωνις ποταμὸς καὶ ὄρος Κλῖμαξ καὶ Παλαίβυβλος· εἶθ' ὁ Λύκος ποταμὸς καὶ Βηρυτός· αὕτη δὲ κατεσπάσθη μὲν ὑπὸ Τρύφωνος, ἀνελήφθη δὲ νῦν ὑπὸ Ῥωμαίων, δεξαμένη δύο τάγματα, ἃ ἵδρυσεν Ἀγρίππας ἐνταῦθα, προσθεὶς καὶ τοῦ Μασσύου πολλὴν μέχρι καὶ τῶν τοῦ Ὀρόντου πηγῶν, αἳ πλησίον τοῦ τε Λιβάνου καὶ τοῦ Παραδείσου καὶ τοῦ Αἰγυπτίου τείχους περὶ τὴν Ἀπαμέων γῆν εἰσι. ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐπὶ θαλάττῃ.

20. Ὑπὲρ δὲ τοῦ Μασσύου ἐστὶν ὁ καλούμενος Αὐλὼν βασιλικὸς καὶ ἡ Δαμασκηνὴ χώρα, διαφερόντως ἐπαινουμένη· ἔστι δὲ καὶ ἡ Δαμασκὸς πόλις ἀξιόλογος, σχεδόν τι καὶ ἐπιφανεστάτη τῶν ταύτῃ κατὰ τὰ Περσικά· ὑπέρκεινται δ' αὐτῆς δύο λεγόμενοι Τράχωνες· ἔπειτα πρὸς τὰ Ἀράβων μέρη καὶ τῶν Ἰτουραίων ἀναμὶξ ὄρη δύσβατα (ἦν), ἐν οἷς καὶ σπήλαια βαθύστομα, ὧν ἓν καὶ τετρακισχιλίους ἀνθρώπους δέξασθαι δυνάμενον ἐν καταδρομαῖς, αἳ τοῖς Δαμασκηνοῖς γίνονται πολλαχόθεν. τὸ μέντοι πλέον τοὺς ἀπὸ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ἐμπόρους λεηλατοῦσιν οἱ βάρβαροι· ἧττον δὲ συμβαίνει καταλυθέντων νυνὶ τῶν περὶ Ζηνόδωρον λῃστῶν διὰ τὴν ἐκ τῶν Ῥωμαίων εὐνομίαν καὶ διὰ τὴν ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἀσφάλειαν τῶν ἐν τῇ Συρίᾳ τρεφομένων.

21. Ἅπασα μὲν οὖν ἡ ὑπὲρ τῆς Σελευκίδος ὡς ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Ἀραβίαν ἀνίσχουσα χώρα Κοίλη Συρία καλεῖται, ἰδίως δ' ἡ τῷ Λιβάνῳ καὶ τῷ Ἀντιλιβάνῳ ἀφωρισμένη. τῆς δὲ λοιπῆς ἡ μὲν ἀπὸ Ὀρθωσίας μέχρι Πηλουσίου παραλία Φοινίκη καλεῖται,

cum et Jordanem onerariis navibus adverso alveo subvehuntur, præsertim Aradii.

17. Pars camporum prima a mari Macras vocatur et Macra campus, in quo Posidonius scribit visum fuisse serpentem mortuum jugeri fere longitudine, crassitudine tanta, ut equites ex utraque parte adsistentes alter alterum videre nequirent; rictu eo, qui hominem equo insidentem reciperet; exuvii squamam quamlibet clypeo majorem.

18. Post Macram est Massyas, habens montana quædam, in quibus est Chalcis tanquam Massyæ arx. Ejus initium est Laodicea, quæ ad Libanum est. Montanam regionem universam Ituræi et Arabes habent, malefici omnes; qui vero campos habitant, ii agros colunt, et a ceteris infestati sæpe alias aliorum indigent auxilio. Receptaculis utebantur munitissimis prædones, quemadmodum qui Libanum incolunt superne quidem in monte Sinnan et Borrama et alias hujusmodi munitiones, infra autem Botryn, Gigartum et speluncas ad mare sitas et castellum in Dei facie impositum habebant; quæ omnia Pompeius evertit. Ab his Byblum et huic proximam Berytum, quæ inter Sidonem et Dei faciem jacent, excursionibus infestabant. Byblus, Cinyræ regia, Adonidi sacra est, quam, tyranno securi percusso, Pompeius liberavit. Jacet in excelso quodam loco, non procul a mari.

19. Post hanc est Adonis fluvius et mons Climax et Palæbyblus; postea Lycus fluvius et Berytus; hæc a Tryphone diruta, nunc vero a Romanis instaurata est, duabus legionibus ibi ab Agrippa collocatis, multaque regione Massyæ adjecta usque ad Orontis fontes, qui prope Libanum sunt et Paradisum et Ægyptium murum Apameensi agro proximi. Atque hæc quidem ad mare sunt.

20. Post Massyam succedit ea quæ Convallis regia dicitur, et Damascenus ager apprime nobilitatus. Urbs quoque Damascus est insignis, et Persarum tempore omnium fere quæ ibi sunt nobilissima. Supra eam sunt duo colles (δύο λόφοι), qui Trachones appellantur; deinde Arabiam et Ituræam versus sunt promiscue montes asperi, et altis insignes speluncis, quarum una quattuor hominum millia recipere possit in incursionibus, quæ undique in Damascenos fiunt. Frequentius tamen latrones isti barbari in Felicis Arabiæ mercatores grassantur; quamquam id nunc minus fit, latronibus qui sub Zenodoro erant sublatis, quum Romani legum auctoritatem restituerint, et milites qui in Syria aluntur, securitatem præbeant.

21. Tota quidem regio quæ supra Seleucidem versus Ægyptum et Arabiam pertinet, Cœlesyria appellatur, proprie autem nonnisi ea, quæ Libano definitur et Antilibano. Reliqua regionis ora ab Orthosia usque ad Pelusium, Phœni-

στενή τις καὶ ἀλιτενής· ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης μεσόγαια μέχρι τῶν Ἀράβων ἡ μεταξὺ Γάζης καὶ Ἀντιλιβάνου Ἰουδαία λέγεται.

22. Ἐπεὶ οὖν τὴν ἰδίως λεγομένην Κοίλην Συρίαν ἐπεληλύθαμεν, ἐπὶ τὴν Φοινίκην μέτιμεν· ταύτης δὲ τὰ μὲν ἀπὸ Ὀρθωσίας μέχρι Βηρυτοῦ λόγου τετύχηκε. μετὰ δὲ Βηρυτόν ἐστι Σιδὼν ὅσον ἐν τετρακοσίοις σταδίοις· μεταξὺ δὲ ὁ Ταμύρας ποταμὸς καὶ τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἄλσος καὶ Λεόντων πόλις. μετὰ δὲ Σιδόνα μεγίστη τῶν Φοινίκων καὶ ἀρχαιοτάτη [πόλις] Τύρος ἐστίν (ἡ) ἐνάμιλλος αὐτῇ κατά τε μέγεθος καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὴν ἀρχαιότητα ἐκ πολλῶν μύθων παραδεδομένην. οἱ μὲν οὖν ποιηταὶ τὴν Σιδόνα τεθρυλήκασι μᾶλλον (Ὅμηρος δὲ οὐδὲ μέμνηται τῆς Τύρου), αἱ δ' εἰς τὴν Λιβύην καὶ τὴν Ἰβηρίαν ἀποικίαι μέχρι καὶ ἔξω Στηλῶν τὴν Τύρον πλέον ἐξυμνοῦσι (μᾶλλον). ἀμφότεραι δ' οὖν ἔνδοξοι καὶ λαμπραὶ καὶ πάλαι καὶ νῦν· ὁποτέραν δ' ἄν τις εἴποι μητρόπολιν Φοινίκων, ἔρις ἐν ἀμφοτέραις ἐστίν. ἡ μὲν οὖν Σιδὼν ἐπὶ εὐφυεῖ λιμένι τῆς ἠπείρου τὴν ἵδρυσιν ἔχει.

23. Τύρος δ' ἐστὶν ὅλη νῆσος σχεδόν τι συνῳκισμένη παραπλησίως, ὥσπερ ἡ Ἄραδος, συνῆπται δὲ χώματι πρὸς τὴν ἤπειρον, ὃ κατεσκεύασε πολιορκῶν Ἀλέξανδρος· δύο δ' ἔχει λιμένας, τὸν μὲν κλειστόν, τὸν δ' ἀνειμένον, ὃν Αἰγύπτιον καλοῦσιν. ἐνταῦθα δέ φασι πολυστέγους τὰς οἰκίας *ὥστε καὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ μᾶλλον· διὸ καὶ σεισμοὺς γενομένους ἀπολιπεῖν μικρὸν τοῦ ἄρδην ἀφανίσαι τὴν πόλιν. ἠτύχησε δὲ καὶ ὑπ' Ἀλεξάνδρου πολιορκίᾳ ληφθεῖσα· ἀλλὰ τῶν τοιούτων συμφορῶν κατέστη κρείττων, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὴν τῇ τε ναυτιλίᾳ, καθ' ἣν ἁπάντων τῶν ἀεὶ κρείττους εἰσὶ κοινῇ Φοίνικες, καὶ τοῖς πορφυρείοις· πολὺ γὰρ ἐξήτασται πασῶν ἡ Τυρία καλλίστη πορφύρα· καὶ ἡ θήρα πλησίον καὶ τἄλλα εὔπορα τὰ πρὸς βαφὴν ἐπιτήδεια· καὶ δυσδιάγωγον μὲν ποιεῖ τὴν πόλιν ἡ πολυπληθία τῶν βαφείων, πλουσίαν δὲ διὰ τὴν τοιαύτην ἀνδρείαν. οὐχ ὑπὸ τῶν βασιλέων δ' ἐκρίθησαν αὐτόνομοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, μικρὰ ἀναλώσαντες, βεβαιωσάντων τὴν ἐκείνων γνώμην. τιμᾶται δὲ καθ' ὑπερβολὴν Ἡρακλῆς ὑπ' αὐτῶν. τῆς δὲ περὶ τὰς ναυστολίας δυνάμεως τὸ πλῆθος καὶ τὸ μέγεθος τῶν ἀποικίδων ἐστὶ πόλεων τεκμήριον· οὗτοι μὲν οὖν τοιοῦτοι.

24. Σιδόνιοι δὲ πολύτεχνοί τινες παραδέδονται καὶ καλλίτεχνοι, καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ· πρὸς δὲ καὶ φιλόσοφοι περί τε ἀστρονομίαν καὶ ἀριθμητικήν, ἀπὸ τῆς λογιστικῆς ἀρξάμενοι καὶ τῆς νυκτιπλοΐας· ἐμπορικὸν γὰρ καὶ ναυκληρικὸν ἑκάτερον· καθάπερ καὶ τῶν Αἰγυπτίων εὕρεμα γεωμετρίαν φασὶν ἀπὸ τῆς χωρομετρίας, ἣν ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται, συγχέων τοὺς ὅρους κατὰ τὰς ἀναβάσεις. τοῦτο μὲν οὖν παρ' Αἰγυπτίων ἥκειν εἰς τοὺς Ἕλληνας πεπιστεύκασιν, ἀστρονομίαν δὲ καὶ ἀριθμητικὴν παρὰ Φοινίκων· νυνὶ δὲ πάσης καὶ τῆς ἄλλης φιλοσοφίας εὐπορίαν πολὺ πλείστην λαβεῖν ἔστιν ἐκ τούτων τῶν πόλεων· εἰ δὲ δεῖ Ποσειδωνίῳ

cia vocatur, angusta ac maritimis obnoxia æstibus; quæ vero supra hanc est mediterranea regio usque ad Arabes, inter Gazam et Antilibanum, Judæa nominatur.

22. Jam Cœlesyria quæ proprie dicitur peragrata, in Phœniciam transimus. Hujus eam partem quæ ab Orthosia Berytum usque pertendit, jam descripsimus. Post Berytum vero est Sidon ducentis (σ') fere stadiis ab ea distans; in medio est Tamyras flumen et Æsculapii lucus et Leonum urbs. Post Sidonem maxima et antiquissima urbs Phœnicum est Tyrus, æquiparanda Sidoni et magnitudine et celebritate et antiquitate multis fabulis tradita. Poetæ quidem magis Sidonem celebrant (Homerus ne meminit quidem Tyri), sed coloniæ in Africam et Hispaniam usque ad loca extra columnas deductæ Tyrum magis celebrant. Ergo ambæ et nunc et antiquitus claræ illustresque; controversum vero in utraque est, utra earum Phœnicum metropolis dici debeat. Ceterum Sidon ad elegantem continentis portum sita est.

23. Tyrus tota fere insula est, ac simili modo habitata quo Aradus; ad continentem aggere annectitur, quem Alexander, quum obsideret, exstruxit. Portus duos habet, alterum clausum, alterum apertum, quem Ægyptium vocant. Dicunt in ea domos multas habere contignationes, adeo ut vel Romæ urbis domibus altiores sint; ideo etiam parum abfuit aliquando, quin tota urbs terræ motibus deleretur. Cladem etiam accepit ab Alexandro expugnata; has tamen calamitates omnes superavit, et se recollegit, quum navigationibus, qua re Phœnices semper aliis præstitere, tum officinis purpurariis. Tyria enim purpura omnium longe optima esse censetur, ac purpurarum venatio in propinquo fit et cetera cuncta, quæ ad tingendas vestes pertinent, in promptu sunt. Quodsi minus jucunda ob officinarum tinctoriarum multitudinem commorantibus urbs est, attamen divitem reddit ista industria. Porro Tyrii non solum a regibus liberi suique juris esse permissi sunt, sed a Romanis etiam libertate donati sunt, quum parvo sumptu ab iis Tyrii impetrassent ut regum decretum ratum haberent atque confirmarent. Colitur apud eos Hercules majorem in modum. Quantum classe potuerint, argumento evidenti est multitudo et magnitudo coloniarum ab iis deductarum. Dictum est de Tyriis.

24. Sidonii quum multarum tum elegantium artium magistri perhibentur, quod etiam Homerus innuit; ad hæc astronomiæ et arithmeticæ periti, a ratiocinationibus et nocturna navigatione ducto initio; utrumque enim mercatorum est et nauclerorum; simili ratione Ægyptiorum inventum geometriam aiunt ab agrorum dimensione, qua opus est, quum Nilus auctus terminos confundat. Hanc igitur disciplinam ab Ægyptiis ad Græcos propagatam esse pro certo habent, a Phœnicibus vero astronomiam et arithmeticam; nunc vero omnis etiam reliquæ philosophiæ copia maxima ex his civitatibus peti potest. Quodsi Po-

πιστεῦσαι, καὶ τὸ περὶ τῶν ἀτόμων δόγμα παλαιόν ἐστιν ἀνδρὸς Σιδονίου Μώχου πρὸ τῶν Τρωικῶν χρόνων γεγονότος. τὰ μὲν οὖν παλαιὰ ἐάσθω· καθ' ἡμᾶς δὲ ἐκ Σιδόνος μὲν ἔνδοξοι φιλόσοφοι γεγόνασι Βοηθός τε, ᾧ συνεφιλοσοφήσαμεν ἡμεῖς τὰ Ἀριστοτέλεια, καὶ Διόδοτος, ἀδελφὸς αὐτοῦ· ἐκ Τύρου δὲ Ἀντίπατρος, καὶ μικρὸν πρὸ ἡμῶν Ἀπολλώνιος ὁ τὸν πίνακα ἐκθεὶς τῶν ἀπὸ Ζήνωνος φιλοσόφων καὶ τῶν βιβλίων. διέχει δὲ τῆς Σιδόνος ἡ Τύρος οὐ πλείους τῶν διακοσίων σταδίων· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ πολίχνιον, Ὀρνίθων πόλις λεγομένη· εἶτα πρὸς Τύρῳ ποταμὸς ἐξίησι· μετὰ δὲ τὴν Τύρον ἡ Παλαίτυρος ἐν τριάκοντα σταδίοις.

25. Εἶθ' ἡ Πτολεμαΐς ἐστι μεγάλη πόλις, ἣν Ἄκην ὠνόμαζον πρότερον· ᾗ ἐχρῶντο ὁρμητηρίῳ πρὸς τὴν Αἴγυπτον οἱ Πέρσαι. μεταξὺ δὲ τῆς Ἄκης καὶ Τύρου θινώδης αἰγιαλός ἐστιν ὁ φέρων τὴν ὑαλῖτιν ἄμμον· ἐνταῦθα μὲν οὖν φασι μὴ χεῖσθαι, κομισθεῖσαν εἰς Σιδόνα δὲ τὴν χωνείαν δέχεσθαι· τινὲς δὲ καὶ τοῖς Σιδονίοις εἶναι τὴν ὑαλῖτιν ψάμμον ἐπιτηδείαν εἰς χύσιν, οἱ δὲ πᾶσαν πανταχοῦ χεῖσθαί φασιν. ἤκουσα δ' ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῶν ὑαλουργῶν, εἶναί τινα καὶ κατ' Αἴγυπτον ὑαλῖτιν γῆν, ἧς χωρὶς οὐχ οἷόν τε τὰς πολυχρόους καὶ πολυτελεῖς κατασκευὰς ἀποτελεσθῆναι, καθάπερ καὶ ἄλλοις ἄλλων μιγμάτων δεῖν· καὶ ἐν Ῥώμῃ δὲ πολλὰ παρευρίσκεσθαί φασι καὶ πρὸς τὰς χρόας καὶ πρὸς τὴν ῥᾳστώνην τῆς κατασκευῆς, καθάπερ ἐπὶ τῶν κρυσταλλοφανῶν· ὅπου γε καὶ τρυβλίον χαλκοῦ πρίασθαι καὶ ἐκπωμάτιον ἔστιν.

26. Ἱστορεῖται δὲ παράδοξον πάθος τῶν πάνυ σπανίων, κατὰ τὸν αἰγιαλὸν τοῦτον τὸν μεταξὺ τῆς τε Τύρου καὶ τῆς Πτολεμαΐδος. καθ' ὃν γὰρ καιρὸν οἱ Πτολεμαεῖς, μάχην συνάψαντες πρὸς Σαρπηδόνα τὸν στρατηγόν, ἐλείφθησαν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, τροπῆς γενομένης λαμπρᾶς, ἐπέκλυσεν ἐκ τοῦ πελάγους κῦμα τοὺς φεύγοντας ὅμοιον πλημμυρίδι, καὶ τοὺς μὲν εἰς τὸ πέλαγος ἀφήρπασε καὶ διέφθειρεν, οἱ δ' ἐν τοῖς κοίλοις τόποις ἔμειναν νεκροί· διαδεξαμένη δὲ ἡ ἄμπωτις πάλιν ἀνεκάλυψε καὶ ἔδειξε τὰ σώματα τῶν κειμένων ἀναμὶξ ἐν νεκροῖς ἰχθύσι. τοιαῦτα δὲ καὶ περὶ τὸ Κάσιον συμβαίνει τὸ πρὸς Αἰγύπτῳ, σπασμῷ τινι ὀξεῖ καὶ ἁπλῷ περιπιπτούσης τῆς γῆς καὶ εἰς ἑκάτερον μεταβαλλομένης ἅπαξ· ὥστε τὸ μὲν μετεωρισθὲν αὐτῆς μέρος ἐπαγαγεῖν τὴν θάλατταν, τὸ δὲ συνιζῆσαν δέξασθαι, τραπομένης δὲ τὴν ἀρχαίαν πάλιν ἕδραν ἀπολαβεῖν τὸν τόπον, τοτὲ μὲν οὖν καὶ ἐξαλλάξεώς τινος γενομένης, τοτὲ δ' οὔ, τάχα καὶ περιόδοις τισὶν ἐνδεδεμένων τῶν τοιούτων παθῶν ἀδήλοις ἡμῖν, καθάπερ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν Νεῖλον ἀναβάσεων λέγεται διαφόρων γινομένων, ἄδηλον δὲ τὴν τάξιν ἐχουσῶν.

27. Μετὰ δὲ τὴν Ἄκην Στράτωνος πύργος, πρόσορμον ἔχων. μεταξὺ δὲ ὅ τε Κάρμηλος τὸ ὄρος καὶ πολιχνίων ὀνόματα, πλέον δ' οὐδέν, Συκαμίνων πόλις, Βουκόλων καὶ Κροκοδείλων πόλις καὶ ἄλλα τοιαῦτα· εἶτα δρυμὸς μέγας τις.

sidonio credimus, etiam de atomis dogma antiquum est viri Sidonii, Mochi scilicet, qui ante Trojani belli tempus vixit. Sed missa faciamus antiqua; nostra autem ætate Sidon philosophos nobiles tulit Boethum, quo nos in Aristotelea philosophia discenda socio usi sumus, et Diodotum, ejus fratrem; Tyrius fuit Antipater, et paulo ante nos Apollonius, qui librorum et philosophorum a Zenone profectorum tabulam edidit. Distat Tyrus a Sidone stadiis ducentis, non amplius; in medio est oppidum, nomine Ornithon sive gallinarum urbs; tum apud Tyrum fluvius exit; post Tyrum vero est Palætyrus, triginta stadiis distans.

25. Inde Ptolemais, magna urbs, prius Ace nominata; hac Persæ receptaculo adversus Ægyptum utebantur. Inter Acen et Tyrum est litus arenæ tumulis obsitum, qui vitrariam arenam ferunt; eam dicunt hoc in loco non fundi, quum vero Sidonem delata sit, fusioni obnoxiam fieri. Sunt qui dicant, Sidonios quoque vitrariam arenam habere fusioni aptam; quidam autem omnem ubique fundi contendunt. Ego a vitrariis Alexandriæ audivi, quandam terram vitrariam esse etiam in Ægypto, sine qua sumptuosa illa et multorum colorum opera perfici nequirent, quemadmodum etiam alia aliis mixturis indigerent; Romæ quoque multa et ad colores et ad operum facilitatem inveniri, quemadmodum in vitro crystalli modo pellucido; siquidem catinum et poculum semissi emere liceat.

26. Memoriæ proditum est mirum quippiam et ex iis quæ raro contingunt, in litore accidisse inter Tyrum ac Ptolemaidem. Quo enim tempore Ptolemaenses prœlio cum Sarpedone imperatore commisso victi sunt in hoc loco, fuga insigni facta, e pelago aquæ moles ut in fluxu assurgens fugientes obruit, atque alios in pelagus abripuit, alios in locis concavis mortuos reliquit; subsecutus deinde refluxus corpora detexit atque ostendit inter pisces mortuos promiscue jacentia. Tale quid circa Casium quoque apud Ægyptum accidit, ubi terra convulsione quadam celeri atque simplici mutatur et in contrarium semel invertitur, adeo ut pars ejus in sublime elevata mare impellat, pars subsidens id recipiat, deinde inverso motu pristinam rursus sedem locus recipiat, et interdum etiam permutatio quædam fiat, nonnunquam nulla; fieri etiam potest ut motus hi ignotis quibusdam conversionum circuitionibus ac vicibus sint devincti, sicuti idem contendunt de Nili incrementis, quæ quum varia sint, tamen certum quendam sed ignotum nobis ordinem habeant.

27. Post Acam est Stratonis turris, ad quam appellere naves possunt. In medio Carmelus est mons et oppidula, quorum præter nomina nihil novimus, ut Sycaminorum urbs et Bubulcorum et Crocodilorum et hujusmodi alia. Sequitur ingens silva.

28. Εἶτα Ἰόπη, καθ' ἣν ἡ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου παραλία σημειωδῶς ἐπὶ τὴν ἄρκτον κάμπτεται, πρότερον ἐπὶ τὴν ἕω τεταμένη. ἐνταῦθα δὲ μυθεύουσί τινες τὴν Ἀνδρομέδαν ἐκτεθῆναι τῷ κήτει· ἐν ὕψει γάρ ἐστιν ἱκανῶς τὸ χωρίον, ὥστ' ἀφορᾶσθαί φασιν ἀπ' αὐτοῦ τὰ Ἱεροσόλυμα, τὴν τῶν Ἰουδαίων μητρόπολιν· καὶ δὴ καὶ ἐπινείῳ τούτῳ κέχρηνται καταβάντες μέχρι θαλάττης οἱ Ἰουδαῖοι· τὰ δ' ἐπίνεια τῶν λῃστῶν λῃστήρια δηλονότι ἐστί. τούτων δὲ καὶ ὁ Κάρμηλος ὑπῆρξε καὶ ὁ δρυμός· καὶ δὴ καὶ εὐάνδρησεν οὗτος ὁ τόπος, ὥστ' ἐκ τῆς πλησίον κώμης Ἰαμνείας καὶ τῶν κατοικιῶν τῶν κύκλῳ τέτταρας μυριάδας ὁπλίζεσθαι. εἰσὶ δ' ἐντεῦθεν εἰς τὸ Κάσιον τὸ πρὸς Πηλουσίῳ μικρῷ πλείους ἢ χίλιοι στάδιοι, τριακόσιοι δ' ἄλλοι πρὸς αὐτὸ τὸ Πηλούσιον.

29. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ καὶ ἡ Γαδαρίς ἐστιν, ἣν καὶ αὐτὴν ἐξιδιάσαντο οἱ Ἰουδαῖοι· εἶτ' Ἄζωτος καὶ Ἀσκάλων. ἀπὸ δὲ Ἰαμνείας εἰς Ἄζωτον καὶ Ἀσκάλωνά εἰσιν ὅσον διακόσιοι στάδιοι. κρομμυών τ' ἀγαθός ἐστιν ἡ χώρα τῶν Ἀσκαλωνιτῶν, πόλισμα δὲ μικρόν. ἐντεῦθεν ἦν Ἀντίοχος ὁ φιλόσοφος, μικρὸν πρὸ ἡμῶν γεγονώς. ἐκ δὲ τῶν Γαδάρων Φιλόδημός τε ὁ Ἐπικούρειος καὶ Μελέαγρος καὶ Μένιππος ὁ σπουδογέλοιος καὶ Θεόδωρος ὁ καθ' ἡμᾶς ῥήτωρ.

30. Εἶθ' ὁ τῶν Γαζαίων λιμὴν πλησίον· ὑπέρκειται δὲ καὶ ἡ πόλις ἐν ἑπτὰ σταδίοις, ἔνδοξός ποτε γενομένη, κατεσπασμένη δ' ὑπὸ Ἀλεξάνδρου καὶ μένουσα ἔρημος. ἐντεῦθεν δ' ὑπέρβασις λέγεται χιλίων διακοσίων ἑξήκοντα σταδίων εἰς Αἶλαν πόλιν ἐπὶ τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου κειμένην· διττὸς δ' ἐστίν· ὁ μὲν ἔχων εἰς τὸ πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ καὶ τῇ Γάζῃ μέρος, ὃν Αἰλανίτην προσαγορεύουσιν ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ πόλεως, ὁ δ' εἰς τὸ πρὸς Αἰγύπτῳ κατὰ τὴν Ἡρώων πόλιν, εἰς ὃν ἐκ Πηλουσίου ἡ ὑπέρθεσις ἐπιτομωτέρα· δι' ἐρήμων δὲ καὶ ἀμμωδῶν χωρίων αἱ ὑπερβάσεις ἐπὶ καμήλων· πολὺ δὲ καὶ τὸ τῶν ἑρπετῶν ἐν αὐταῖς πλῆθος.

31. Μετὰ δὲ Γάζαν Ῥαφία, ἐν ᾗ μάχη συνέβη Πτολεμαίῳ τε τῷ τετάρτῳ καὶ Ἀντιόχῳ τῷ Μεγάλῳ. εἶτα Ῥινοκόρουρα, ἀπὸ τῶν εἰσῳκισμένων ἐκεῖ τὸ παλαιὸν ἀνθρώπων ἠκρωτηριασμένων τὰς ῥῖνας οὕτω καλουμένη· τῶν γὰρ Αἰθιόπων τις, ἐπελθὼν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ἀντὶ τοῦ ἀναιρεῖν τοὺς κακούργους ἀποτέμνων τὰς ῥῖνας ἐνταῦθα κατῴκιζεν, ὡς οὐκ ἂν ἔτι τολμήσοντας κακουργεῖν διὰ τὴν αἰσχύνην τῆς ὄψεως.

32. Καὶ αὕτη μὲν οὖν ἡ ἀπὸ Γάζης λυπρὰ πᾶσα [καὶ] ἀμμώδης· ἔτι δὲ μᾶλλον τοιαύτη ἡ ἐφεξῆς ὑπερκειμένη, ἔχουσα τὴν Σιρβωνίδα λίμνην παράλληλόν πως τῇ θαλάττῃ μικρὰν δίοδον ἀπολείπουσαν μεταξὺ μέχρι τοῦ Ἐκρήγματος καλουμένου, μῆκος ὅσον διακοσίων σταδίων, πλάτος δὲ τὸ μέγιστον πεντήκοντα· τὸ δ' Ἔκρηγμα συγκέχωσται. εἶτα συνεχὴς ἄλλη τοιαύτη ἡ ἐπὶ τὸ Κάσιον, κἀκεῖθεν ἐπὶ τὸ Πηλούσιον.

33. Ἔστι δὲ τὸ Κάσιον θινώδης τις λόφος ἀκρωτηριάζων ἄνυδρος, ὅπου τὸ Πομπηΐου τοῦ Μάγνου σῶμα

28. Postea Iope, juxta quam Ægypti litus, antea versum ortum solis porrectum, ad septentrionem notabilem in modum deflectitur. Ibi quidam Andromedam ceto expositam fabulati sunt. Locus satis editus est, ita ut inde tradant Hierosolyma conspici, Judæorum metropolim; ac sane portu hoc utuntur Judæi usque ad mare pertinentes; portus vero latronum patet esse etiam latronum receptacula. Judæorum autem fuere etiam Carmelus et silva; atque adeo hic locus hominibus abundavit, ut ex Iamnia, proximo vico, et circum vicinis habitationibus quadraginta hominum millia armarentur. Inde ad Casium Pelusio propinquum montem distantia est mille stadiorum et paulo amplius, hinc alia trecenta usque ad ipsum Pelusium.

29. Interjacet Gadaris, quam ipsam quoque Judæi suam fecerunt; postea Azotus et Ascalon. Iamnia Azoto et Ascalone distat ducentis fere stadiis. Ascalonensium ager hortus ceparum est egregius; urbs ipsa non est magna, ex qua oriundus erat Antiochus philosophus, qui nos paululum ætate antecessit. Gadarensis fuit Philodemus Epicureus et Meleager et Menippus seria jocose solitus exprimere, et Theodorus orator, qui ætate nostra floruit.

30. Mox sequitur Gazæorum portus, cui etiam urbs superjacet septem stadiorum intervallo, quæ olim illustris fuit, ab Alexandro autem diruta deserta manet. Ex hoc loco dicitur esse mille ducentorum stadiorum transcensus ad urbem Ælan (*Ælana?*) sitam in Arabici sinus intimo recessu. Duplex hic est, alter juxta Arabiam versus Gazam tendens, quem Ælaniticum appellant ab urbe quæ in eo est; alter juxta Ægyptum ad Heroum urbem tendens, in quem compendiosius iter est a Pelusio; ceterum transitus fiunt in camelis per loca deserta et arenosa; magna est etiam iis in locis serpentum multitudo.

31. Gazam sequitur Raphia, ubi Ptolemæus quartus cum Antiocho Magno depugnavit. Postea sunt Rhinocorura, ab iis dicta, qui nares truncati olim eo fuere translati; nam Æthiopum quidam rex, qui Ægyptum invaserat, non nece, sed nasi mutilatione maleficos puniens ibi collocavit, quod propter oris deformitatem redire domum non ausuri forent.

32. Ceterum tota hæc, quæ est inde a Gaza regio, sterilis est et arenosa, sed magis etiam ea, quæ deinceps superjacet, lacum habens Sirbonidem, mari fere parallelum, parvumque in medio relinquens transitum usque ad locum, cui ab eruptione Ecregma nomen; longitudo lacus est ducentorum fere stadiorum, maxima latitudo quinquaginta; Ceterum Ecregma illud sive Eruptio nunc obturata est. Sequitur deinceps alia ejus generis regio ad Casium atque inde usque ad Pelusium.

33. Casius est collis ex arenarum cumulis constans, promontorii speciem præbens, aqua destitutus, ubi Magni

κεῖται καὶ Διός ἐστιν ἱερὸν Κασίου· πλησίον δὲ καὶ ἐσφάγη ὁ Μάγνος, δολοφονηθεὶς ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων. εἶθ' ἡ ἐπὶ Πηλούσιον ὁδός, ἐν ᾗ τὰ Γέρρα καὶ ὁ Χαβρίου λεγόμενος χάραξ καὶ τὰ πρὸς τῷ Πηλουσίῳ βάραθρα, ἃ ποιεῖ παρεκχεόμενος ὁ Νεῖλος, φύσει κοίλων καὶ ἑλωδῶν ὄντων τῶν τόπων. τοιαύτη μὲν ἡ Φοινίκη. φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος εἰς τὸ Πηλούσιον ἐκ μὲν Ὀρθωσίας εἶναι σταδίους τρισχιλίους ἑξακοσίους πεντήκοντα κατακολπίζοντι· ἐκ δὲ Μελαινῶν ἢ Μελανιῶν τῆς Κιλικίας τῶν πρὸς Κελένδεριν ἐπὶ μὲν τὰ μεθόρια τῆς Κιλικίας καὶ Συρίας χιλίους καὶ ἐννακοσίους· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸν Ὀρόντην πεντακοσίους εἴκοσιν· εἶτ' ἐπὶ Ὀρθωσίαν χιλίους ἑκατὸν τριάκοντα.

Pompeii corpus jacet, et Jovis Casii est templum; nec procul inde Magnus jugulatus fuit, Ægyptiorum dolo circumventus. Deinde est via Pelusium ducens, in qua sunt Gerrha et Chabriæ, quod vocatur, vallum atque voragines Pelusio proximæ, Nili effusionibus factæ, quum ea loca cava et palustria sint. Talis igitur est Phœnicia. Artemidorus ait ab Orthosia Pelusium esse stadia ter mille sexcenta quinquaginta, si quis sinus intret; a Melænis vero sive Melaniis quæ in Cilicia ad Celenderim sunt, usque ad Ciliciæ et Syriæ confinia, stadia mille et nonaginta; hinc vero ad Orontem quingenta viginti; tum ad Orthosiam usque mille centum triginta.

34. Τῆς δ' Ἰουδαίας τὰ μὲν ἑσπέρια ἄκρα τὰ πρὸς τῷ Κασίῳ κατέχουσιν Ἰδουμαῖοί τε καὶ ἡ λίμνη. Ναβαταῖοι δ' εἰσὶν οἱ Ἰδουμαῖοι· κατὰ στάσιν δ' ἐκπεσόντες ἐκεῖθεν προσεχώρησαν τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τῶν νομίμων τῶν αὐτῶν ἐκείνοις ἐκοινώνησαν· πρὸς θαλάττῃ δὲ ἡ Σιρβωνὶς τὰ πολλὰ κατέχει καὶ ἡ συνεχὴς μέχρι Ἱεροσολύμων· καὶ γὰρ ταῦτα πρὸς θαλάττῃ ἐστίν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐπινείου τῆς Ἰόπης εἴρηται ὅτι ἐστὶν ἐν ὄψει. ταῦτα μὲν προσάρκτια· τὰ πολλὰ δ' ὡς ἕκαστά εἰσιν ὑπὸ φύλων οἰκούμενα μικτῶν ἔκ τε Αἰγυπτίων ἐθνῶν καὶ Ἀραβίων καὶ Φοινίκων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ τὴν Γαλιλαίαν ἔχοντες καὶ τὸν Ἱερικοῦντα καὶ τὴν Φιλαδελφίαν καὶ Σαμάρειαν, ἣν Ἡρώδης Σεβαστὴν ἐπωνόμασεν. οὕτω δ' ὄντων μιγάδων, ἡ κρατοῦσα μάλιστα φήμη τῶν περὶ τὸ ἱερὸν τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις πιστευομένων Αἰγυπτίους ἀποφαίνει τοὺς προγόνους τῶν νῦν Ἰουδαίων λεγομένων.

34. Judææ extrema occidentalia, Casio proxima, Idumæi occupant et lacus. Idumæi quidem Nabatæi sunt, qui per seditionem patria ejecti Judæis se adjunxerunt, et eorum leges amplexi sunt. Ad mare autem majorem partem occupat Sirbonis lacus et continua regio usque ad Hierosolyma; nam Hierosolyma quoque ad mare jacent; jam ante enim docuimus, hanc a navali Ioppes conspici. Atque hæc quidem versus septentrionem sunt; plurimæ vero singulis suis partibus a gentibus habitantur mixtis ex Ægyptiis, Arabibus et Phœnicibus; nam tales sunt qui Galilæam habent, et Hiericuntem et Philadelphiam et Samariam, quam Herodes Sebastam, id est Augustam, nominavit. Quum autem sic sint convenæ, fama, quæ plurimum obtinet de his, quæ de templo Hierosolymitano jactata fidem inveniunt, perhibet, ab Ægyptiis fuisse prognatos eos, qui nunc Judæi appellantur.

35. Μωσῆς γάρ τις τῶν Αἰγυπτίων ἱερέων, ἔχων τι μέρος τῆς [κάτω] καλουμένης χώρας, ἀπῆρεν ἐκεῖσε ἐνθένδε, δυσχεράνας τὰ καθεστῶτα, καὶ συνεξῆραν αὐτῷ πολλοὶ τιμῶντες τὸ θεῖον. ἔφη γὰρ ἐκεῖνος καὶ ἐδίδασκεν, ὡς οὐκ ὀρθῶς φρονοῖεν οἱ Αἰγύπτιοι θηρίοις εἰκάζοντες καὶ βοσκήμασι τὸ θεῖον, οὐδ' οἱ Λίβυες· οὐκ εὖ δὲ οὐδ' οἱ Ἕλληνες, ἀνθρωπομόρφους τυποῦντες· εἴη γὰρ ἓν τοῦτο μόνον θεὸς τὸ περιέχον ἡμᾶς ἅπαντας καὶ γῆν καὶ θάλατταν, ὃ καλοῦμεν οὐρανὸν καὶ κόσμον καὶ τὴν τῶν ὄντων φύσιν. τούτου δὴ τίς ἂν εἰκόνα πλάττειν θαρρήσειε νοῦν ἔχων ὁμοίαν τινὶ τῶν παρ' ἡμῖν; ἀλλ' ἐᾶν δεῖν πᾶσαν ξοανοποιίαν, τέμενος [δ'] ἀφορίσαντας καὶ σηκὸν ἀξιόλογον τιμᾶν ἕδους χωρίς. ἐγκοιμᾶσθαι δὲ καὶ αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἄλλους τοὺς εὐονείρους· καὶ προσδοκᾶν δεῖν ἀγαθὸν παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ δῶρον ἀεί τι καὶ σημεῖον τοὺς σωφρόνως ζῶντας καὶ μετὰ δικαιοσύνης, τοὺς δ' ἄλλους μὴ προσδοκᾶν.

35. Nam Moses unus ex Ægyptiis sacerdotibus, quum partem quandam Ægypti inferioris haberet, ac moleste ferret præsentem statum, inde huc commigravit, multis eum comitantibus, quibus divina curæ erant. Affirmabat enim docebatque, Ægyptios non recte sentire, qui bestiarum ac pecorum imagines deo tribuerent, itemque neque Afros, non recte item Græcos, qui diis hominum figuram affingerent. Id vero solum esse deum, quod nos omnes et terram ac mare continet, quod cœlum et mundum et rerum omnium naturam appellamus. Hujus vero quisnam sanæ mentis effingere ausit imaginem alicujus earum rerum, quæ penes nos sunt, similem? Proinde omni simulacrorum effictione repudiata, dignum ei templum ac delubrum constituendum ac sine aliquo simulacro colendum; debere vero etiam incubare in templo tum ipsos pro se tum pro aliis alios bona somnia videntes; semper bonum aliquid sive donum sive signum a deo exspectare debere viros caste et cum justitia viventes, ceteris vero nihil esse sperandum.

36. Ἐκεῖνος μὲν οὖν τοιαῦτα λέγων ἔπεισεν εὐγνώμονας ἄνδρας οὐκ ὀλίγους καὶ ἀπήγαγεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, ὅπου νῦν ἐστι τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις κτίσμα. κατέσχε δὲ ῥᾳδίως, οὐκ ἐπίφθονον ὂν τὸ χωρίον, οὐδ' ὑπὲρ οὗ ἄν τις ἐσπουδασμένως μαχέσαιτο· ἔστι γὰρ πετρῶδες, αὐτὸ μὲν εὔυδρον, τὴν δὲ κύκλῳ χώραν ἔχον λυπρὰν καὶ ἄνυδρον, τὴν δ' ἐντὸς ἑξήκοντα σταδίων

36. Talia Moses dicens hominibus rectæ mentis haud paucis fidem fecit, inque eam regionem deduxit, ubi nunc condita sunt Hierosolyma; quam facile obtinuit, quum non invidendus esset locus neque dignus de quo pertinaciter aliquis contenderet; est enim saxosus, aquis ipse quidem abundans, sed circumvicinam regionem habens sterilem et siccam et

καὶ ὑπόπετρον. ἅμα δ' ἀντὶ τῶν ὅπλων τὰ ἱερὰ προὐϐάλλετο καὶ τὸ θεῖον, ἵδρυσιν τούτου ζητεῖν ἀξιῶν, καὶ παραδώσειν ὑπισχνούμενος τοιοῦτον σεϐασμὸν καὶ τοιαύτην ἱεροποιίαν, ἥτις οὔτε δαπάναις ὀχλήσει τοὺς χρωμένους οὔτε θεοφορίαις οὔτε ἄλλαις πραγματείαις ἀτόποις. οὗτος μὲν οὖν εὐδοκιμήσας τούτοις συνεστήσατο ἀρχὴν οὐ τὴν τυχοῦσαν, ἁπάντων προσχωρησάντων ῥᾳδίως τῶν κύκλῳ διὰ τὴν ὁμιλίαν καὶ τὰ προτεινόμενα.

37. Οἱ δὲ διαδεξάμενοι χρόνους μέν τινας ἐν τοῖς αὐτοῖς διέμενον δικαιοπραγοῦντες καὶ θεοσεϐεῖς ὡς ἀληθῶς ὄντες· ἔπειτ' ἐφισταμένων ἐπὶ τὴν ἱερωσύνην τὸ μὲν πρῶτον δεισιδαιμόνων, ἔπειτα τυραννικῶν ἀνθρώπων, ἐκ μὲν τῆς δεισιδαιμονίας αἱ τῶν βρωμάτων ἀποσχέσεις, ὧνπερ καὶ νῦν ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς ἀπέχεσθαι, καὶ [αἱ] περιτομαὶ καὶ αἱ ἐκτομαὶ καὶ εἴ τινα τοιαῦτα ἐνομίσθη, ἐκ δὲ τῶν τυραννίδων τὰ λῃστήρια. οἱ μὲν γὰρ ἀφιστάμενοι τὴν χώραν ἐκάκουν καὶ αὐτὴν καὶ τὴν γειτνιῶσαν, οἱ δὲ συμπράττοντες τοῖς ἄρχουσι καθήρπαζον τὰ ἀλλότρια καὶ τῆς Συρίας κατεστρέφοντο καὶ τῆς Φοινίκης πολλήν. ἦν δ' ὅμως εὐπρέπειά τις περὶ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῶν, οὐχ ὡς τυραννεῖον βδελυττομένων, ἀλλ' ὡς ἱερὸν σεμνυνόντων καὶ σεϐομένων.

38. Πέφυκε γὰρ οὕτω, καὶ κοινόν ἐστι τοῦτο καὶ τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρϐάροις. πολιτικοὶ γὰρ ὄντες ἀπὸ προστάγματος κοινοῦ ζῶσιν· ἄλλως γὰρ οὐχ οἷόν τε τοὺς πολλοὺς ἕν τι καὶ ταὐτὸ ποιεῖν ἡρμοσμένως ἀλλήλοις, ὅπερ ἦν τὸ πολιτεύεσθαι, καὶ ἄλλως πως νέμειν βίον κοινόν. τὸ δὲ πρόσταγμα διττόν· ἢ γὰρ παρὰ θεῶν ἢ παρὰ ἀνθρώπων· καὶ οἵ γε ἀρχαῖοι τὸ παρὰ τῶν θεῶν ἐπρέσϐευον μᾶλλον καὶ ἐσέμνυνον, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ χρηστηριαζόμενος ἦν τότε πολὺς καὶ τρέχων εἰς μὲν Δωδώνην, ὅπως

> ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,

συμϐούλῳ τῷ Διὶ χρώμενος, εἰς δὲ Δελφούς,

> τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν,
> εἰ μηκέτ' εἴη·

αὐτὸς δ' ὁ παῖς

> ἔστειχε τοὺς τεκόντας ἐκμαθεῖν θέλων
> πρὸς δῶμα Φοίϐου.

καὶ ὁ Μίνως παρὰ τοῖς Κρησὶν

> ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής·

δι' ἐννέα ἐτῶν, ὥς φησι Πλάτων, ἀναϐαίνων ἐπὶ τὸ ἄντρον τοῦ Διὸς καὶ παρ' ἐκείνου τὰ προστάγματα λαμϐάνων καὶ παρακομίζων εἰς τοὺς ἀνθρώπους. τὰ δ' ὅμοια ἐποίει καὶ Λυκοῦργος ὁ ζηλωτὴς αὐτοῦ· πυκνὰ γάρ, ὡς ἔοικεν, ἀποδημῶν ἐπυνθάνετο παρὰ τῆς Πυθίας, ἃ προσῆκεν παραγγέλλειν τοῖς Λακεδαιμονίοις.

39. Ταῦτα γὰρ ὅπως ποτὲ ἀληθείας ἔχει, παρά γε τοῖς ἀνθρώποις ἐπεπίστευτο καὶ ἐνενόμιστο, καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ μάντεις ἐτιμῶντο, ὥστε καὶ βασιλείας ἀξιοῦσθαι, ὡς τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ἐκφέροντες

intra stadia sexaginta etiam lapidosam. Simul autem loco armorum sacra et deum prætendebat, cui se dicebat sedem quærere, et ejusmodi cultum et sacrificia traditurum pollicebatur, quæ nec impensa nec immissis divinitus furoribus neque re ulla absurda cultores perturbarent. Hæc ille quum suis probasset, non contemnendum est adeptus imperium: facile enim gentes omnes finitimæ tanta proposita spe, et hujusmodi consuetudine ductæ se adjunxerunt.

37. Successores aliquamdiu in iisdem institutis permansere, justi et vere religiosi; post quum sacerdotium occupassent primum quidem superstitiosi homines, deinde etiam tyrannici, superstitio invexit abstinentiam a cibis quibusdam, quam etiamnum retinent, et circumcisiones et excisiones et si qua sunt hujusmodi alia; tyrannis autem latrocinia. Qui enim deficiebant, simul et suam regionem et vicinam vexabant; at qui principum res agebant, ii aliena diripiebant, et Syriæ ac Phœniciæ non pauca subigebant. Honor nihilominus arci eorum habebatur; quam non ut sedem tyrannorum aversarentur homines, sed honorarent et venerarentur ut templum.

38. Sic enim a natura est hominibus comparatum, et communi hoc Græcis et barbaris, ut qui civitatem constituunt, commune præcepto atque instituto vivant; aliter enim multi nec in unum coire, et convenienter idem agere (quod est civiliter degere), neque alia ratione societatem vitæ servare possunt. Præceptum vero duplex est, aut divinum, aut humanum. Et antiqui quidem divina majore in honore et veneratione habebant, itaque multi tunc oracula consulebant et Dodonam adibant (*Od.* 14, 328):

> ut e quercu alte comata Jovis consilium audirent

Jove consiliario utentes: alii Delphos, ut ille (*Eurip. Phœn.* 36),

> quærens cognoscere expositus filius
> an non amplius esset superstes;

ipse vero filius (*ib.* 34)

> parentes explorare volens ibat
> ad domum Phœbi.

Et Minos apud Cretenses (*Od.* 19, 179)

> regnabat novenis annis Jovis magni confabulator,

id est, nono quoque anno, ut Plato (*Min.* II, p. 319) dicit, in Jovis antrum descendit, et ab illo præcepta accepit, quæ ad homines afferret. Eodem modo Lycurgus, ejus imitator, egit; nam sæpe, ut videtur, peregrinans, ea ex Pythia sciscitabatur quænam oporteret imperare Lacedæmoniis.

39. Hæc igitur quamcunque habeant veritatis rationem, apud homines certe credebantur et pro veris recipiebantur et propterea divinatores in pretio erant tanto, ut etiam imperio digni judicarentur, scilicet qui divina nobis præ-

παραγγέλματα καὶ ἐπανορθώματα καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόντες· καθάπερ καὶ ὁ Τειρεσίας,

τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια
οἴῳ πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσι.

τοιοῦτος δὲ [καὶ] ὁ Ἀμφιάρεως καὶ ὁ Τροφώνιος καὶ [ὁ] Ὀρφεὺς καὶ ὁ Μουσαῖος καὶ ὁ παρὰ τοῖς Γέταις θεός, τὸ μὲν παλαιὸν Ζάμολξις, Πυθαγόρειός τις, καθ' ἡμᾶς δὲ ὁ τῷ Βυρεβίστᾳ θεσπίζων, Δεκαίνεος· παρὰ δὲ τοῖς Βοσπορηνοῖς Ἀχαίκαρος, παρὰ δὲ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ γυμνοσοφισταί, παρὰ δὲ τοῖς Πέρσαις οἱ Μάγοι καὶ νεκυομάντεις καὶ ἔτι οἱ λεγόμενοι λεκανομάντεις καὶ ὑδρομάντεις, παρὰ δὲ τοῖς Ἀσσυρίοις οἱ Χαλδαῖοι, παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Τυρρηνικοὶ † ὡροσκόποι. τοιοῦτος δέ τις ἦν καὶ ὁ Μωσῆς καὶ οἱ διαδεξάμενοι ἐκεῖνον, τὰς μὲν ἀρχὰς λαβόντες οὐ φαύλας, ἐκτραπόμενοι δ' ἐπὶ τὸ χεῖρον.

40. Ἤδη δ' οὖν φανερῶς τυραννουμένης τῆς Ἰουδαίας, πρῶτος ἀνθ' ἱερέως ἀνέδειξεν ἑαυτὸν βασιλέα Ἀλέξανδρος· τούτου δ' ἦσαν υἱοὶ Ὑρκανός τε καὶ Ἀριστόβουλος· διαφερομένων δὲ περὶ τῆς ἀρχῆς, ἐπῆλθε Πομπήιος καὶ κατέλυσεν αὐτοὺς καὶ τὰ ἐρύματα αὐτῶν κατέσπασε καὶ αὐτὰ ἐν πρώτοις τὰ Ἱεροσόλυμα βίᾳ καταλαβών· ἦν γὰρ πετρῶδες καὶ εὐερκὲς ἔρυμα, ἐντὸς μὲν εὔυδρον, ἐκτὸς δὲ παντελῶς διψηρόν, τάφρον λατομητὴν ἔχον βάθος μὲν ἑξήκοντα ποδῶν, πλάτος δὲ πεντήκοντα καὶ διακοσίων· ἐκ δὲ τοῦ λίθου τοῦ λατομηθέντος ἐπεπύργωτο τὸ τεῖχος τοῦ ἱεροῦ. κατελάβετο δ', ὥς φασι, τηρήσας τὴν τῆς νηστείας ἡμέραν, ἡνίκα ἀπείχοντο οἱ Ἰουδαῖοι παντὸς ἔργου, πληρώσας τὴν τάφρον καὶ ἐπιβαλὼν τὰς διαβάθρας· κατασπάσαι δ' οὖν ἐκέλευσε τὰ τείχη πάντα καὶ ἀνεῖλεν εἰς δύναμιν τὰ λῃστήρια καὶ τὰ γαζοφυλάκια τῶν τυράννων. ἦν δὲ δύο μὲν τὰ ταῖς εἰσβολαῖς ἐπικείμενα τοῦ Ἱερικοῦντος Θρήξ τε καὶ Ταῦρος, ἄλλα δὲ Ἀλεξάνδριόν τε καὶ Ὑρκάνιον καὶ Μαχαιροῦς καὶ Λυσιὰς καὶ τὰ περὶ τὴν Φιλαδελφίαν καὶ ἡ περὶ Γαλιλαίαν Σκυθόπολις.

41. Ἱερικοῦς δ' ἐστὶ πεδίον κύκλῳ περιεχόμενον ὀρεινῇ τινι καί που καὶ θεατροειδῶς πρὸς αὐτὸ κεκλιμένῃ· ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ φοινικών, μεμιγμένην ἔχων καὶ ἄλλην ὕλην ἥμερον καὶ εὔκαρπον, πλεονάζων δὲ τῷ φοίνικι, ἐπὶ μῆκος σταδίων ἑκατόν, διάρρυτος ἅπας καὶ μεστὸς κατοικιῶν· ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ βασίλειον καὶ ὁ τοῦ βαλσάμου παράδεισος· ἔστι δὲ τὸ φυτὸν θαμνῶδες, κυτίσῳ ἐοικὸς καὶ τερμίνθῳ, ἀρωματίζον· οὗ τὸν φλοιὸν ἐπισχίσαντες ὑπολαμβάνουσιν ἀγγείοις τὸν ὀπόν, γλίσχρῳ γάλακτι παραπλήσιον· ἀναληφθεὶς δ' εἰς κογχάρια λαμβάνει πῆξιν· λύει δὲ κεφαλαλγίας θαυμαστῶς καὶ ὑποχύσεις ἀρχομένας καὶ ἀμβλυωπίας· τίμιος οὖν ἐστι, καὶ διότι ἐνταῦθα μόνον γεννᾶται· καὶ ὁ φοινικὼν δὲ τοιοῦτος, ἔχων τὸν καρυωτὸν φοίνικα ἐνταῦθα μόνον, πλὴν τοῦ Βαβυλωνίου καὶ τοῦ ἐπέκεινα πρὸς τὴν ἕω· μεγάλη οὖν ἀπ' αὐτῶν ἡ πρόσοδος. καὶ τῷ ξυλοβαλσάμῳ δὲ ὡς ἀρώματι χρῶνται.

42. Ἡ δὲ Σιρβωνὶς λίμνη πολλὴ μέν ἐστι· καὶ γὰρ

cepta ac monitus exponerent et vivi et mortui, quemadmodum Tiresias (*Od.* 494):

cui etiam mortuo mentem præbuit Proserpina,
soius ut sapiat, dum reliqui ut umbræ volitant.

Talis fuit etiam Amphiaraus et Trophonius et Orpheus et Musæus et apud Getas deus, olim Zamolxis Pythagoreus quidam, ætate nostra Byrebistæ vaticinans Decæneus, et apud Bosporanos Achaicarus, apud Indos Gymnosophistæ, apud Persas Magi, et qui Necyomantici et Lecanomantici et Hydromantici appellantur, apud Assyrios Chaldæi, apud Romanos Etrusci haruspices (οἰωνοσκόποι?). Talis erat etiam Moses et successores ejus, qui ab initiis non malis postea degeneravere.

40. Quum vero palam jam Judæa tyrannide premeretur, primus pro sacerdote se regem fecit Alexander, cujus filios Hyrcanum et Aristobulum de imperio disceptantes Pompeius superveniens dejecit, atque eorum munitiones evertit, et ipsa in primis Hierosolyma vi capta sunt. Erat enim saxosum et bene cinctum munimentum, intus aquis abundans, exterius omnino sicca, fossam habens saxis incisam sexaginta pedum profunditate, latitudine ducentorum quinquaginta. E lapide autem exciso educta erant templi mœnia. Pompeius cepit, observato jejunii die, quo ab omni opere Judæi abstinent, impleta fossa et admotis scalis; jussit mœnia omnia convelli, ac, quantum potuit, latronum receptacula diruit, et loca ubi gaza tyrannorum recondita erat: quorum duo erant Threx atque Taurus in Hiericuntis ingressu sita, alia autem Alexandrium et Hyrcanium et Machærûs et Lysias et quæ circa Philadelphiam erant, item Scythopolis Galilææ proxima.

41. Hiericus est planities montano tractu circumdata, qui ferę in theatri speciem ad ipsam declinat. Ibi est palmetum, mixtam habens silvam mitiorem et bene frugiferam, palmis vero abundans, longitudine stadiorum centum, totus irriguus et habitationibus plenus. Ibi et regia est, et balsami hortus, quæ planta aromatica est fruticosa, cytiso et terebintho persimilis; hujus corticem scindentes, succum in vasis suscipiunt, tenaci lacti persimilem; susceptus autem in conchis coagulatur; capitis dolores et suffusiones oculorum incipientes et hebetudinem visus mirifice sanat; quare in pretio est, eo quoque quod hic solum nascitur. Palmetum quoque quod palmam caryotam fert, alibi nullum est, excepto Babylonio et eo qui ulterius est orientem versus. Magnus igitur ex his plantis proventus est. Præterea ligno quoque balsami pro aromate utuntur.

42. Sirbonis lacus magnus quidem est; nam ambitum

χιλίων σταδίων εἰρήκασί τινες τὸν κύκλον· τῇ μέντοι παραλίᾳ παρεκτέταται μικρῷ τι πλέον τῶν διακοσίων σταδίων μῆκος ἐπιλαμβάνουσα, ἀγχιβαθής, βαρύτατον ἔχουσα ὕδωρ, ὥστε μὴ δεῖν κολύμβου, ἀλλὰ τὸν ἐμβάντα καὶ μέχρις ὀμφαλοῦ προβάντα εὐθὺς ἐξαίρεσθαι· μεστὴ δ' ἐστὶν ἀσφάλτου· αὕτη (τοῦτο) δὲ ἀναφυσᾶται κατὰ καιροὺς ἀτάκτους ἐκ μέσου τοῦ βάθους μετὰ πομφολύγων, ὡς ἂν ζέοντος ὕδατος· κυρτουμένη δ' ἡ ἐπιφάνεια λόφου φαντασίαν παρέχει· συναναφέρεται δὲ καὶ ἄσβολος πολλή, καπνώδης μέν, πρὸς δὲ τὴν ὄψιν ἄδηλος, ὑφ' ἧς κατιοῦται καὶ χαλκὸς καὶ ἄργυρος καὶ πᾶν τὸ στιλπνὸν μέχρι καὶ χρυσοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ κατιοῦσθαι τὰ σκεύη γνωρίζουσιν οἱ περιοικοῦντες ἀρχομένην τὴν ἀναβολὴν τοῦ ἀσφάλτου, καὶ παρασκευάζονται πρὸς τὴν μεταλλείαν αὐτοῦ, ποιησάμενοι σχεδίας καλαμίνας. ἔστι δ' ἡ ἄσφαλτος γῆς βῶλος, ὑγραινομένη μὲν ὑπὸ θερμοῦ καὶ ἀναφυσωμένη καὶ διαχεομένη, πάλιν δὲ μεταβάλλουσα εἰς πάγον ἰσχυρὸν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, οἷόν ἐστι τὸ τῆς λίμνης ὕδωρ, ὥστε τομῆς καὶ κοπῆς δεῖσθαι· εἶτ' ἐπιπολάζουσα διὰ τὴν φύσιν τοῦ ὕδατος, καθ' ἣν ἔφαμεν μηδὲ κολύμβου δεῖσθαι, μηδὲ βαπτίζεσθαι τὸν ἐμβάντα, ἀλλ' ἐξαίρεσθαι· προσπλεύσαντες δὲ ταῖς σχεδίαις κόπτουσι καὶ φέρονται τῆς ἀσφάλτου ὅσον ἕκαστος δύναται.

43. Τὸ μὲν οὖν συμβαῖνον τοιοῦτον· γόητας δὲ ὄντας σκήπτεσθαί φησιν ἐπῳδὰς ὁ Ποσειδώνιος τοὺς ἀνθρώπους καὶ οὖρα καὶ ἄλλα δυσώδη ὑγρά, ἃ περικαταχέαντας καὶ ἐκπιάσαντας πήττειν τὴν ἄσφαλτον, εἶτα τέμνειν· εἰ μή τίς ἐστιν ἐπιτηδειότης τῶν οὔρων τοιαύτη, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς κύστεσι τῶν λιθιώντων, καὶ ἐκ τῶν παιδικῶν οὔρων ἡ χρυσόκολλα συνίσταται· ἐν μέσῃ δὲ τῇ λίμνῃ τὸ πάθος συμβαίνειν εὔλογον, ὅτι καὶ ἡ πηγὴ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς ἀσφάλτου κατὰ μέσον ἐστὶ καὶ τὸ πλῆθος· ἄτακτος δὲ ἡ ἀναφύσησις, ὅτι καὶ ἡ τοῦ πυρὸς κίνησις οὐκ ἔχει τάξιν ἡμῖν φανεράν, ὥσπερ καὶ ἄλλων πνευμάτων πολλῶν. τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἐν Ἀπολλωνίᾳ τῇ Ἠπειρώτιδι.

44. Τοῦ δ' ἔμπυρον τὴν χώραν εἶναι καὶ ἄλλα τεκμήρια φέρουσι πολλά· καὶ γὰρ πέτρας τινὰς ἐπικεκαυμένας δεικνύουσι τραχείας περὶ Μοασάδα καὶ σήραγγας πολλαχοῦ καὶ γῆν τεφρώδη, σταγόνας τε πίσσης ἐκ λισσάδων λειβομένας καὶ δυσώδεις πόρρωθεν ποταμοὺς ζέοντας, κατοικίας τε ἀνατετραμμένας σποράδην· ὥστε πιστεύειν τοῖς θρυλουμένοις ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, ὡς ἄρα ᾠκοῦντό ποτε τρισκαίδεκα πόλεις ἐνταῦθα, ὧν τῆς μητροπόλεως Σοδόμων σώζοιτο κύκλος ἑξήκοντά που σταδίων· ὑπὸ δὲ σεισμῶν καὶ ἀναφυσημάτων πυρὸς καὶ θερμῶν ὑδάτων ἀσφαλτωδῶν τε καὶ θειωδῶν ἡ λίμνη προπέσοι καὶ πέτραι πυρίληπτοι γένοιντο, αἵ τε πόλεις αἳ μὲν καταποθεῖεν, ἃς δ' ἐκλίποιεν οἱ δυνάμενοι φυγεῖν. Ἐρατοσθένης δέ φησι τἀναντία, λιμναζούσης τῆς χώρας, ἐκρήγμασιν ἀνακαλυφθῆναι τὴν πλείστην, καθάπερ τὴν † θάλατταν.

45. Ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Γαδαρίδι ὕδωρ μοχθηρὸν

nonnulli mille stadiorum tradiderunt; præter maritimam vero oram non multum ultra ducenta stadia longitudine extenditur; statim a litore profundus est et aquam habet gravissimam, adeo ut urinatores in eo locum non habeant; nam vel qui umbilico tenus in eum procedit, statim extollitur; plenus est bitumine, quod e medio fundo temporibus non certis cum bullis quasi ferventis aquæ efflatur, ac tum superficies paludis curvata collis speciem præbet; simul vero etiam fuligo multa emittitur, fumosa illa quidem, sed visum fallens, a qua æri et argento et nitidis omnibus et ipsi etiam auro rubigo inducitur. Ex eo autem quod vasa æruginem contrahunt, accolæ intelligunt bituminis eruptionem appetere, ac sese arundineis ratibus ad id inquirendum accingunt. Bitumen est terræ gleba, quæ calore liquefacta efflatur atque diffunditur, rursumque in solidum corpus in aqua frigida coit, qualis est lacuum aqua: unde et sectione et incisione opus habet. Deinde in summo fluitat, propter aquæ naturam, quam diximus ingredientem nec urinare nec immergi posse, sed attolli. Ratibus autem adnavigantes, bitumen contundunt et quantum ejus quisque potest, auferunt.

43. Res ipsa igitur ita se habet. Posidonius vero narrat præstigiis deditos homines incantationibus uti, et lotia et alios hujusmodi fœtidos humores inspergere atque exprimere, quibus bitumen coaguletur; postea incidere; nisi forte aliqua lotii vis est, qualis in vesica calculo laborantium, ex quo sicut ex puerorum lotio chrysocolla conflatur. In medio autem lacus ista evenire consentaneum rationi est, quoniam ignis ac bituminis fons et copia in medio est; non stato autem efflatur tempore, quia ignis quoque motus, sicuti aliorum multorum flatuum ordinem non habet nobis manifestum. Ceterum similia etiam apud Apolloniam Epiroticam eveniunt.

44. Esse autem ignem in solo ejus regionis, multis etiam aliis signis docent; nam et petras asperas exustas circa Moasada ostendunt, et multis in locis fissuras et terram cinerulentam et picis guttas e petris destillantes, et quæ fœtorem in longinquum emittunt flumina ferventia, et habitationes passim eversas: ut iis fides haberi posse videatur, quæ ab indigenis prædicantur, in hoc loco tredecim urbes olim habitatas fuisse, quarum caput Sodoma adhuc sexaginta stadiorum habeat superstitem ambitum; terræ autem tremoribus et ignis aquarumque calidarum et bituminosarum ac sulphurearum eruptione exstitisse lacum, et saxa ignem concepisse, et urbium alias absorptas, alias ab iis, quicunque fugere potuissent, derelictas esse. Eratosthenes contra sentit, regionem olim stagnasse, eruptionibus autem factum esse, ut maxima ejus pars retegeretur, sicuti in Thessalia (τὴν Θετταλίαν).

45. In agro etiam Gadareno est aqua quædam pessima

λιμναῖον, οὗ τὰ γευσάμενα κτήνη τρίχας καὶ ὁπλὰς καὶ κέρατα ἀποβάλλει. ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις Ταριχέαις ἡ λίμνη μὲν ταριχείας ἰχθύων ἀστείας παρέχει, φύει δὲ δένδρα καρποφόρα, μηλέαις ἐμφερῆ· χρῶνται δ' Αἰγύπτιοι τῇ ἀσφάλτῳ πρὸς τὰς ταριχείας τῶν νεκρῶν.

46. Πομπήιος μὲν οὖν περικόψας τινὰ τῶν ἐξιδιασθέντων ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων κατὰ βίαν ἀπέδειξεν † Ἡρώδῃ τὴν ἱερωσύνην· τῶν δ' ἀπὸ γένους τις ὕστερον Ἡρώδης, ἀνὴρ ἐπιχώριος, παραδὺς εἰς τὴν ἱερωσύνην, τοσοῦτον διήνεγκε τῶν πρὸ αὐτοῦ, καὶ μάλιστα τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁμιλίᾳ καὶ πολιτείᾳ, ὥστε καὶ βασιλεὺς ἐχρημάτισε, δόντος τὸ μὲν πρῶτον Ἀντωνίου τὴν ἐξουσίαν, ὕστερον δὲ καὶ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ· τῶν δ' υἱῶν τοὺς μὲν αὐτὸς ἀνεῖλεν, ὡς ἐπιβουλεύσαντας αὐτῷ, τοὺς δὲ τελευτῶν διαδόχους ἀπέλιπε, μερίδας αὐτοῖς ἀποδούς. Καῖσαρ δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς ἐτίμησε τοῦ Ἡρώδου καὶ τὴν ἀδελφὴν Σαλώμην καὶ τὴν ταύτης θυγατέρα Βερενίκην· οὐ μέντοι εὐτύχησαν οἱ παῖδες, ἀλλ' ἐν αἰτίαις ἐγένοντο, καὶ ὁ μὲν ἐν φυγῇ διετέλει, παρὰ τοῖς Ἀλλόβριξι Γαλάταις λαβὼν οἴκησιν, οἱ δὲ θεραπείᾳ πολλῇ μόλις εὕροντο κάθοδον, τετραρχίας ἀποδειχθείσης ἑκατέρῳ.

ΚΕΦ. Γ'.

Ὑπέρκειται δὲ τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Κοίλης Συρίας μέχρι Βαβυλωνίας καὶ τῆς τοῦ Εὐφράτου ποταμίας πρὸς νότον Ἀραβία πᾶσα χωρὶς τῶν ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ Σκηνιτῶν. περὶ μὲν οὖν τῆς Μεσοποταμίας καὶ τῶν νεμομένων αὐτὴν ἐθνῶν εἴρηται· τὰ δὲ πέραν τοῦ Εὐφράτου τὰ μὲν πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς αὐτοῦ νέμονται Βαβυλώνιοι καὶ τὸ τῶν Χαλδαίων ἔθνος (εἴρηται δὲ [καὶ] περὶ τούτων), τὰ δ' ἑξῆς τῆς Μεσοποταμίας μέχρι Κοίλης Συρίας, τὸ μὲν πλησιάζον τῷ ποταμῷ † καὶ τὴν Μεσοποταμίαν Σκηνῖται κατέχουσιν Ἄραβες, δυναστείας ἀποτετμημένοι μικρὰς ἐν λυπροῖς χωρίοις διὰ τὰς ἀνυδρίας, γεωργοῦντες μὲν ἢ οὐδὲν ἢ μικρά, νομὰς δὲ ἔχοντες παντοδαπῶν θρεμμάτων, καὶ μάλιστα καμήλων· ὑπὲρ δὲ τούτων ἐρημία ἐστὶ πολλή· τὰ δὲ τούτων ἔτι νοτιώτερα ἔχουσιν οἱ τὴν εὐδαίμονα καλουμένην Ἀραβίαν οἰκοῦντες. ταύτης δὲ τὸ μὲν προσάρκτιον πλευρὸν ἡ λεχθεῖσά ἐστιν ἔρημος, τὸ δ' ἑῷον ὁ Περσικὸς κόλπος, τὸ δὲ ἑσπέριον ὁ Ἀράβιος, τὸ δὲ νότιον ἡ μεγάλη θάλαττα ἡ ἔξω τῶν κόλπων ἀμφοῖν, ἣν ἅπασαν Ἐρυθρὰν καλοῦσιν.

2. Ὁ μὲν οὖν Περσικὸς κόλπος λέγεται καὶ ἡ κατὰ Πέρσας θάλαττα. φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς Ἐρατοσθένης οὕτως, ὅτι τὸ μὲν στόμα φησὶν εἶναι στενὸν οὕτως, ὥστ' ἐξ Ἁρμόζων, τοῦ τῆς Καρμανίας ἀκρωτηρίου, τῆς Ἀραβίας ἀφορᾶται τὸ ἐν Μάκαις· ἀπὸ δὲ τοῦ στόματος ἡ ἐν δεξιᾷ παραλία περιφερὴς οὖσα κατ' ἀρχὰς μὲν ἀπὸ τῆς Καρμανίας πρὸς ἕω μικρόν, εἶτα πρὸς ἄρκτον νεύει, καὶ μετὰ ταῦτα πρὸς τὴν ἑσπέραν μέχρι Τερηδόνος καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Εὐφράτου· περιέχει δὲ τήν τε Καρμανίων παραλίαν καὶ τὴν Περσῶν καὶ Σουσίων

in lacu, qua degustata, pecora pilos, ungues et cornua amittunt. Apud Taricheas quas vocant, est lacus, qui optima salsamenta præbet; gignit etiam arbores fructiferas malis similes. Ægyptii bitumine ad mortuorum conditu-ras utuntur.

46. Pompeius regionibus quibusdam, quas Judæi sibi violenter asciverant, resectis, Hyrcanum (Ὑρκανῷ) præfecit sacerdotio. Postmodum ex ea gente ortus Herodes in dignitatem istam irrepsit, tantum prædecessoribus, familiaritate maxime Romanorum suaque erga eos agendi ratione, præstitit ut rex quoque fuerit appellatus, Antonio primum, postea Cæsare Augusto potestatem ei concedente. De filiis alios ipse, ut eorum impetitus insidiis, interemit, alios moriens, assignata cuique portione, successores reliquit. Cæsar vero et Herodis filios, et sororem Salomen et Berenicen, ejus filiam, honore prosecutus est; attamen filiis res non feliciter cesserunt, qui rei facti, alter in exsilio apud Gallos Allobroges vitam exegit, reliqui ægre multis obsequiis reditum impetrarunt, et suam uterque tetrarchiam.

CAP. III.

Supra Judæam et Cœlesyriam usque ad Babyloniam et fluvialem Euphratis regionem austrum versus tota est Arabia, exceptis Scenitis, qui sunt in Mesopotamia. De Mesopotamia quidem et gentibus, quæ eam incolunt, jam dictum est; quæ vero trans Euphratem est regio, prope ostia fluvii a Babyloniis incolitur et Chaldæorum gente (de quibus item jam diximus); quæ vero Mesopotamiæ succedunt usque in Cœlesyriam, ubi flumini et Mesopotamiæ (τῇ M.) propinqua sunt, Arabes Scenitæ obtinent, in parvas divisi ditiones in locis propter aquarum inopiam sterilibus; agros aut nullos aut exiguos colentes, sed greges alentes omne genus pecoris, præsertim camelorum; ultra hos vero solitudo est multa; quæ vero his etiam magis versus austrum sunt, ab iis tenentur, qui felicem Arabiam incolunt. Cujus septentrionale latus faciunt jam dicta deserta, orientale Persicus sinus, occidentale Arabicus, austrinum mare magnum, quod extra utrumque sinum est, quodque totum mare Rubrum vocatur.

2. Persicus itaque sinus etiam Persicum mare appellatur; de quo Eratosthenes ita narrat: ostium ait adeo angustum esse, ut ex Harmozis, Carmaniæ promontorio, Arabiæ conspiciatur promontorium quod est apud Macas. A faucibus autem ora, quæ a dextris est, quum curva sit, principio quidem a Carmania paululum orientem versus, postea ad septentrionem vergit, hinc versus occidentem usque ad Teredonem et Euphratis ostia; complectitur autem et Carmaniorum oram et Persarum et Susianorum et

καὶ Βαβυλωνίων ἀπὸ μέρους, ὅσον μυρίων οὖσα σταδίων· περὶ ὧν καὶ ἡμεῖς εἰρήκαμεν· τὸ δ' ἐντεῦθεν ἑξῆς ἐπὶ τὸ στόμα πάλιν ἄλλοι τοσοῦτοι, καθάπερ καὶ Ἀνδροσθένη λέγειν φησὶ τὸν Θάσιον, τὸν καὶ Νεάρχῳ συμπλεύσαντα † καθ' αὑτόν· ὥστε δῆλον ἐκ τούτων εἶναι, διότι μικρὸν ἀπολείπεται τῷ μεγέθει τῆς κατὰ τὸν Εὔξεινον θαλάττης αὕτη ἡ θάλαττα· λέγειν δέ φησιν ἐκεῖνον περιπεπλευκότα στόλῳ τὸν κόλπον, ὅτι ἀπὸ Τερηδόνος ἑξῆς ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν ἤπειρον ὁ παράπλους ἔχει προκειμένην νῆσον Ἴκαρον, καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἅγιον ἐν αὐτῇ καὶ μαντεῖον Ταυροπόλου.

3. Παραπλεύσαντι δὲ τῆς Ἀραβίας εἰς δισχιλίους καὶ τετρακοσίους σταδίους ἐν βαθεῖ κόλπῳ κεῖται πόλις Γέρρα, Χαλδαίων φυγάδων ἐκ Βαβυλῶνος οἰκούντων γῆν ἁλμυρίδα καὶ ἐχόντων ἁλίνας τὰς οἰκίας, ἅς, ἐπειδὴ λεπίδες τῶν ἁλῶν ἀφιστάμεναι κατὰ τὴν ἐπίκαυσιν τὴν ἐκ τῶν ἡλίων συνεχεῖς ἀποπίπτουσι, καταρραίνοντες ὕδασι πυκνὰ τοὺς τοίχους συνέχουσι· διέχει δὲ τῆς θαλάττης διακοσίους σταδίους ἡ πόλις· πεζέμποροι δ' εἰσὶν οἱ Γερραῖοι τὸ πλέον τῶν Ἀραβίων φορτίων καὶ ἀρωμάτων. Ἀριστόβουλος δὲ τοὐναντίον φησὶ τοὺς Γερραίους τὰ πολλὰ σχεδίαις εἰς τὴν Βαβυλωνίαν ἐμπορεύεσθαι, ἐκεῖθεν δὲ τῷ Εὐφράτῃ τὰ φορτία ἀναπλεῖν εἰς Θάψακον, εἶτα πεζῇ κομίζεσθαι πάντῃ.

4. Πλεύσαντι δ' ἐπὶ πλέον ἄλλαι νῆσοι, Τύρος καὶ Ἄραδος, εἰσίν, ἱερὰ ἔχουσαι τοῖς Φοινικικοῖς ὅμοια· καί φασί γε οἱ ἐν αὐταῖς οἰκοῦντες τὰς ὁμωνύμους τῶν Φοινίκων νήσους καὶ πόλεις ἀποίκους ἑαυτῶν. διέχουσι δὲ αἱ νῆσοι αὗται Τερηδόνος μὲν δεχήμερον πλοῦν, τῆς δὲ κατὰ τὸ στόμα ἄκρας τῆς ἐν Μάκαις ἡμερήσιον.

5. Ἀπὸ δὲ τῆς Καρμανίας εἰρήκασι καὶ Νέαρχος καὶ Ὀρθαγόρας νῆσον Ὤγυριν κεῖσθαι πρὸς νότον πελαγίαν ἐν δισχιλίοις σταδίοις, ἐν ᾗ τάφος Ἐρύθρα δείκνυται, χῶμα μέγα ἀγρίοις φοίνιξι κατάφυτον· τοῦτον δὲ βασιλεῦσαι τῶν τόπων καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν θάλατταν ἐπώνυμον καταλιπεῖν· δηλῶσαι δὲ ταῦτά φησιν αὐτοῖς Μιθρωπάστην τὸν Ἀρηΐνου τοῦ Φρυγίας σατράπου, φυγόντα μὲν Δαρεῖον, διατρίψαντα δ' ἐν τῇ νήσῳ, συμμίξαντα δὲ αὐτοῖς καταχθεῖσιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον καὶ ζητοῦντα κάθοδον δι' αὐτῶν εἰς τὴν οἰκείαν.

6. Καθ' ὅλην δὲ τὴν τῆς Ἐρυθρᾶς παραλίαν κατὰ βυθοῦ φύεται δένδρα ὅμοια δάφνῃ καὶ ἐλαίᾳ, ταῖς μὲν ἀμπώτισιν ὅλα ὑπερφανῆ γιγνόμενα, ταῖς δὲ πλημμυρίσιν ἔσθ' ὅτε ὅλα καλυπτόμενα, καὶ ταῦτα τῆς ὑπερκειμένης γῆς ἀδένδρου οὔσης, ὥστε ἐπιτείνεσθαι τὸ παράδοξον. περὶ μὲν οὖν τῆς κατὰ Πέρσας θαλάττης, ἣν ἑῴαν πλευρὰν ἔφαμεν εἶναι τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας, τοιαῦτα εἴρηκεν Ἐρατοσθένης.

7. Φησὶ δ' ὁ Νέαρχος τὸν Μιθρωπάστην ἐντυχεῖν αὐτοῖς μετὰ Μαζήνου· τὸν δὲ Μαζήνην ἐπάρχειν νήσου τινὸς τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ· καλεῖσθαι δὲ τὴν νῆσον Δωράκτα· εἰς ταύτην δὲ τὸν Μιθρωπάστην καταφυγόντα ξενίας τυχεῖν κατὰ τὴν ἐξ Ὠγύριος γενομένην

Babyloniæ ex parte, adeo ut sit decies fere mille stadiorum, de quibus nos quoque diximus (15, 2, 14). Hinc protinus usque ad os alia totidem stadia sunt, sicut etiam Androsthenem Thasium tradere dicit, qui et cum Nearcho navigavit, *et Arabicam oram præternavigavit* [καὶ τὴν Ἀράβων παραλίαν παραπλεύσαντα] pro se seorsum, ut perspicuum ex his sit mare hoc magnitudine non multum superari a mari Euxino. Porro tradere ait Thasium illum, cum classe sinus oram circumvectum, a Teredone naviganti, ac deinceps continentem a dextris habenti, insulam Icarum (Icarium *codd.*) oræ projectam apparere, et Apollinis templum in ea sanctum atque oraculum *Dianæ* Tauropolæ.

3. Ubi oram Arabiæ legeris ad bis mille et quadringenta stadia, in profundo sinu urbs jacet nomine Gerrha, quam Chaldæi tenent, e Babylonia extorres, loca salsa et domos ex sale factas habitantes; has, quum salis squamæ propter solis ardorem abscedentes continue cadant, crebro aquis adspergunt, atque eo pacto continuitatem parietum tutantur. Hæc urbs stadiis ducentis a mari distat. Gerrhæi negotiatione ut plurimum terrestri tractant Arabum merces et aromata. Aristobulus contra ait Gerrhæos merces plurimas in Babyloniam ratibus importare, hinc vero per Euphratem usque ad Thapsacum vehere, postea quo libeat pedestri itinere eas ferri.

4. Naviganti ulterius sunt aliæ insulæ, Tyrus et Aradus, quæ templa Phœniciis similia habent; quodsi incolas earum audias, insulæ et urbes, quæ Phœnices eodem nomine habent, ipsorum forent coloniæ. Distant hæ insulæ a Teredone decem dierum navigatione, a promontorio vero, quod est in ore apud Macas, unius.

5. Nearchus et Orthagoras perhibent, Ogyrin (Tyrinen *codd.*) insulam in alto mari versus austrum jacere, duobus millibus stadiorum a Carmania distantem, in qua Erythræ sepulcrum ostenditur, magnus tumulus silvestribus palmis consitus; hunc vero in iis locis regnasse, et de se mari nomen reliquisse; atque hæc sibi a Mithropasta, Arsitæ (Ἀρσίτου) filio, satrapæ Phrygiæ, patefacta, qui Darium fugiens, in ea insula degisset, et cum ipsis congressus in Persicum sinum delatis, reditum in patriam opera ipsorum ambivisset.

6. In tota Rubri maris ora arbores in profundo nascuntur, lauro et oleæ adsimiles, quæ, quum resorbetur mare, totæ deteguntur, eo affluente nonnunquam totæ obruuntur, quod eo fit mirandum magis, quia tota superjacens regio arboribus caret. De Persico itaque mari, quod nos orientale latus felicis Arabiæ diximus, talia Eratosthenes tradidit.

7. Nearchus ait Mithropastem ipsis cum Mazena occurrisse; Mazenam vero insulæ cuidam in Persico sinu præfuisse; vocari insulam Doracta (*Aoracta* s. *Oaracta?*); ac Mithropastem ex Ogyri discedentem in hanc insulam confugisse ibique hospitio acceptum fuisse atque sic Maze-

ἄφοδον, καὶ δὴ καὶ συνελθεῖν τῷ Μαζήνῃ συσταθησόμενον τοῖς ἐν τῷ στόλῳ Μακεδόσι, τὸν δὲ Μαζήνην καὶ καθηγεμόνα τοῦ πλοῦ γενέσθαι. λέγει δὲ καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ Περσικοῦ παράπλου νῆσον, ἐν ᾗ μαργαρίτης πολὺς καὶ πολυτίμητός ἐστιν, ἐν ἄλλαις δὲ ψῆφοι τῶν διαυγῶν καὶ λαμπρῶν· ἐν δὲ ταῖς πρὸ τοῦ Εὐφράτου νήσοις δένδρα φύεσθαι λιβάνου πνέοντα, ὧν τὰς ῥίζας κλωμένων ὀπὸν ῥεῖν· παγούρων δὲ καὶ ἐχίνων μεγέθη, ὅπερ κοινὸν ἐν πάσῃ τῇ ἔξω θαλάττῃ· τοὺς μὲν γὰρ εἶναι μείζους καυσιῶν, τοὺς δὲ καὶ διχοτύλους· ἐποκεῖλαν δὲ κῆτος ἰδεῖν πεντήκοντα πηχῶν.

nam convenisse, ut ab eo commendaretur Macedonicæ classi; ipsum vero Mazenam etiam ducem navigationis fuisse. Dicit etiam in Persicæ oræ initio insulam esse, in qua multi et pretiosi uniones gignantur, dum in aliis reperiantur clari et pellucidi lapilli; in insulis autem quæ sint ante Euphratem, arbores tus redolentes nasci, quarum radices fractæ succum effundant, item miras pagurorum atque echiuorum magnitudines, quod omni exteriori mari commune est; hos enim pileis esse majores, illos duorum acetabulorum; vidisse etiam cetum in oram impactum quinquaginta cubitorum.

ΚΕΦ. Δ'.

Ἀρχὴ δὲ τῆς Ἀραβίας ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας ἐστὶν ἡ Μαικηνή· πρόκειται δὲ ταύτης τῇ μὲν ἡ ἔρημος τῶν Ἀράβων, τῇ δὲ τὰ ἕλη τὰ κατὰ Χαλδαίους, ἃ ποιεῖ παρεκχεόμενος ὁ Εὐφράτης, τῇ δὲ ἡ κατὰ Πέρσας θάλαττα, δυσάερος [δὲ] οὖσα καὶ ὁμιχλώδης καὶ ἔπομβρος ἅμα καὶ καυματηρά, καλλίκαρπος (δέ) ἐστιν ὅμως· ἡ δ' ἄμπελος ἐν ἕλεσι φύεται, καλαμίναις ῥιψὶν ἐπιβαλλομένης γῆς, ὅση δέξαιτ' ἂν τὸ φυτόν, ὥστε φορητὴν γίνεσθαι πολλάκις, εἶτα κοντοῖς ἀπωθεῖσθαι πάλιν εἰς τὴν οἰκείαν ἕδραν.

2. Ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὰς Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις, ἃς ἑξῆς περὶ τῆς Ἀραβίας ἐκτίθεται. φησὶ δὲ περὶ τῆς προσαρκτίου καὶ ἐρήμης, ἥτις ἐστὶ μεταξὺ τῆς τε εὐδαίμονος Ἀραβίας καὶ τῆς Κοιλοσύρων καὶ τῶν Ἰουδαίων, μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, διότι ἀπὸ Ἡρώων πόλεως, ἥτις ἐστὶ πρὸς τῷ Νείλῳ μυχὸς τοῦ Ἀραβίου κόλπου, πρὸς μὲν τὴν Ναβαταίων Πέτραν εἰς Βαβυλῶνα πεντακισχίλιοι ἑξακόσιοι, πᾶσα μὲν πρὸς ἀνατολὰς θερινάς, διὰ δὲ τῶν παρακειμένων Ἀραβίων ἐθνῶν Ναβαταίων τε καὶ Χαυλοταίων καὶ Ἀγραίων· ὑπὲρ δὲ τούτων ἡ Εὐδαίμων ἐστίν, ἐπὶ μυρίους καὶ δισχιλίους ἐκκειμένη σταδίους πρὸς νότον μέχρι τοῦ Ἀτλαντικοῦ πελάγους. ἔχουσι δ' αὐτὴν οἱ μὲν πρῶτοι μετὰ τοὺς Σύρους καὶ τοὺς Ἰουδαίους ἄνθρωποι γεωργοί· μετὰ δὲ τούτους δίαμμός ἐστι γῆ καὶ λυπρά, φοίνικας ἔχουσα ὀλίγους καὶ ἄκανθαν καὶ μυρίκην καὶ ὀρυκτὰ ὕδατα, καθάπερ καὶ ἡ Γεδρωσία· σκηνῖται δ' ἔχουσιν αὐτὴν Ἄραβες καὶ καμηλοβοσκοί. τὰ δ' ἔσχατα πρὸς νότον καὶ ἀνταίροντα τῇ Αἰθιοπίᾳ βρέχεταί τε θερινοῖς ὄμβροις καὶ δισπορεῖται παραπλησίως τῇ Ἰνδικῇ, ποταμοὺς δ' ἔχει καταναλισκομένους εἰς πεδία καὶ λίμνας, εὐκαρπία δ' ἐστὶν ἥ τε ἄλλη καὶ μελιτουργεῖα δαψιλῆ, βοσκημάτων τε ἀφθονία πλὴν ἵππων καὶ ἡμιόνων καὶ ὑῶν, ὄρνεά τε παντοῖα πλὴν χηνῶν καὶ ἀλεκτορίδων. κατοικεῖ δὲ τὰ μέγιστα τέτταρα ἔθνη τὴν ἐσχάτην λεχθεῖσαν χώραν· Μιναῖοι μὲν ἐν τῷ πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν μέρει, πόλις δ' αὐτῶν ἡ μεγίστη Κάρνα ἢ Κάρνανα· ἐχόμενοι δὲ τούτων Σαβαῖοι, μητρόπολις δ' αὐτῶν Μαρίαβα· τρίτοι δὲ Κατταβανεῖς, καθήκοντες πρὸς τὰ στενὰ καὶ τὴν διάβασιν

CAP. IV.

Arabiæ initium a Babylonia est regio *Mæsena.* Ante hanc jacent ab una parte Arabum deserta, ab altera Chaldæorum paludes, quas Euphrates effusus facit, a tertia parte mare Persicum. Ea etsi gravem ac nebulosum aerem habet, simulque pluviosa est et æstuosa, fructus tamen optimos producit. Vitis in paludibus nascitur, terra in arundineis cratibus imposita, quanta stirpem recipiat : ut sæpe etiam ab aqua deferatur, et rursus in pristinam sedem contis propellatur.

2. Sed redeo ad ea, quæ deinceps Eratosthenes de Arabia commemorat. Tradit enim de parte septentrionali ejus et deserta, quæ inter felicem Arabiam et Cœlesyriam ac Judæam est usque ad Arabici sinus recessum : ab Heroum urbe, qua parte alter est ad Nilum recessus Arabici sinus, per Petram Nabatæorum usque ad Babylonem, stadia esse quinquies mille et sexcenta, tota hac linea versus ortum æstivum tendente per adjacentes Arabum gentes, Nabatæos scilicet et Chaulotæos et Agræos; supra hos, inquit, felix Arabia, ad duodecim millia stadiorum ad austrum porrigitur usque ad Atlanticum pelagus. Incolunt eam primi post Syros et Judæos homines agricolæ. Post hos regio est arenosa et sterilis, quæ palmas habet non multas, et spinam et myricam et fossiles aquas, quemadmodum Gedrosia. Eam Arabes Scenitæ et camelorum pastores habitant. Ultima vero austrum versus et Æthiopiæ opposita æstivis imbribus rigantur, et bis seruntur, quemadmodum India. Habent etiam flumina, quæ in campos et lacus absumuntur; tum ceterorum fructuum, tum etiam mellificii abundantia est; pecorum quoque omnis generis copia, exceptis equis, mulis et porcis, avium etiam variarum præter anseres et gallinas. Ac ultimam hanc, quam modo dixi, regionem quattuor maximæ nationes inhabitant : Minæi in parte ad Rubrum mare sita; maxima eorum civitas Carna vel Carnana; his contigui Sabæi, quorum metropolis est Mariaba; tertii sunt Cattabanenses, qui ad angustias et Arabici sinus transitum pertinent, et quorum

τοῦ Ἀραβίου κόλπου, τὸ δὲ βασίλειον αὐτῶν Τάμνα καλεῖται· πρὸς ἕω δὲ μάλιστα Χατραμωτῖται, πόλιν δ' ἔχουσι Σάβαταν.

3. Μοναρχοῦνται δὲ πᾶσαι καί εἰσιν εὐδαίμονες, κατεσκευασμέναι καλῶς ἱεροῖς τε καὶ βασιλείοις· αἵ τε οἰκίαι ταῖς Αἰγυπτίαις ἐοίκασι κατὰ τὴν τῶν ξύλων ἔνδεσιν· χώραν δ' ἐπέχουσιν οἱ τέτταρες νομοὶ μείζω τοῦ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα· διαδέχεται δὲ τὴν βασιλείαν οὐ παῖς παρὰ πατρός, ἀλλ' ὃς ἂν πρῶτος γεννηθῇ τινι τῶν ἐπιφανῶν παῖς μετὰ τὴν κατάστασιν τοῦ βασιλέως· ἅμα γὰρ τῷ κατασταθῆναί τινα εἰς τὴν ἀρχὴν ἀναγράφονται τὰς ἐγκύους γυναῖκας τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐφιστᾶσι φύλακας· ἥτις [δ'] ἂν πρώτη τέκῃ, τὸν ταύτης υἱὸν νόμος ἐστὶν ἀναληφθέντα τρέφεσθαι βασιλικῶς, ὡς διαδεξόμενον.

4. Φέρει δὲ λιβανωτὸν μὲν ἡ Κατταβανία, σμύρναν δὲ ἡ Χατραμωτῖτις· καὶ ταῦτα δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα μεταβάλλονται τοῖς ἐμπόροις. ἔρχονται δὲ πρὸς αὐτοὺς ἐξ Αἰλάνων μὲν εἰς Μιναίαν ἐν ἑβδομήκοντα ἡμέραις· ἔστι δ' ἡ Αἴλανα πόλις ἐν θατέρῳ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, τῷ κατὰ Γάζαν τῷ Αἰλανίτῃ καλουμένῳ, καθάπερ εἰρήκαμεν· Γερραῖοι δ' εἰς τὴν Χατραμωτῖτιν ἐν τετταράκοντα ἡμέραις ἀφικνοῦνται. τοῦ δ' Ἀραβίου κόλπου τὸ μὲν παρὰ τὴν Ἀραβίαν πλευρὸν ἀρχομένοις ἀπὸ τοῦ Αἰλανίτου μυχοῦ, καθάπερ οἱ περὶ Ἀλέξανδρον ἀνέγραψαν καὶ Ἀναξικράτη, μυρίων καὶ τετρακισχιλίων σταδίων ἐστίν· εἴρηται δὲ ἐπὶ πλέον. τὸ δὲ κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικήν, ὅπερ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ ἀποπλέουσιν ἀπὸ Ἡρώων πόλεως, μέχρι μὲν Πτολεμαΐδος καὶ τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας, ἐννακισχίλιοι πρὸς μεσημβρίαν στάδιοι καὶ μικρὸν ἐπὶ τὴν ἕω· ἐντεῦθεν δὲ μέχρι τῶν στενῶν, ὡς τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι πρὸς τὴν ἕω μᾶλλον. ποιεῖ δὲ ἄκρα τὰ στενὰ πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν, Δειρὴ καλουμένη, καὶ πολίχνιον ὁμώνυμον αὐτῇ· κατοικοῦσι δὲ Ἰχθυοφάγοι. καί φασιν ἐνταῦθα στήλην εἶναι Σεσώστριος τοῦ Αἰγυπτίου, μηνύουσαν ἱεροῖς γράμμασι τὴν διάβασιν αὐτοῦ. φαίνεται γὰρ τὴν Αἰθιοπίδα καὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν πρῶτος καταστρεψάμενος οὗτος, εἶτα διαβὰς εἰς τὴν Ἀραβίαν, κἀντεῦθεν τὴν Ἀσίαν ἐπελθὼν τὴν σύμπασαν· διὸ δὴ πολλαχοῦ Σεσώστριος χάρακες προσαγορεύονται, καὶ ἀφιδρύματά ἐστιν Αἰγυπτίων θεῶν ἱερῶν. τὰ δὲ κατὰ Δειρὴν στενὰ συνάγεται εἰς σταδίους ἑξήκοντα· οὐ μὴν ταῦτά γε καλεῖται νυνὶ στενά, ἀλλὰ προσπλεύσασιν ἀπωτέρω, καθὸ τὸ μὲν δίαρμά ἐστι τὸ μεταξὺ τῶν ἠπείρων διακοσίων που σταδίων, ἓξ δὲ νῆσοι συνεχεῖς ἀλλήλαις τὸ δίαρμα ἐκπληροῦσαι στενοὺς τελέως διάπλους ἀπολείπουσι, δι' ὧν σχεδίαις τὰ φορτία κομίζουσι δεῦρο κἀκεῖσε, καὶ λέγουσι ταῦτα στενά. μετὰ δὲ τὰς νήσους ὁ ἑξῆς πλοῦς ἐστιν ἐγκολπίζουσι παρὰ τὴν σμυρνοφόρον ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἅμα καὶ τὴν ἕω μέχρι πρὸς τὴν τὸ κιννάμωμον φέρουσαν, ὅσον πεντακισχιλίων σταδίων· πέρα δὲ ταύτης οὐδένα ἀφῖχθαί φασι μέχρι νῦν. πόλεις δ' ἐν μὲν τῇ

regio dicitur Tamna; denique ad orientem maxime sunt Chatramotitæ, urbem Sabatam (Χαβάτανον codd.) habentes.

3. Urbes singulæ uni suo principi parent, et felices sunt, templaque ac regias optime exstructa habent; domicilia vero lignorum compage Ægyptiis similia; regionem autem occupant quattuor nomi seu præfecturæ istæ majorem quæque quam Ægyptiorum Delta. Succedit apud eos in regno non filius patri, sed qui primus e nobili genere post constitutum regem nascitur. Nam simul atque rex creatus est, omnes nobilium virorum uxores prægnantes conscribuntur, et custodes apponuntur, qui observent; quæ prima pepererit, ejus filius legis jussu assumitur, et ad regni successionem regaliter educatur.

4. Cattabania tus gignit, myrrham vero Chatramotitis; et tum hæc tum alia aromata mercatoribus permutatione dantur, qui ad eos ex Ælanis Minæam veniunt itinere dierum septuaginta (Ælana urbs est in altero recessu Arabici sinus, qui versus Gazam est nomine Ælanites, quemadmodum jam diximus); Gerrhæi (Γαβαῖοι *codd.*) vero in Chatramotiticam diebus quadraginta perveniunt. Arabici sinus latus, quod præter Arabiam est, ab Ælanite recessu sumpto initio, (ut Alexander nec non Anaxicrates scripserunt) quattuordecim millia stadiorum comprehendit; nimium vero dicitur. Quod autem Troglodyticam versus est, in dextera parte navigantibus, ab Heroum urbe usque ad Elephantum venationem et Ptolemaidem, stadiorum novem millia ad meridiem et paululum ad orientem. Hinc usque ad angustias circiter quattuor millia et quingenta, magis ad orientem. Angustiæ Æthiopiam versus a promontorio fiunt, quod Dira nominatur et oppidum eodem nomine habet; incolæ sunt Ichthyophagi. Narrant ibi Sesostris Ægyptii columnam esse, quæ sacris literis transitum ejus significet. Is enim primus videtur Æthiopiam Troglodyticamque subegisse, postea in Arabiam transgressus, inde Asiam omnem peragrasse; quapropter multis in locis Sesostris valla appellantur, et Ægyptiorum deorum templa inveniuntur ab eo constructa. Angustiæ Diræ proximæ ad sexaginta stadia contrahuntur; ceterum hodie non hæ dicuntur angustiæ, sed ulterius naviganti, ubi trajectus est inter continentes ducentorum fere stadiorum, sex autem insulæ inter se continuæ transitum implentes valde angustas navigationes relinquunt, per quas merces ultro citroque ratibus transvectantur: has angustias vocant. Post insulas deinceps in sinum se inferenti est navigatio præter Myrrhiferam regionem ad meridiem atque auroram, usque ad Cinnamomiferam, stadiorum fere quinquies mille; ulterius negant quemquam adhuc profectum. Urbes in ora quidem esse non multas, in mediterranea

παραλίᾳ μὴ πολλὰς εἶναι, κατὰ δὲ τὴν μεσόγαιαν πολλὰς οἰκουμένας καλῶς. τὰ μὲν δὴ τοῦ Ἐρατοσθένους περὶ τῆς Ἀραβίας τοιαῦτα· προσθετέον δὲ καὶ τὰ παρὰ τῶν ἄλλων.

5. Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος τὸ ἀντικείμενον ἐκ τῆς Ἀραβίας ἀκρωτήριον τῇ Δειρῇ καλεῖσθαι Ἀκίλαν· τοὺς δὲ περὶ τὴν Δειρὴν κολοβοὺς εἶναι τὰς βαλάνους. ἀπὸ δὲ Ἡρώων πόλεως πλέουσι κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν πόλιν εἶναι Φιλωτέραν ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου προσαγορευθεῖσαν, Σατύρου κτίσμα τοῦ πεμφθέντος ἐπὶ τὴν διερεύνησιν τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας καὶ τῆς Τρωγλοδυτικῆς· εἶτα ἄλλην πόλιν Ἀρσινόην· εἶτα θερμῶν ὑδάτων ἐκβολὰς πικρῶν καὶ ἁλμυρῶν, κατὰ πέτρας τινὸς ὑψηλῆς ἐκδιδόντων εἰς τὴν θάλατταν, καὶ πλησίον ὄρος ἐστὶν ἐν πεδίῳ μιλτῶδες· εἶτα Μυὸς ὅρμον, ὃν καὶ Ἀφροδίτης ὅρμον καλεῖσθαι, λιμένα μέγαν, τὸν εἴσπλουν ἔχοντα σκολιόν· προκεῖσθαι δὲ νήσους τρεῖς, δύο μὲν ἐλαίαις κατασκίους, μίαν δ' ἧττον κατάσκιον, μελεαγρίδων μεστήν· εἶθ' ἑξῆς τὸν Ἀκάθαρτον κόλπον, καὶ αὐτὸν κατὰ τὴν Θηβαΐδα κείμενον, καθάπερ τὸν Μυὸς ὅρμον, ὄντως δὲ ἀκάθαρτον· καὶ γὰρ ὑφάλοις χοιράσι καὶ ῥαχίαις ἐκτετράχυνται καὶ πνοαῖς καταιγιζούσαις τὸ πλέον. ἐνταῦθα δὲ ἱδρῦσθαι Βερενίκην πόλιν ἐν βάθει τοῦ κόλπου.

6. Μετὰ δὲ τὸν κόλπον ἡ Ὀφιώδης καλουμένη νῆσος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, ἣν ἠλευθέρωσε τῶν ἑρπετῶν ὁ βασιλεύς, ἅμα καὶ διὰ τὰς φθορὰς τῶν προσορμιζομένων ἀνθρώπων τὰς ἐκ τῶν θηρίων καὶ διὰ τὰ τοπάζια. λίθος δέ ἐστι διαφανὴς χρυσοειδὲς ἀποστίλβων φέγγος, ὅσον μεθ' ἡμέραν μὲν οὐ ῥᾴδιον ἰδεῖν ἐστι (περιαυγεῖται γάρ), νύκτωρ δ' ὁρῶσιν οἱ συλλέγοντες· περικαθάψαντες δὲ ἀγγεῖον σημείου χάριν μεθ' ἡμέραν ἀνορύττουσι· καὶ ἦν σύστημα ἀνθρώπων ἀποδεδειγμένων εἰς τὴν φυλακὴν τῆς λιθείας ταύτης καὶ τὴν συναγωγήν, σιταρχούμενον ὑπὸ τῶν τῆς Αἰγύπτου βασιλέων.

7. Μετὰ δὲ τὴν νῆσον ταύτην πολλά ἐστιν Ἰχθυοφάγων γένη καὶ Νομάδων· εἶθ' ὁ τῆς Σωτείρας λιμήν, ὃν ἐκ κινδύνων μεγάλων τινὲς σωθέντες τῶν ἡγεμόνων ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οὕτως ἐκάλεσαν. μετὰ δὲ ταῦτα ἐξάλλαξις πολλὴ τῆς παραλίας καὶ τοῦ κόλπου· τὸν γὰρ παράπλουν οὐκέτι συμβαίνει τραχὺν εἶναι, συνάπτειν τέ πως τῇ Ἀραβίᾳ, καὶ τὸ πέλαγος ταπεινὸν εἶναι σχεδόν τι καὶ ἐπὶ δύο ὀργυιάς, ποάζειν τε τὴν ἐπιφάνειαν διαφαινομένου τοῦ μνίου καὶ τοῦ φύκους, ὅπερ πλεονάζει κατὰ τὸν πόρον· ὅπου γε καὶ δένδρα φύεται καθ' ὕδατος παρὰ τοῖς ἐνταῦθα· ἔχει δὲ καὶ κυνῶν πλῆθος τῶν θαλαττίων ὁ πόρος· εἶθ' οἱ Ταῦροι, δύο ὄρη τύπον τινὰ πόρρωθεν δεικνύντα τοῖς ζῴοις ὅμοιον· εἶτ' ἄλλο ὄρος ἱερὸν ἔχον τῆς Ἴσιδος, Σεσώστριος ἀφίδρυμα· εἶτα νῆσος ἐλαίᾳ κατάφυτος ἐπικλυζομένη· μεθ' ἣν ἡ Πτολεμαῒς πρὸς τῇ θήρᾳ τῶν ἐλεφάντων, κτίσμα Εὐμήδους τοῦ πεμφθέντος ἐπὶ τὴν θήραν ὑπὸ Φιλαδέλφου, λάθρα περιβαλομένου χερρονήσῳ τινὶ τάφρον καὶ περίβολον, εἶτ' ἐκθεραπεύσαντος τοὺς κω-

vero multas et optime habitatas. Talia ergo sunt, quæ de Arabia ab Eratosthene dicuntur. His sunt addenda, quæ ceteri tradiderunt.

5. Artemidorus scribit Arabicum promontorium Diræ oppositum Aciliam vocari; circa Diram qui habitant, eos glandibus mutilatos esse. Ab Heroum urbe juxta Troglodyticam naviganti urbem Philoteram esse a sorore secundi Ptolemæi appellatam, Satyri opus, qui ad Troglodyticam et elephantum venationem perscrutandam missus fuerit; deinde aliam urbem Arsinoen; hinc calidarum aquarum in mare exitus, quæ amaræ ac salsæ ab excelsa quadam petra prolabuntur; non procul esse montem in campo situm, qui minii colorem referat; deinde Myoshormum seu Muris stationem, quam vocent etiam Veneris stationem, portum magnum ingressu flexuoso; projectas esse insulas tres, duas olearum frequentia opacas, unam minus opacam, quæ Meleagrides aves multas habeat; deinceps sinum Immundum, et ipsum contra Thebaidem situm, quemadmodum Myoshormum; et recte sane immundum dici, quippe qui occultis cautibus et dorsis et procellosis ut plurimum flatibus exasperetur. Ibi Berenicen urbem in profundo sinus recessu positam esse.

6. Post sinum est Ophiodes insula, ab eventu appellata, quam rex a serpentibus liberavit, tum quod multi appellentes a serpentibus interficerentur, tum propter topazia. Is autem est lapis pellucidus, aureo quodam splendore refulgens, quod interdiu quidem videre facile non est, quum solis luce superetur, noctu autem cernunt qui colligunt lapidem. Ii notæ causa vasculo aliquo circumposito, die effodiunt. Eratque corpus quoddam hominum collectioni lapidum custodiæque destinatum, quod mercede a regibus Ægypti conductum alebatur.

7. Post hanc insulam multæ Ichthyophagorum et Nomadum nationes sunt; inde Sotiræ deæ portus, quem duces quidam, e maximis periculis servati, ab eventu rei sic nominarunt. Postea est magna et oræ et sinus mutatio; nam præternavigatio non amplius aspera est, et quodammodo contigua fit Arabiæ, et mare humile est adeo ut duabus fere ulnis non profundius sit, et summa ejus facies herbidam speciem habet musco et alga pellucentibus, quæ plurimum in freto abundat, ubi arbores etiam in aqua nascuntur; porro marinorum canum fretum multitudinem fert. Postea sunt Tauri, montes duo, qui eminus formam ostendunt tauris similem; subsequitur alius mons, qui Isidis fanum habet a Sesostri positum; postea insula oleis consita, quæ mari inundatur; post eam est Ptolemais ad elephantum venationem ab Eumede condita; is quum ad venationem a Philadelpho mitteretur, clam peninsula quadam fossa et muro circumdata, cultu et obsequiis eo-

λύοντας καὶ κατεσκευασμένου φίλους ἀντὶ δυσμενῶν.

8. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἐκδίδωσιν ἀπόσπασμα τοῦ Ἀσταβόρα καλουμένου ποταμοῦ, ὃς ἐκ λίμνης τὴν ἀρχὴν ἔχων μέρος μέν τι ἐκδίδωσι, τὸ δὲ πλέον συμβάλλει τῷ Νείλῳ· εἶτα νῆσοι ἓξ Λατομίαι καλούμεναι· καὶ μετὰ ταῦτα τὸ Σαβαϊτικὸν στόμα λεγόμενον καὶ ἐν τῇ μεσογαίᾳ φρούριον, Τοσούχου ἵδρυμα· εἶτα λιμὴν καλούμενος Ἐλαία καὶ ἡ Στράτωνος νῆσος· εἶτα λιμὴν Σαβὰ καὶ κυνήγιον ἐλεφάντων, ὁμώνυμον αὐτῷ· ἡ δ' ἐν βάθει τούτων χώρα Τηνεσσὶς λέγεται· ἔχουσι δ' αὐτὴν οἱ παρὰ Ψαμμιτίχου φυγάδες Αἰγυπτίων· ἐπονομάζονται δὲ Σεμβρῖται, ὡς ἂν ἐπήλυδες· βασιλεύονται δ' ὑπὸ γυναικός, ὑφ' ἣν ἐστι καὶ ἡ Μερόη, πλησίον τῶν τόπων οὖσα τούτων ἐν τῷ Νείλῳ νῆσος, ὑπὲρ ἧς ἄλλη ἐστὶ νῆσος οὐ πολὺ ἄπωθεν ἐν τῷ ποταμῷ, κατοικία τῶν αὐτῶν τούτων φυγάδων. ἀπὸ δὲ Μερόης ἐπὶ τήνδε τὴν θάλατταν εὐζώνῳ ὁδὸς ἡμερῶν πεντεκαίδεκα. περὶ δὲ τὴν Μερόην καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ τε Ἀσταβόρα καὶ τοῦ Ἀστάπου καὶ ἔτι τοῦ Ἀστασόβα πρὸς τὸν Νεῖλον.

9. Παροικοῦσι δὲ τούτοις οἱ Ῥιζοφάγοι καὶ Ἕλειοι προσαγορευόμενοι διὰ τὸ ἐκ τοῦ παρακειμένου ῥιζοτομοῦντας ἕλους κόπτειν λίθοις καὶ ἀναπλάσσειν μάζας, ἡλιάσαντες δὲ σιτεῖσθαι· λεοντόβατα δ' ἐστὶ τὰ χωρία· ταῖς θ' ὑπὸ κυνὸς ἐπιτολὴν ἡμέραις ὑπὸ κωνώπων μεγάλων ἐξελαύνεται τὰ θηρία ἐκ τῶν τόπων. εἰσὶ δὲ καὶ Σπερμοφάγοι πλησίον, οἳ τῶν σπερμάτων ἐπιλιπόντων ὑπὸ τῶν ἀκροδρύων τρέφονται, σκευάζοντες παραπλησίως, ὥσπερ τὰς ῥίζας οἱ Ῥιζοφάγοι. μετὰ δὲ τὴν Ἐλαίαν αἱ Δημητρίου σκοπιαὶ καὶ βωμοὶ Κόνωνος· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ καλάμων Ἰνδικῶν φύεται πλῆθος· καλεῖται δὲ ἡ χώρα Κορακίου· ἦν δέ τις ἐν βάθει Ἐνδέρα, γυμνητῶν ἀνθρώπων κατοικία, τόξοις χρωμένων καλαμίνοις καὶ πεπυρακτωμένοις οἰστοῖς· ἀπὸ δένδρων δὲ τοξεύουσι τὰ θηρία τὸ πλέον, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπὸ γῆς· πολὺ δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς πλῆθος τῶν ἀγρίων βοῶν· ἀπὸ δὲ τῆς τούτων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων κρεοφαγίας ζῶσιν, ἐπὰν δὲ μηδὲν θηρεύσωσι, τὰ ξηρὰ δέρματα ἐπ' ἀνθρακιᾶς ὀπτῶντες ἀρκοῦνται τῇ τοιαύτῃ τροφῇ. ἔθος δ' ἐστὶν αὐτοῖς ἀγῶνα τοξείας προτιθέναι τοῖς ἀνήβοις παισί. μετὰ δὲ τοὺς Κόνωνος βωμοὺς ὁ Μήλινος λιμήν· ὑπέρκειται δ' αὐτοῦ φρούριον Κοράου καλούμενον καὶ κυνήγιον τοῦ Κοράου καὶ ἄλλο φρούριον καὶ κυνήγια πλείω· εἶτα ὁ Ἀντιφίλου λιμὴν καὶ οἱ ὑπὲρ τούτου Κρεοφάγοι, κολοβοὶ τὰς βαλάνους καὶ αἱ γυναῖκες Ἰουδαϊκῶς ἐκτετμημέναι.

10. Ἔτι δ' ὑπὲρ τούτων ὡς πρὸς μεσημβρίαν οἱ Κυναμολγοί, ὑπὸ δὲ τῶν ἐντοπίων Ἄγριοι καλούμενοι, κατάκομοι, καταπώγωνες, κύνας ἐκτρέφοντες εὐμεγέθεις, οἷς θηρεύουσι τοὺς ἐπερχομένους ἐκ τῆς πλησιοχώρου βόας Ἰνδικούς, εἴθ' ὑπὸ θηρίων ἐξελαυνομένους εἴτε σπάνει νομῆς· ἡ δ' ἔφοδος αὐτῶν ἀπὸ θερινῶν τροπῶν μέχρι μέσου χειμῶνος. Τῷ δ' Ἀντιφίλου λιμένι ἑξῆς ἐστι λιμὴν καλούμενος Κολοβῶν ἄλσος καὶ

rum amicitiam sibi conciliavit, qui eum arcere studebant.

8. Intra hoc spatium effluit in mare pars quædam avulsa a flumine Astabora, qui ex lacu ortum habens partem eo emittit, majore influens in Nilum; postea sunt insulæ sex, Latomiæ appellatæ; hinc est os, quod Sabaiticum dicitur, et in mediterraneo castellum est, a Tosucho (τὸ Σούχου codd.) conditum; postea portus nomine Elæa et Stratonis insula; tum portus Saba, et elephantum venatio cognominis. Regio interior ibi Tenessis dicitur; eam Ægyptii tenent qui a Psammiticho deficientes huc confugerunt; appellantur Sembritæ (Sebritæ *codd.*), id est advenæ; reginam habent, sub qua est etiam Meroe, vicina his locis in Nilo insula, ultra quam est alia insula in flumine non admodum longe dissita, quam iidem exsules inhabitant. A Meroe ad hoc mare est iter dierum quindecim homini expedito. Circa Meroen etiam Astaboras et Astapas nec non Astasobas in Nilum influunt.

9. Hæc flumina Rhizophagi accolunt, qui et Helei (sive Palustres) vocantur, propterea quod ex adjacente palude evulsis radicibus et lapide contusis, massulas conficiunt, et ad solem coctis vescuntur. Hæc loca leones alunt, qui sub canis exortum a maximis culicibus hinc expelluntur. Sunt etiam Spermatophagi (sive Seminivori) non procul, qui, deficientibus seminibus, glandibus nutriuntur, eas conficientes, quemadmodum Rhizophagi radices. Post Elæam sunt Demetrii speculæ et Cononis aræ; in mediterraneis vero maxima Indicarum arundinum multitudo nascitur; ea Coracii regio appellatur. Fuit etiam Endera quædam interius Gymnetarum (sic a nuditate vel exercitatione dictorum) hominum domicilium, qui arcu et arundineis sagittis præustis utuntur. Hi plerumque feras de arboribus sagittant, interdum etiam a terra. Summa est apud eos silvestrium boum multitudo, quorum et aliarum ferarum carnibus vitam sustentant. Ubi nihil capiunt, sicca coria prunis assantes, tali cibo uti satis habent. Mos est apud eos sagittandi certamen impubibus proponere. Post Cononis aras est portus Melinus, et supra eum castellum Corai dictum, et venationes complures; deinceps Antiphili portus, supra quem sunt Creophagi, glandes mutili, et mulieres eorum Judaice excisæ.

10. Porro supra hos versus meridiem sunt Cynamolgi sive Canimulgi, qui ab indigenis Agrii seu Feri appellantur, comati et barbati; hi canes maximos alunt, quibus Indicos boves venantur, e vicina regione venientes sive a feris pulsos, sive pascuorum inopia, idque ab æstivo solstitio usque ad mediam hiemem. Post Antiphili portum deinceps est alius portus, nomine Mutilorum lucus, et urbs Bere-

Βερενίκη πόλις ἡ κατὰ Σαβὰς καὶ Σαβαί, πόλις εὐμεγέθης· εἶτα τὸ τοῦ Εὐμένους ἄλσος. ὑπέρκειται δὲ πόλις Δάραβα καὶ κυνήγιον ἐλεφάντων τὸ πρὸς τῷ φρέατι καλούμενον· κατοικοῦσι δ' Ἐλεφαντοφάγοι, τὴν θήραν ποιούμενοι τοιαύτην· ἀπὸ τῶν δένδρων ἰδόντες ἀγέλην διὰ τοῦ δρυμοῦ φερομένην, τῇ μὲν οὐκ ἐπιτίθενται, τοὺς δ' ἀποπλανηθέντας ἐκ τῶν ὄπισθεν λάθρα προσιόντες νευροκοποῦσι· τινὲς δὲ καὶ τοξεύμασιν ἀναιροῦσιν αὐτοὺς χολῇ βεβαμμένοις ὄφεων· ἡ δὲ τοξεία διὰ τριῶν ἀνδρῶν συντελεῖται, τῶν μὲν κατεχόντων τὸ τόξον καὶ προβεβηκότων τοῖς ποσί, τοῦ δ' ἕλκοντος τὴν νευράν· ἄλλοι δὲ σημειωσάμενοι τὰ δένδρα, οἷς εἰώθασι προσαναπαύεσθαι, προσιόντες ἐκ θατέρου μέρους τὸ στέλεχος ὑποκόπτουσιν· ἐπὰν οὖν προσιὸν τὸ θηρίον ἀποκλίνῃ πρὸς αὐτό, πεσόντος τοῦ δένδρου πίπτει καὶ αὐτό, ἀναστῆναι δὲ μὴ δυναμένου διὰ τὸ τὰ σκέλη διηνεκὲς ὀστοῦν ἔχειν καὶ ἀκαμπές, καταπηδήσαντες ἀπὸ τῶν δένδρων ἀνατέμνουσιν αὐτό· τοὺς δὲ κυνηγοὺς οἱ Νομάδες ἀκαθάρτους καλοῦσιν.

11. Ὑπέρκειται δὲ τούτων ἔθνος οὐ μέγα Στρουθοφάγων, παρ' οἷς ὄρνεις εἰσὶ μέγεθος ἐλάφων ἔχοντες, πετᾶσθαι μὲν οὐ δυνάμενοι, θέοντες δὲ ὀξέως, καθάπερ οἱ στρουθοκάμηλοι· θηρεύουσι δ' αὐτοὺς οἱ μὲν τόξοις, οἱ δὲ ταῖς δοραῖς τῶν στρουθῶν σκεπασθέντες τὴν μὲν δεξιὰν καλύπτουσι τῷ τραχηλιμαίῳ μέρει καὶ κινοῦσιν οὕτως, ὥσπερ τὰ ζῷα κινεῖται τοῖς τραχήλοις, τῇ δὲ ἀριστερᾷ σπέρμα προχέουσιν ἀπὸ πήρας παρηρτημένης, καὶ τούτῳ δελεάσαντες τὰ ζῷα εἰς φάραγγας συνωθοῦσιν· ἐνταῦθα δ' ἐφεστῶτες ξυλοκόποι κατακόπτουσι· καὶ ἀμπέχονται δὲ καὶ ὑποστόρνυνται τὰ δέρματα ταῦτα· πολεμοῦσι δὲ τούτοις οἱ Σιμοὶ καλούμενοι Αἰθίοπες, *κέρασιν ὀρύγων ὅπλοις χρώμενοι.*

12. Πλησιόχωροι δὲ τούτοις εἰσὶ μελανώτεροί τε τῶν ἄλλων καὶ βραχύτεροι καὶ βραχυβιώτατοι Ἀκριδοφάγοι· τὰ γὰρ τετταράκοντα ἔτη σπανίως ὑπερτιθέασιν, ἀποθηριουμένης αὐτῶν τῆς σαρκός· ζῶσι δ' ἀπὸ ἀκρίδων, ἃς οἱ ἐαρινοὶ λίβες καὶ ζέφυροι, πνέοντες μεγάλοι, συνελαύνουσιν εἰς τοὺς τόπους τούτους· ἐν ταῖς χαράδραις δὲ ἐμβαλόντες ὕλην καπνώδη καὶ ὑφάψαντες μικρὸν.........· ὑπερπετάμεναι γὰρ τὸν καπνὸν σκοτοῦνται καὶ πίπτουσι· συγκόψαντες δ' αὐτὰς μεθ' ἁλμυρίδος μάζας ποιοῦνται καὶ χρῶνται. τούτων δ' ἔρημος ὑπέρκειται μεγάλη, νομὰς δαψιλεῖς ἔχουσα, ἐκλειφθεῖσα δ' ὑπὸ πλήθους σκορπίων καὶ φαλαγγίων τῶν τετραγνάθων καλουμένων, ἐπιπολάσαντός ποτε καὶ ἀπεργασαμένου τοῖς ἀνθρώποις φυγὴν παντελῆ.

13. Μετὰ δὲ Εὐμένους λιμένα μέχρι Δειρῆς καὶ τῶν κατὰ τὰς ἓξ νήσους στενῶν Ἰχθυοφάγοι καὶ Κρεοφάγοι κατοικοῦσι καὶ Κολοβοὶ μέχρι τῆς μεσογαίας. εἰσὶ δὲ καὶ θῆραι πλείους ἐλεφάντων καὶ πόλεις ἄσημοι καὶ νησία πρὸ τῆς παραλίας· νομάδες δ' οἱ πλείους, ὀλίγοι δ' οἱ γεωργοῦντες· παρά τισι δὲ τούτων φύεται στύραξ οὐκ ὀλίγος. συνάγουσι δὲ ταῖς ἀμπώτισιν οἱ Ἰχθυοφάγοι τοὺς ἰχθῦς· ἐπιρρίψαντες δὲ ταῖς πέτραις κα-

nice ad Sabas, et Sabæ, urbs maxima; inde Eumenis lucus. Superjacet urbs Daraba et elephantorum venatio, quæ ad puteum nominatur; eam Elephantophagi habitant, hujusmodi venationem exercentes. Elephantorum gregem per silvam vagantem ex arbore aliqua cernentes, ipsum gregem nequaquam adoriuntur, sed eorum, qui vagantur extra armenta, clam a tergo accedentes, nervos incidunt; nonnulli eos sagittis interficiunt, serpentum felle tinctis. Sagittatio autem per homines tres perficitur, quorum duo arcum tenent, et pedibus præpositis nituntur, tertius vero nervum trahit. Nonnulli arbores notant, quibus elephanti acclinati quiescere solent. Accedentes itaque, ex altera parte truncum succidunt; in quem ubi se bestia reclinat, pariter cum arbore ruit; quumque surgere nequeat, propterea quod crura continuum et carens flexu os habeant, ex arboribus desilientes illam obtruncant. Venatores a Nomadibus immundi vocantur.

11. Supra hos sunt Struthophagi, gens non admodum magna, apud quos aves dicuntur esse cervorum magnitudine, quæ volare non possunt, sed celeriter currunt, quemadmodum Struthocameli. Nonnulli eas arcu venantur, nonnulli pellibus struthorum tecti; hi dextram manum pelle colli operiunt, atque eam sic movent, quemadmodum animalia collum movere solent, sinistra vero semen spargunt ex appensa pera eductum, eoque allectas aves in convalles detrudunt, ubi viri animal circumsistentes baculis conficiunt. Harum avium pellibus utuntur pro amictu et veste stragula. Cum iis Æthiopes, qui Simi vocantur, bellum gerunt, orygum cornibus pro armis utentes.

12. His finitimi [*Acridophagi*] ceteris et nigriores sunt et minores et vitæ brevioris; raro enim quadragesimum superant annum, quando carnes eorum bestiolarum multitudine corrumpuntur. Vivunt ex locustis, quas verni Africi et Favonii vehementius flantes in ea loca compellunt. Ipsi autem fumosam materiem in convallibus injicientes et succendentes, *locustas facile capiunt:* illæ enim supervolantes, fumo tenebras offundente, decidunt, venatores autem contundunt eas et admixto sale ex eis massulas conficiunt, quibus utuntur. Ultra hos est regio deserta, quæ pascua larga habet, ob scorpionum multitudinem derelicta et phalangiorum, quæ tetragnathi sive quadrimala appellantur. Horum animalium tanta aliquando copia exsuperavit, ut homines prorsus expellerentur.

13. Post Eumenis portum usque ad Diram et sex insularum angustias Ichthyophagi Creophagique habitant, et qui Mutili appellantur, usque in mediterraneam. Sunt etiam complures elephantum venationes et urbes ignobiles et parvæ insulæ ante maritimam oram; pastores magna ex parte inhabitant, agricolæ pauci; apud quosdam eorum styrax nascitur sat multus. Ichthyophagi mari decurrente pisces colligunt, eosque in petras jacientes, ad

τοπτῶσι πρὸς τὸν ἥλιον, εἶτ' ἐξοπτήσαντες τὰς ἀκάνθας μὲν σωρεύουσι, τὴν δὲ σάρκα πατήσαντες μάζας ποιοῦνται, πάλιν δὲ ταύτας ἡλιάζοντες σιτοῦνται· χειμῶνος δ' ἀδυνατήσαντες συνάγειν τοὺς ἰχθῦς, τὰς σεσωρευμένας ἀκάνθας κόψαντες μάζας ἀναπλάττονται καὶ χρῶνται, τὰς δὲ νεαρὰς ἐκμυζῶσιν· ἔνιοι δὲ τὰς κόγχας ἐχούσας τὴν σάρκα σιτεύουσι, καταβάλλοντες εἰς χαράδρια καὶ συστάδας θαλάττης, εἶτ' ἰχθύδια παραρριπτοῦντες τροφὴν, αὐταῖς χρῶνται ἐν τῇ τῶν ἰχθύων σπάνει· ἔστι δ' αὐτοῖς καὶ ἰχθυοτροφεῖα παντοῖα, ἀφ' ὧν ταμιεύονται. ἔνιοι δὲ τῶν τὴν ἄνυδρον παραλίαν οἰκούντων διὰ πέντε ἡμερῶν ἐπὶ τὰ ὑδρεῖα ἀναβαίνουσι πανοικὶ μετὰ παιανισμοῦ, ῥιφέντες δὲ πρηνεῖς πίνουσι βοῶν δίκην ἕως ἐκτυμπανώσεως τῆς γαστρός, εἶτ' ἀπίασιν ἐπὶ θάλατταν πάλιν· οἰκοῦσι δ' ἐν σπηλαίοις ἢ μάνδραις στεγασταῖς ἀπὸ δοκῶν μὲν καὶ στρωτήρων τῶν κητείων ὀστέων καὶ ἀκανθῶν, φυλλάδος δ' ἐλαΐνης.

14. Οἱ δὲ Χελωνοφάγοι τοῖς ὀστράκοις αὐτῶν σκεπάζονται μεγάλοις οὖσιν, ὥστε καὶ πλεῖσθαι ἐν αὐτοῖς· ἔνιοι δὲ τοῦ φύκους ἀποβεβλημένου πολλοῦ καὶ θῖνας ὑψηλὰς καὶ λοφώδεις ποιοῦντος, ὑπορύττοντες ταύτας ὑποικοῦσι· τοὺς δὲ νεκροὺς ῥίπτουσι τροφὴν τοῖς ἰχθύσιν, ἀναλαμβανομένους ὑπὸ τῶν πλημμυρίδων. τῶν δὲ νήσων τινὲς τρεῖς ἐφεξῆς κεῖνται, ἡ μὲν Χελωνῶν, ἡ δὲ Φωκῶν, ἡ δ' Ἱεράκων λεγομένη· πᾶσα δ' ἡ παραλία φοίνικάς τε ἔχει καὶ ἐλαιῶνας καὶ δαφνῶνας, οὐχ ἡ ἐντὸς τῶν στενῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκτὸς πολλή. ἔστι δέ τις καὶ Φιλίππου νῆσος, καθ' ἣν ὑπέρκειται τὸ Πυθαγγέλου καλούμενον τῶν ἐλεφάντων κυνήγιον· εἶτ' Ἀρσινόη πόλις καὶ λιμήν, καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Δειρή· καὶ τούτων ὑπέρκειται θήρα τῶν ἐλεφάντων. ἀπὸ δὲ τῆς Δειρῆς ἡ ἐφεξῆς ἐστιν ἀρωματοφόρος, πρώτη μὲν ἡ τὴν σμύρναν φέρουσα, καὶ αὕτη μὲν Ἰχθυοφάγων καὶ Κρεοφάγων· φύει δὲ καὶ περσέαν καὶ συκάμινον Αἰγύπτιον· ὑπέρκειται δὲ ἡ Λίχα θήρα τῶν ἐλεφάντων· πολλαχοῦ δ' εἰσὶ συστάδες τῶν ὀμβρίων ὑδάτων, ὧν ἀναξηρανθεισῶν οἱ ἐλέφαντες ταῖς προβοσκίσι καὶ τοῖς ὀδοῦσι φρεωρυχοῦσι καὶ ἀνευρίσκουσιν ὕδωρ. ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ ταύτῃ μέχρι τοῦ Πυθολάου ἀκρωτηρίου δύο λίμναι εἰσὶν εὐμεγέθεις· ἡ μὲν ἁλμυροῦ ὕδατος, ἣν καλοῦσι θάλατταν, ἡ δὲ γλυκέος, ἣ τρέφει καὶ ἵππους ποταμίους καὶ κροκοδείλους, περὶ τὰ χείλη δὲ πάπυρον· ὁρῶνται δὲ καὶ ἴβεις περὶ τὸν τόπον· ἤδη δὲ καὶ οἱ πλησίον τῆς ἄκρας τῆς Πυθολάου τὰ σώματα ὁλόκληροί εἰσι· μετὰ δὲ τούτους ἡ λιβανωτοφόρος· ἐνταῦθα ἄκρα ἐστὶ καὶ ἱερὸν αἰγειρῶνα ἔχον. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ ποταμία τις Ἴσιδος λεγομένη καὶ ἄλλη τις Νεῖλος, ἄμφω καὶ σμύρναν καὶ λίβανον παραπεφυκότα ἔχουσαι. ἔστι δὲ καὶ δεξαμενή τις τοῖς ἐκ τῶν ὀρῶν ὕδασι πληρουμένη καὶ μετὰ ταῦτα Λέοντος σκοπὴ καὶ Πυθαγγέλου λιμήν· ἡ δ' ἑξῆς ἔχει καὶ ψευδοκασίαν. συνεχῶς δ' εἰσὶ ποτάμιαί τε πλείους ἔχουσαι λίβανον παραπεφυκότα καὶ ποταμοὶ μέχρι τῆς Κινναμωμοφόρου· ὁ δ' ὁρίζων ταύτην ποταμὸς φέρει καὶ φλοῦν πάμπο-

solem torrent; postquam exassaverint, spinarum acervos faciunt, carnem vero conculcantes, bolos conficiunt, rursusque soli exponunt et comedunt. Hieme autem quum pisces legere non possint, acervatas spinas conterentes, pastam ex iis faciunt et sic iis utuntur; recentes adhuc spinas exsugunt. Nonnulli etiam concharum carnibus nutriuntur; conchis enim in fossam vel lacunam aliquam maris immissis, pisciculos in cibum injiciunt, atque in penuria piscium loco utuntur. Sunt iis etiam varia piscium vivaria, e quibus penum promunt. Nonnulli eorum qui oram aquæ expertem habitant, quinque dierum itinere cum tota familia clamantes et canentes ad aquaria ascendunt, ibique proni projecti more boum bibunt, dum venter in tympani modum intumescat, deinde ad mare redeunt. Degunt hi in speluncis vel in tuguriis oleæ frondibus contectis, et trabibus ac tignis ex ossibus ac spinis cetorum paratis.

14. Chelonophagi testudinum operculis conteguntur, quæ adeo magna sunt, ut et navigare in eis liceat. Nonnulli, alga mari ejecta et ingentes cumulos collium forma aggerente, eos cumulos suffodiunt atque inhabitant; mortuos in litus projiciunt piscibus edendos, postquam maris æstus defluentis eos abripuerit. Inter insulas sunt tres quædam deinceps sitæ, quarum una testudinum, altera phocarum, tertia accipitrum dicitur. Tota ora palmeta et laureta habet, non modo quæ intra angustias est, sed ejus etiam quæ extra est pars magna. Est etiam Philippi quædam insula, supra quam jacet elephantum venatio, quæ Pythangeli dicitur; deinde Arsinoe civitas et portus, postea Dira; supra hæc est elephantum venatio. Post Diram vero deinceps est regio aromatifera, et prima quidem quæ myrrham fert, ab Ichthyophagis est et Creophagis inhabitata; producit etiam perseam et Ægyptiacum morum; superjacet Lichæ elephantum venatio; passim sunt pluviarum aquarum lacunæ, quibus resiccatis, elephantes proboscide ac dentibus puteos effodiunt, et aquam inveniunt. In hac ora usque ad Pytholai promontorium sunt duo ingentes lacus, alter aquæ salsæ, quem mare dicunt, alter dulcis, qui hippopotamos alit et crocodilos, circum labra autem papyrum gignit; ibes etiam in hoc loco conspiciuntur. Circa Pytholai promontorium jam sunt homines integri corporibus. Post hos est regio thurifera, in qua promontorium est atque sacrum quod populetum habet. In mediterranea est regio quædam fluvialis, quæ Isidis dicitur, et alia quædam Nilus; ambæ myrrham et thuriferas arbores habent. Est etiam receptaculum, quod montanis aquis impletur. Postea Leontis specula et Pythangeli portus. Sequens regio pseudocasiam fert. Deinceps complures regiones fluviales sequuntur, prope quas thus nascitur, et fluvii usque ad regionem, quæ cinnamomum fert; flumen, quod hanc definit, phleum multum

λυν· εἶτ' ἄλλος ποταμὸς καὶ Δαφνοῦς λιμὴν καὶ ποταμία Ἀπόλλωνος καλουμένη, ἔχουσα πρὸς τῷ λιβάνῳ καὶ σμύρναν καὶ κιννάμωμον· τοῦτο δὲ πλεονάζει μᾶλλον περὶ τοὺς ἐν βάθει τόπους· εἶθ' ὁ Ἐλέφας. τὸ ὄρος, ἐκκείμενον εἰς θάλατταν, καὶ διῶρυξ καὶ ἐφεξῆς Ψυγμοῦ λιμὴν μέγας καὶ ὕδρευμα, τὸ Κυνοκεφάλων καλούμενον, καὶ τελευταῖον ἀκρωτήριον τῆς παραλίας ταύτης, τὸ Νότου κέρας. κάμψαντι δὲ τοῦτο ὡς ἐπὶ μεσημβρίαν οὐκέτι, φησίν, ἔχομεν λιμένων ἀναγραφὰς οὐδὲ τόπων διὰ τὸ μηκέτι εἶναι γνώριμον † ἐν δὲ τῇ ἑξῆς παραλίᾳ.

15. Εἰσὶ [δὲ] καὶ στῆλαι καὶ βωμοὶ Πυθολάου καὶ Λίχα καὶ Πυθαγγέλου καὶ Λέοντος καὶ Χαριμόρτου κατὰ τὴν γνώριμον παραλίαν τὴν ἀπὸ Δειρῆς μέχρι Νότου κέρως, τὸ δὲ διάστημα οὐ γνώριμον. πληθύει δ' ἐλέφασιν ἡ χώρα καὶ λέουσι τοῖς καλουμένοις μύρμηξιν· ἀπεστραμμένα δ' ἔχουσι τὰ αἰδοῖα, (καὶ)-χρυσοειδεῖς τὴν χρόαν, ψιλότεροι δὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀραβίαν· φέρει δὲ καὶ παρδάλεις ἀλκίμους καὶ ῥινοκέρωτας· οὗτοι δὲ μικρὸν ἀπολείπονται τῶν ἐλεφάντων (οἱ ῥινοκέρωτες), [οὐχ], ὥσπερ Ἀρτεμίδωρός φησιν, (ἐπὶ σπειρὰν) τῷ μήκει, καίπερ ἑωρακέναι φήσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἀλλὰ σχεδόν τι ὅσον ..... τῷ ὕψει, ἀπό γε τοῦ ὑφ' ἡμῶν ὁραθέντος· οὔτε πύξῳ τὸ χρῶμα ἐμφερές, ἀλλ' ἐλέφαντι μᾶλλον· μέγεθος δ' ἐστὶ ταύρου· μορφὴ δ' ἐγγυτάτω συάγρου, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν προτομήν, πλὴν τῆς ῥινός, ὅτι ἔστι κέρας σιμὸν στερεώτερον ὀστέου παντός· χρῆται δ' ὅπλῳ, καθάπερ καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ὁ σύαγρος· ἔχει δὲ καὶ τύλους δύο, ὡς ἂν σπείρας δρακόντων ἀπὸ τῆς ῥάχεως μέχρι τῆς γαστρὸς περικειμένας, τὴν μὲν πρὸς τῷ λόφῳ, τὴν δὲ πρὸς τῇ ὀσφύι. ἐκ μὲν δὴ τοῦ ὑφ' ἡμῶν ὁραθέντος ταῦτά φαμεν ἡμεῖς, ἐκεῖνος δὲ προσδιασαφεῖ, διότι καὶ ἐλεφαντομάχον ἰδίως ἐστὶ τὸ ζῷον περὶ τῆς νομῆς, ὑποδῦνον τῇ προτομῇ καὶ ἀνακεῖρον τὴν γαστέρα, ἐὰν μὴ προληφθῇ τῇ προβοσκίδι καὶ τοῖς ὀδοῦσι.

16. Γίνονται δ' ἐν τούτοις τοῖς τόποις καὶ αἱ καμηλοπαρδάλεις, οὐδὲν ὅμοιον ἔχουσαι παρδάλει· τὸ γὰρ ποικίλον τῆς χρόας νεβρίσι μᾶλλον ἔοικε ῥαβδωτοῖς σπίλοις κατεστιγμέναις· τελέως δὲ τὰ ὀπίσθια ταπεινότερα τῶν ἐμπροσθίων ἐστίν, ὥστε δοκεῖν συγκαθῆσθαι τῷ οὐραίῳ μέρει; τὸ ὕψος βοὸς ἔχοντι, τὰ δὲ ἐμπρόσθια σκέλη τῶν καμηλείων οὐ λείπεται· τράχηλος δ' εἰς ὕψος ἐξηρμένος ὀρθός, τὴν κορυφὴν δὲ πολὺ ὑπερπετεστέραν ἔχει τῆς καμήλου· διὰ δὲ τὴν ἀσυμμετρίαν ταύτην οὐδὲ τάχος οἶμαι τοσοῦτον εἶναι περὶ τὸ ζῷον, ὅσον εἴρηκεν Ἀρτεμίδωρος, ἀνυπέρβλητον φήσας· ἀλλ' οὐδὲ θηρίον ἐστίν, ἀλλὰ βόσκημα μᾶλλον· οὐδεμίαν γὰρ ἀγριότητα ἐμφαίνει. γίνονται δέ, φησί, καὶ σφίγγες καὶ κυνοκέφαλοι καὶ κῆβοι λέοντος μὲν πρόσωπον ἔχοντες, τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα πάνθηρος, μέγεθος δὲ δορκάδος· καὶ ταῦροι δ' εἰσὶν ἄγριοι καὶ σαρκοφάγοι, μεγέθει πολὺ τοὺς παρ' ἡμῖν ὑπερβεβλημένοι καὶ τάχει, πυρροὶ τὴν χρόαν· κροκούττας δ' ἐστὶ μῖγμα λύκου

gignit. Postea est aliud flumen et Daphnûs portus et fluvialis regio, quæ Apollinis dicitur et thus habet et myrrham et cinnamomum; hujus tamen major copia est circa interiora loca. Exinde Elephas mons in mare prominens et fossa et deinceps Psygmi portus magnus et aquatio Cynocephalorum dicta et Austri cornu, ultimum hujus oræ promontorium. Id versus meridiem ubi flexeris, nullos amplius, inquit, neque portus neque loca habemus notata, quum nondum cognita sit quæ deinceps sequitur ora maritima (γν. τὴν ἑ. παραλίαν).

15. Sunt vero etiam columnæ et aræ Pytholai et Lichæ et Pythangeli et Leontis, et Charimorti juxta oram notam a Dira usque ad Austri cornu; at distantia ignota est. Hæc regio elephantis abundat et leonibus, qui formicæ vocantur et genitalia aversa habent et colorem aureum, pilis non tam densis vestiti, ut Arabici. Fert etiam pardales fortissimas et rhinocerotes, qui non, ut Artemidorus ait, longitudine paulum ab elephantis superantur (quamquam se Alexandriæ vidisse affirmat), sed in altitudinem una fere *sphithama* (σπιθαμήν?), secundum eum certe quem nos vidimus; neque color buxo, sed elephanti potius similis; magnitudo tauri; forma apro proxima, præsertim quod ad rostrum attinet, dempto naso, qui cornu quoddam est recurvum, omni osse durius. Eo pro armis utuntur, quemadmodum aper dentibus. Habet etiam duo cingula, tanquam draconum volumina, a dorso usque ad uterum circumeuntia, alterum armum versus, alterum ad lumbum. Nos hæc de eo dicimus, quem ipsi vidimus; Artemidorus addit id animal de pastu cum elephante pugnare, et rostro subire ac ventrem ejus conscindere, nisi elephantis proboscide vel dentibus prævertatur.

16. In iis locis camelopardales quoque nascuntur, nulla re pardali similes; cutis enim varietate hinnulo potius similis est bellua, virgatis maculis distincta; posteriora multo humiliora sunt anterioribus, ut a cauda sedere videatur, ad bovis altitudinem; anteriora vero crura cameli cruribus non sunt humiliora; collum rectum est, et in altum exsurgit; verticem multo sublimiorem camelo habet. Propter quam partium inconcinnitatem nec tantam celeritatem habere puto, quantam dixit Artemidorus, insuperabilem affirmans; neque etiam fera est, sed pecus potius; nullam enim feritatem præ se fert. Gignuntur etiam ibi (Artemidorus ait) sphinges et cynocephali et cebi, qui faciem leonis, corpus reliquum pantheræ, magnitudinem damæ habent, item tauri feri ac carnivori, nostros et magnitudine et celeritate longe exsuperantes, colore rufo; crocuttas vero secundum Artemidorum, ex

καὶ κυνός, ὥς φησιν οὗτος. ἃ δ' ὁ Σκήψιος λέγει Μητρόδωρος ἐν τῷ περὶ συνηθείας βιβλίῳ μύθοις ἔοικε καὶ οὐ φροντιστέον αὐτῶν. καὶ δρακόντων δ' εἴρηκε μεγέθη τριάκοντα πηχῶν ὁ Ἀρτεμίδωρος ἐλέφαντας καὶ ταύρους χειρουμένων, μετριάσας ταύτῃ γε· οἱ γὰρ Ἰνδικοὶ μυθωδέστεροι καὶ οἱ Λιβυκοί, οἷς γε καὶ πόα ἐπιπεφυκέναι λέγεται.

17. Νομαδικὸς μὲν οὖν ὁ βίος τῶν Τρωγλοδυτῶν, τυραννοῦνται δὲ καθ' ἕκαστα, κοιναὶ δὲ καὶ γυναῖκες καὶ τέκνα πλὴν τοῖς τυράννοις, τῷ δὲ τὴν τυράννου φθείραντι πρόβατον ἡ ζημία ἐστί· στιβίζονται δ' ἐπιμελῶς αἱ γυναῖκες, περίκεινται δὲ τοῖς τραχήλοις κογχία ἀντὶ βασκανίων. πολεμοῦσι δὲ περὶ τῆς νομῆς, κατ' ἀρχὰς μὲν διωθούμενοι ταῖς χερσίν, εἶτα λίθοις, ὅταν δὲ τραῦμα γένηται, καὶ τοξεύμασι καὶ μαχαιρίσι· διαλύουσι δὲ γυναῖκες, εἰς μέσους προϊοῦσαι καὶ δεήσεις προσενέγκασαι· τροφὴ δ' ἔκ τε σαρκῶν καὶ τῶν ὀστέων κοπτομένων ἀναμὶξ καὶ εἰς τὰς δορὰς ἐνειλουμένων, εἶτ' ὀπτωμένων καὶ ἄλλως πολλαχῶς σκευαζομένων ὑπὸ τῶν μαγείρων, οὓς καλοῦσιν ἀκαθάρτους· ὥστε μὴ κρεοφαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὀστοφαγεῖν καὶ δερματοφαγεῖν· χρῶνται δὲ καὶ τῷ αἵματι καὶ τῷ γάλακτι καταμίξαντες. ποτὸν δὲ τοῖς μὲν πολλοῖς ἀπόβρεγμα παλιούρου, τοῖς δὲ τυράννοις μελίκρατον, ἀπ' ἄνθους τινὸς ἐκπιεζομένου τοῦ μέλιτος. ἔστι δ' αὐτοῖς χειμὼν μέν, ἡνίκα οἱ ἐτησίαι πνέουσι (κατομβροῦνται γάρ), θέρος δ' ὁ λοιπὸς χρόνος. γυμνῆται δὲ καὶ δερματοφόροι καὶ σκυταληφόροι διατελοῦσιν· εἰσὶ δ' οὐ κολοβοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περιτετμημένοι τινές, καθάπερ Αἰγύπτιοι. οἱ δὲ Μεγάβαροι Αἰθίοπες τοῖς ῥοπάλοις καὶ τύλους προστιθέασι σιδηροῦς, χρῶνται δὲ καὶ λόγχαις καὶ ἀσπίσιν ὠμοβυρσίναις, οἱ δὲ λοιποὶ Αἰθίοπες τόξοις καὶ λόγχαις. θάπτουσι δέ τινες τῶν Τρωγλοδυτῶν, ῥάβδοις παλιουρίναις δήσαντες τὸν αὐχένα τῶν νεκρῶν πρὸς τὰ σκέλη· ἔπειτα εὐθὺς καταλεύουσιν ἱλαροί, γελῶντες ἅμα, ἕως ἂν τοῦ σώματος τὴν ὄψιν ἀποκρύψωσιν· εἶτ' ἐπιθέντες κέρας αἴγειον ἀπίασιν. ὁδοιποροῦσι δὲ νύκτωρ ἐκ τῶν ἀρρένων θρεμμάτων κώδωνας ἐξάψαντες, ὥστ' ἐξίστασθαι τὰ θηρία τῷ ψόφῳ· καὶ λαμπάσι δὲ καὶ τόξοις ἐπὶ τὰ θηρία χρῶνται, καὶ διαγρυπνοῦσι δὲ τῶν ποιμνίων χάριν, ᾠδῇ τινι χρώμενοι πρὸς τῷ πυρί.

18. Ταῦτ' εἰπὼν περὶ τῶν Τρωγλοδυτῶν καὶ τῶν προσχώρων Αἰθιόπων ἐπάνεισιν ἐπὶ τοὺς Ἄραβας· καὶ πρώτους ἔπεισι τοὺς τὸν Ἀράβιον κόλπον ἀφορίζοντας καὶ ἀντικειμένους τοῖς Τρωγλοδύταις, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ Ποσειδίου. φησὶ δὲ ἐνδοτέρω κεῖσθαι τοῦτο τοῦ Αἰλανίτου μυχοῦ· συνεχῆ δὲ τοῦ Ποσειδίου φοινικῶνα εἶναι εὔυδρον, τιμᾶσθαί τε κομιδῇ διὰ τὸ πᾶσαν τὴν κύκλῳ καυματηράν τε καὶ ἄνυδρον καὶ ἄσκιον ὑπάρχειν, ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν εὐκαρπίαν τῶν φοινίκων εἶναι θαυμαστήν· προεστήκασι δὲ τοῦ ἄλσους ἀνὴρ καὶ γυνή, διὰ γένους ἀποδεδειγμένοι, δερματοφόροι, τροφὴν ἀπὸ τῶν φοινίκων ἔχοντες. κοιτάζονται δ' ἐπὶ δένδρων κα-

cane lupoque hybrida est; quæ vero Metrodorus Scepsius in libro de consuetudine dicit, fabulæ sunt, quarum ratio habenda non est. Artemidorus dracones etiam refert magnitudine triginta cubitorum, qui tauros elephantosque capiant, in his saltem modum non excedens; nam Indici ac Libyci dracones fabulosiores sunt, quibus etiam herbam innasci tradunt.

17. Troglodytarum vita pastoralis est; singulis locis tyrannos habent; mulieres et filii eis communes, nisi quæ tyrannorum sunt; qui tyranni uxorem corruperit, ove multatur. Eorum mulieres diligenter stibi superciliis interunt, collo conchas adversus fascinationes appensas gestant; viri de pascuis contendunt, primo manibus rem gerentes, mox lapidibus; quod si vulnus fiat, etiam sagittis et gladiis; at mulieres in medium prodeuntes et preces interponentes, pacem reparant. Vescuntur carnibus et ossibus simul contusis et in coria involutis et postea vel assatis vel aliis variis modis præparatis a coquis, quos immundos vocant, adeo ut non solum carnes, sed ossa etiam et coria comedant. Vescuntur etiam mixto cum lacte sanguine. Vulgus aquam bibit, in qua paliurus sit maceratus; tyranni mulsum potant, melle e flore quodam expresso. Hiemem habent, quum etesiæ flant; tunc enim imbribus rigantur; æstatem vero reliquum tempus. Degunt nudi vel pelliti, et scuticas gestant, et sunt non solum glandes mutili, sed etiam circumcisi nonnulli, quemadmodum Ægyptii. Æthiopes Megabari clavas muniunt ferreis nodis, utuntur vero etiam lanceis et scutis e crudo corio confectis. reliqui autem Æthiopes arcu et lancea. Quidam Troglodytæ sepeliunt suos, paliurinis virgis mortui cervicem pedibus alligantes; tum mortuum illico lapidibus impetunt, læti ac ridentes, quousque obrutum corpus non amplius conspiciatur; deinde, imposito capræ cornu, abscedunt. Iter noctu peragunt, pecoribus masculis tintinnabula e collo suspendentes, ut feræ sonitu exterreantur; arcu quoque et facibus contra feras utuntur; invigilant etiam gregis gratia, ad ignem cantu quodam utentes.

18. Ceterum Artemidorus hæc de Troglodytis ac vicinis Æthiopibus postquam dixit, revertitur ad Arabes; et primo quidem eos persequitur, qui Arabicum sinum terminant, et Troglodytis opponuntur, a Posidio incipiens, quod interius Ælanitico recessu situm autumat. Posidio vero continuum esse palmetum quoddam aquis abundans, et in magno honore haberi propterea quod tota circumjacens regio æstuosa sit et arida et umbrarum expers, ibi vero etiam feraces mirum in modum palmæ sint. Luco vir et uxor præsunt ratione generis constituti, pelliti ambo, victum ex palmis ducentes. Dormiunt in tuguriis factis super arboribus, propter ferarum multitudinem. Postea est

λυδοπαισάμενοι διὰ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων. εἶθ' ἑξῆς ἐστι νῆσος Φωκῶν, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν θηρίων τούτων ὠνομασμένη. πλησίον δ' αὐτῆς ἀκρωτήριον, ὃ κατείνει πρὸς τὴν Πέτραν τὴν τῶν Ναβαταίων καλουμένων Ἀράβων καὶ τὴν Παλαιστίνην χώραν, εἰς ἣν Μιναῖοί τε καὶ Γερραῖοι καὶ πάντες οἱ πλησιόχωροι τὰ τῶν ἀρωμάτων φορτία κομίζουσιν. εἶτ' ἄλλη παραλία, πρότερον μὲν Μαρανιτῶν καλουμένη, ὧν οἱ μὲν ἦσαν γεωργοί, τινὲς δὲ σκηνῖται, νῦν δὲ Γαρινδαίων, ἀνελόντων ἐκείνους δόλῳ· ἐπέθεντο γὰρ αὐτοῖς, πενταετηρικήν τινα πανήγυριν ἐπιτελοῦσι, καὶ τούτους τε διέφθειραν καὶ τοὺς ἄλλους ἐπελθόντες ἄρδην διελυμήναντο. εἶθ' ὁ Αἰλανίτης κόλπος καὶ ἡ Ναβαταία, πολύανδρος οὖσα χώρα καὶ εὔβοτος· οἰκοῦσι δὲ καὶ νήσους προκειμένας πλησίον· οἳ πρότερον μὲν καθ' ἡσυχίαν ἦσαν, ὕστερον δὲ σχεδίαις ἐληίζοντο τοὺς ἐκ τῆς Αἰγύπτου πλέοντας· δίκας δ' ἔτισαν, ἐπελθόντος στόλου καὶ ἐκπορθήσαντος αὐτούς. ἑξῆς δ' ἐστὶ πεδίον εὔδενδρόν τε καὶ εὔυδρον καὶ βοσκημάτων παντοίων μεστόν, ἄλλων τε καὶ ἡμιόνων· καὶ καμήλων ἀγρίων καὶ ἐλάφων καὶ δορκάδων πλῆθος ἐν αὐτῷ, λέοντές τε καὶ παρδάλεις καὶ λύκοι συχνοί. πρόκειται δὲ νῆσος καλουμένη Δία· εἶτα κόλπος ὅσον πεντακοσίων σταδίων, ὄρεσι περικλειόμενος καὶ δυσεισβόλῳ στόματι· περιοικοῦσι δὲ θηρευτικοὶ ἄνδρες τῶν χερσαίων ἀγρευμάτων. εἶτ' ἔρημοι τρεῖς νῆσοι πλήρεις ἐλαιῶν, οὐ τῶν παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ τῶν ἐντοπίων, ἃς καλοῦμεν Αἰθιοπικάς, ὧν τὸ δάκρυον καὶ ἰατρικῆς δυνάμεώς ἐστιν. ἐφεξῆς δ' ἐστὶν αἰγιαλὸς λιθώδης, καὶ μετὰ τοῦτον τραχεῖα καὶ δυσπαράπλευστος ὅσον χιλίων σταδίων παραλία σπάνει λιμένων καὶ ἀγκυροβολίων· ὄρος γὰρ παρατείνει τραχὺ καὶ ὑψηλόν· εἶθ' ὑπώρειαι σπιλαδώδεις μέχρι τῆς θαλάττης, τοῖς ἐτησίαις μάλιστα καὶ ταῖς τότε ἐπομβρίαις ἀβοήθητον παρέχουσαι τὸν κίνδυνον. ἑξῆς δ' ἐστὶ κόλπος νήσους ἔχων σποράδας, καὶ συνεχῶς θῖνες ψάμμου μελαίνης τρεῖς ἄγαν ὑψηλοί, καὶ μετὰ τούτους Χαρμόθας λιμὴν ὅσον σταδίων τὸν κύκλον ἑκατόν, στενὸν καὶ ἐπικίνδυνον ἔχων τὸν εἴσπλουν παντὶ σκάφει, ῥεῖ δὲ καὶ ποταμὸς εἰς αὐτόν· ἐν μέσῳ δὲ νῆσος εὔδενδρος καὶ γεωργήσιμος. εἶτ' ἐστὶ παραλία τραχεῖα, καὶ μετὰ ταύτην κόλποι τινὲς καὶ χώρα Νομάδων ἀπὸ καμήλων ἐχόντων τὸν βίον· καὶ γὰρ πολεμοῦσιν ἀπ' αὐτῶν καὶ ὁδεύουσι καὶ τρέφονται τῷ τε γάλακτι χρώμενοι καὶ ταῖς σαρξί. ῥεῖ δὲ ποταμὸς δι' αὐτῶν ψῆγμα χρυσοῦ καταφέρων, οὐκ ἴσασι δ' αὐτὸ κατεργάζεσθαι· καλοῦνται δὲ Δέβαι, οἱ μὲν νομάδες, οἱ δὲ καὶ γεωργοί. οὐ λέγω δὲ τῶν ἐθνῶν τὰ ὀνόματα τὰ † παλαιὰ διὰ τὴν ἀδοξίαν καὶ ἅμα ἀτοπίαν τῆς ἐκφορᾶς αὐτῶν. ἐχόμενοι δ' εἰσὶν ἡμερώτεροι τούτων ἄνδρες, εὐκρατοτέραν οἰκοῦντες γῆν· καὶ γὰρ εὔυδρός ἐστι καὶ εὔομβρος· χρυσός τε ὀρυκτὸς γίνεται παρ' αὐτοῖς οὐ ψήγματος, ἀλλὰ βωλαρίων χρυσοῦ καθάρσεως οὐ πολλῆς δεομένων, μέγεθος δ' ἐχόντων ἐλάχιστον μὲν πυρῆνος, μέσον δὲ μεσπίλου, μέγιστον δὲ καρύου· τρήσαντες δὲ ταῦτα ἐναλλὰξ λί-

Phocarum insula, a multitudine marinorum vitulorum nomen habens. Prope est promontorium, ita porrectum ut linea per illud ducta tendat ad Petram, urbem Nabatæorum Arabum, et Palæstinam regionem, in quam Minæi et Gerrhæi et vicini omnes aromata convehunt. Postea est alia ora, quæ prius Maranitarum dicebatur, quorum alii erant agricolæ, alii in tuguriis habitabant; nunc Garindæi, illis dolo interemptis, eam possident. Nam Maranitas adorti, dum festa quædam quinquennalia celebrarent, non solum hos interfecerunt, sed etiam ingruentes in reliquos, funditus omnes deleverunt. Succedit his Ælaniticus sinus et Nabatæa, populosa regio et pascuis abundans. Insulas quoque vicinas oræ projectas obtinent Nabatæi, qui olim quidem quieti, postea ratibus deprædari cœperunt eos, qui ex Ægypto navigabant; sed pœnas dederunt, classe adversum ipsos profecta, qua sunt oppressi. Deinceps est planities, aquis et arboribus plena et omni pecore abundans tum cetero tum mulis. Camelorum quoque agrestium et cervarum et dorcadum in ea copia, nec non leones et pardales et lupi plurimi. Ante hanc sita est insula nomine Dia. Postea sinus quingentorum fere stadiorum a montibus circumclusus, fauces habens accessu difficiles est; circumhabitant homines terrestrium animalium venatores. Inde sunt insulæ tres desertæ, oleis obsitæ non nostratibus, sed indigenis, quas Æthiopicas vocamus, quarum lacrima etiam medicam vim habet. Deinceps est litus lapidosum, et post id est ora mille fere stadiorum ob portuum et jaciendarum ancorarum commoditatis penuriam transvectu difficilis; nam mons altus et asper juxta porrigitur, atque montium radices saxosæ usque in mare pertingunt, quæ præsertim etesiis flantibus et imbribus accidentibus, inevitabile periculum offerunt. Subsequitur sinus, qui sparsas insulas habet. Protinus sunt cumuli arenæ nigræ tres, valde excelsi, et post hos est Charmothas portus centum fere stadiorum ambitu, ingressu angusto et omni scaphæ periculoso; exit in eum flumen. In medio insula jacet arboribus plena et cultui apta. Deinde est litus asperum, et post id sinus quidam et regio Nomadum victum ex camelis ducentium; nam iis et in pugna et in faciendo itinere utuntur, et lacte eorum ac carnibus vescuntur. Flumen per eos labitur, quod auri ramenta defert; sed artem eorum in massam auri convertendorum ignorant. Ipsi Debæ vocantur, et eorum quidam pastores sunt, alii agricolæ. Ceterum gentium nomina, plurima illa (τὰ πολλά), propter obscuritatem et absurditatem pronuntiationis omitto. Sequuntur homines mansuetiores, temperatiorem terram habitantes, utpote aquis et imbribus large præditam; apud eos aurum effoditur, non ramenta, sed glebulæ quædam, quæ non multa purgatione indigent, magnitudine minima nuclei, media mespili, maxima nucis, quas perforantes et alterne componentes lapillis pellu-

[illegible] διαφανέσιν ὅρμους ποιοῦνται διείροντες λίνον, περιτίθενται δὲ περὶ τοὺς τραχήλους καὶ καρπούς· πωλοῦσι δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας εὔωνον τὸν χρυσόν, τριπλάσιον ἀντιδιδόντες τοῦ χαλκοῦ, διπλάσιον δὲ τοῦ † ἀργύρου διά τε τὴν ἀπειρίαν τῆς ἐργασίας καὶ τὴν σπάνιν τῶν ἀντιλαμβανομένων, ὧν ἡ χρεία πρὸς τοὺς βίους ἀναγκαιοτέρα.

19. Συνάπτει δ' ἡ τῶν Σαβαίων εὐδαιμονεστάτη, μεγίστου ἔθνους, παρ' οἷς καὶ σμύρνα καὶ λίβανος καὶ κιννάμωμον· ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ καὶ βάλσαμον καὶ ἄλλη τις πόα σφόδρα εὐώδης, ταχὺ δ' ἐξίτηλον τὴν ὀδμὴν ἔχουσα· εἰσὶ δὲ καὶ φοίνικες εὐώδεις καὶ κάλαμος, ὄφεις δὲ σπιθαμιαῖοι, φοινικοῖ τὴν χρόαν, προσαλλόμενοι καὶ μέχρι λαγόνος, τὸ δῆγμα ἔχοντες ἀνήκεστον. διὰ δὲ τὴν ἀφθονίαν τῶν καρπῶν ἀργοὶ καὶ ῥᾴθυμοι τοῖς βίοις εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι· κοιτάζονται δὲ ἐπὶ τῶν ῥιζῶν τῶν δένδρων ἐκτέμνοντες οἱ πολλοὶ καὶ δημοτικοί· διαδεχόμενοι δ' οἱ σύνεγγυς ἀεὶ τὰ φορτία, τοῖς μετ' αὐτοὺς παραδιδόασι μέχρι Συρίας καὶ Μεσοποταμίας· καρούμενοι δ' ὑπὸ τῶν εὐωδιῶν, αἴρουσι τὸν κάρον ἀσφάλτου θυμιάματι καὶ τράγου πώγωνος. ἡ δὲ πόλις τῶν Σαβαίων, ἡ Μαρίαβα, κεῖται μὲν ἐπ' ὄρους εὐδένδρου, βασιλέα δ' ἔχει κύριον τῶν κρίσεων καὶ τῶν ἄλλων· ἐκ δὲ τῶν βασιλείων οὐ θέμις ἐξιέναι, ἢ καταλεύουσιν αὐτὸν παραχρῆμα οἱ ὄχλοι κατά τι λόγιον· ἐν χλιδῇ δ' ἐστὶ γυναικείᾳ καὶ αὐτὸς καὶ οἱ περὶ αὐτόν· τὰ δὲ πλήθη τὰ μὲν γεωργεῖ, τὰ δ' ἐμπορεύεται τὰ ἀρώματα τά τε ἐπιχώρια καὶ τὰ ἀπὸ τῆς Αἰθιοπίας, πλέοντες ἐπ' αὐτὰ διὰ τῶν στενῶν δερματίνοις πλοίοις· τοσαῦτα δ' ἐστὶ τὸ πλῆθος, ὥστ' ἀντὶ φρυγάνων καὶ τῆς καυσίμου ὕλης χρῆσθαι κινναμώμῳ καὶ κασίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις. γίνεται δ' ἐν τοῖς Σαβαίοις καὶ τὸ λάριμνον, εὐωδέστατον θυμίαμα. ἐκ δὲ τῆς ἐμπορίας οὗτοί τε καὶ Γερραῖοι πλουσιώτατοι πάντων εἰσίν, ἔχουσί τε παμπληθῆ κατασκευὴν χρυσωμάτων τε καὶ ἀργυρωμάτων, κλινῶν τε καὶ τριπόδων καὶ κρατήρων σὺν ἐκπώμασι καὶ τῇ τῶν οἴκων πολυτελείᾳ· καὶ γὰρ θυρώματα καὶ τοῖχοι καὶ ὀροφαὶ δι' ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου λιθοκολλήτου τυγχάνει διαπεποικιλμένα. ταῦτα μὲν περὶ τούτων εἴρηκε, τἆλλα δὲ τὰ μὲν παραπλησίως τῷ Ἐρατοσθένει λέγει· τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ἱστορικῶν παρατίθησιν.

20. Ἐρυθρὰν γὰρ λέγειν τινὰς τὴν θάλατταν ἀπὸ τῆς χροιᾶς τῆς ἐμφαινομένης κατ' ἀνάκλασιν, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἡλίου κατὰ κορυφὴν ὄντος εἴτε ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἐρυθραινομένων ἐκ τῆς ἀποκαύσεως· ἀμφοτέρως γὰρ εἰκάζειν· Κτησίαν δὲ τὸν Κνίδιον πηγὴν ἱστορεῖν ἐκδιδοῦσαν εἰς τὴν θάλατταν ἐρευθὲς καὶ μιλτῶδες ὕδωρ· Ἀγαθαρχίδην δὲ τὸν ἐκείνου πολίτην παρά τινος Βόξου, [Πέρσου] τὸ γένος, ἱστορῆσαι, διότι Πέρσης τις Ἐρύθρας, ἱπποφορβίου τινὸς ὑπὸ λεαίνης οἴστρῳ κατασχομένης ἐξελαθέντος μέχρι θαλάττης κἀκεῖθεν εἰς νῆσόν τινα διάραντος, σχεδίαν πηξάμενος πρῶτος περαιωθείη πρὸς τὴν νῆσον· ἰδὼν δὲ καλῶς οἰκήσιμον, τὴν μὲν

cidis armillas faciunt, inserto filo, et collo carpisque circumponunt. Vendunt id aurum vicinis vili pretio, triplum auri dentes pro ære, duplum *pro ferro*, *decuplum* pro argento (διπλάσιον δὲ τοῦ σιδήρου καὶ δεκαπλάσιον τοῦ ἀργ.), tum propter operandi inscitiam, tum quod indigent iis, quæ contra accipiuntur, quorum usus magis est ad vitam necessarius.

19. His proxima est felicissima Sabæorum terra, gentis maximæ. Apud hos thus et myrrha et cinnamomum nascitur, in ora etiam balsamum et alia quædam herba valde odorata, quanquam ejus odor cito evanescit; habent præterea palmas odoratas et calamum; serpentes etiam spithamam longas, colore puniceo, usque ad ilia assilientes, quorum morsus incurabilis est. Homines propter maximam fructuum copiam otiosi socordesque vivunt. Cubant in radicibus arborum, quas excidunt (?), plerique de vulgo, atque merces proximi semper suscipientes protinus alter alteri consequenti tradunt usque in Syriam atque Mesopotamiam. Ubi fragrantia gravedinem induxit, bituminis suffitu et hirci barba eam abigunt. Mariaba, Sabæorum urbs, in monte jacet arboribus pleno. Sub rege sunt, qui judiciorum ac ceterarum rerum potestatem habet; ex regia vero exire fas non est, aut subito eum turbæ lapidibus obruunt, idque ex oraculo quodam. Ceterum rex et qui circa eum sunt, in deliciis muliebribus vivunt; plebis pars agros colit, pars aromata mercatur et indigena et Æthiopica, ad quæ navigant per angustias navigiis ex corio confectis. Tanta autem est apud eos aromatum abundantia, ut pro sarmentis et cetera ignis faciundi materie, cinnamomo, casia ceterisque utantur. Nascitur in Sabæis etiam larimnum, suffitu odoratissimum. Hi atque Gerrhæi ditissimi sunt ex mercatura; supellectilem ex auro et argento multam habent, ut lectos, tripodes, crateres, pocula in domibus sumptuosis; nam portæ et parietes et tecta ex ebore, auro, argento lapidibusque ornatus causa distincta. De his igitur hæc habet Artemidorus; cetera refert ita, ut etiam Eratosthenes, nonnulla tamen etiam ab aliis historicis sumpta adducit.

20. Narrat enim quosdam putare mari Rubro esse nomen de colore propter reflexionem apparente vel a sole, quum supra verticem est, vel a montibus ex adustione rubentibus; nam utroque modo putari; Ctesiam vero Cnidium narrare fontem quendam esse, qui aquam rubicundam minii colore in mare emittat; Agatharchidem autem hujus civem a Boxo quodam, Persa genere, accepisse hæc: scilicet Persam quendam Erythram nomine, quum equorum armentum a leæna asilo tacta usque ad mare compelleretur, atque inde in insulam quandam transmitteret: primum constructa rate in insulam eam transivisse; animadversoque, commode habitari posse, armentum rursum in

ἀγέλην εἰς τὴν Περσίδα ἀπαγάγοι πάλιν, ἀποίκους δ' ἐκεῖ στεῖλαι τε καὶ τὰς ἄλλας νήσους καὶ τὴν παραλίαν, ἐπώνυμον δὲ ποιήσειεν ἑαυτοῦ τὸ πέλαγος. τοὺς δὲ Περσέως υἱὸν ἀποφαίνεσθαι τὸν Ἐρύθραν, ἡγήσασθαί τε τῶν τόπων. λέγεται δ' ὑπό τινων τὰ ἀπὸ τῶν στενῶν τοῦ Ἀραβίου κόλπου μέχρι τῆς κινναμωμοφόρου τῆς ἐσχάτης πεντακισχιλίων σταδίων, οὐκ εὐκρινῶς, εἴτ' ἐπὶ νότον εἴτ' ἐπὶ τὰς ἀνατολάς. λέγεται δὲ καὶ διότι ὁ σμάραγδος καὶ ὁ βήρυλλος ἐν τοῖς τοῦ χρυσίου μετάλλοις ἐγγίνεται. εἰσὶ δὲ καὶ ἅλες εὐώδεις ἐν Ἄραψιν, ὥς φησι Ποσειδώνιος.

21. Πρῶτοι δ' ὑπὲρ τῆς Συρίας Ναβαταῖοι καὶ Σαβαῖοι τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν νέμονται καὶ πολλάκις κατέτρεχον αὐτῆς, πρὶν ἢ Ῥωμαίων γενέσθαι· νῦν δὲ κἀκεῖνοι Ῥωμαίοις εἰσὶν ὑπήκοοι καὶ Σύροι. μητρόπολις δὲ τῶν Ναβαταίων ἐστὶν ἡ Πέτρα καλουμένη· κεῖται γὰρ ἐπὶ χωρίου τἆλλα ὁμαλοῦ καὶ ἐπιπέδου, κύκλῳ δὲ πέτρᾳ φρουρουμένου, τὰ μὲν ἐκτὸς ἀποκρήμνου καὶ ἀποτόμου, τὰ δ' ἐντὸς πηγὰς ἀφθόνους ἔχοντος εἴς τε ὑδρείαν καὶ κηπείαν. ἔξω δὲ τοῦ περιβόλου χώρα ἔρημος ἡ πλείστη, καὶ μάλιστα ἡ πρὸς Ἰουδαίᾳ· ταύτῃ δὲ καὶ ἐγγυτάτω ἐστὶ τριῶν ἢ τεττάρων ὁδὸς ἡμερῶν εἰς Ἱερικοῦντα, εἰς δὲ τὸν φοινικῶνα πέντε. βασιλεύεται μὲν οὖν ὑπό τινος ἀεὶ τῶν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους, ἔχει δ' ὁ βασιλεὺς ἐπίτροπον τῶν ἑταίρων τινά, καλούμενον ἀδελφόν· σφόδρα δ' εὐνομεῖται. γενόμενος γοῦν παρὰ τοῖς Πετραίοις Ἀθηνόδωρος, ἀνὴρ φιλόσοφος καὶ ἡμῖν ἑταῖρος, διηγεῖτο θαυμάζων· εὑρεῖν γὰρ ἐπιδημοῦντας ἔφη πολλοὺς μὲν Ῥωμαίων, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἄλλων ξένων· τοὺς μὲν οὖν ξένους ὁρᾶν κρινομένους πολλάκις καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἐπιχωρίους, τῶν δ' ἐπιχωρίων οὐδένας ἀλλήλοις ἐγκαλοῦντας, ἀλλὰ τὴν πᾶσαν εἰρήνην ἄγοντας πρὸς ἑαυτούς.

22. Πολλὰ δὲ καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τοὺς Ἄραβας στρατεία νεωστὶ γενηθεῖσα ἐφ' ἡμῶν, ὧν ἡγεμὼν ἦν Αἴλιος Γάλλος, διδάσκει τῶν τῆς χώρας ἰδιωμάτων. τοῦτον δ' ἔπεμψεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ διαπειρασόμενον τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν τόπων τούτων τε καὶ τῶν Αἰθιοπικῶν, ὁρῶν τήν τε Τρωγλοδυτικὴν τὴν προσεχῆ τῇ Αἰγύπτῳ γειτονεύουσαν τούτοις, καὶ τὸν Ἀράβιον κόλπον στενὸν ὄντα τελέως τὸν διείργοντα ἀπὸ τῶν Τρωγλοδυτῶν τοὺς Ἄραβας· προσοικειοῦσθαι δὴ διενοήθη τούτους ἢ καταστρέφεσθαι· ἦν δέ τι καὶ τὸ πολυχρημάτους ἀκούειν ἐκ παντὸς χρόνου, πρὸς ἄργυρον καὶ χρυσὸν τὰ ἀρώματα διατιθεμένους καὶ τὴν πολυτελεστάτην λιθίαν, ἀναλίσκοντας τῶν λαμβανομένων τοῖς ἔξω μηδέν· ἢ γὰρ φίλοις ἤλπιζε πλουσίοις χρήσεσθαι ἢ ἐχθρῶν κρατήσειν πλουσίων· ἐπῇρε δ' αὐτὸν καὶ ἡ παρὰ τῶν Ναβαταίων ἐλπίς, φίλων ὄντων καὶ συμπράξειν ἅπανθ' ὑπισχνουμένων.

23. Ἐπὶ τούτοις μὲν οὖν ἔστειλε τὴν στρατείαν ὁ Γάλλος. ἐξηπάτησε δ' αὐτὸν ὁ τῶν Ναβαταίων ἐπίτροπος Συλλαῖος, ὑποσχόμενος μὲν ἡγήσεσθαι τὴν ὁδὸν καὶ

Persidem abegisse, ac missis in eam et in alias insulas et in maritimam oram colonis, pelagus de suo nomine appellavisse. Alios vero Persei filium Erythram asserere, qui in his locis imperarit. Sunt qui dicant, ab Arabici sinus angustiis usque ad extremum cinnamomiferæ terræ esse stadiorum quinque millia, ad austrumne, an vero ad orientem, non exprimentes. Ferunt etiam smaragdum et beryllum in aurifodinis nasci. Sunt apud Arabes, ut Posidonius refert, etiam sales odorati.

21. Primi supra Syriam Nabatæi ac Sabæi felicem Arabiam incolunt, et sæpe in Syriam excurrerunt, priusquam Romani ea potirentur; nunc et ipsi et Syri Romanis parent. Metropolis Nabatæorum Petra nominatur; sita enim in loco alioqui æquabili et plano, sed undique rupibus munito, extrorsum præcipite et abrupto, introrsum vero fontes ad hortos et aquationem uberrimos habente. Extra hunc ambitum regio magna ex parte deserta est, præsertim Judæam versus. Hinc Hierichuntem brevissimum iter est trium dierum aut quattuor, ad Palmetum vero quinque. Semper ibi aliquis e regia stirpe regnat, ipse autem rex aliquem ex sodalibus, qui frater vocatur, curatorem habet. Legibus admodum bonis gubernatur. Athenodorus quidem philosophus, sodalis noster, apud Petræos commoratus, cum admiratione quadam narrabat, multos se tum Romanos tum alios peregrinos ibi invenisse, ac peregrinos quidem sæpe forenses lites inter se atque adversus indigenas exercuisse, oppidanos vero invicem summa usos absque ullis mutuis criminationibus tranquillitate.

22. Proxima quoque Romanorum expeditio, quæ nostro tempore, duce Ælio Gallo, in Arabiam facta est, permulta ejus regionis peculiaria demonstravit. Ælium Augustus Cæsar misit, ut gentes et loca tum hæc tum Æthiopica pertentaret, quum videret Troglodyticam, quæ juxta Ægyptum est, his esse finitimam, atque perangustum esse sinum Arabicum, quo Arabes a Troglodytis dirimerentur. Itaque aut conciliandi sibi hos aut subjiciendi cepit consilium. Quo faciebat etiam quod audiverat eos jam inde a multo tempore ditissimos esse, qui auro et argento aromata et pretiosissimas lapides permutarent, et eorum, quæ acciperent, nihil in res aliunde importatas impenderent; itaque vel se divitibus amicis usurum sperabat, vel locupletes inimicos superaturum. In magnam etiam spem Nabatæorum amicitia eum erexerat, ad omnem conatum adjumento se fore pollicentium.

23. His fretus Gallus expeditionem suscepit. Sed a Syllæo, Nabatæorum procuratore, deceptus est, qui se iter monstraturum, et in omnibus commeatu auxilioque affu-

χορηγήσειν ἅπαντα καὶ συμπράξειν, ἅπαντα δ' ἐξ ἐπιβουλῆς πράξας, καὶ οὔτε παράπλουν ἀσφαλῆ μηνύων, οὔθ' ὁδόν, ἀλλὰ ἀνοδίαις καὶ κυκλοπορίαις καὶ πάντων ἀπόροις χωρίοις, ἢ ῥαχίαις ἀλιμένοις παραβάλλων ἢ χοιράδων ὑφάλων μεσταῖς ἢ τεναγώδεσι· πλεῖστον δὲ αἱ πλημμυρίδες ἐλύπουν, ἐν τοιούτοις καὶ ταῦτα χωρίοις, καὶ αἱ ἀμπώτεις. πρῶτον μὲν δὴ τοῦθ' ἁμάρτημα συνέβη τὸ μακρὰ κατασκευάσασθαι πλοῖα, μηδενὸς ὄντος μηδ' ἐσομένου κατὰ θάλατταν πολέμου. οὐδὲ γὰρ κατὰ γῆν σφόδρα πολεμισταί εἰσιν, ἀλλὰ κάπηλοι μᾶλλον οἱ Ἄραβες καὶ ἐμπορικοί, μήτι γε κατὰ θάλατταν· ὁ δ' οὐχ ἔλαττον ὀγδοήκοντα ἐναυπηγήσατο δίκροτα καὶ τριήρεις καὶ φασήλους κατὰ Κλεοπατρίδα τὴν πρὸς τῇ παλαιᾷ διώρυγι τῇ ἀπὸ τοῦ Νείλου. γνοὺς δὲ διεψευσμένος ἐναυπηγήσατο σκευαγωγὰ ἑκατὸν καὶ τριάκοντα, οἷς ἔπλευσεν ἔχων περὶ μυρίους πεζοὺς τῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου Ῥωμαίων καὶ τῶν συμμάχων, ὧν ἦσαν Ἰουδαῖοι μὲν πεντακόσιοι, Ναβαταῖοι δὲ χίλιοι μετὰ τοῦ Συλλαίου. πολλὰ δὲ παθὼν καὶ ταλαιπωρηθεὶς πεντεκαιδεκαταῖος ἧκεν εἰς Λευκὴν κώμην τῆς Ναβαταίων γῆς, ἐμπόριον μέγα, πολλὰ τῶν πλοίων ἀποβαλών, ὧν ἔνια καὶ αὔτανδρα ὑπὸ δυσπλοίας, πολεμίου δ' οὐδενός· τοῦτο δ' ἀπειργάσατο ἡ τοῦ Συλλαίου κακία τοῦ πεζῇ φήσαντος ἀνόδευτα εἶναι στρατοπέδοις εἰς τὴν Λευκὴν κώμην, εἰς ἣν καὶ ἐξ ἧς οἱ καμηλέμποροι τοσούτῳ πλήθει ἀνδρῶν καὶ καμήλων ὁδεύουσιν ἀσφαλῶς καὶ εὐπόρως εἰς Πέτραν [καὶ] ἐκ Πέτρας, ὥστε μὴ διαφέρειν μηδὲν στρατοπέδου.

24. Συνέβαινε δὲ τοῦτο τοῦ μὲν βασιλέως τοῦ Ὀβόδα μὴ πολὺ φροντίζοντος τῶν κοινῶν, καὶ μάλιστα τῶν κατὰ πόλεμον (κοινὸν δὲ τοῦτο πᾶσι τοῖς Ἀράβων βασιλεῦσιν), ἅπαντα δὲ ἐπὶ τῇ τοῦ ἐπιτρόπου ποιουμένου [ἐξουσίᾳ] τοῦ Συλλαίου· τούτου δ' ἅπαντα δόλῳ στρατηγοῦντος καὶ ζητοῦντος, ὡς οἶμαι, κατοπτεῦσαι μὲν τὴν χώραν καὶ συνεξελεῖν τινας αὐτῶν πόλεις καὶ ἔθνη μετὰ τῶν Ῥωμαίων, αὐτὸν δὲ καταστῆναι κύριον ἁπάντων, ἀφανισθέντων ἐκείνων ὑπὸ λιμοῦ καὶ κόπου καὶ νόσων καὶ ἄλλων, ὅσων δόλῳ παρεσκεύασεν ἐκεῖνος· εἰς γοῦν τὴν Λευκὴν κώμην κατῆρεν, ἤδη στομακάκῃ τε καὶ σκελοτύρβῃ πειραζομένης τῆς στρατιᾶς, ἐπιχωρίοις πάθεσι, τῶν μὲν περὶ τὸ στόμα, τῶν δὲ περὶ τὰ σκέλη παράλυσίν τινα δηλούντων ἔκ τε τῶν ὑδρείων καὶ βοτανῶν. ἠναγκάσθη γοῦν τό τε θέρος καὶ τὸν χειμῶνα διατελέσαι αὐτόθι, τοὺς ἀσθενοῦντας ἀνακτώμενος. ἐκ μὲν οὖν τῆς Λευκῆς κώμης εἰς Πέτραν, ἐντεῦθεν δ' εἰς Ῥινοκόλουρα τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ Φοινίκης τὰ φορτία κομίζεται, κἀντεῦθεν εἰς τοὺς ἄλλους· νυνὶ δὲ τὸ πλέον εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τῷ Νείλῳ· κατάγεται (τὰ) δ' ἐκ τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Ἰνδικῆς εἰς Μυὸς ὅρμον· εἶθ' ὑπέρθεσις εἰς Κοπτὸν τῆς Θηβαΐδος καμήλοις ἐν διώρυγι τοῦ Νείλου κειμένην· [εἶτ'] εἰς Ἀλεξάνδρειαν. πάλιν ἐκ τῆς Λευκῆς κώμης ὁ Γάλλος ἀναζεύξας τὴν στρατιὰν διὰ τοιούτων ᾔει χωρίων, ὥστε καὶ ὕδωρ καμήλοις κομίζειν μοχθηρίᾳ τῶν ἡγεμόνων τῆς ὁδοῦ· διό-

turum pollicitus, omnia insidiose egit; nam nec tutum iter nec expeditam navigationem monstravit, sed per avia et longos anfractus et loca omnium indiga et importuosa dorsa vel occultis cautibus aut cœnosis stagnis periculosa duxit; maximo autem damno fluxus et refluxus in ejusmodi præsertim regionibus afficiebant. In hoc primum peccatum fuit, quod longas naves construxerat, nullo nec præsenti nec futuro navali prœlio; etenim ne terra quidem valde bellicosi sunt Arabes (caupones potius ac mercatores), nedum mari. Atqui Ælius non minus quam octoginta construxerat biremes et triremes et phaselos apud Cleopatridem, quæ antiquæ Nili fossæ adjacet. Errore intellecto, fabricatus est onerarias naves centum triginta, quibus navigavit, ducens peditum Romanorum ex his, qui in Ægypto erant, et sociorum circiter decem millia, quibus Judæi quingenti et Nabatæi mille cum Syllæo intererant. Tandem post multas ærumnas quintodecimo die in Album pagum pervenit, magnum Nabatæorum emporium, multis navigiis amissis, quorum nonnulla cum ipsis hominibus nullo bello, sed ob navigandi difficultates periere. Id Syllæi improbitas effecit, negantis terrestri itinere in Album pagum exercitum duci posse, quum ad eum et ab eo mercatores tanta camelorum et hominum multitudine tutum et commeatu probe instructum iter ad Petram et ex Petra urbe conficiant, ut nihil ab exercitu differant.

24. Hæc autem ideo contigere Gallo, quia rex Obodas nihil admodum de communibus rebus, præsertim bellicis, sollicitus erat (quod omnibus Arabum regibus commune vitium est), sed omnia Syllæi procuratoris potentiæ commiserat. Is autem omnia dolo agebat, cupiens (ut opinor) regionem perlustrare, et Romanis in urbibus aliquot ac gentibus subigendis adesse, deinde his absumptis morbo, fame, labore et ceteris quæ struxerat malis, ipse universa ea possidere. Gallus igitur ad Album pagum appulit jam exercitu oris et crurum vitiis (qui morbi sunt ei regioni familiares) tacto: stomacaccen et scelotyrben dicunt; quorum illa circa os, hæc circa crura resolutio quædam est ob aquas et herbas proveniens. Æstatem itaque ac hiemem ibi agere coactus est, dum reficeret infirmos. Ex Albo pago in Petram, ex Petra Rhinocolura, quæ in Phœnicia est juxta Ægyptum, merces solent portari, atque hinc in alia loca; nunc tamen pars maxima per Nilum Alexandriam vehitur. Scilicet ex Arabia et Indica merces in Myoshormum deportantur, hinc camelis Coptum transferuntur, in Thebaide sitam ad fossam Nili; inde vero Alexandriam. Enimvero Gallus ex Albo pago cum exercitu digressus, per ejusmodi loca profectus est, ut camelis aquam portare cogeretur; quod ei malitia ductorum

περ πολλαῖς ἡμέραις ἧκεν εἰς τὴν Ἀρέτα γῆν, συγγενοῦς τῷ Ὀβόδᾳ· ἐδέξατο μὲν οὖν αὐτὸν Ἀρέτας φιλικῶς καὶ δῶρα προσήνεγκεν, ἡ δὲ τοῦ Συλλαίου προδοσία χαλεπὴν ἐποίησε τὴν χώραν δυσπόρευτον· τριάκοντα γοῦν ἡμέραις διῆλθεν αὐτήν, ζειὰς καὶ φοίνικας ὀλίγους παρέχουσαν καὶ βούτυρον ἀντ' ἐλαίου, διὰ τὰς ἀνοδίας· ἡ δ' ἑξῆς, ἣν ἐπῄει, Νομάδων ἦν καὶ ἔρημος τὰ πολλὰ ὡς ἀληθῶς, ἐκαλεῖτο δὲ Ἀραρηνή· βασιλεὺς δ' ἦν Σάβως· καὶ ταύτην ἀνοδίαις διῆλθε κατατρίψας ἡμέρας πεντήκοντα μέχρι πόλεως Νεγράνων καὶ χώρας εἰρηνικῆς τε καὶ ἀγαθῆς· ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ἔφυγεν, ἡ δὲ πόλις ἐξ ἐφόδου κατελήφθη· ἐκεῖθεν ἡμέραις ἓξ ἧκεν ἐπὶ τὸν ποταμόν. συναψάντων δ' αὐτόθι τῶν βαρβάρων εἰς μάχην, περὶ μυρίους αὐτῶν ἔπεσον, τῶν δὲ Ῥωμαίων δύο· ἐχρῶντο γὰρ ἀπείρως τοῖς ὅπλοις, ἀπόλεμοι τελέως ὄντες, τόξοις τε καὶ λόγχαις [καὶ] ξίφεσι καὶ σφενδόναις, οἱ πλεῖστοι δ' αὐτῶν ἀμφιστόμοις πελέκεσιν· εὐθὺς δὲ καὶ τὴν πόλιν εἷλε καλουμένην Ἀσκᾶ, † συλληφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως. ἐντεῦθεν εἰς Ἄθρουλα πόλιν ἧκε, [καὶ] κρατήσας αὐτῆς ἀκονιτί, φρουρὰν ἐμβαλὼν καὶ παρασκευάσας [ἐφόδια] σίτου καὶ φοινίκων εἰς πόλιν Μαρσίαβα προῆλθεν ἔθνους τοῦ Ῥαμμανιτῶν, οἳ ἦσαν ὑπὸ Ἰλασάρῳ. ἓξ μὲν οὖν ἡμέρας προσβαλὼν ἐπολιόρκει, λειψυδρίας δ' οὔσης ἀπέστη· δύο μὲν οὖν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέσχε τῆς ἀρωματοφόρου, καθάπερ τῶν αἰχμαλώτων ἀκούειν ἦν. ἓξ δὲ μηνῶν χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς κατέτριψε, φαύλως ἀγόμενος· ἔγνω δ' ἀναστρέφων, ὀψὲ τὴν ἐπιβουλὴν (καὶ) καταμαθὼν καὶ καθ' ἑτέρας ὁδοὺς ἐπανελθών· ἐνναταῖος μὲν γὰρ εἰς Νέγρανα ἧκεν, ὅπου ἡ μάχη συμβεβήκει, ἑνδεκαταῖος δ' ἐκεῖθεν εἰς Ἑπτὰ φρέατα καλούμενα ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος· ἐντεῦθεν ἤδη δι' εἰρηνικῆς εἰς Χάαλλα κώμην καὶ πάλιν ἄλλην Μαλόθαν πρὸς ποταμῷ κειμένην ἀφικνεῖται· εἶτα δι' ἐρήμης ὀλίγα ὑδρεῖα ἐχούσης ὁδὸς μέχρι Ἐγρᾶς κώμης· ἔστι δὲ τῆς Ὀβόδα· κεῖται δ' ἐπὶ θαλάττης· τὴν δὲ πᾶσαν ὁδὸν ἑξηκοσταῖος ἐξήνυσε κατὰ τὴν ἐπάνοδον, ἀναλώσας ἓξ μῆνας ἐν τῇ ἐξ ἀρχῆς ὁδῷ· ἐντεῦθεν δ' ἐπεραίωσε τὴν στρατιὰν ἑνδεκαταῖος εἰς Μυὸς ὅρμον, εἶθ' ὑπερθεὶς εἰς Κοπτὸν μετὰ τῶν σωθῆναι δυναμένων κατῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· τοὺς δ' ἄλλους ἀπέβαλεν, οὐχ ὑπὸ πολεμίων, ἀλλὰ νόσων καὶ κόπων καὶ λιμοῦ καὶ μοχθηρίας τῶν ὁδῶν· ἐπεὶ κατὰ πόλεμον ἑπτά γε μόνους διαφθαρῆναι συνέβη. δι' ἃς αἰτίας οὐδ' ἐπὶ πολὺ πρὸς τὴν γνῶσιν τῶν τόπων ὤνησεν ἡ στρατεία αὕτη· μικρὰ δ' ὅμως συνήργησεν. ὁ δ' αἴτιος τούτων ὁ Συλλαῖος ἔτισε δίκας ἐν Ῥώμῃ, προσποιούμενος μὲν φιλίαν, ἐλεγχθεὶς δὲ πρὸς ταύτῃ τῇ πονηρίᾳ καὶ ἄλλα κακουργῶν καὶ ἀποτμηθεὶς τὴν κεφαλήν.

25. Τὴν μὲν οὖν ἀρωματοφόρον διαιροῦσιν εἰς τέτταρας μερίδας, ὥσπερ εἰρήκαμεν· τῶν ἀρωμάτων δὲ λίβανον μὲν καὶ σμύρναν ἐκ δένδρων γίνεσθαί φασι* κασίαν δὲ καὶ ἐκ λιμνῶν· τινὲς δὲ τὴν πλείω ἐξ Ἰνδῶν εἶναι, τοῦ δὲ λιβάνου βέλτιστον τὸν πρὸς τῇ Περσίδι. κατ' ἄλλην δὲ διαίρεσιν σύμπασαν τὴν Εὐδαίμονα

evenit. Quare post multos demum dies in Aretæ terram pervenit, qui Obodæ affinitate conjunctus erat. Is Gallum amice suscepit, et dona obtulit; sed Syllæi proditio et hanc regionem difficilem transitu reddidit. Eam itaque diebus triginta permeavit per loca invia, spelta et palmulis non multis et butyro pro oleo usus. Quam vero deinceps adibat, Nomadum erat, et revera magna ex parte deserta; ea Ararena dicebatur; rex erat Sabus; peragravit eam diebus quinquaginta consumptis per invia itinera usque ad urbem Negranorum et pacatam et fertilem regionem; eorum rex aufugit, urbs primo adortu capta est. Hinc post sextum diem ad flumen pervenit. Ibi barbari instructa acie occurrerunt, e quibus ad decem millia ceciderunt, ex Romanis duo tantum desiderati sunt. Nam omnino imbelles erant, et armis imperite utebantur, arcu et lancea et gladio et funda et magna ex parte bipennibus. Mox etiam urbem cepit nomine Asca, a rege derelictam [ἀπολειφθεῖσαν]. Hinc ad Athrula urbem venit, quam nullo negotio cepit, et præsidio firmavit; et frumenti palmularumque viatico comparato, Marsiaba (*Mariaba?*) processit, urbem Rhammanitarum, qui sub Ilasaro erant. Eam adortus, sex diebus obsedit, postea aquæ inopia coactus destitit ab incepto. Duorum tantum dierum itinere se abesse a regione aromatifera, e captivis intelligebat. Ceterum sex menses contriverat in his itineribus, culpa ductorum; id enim cognovit in reditu, sero fraudem deprehendens, quum per alias vias reverteretur; nam nonis castris Negrana (Anagrana *codd.*) pervenit, ubi prœlium commissum fuerat; undecimis deinde ad Septem puteos, a re ipsa sic nominatos; hinc jam per loca pacata in pagum Chaalla, post in alium nomine Malotham ad flumen positum; postea per deserta non multum aquæ habentia usque in vicum Egram, qui sub Oboda est, et ad mare jacet. Totum in reditu iter diebus sexaginta confecit, in quo prius sex menses consumpserat. Hinc Myoshormum exercitum diebus undecim trajecit, indeque Coptum, transgressus, cum utilibus adhuc copiis Alexandriam devectus est; ceteros non bello, sed fame, labore, morbo et itinerum difficultate amiserat; nam septem dumtaxat in bello perierant. Ita non multum neque hæc expeditio profuit ad locorum cognitionem, nonnihil tamen adjuvit. Auctor horum Syllæus pœnas dedit Romæ, qui quum amicitiam simularet, sed præter hanc perfidiam aliorum etiam facinorum convinceretur, securi percussus est.

25. Aromatiferam regionem in partes quattuor (ut ante dictum est) dividunt. De aromatibus thus et myrrham ex arboribus esse dicunt, *cinnamomum e fruticibus*, casiam etiam e lacubus. Plurimam nonnulli dicunt ex India afferri, thus vero optimum apud Persidem nasci. Alii totam felicem Arabiam in quinque regna partiuntur, quorum

πενταχῇ σχίζουσιν εἰς βασιλείας, ὧν ἡ μὲν τοὺς μαχίμους ἔχει καὶ προαγωνιστὰς ἁπάντων, ἡ δὲ τοὺς γεωργούς, παρ' ὧν ὁ σῖτος εἰς τοὺς ἄλλους εἰσάγεται, ἡ δὲ τοὺς βαναυσοτεχνοῦντας, καὶ ἡ μὲν σμυρνοφόρος, ἡ δὲ λιβανωτοφόρος· αἱ δ' αὐταὶ καὶ τὴν κασίαν καὶ τὸ κιννάμωμον καὶ τὴν νάρδον φέρουσι· παρ' ἀλλήλων δ' οὐ μεταφοιτᾷ τὰ ἐπιτηδεύματα, ἀλλ' ἐν τοῖς πατρίοις διαμένουσιν ἕκαστοι. οἶνος δ' ἐκ φοινίκων ὁ πλείων. ἀδελφοὶ τιμιώτεροι τῶν τέκνων· κατὰ πρεσβυγένειαν καὶ βασιλεύουσιν οἱ ἐκ τοῦ γένους καὶ ἄλλας ἀρχὰς ἄρχουσι· κοινὴ κτῆσις ἅπασι τοῖς συγγενέσι, κύριος δὲ ὁ πρεσβύτατος· μία δὲ καὶ γυνὴ πᾶσιν, ὁ δὲ φθάσας εἰσιὼν μίγνυται, προθεὶς τῆς θύρας τὴν ῥάβδον· ἑκάστῳ γὰρ δεῖν ῥαβδοφορεῖν ἔθος· νυκτερεύει δὲ παρὰ τῷ πρεσβυτάτῳ· διὸ καὶ πάντες ἀδελφοὶ πάντων εἰσί· μίγνυνται δὲ καὶ μητράσι· μοιχῷ δὲ ζημία θάνατος· μοιχὸς δ' ἐστὶν ὁ ἐξ ἄλλου γένους. θυγάτηρ δὲ τῶν βασιλέων τινὸς θαυμαστὴ τὸ κάλλος, ἔχουσα ἀδελφοὺς πεντεκαίδεκα ἐρῶντας αὐτῆς πάντας, καὶ διὰ τοῦτ' ἀδιαλείπτως ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ παριόντα ὡς αὐτήν, κάμνουσα ἤδη, παραδέδοται νοήματι χρήσασθαι τοιούτῳ· ποιησαμένη ῥάβδους ὁμοίας ταῖς ἐκείνων, ὅτ' ἐξίοι παρ' αὐτῆς τις, ἀεί τινα προὐτίθει τῆς θύρας τὴν ὁμοίαν ἐκείνῃ, καὶ μικρὸν ὕστερον ἄλλην, εἶτ' ἄλλην, στοχαζομένη, ὅπως μὴ ἐκείνῃ τὴν παραπλησίαν ἔχοι ὁ μέλλων προσιέναι· καὶ δὴ πάντων ποτὲ κατ' ἀγορὰν ὄντων, ἕνα προσιόντα τῇ θύρᾳ καὶ ἰδόντα τὴν ῥάβδον, ἐκ μὲν ταύτης εἰκάσαι, διότι παρ' αὐτήν τις εἴη· ἐκ δὲ τοῦ τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν τῇ ἀγορᾷ καταλιπεῖν ὑπονοῆσαι μοιχόν· δραμόντα δὲ πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐπαγαγόντα ἐκεῖνον ἐλεγχθῆναι καταψευσάμενον τῆς ἀδελφῆς.

26. Σώφρονες δ' εἰσὶν οἱ Ναβαταῖοι καὶ κτητικοί, ὥστε καὶ δημοσίᾳ τῷ μὲν μειώσαντι τὴν οὐσίαν ζημία κεῖται, τῷ δ' αὐξήσαντι τιμαί. ὀλιγόδουλοι δ' ὄντες ὑπὸ τῶν συγγενῶν διακονοῦνται τὸ πλέον ἢ ὑπ' ἀλλήλων ἢ αὐτοδιάκονοι, ὥστε καὶ μέχρι τῶν βασιλέων διατείνειν τὸ ἔθος. συσσίτια δὲ ποιοῦνται κατὰ τρισκαίδεκα ἀνθρώπους, μουσουργοὶ δὲ δύο τῷ συμποσίῳ ἑκάστῳ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν οἴκῳ μεγάλῳ πολλὰ συνέχει συμπόσια· πίνει δ' οὐδεὶς πλέον τῶν ἕνδεκα ποτηρίων ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ χρυσῷ ἐκπώματι. οὕτω δ' ὁ βασιλεὺς ἐστι δημοτικός, ὥστε πρὸς τῷ αὐτοδιακόνῳ καὶ † τὸ ἀντιδιάκονον τοῖς ἄλλοις καὶ αὐτὸν γίνεσθαι· πολλάκις δὲ καὶ ἐν τῷ δήμῳ δίδωσιν εὐθύνας, ἔσθ' ὅτε καὶ ἐξετάζεται τὰ περὶ τὸν βίον· οἰκήσεις δὲ διὰ λίθου πολυτελεῖς, αἱ δὲ πόλεις ἀτείχιστοι δι' εἰρήνην· εὔκαρπος ἡ πολλὴ πλὴν ἐλαίου, χρῶνται δὲ σησαμίνῳ. πρόβατα λευκότριχα, βόες μεγάλοι, ἵππων ἄφορος ἡ χώρα· κάμηλοι δὲ τὴν ὑπουργίαν ἀντ' ἐκείνων παρέχονται· ἀχίτωνες δ' ἐν περιζώμασι καὶ βλαυτίοις προΐασι, καὶ οἱ βασιλεῖς, ἐν πορφύρᾳ δ' οὗτοι· εἰσαγώγιμα δ' ἐστὶ τὰ μὲν τελέως, τὰ δ' οὐ παντελῶς, ἄλλως τε καὶ ἐπιχωριάζει, καθάπερ χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ τὰ πολλὰ τῶν ἀρωμάτων· χαλκὸς δὲ καὶ σίδηρος καὶ ἔτι πορφυ-

aliud bellatores et omnium propugnatores habet; aliud agricolas, a quibus frumentum ad ceteros importatur; aliud eos, qui opificia et artes sedentarias tractant; aliud myrrham fert, aliud vero thus; eadem tamen et casiam et cinnamomum et nardum ferunt. Artes ac studia ab alio in alium non transferuntur, sed quique in patriis permanent institutis. Vinum magna ex parte ex palmulis conficitur. Fratres honore filios antecedunt. Secundum primogenituram reges quoque et ceteri magistratus ex eadem gente sibi succedunt; quæ possident, omnibus consanguineis sunt communia, sed natu grandior dominus est. Una omnibus uxor; qui prior ingreditur, posito ante januam baculo, cum ea congreditur (nam in more habent, ut quisque baculum gestet), pernoctat vero uxor cum natu maximo; quapropter omnes omnium sunt *fratres*; coeunt etiam cum matribus; adulterio supplicium est mors; is autem adulter censetur, qui ex alio genere est. Regis cujusdam filia mira pulchritudine, quum fratres quindecim haberet, qui omnes eam amarent, et propterea alius post alium continue ad eam ingrederentur: jam defessa, hujusmodi traditur usa arte; baculos fecit baculis eorum persimiles, et prout quisque ab ea exiret, continuo baculum aliquem similem ante januam ponebat, et paulo post alium, cavens, ne, qui esset ingressurus, illi similem haberet. Quum itaque aliquando omnes in foro essent, unus ad januam accedens et baculum videns, putavit ex hoc, aliquem intus cum ea esse, quia autem fratres omnes in foro reliquisset, adulterum suspicatus ad patrem accurrit, atque huc eum adducens convictus est sororem falso criminari.

26. Nabatæi quidem continentes sunt, et rei parandæ atque conservandæ intenti; quare qui opes suas imminuit, publice multatur, qui auget, honore afficitur. Quia pauci apud eos serviunt, frequentius consanguinei ministrant, vel alter alteri, vel quisque sibi, ut etiam ad reges hic mos perveniat. Conviviis adhibent tredecim homines; cuique convivio bini adsunt, qui musicam exercent; rex vero in aula magna plures mensas simul instruit; nemo supra undecim pocula exhaurit; alio atque alio aureo poculo id fit. Adeo rex popularis est, ut non modo ipse sibi ministret, sed interdum etiam (καί ποτ') aliis ministret. Sæpe etiam apud populum rationes reddit; nonnunquam etiam in ejus vitam inquiritur. Domus sunt ex lapide pretioso, urbes sine mœnibus; nam in pace degunt. Regio omnium ferax, præter oleum; utuntur autem oleo sesamino. Oves sunt albæ, boves magni, equos non habent, sed cameli implent eorum officium. Homines non gestant tunicas, sed in subligaculis et sandalis incedunt, ipsi etiam reges, hi tamen purpurati. Rerum aliæ omnino importantur, quædam minime, propterea maxime quod (ὅτι ἐπιχ.?) indigena sint, ut aurum, argentum et plurima ex aromatibus; æs vero

ρᾶ ἐσθής, στύραξ, κρόκος, κοστάρια, τόρευμα, γραφή, πλάσμα οὐκ ἐπιχώρια· ἴσα κοπρίαις ἡγοῦνται τὰ νεκρὰ σώματα, καθάπερ Ἡράκλειτός φησι· Νέκυες κοπρίων ἐκβλητότεροι· διὸ καὶ παρὰ τοὺς κοπρῶνας κατορύττουσι καὶ τοὺς βασιλεῖς. ἥλιον τιμῶσιν ἐπὶ τοῦ δώματος ἱδρυσάμενοι βωμόν, σπένδοντες ἐν αὐτῷ καθ' ἡμέραν καὶ λιβανωτίζοντες.

27. Τοῦ δὲ ποιητοῦ λέγοντος,

Αἰθίοπάς θ' ἱκόμην καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς,

διαποροῦσι, καὶ περὶ τῶν Σιδονίων μέν, εἴτε τινὰς χρὴ λέγειν τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ κατοικούντων, ὧν ἄποικοι οἱ παρ' ἡμῖν Σιδόνιοι, καθάπερ καὶ Τυρίους τινὰς ἐκεῖ νησιώτας ἱστοροῦσι καὶ Ἀραδίους, ὧν ἀποίκους τοὺς παρ' ἡμῖν φασιν, εἴτ' αὐτοὺς τοὺς Σιδονίους· ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τῶν Ἐρεμβῶν ἡ ζήτησις, εἴτε τοὺς Τρωγλοδύτας ὑπονοητέον λέγεσθαι, καθάπερ οἱ τὴν ἐτυμολογίαν βιαζόμενοι ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἔραν ἐμβαίνειν, ὅπερ ἐστὶν εἰς τὴν γῆν, εἴτε τοὺς Ἄραβας. ὁ μὲν οὖν Ζήνων ὁ ἡμέτερος μεταγράφει οὕτως·

καὶ Σιδονίους Ἄραβάς τε.

πιθανώτερον δὲ Ποσειδώνιος γράφει τῷ παρὰ μικρὸν ἀλλάξαι

καὶ Σιδονίους καὶ Ἀραμβούς,

ὡς τοῦ ποιητοῦ τοὺς νῦν Ἄραβας οὕτω καλέσαντος, καθάπερ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὠνομάζοντο κατ' αὐτόν. φησὶ δὲ ταῦτα τρία ἔθνη, συνεχῆ ἀλλήλοις ἱδρυμένα, ὁμογένειάν τινα ἐμφαίνειν πρὸς ἄλληλα, καὶ διὰ [τοῦ]το παρακειμένοις ὀνόμασι κεκλῆσθαι, τοὺς μὲν Ἀρμενίους, τοὺς δὲ Ἀραμαίους, τοὺς δὲ Ἀραμβούς· ὥσπερ δὲ ἀπὸ ἔθνους [ἑνὸς] ὑπολαμβάνειν ἐστὶν εἰς τρία διῃρῆσθαι κατὰ τὰς τῶν κλιμάτων διαφορὰς ἀεὶ καὶ μᾶλλον ἐξαλλαττομένων, οὕτω καὶ τοῖς ὀνόμασι χρήσασθαι πλείοσιν ἀνθ' ἑνός. οὐδ' οἱ Ἐρεμνοὺς γράφοντες πιθανοί· τῶν γὰρ Αἰθιόπων μᾶλλον ἴδιον. λέγει δὲ καὶ τοὺς Ἀρίμους ὁ ποιητής, οὕς φησι Ποσειδώνιος δέχεσθαι δεῖν μὴ τόπον τινὰ τῆς Συρίας ἢ τῆς Κιλικίας ἢ ἄλλης τινὸς γῆς, ἀλλὰ τὴν Συρίαν αὐτήν· Ἀραμαῖοι γὰρ οἱ ἐν αὐτῇ· τάχα δ' οἱ Ἕλληνες Ἀριμαίους ἐκάλουν ἢ Ἀρίμους. αἱ δὲ τῶν ὀνομάτων μεταπτώσεις, καὶ μάλιστα τῶν βαρβαρικῶν, πολλαί· καθάπερ τὸν Δαριήκην Δαρεῖον ἐκάλεσαν, τὴν δὲ Φάρζιριν Παρύσατιν, Ἀταργάτιν δὲ τὴν Ἀθάραν· Δερκετὼ δ' αὐτὴν Κτησίας καλεῖ. τῆς δὲ τῶν Ἀράβων εὐδαιμονίας καὶ Ἀλέξανδρον ἄν τις ποιήσαιτο μάρτυρα τὸν διανοηθέντα, ὥς φασι, καὶ βασίλειον αὐτὴν ποιήσασθαι μετὰ τὴν ἐξ Ἰνδῶν ἐπάνοδον. πᾶσαι μὲν οὖν αἱ ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ κατελύθησαν, τελευτήσαντος παραχρῆμα τὸν βίον· μία δ' οὖν καὶ αὕτη τῶν ἐπιχειρήσεων ἦν, εἰ μὲν ἑκόντες παραδέχοιντο αὐτόν· εἰ δὲ μή, ὡς πολεμήσοντος· καὶ δὴ ὁρῶν μήτε πρότερον μήθ' ὕστερον πέμψαντας ὡς αὐτὸν πρέσβεις, παρεσκευάζετο πρὸς τὸν πόλεμον, ὥσπερ εἰρήκαμεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν.

et ferrum et vestem purpuream et styracem et crocum et costum, porro cælaturas, tabulas et signa, aliunde habent. Mortua corpora haud majoris quam stercus putant (quo sensu Heraclitus dixit : cadavera hominum magis abjicienda foras quam stercus), quapropter reges etiam in sterquiliniis defodiuntur. Solem colunt, ara super domum excitata, et quotidie in ea libant ac thus adolent.

27. Jam quum poeta dicat,

Veni et ad Æthiopes et Sidonios et Erembos,

quæritur, quinam intelligendi sint. Ac de Sidoniis quidem controversia est, num in Persico sinu habitantes dici debeant, quorum coloni sint Sidonii nostri, quemadmodum et Tyrios quosdam ibi insulares tradunt, et Aradios, quorum coloniæ Aradus nostra et Tyrus sint. Sed major quæstio de Erembis est, an Troglodytæ intelligi debeant (quod vi originis vocabuli quidam pervincere volunt, inde Erembos dici autumantes, quod ἔραν, i. e. terram, subeant), an Arabes. Ac noster Zeno sic scripturam mutat :

et Sidonios Arabesque.

Probabilius vero Posidonius levi mutatione scribit

et Sidonios et Arambos (Erembos *codd.*),

ita ut poeta Arabes quos nunc dicimus, sic vocaverit, quemadmodum a ceteris quoque ipsius ætate appellarentur. Dicit etiam has tres nationes, continenter inter se positas, cognationem quandam ostendere et propterea affinibus nominibus affici, Armenios scilicet, Arabes et Arambos (Erembos *codd.*). Et quemadmodum existimandum sit, unam gentem in tres esse divisam, pro climatum diversitatibus magis magisque immutatam : sic et nominibus pluribus uti pro uno. Neque audiendi sunt, qui Ἐρεμνούς, hoc est nigros, scribunt; id enim magis Æthiopibus convenit. Nominat etiam Arimos Homerus (*Il.* 2,783), quod Posidonius docet esse accipiendum, non de loco aliquo Syriæ vel Ciliciæ vel alius terræ, sed de Syria ipsa. Aramæi enim sunt, qui in ea habitant, et fortasse Græci eos Arimæos vel Arimos vocabant. Nominum enim mutationes permultæ sunt, præsertim barbaricorum, quemadmodum Dariecem Darium, et Pharzirim Parysatim, Atharam vero Atargatin dixerunt : hanc Ctesias Derceto vocavit. Ceterum Arabum opulentiæ testem laudare licet etiam Alexandrum, qui eam (ut fertur) regiam efficere constituerat post reditum ex India. Sed omnia ejus consilia mors subito accidens irrita fecit; et quidem unum ex iis, quæ ille moliebatur, erat Arabiam occupare, vel sua sponte recipientibus Arabibus, vel bello coactis. Itaque quum eos videret nec prius nec posterius legatos misisse, ad bellum se jam parabat, sicut supra ostendimus.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ ἑπτακαιδέκατον περιέχει Αἴγυπτον πᾶσαν καὶ Λιβύην πᾶσαν.

ΚΕΦ. Α'.

Ἐπεὶ δὲ τὴν Ἀραβίαν ἐφοδεύοντες καὶ τοὺς κόλπους συμπεριελάβομεν τοὺς σφίγγοντας αὐτὴν καὶ ποιοῦντας χερρόνησον, τὸν Περσικὸν καὶ τὸν Ἀράβιον, τούτῳ δέ τινα συμπεριωδεύθη καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Αἰθιοπίας, τὰ τῶν Τρωγλοδυτῶν καὶ τῶν ἑξῆς μέχρι τῶν ἐσχάτων τῆς κινναμωμοφόρου· τὰ λειπόμενα καὶ συνεχῆ τοῖς ἔθνεσι τούτοις, ταῦτα δ' ἐστὶ τὰ περὶ τὸν Νεῖλον, ἐκθετέον· μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Λιβύην ἔπιμεν, ἥπερ ἐστὶ λοιπὴ τῆς συμπάσης γεωγραφίας. κἀνταῦθα δ' Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις προεκθετέον.

2. Φησὶ δὴ τοῦ Ἀραβίου κόλπου πρὸς τὴν ἑσπέραν ἐνναχοσ[ίους ἢ] χιλίους σταδίους διέχειν τὸν Νεῖλον, παραπλήσιον ὄντα (κατὰ τὸ στόμα) τῷ γράμματι τῷ Ν κειμένῳ ἀνάπαλιν. ῥυεὶς γάρ, φησίν, ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὰς ἄρκτους ὡς δισχιλίους καὶ ἑπτακοσίους σταδίους, πάλιν ἀναστρέφει πρὸς μεσημβρίαν καὶ τὴν χειμερινὴν δύσιν ὡς τρισχιλίους καὶ ἑπτακοσίους σταδίους, καὶ σχεδὸν ἀντάρας τοῖς κατὰ Μερόην τόποις καὶ εἰς τὴν Λιβύην πολὺ προπεσὼν καὶ τὴν ἑτέραν ἐπιστροφὴν ποιησάμενος πρὸς τὰς ἄρκτους φέρεται πεντακισχιλίους μὲν καὶ τριακοσίους σταδίους ἐπὶ τὸν μέγαν καταράκτην, μικρὸν παρεπιστρέφων πρὸς τὴν ἕω, χιλίους δὲ καὶ διακοσίους τοὺς ἐπὶ τὸν ἐλάττω τὸν κατὰ Συήνην, πεντακισχιλίους δὲ ἄλλους καὶ τριακοσίους ἐπὶ τὴν θάλατταν. ἐμβάλλουσι δ' εἰς αὐτὸν δύο ποταμοί, φερόμενοι μὲν ἔκ τινων λιμνῶν ἀπὸ τῆς ἕω, περιλαμβάνοντες δὲ νῆσον εὐμεγέθη τὴν Μερόην· ὧν ὁ μὲν Ἀσταβόρας καλεῖται κατὰ τὸ πρὸς ἕω πλευρὸν ῥέων, ἅτερος δ' Ἀστάπους·· οἱ δ' Ἀστασόβαν καλοῦσι, τὸν δ' Ἀστάπουν ἄλλον εἶναι, ῥέοντα ἔκ τινων λιμνῶν ἀπὸ μεσημβρίας, καὶ σχεδὸν τὸ κατ' εὐθεῖαν σῶμα τοῦ Νείλου τοῦτον ποιεῖν· τὴν δὲ πλήρωσιν αὐτοῦ τοὺς θερινοὺς ὄμβρους παρασκευάζειν. ὑπὲρ δὲ τὰς συμβολὰς τοῦ Ἀσταβόρα καὶ τοῦ Νείλου σταδίοις ἑπτακοσίοις Μερόην εἶναι πόλιν ὁμώνυμον τῇ νήσῳ· ἄλλην δ' εἶναι νῆσον ὑπὲρ τῆς Μερόης, ἣν ἔχουσιν οἱ Αἰγυπτίων φυγάδες οἱ ἀποστάντες ἐπὶ Ψαμμιτίχου, καλοῦνται δὲ Σεμβρῖται, ὡς ἂν ἐπήλυδες· βασιλεύονται δὲ ὑπὸ γυ-

STRABONIS GEOGRAPHICORUM LIBER DECIMUS SEPTIMUS.

ARGUMENTUM.

Liber septimus decimus complectitur omnem et Ægyptum et Libyam.

CAP. I.

Quum in Arabiæ descriptione sinus eos una enarraverimus, qui eam stringunt ac peninsulam faciunt, Persicum scilicet atque Arabicum, eoque etiam Ægypti et Æthiopiæ partem aliquam lustraverimus, Troglodyticen scilicet ac sequentia usque ad extrema terræ cinnamomiferæ: nunc reliqua iisque gentibus continua explicanda sunt, nimirum quæ circa Nilum jacent; post hæc Libyam, quæ totius geographiæ summam absolvat, percurremus; primo autem loco hic quoque Eratosthenis sententiæ exponendæ sunt.

2. Dicit igitur Nilum ab Arabico sinu occidentem versus distare nongenta vel mille (ἐνναχισχιλίους *codd.*) stadia, et similem esse N literæ inversæ. Nilus enim, inquit, postquam fluxit a Meroe versus septentrionem ad bis mille et septingenta stadia, vertitur ad meridiem et hibernum occasum ad stadia ter mille et septingenta, ac prope obversus locis circa Meroen, inque Africam pleno alveo delatus, rursum inflexus versus septentrionem quinquies mille et trecenta stadia currit usque ad magnum catarrhacten, paululum versus ortum declinans; hinc stadia mille et ducenta usque ad minorem catarrhacten, qui est Syenæ vicinus: inde rursum quinquies mille et trecenta stadia usque ad mare. Excipit Nilus duo flumina e lacubus quibusdam ab oriente delata, et Meroen, permagnam insulam, complectentia; quorum alterum dicitur Astaboras, ad orientale latus fluens, alterum Astapus, quod nonnulli Astasobam vocant, Astapum vero alium esse fluvium, qui e lacubus quibusdam a meridie labatur, atque hunc fere rectum Nili corpus efficere; augeri autem ab æstivis imbribus. Supra Astaboræ et Nili concursum ad stadia septingenta Meroen urbem esse, eodem nomine, quo insulam; aliam vero supra Meroen esse insulam, quam Ægyptiorum exsules incolunt, qui a (ἀπὸ) Psammiticho desciverunt, et Sembritæ, id est advenæ, nominantur; reginam habent, quæ

ναικός, ὑπακούουσι δὲ τῶν ἐν Μερόῃ. τὰ δὲ κατωτέρω ἑκατέρωθεν Μερόης, παρὰ μὲν τὸν Νεῖλον πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν Μεγάβαροι καὶ Βλέμμυες, Αἰθιόπων ὑπακούοντες, Αἰγυπτίοις δ' ὅμοροι· παρὰ θάλατταν δὲ Τρωγλοδύται· διεστᾶσι δὲ εἰς δέκα ἢ δώδεκα ἡμερῶν ὁδὸν οἱ κατὰ τὴν Μερόην Τρωγλοδύται τοῦ Νείλου. ἐξ ἀριστερῶν δὲ τῆς ῥύσεως τοῦ Νείλου Νοῦβαι κατοικοῦσιν ἐν τῇ Λιβύῃ, μέγα ἔθνος, ἀπὸ τῆς Μερόης ἀρξάμενοι μέχρι τῶν ἀγκώνων, οὐχ ὑποταττόμενοι τοῖς Αἰθίοψιν, ἀλλ' ἰδίᾳ κατὰ πλείους βασιλείας διειλημμένοι. τῆς δ' Αἰγύπτου τὸ παρὰ τὴν θάλαττάν ἐστιν ἀπὸ τοῦ Πηλουσιακοῦ στόματος πρὸς τὸ Κανωβικὸν στάδιοι (τρισ)χίλιοι τριακόσιοι. Ἐρατοσθένης μὲν οὖν οὕτως.

3. Δεῖ δὲ ἐπὶ πλέον εἰπεῖν, καὶ πρῶτον τὰ περὶ τὴν Αἴγυπτον, ὅπως ἀπὸ τῶν γνωριμωτέρων ἐπὶ τὰ ἑξῆς προΐωμεν. κοινὰ μὲν γάρ τινα καὶ ταύτῃ τῇ χώρᾳ καὶ τῇ συνεχεῖ καὶ ὑπὲρ αὐτὴν τῇ τῶν Αἰθιόπων ὁ Νεῖλος παρασκευάζει, ποτίζων τε αὐτὰς κατὰ τὰς ἀναβάσεις καὶ τοῦτ' οἰκήσιμον αὐτῶν τὸ μέρος ἀπολείπων μόνον τὸ καλυπτόμενον ἐν ταῖς πλημμυρίσι, τὸ δ' ὑπερδέξιον καὶ μετεωρότερον τοῦ ῥεύματος πᾶν ἀοίκητον διεξιὼν ἑκατέρωθεν καὶ ἔρημον διὰ τὴν αὐτὴν ἀνυδρίαν. ἀλλὰ τὴν μὲν Αἰθιοπίαν οὔτε πᾶσαν διέξεισιν ὁ Νεῖλος οὔτε μόνος οὔτ' ἐπ' εὐθείας οὔτ' οἰκουμένην καλῶς· τὴν δὲ Αἴγυπτον καὶ μόνος καὶ πᾶσαν καὶ ἐπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ μικροῦ καταράκτου ὑπὲρ Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης ἀρξάμενος, οἵπερ εἰσὶν ὅροι τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Αἰθιοπίας, ἕως τῶν ἐπὶ θάλατταν ἐκβολῶν (τοῦ Νείλου). καὶ μὴν οἵ γε Αἰθίοπες τὸ πλέον νομαδικῶς ζῶσι καὶ ἀπόρως διά τε τὴν λυπρότητα τῆς χώρας καὶ τὴν τῶν ἀέρων ἀσυμμετρίαν καὶ τὸν ἀφ' ἡμῶν ἐκτοπισμόν, τοῖς δ' Αἰγυπτίοις ἅπαντα τἀναντία συμβέβηκε· καὶ γὰρ πολιτικῶς καὶ ἡμέρως ἐξ ἀρχῆς ζῶσι καὶ ἐν γνωρίμοις ἵδρυνται τόποις, ὥστε καὶ αἱ διατάξεις αὐτῶν μνημονεύονται· καὶ ἐπαινοῦνταί γε, δοκοῦντες ἀξίως χρήσασθαι τῇ τῆς χώρας εὐδαιμονίᾳ, μερίσαντές τε εὖ καὶ ἐπιμεληθέντες. βασιλέα γὰρ ἀποδείξαντες τριχῇ τὸ πλῆθος διεῖλον, καὶ τοὺς μὲν στρατιώτας ἐκάλεσαν, τοὺς δὲ γεωργούς, τοὺς δὲ ἱερέας· καὶ τοὺς μὲν τῶν ἱερῶν ἐπιμελητάς, τοὺς δ' ἄλλους τῶν περὶ τὸν ἄνθρωπον· καὶ τοὺς μὲν [τὰ] ἐν τῷ πολέμῳ, τοὺς δ' ὅσα ἐν εἰρήνῃ, γῆν τε καὶ τέχνας ἐργαζομένους· ἀφ' ὧνπερ καὶ αἱ πρόσοδοι συνήγοντο τῷ βασιλεῖ. οἱ δ' ἱερεῖς καὶ φιλοσοφίαν ἤσκουν καὶ ἀστρονομίαν, ὁμιληταί τε τῶν βασιλέων ἦσαν. ἡ δὲ χώρα τὴν μὲν πρώτην διαίρεσιν εἰς νομοὺς ἔσχε, δέκα μὲν ἡ Θηβαΐς, δέκα δ' ἡ ἐν τῷ Δέλτα, ἑκκαίδεκα δ' ἡ μεταξύ (ὡς δέ τινες, τοσοῦτοι ἦσαν οἱ σύμπαντες νομοί, ὅσαι αἱ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ αὐλαί· αὗται δ' ἐλάττους τῶν τριάκοντα)· πάλιν δ' οἱ νομοὶ τομὰς ἄλλας ἔσχον· εἰς γὰρ τοπαρχίας οἱ πλεῖστοι διῄρηντο, καὶ αὗται δ' εἰς ἄλλας τομάς· ἐλάχισται δ' αἱ ἄρουραι μερίδες. ἐδέησε δὲ τῆς ἐπ' ἀκριβὲς καὶ κατὰ λεπτὸν διαιρέσεως διὰ τὰς συνεχεῖς τῶν

regibus Meroes paret. Quæ infra Meroen sunt, secus Nilum ex utraque ejus parte mare Rubrum versus, Megabari et Blemmyes habitant, Æthiopum subditi, Ægyptiis finitimi, ad mare autem Troglodytæ, quorum qui juxta Meroen sunt, decem undecimve dierum itinere a Nilo distent; a sinistra vero cursus Nili habitant Nubæ, magna Libyæ gens, a Meroe incipientes usque ad Nili flexus, non hi Æthiopibus parentes, sed pro sese in complura regna divisi. Ægypti maritima sunt ab ore Pelusiaco ad Canopicum longitudine stadiorum mille et trecentorum. Hæc sunt quæ Eratosthenes tradidit.

3. Enimvero plenius istæc explicanda sunt, eaque primo quæ ad Ægyptum pertinent, ut a notioribus ad sequentia procedamus. Nilus quædam huic regioni et contiguæ Æthiopiæ, quæ supra jacet, præstat communia, quod suis eas incrementis rigat, et solum hanc partem habitabilem reddit, quæ ejus exundationibus tegitur, quicquid vero editius est, et fluento ipsius sublimius, id ab utraque parte desertum et ob aquæ penuriam cultoribus vacuum transit. Ceterum neque totam Æthiopiam Nilus permeat, nec in rectum nec solus nec bene habitatam; Ægyptum vero et solus et totam et in rectum a minore catarrhacte supra Syenen et Elephantinam incipiens, qui sunt Ægypti et Æthiopiæ fines, usque ad ostia in mare exeuntis. Ac sane Æthiopes certe magna ex parte pastoralem ac inopem vitam degunt, tum propter soli tenuitatem et aeris intemperiem, tum propterea, quod longe a nobis absunt; apud Ægyptios vero omnia contraria sunt; nam et civilem ac mansuetam vitam inde ab initio degunt, et in locis notis habitant, adeo ut etiam constitutiones eorum memorentur; atque etiam laudem eo invenerunt, quod videntur recte uti regionis ubertate, et bene divisam eam administratamque habere. Etenim, rege constituto, multitudinem in tres partes tribuerunt, quarum una militiam, altera agros coleret, tertia sacerdotum esset. Itaque alii sacrorum curam gerebant, alii eorum, quæ ad hominem pertinent, rursumque horum alii belli, alii, quæ pacis sunt, agriculturam et artes; a quibus etiam reditus regi cogebantur. Sacerdotes etiam philosophiam et astronomiam exercebant, et cum regibus conversabantur. Regio primum in præfecturas divisa fuit, quas nomos vocant; Thebaica quidem in decem, quæ vero in Delta, in totidem, intermedia autem in sedecim. Secundum nonnullos vero tot erant hujusmodi præfecturæ, quot aulas labyrinthus habebat, hæ autem pauciores erant quam triginta *sex* (ἓξ καὶ τριάκ.); rursum præfecturæ in partes diremptæ; plurimæ enim in toparchias divisæ erant, toparchiæ rursum in portiones alias, quarum minimæ arva erant. Opus autem fuit tam diligenti ac subtili locorum divisione propter continuas finium confusiones,

ὅρων συγχύσεις, ἃς ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται κατὰ τὰς αὐξήσεις, ἀφαιρῶν καὶ προστιθεὶς καὶ ἐναλλάττων τὰ σχήματα καὶ τἆλλα σημεῖα ἀποκρύπτων, οἷς διακρίνεται τό τε ἀλλότριον καὶ τὸ ἴδιον· ἀνάγκη δὴ ἀναμετρεῖσθαι πάλιν καὶ πάλιν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὴν γεωμετρίαν συστῆναί φασιν, ὡς τὴν λογιστικὴν καὶ ἀριθμητικὴν παρὰ Φοινίκων διὰ τὰς ἐμπορίας. τριχῇ δὲ διῄρητο, ὥσπερ τὸ σύμπαν, καὶ τὸ ἐν ἑκάστῳ τῷ νομῷ πλῆθος, εἰς τρία ἴσα μερισθείσης τῆς χώρας. ἡ δὲ περὶ τὸν ποταμὸν πραγματεία διαφέρει τοσοῦτον, ὅσον τῇ ἐπιμελείᾳ νικᾶν τὴν φύσιν. φύσει γὰρ πλείονα φέρει καρπὸν καὶ ποτισθεῖσα μᾶλλον· φύσει δὲ καὶ ἡ μείζων ἀνάβασις τοῦ ποταμοῦ πλείω ποτίζει γῆν, ἀλλ' ἡ ἐπιμέλεια πολλάκις καὶ τῆς φύσεως ἐξίσχυσεν ἐπιλιπούσης, ὥστε καὶ κατὰ τὰς ἐλάττους ἀναβάσεις τοσαύτην ποτισθῆναι γῆν, ὅσην ἐν ταῖς μείζοσι, διά τε τῶν διωρύγων καὶ τῶν παραχωμάτων· ἐπὶ γοῦν τῶν πρὸ Πετρωνίου χρόνων ἡ μεγίστη μὲν ἦν φορὰ καὶ ἀνάβασις, ἡνίκα ἐπὶ τεσσαρεσκαίδεκα πήχεις ἀνέβαινεν ὁ Νεῖλος, ἡνίκα δ' ἐπ' ὀκτώ, συνέβαινε λιμός· ἐπ' ἐκείνου δὲ ἄρξαντος τῆς χώρας καὶ δώδεκα μόνον πληρώσαντος πήχεις τοῦ Νείλου μέτρου, μεγίστη ἦν ἡ φορά, καὶ ὀκτὼ ποτε μόνον πληρώσαντος, λιμοῦ οὐδεὶς ᾔσθετο. τοιαύτη μὲν ἡ διάταξις· τὰ δ' ἑξῆς λέγωμεν νυνί.

4. Ἀπὸ γὰρ τῶν Αἰθιοπικῶν τερμόνων ῥεῖ ἐπ' εὐθείας ὁ Νεῖλος πρὸς ἄρκτους, ἕως τοῦ καλουμένου χωρίου Δέλτα· εἶτ' ἐπὶ κορυφὴν σχιζόμενος (ὁ Νεῖλος), ὥς φησιν ὁ Πλάτων, ὡς ἂν τριγώνου κορυφὴν ἀποτελεῖ τὸν τόπον τοῦτον· πλευρὰς δὲ τοῦ τριγώνου τὰ σχιζόμενα ἐφ' ἑκάτερα ῥεῖθρα καθήκοντα μέχρι τῆς θαλάττης, τὸ μὲν ἐν δεξιᾷ τῆς κατὰ Πηλούσιον, τὸ δ' ἐν ἀριστερᾷ τῆς κατὰ Κάνωβον καὶ τὸ πλησίον Ἡράκλειον προσαγορευόμενον· βάσιν δὲ τὴν παραλίαν τὴν μεταξὺ τοῦ Πηλουσίου καὶ τοῦ Ἡρακλείου. γέγονε δὴ νῆσος ἔκ τε τῆς θαλάττης καὶ τῶν ῥευμάτων ἀμφοῖν τοῦ ποταμοῦ, καὶ καλεῖται Δέλτα διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ σχήματος· τὸ δ' ἐπὶ τῇ κορυφῇ χωρίον ὁμωνύμως κέκληται διὰ τὸ ἀρχὴν εἶναι τοῦ λεχθέντος σχήματος, καὶ ἡ κώμη δὲ ἡ ἐπ' αὐτῷ καλεῖται Δέλτα. δύο μὲν οὖν ταῦτα τοῦ Νείλου στόματα, ὧν τὸ μὲν Πηλουσιακὸν καλεῖται, τὸ δὲ Κανωβικὸν καὶ Ἡρακλεωτικόν· μεταξὺ δὲ τούτων ἄλλαι πέντε εἰσὶν ἐκβολαὶ αἵ γε ἀξιόλογοι, λεπτότεραι δὲ πλείους· ἀπὸ γὰρ τῶν πρώτων μερῶν ἀπορρῶγες πολλαὶ καθ' ὅλην μερισθεῖσαι τὴν νῆσον πολλὰ καὶ ῥεῖθρα καὶ νήσους ἐποίησαν, ὥσθ' ὅλην γενέσθαι πλωτὴν διωρύγων ἐπὶ διώρυξι τμηθεισῶν, αἳ κατὰ ῥᾳστώνην πλέονται τοσαύτην, ὥστε καὶ ὀστράκινα ἐνίοις εἶναι πορθμεῖα· τὴν μὲν οὖν περίμετρον ὅσον τρισχιλίων σταδίων ἐστὶν ἡ σύμπασα νῆσος· καλοῦσι δ' αὐτὴν καὶ τὴν κάτω χώραν σὺν ταῖς ἀπαντικρὺ ποταμίαις τοῦ Δέλτα· ἐν δὲ ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νείλου καλύπτεται πᾶσα καὶ πελαγίζει πλὴν τῶν οἰκήσεων· αὗται δ' ἐπὶ λόφων αὐτοφυῶν ἢ χωμάτων ἵδρυνται, πόλεις τε ἀξιόλογοι καὶ κῶμαι, νησίζουσαι κατὰ τὴν

quas Nilus auctus efficiebat, aliis addens, aliis adimens, et immutans figuras, et signa obruens, quibus proprium discernebatur ab alieno; itaque identidem dimetiri oportebat. Atque hinc ab Ægyptiis geometriam credunt inventam fuisse, quemadmodum ratiocinandi scientiam et arithmeticam a Phœnicibus propter mercaturas. Ut autem universa regio in tres æquas partes divisa est, ita et multitudo, quæ in quaque præfectura. Artificium autem, quod Nilo adhibetur, tanti est, quanti industria naturam vincens. Nam quum regio natura multum fructum afferat, irrigata plurimum affert; natura porro majus Nili incrementum plus terræ irrigat, sed sæpe diligentia hoc consecuta est, natura destituente, ut tantum terræ minoribus Nili incrementis irrigaretur, quantum majoribus, idque fossarum et aggerum auxilio. Sic ante Petronii tempora tunc maxima fertilitas erat, quum Nilus ad quartum ac decimum cubitum excresceret; quum vero ad octavum modo assurgeret, fames et penuria eveniebat; at vero illo regioni præfecto, quum duodecimum cubitum tantum Nilus implesset, maxima fuit frugum ubertas; et quum octavum solum aliquando attigisset, famem nemo sensit. Atque hæc quidem est Ægypti constitutio. Nunc reliqua edisseremus.

4. Nilus ab Æthiopiæ finibus recta fluit ad septentrionem usque ad eum locum, qui Delta appellatur, ubi tanquam in verticem scissus, ut Plato (*in Timæo* p. 21, E) inquit, quasi trianguli verticem esse hunc locum efficit; latera trianguli alvei sunt duo Nili utrimque ad mare descendentis, alter ad dextram Pelusium usque, alter ad sinistram ad Canopum usque et proximum Heraclium; basis autem maritima est ora inter Pelusium atque Heraclium. Ita insula mari duobusque Nili alveis includitur, et Delta nominatur, propterea quod ejus figura est literæ *Δ similis*. Locus, qui ad verticem est, eodem nomine appellatur, utpote dictæ figuræ initium, itemque pagus, qui ibi est, Delta vocatur. Duo jam retulimus Nili ostia, alterum Pelusiacum, alterum Canopicum vel Heracleoticum; inter hæc vero alia quinque ostia sunt, quæ quidem mentionem mereantur, et multa alia tenuiora. A primis enim partibus aliæ multæ avulsæ et passim per insulam divisæ, multos alveos insulasque fecerunt, ita ut tota insula sit navigabilis, fossis aliis super alias actis, quæ tanta facilitate navigantur, ut nonnulli testaceis utantur scaphis. Tota insula ter mille fere stadiorum ambitu continetur. Vocatur etiam regio inferior una cum fluvialibus tractibus Delta regioni objectis. Nilo exundante tota undis tegitur præter habitationes, quæ aut nativis collibus aut aggeribus factitiis impositæ sunt, non pagi modo, sed urbes etiam memorabiles, quæ eminus conspectæ insularum speciem præbent.

πόρρωθεν ὄψιν. πλείους δ' ἢ τετταράκοντα ἡμέρας τοῦ θέρους διαμεῖναν τὸ ὕδωρ ἔπειθ' ὑπόβασιν λαμβάνει κατ' ὀλίγον, καθάπερ καὶ τὴν αὔξησιν ἔσχεν· ἐν ἑξήκοντα δὲ ἡμέραις τελέως γυμνοῦται καὶ ἀναψύχεται τὸ πεδίον· ὅσῳ δὲ θᾶττον ἡ ἀνάψυξις, τοσῷδε θᾶττον ὁ ἄροτος καὶ ὁ σπόρος· θᾶττον δέ, παρ' οἷς τὰ μείζω θάλπη. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ ἐπάνω τοῦ Δέλτα ποτίζεται, πλὴν ὅτι ἐπ' εὐθείας ὅσον τετρακισχιλίοις σταδίοις δι' ἑνὸς ῥείθρου τοῦ ποταμοῦ φερομένου, πλὴν εἴ πού τις ἐντρέχει νῆσος, ὧν ἀξιολογωτάτη ἡ τὸν Ἡρακλειωτικὸν νομὸν περιέχουσα, ἢ εἴ πού τις ἐκτροπὴ διώρυγι ἐπὶ πλέον εἰς λίμνην μεγάλην καὶ χώραν, ἣν ποτίζειν δύναται, καθάπερ ἐπὶ τῆς τὸν Ἀρσινοΐτην νομὸν ποτιζούσης καὶ τὴν Μοίριδος λίμνην καὶ τῶν εἰς τὴν Μαρεῶτιν ἀναχεομένων. συλλήβδην δ' εἰπεῖν, ἡ ποταμία μόνον ἐστὶν Αἴγυπτος ἡ ἑκατέρωθεν (ἐσχάτη) τοῦ Νείλου, σπάνιον εἴ που τριακοσίων σταδίων ἐπέχουσα συνεχῶς πλάτος τὸ οἰκήσιμον, ἀρξαμένη ἀπὸ τῶν ὅρων τῆς Αἰθιοπίας, μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ Δέλτα. ἔοικεν οὖν κειρίᾳ † ψυχομένῃ ἐπὶ μῆκος, ὑπεξαιρουμένων τῶν ἐπὶ πλέον ἐκτροπῶν. ποιεῖ δὲ τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς ποταμίας, ἧς λέγω, καὶ τῆς χώρας τὰ ὄρη τὰ ἑκατέρωθεν ἀπὸ τῶν περὶ Συήνην τόπων καταγόμενα μέχρι τοῦ Αἰγυπτίου πελάγους· ἐφ' ὅσον γὰρ ταῦτα παρατείνει καὶ διέστηκεν ἀπ' ἀλλήλων, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ ὁ ποταμὸς συνάγεταί τε καὶ διαχεῖται καὶ διασχηματίζει τὴν χώραν διαφόρως τὴν οἰκήσιμον· ἡ δὲ ὑπὲρ τῶν ὀρῶν ἐπὶ συχνὸν ἀοίκητός ἐστιν.

5. Οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι στοχασμῷ τὸ πλέον, οἱ δ' ὕστερον αὐτόπται γενηθέντες ᾔσθοντο ὑπὸ ὄμβρων θερινῶν πληρούμενον τὸν Νεῖλον, τῆς Αἰθιοπίας τῆς ἄνω κλυζομένης, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄρεσι, παυσαμένων δὲ τῶν ὄμβρων παυομένην κατ' ὀλίγον τὴν πλημμυρίδα· τοῦτο δ' ὑπῆρξε μάλιστα δῆλον τοῖς πλέουσι τὸν Ἀράβιον κόλπον μέχρι τῆς κινναμωμοφόρου καὶ τοῖς ἐκπεμπομένοις ἐπὶ τὴν τῶν ἐλεφάντων θήραν, καὶ εἴ τινες ἄλλαι χρεῖαι παρώξυνον ἐκεῖσε ἄνδρας προχειρίζεσθαι τοὺς τῆς Αἰγύπτου βασιλέας τοὺς Πτολεμαϊκούς. οὗτοι γὰρ ἐφρόντισαν τῶν τοιούτων, διαφερόντως δ' ὁ Φιλάδελφος ἐπικληθείς, φιλιστορῶν καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ σώματος διαγωγάς ἀεί τινας καὶ τέρψεις ζητῶν καινοτέρας. οἱ πάλαι δὲ βασιλεῖς οὐ πάνυ ἐφρόντισαν τῶν τοιούτων· καίπερ οἰκεῖοι σοφίας γεγονότες καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ἱερεῖς, μεθ' ὧν ἦν αὐτοῖς ὁ πλείων βίος· ὥστε καὶ θαυμάζειν ἄξιον καὶ διὰ τοῦτο καὶ διότι Σέσωστρις τὴν Αἰθιοπίαν ἐπῆλθεν ἅπασαν μέχρι τῆς κινναμωμοφόρου, καὶ ὑπομνήματα τῆς στρατείας αὐτοῦ καὶ νῦν ἔτι δείκνυται, στῆλαι καὶ ἐπιγραφαί. Καμβύσης τε τὴν Αἴγυπτον κατασχὼν προῆλθε καὶ μέχρι τῆς Μερόης μετὰ τῶν Αἰγυπτίων· καὶ δὴ καὶ τοὔνομα τῇ τε νήσῳ καὶ τῇ πόλει τοῦτο παρ' ἐκείνου τεθῆναί φασιν, ἐκεῖ τῆς ἀδελφῆς ἀποθανούσης αὐτῷ Μερόης· οἱ δὲ γυναῖκά φασι· τὴν ἐπωνυμίαν οὖν ἐχαρίσατο αὐτῇ τιμῶν τὴν ἄνθρωπον. θαυμαστὸν οὖν,

Aqua æstate ultra quadragesimum diem permanet, postea paulatim decrescit, quo pacto etiam crevit. Intra diem sexagesimum campi denudantur atque exsiccantur, et quo citius id fit, eo citius et aratur et seritur, idque celerius apud eos, qui majores æstus habent. Simili modo regio supra Delta irrigatur, nisi quod Nilus quattuor millibus stadiorum unico alveo recta delabitur, nisi si interdum insulæ intercipiant, quarum præcipua est quæ Heracleoticam præfecturam comprehendit, aut alicubi fossa ampliore fluvius divertatur in magnum aliquem lacum vel in regionem, quam irrigare possit, cujus generis est rivus qui Arsinoiticam præfecturam et Mœridis lacum rigat, et quos Mareotis refusos excipit. Denique, ut verbo dicam, fluvio irrigua est sola ea pars Ægypti, quæ jacet ad utramque Nili ripam, et raro trecentorum stadiorum continuam latitudinem habitabilem obtinet. Orditur ab Æthiopiæ montibus, et in ipsius Delta verticem desinit. Itaque similis est fasciæ in longum explicatæ (ἀνεπτυγμένῃ), si excipias majora fluvii diverticula. Figuram vero fluvialis regionis et terræ, quam dico, montes efficiunt, a locis Syenæ proximis deducti ex utraque parte usque ad Ægyptium pelagus; qui quantum extenduntur et inter se distant, tantum etiam flumen diffunditur et contrahitur, et regionem habitabilem diverso modo figurat. Quod supra montes est regionis, quam plurimum non habitatur.

5. Ceterum antiqui conjectura plerumque, recentiores vero visu ipso nitentes senserunt Nilum augeri, quando superne adsita Æthiopia imbribus æstivis proluitur, maxime in extremis montibus; imbribus autem finientibus, paulatim inundationem desinere. Quam rem ii potissimum deprehenderunt, qui in Arabicum sinum navigarunt usque ad cinnamomiferam regionem, et ii qui ad elephantorum venationem missi fuerunt, aut si qui alii usus Ptolemæos Ægypti reges impulerunt, ut homines aliquos eo amandarent. Nam hi talia curabant, is præcipue, qui cognomento fuit Philadelphus, cognitionis rerum apprime studiosus et propter corporis imbecillitatem semper novæ alicujus oblectationis materiam expetens. Antiqui autem reges perexiguam harum rerum curam habuerunt, tametsi tum ipsi sapientiæ studio dediti essent, tum sacerdotes, cum quibus plurimum vivebant. Idque eo magis est admiratione dignum, quod Sesostris totam Æthiopiam permeavit usque ad cinnamomiferam regionem, et adhuc quædam ejus monumenta monstrantur, columnæ et inscriptiones. Cambyses quoque Ægypto potitus, cum Ægyptiis usque ad Meroen progressus est, et nomen urbi insulæque ab illo factum aiunt, quum Meroe, sive soror ejus sive uxor (nam et hoc traditur), ibi mortua esset, adeoque ille honorandæ fœminæ causa loco id nominis imposuisset. Mirum itaque est, cur, tantis oblatis investigandi

πῶς ἐκ τῶν τοιούτων ἀφορμῶν οὐ τελέως ἐναργὴς ἦν ἡ περὶ τῶν ὄμβρων ἱστορία τοῖς τότε, καὶ ταῦτα τῶν ἱερέων φιλοπραγμονέστερον ἀναφερόντων εἰς τὰ ἱερὰ γράμματα καὶ ἀποτιθεμένων, ὅσα μάθησιν περιττὴν ἐπιφαίνει. εἰ γὰρ ἄρα, τοῦτ' ἐχρῆν ζητεῖν, ὅπερ καὶ νῦν ἔτι ζητεῖται, τί δή ποτε θέρους, χειμῶνος δὲ οὔ, καὶ ἐν τοῖς νοτιωτάτοις, ἐν δὲ τῇ Θηβαΐδι καὶ τῇ περὶ Συήνην οὐ συμπίπτουσιν ὄμβροι· τὸ δ' ὅτι ἐξ ὄμβρων αἱ ἀναβάσεις μὴ ζητεῖν, μηδὲ τοιούτων δεῖσθαι μαρτύρων, οἵους Ποσειδώνιος εἴρηκε. φησὶ γὰρ Καλλισθένη λέγειν τὴν ἐκ τῶν ὄμβρων αἰτίαν τῶν θερινῶν, παρὰ Ἀριστοτέλους λαβόντα, ἐκεῖνον δὲ παρὰ Θρασυάλκου τοῦ Θασίου (τῶν ἀρχαίων δὲ φυσικῶν εἷς οὗτος), ἐκεῖνον δὲ παρ' ἄλλου, τὸν δὲ παρ' Ὁμήρου διιπετέα φάσκοντος τὸν Νεῖλον·

ἂν δ' εἰς Αἰγύπτοιο διιπετέος ποταμοῖο.

ἀλλ' ἐῶ ταῦτα πολλῶν εἰρηκότων, ὧν ἀρκέσει δύο μηνῦσαι τοὺς ποιήσαντας καθ' ἡμᾶς τὸ περὶ τοῦ Νείλου βιβλίον, Εὔδωρόν τε καὶ Ἀρίστωνα τὸν ἐκ τῶν περιπάτων· πλὴν γὰρ τῆς τάξεως τά γε ἄλλα καὶ τῇ φράσει καὶ τῇ ἐπιχειρήσει ταὐτά ἐστι κείμενα παρ' ἀμφοτέροις. ἐγὼ γοῦν ἀπορούμενος ἀντιγράφων εἰς τὴν ἀντιβολὴν ἐκ θατέρου θάτερον ἀντέβαλον· πότερος δ' ἦν ὁ τἀλλότρια ὑποβαλλόμενος, ἐν Ἄμμωνος εὕροι τις ἄν. Εὔδωρος δ' ᾐτιᾶτο τὸν Ἀρίστωνα· ἡ μέντοι φράσις Ἀριστώνειος μᾶλλόν ἐστιν. οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι τὸ οἰκούμενον αὐτὸ καὶ ποτιζόμενον ὑπὸ τοῦ Νείλου μόνον Αἴγυπτον ἐκάλουν, ἀπὸ τῶν περὶ Συήνην τόπων ἀρξάμενοι μέχρι τῆς θαλάττης· οἱ δ' ὕστερον μέχρι νῦν προσέλαβον ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἕω μερῶν [τὰ] μεταξὺ τοῦ Ἀραβίου κόλπου καὶ τοῦ Νείλου σχεδόν τι πάντα (οἱ δ' Αἰθίοπες οὐ πάνυ χρῶνται τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ), ἐκ δὲ τῶν ἑσπερίων τὰ μέχρι τῶν Αὐάσεων καὶ ἐν τῇ παραλίᾳ τὰ ἀπὸ τοῦ Κανωβικοῦ στόματος μέχρι Καταβαθμοῦ καὶ τῆς Κυρηναίων ἐπικρατείας. οἵ τε γὰρ ἀπὸ τοῦ Πτολεμαίου βασιλεῖς ἴσχυσαν τοσοῦτον, οἵ γε καὶ τὴν Κυρηναίαν αὐτὴν κατέσχον καὶ διενείμαντο πρὸς τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Κύπρον· Ῥωμαῖοί τε οἱ διαδεξάμενοι τὴν ἐκείνων ἐπαρχίαν κρίναντες τὴν Αἴγυπτον ἐν τοῖς αὐτοῖς ὅροις διεφύλαξαν. Αὐάσεις δ' οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι τὰς οἰκουμένας χώρας, περιεχομένας κύκλῳ μεγάλαις ἐρημίαις, ὡς ἂν νήσους πελαγίας (πολὺ δὲ τοῦτ' ἔστι κατὰ τὴν Λιβύην), τρεῖς δ' εἰσὶν αἱ πρόσχωροι τῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐπ' αὐτῇ τεταγμέναι. τὰ μὲν οὖν καθ' ὅλου καὶ ἀνωτάτω περὶ τῆς Αἰγύπτου ταῦτα λέγομεν· τὰ καθ' ἕκαστα δὲ καὶ τὰς ἀρετὰς αὐτῆς νῦν διέξιμεν.

6. Ἐπεὶ δὲ τὸ πλεῖστον τοῦ ἔργου τούτου καὶ τὸ κυριώτατον ἡ Ἀλεξάνδρειά ἐστι καὶ τὰ περὶ αὐτήν, ἐντεῦθεν ἀρκτέον. ἔστι τοίνυν ἡ ἀπὸ Πηλουσίου παραλία πρὸς τὴν ἑσπέραν πλέουσι μέχρι μὲν τοῦ Κανωβικοῦ στόματος χιλίων που καὶ τριακοσίων σταδίων, ὃ δὴ καὶ βάσιν τοῦ Δέλτα ἔφαμεν· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Φάρον τὴν

occasionibus, non prorsus innotuerit imbrium historia ejus ætatis hominibus, præsertim quum sacerdotes curiosius in sacros libros referrent et confirmarent, quæ subtilioris aliquid haberent cognitionis. Etenim si quid aliud, hoc dignum disquisitione erat quod adhuc quæri solet, cur nempe æstate et non hieme, in partibus australissimis imbres cadant, in Thebaide vero et circa Syenen non item? Illud vero, num ex imbribus Nilus augeatur, non erat quærendum, neque in hanc rem talibus opus erat testibus, quales producit Posidonius; ait enim Callisthenem tradere æstivos imbres causam esse; idque hunc ab Aristotele sumpsisse, Aristotelem vero a Thrasyalce Thasio, qui unus fuit ex antiquis physicis; Thrasyalcem autem ab alio (*a Thalete?*), atque illum ab Homero, qui Nilum cœlitus delapsum dicat (*Od.* 4, 481):

Rursus ad Ægypti cœlo delapsa fluenta.

Verum istæc mitto, quum a multis sint tractata, de quibus satis sit duos afferre, qui ætate nostra de Nilo scripserunt, Eudorum et Aristonem Peripateticum. Hi, dempto ordine, cetera omnia et stylo et argumentis iisdem fere uterque posuerunt. Itaque libros inter se collaturus, quum exemplarium copia nulla fieret, alterum cum altero comparavi; uter autem alterius compilaverit scriptum, fortasse Ammonis oraculo doceri aliquis possit. Eudorus quidem Aristonem eo nomine incusat, sed dicendi genus potius est Aristoneum. Ceterum prisci id solum Ægyptum vocavere, quod habitatur et a Nilo irrigatur, inde a locis Syenæ proximis incipientes usque ad mare; recentiores vero ad hoc usque tempus, ab orientali regione omnes fere partes assumpserunt, quæ inter Arabicum sinum sunt atque Nilum (Æthiopes Rubro mari non adeo utuntur); ab occidente vero loca usque ad Auases, quæ vocantur, et in ora maritima ab ostio Canopico usque ad eum locum, qui Catabathmus dicitur, et Cyrenæorum ditionem. Nam Ptolemaici reges eo usque dominationem protulerunt suam, qui quidem etiam Cyrenaicam sub se habuerunt, separatim ab Ægypto Cyproque. Romani, qui postea successerunt, provinciam Ægyptum iisdem finibus inclusam servarunt. Auases Ægyptii regiones vocant habitatas et maximis desertis circumdatas, quasi quasdam pelagi insulas, quales sæpe occurrunt in Libya; tres vero sunt Ægypto finitimæ et ei subditæ. Hæc igitur de Ægypto in universum et summatim dicimus; nunc singula regionis et quæ habeat præclara persequemur.

6. Initium autem ab Alexandria faciemus et locis ei vicinis, quum hujus tractationis præcipuam partem ea occupent. Ergo maritima ora a Pelusio usque ad Canopicum ostium ad occidentem naviganti est mille fere et trecentorum stadiorum, quod et basim ipsius Delta diximus; hinc ad Pharum insulam alia sunt stadia centum et quinquaginta.

νῆσον ἄλλοι στάδιοι πεντήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν. ἡ δὲ Φάρος νησίον ἐστὶ παράμηκες, προσεχέστατον τῇ ἠπείρῳ, λιμένα πρὸς αὐτὴν ποιοῦν ἀμφίστομον. ἠιὼν γάρ ἐστι κολπώδης, ἄκρας εἰς τὸ πέλαγος προβεβλημένη δύο· τούτων δὲ μεταξὺ ἡ νῆσος ἵδρυται κλείουσα τὸν κόλπον, παραβέβληται γὰρ αὐτῷ κατὰ μῆκος· τῶν δ' ἄκρων τῆς Φάρου τὸ μὲν ἑῷον μᾶλλόν ἐστι προσεχὲς τῇ ἠπείρῳ καὶ τῇ κατ' αὐτὴν ἄκρᾳ (καλεῖται δ' ἄκρα Λοχιάς), καὶ ποιεῖ τὸν λιμένα ἀρτίστομον· πρὸς δὲ τῇ στενότητι τοῦ μεταξὺ πόρου καὶ πέτραι εἰσίν, αἱ μὲν ὕφαλοι, αἱ δὲ καὶ ἐξέχουσαι, τραχύνουσαι πᾶσαν ὥραν τὸ προσπῖπτον ἐκ τοῦ πελάγους κλυδώνιον. ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς νησῖδος ἄκρον πέτρα περίκλυστος, ἔχουσα πύργον θαυμαστῶς κατεσκευασμένον λευκοῦ λίθου πολυόροφον, ὁμώνυμον τῇ νήσῳ· τοῦτον δ' ἀνέθηκε Σώστρατος Κνίδιος, φίλος τῶν βασιλέων, τῆς τῶν πλωιζομένων σωτηρίας χάριν, ὥς φησιν ἡ ἐπιγραφή. ἀλιμένου γὰρ οὔσης καὶ ταπεινῆς τῆς ἑκατέρωθεν παραλίας, ἐχούσης δὲ καὶ χοιράδας καὶ βράχη τινά, ἔδει σημείου τινὸς ὑψηλοῦ καὶ λαμπροῦ τοῖς ἀπὸ τοῦ πελάγους προσπλέουσιν, ὥστ' εὐστοχεῖν τῆς εἰσβολῆς τοῦ λιμένος. καὶ τὸ ἑσπέριον δὲ στόμα οὐκ εὐείσβολόν ἐστιν, οὐ μὴν τοσαύτης γε δεῖται προνοίας· ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο ἄλλον λιμένα τὸν τοῦ Εὐνόστου καλούμενον· πρόκειται δ' οὗτος τοῦ ὀρυκτοῦ καὶ κλειστοῦ λιμένος· ὁ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ λεχθέντος πύργου τῆς Φάρου τὸν εἴσπλουν ἔχων ὁ μέγας ἐστὶ λιμήν· οὗτοι δὲ συνεχεῖς ἐν βάθει ἐκείνῳ, τῷ ἑπτασταδίῳ καλουμένῳ χώματι διειργόμενοι ἀπ' αὐτοῦ, παράκεινται· τὸ δὲ χῶμά ἐστιν ἀπὸ τῆς ἠπείρου γέφυρα ἐπὶ τὴν νῆσον κατὰ τὸ ἑσπέριον αὐτῆς μέρος ἐκτεταμένη, δύο διάπλους ἀπολείπουσα μόνον εἰς τὸν Εὐνόστου λιμένα, καὶ αὐτοὺς γεγεφυρωμένους· ἦν δ' οὐ γέφυρα μόνον ἐπὶ τὴν νῆσον τὸ ἔργον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὑδραγώγιον, ὅτε γε ᾠκεῖτο· νῦν δ' ἠρήμωσεν αὐτὴν ὁ θεὸς Καῖσαρ ἐν τῷ πρὸς Ἀλεξανδρέας πολέμῳ, τεταγμένην μετὰ τῶν βασιλέων· ὀλίγοι δ' οἰκοῦσι πρὸς τῷ πύργῳ ναυτικοὶ ἄνδρες. ὁ γοῦν μέγας λιμὴν πρὸς τῷ κεκλεῖσθαι καλῶς τῷ τε χώματι καὶ τῇ φύσει, ἀγχιβαθής τέ ἐστιν, ὥστε τὴν μεγίστην ναῦν ἐπὶ κλίμακος ὁρμεῖν, καὶ εἰς πλείους σχίζεται λιμένας. οἱ μὲν οὖν πρότεροι τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῖς, ἀγαπῶντες οἷς εἶχον καὶ οὐ πάνυ ἐπεισάκτων δεόμενοι, διαβεβλημένοι πρὸς ἅπαντας τοὺς πλέοντας, καὶ μάλιστα τοὺς Ἕλληνας (πορθηταὶ γὰρ ἦσαν καὶ ἐπιθυμηταὶ τῆς ἀλλοτρίας κατὰ σπάνιν γῆς), ἐπέστησαν φυλακὴν τῷ τόπῳ τούτῳ, κελεύσαντες ἀπείργειν τοὺς προσιόντας· κατοικίαν δ' αὐτοῖς ἔδοσαν τὴν προσαγορευομένην Ῥακῶτιν, ἣ νῦν μὲν τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεώς ἐστι μέρος τὸ ὑπερκείμενον τῶν νεωρίων, τότε δὲ κώμη ὑπῆρχε· τὰ δὲ κύκλῳ τῆς κώμης βουκόλοις παρέδοσαν, δυναμένοις καὶ αὐτοῖς κωλύειν τοὺς ἔξωθεν ἐπιόντας. ἐπελθὼν δὲ Ἀλέξανδρος, ἰδὼν τὴν εὐκαιρίαν, ἔγνω τειχίζειν ἐπὶ τῷ λιμένι τὴν πόλιν· τῆς δ' ὕστερον ἐπηκολουθηκυίας εὐδαιμονίας τῇ πόλει μνημονεύουσί τι σημεῖον κατὰ τὴν ὑπογραφὴν

Pharus exigua est insula oblonga, quæ continenti adjacet, ancipitem ad eam portum faciens. Est enim litus sinuosum, quod duo promontoria in mare emittit, inter quæ insula jacet portum claudens, cui per longum objicitur; de Phari promontoriis orientale magis continentem et oppositum sibi promontorium, cui Lochias nomen, attingit, et portum efficit ore arcto. Accedit ad angustias portus, quod in intermedio freto petræ sunt, partim aquis opertæ, partim eminentes, continue occurrentem ex pelago fluctum exasperantes. Ipsum adeo insulæ promontorium est petra quædam mari circumdata, turrim habens ex albo lapide mirifice structam multis fastigiis, eodem, quo insula, nomine. Eam Sostratus Cnidius, regum amicus, posuit ob navigantium salutem, ut testatur inscriptio. Nam quum ora ex utraque parte importuosa et humilis esset, cautesque ac brevia haberet: signo aliquo opus fuit alto et splendente, quo usi navigantes ex alto portus ingressum contingere possent. Occiduum etiam ostium, quamquam non tutum ingressum habet, non tamen tanta indiget providentia; sed hoc quoque alium portum efficit, qui Eunosti dicitur. Hic ante effossum et clausum portum jacet; qui enim ex dicta Phari turri ingressum habet, is maximus portus est; hi vero continui in secessu illo adjacent, a magno portu dirempti aggere, qui Heptastadium appellatur, Agger ille est pons quidam a continenti in insulam ad occidentalem ejus partem porrectus, duos tantum transitus navigantibus relinquens in Eunosti portum, ipsos quoque ponte junctos; quod opus non modo pons erat in insulam, sed etiam aquæ ductus, illo saltem tempore quo habitabatur insula; nunc divus Cæsar eam in Alexandrino bello (in quo pro regibus contra ipsum steterat) evastavit; pauci tamen nautæ juxta turrim habitant. Maximus quidem portus, præterquam quod et natura et aggere bene clauditur, profundus est adeo proxime ipsum litus, ut maxima etiam navis ad ipsos gradus ejus applicari tuto possit; et in portus complures scinditur. Enimvero primi Ægyptiorum reges suis contenti opibus, nec importata aliunde magnopere desiderantes, omnibus exteris navigantibus infensi erant, maxime vero Græcis (qui ob soli penuriam populari atque appetere aliena solebant), ideoque custodes huic loco imposuerunt, qui appellentes arcerent; habitandam iis dederunt Rhacotin, quæ nunc Alexandriæ pars est, navalibus imminens, tunc vicus erat. Quæ in orbem vico circumjacebant, bubulcis tradidere, qui ipsi quoque vires haberent ad arcendos extraneos. Quum autem Alexander eo venisset, loci opportunitate perspecta, statuit urbem ad portum esse muniendam. Futuram urbis felicitatem, quæ consecuta est, ferunt ostento in ipsa operis designatione

τοῦ κτίσματος συμβάν· τῶν γὰρ ἀρχιτεκτόνων γῇ λευκῇ διασημαινομένων τὴν τοῦ περιβόλου γραμμήν, ἐπιλιπούσης τῆς γῆς καὶ τοῦ βασιλέως ἐπιόντος, οἱ διοικηταὶ τῶν ἀλφίτων μέρος τῶν παρεσκευασμένων τοῖς ἐργάταις παρέσχον, δι' ὧν καὶ αἱ ὁδοὶ κατετμήθησαν εἰς πλείους· τοῦτ' οὖν οἰωνίσθαι λέγονται πρὸς ἀγαθοῦ γεγονός.

7. Ἡ δ' εὐκαιρία πολύτροπος· ἀμφίκλυστόν τε γάρ ἐστι τὸ χωρίον δυσὶ πελάγεσι, τῷ μὲν ἀπὸ τῶν ἄρκτων τῷ Αἰγυπτίῳ λεγομένῳ, τῷ δ' ἀπὸ μεσημβρίας τῷ τῆς λίμνης τῆς Μαρείας, ἣ καὶ Μαρεῶτις λέγεται· πληροῖ δὲ ταύτην πολλαῖς διώρυξιν ὁ Νεῖλος, ἄνωθέν τε καὶ ἐκ πλαγίων, δι' ὧν τὰ εἰσκομιζόμενα πολλῷ πλείω τῶν ἀπὸ θαλάττης ἐστίν, ὥσθ' ὁ λιμὴν ὁ λιμναῖος ὑπῆρχε πλουσιώτερος τοῦ θαλαττίου· ταύτῃ δὲ καὶ τὰ ἐκκομιζόμενα ἐξ Ἀλεξανδρείας πλείω τῶν εἰσκομιζομένων ἐστί· γνοίη δ' ἄν τις ἔν τε τῇ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τῇ Δικαιαρχίᾳ γενόμενος, ὁρῶν τὰς ὁλκάδας ἔν τε τῷ κατάπλῳ καὶ ἐν ταῖς ἀναγωγαῖς, ὅσον βαρύτεραί τε καὶ κουφότεραι δεῦρο κἀκεῖσε πλέοιεν. πρὸς δὲ τῷ πλούτῳ τῶν καταγομένων ἑκατέρωσε εἴς τε τὸν κατὰ θάλατταν λιμένα καὶ εἰς τὸν λιμναῖον καὶ τὸ εὐάερον ἄξιον σημειώσεώς ἐστιν· ὃ καὶ αὐτὸ συμβαίνει διὰ τὸ ἀμφίκλυστον καὶ τὸ εὔκαιρον τῆς ἀναβάσεως τοῦ Νείλου. αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πόλεις αἱ ἐπὶ λιμνῶν ἱδρυμέναι βαρεῖς καὶ πνιγώδεις ἔχουσι τοὺς ἀέρας ἐν τοῖς καύμασι τοῦ θέρους· ἐπὶ γὰρ τοῖς χείλεσιν αἱ λίμναι τελματοῦνται διὰ τὴν ἐκ τῶν ἡλίων ἀναθυμίασιν· βορβορώδους οὖν ἀναφερομένης τοσαύτης ἰκμάδος, νοσώδης ὁ ἀὴρ ἕλκεται καὶ λοιμικῶν κατάρχει παθῶν. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τοῦ θέρους ἀρχομένου πληρούμενος ὁ Νεῖλος πληροῖ καὶ τὴν λίμνην καὶ οὐδὲν ἐᾷ τελματῶδες τὸ τὴν ἀναφορὰν ποιῆσον μοχθηράν· τότε δὲ καὶ οἱ ἐτησίαι πνέουσιν ἐκ τῶν βορείων καὶ τοῦ τοσούτου πελάγους, ὥστε κάλλιστα τοῦ θέρους Ἀλεξανδρεῖς διάγουσιν.

8. Ἔστι δὲ χλαμυδοειδὲς τὸ σχῆμα τοῦ ἐδάφους τῆς πόλεως· οὗ τὰ μὲν ἐπὶ μῆκος πλευρά ἐστι τὰ ἀμφίκλυστα, ὅσον τριάκοντα σταδίων ἔχοντα διάμετρον, τὰ δὲ ἐπὶ πλάτος οἱ ἰσθμοί, ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ σταδίων ἑκάτερος, σφιγγόμενος τῇ μὲν ὑπὸ θαλάττης, τῇ δ' ὑπὸ τῆς λίμνης. ἅπασα μὲν ὁδοῖς κατατέτμηται ἱππηλάτοις καὶ ἁρματηλάτοις, δυσὶ δὲ πλατυτάταις, ἐπὶ πλέον ἢ πλέθρον ἀναπεπταμέναις, αἳ δὴ δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς τέμνουσιν ἀλλήλας. ἔχει δ' ἡ πόλις τεμένη (τά) τε κοινὰ κάλλιστα καὶ τὰ βασίλεια, τέταρτον ἢ καὶ τρίτον τοῦ παντὸς περιβόλου μέρος· τῶν γὰρ βασιλέων ἕκαστος ὥσπερ τοῖς κοινοῖς ἀναθήμασι προσεφιλοκάλει τινὰ κόσμον, οὕτω καὶ οἴκησιν ἰδίᾳ περιεβάλλετο πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις, ὥστε νῦν τὸ τοῦ ποιητοῦ,

ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστίν·

ἅπαντα μέντοι συναφῆ καὶ ἀλλήλοις καὶ τῷ λιμένι, καὶ ὅσα ἔξω αὐτοῦ. τῶν δὲ βασιλείων μέρος ἐστὶ καὶ τὸ Μουσεῖον, ἔχον περίπατον καὶ ἐξέδραν καὶ οἶκον μέγαν,

fuisse præmonstratam; architectis enim ambitus lineam gypso designantibus, quum adventante rege gypsum deficeret, farinæ operariis destinatæ a procuratoribus fuisse præbitam partem, qua etiam compitorum plures divisiones delineaverint; eam igitur rem visam fuisse boni ominis.

7. Commoditates urbs habet non unius modo generis. Duo enim maria locum alluunt, alterum a septentrione, quod Ægyptium dicitur, alterum a meridie, quod Maria palus vel etiam Mareotis appellatur; eam Nilus multis fossis tum e superioribus partibus, tum e lateribus actis implet, per quas multo plura importantur, quam e mari, adeo ut palustris portus ditior sit marino. Ibi vero etiam quæ ex Alexandria exportantur plura sunt quam quæ importantur. Facile id cognoverit qui Alexandriæ et Dicæarchiæ fuerit, observaveritque onerarias naves et venientes et abeuntes, quanto graviores aut leviores ultro citroque navigent. Jam præter opes, quæ ex utraque parte et in maris et in lacus portum advehuntur, aeris temperies digna est memoratu : quæ ipsa quoque idcirco contingit, quod urbs utrimque alluitur, et Nilus incrementa commode facit. Quippe ceteræ urbes, quæ ad latus sitæ sunt, gravem et præfocantem aerem in æstivis ardoribus habent; nam propter vapores a sole excitatos cœnum in lacuum labris cogitur, unde cœnoso humore exhalante, aer morbidus attrahitur, ac pestilentiæ initium præbet. At Alexandriæ incipiente æstate Nilus auctus auget etiam lacum, et nullum cœno locum relinquit, unde malignus aliquis posset vapor exhalare. Huc accedit quod eodem tempore etiam etesiæ a borealibus partibus *et tanto* pelago adspirant, adeo ut Alexandrini optime æstatem agant.

8. Urbis solum chlamydis figuram habet, cujus latera, quæ in longum tendunt, ea sunt quæ aqua utrinque alluuntur, triginta fere stadiorum habentia diametrum, latera vero, quæ in latum tendunt, isthmi sunt, quorum uterque, septem octove stadiorum, hinc mari, illinc lacu stringitur. Ac tota quidem urbs viis divisa est, per quas et equi et currus agi possint, duabus autem latissimis, quæ amplius jugero expandantur, et sese ad rectos angulos secant. Urbs habet publicos lucos pulcherrimos et regias, quæ quartam tertiamve totius ambitus partem occupant. Nam regum quisque ut publicis monumentis aliquid ornamenti addere studebat, ita et ad jam exstructas regias aliquam de suo adjiciebat, ut nunc poetæ illud vere dici possit (*Od.* 17, 266),

Sunt alia ex aliis;

atque omnes inter se junctæ sunt, et portui contiguæ et iis quæ extra eum sunt. Pars etiam regiarum est Museum, quod deambulationem habet et exedram et maximam do-

ἐν ᾧ τὸ συσσίτιον τῶν μετεχόντων τοῦ Μουσείου φιλολόγων ἀνδρῶν. ἔστι δὲ τῇ συνόδῳ ταύτῃ καὶ χρήματα κοινὰ καὶ ἱερεὺς ὁ ἐπὶ τῷ Μουσείῳ, τεταγμένος τότε μὲν ὑπὸ τῶν βασιλέων, νῦν δ' ὑπὸ Καίσαρος. μέρος δὲ τῶν βασιλείων ἐστὶ καὶ τὸ καλούμενον Σῆμα, ὃ περίβολος ἦν, ἐν ᾧ αἱ τῶν βασιλέων ταφαὶ καὶ ἡ Ἀλεξάνδρου· ἔφθη γὰρ τὸ σῶμα ἀφελόμενος Περδίκκαν ὁ τοῦ Λάγου Πτολεμαῖος, κατακομίζοντα ἐκ τῆς Βαβυλῶνος καὶ ἐκτρεπόμενον ταύτῃ κατὰ πλεονεξίαν καὶ ἐξιδιασμὸν τῆς Αἰγύπτου· καὶ δὴ καὶ ἀπώλετο διαφθαρεὶς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ἐπελθόντος τοῦ Πτολεμαίου καὶ κατακλείσαντος αὐτὸν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ· ἐκεῖνος μὲν οὖν ἀπέθανεν ἐμπεριπαρεὶς ταῖς σαρίσσαις, ἐπελθόντων ἐπ' αὐτὸν τῶν στρατιωτῶν· σὺν αὐτῷ δὲ † καὶ οἱ βασιλεῖς, Ἀριδαῖός τε καὶ τὰ παιδία τὰ Ἀλεξάνδρου, καὶ ἡ γυνὴ Ῥωξάνη ἀπῆραν εἰς Μακεδονίαν· τὸ δὲ σῶμα τοῦ Ἀλεξάνδρου κομίσας ὁ Πτολεμαῖος ἐκήδευσεν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ, ὅπου νῦν ἔτι κεῖται· οὐ μὴν ἐν τῇ αὐτῇ πυέλῳ· ὑαλίνη γὰρ αὕτη, ἐκεῖνος δ' ἐν χρυσῇ κατέθηκεν· ἐσύλησε δ' αὐτὴν ὁ Κόκκης καὶ Παρείσακτος ἐπικληθεὶς Πτολεμαῖος, ἐκ τῆς Συρίας ἐπελθὼν καὶ ἐκπεσὼν εὐθύς, ὥστ' ἀνόνητα αὐτῷ τὰ σῦλα γενέσθαι.

9. Ἔστι δ' ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι κατὰ μὲν τὸν εἴσπλουν ἐν δεξιᾷ ἡ νῆσος καὶ ὁ πύργος ὁ Φάρος· κατὰ δὲ τὴν ἑτέραν χεῖρα αἵ τε χοιράδες καὶ ἡ Λοχιὰς ἄκρα, ἔχουσα βασίλειον. εἰσπλεύσαντι δ' ἐν ἀριστερᾷ ἐστι συνεχῆ τοῖς ἐν τῇ Λοχιάδι τὰ ἐνδοτέρω βασίλεια, πολλὰς καὶ ποικίλας ἔχοντα διαίτας καὶ ἄλση· τούτοις δ' ὑπόκειται ὅ τε ὀρυκτὸς λιμὴν καὶ κλειστός, ἴδιος τῶν βασιλέων, καὶ ἡ Ἀντίρροδος, νησίον προκείμενον τοῦ ὀρυκτοῦ λιμένος, βασίλειον ἅμα καὶ λιμένιον ἔχον· ἐκάλεσαν δ' οὕτως, ὡς ἂν τῇ Ῥόδῳ ἐνάμιλλον. ὑπέρκειται δὲ τούτου τὸ θέατρον· εἶτα τὸ Ποσείδιον, ἀγκών τις ἀπὸ τοῦ Ἐμπορίου καλουμένου προπεπτωκώς, ἔχων ἱερὸν Ποσειδῶνος· ᾧ προσθεὶς χῶμα Ἀντώνιος ἔτι μᾶλλον προνεῦον εἰς μέσον τὸν λιμένα ἐπὶ τῷ ἄκρῳ κατεσκεύασε δίαιταν βασιλικήν, ἣν Τιμώνιον προσηγόρευσε. τοῦτο δ' ἔπραξε τὸ τελευταῖον, ἡνίκα προλειφθεὶς ὑπὸ τῶν φίλων ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τὴν ἐν Ἀκτίῳ κακοπραγίαν, Τιμώνειον αὑτῷ κρίνας τὸν λοιπὸν βίον, ὃν διάξειν ἔμελλεν ἔρημος τῶν τοσούτων φίλων. εἶτα τὸ Καισάριον καὶ τὸ Ἐμπόριον καὶ [αἱ] ἀποστάσεις· καὶ μετὰ ταῦτα τὰ νεώρια μέχρι τοῦ ἑπτασταδίου. ταῦτα μὲν τὰ περὶ τὸν μέγαν λιμένα.

10. Ἑξῆς δ' Εὐνόστου λιμὴν μετὰ τὸ ἑπταστάδιον· καὶ ὑπὲρ τούτου ὁ ὀρυκτός, ὃν καὶ Κιβωτὸν καλοῦσιν, ἔχων καὶ αὐτὸς νεώρια. ἐνδοτέρω δὲ τούτου διῶρυξ πλωτὴ μέχρι τῆς λίμνης τεταμένη τῆς Μαρεώτιδος· ἔξω μὲν οὖν τῆς διώρυγος μικρὸν ἔτι λείπεται τῆς πόλεως· εἶθ' ἡ Νεκρόπολις τὸ προάστειον, ἐν ᾧ κῆποί τε πολλοὶ καὶ ταφαὶ καὶ καταγωγαὶ πρὸς τὰς ταριχείας τῶν νεκρῶν ἐπιτήδειαι. ἐντὸς δὲ τῆς διώρυγος τό τε Σαράπιον καὶ ἄλλα τεμένη ἀρχαῖα ἐκλελειμμένα πως διὰ τὴν τῶν νέων κατασκευὴν τῶν ἐν Νικοπόλει· καὶ γὰρ

mum, in qua cœnaculum est eorum, qui Musei consortes sunt, ac litteris humanioribus studium impendunt. Hoc collegium publice pecunias habet et sacerdotem, qui Museo præest, olim a regibus, nunc a Cæsare constitutum. Regiarum pars etiam illud est, quod Sema (Σῶμα *codd.*) appellatur, septum quoddam, in quo regum sepulturæ et Alexandri erant. Etenim Ptolemæus Lagi filius Alexandri corpus Perdiccæ eripuerat, quum hic id Babylone deferret, atque huc diverteret, avaritia et Ægypti sibi vindicandæ studio impulsus. Periit ille a militibus interemptus, a Ptolemæo superveniente in insula deserta inclusus; ille igitur, irruentibus militibus, sarissis confossus est; qui vero cum eo erant (ὄντες οἱ β.?) reges, Aridæus et Alexandri filii, et Rhoxana uxor in Macedoniam discesserunt; Alexandri autem corpus Ptolemæus Alexandriam detulit, ibique sepeliit, ubi etiam nunc jacet, non tamen in eodem alveo; nunc enim vitreus est, ille in aureo condiderat. Aureum Ptolemæus, cognomento Cocces et Subditicius, rapuit, e Syria eo profectus, sed statim ejectus, adeo ut nullam e præda utilitatem perciperet.

9. Ad magnum portum in ingressu ad dextram est insula et turris Pharus, ad lævam sunt cautes et Lochias promontorium, in quo regia est. Ingresso ad sinistram sunt interiores regiæ, continuæ iis quæ sunt in Lochiade, multa ac varia domicilia et lucos habentes. His effossus (κρυπτὸς *codd.*) ac clausus portus subjacet, qui proprius est regum, item Antirrhodus insula, quæ ante effossum portum jacet, regiam habens et parvum portum, sic dicta, quod Rhodo quasi æmula esset. Supra hanc theatrum est; postea Posidium, cubitus quidam ab Emporio, quod vocatur, procurrens, et Neptuni templum habens. Ibi Antonius, addito aggere magis etiam in medium portum prominente, in extremitate ejus regiam domum construxit, quam Timonium appellavit, idque ad extremum fecit, quum ab amicis derelictus, post Actiacam calamitatem, Alexandriam discessisset, ac solitariam sibi quandam vitam Timonis exemplo peragendam proposuisset, tot amicis orbatus. Postea est Cæsarium et Emporium et Apostases seu Repositoria, quæ dicuntur, atque inde navalia usque ad Heptastadium. Atque hæc circa magnum portum sunt.

10. Deinde ab Heptastadio est Eunosti portus, et supra hunc est effossus portus, etiam Cibotus, *hoc est arca*, dictus, qui et ipse navalia habet. Intra hunc fossa est navigabilis usque ad Mareotidem lacum perducta; extra hanc fossam restat urbis paululum; tum sequitur Necropolis sive mortuorum urbs, suburbanum, in quo horti plurimi sunt et sepulturæ ac domicilia condiendis mortuis idonea. Intra fossam sunt Sarapium et alia prisca ædificia publica cum lucis, nunc fere derelicta, quum nova sint in Nicopoli exstructa; ibi enim et amphitheatrum et

ἀμφιθέατρον καὶ στάδιον καὶ οἱ πεντετηρικοὶ ἀγῶνες ἐκεῖ συντελοῦνται· τὰ δὲ παλαιὰ ὠλιγώρηται. συλλήβδην δ' εἰπεῖν ἡ πόλις μεστή ἐστιν ἀναθημάτων καὶ ἱερῶν· κάλλιστον δὲ τὸ γυμνάσιον, μείζους ἢ σταδιαίας ἔχον τὰς στοάς· ἐν μέσῳ [δὲ] τό τε δικαστήριον καὶ τὰ ἄλση. ἔστι δὲ καὶ Πάνειον, ὕψος τι χειροποίητον στροβιλοειδὲς ἐμφερὲς ὄχθῳ πετρώδει διὰ κοχλίου τὴν ἀνάβασιν ἔχον· ἀπὸ δὲ τῆς κορυφῆς ἔστιν ἀπιδεῖν ὅλην τὴν πόλιν ὑποκειμένην αὐτῷ πανταχόθεν. ἀπὸ δὲ τῆς Νεκροπόλεως ἡ ἐπὶ τὸ μῆκος πλατεῖα διατείνει παρὰ τὸ γυμνάσιον μέχρι τῆς πύλης τῆς Κανωβικῆς· εἶθ' Ἱππόδρομος καλούμενός ἐστι καὶ † αἱ παρακείμεναι ἄλλαι μέχρι τῆς διώρυγος τῆς Κανωβικῆς. διὰ δὲ τοῦ Ἱπποδρόμου διελθόντι ἡ Νικόπολίς ἐστιν, ἔχουσα κατοικίαν ἐπὶ θαλάττῃ πόλεως οὐκ ἐλάττω· τριάκοντα δέ εἰσιν ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας στάδιοι. τοῦτον δὲ ἐτίμησεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ τὸν τόπον, ὅτι ἐνταῦθα ἐνίκα τῇ μάχῃ τοὺς ἐπεξιόντας ἐπ' αὐτὸν μετὰ Ἀντωνίου· καὶ λαβὼν ἐξ ἐφόδου τὴν πόλιν ἠνάγκασε τὸν μὲν Ἀντώνιον ἑαυτὸν διαχειρίσασθαι, τὴν δὲ Κλεοπάτραν ζῶσαν ἐλθεῖν εἰς τὴν ἐξουσίαν· μικρὸν δ' ὕστερον κἀκείνη ἑαυτὴν ἐν τῇ φρουρᾷ διεχειρίσατο λάθρα δήγματι ἀσπίδος ἢ φαρμάκῳ ἐπιχρίστῳ (λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως), καὶ συνέβη καταλυθῆναι τὴν τῶν Λαγιδῶν ἀρχήν, πολλὰ συμμείνασαν ἔτη.

11. Πτολεμαῖος γὰρ ὁ Λάγου διεδέξατο Ἀλέξανδρον, ἐκεῖνον δὲ [ὁ] Φιλάδελφος, τοῦτον δὲ ὁ Εὐεργέτης, εἶθ' ὁ Φιλοπάτωρ ὁ τῆς Ἀγαθοκλείας, εἶθ' ὁ Ἐπιφανής, εἶθ' ὁ Φιλομήτωρ, παῖς παρὰ πατρὸς ἀεὶ διαδεχόμενος· τοῦτον δ' ἀδελφὸς διεδέξατο ὁ δεύτερος Εὐεργέτης, ὃν καὶ Φύσκωνα προσαγορεύουσι, τοῦτον δ' ὁ Λάθουρος ἐπικληθεὶς Πτολεμαῖος, τοῦτον δ' ὁ Αὐλητὴς ὁ καθ' ἡμᾶς, ὅσπερ ἦν τῆς Κλεοπάτρας πατήρ. ἅπαντες μὲν οὖν οἱ μετὰ τὸν τρίτον Πτολεμαῖον ὑπὸ τρυφῆς διεφθαρμένοι χεῖρον ἐπολιτεύσαντο, χείριστα δ' ὁ τέταρτος καὶ [ὁ] ἕβδομος καὶ ὁ ὕστατος, ὁ Αὐλητής· ὃς χωρὶς τῆς ἄλλης ἀσελγείας χοραυλεῖν ἤσκησε, καὶ ἐπ' αὐτῷ γε ἐσεμνύνετο τοσοῦτον, ὥστ' οὐκ ὤκνει συντελεῖν ἀγῶνας ἐν τοῖς βασιλείοις, εἰς οὓς παρῄει διαμιλλησόμενος τοῖς ἀνταγωνισταῖς. τοῦτον μὲν οὖν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐξέβαλον, τριῶν δ' αὐτῷ θυγατέρων οὐσῶν, ὧν μία γνησία ἡ πρεσβυτάτη, ταύτην ἀνέδειξαν βασίλισσαν· οἱ υἱοὶ δ' αὐτοῦ δύο νήπιοι τῆς τότε χρείας ἐξέπιπτον τελέως. τῇ δὲ κατασταθείσῃ μετεπέμψαντο ἄνδρα ἐκ τῆς Συρίας Κυβιοσάκτην τινά, προσποιησάμενον τοῦ γένους εἶναι τῶν Συριακῶν βασιλέων· τοῦτον μὲν οὖν ὀλίγων ἡμερῶν ἀπεστραγγάλισεν ἡ βασίλισσα, οὐ φέρουσα τὸ βάναυσον καὶ τὸ ἀνελεύθερον. ἧκε δ' ἀντ' ἐκείνου προσποιησάμενος καὶ αὐτὸς εἶναι Μιθριδάτου υἱὸς τοῦ Εὐπάτορος Ἀρχέλαος, ὃς ἦν μὲν Ἀρχελάου υἱὸς τοῦ πρὸς Σύλλαν διαπολεμήσαντος καὶ μετὰ ταῦτα τιμηθέντος ὑπὸ Ῥωμαίων, πάππος δὲ τοῦ βασιλεύσαντος Καππαδόκων ὑστάτου καθ' ἡμᾶς, ἱερεὺς δὲ τῶν ἐν Πόντῳ Κομάνων. Γαβινίῳ δὲ τότε συνδιέτριβεν ὡς συστρα-

stadium sunt, et quinquennalia certamina celebrantur; antiqua vero viluerunt. Ut verbo dicam, urbs et publicis monumentis et sacris plena est; pulcherrimum gymnasium, quod porticus habet stadio majores; in media autem urbe forum judiciale et luci. Est etiam Panium, altum opus manu conditum, forma turbinata, saxeo tumulo simile, in quod per cochleam ascenditur; ab ejus vertice tota urbs subjecta undique cerni potest. A Necropoli vero platea quæ in longum præter gymnasium pertendit usque ad Canobicam portam; deinde est Hippodromus sive circus et adjacentes aliæ ** usque ad Canobicam fossam. Exeunti per Hippodromum est Nicopolis, quæ habitatur ad mare ita, ut urbe non minor censeri debeat; distat ab Alexandria stadiis triginta. Hunc locum Cæsar Augustus ornavit, quod hic prœlio eos superavit, qui cum Antonio contra ipsum exierant, et postquam primo aditu urbem ceperat, Antonium coegit, ut ipse sibi manum afferret, Cleopatram autem, ut viva in potestatem suam veniret; quæ paulo post et ipsa se in custodia clam admotæ aspidis morsu, aut (ut alii tradunt) illito veneno interfecit. Ad hunc modum Lagidarum imperium eversum est, quod per multos annos duraverat.

11. Etenim Ptolemæus Lagi filius Alexandro successit, Ptolemæo autem Philadelphus, Philadelpho Evergetes, huic Philopator Agathocleæ, ei Epiphanes, huic Philometor, semper filio patri in regnum succedente. Philometori vero frater successit, secundus Evergetes nominatus, quem et Physconem appellant; huic Ptolemæus cognomento *Lathurus* successit; Lathuro autem ætate nostra Auletes *Cleopatræ* pater. Sed omne post tertium Ptolemæum male regnum gesserunt, luxu perditi; omnium vero pessime quartus et septimus et ultimus Auletes. Hic præter alia flagitia etiam tibiis canendi artem coluit, et adeo ea se jactavit, ut non pigeret eum certamina in regia celebrare, ad quæ et ipse cum aliis concertaturus prodiit. Itaque eum Alexandrini exegerunt, et quum ei tres filiæ essent, unam natu grandiorem, quæ legitima erat, reginam fecerunt; duo ejus filii infantes adhuc rebus suis tum prorsus exciderunt. Reginæ virum e Syria acciverunt Cybiosactem quendam, qui se e Syriacorum regum stirpe ferebat. Hunc intra paucos dies regina strangulavit, quum ejus sordes illiberalitatemque pati non posset. In hujus locum Archelaus subiit, qui se Mithridatis Eupatoris filium simulabat; erat autem Archelai filius ejus, qui contra Syllam bellum gessit, et postea a Romanis honore affectus est, ac avus ejus fuit, qui tempore nostro postremus in Cappadocia regnavit, et Comanorum sacerdos, quæ in Ponto sunt. Is cum Gabinio tunc degens, tanquam cum eo contra Parthos

τεύσων ἐπὶ Παρθυαίους, λαθὼν δὲ τοῦτον κομίζεται διά τινων εἰς τὴν βασίλισσαν καὶ ἀναδείκνυται βασιλεύς. ἐν τούτῳ τὸν Αὐλητὴν ἀφικόμενον εἰς Ῥώμην δεξάμενος Πομπήιος Μάγνος συνίστησι τῇ συγκλήτῳ καὶ διαπράττεται κάθοδον μὲν τούτῳ, τῶν δὲ πρέσβεων τῶν πλείστων, ἑκατὸν ὄντων, ὄλεθρον τῶν καταπρεσβευσάντων αὐτοῦ· τούτων δ' ἦν καὶ Δίων ὁ Ἀκαδημαϊκός, ἀρχιπρεσβευτὴς γεγονώς. καταχθεὶς οὖν ὑπὸ Γαβινίου Πτολεμαῖος τόν τε Ἀρχέλαον ἀναιρεῖ καὶ τὴν θυγατέρα, χρόνον δ' οὐ πολὺν τῇ βασιλείᾳ προσθεὶς τελευτᾷ νόσῳ, καταλιπὼν δύο μὲν υἱεῖς, δύο δὲ θυγατέρας, πρεσβυτάτην δὲ Κλεοπάτραν. οἱ μὲν οὖν Ἀλεξανδρεῖς ἀπέδειξαν βασιλέας τόν τε πρεσβύτερον τῶν παίδων καὶ τὴν Κλεοπάτραν, οἱ δὲ συνόντες τῷ παιδὶ καταστασιάσαντες ἐξέβαλον τὴν Κλεοπάτραν, καὶ ἀπῆρε μετὰ τῆς ἀδελφῆς εἰς τὴν Συρίαν. ἐν τούτῳ Πομπήιος Μάγνος ἧκε φεύγων ἐκ Παλαιφαρσάλου πρὸς τὸ Πηλούσιον καὶ τὸ Κάσιον ὄρος· τοῦτον μὲν οὖν δολοφονοῦσιν οἱ μετὰ τοῦ βασιλέως· ἐπελθὼν δὲ Καῖσαρ τόν τε μειρακίσκον διαφθείρει καὶ καθίστησι τῆς Αἰγύπτου βασίλισσαν τὴν Κλεοπάτραν, μεταπεμψάμενος ἐκ τῆς φυγῆς· συμβασιλεύειν δ' ἀπέδειξε τὸν λοιπὸν ἀδελφὸν αὐτῇ, νέον παντελῶς ὄντα. μετὰ δὲ τὴν Καίσαρος τελευτὴν καὶ τὰ ἐν Φιλίπποις διαβὰς Ἀντώνιος εἰς τὴν Ἀσίαν ἐξετίμησεν ἐπὶ πλέον τὴν Κλεοπάτραν, ὥστε καὶ γυναῖκα ἔκρινε καὶ ἐτεκνοποιήσατο ἐξ αὐτῆς, τόν τε Ἀκτιακὸν πόλεμον συνήρατο ἐκείνῃ καὶ συνέφυγε· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπακολουθήσας ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ ἀμφοτέρους κατέλυσε καὶ τὴν Αἴγυπτον ἔπαυσε παροινουμένην.

12. Ἐπαρχία δὲ νῦν ἐστι, φόρους μὲν τελοῦσα ἀξιολόγους, ὑπὸ σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν διοικουμένη τῶν πεμπομένων ἐπάρχων ἀεί. ὁ μὲν οὖν πεμφθεὶς τὴν τοῦ βασιλέως ἔχει τάξιν· ὑπ' αὐτῷ δ' ἐστὶν ὁ δικαιοδότης, ὁ τῶν πολλῶν κρίσεων κύριος· ἄλλος δ' ἐστὶν ὁ προσαγορευόμενος ἰδιόλογος, ὃς τῶν ἀδεσπότων καὶ τῶν εἰς Καίσαρα πίπτειν ὀφειλόντων ἐξεταστής ἐστι· παρέπονται δὲ τούτοις ἀπελεύθεροι Καίσαρος καὶ οἰκονόμοι, μείζω καὶ ἐλάττω πεπιστευμένοι πράγματα. ἔστι δὲ καὶ στρατιωτικοῦ τρία τάγματα, ὧν τὸ ἓν κατὰ τὴν πόλιν ἵδρυται, τἆλλα δ' ἐν τῇ χώρᾳ· χωρὶς δὲ τούτων ἐννέα μέν εἰσι σπεῖραι Ῥωμαίων, τρεῖς μὲν ἐν τῇ πόλει, τρεῖς δ' ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς Αἰθιοπίας ἐν Συήνῃ, φρουρὰ τοῖς τόποις, τρεῖς δὲ κατὰ τὴν ἄλλην χώραν. εἰσὶ δὲ καὶ ἱππαρχίαι τρεῖς ὁμοίως διατεταγμέναι κατὰ τοὺς ἐπικαιρίους τόπους. τῶν δ' ἐπιχωρίων ἀρχόντων κατὰ πόλιν μὲν ὅ τε ἐξηγητής ἐστι, πορφύραν ἀμπεχόμενος καὶ ἔχων πατρίους τιμὰς καὶ ἐπιμέλειαν τῶν τῇ πόλει χρησίμων, καὶ ὁ ὑπομνηματογράφος καὶ [ὁ] ἀρχιδικαστής, τέταρτος δὲ ὁ νυκτερινὸς στρατηγός. ἦσαν μὲν οὖν καὶ ἐπὶ τῶν βασιλέων αὗται αἱ ἀρχαί, κακῶς δὲ πολιτευομένων τῶν βασιλέων ἠφανίζετο καὶ ἡ τῆς πόλεως εὐκαιρία διὰ τὴν ἀνομίαν. ὁ γοῦν Πολύβιος γεγονὼς ἐν τῇ πόλει βδελύττεται τὴν τότε κατάστασιν, καί φησι τρία γένη

militaturus, eo nesciente per amicos quosdam ad reginam deductus, rex declaratus est. Sub idem tempus Auletam Romam profectum Pompejus Magnus suscipit, et senatui commendat, atque effecit ut in regnum reduceretur, necarentur autem legati, qui supra centum contra regem venerant, e quibus fuit Dio Academicus, princeps legationis. Ptolemæus itaque a Gabinio reductus, Archelaum ac filiam interemit. Sed non multo post morbo absumptus est, relictis duobus filiis et totidem filiabus, quarum grandior erat Cleopatra. Alexandrini filium natu grandiorem et Cleopatram regno præfecerunt, sed pueri familiares, mota seditione, Cleopatram ejecerunt, quæ cum sorore in Syriam secessit. Interea Pompejus Magnus ex Palæopharsalo fugiens ad Casium montem ac Pelusium venit, ibique a regis familiaribus per fraudem interfectus est. Cæsar vero quum supervenisset, adolescentulum interemit, et Cleopatram ab exilio revocatam Ægypti reginam constituit, atque ei in regni partem reliquum fratrem addit, admodum puerum. Post Cæsaris mortem et res ad Philippos gestas Antonius in Asiam profectus, Cleopatram summis honoribus complexus est, adeo ut etiam acciperet in uxorem, et filios ex ea susciperet; cum ea etiam in Actiaco bello una fuit unaque fugit; deinde persequens Cæsar Augustus utrumque delevit, Ægyptumque a contumeliis ebriosorum dominorum liberavit.

12. Nunc provincia est, et tributa quidem maxima pendit, sed ab hominibus modestis, qui præfecti eo mitti solent, administratur. Qui mittitur, regis loco est. Ei subest dicæodotes, *id est, juri dicendo præfectus,* qui judicia exercendi pleraque potestatem habet; alius est idiologus dictus, nimirum qui peculiares rationes curat; is inquirit, si quæ bona domino careant et ad Cæsarem recidere debeant. Hos comitantur Cæsaris liberti et administratores, quibus majora et minora negotia committuntur. Sunt etiam tria militum agmina, quorum unum in urbe, reliqua in agro versantur; præter hæc novem cohortes Romanorum, tres in urbe, tres in finibus Æthiopiæ præsidio circa Syenen collocatæ, et reliquæ tres in cetera regione. Sunt etiam tres equitum turmæ per loca opportuna eodem modo dispositæ. Ex indigenis magistratibus in urbe est exegetes *sive interpres*, qui purpuram gestat, et patrios honores habet, et ea curat, quæ urbi sunt necessaria, tum scriba publicus et judicum præfectus; quartus est prætor nocturnus. Hi magistratus etiam tempore regum erant; sed quum reges male viverent, horum vitio et injustitia etiam bonus urbis status corrumpebatur. Certe Polybius, quum in ea urbe fuisset, eum statum, qui tum erat, detestatur

τὴν πόλιν οἰκεῖν, τό τε Αἰγύπτιον καὶ ἐπιχώριον φῦλον, ὀξὺ καὶ † πολιτικόν, καὶ τὸ μισθοφορικόν, βαρὺ καὶ πολὺ καὶ ἀνάγωγον· ἐξ ἔθους γὰρ παλαιοῦ ξένους ἔτρεφον τοὺς τὰ ὅπλα ἔχοντας, ἄρχειν μᾶλλον ἢ ἄρχεσθαι δεδιδαγμένους διὰ τὴν τῶν βασιλέων οὐδένειαν· τρίτον δ' ἦν γένος τὸ τῶν Ἀλεξανδρέων, οὐδ' αὐτὸ εὐκρινῶς πολιτικὸν διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας, κρεῖττον δ' ἐκείνων ὅμως· καὶ γὰρ εἰ μιγάδες, Ἕλληνες ὅμως ἀνέκαθεν ἦσαν καὶ ἐμέμνηντο τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων ἔθους· ἠφανισμένου δὲ καὶ τούτου τοῦ πλήθους, μάλιστα ὑπὸ τοῦ Εὐεργέτου τοῦ Φύσκωνος, καθ' ὃν ἧκεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὁ Πολύβιος (καταστασιαζόμενος γὰρ ὁ Φύσκων πλεονάκις τοῖς στρατιώταις ἐφίει τὰ πλήθη καὶ διέφθειρε), τοιούτων δή, φησίν, ὄντων τῶν ἐν τῇ πόλει, λοιπὸν ἦν τῷ ὄντι τὸ τοῦ ποιητοῦ·

Αἴγυπτόνδ' ἰέναι δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.

13. Τοιαῦτα δ' ἦν, εἰ μὴ χείρω, καὶ τὰ τῶν ὕστερον βασιλέων. Ῥωμαῖοι δ' εἰς δύναμιν, ὡς εἰπεῖν, ἐπηνώρθωσαν τὰ πολλά, τὴν μὲν πόλιν διατάξαντες, ὡς εἶπον, κατὰ δὲ τὴν χώραν ἐπιστρατήγους τινὰς καὶ νομάρχας καὶ ἐθνάρχας καλουμένους ἀποδείξαντες, πραγμάτων οὐ μεγάλων ἐπιστατεῖν ἠξιωμένους. τῆς δ' εὐκαιρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν τὸ μέγιστόν ἐστιν, ὅτι τῆς Αἰγύπτου πάσης μόνος ἐστὶν οὗτος ὁ τόπος πρὸς ἄμφω πεφυκὼς εὖ, τά τε ἐκ θαλάττης διὰ τὸ εὐλίμενον, καὶ τὰ ἐκ τῆς χώρας, ὅτι πάντα εὐμαρῶς ὁ ποταμὸς πορθμεύει συνάγει τε εἰς τοιοῦτον χωρίον, ὅπερ μέγιστον ἐμπόριον τῆς οἰκουμένης ἐστί. τῆς μὲν οὖν πόλεως ταύτας ἄν τις λέγοι τὰς ἀρετάς· τῆς Αἰγύπτου δὲ τὰς προσόδους (ἃς) ἔν τινι λόγῳ Κικέρων φράζει, φήσας κατ' ἐνιαυτὸν τῷ τῆς Κλεοπάτρας πατρὶ τῷ Αὐλητῇ προσφέρεσθαι φόρον ταλάντων μυρίων δισχιλίων πεντακοσίων. ὅπου οὖν ὁ κάκιστα καὶ ῥαθυμότατα τὴν βασιλείαν διοικῶν τοσαῦτα προσωδεύετο, τί χρὴ νομίσαι τὰ νῦν, διὰ τοσαύτης ἐπιμελείας οἰκονομούμενα καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐμποριῶν καὶ τῶν Τρωγλοδυτικῶν ἐπηυξημένων ἐπὶ τοσοῦτον; πρότερον μέν γε οὐδ' εἴκοσι πλοῖα ἐθάρρει τὸν Ἀράβιον κόλπον διαπερᾶν, ὥστε ἔξω τῶν στενῶν ὑπερκύπτειν, νῦν δὲ καὶ στόλοι μεγάλοι στέλλονται μέχρι τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῶν ἄκρων τῶν Αἰθιοπικῶν, ἐξ ὧν ὁ πολυτιμότατος κομίζεται φόρτος εἰς τὴν Αἴγυπτον, κἀντεῦθεν πάλιν εἰς τοὺς ἄλλους ἐκπέμπεται τόπους· ὥστε τὰ τέλη διπλάσια συνάγεται, τὰ μὲν εἰσαγωγικά, τὰ δὲ ἐξαγωγικά· τῶν δὲ βαρυτίμων βαρέα καὶ τὰ τέλη. καὶ γὰρ δὴ καὶ μονοπωλίας ἔχει· μόνη γὰρ ἡ Ἀλεξάνδρεια τῶν τοιούτων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ὑποδοχεῖόν ἐστι καὶ χορηγεῖ τοῖς ἐκτός. ἔτι δὲ μᾶλλον κατιδεῖν ἔστι τὴν εὐφυΐαν ταύτην περιοδεύοντι τὴν χώραν, καὶ πρῶτον τὴν παραλίαν ἀρξαμένην ἀπὸ τοῦ Καταβαθμοῦ· μέχρι δεῦρο γάρ ἐστιν ἡ Αἴγυπτος, ἡ δ' ἑξῆς ἐστι Κυρηναία καὶ οἱ περιοικοῦντες βάρβαροι Μαρμαρίδαι.

14. Ἀπὸ μὲν οὖν Καταβαθμοῦ εἰς Παραιτόνιον εὐ-

Narrat autem, tria hominum genera urbem habitare: Ægyptios et indigenam nationem acrem atque incivilem (ἀπολ.), et mercenarios milites multos ac refractarios; nam ex antiqua consuetudine peregrinos milites alebant, qui propter regum vilitatem potius imperare quam servire didicerant; tertium vero genus erat Alexandrinorum, ne ipsum quidem valde civile propter easdem causas, melius tamen quam illi. Nam etsi convenæ, a Græcis tamen oriundi, et communis Græcorum consuetudinis non erant plane immemores. Sed hæc quoque multitudo periit, maxime sub Evergeta Physcone, quo regnante Polybius Alexandriam venit; nam Physco quum seditionibus divexaretur, sæpenumero plebem militibus objecit atque interfecit. Hoc igitur urbis statu, inquit Polybius, restabat revera poetæ illud (*Od.* 4, 483)

Longum iter exantlatur in Ægyptum atque molestum.

13. Similis etiam erat, si non pejor, posteriorum regum ratio. Romanos autem plurima dicere licet pro viribus emendasse, urbe (ut dictum est) composita, et quibusdam pro imperatoribus et nomarchis et ethnarchis per regionem constitutis, quibus tamen haud magna negotia permittebantur. Urbis opportunitas hinc potissimum est, quod hic solus Ægypti locus ad utraque idoneus est, et ad res maritimas, propter portus commoditatem, et ad terrestres, quia omnia facile in hunc locum flumine deferuntur, ubi maximum totius orbis emporium est. Atque urbis quidem virtutes hæ sunt. Ægypti reditus Cicero in quadam oratione (*nunc deperdita*) indicans, Auletæ, patri Cleopatræ, ait quotannis duodecim millium et quingentorum talentorum tributum pendi consuevisse. Ubi vero is, qui pessime ac segnissime regnum administrabat, tantum in reditibus habuit, quid censendum est de præsentibus, quæ tanta diligentia a Romanis administrantur, Indicis etiam Troglodyticisque negotiationibus in tantum auctis? Superiore sane tempore ne viginti quidem navigia in Arabicum sinum transire audebant, ut extra fauces proræ prospicerent; nunc vero vel magnæ classes usque in Indiam et extrema Æthiopiæ transmittunt, unde pretiosissimæ merces in Ægyptum advehuntur, ac rursum in alia exportantur loca ex Ægypto, ut duplicia hinc vectigalia exigantur, altera rerum quæ importantur, altera earum quæ exportantur; ceterum pretiosarum mercium gravia sunt itidem vectigalia. Præterea urbs etiam monopolia habet; nam sola Alexandria tales merces maxima ex parte et recipit et foras emittit. Quæ commoditas loci plenius potest conspici, si quis regionem peragret, ac primo maritimam oram a Catabathmo incipiens; nam eousque Ægyptus pertinet; deinceps est Cyrenaica et barbari circumhabitantes Marmaridæ.

14. A Catabathmo Parætonium usque recta navigatione

θυπλοοῦντι σταδίων ἐστὶν ἐνναχοσίων ὁ δρόμος· πόλις δ' ἐστὶ καὶ λιμὴν μέγας τετταράκοντά που σταδίων· καλοῦσι δ' οἱ μὲν Παραιτόνιον τὴν πόλιν, οἱ δ' Ἀμμωνίαν. μεταξὺ δὲ ἥ τε Αἰγυπτίων κώμη καὶ ἡ Αἰνησίσφυρα ἄκρα, καὶ Τυνδάρειοι σκόπελοι, νησίδια τέτταρα ἔχοντα λιμένα· εἶθ' ἑξῆς ἄκρα Δρέπανον καὶ νῆσος Αἰνησίππεια ἔχουσα λιμένα καὶ κώμη Ἆπις, ἀφ' ἧς εἰς μὲν Παραιτόνιον στάδιοι ἑκατόν, εἰς δὲ Ἄμμωνος ὁδὸς ἡμερῶν πέντε· ἀπὸ δὲ τοῦ Παραιτονίου [εἰς Ἀλεξάνδρειαν] χίλιοί που καὶ τριακόσιοι στάδιοι. μεταξὺ δὲ πρῶτον μὲν ἄκρα λευκόγειος, Λευκὴ ἀκτὴ καλουμένη· ἔπειτα Φοινικοῦς λιμὴν καὶ Πνιγεὺς κώμη· εἶτα νῆσος Πηδωνία λιμένα ἔχουσα· εἶτ' Ἀντίφραι μικρὸν ἀπωτέρω τῆς θαλάττης· ἅπασα μὲν ἡ χώρα αὕτη οὐκ εὔοινος, πλείω δεχομένου τοῦ κεράμου θάλατταν ἢ οἶνον, ὃν δὴ καλοῦσι Λιβυκόν, ᾧ δὴ καὶ τῷ ζύθῳ τὸ πολὺ φῦλον χρῆται τῶν Ἀλεξανδρέων· σκώπτονται δὲ μάλιστα αἱ Ἀντίφραι· εἶθ' ὁ Δέρρις λιμήν, καλούμενος οὕτως διὰ τὴν πλησίον πέτραν μέλαιναν δέρρει ἐοικυῖαν· ὀνομάζουσι δὲ καὶ Ζεφύριον τὸν πλησίον τόπον· εἶτ' ἄλλος λιμὴν Λεύκασπις καὶ ἄλλοι πλείους· εἶτα Κυνὸς σῆμα· εἶτα Ταπόσειρις οὐκ ἐπὶ θαλάττῃ, πανήγυριν δεχομένη μεγάλην· καὶ ἄλλη δ' ἐστὶ Ταπόσειρις ἐπέκεινα τῆς πόλεως ἱκανῶς· αὐτῆς δὲ πλησίον πετρῶδες ἐπὶ τῇ θαλάττῃ χωρίον, καὶ αὐτὸ δεχόμενον πολλοὺς τοὺς κωμάζοντας ἅπασαν ὥραν ἔτους· εἶθ' ἡ Πλινθίνη καὶ Νικίου κώμη καὶ Χερρόνησος φρούριον, πλησίον ἤδη τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Νεκροπόλεως ἐν ἑβδομήκοντα σταδίοις. ἡ δὲ Μαρεία λίμνη παρατείνουσα μέχρι καὶ δεῦρο πλάτος μὲν ἔχει πλειόνων ἢ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν σταδίων, μῆκος δ' ἐλαττόνων ἢ τριακοσίων. ἔχει δ' ὀκτὼ νήσους καὶ τὰ κύκλῳ πάντ' οἰκούμενα καλῶς· εὐοινία τέ ἐστι περὶ τοὺς τόπους, ὥστε καὶ διαχεῖσθαι πρὸς παλαίωσιν τὸν Μαρεώτην οἶνον.

15. Φύεται δ' ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς ἕλεσι καὶ ταῖς λίμναις ἥ τε βύβλος καὶ ὁ Αἰγύπτιος κύαμος, ἐξ οὗ τὸ κιβώριον, σχεδόν τι ἰσοϋψεῖς ῥάβδοι ὅσον δεκάποδες. ἀλλ' ἡ μὲν βύβλος ψιλὴ ῥάβδος ἐστὶν ἐπ' ἄκρῳ χαίτην ἔχουσα, ὁ δὲ κύαμος κατὰ πολλὰ μέρη φύλλα καὶ ἄνθη ἐκφέρει καὶ καρπὸν ὅμοιον τῷ παρ' ἡμῖν κυάμῳ, μεγέθει μόνον καὶ γεύσει διαλλάττοντα. οἱ οὖν κυαμῶνες ἡδεῖαν ὄψιν παρέχουσι καὶ τέρψιν τοῖς ἐνευωχεῖσθαι βουλομένοις· εὐωχοῦνται δ' ἐν σκάφαις θαλαμηγοῖς, ἐνδύνοντες εἰς τὸ πύκνωμα τῶν κυάμων καὶ σκιαζόμενοι τοῖς φύλλοις· ἔστι γὰρ σφόδρα μεγάλα, ὥστε καὶ ἀντὶ ποτηρίων καὶ τρυβλίων χρῆσθαι· ἔχει γάρ τινα καὶ κοιλότητα ἐπιτηδείαν πρὸς τοῦτο· καὶ δὴ καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια μεστὴ τούτων ἐστὶ κατὰ τὰ ἐργαστήρια, ὡς σκεύεσι χρωμένων· καὶ οἱ ἀγροὶ μίαν τινὰ τῶν προσόδων καὶ ταύτην ἔχουσι τὴν ἀπὸ τῶν φύλλων. ὁ μὲν δὴ κύαμος τοιοῦτος· ἡ δὲ βύβλος ἐνταῦθα μὲν οὐ πολλὴ φύεται (οὐ γὰρ ἀσκεῖται), ἐν δὲ τοῖς κάτω μέρεσι τοῦ Δέλτα πολλή, ἡ μὲν χείρων, ἡ δὲ βελτίων, ἡ ἱερα-

est cursus stadiorum nongentorum. Parætonium civitas est, et portus magnus quadraginta fere stadiorum. Hanc urbem alii Parætonium, alii Ammoniam vocant. In intermedio spatio est Ægyptiorum pagus et Ænesisphyra (Νησισφύρα *codd.*) promontorium et Tyndarii scopuli, qui sunt quattuor parvæ insulæ portum habentes. Sequitur Drepanum promontorium et insula Ænesippia cum portu et pagus Apis, a quo Parætonium usque sunt stadia centum, ad Ammonis autem templum quinque dierum iter; a Parætonio Alexandriam circiter mille et trecenta stadia. Inter hæc primo est albi soli promontorium, quod Alba acta nominatur; hinc Phœnicûs portus et Pnigeus pagus; deinde Pedonia (Σιδωνία *codd.*) insula cum portu; sequuntur Antiphræ paullo longius a mari. Tota hæc regio nequaquam vini ferax est, testa plus maris quam vini recipiente, quod Libycum (Bycium, Βύκιον?) appellant; hoc et zytho Alexandrina plebs ut plurimum uti solet; maxime autem Antiphræ dicteriis impetuntur. Deinde est portus Derris appellatus, propter petram quandam proximam, nigram colore et pelli persimilem. Vocatur etiam Zephyrium locus quidam propinquus. Postea est alius portus nomine Leucaspis et alii complures; hinc Cynossema et post id Taposiris, non tamen ad mare, quo in loco magnus conventus frequentatur; alia Taposiris satis longe ultra urbem sita est; prope eam locus quidam est saxosus ad mare, ubi omni anni tempore frequentes sunt comessantium conventus. Sequitur Plinthina et Niciæ pagus et Cherronesus castellum propinquum jam Alexandriæ et Necropoli, unde distat stadia septuaginta. Lacus autem Maria, qui huc usque pertendit, latitudinem habet supra centum quinquaginta stadiorum, longitudinem intra trecenta. Habet insulas octo, et loca circumsita omnia bene habitata. In his locis maxima vini copia est, adeo ut etiam Mareoticum vinum diffundatur et in longum tempus servetur.

15. In Ægypti lacubus ac paludibus byblus nascitur, et Ægyptiaca faba, ex qua pocula fiunt, quæ ciboria dicunt. Utriusque plantæ virgæ altitudine fere æquales, ad decem pedes altæ sunt. Byblus nuda virga est, lanuginem quandam in vertice habens. Faba in multis partibus et folia et flores emittit, et fructum fabæ nostræ persimilem, magnitudine solum et gustu differentem. Itaque fabeta jucundum quendam aspectum ac delectationem præbent convivia in iis agitantibus; agitare vero solent in scaphis thalamiferis densissima fabeta subeuntes et eorum foliis obumbrati: quæ adeo magna sunt, ut poculorum et catinorum usum præbeant, (habent enim etiam concavitatem quandam ad id idoneam); unde Alexandrinæ officinæ iis plenæ sunt, et pro vasis utuntur. Agri ex his foliis quoque reditum aliquem habent. Ac faba quidem talis; byblus vero hoc quidem in loco non multa nascitur (non enim excolitur), in inferioribus autem ipsius Delta partibus permulta est, alia deterior, alia melior, sacerdotalis scilicet

τική· κἀνταῦθα δέ τινες τῶν τὰς προσόδους ἐπεκτείνειν βουλομένων μετήνεγκαν τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐντρέχειαν, ἣν ἐκεῖνοι παρεῦρον ἐπὶ τοῦ φοίνικος, καὶ μάλιστα τοῦ καρυωτοῦ, καὶ τοῦ βαλσάμου· οὐ γὰρ ἐῶσι πολλαχοῦ φύεσθαι, τῇ δὲ σπάνει τιμὴν ἐπιτιθέντες τὴν πρόσοδον οὕτως αὔξουσι, τὴν δὲ κοινὴν χρείαν διαλυμαίνονται.

16. Ἐν δεξιᾷ δὲ τῆς Κανωβικῆς πύλης ἐξιόντι ἡ διῶρύξ ἐστιν ἡ ἐπὶ Κάνωβον συνάπτουσα τῇ λίμνῃ· ταύτῃ δὲ καὶ ἐπὶ Σχεδίαν ὁ πλοῦς ἐπὶ τὸν μέγαν ποταμὸν καὶ ἐπὶ τὸν Κάνωβον, πρῶτον δὲ ἐπὶ τὴν Ἐλευσῖνα· ἔστι δ' αὕτη κατοικία πλησίον τῆς τε Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Νικοπόλεως ἐπ' αὐτῇ τῇ Κανωβικῇ διώρυγι κειμένη, διαίτας ἔχουσα καὶ ἀπόψεις τοῖς καπυρίζειν βουλομένοις καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξίν, ἀρχή τις Κανωβισμοῦ καὶ τῆς ἐκεῖ λαμυρίας. ἀπὸ δὲ τῆς Ἐλευσῖνος προελθοῦσι μικρὸν ἐν δεξιᾷ ἐστιν ἡ διῶρυξ ἀνάγουσα ἐπὶ τὴν Σχεδίαν· διέχει δὲ τετράσχοινον τῆς Ἀλεξανδρείας ἡ Σχεδία, κατοικία πόλεως, ἐν ᾗ τὸ ναύσταθμον τῶν θαλαμηγῶν πλοίων, ἐφ' οἷς οἱ ἡγεμόνες εἰς τὴν ἄνω χώραν ἀναπλέουσιν· ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ τελώνιον τῶν ἄνωθεν καταγομένων καὶ ἀναγομένων· οὗ χάριν καὶ σχεδία ἔζευκται ἐπὶ τῷ ποταμῷ, ἀφ' ἧς καὶ τοὔνομα τῷ τόπῳ. μετὰ δὲ τὴν διώρυγα τὴν ἐπὶ Σχεδίαν ἄγουσαν ὁ ἑξῆς ἐπὶ τὸν Κάνωβον πλοῦς ἐστι παράλληλος τῇ παραλίᾳ τῇ ἀπὸ Φάρου μέχρι τοῦ Κανωβικοῦ στόματος· στενὴ γάρ τις ταινία μεταξὺ διήκει τοῦ τε πελάγους καὶ τῆς διώρυγος, ἐν ᾗ ἐστιν ἥ τε μικρὰ Ταπόσειρις μετὰ τὴν Νικόπολιν καὶ τὸ Ζεφύριον, ἄκρα ναΐσκον ἔχουσα Ἀρσινόης Ἀφροδίτης· τὸ δὲ παλαιὸν καὶ Θῶνίν τινα πόλιν ἐνταῦθά φασιν, ἐπώνυμον τοῦ βασιλέως τοῦ δεξαμένου Μενέλαόν τε καὶ Ἑλένην ξενίᾳ. περὶ οὖν τῶν τῆς Ἑλένης φαρμάκων φησὶν οὕτως ὁ ποιητής·

ἐσθλά, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θῶνος παράκοιτις.

17. Κάνωβος δ' ἐστὶ πόλις ἐν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίοις ἀπὸ Ἀλεξανδρείας πεζῇ ἰοῦσιν, ἐπώνυμος Κανώβου τοῦ Μενελάου κυβερνήτου, ἀποθανόντος αὐτόθι, ἔχουσα τὸ τοῦ Σαράπιδος ἱερὸν πολλῇ ἁγιστείᾳ τιμώμενον καὶ θεραπείας ἐκφέρον, ὥστε καὶ τοὺς ἐλλογιμωτάτους ἄνδρας πιστεύειν καὶ ἐγκοιμᾶσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν ἢ ἑτέρους. συγγράφουσι δέ τινες καὶ τὰς θεραπείας, ἄλλοι δὲ ἀρετὰς τῶν ἐνταῦθα λογίων. ἀντὶ πάντων δ' ἐστὶν ὁ τῶν πανηγυριστῶν ὄχλος τῶν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας κατιόντων τῇ διώρυγι· πᾶσα γὰρ ἡμέρα καὶ πᾶσα νὺξ πληθύει τῶν [μὲν] ἐν τοῖς πλοιαρίοις καταυλουμένων καὶ κατορχουμένων ἀνέδην μετὰ τῆς ἐσχάτης ἀκολασίας, καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, τῶν δ' ἐν αὐτῷ τῷ Κανώβῳ καταγωγὰς ἐχόντων, ἐπικειμένας τῇ διώρυγι εὐφυεῖς πρὸς τὴν τοιαύτην ἄνεσιν καὶ εὐωχίαν.

18. Μετὰ δὲ τὸν Κάνωβόν ἐστι τὸ Ἡράκλειον (τὸ) Ἡρακλέους ἔχον ἱερόν· εἶτα τὸ Κανωβικὸν στόμα καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ Δέλτα. τὰ δ' ἐν δεξιᾷ τῆς Κανωβικῆς

Nonnulli, ut reditus augerent, Judaicam versutiam huc quoque adhibuerunt, quam illi in palma, caryotica præsertim, atque in balsamo excogitaverant; non enim permittunt multis in locis nasci; quo fit ut raritati pretium imponentes, reditum quidem augeant, communi vero usui damnum afferant.

16. E Canobica porta exeunti ad dextram est fossa, quæ lacui jungitur et Canobum fert. Per eam tum ad Schediam (*sive Ratem*) ad magnum fluvium, tum Canobum navigatur, prius tamen Eleusinem, qui pagus est Alexandriæ et Nicopoli proximus, ad ipsam Canobicam fossam situs; conclavia habet et prospectus in usum virorum mulierumque qui gulæ ventrique indulgere volunt, initium quoddam Canobicæ vitæ et protervitatis. Paululum ab Eleusine progresso ad dextram est fossa, quæ Schediam deducit. Schedia quattuor schœnis distat ab Alexandria; pagus urbi similis est, in quo navale est thalamiferorum navigiorum, quibus principes in superiorem navigant regionem. Ibi etiam earum rerum vectigal exigitur, quæ à superiore regione importantur et eo exportantur; cujus gratia et rati fluvius junctus, et ab ea loco nomen inditum est. Post fossam, quæ Schediam ducit, sequens navigatio ad Canobum est parallela oræ maritimæ, quæ est a Pharo usque ad Canobicum ostium. Angusta enim quædam fascia inter pelagus et fossam extenditur, in qua est parva Taposiris post Nicopolim ac Zephyrium promontorium cum sacello Veneris Arsinoes. Hoc in loco dicunt olim urbem Thonim fuisse, a rege denominatam, qui Menelaum et Helenam hospitio excepit. Sane de medicamentis Helenæ sic poeta inquit (Od. 4,228) :

Optima quæ Polydamna illi Thonis dedit uxor.

17. Canobus urbs centum viginti stadiis distat ab Alexandria terrestri itinere, cognominis Canobi, qui Menelai gubernator fuerat, et ibi mortuus est. Habet Serapidis templum religiosissime cultum, et curationes edens, adeo ut etiam nobilissimi viri ei credant, et pro se vel ipsi vel per alios insomnia ibi captent. Sunt qui curationes conscribant, quidam virtutes ibi editorum oraculorum. Sed ante omnia memorabilis est eorum turba, qui ad festivos conventus per fossam Alexandria descendunt. Nam singulis diebus ac noctibus plenus locus est virorum mulierumque, qui vel in navigiis extrema cum lascivia cantant atque tripudiant, vel in ipso Canobo diversoria habent fossæ apposita et ad hujusmodi levitatem atque oblectationes idonea.

18. Post Canobum est Heraclium, quod Herculis templum habet; inde est Canobicum ostium et Delta regionis initium. Ad dextram Canobicæ fossæ Menelaiticus nomus

διώρυγος ὁ Μενελαΐτης ἐστὶ νομὸς ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου καλούμενος, οὐ μὰ Δία ἀπὸ τοῦ ἥρωος, ὡς ἔνιοί φασιν, ὧν καὶ Ἀρτεμίδωρος. μετὰ δὲ τὸ Κανωβικὸν στόμα ἐστὶ τὸ Βολβίτινον, εἶτα τὸ Σεβεννυτικὸν καὶ τὸ Φατνιτικόν, τρίτον ὑπάρχον τῷ μεγέθει παρὰ τὰ πρῶτα δύο, οἷς ὥρισται τὸ Δέλτα· καὶ γὰρ οὐ πόρρω τῆς κορυφῆς σχίζεται εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ Δέλτα. τῷ δὲ Φατνιτικῷ συνάπτει τὸ Μενδήσιον, εἶτα τὸ Τανιτικὸν καὶ τελευταῖον τὸ Πηλουσιακόν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα τούτων μεταξύ, ὡς ἂν ψευδοστόματα, ἀσημότερα. ἔχει μὲν οὖν εἰσαγωγὰς τὰ στόματα, ἀλλ' οὐκ εὐφυεῖς οὐδὲ μεγάλοις πλοίοις, ἀλλ' ὑπηρετικοῖς διὰ τὸ βραχέα εἶναι καὶ ἑλώδη. μάλιστα μέντοι τῷ Κανωβικῷ στόματι ἐχρῶντο ὡς ἐμπορίῳ, τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν λιμένων ἀποκεκλειμένων, ὡς προείπομεν. Μετὰ δὲ τὸ Βολβίτινον στόμα ἐπὶ πλέον ἔκκειται ταπεινὴ καὶ ἀμμώδης ἄκρα· καλεῖται δὲ Ἀγνοῦ κέρας· εἶθ' ἡ Περσέως σκοπὴ καὶ τὸ Μιλησίων τεῖχος· πλεύσαντες γὰρ ἐπὶ Ψαμμιτίχου τριάκοντα ναυσὶ Μιλήσιοι (κατὰ Κυαξάρη δ' οὗτος ἦν τὸν Μῆδον) κατέσχον εἰς τὸ στόμα τὸ Βολβίτινον, εἶτ' ἐκβάντες ἐτείχισαν τὸ λεχθὲν κτίσμα· χρόνῳ δ' ἀναπλεύσαντες εἰς τὸν Σαϊτικὸν νομὸν καταναυμαχήσαντες Ἰνάρων πόλιν ἔκτισαν Ναύκρατιν οὐ πολὺ τῆς Σχεδίας ὕπερθεν. μετὰ δὲ τὸ τῶν Μιλησίων τεῖχος ἐπὶ τὸ Σεβεννυτικὸν προϊόντι στόμα λίμναι εἰσίν, ὧν ἡ ἑτέρα Βουτικὴ καλεῖται ἀπὸ Βούτου πόλεως, καὶ ἡ Σεβεννυτικὴ δὲ πόλις καὶ ἡ Σάις, μητρόπολις τῆς κάτω χώρας, ἐν ᾗ τιμῶσι τὴν Ἀθηνᾶν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ αὐτῆς ἡ θήκη κεῖται τοῦ Ψαμμιτίχου· περὶ δὲ τὴν Βοῦτον καὶ Ἑρμοῦ πόλις ἐν νήσῳ κειμένη· ἐν δὲ τῇ Βούτῳ Λητοῦς ἐστι μαντεῖον.

19. Ἐν δὲ τῇ μεσογείῳ τῇ ὑπὲρ τοῦ Σεβεννυτικοῦ καὶ Φατνιτικοῦ στόματος Ξόις ἐστὶ καὶ νῆσος καὶ πόλις ἐν τῷ Σεβεννυτικῷ νομῷ. ἔστι δε καὶ Ἑρμοῦ πόλις καὶ Λύκου πόλις καὶ Μένδης, ὅπου τὸν Πᾶνα τιμῶσι καὶ τῶν ζῴων τράγον· ὡς δὲ Πίνδαρός φησιν, οἱ τράγοι ἐνταῦθα γυναιξὶ μίγνυνται. πλησίον δὲ Μένδητος καὶ Διὸς πόλις καὶ αἱ περὶ αὐτὴν λίμναι καὶ Λεοντόπολις· εἶτ' ἀπωτέρω ἡ Βούσιρις πόλις ἐν τῷ Βουσιρίτῃ νομῷ καὶ Κυνὸς πόλις. φησὶ δ' Ἐρατοσθένης κοινὸν μὲν εἶναι τοῖς βαρβάροις πᾶσιν ἔθος τὴν ξενηλασίαν, τοὺς δ' Αἰγυπτίους ἐλέγχεσθαι διὰ τῶν περὶ τὸν Βούσιριν μεμυθευμένων ἐν τῷ Βουσιρίτῃ νομῷ, διαβάλλειν τὴν ἀξενίαν βουλομένων τοῦ τόπου τούτου τῶν ὕστερον, οὐ βασιλέως, μὰ Δία, οὐδὲ τυράννου γενομένου τινὸς (τοῦ) Βουσίριδος· προσεπιφημισθῆναι δὲ καὶ τὸ

Αἴγυπτόνδ' ἰέναι δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε,

προσλαμβάνοντος πρὸς τοῦτο πάμπολυ καὶ τοῦ ἀλιμένου καὶ τοῦ μηδὲ τὸν ὄντα λιμένα ἀνεῖσθαι τὸν πρὸς τῇ Φάρῳ, φρουρεῖσθαι δ' ὑπὸ βουκόλων λῃστῶν ἐπιτιθεμένων τοῖς προσορμιζομένοις· Καρχηδονίους δὲ καταποντοῦν, εἴ τις τῶν ξένων εἰς Σαρδὼ παραπλεύσειεν ἢ ἐπὶ Στήλας· διὰ δὲ ταῦτ' ἀπιστεῖσθαι τὰ πολλὰ τῶν

est, a fratre primi Ptolemæi appellata, et non mehercule ab heroe, ut quidam volunt, e quibus est Artemidorus. Post Canobicum ostium est Bolbitinum, hinc Sebennyticum et Phatniticum (Phatnicum *codd.*), quod magnitudine tertium est præter prima duo; quibus Delta terminatur; nam haud procul a vertice scinditur versus Delta partem interiorem; Phatnitico vero succedit Mendesium, huic Taniticum, ultimum est Pelusiacum. Sunt inter hæc alia quædam ignobiliora et quasi falsa ostia; habent enim ingressus, non tamen aptos magnis navigiis, sed scaphis, propterea quod brevia ac paludes loca ea obtinent. Præcipue autem Canobico ostio utebantur tanquam emporio, occlusis Alexandriæ portubus, ut ante dictum est. Post Bolbitinum ostium, arenosum quoddam et humile promontorium longe porrigitur, quod Agni cornu appellatur. Postea est Persei specula et Milesiorum murus. Nam Milesii regnante Psammiticho (qui Cyaxaris Medi temporibus vixit) triginta navibus navigantes, Bolbitinum ostium appulerunt, ibique egressi dictum opus construxerunt. Tempore post in Saiticam præfecturam navigantes, Inaro navali prœlio superato, Naucratim urbem non multo supra Schediam condiderunt. Post Milesiorum murum ad Sebennyticum ostium procedenti sunt lacus, quorum alter Buticus a Buto urbe nominatur, et Sebennytica urbs et Sais, inferioris regionis metropolis, in qua Minervam colunt; in templo ejus Psammitichi sepultura est. Circa Butum etiam Hermopolis in insula jacet. Buti est Latonæ oraculum.

19. In mediterranea supra Sebennyticum et Phatniticum ostium est Xois insula et civitas in Sebennytica præfectura. Ibidem est etiam Hermopolis et Lycopolis et Mendes, ubi Pan colitur, et hircus animal, et (ut Pindarus ait) hoc in loco hirci cum mulieribus coeunt. Prope Mendetem est Diospolis et lacus circa eam et Leontopolis; dein ulterius in Busiritica præfectura est Busiris civitas et Cynospolis. Auctor est Eratosthenes communem barbaris omnibus consuetudinem esse, ut hospites pellant; Ægyptios vero accusari propter ea, quæ in fabulis de Busiride et Busiritica præfectura dicta sunt, volentibus posteris loci hujus inhospitalitatem calumniari, quum medius fidius nullus neque rex fuerit Busiris, nec tyrannus. Insuper illud quoque sparsum esse (*Od.* 4, 483):

Longum iter exantlatur in Ægyptum atque molestum.

Permultum ad hanc opinionem contulisse etiam portuum defectum et quod ne is quidem qui præsto esset ad Pharum portus pateret, sed a bubulcis custodiretur, hominibus latrocinio deditis, qui applicantes eo adorirentur. Carthaginienses vero demergere navem, si quis peregrinorum in Sardiniam vel ad Herculis columnas præternavigaret; indeque fieri ut pleraque quæ de occidentalibus regionibus

ἑσπερίων· καὶ τοὺς Πέρσας δὲ κακῶς ἡγεῖσθαι τοῖς πρέσβεσι τὰς ὁδοὺς κύκλῳ καὶ διὰ δυσκόλων.

20. Συνάπτει δὲ καὶ ὁ Ἀθριβίτης νομὸς καὶ Ἄθριβις πόλις καὶ ἔτι ὁ Προσωπίτης νομός, ἐν ᾧ Ἀφροδίτης πόλις. ὑπὲρ δὲ τὸ Μενδήσιον στόμα καὶ τὸ Τανιτικὸν λίμνη μεγάλη καὶ ὁ Μενδήσιός ἐστι νομὸς καὶ ὁ Λεοντοπολίτης καὶ πόλις Ἀφροδίτης καὶ ὁ Φαρβητίτης νομός· εἶτα τὸ Τανιτικὸν στόμα, ὅ τινες Σαϊτικὸν λέγουσι, καὶ ὁ Τανίτης νομὸς καὶ πόλις ἐν αὐτῷ μεγάλη Τάνις.

21. Μεταξὺ δὲ τοῦ Τανιτικοῦ καὶ τοῦ Πηλουσιακοῦ λίμναι καὶ ἕλη μεγάλα καὶ συνεχῆ κώμας πολλὰς ἔχοντα· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Πηλούσιον κύκλῳ περικείμενα ἔχει ἕλη, ἅ τινες Βάραθρα καλοῦσι, καὶ τέλματα· ᾤκισται δ' ἀπὸ θαλάττης ἐν πλείοσιν ἢ εἴκοσι σταδίοις, τὸν δὲ κύκλον ἔχει τοῦ τείχους σταδίων εἴκοσιν· ὠνόμασται δ' ἀπὸ τοῦ πηλοῦ (καὶ) τῶν τελμάτων. ταύτῃ δὲ καὶ δυσείσβολός ἐστιν ἡ Αἴγυπτος ἐκ τῶν ἑωθινῶν τόπων τῶν κατὰ Φοινίκην καὶ τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἐκ τῆς Ἀραβίας δὲ τῆς Ναβαταίων, ἥπερ ἐστὶ προσεχής, διὰ τούτων ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἡ ὁδός. ἡ δὲ μεταξὺ τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου Ἀραβία μέν ἐστι, καὶ ἐπί γε τῶν ἄκρων αὐτῆς ἵδρυται τὸ Πηλούσιον· ἀλλ' ἔρημος ἅπασά ἐστι καὶ ἄβατος στρατοπέδῳ. ὁ δὲ μεταξὺ ἰσθμὸς Πηλουσίου καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ καθ' Ἡρώων πόλιν χιλίων μέν ἐστι σταδίων, ὡς δὲ Ποσειδώνιός φησιν, ἐλαττόνων ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων· πρὸς δὲ τῷ ἄνυδρος εἶναι καὶ ἀμμώδης ἑρπετῶν πλῆθος ἔχει τῶν ἀμμοδυτῶν.

22. Ἀπὸ δὲ Σχεδίας ἀναπλέουσιν ἐπὶ Μέμφιν ἐν δεξιᾷ μέν εἰσι πάμπολλαι κῶμαι μέχρι τῆς Μαρείας λίμνης, ὧν ἐστι καὶ ἡ Χαβρίου κώμη καλουμένη· ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ Ἑρμοῦ πόλις ἐστίν· εἶτα Γυναικῶν πόλις καὶ νομὸς Γυναικοπολίτης· ἐφεξῆς δὲ Μώμεμφις καὶ Μωμεμφίτης νομός· μεταξὺ δὲ διώρυγες πλείους εἰς τὴν Μαρεῶτιν. οἱ δὲ Μωμεμφῖται τὴν Ἀφροδίτην τιμῶσι, καὶ τρέφεται θήλεια βοῦς ἱερά, καθάπερ ἐν Μέμφει ὁ Ἆπις, ἐν Ἡλίου δὲ πόλει ὁ Μνεῦις· οὗτοι μὲν οὖν θεοὶ νομίζονται, οἱ δὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις (παρὰ πολλοῖς γὰρ δὴ ἔν τε τῷ Δέλτα καὶ ἔξω αὐτοῦ τοῖς μὲν ἄρρην, τοῖς δὲ θήλεια τρέφεται), οὗτοι δὲ θεοὶ μὲν οὐ νομίζονται, ἱεροὶ δέ.

23. Ὑπὲρ δὲ Μωμέμφεώς εἰσι δύο νιτρίαι πλεῖστον νίτρον ἔχουσαι καὶ νομὸς Νιτριώτης. τιμᾶται δ' ἐνταῦθα ὁ Σάραπις καὶ παρὰ μόνοις τούτοις θύεται ἐν Αἰγύπτῳ πρόβατον· πλησίον δὲ καὶ ἐνταῦθα πόλις Μενέλαος, ἐν ἀριστερᾷ δὲ ἐν τῷ Δέλτα ἐπὶ μὲν τῷ ποταμῷ Ναύκρατις, ἀπὸ δὲ τοῦ ποταμοῦ δίσχοινον διέχουσα ἡ Σάις καὶ μικρὸν ταύτης ὕπερθε τὸ τοῦ Ὀσίριδος ἄσυλον, ἐν ᾧ κεῖσθαι τὸν Ὄσιρίν φασιν. ἀμφισβητοῦσι δὲ τούτου πολλοί, καὶ μάλιστα οἱ τὰς Φιλὰς οἰκοῦντες τὰς ὑπὲρ Συήνης καὶ τῆς Ἐλεφαντίνης. μυθεύουσι γὰρ δή, διότι ἡ Ἶσις κατὰ πολλοὺς τόπους κατὰ γῆς θείη σοροὺς τοῦ Ὀσίριδος (μία δὲ τούτων ἦν ἔχουσα

ferantur, fidem non inveniant; Persas quoque legatos male ducere per ambages et difficilia loca.

20. Contigua dictis est etiam Athribitica præfectura et Athribis urbs, porro Prosopitica præfectura, in qua est Veneris civitas. Supra Mendesium vero ac Taniticum ostium est magnus lacus et Mendesia præfectura et Leontopolitana, et Veneris civitas, et Pharbetita præfectura; postea Taniticum ostium, quod nonnulli Saiticum vocant, et Tanitica præfectura, in eaque urbs magna Tanis.

21. Inter Taniticum Pelusiacumque ostium sunt lacus et maximæ ac continuæ paludes, quæ pagos multos habent. Pelusium quoque ipsum est cinctum lacubus, quæ nonnulli Barathra vocant, nec non paludibus. Sita est urbs supra mare stadiis amplius viginti; muri ambitus est stadiorum viginti; a *pelo* i. e. luto stagnorum nomen habet. Ibi Ægyptus difficilis intratu est ab orientalibus partibus ad Phœniciam ac Judæam; ex Arabia quoque Nabatæa, quæ continua est, per has regiones via in Ægyptum ducit. Regio inter Nilum et Arabicum sinum media, jam est quidem Arabia, et in extremis ejus partibus situm est Pelusium: verum tota deserta est et exercitui invia. Isthmus, qui inter Pelusium est atque recessum sinus, qui ad Heroum urbem accedit, mille (900 *codd.*) est stadiorum, ut vero Posidonius sentit, paulo pauciorum quam mille quingentorum. Præterquam autem quod aqua caret, et arenis est obsitus, etiam multos serpentes habet, qui se abdunt in arenas.

22. A Schedia ad Memphim sursum naviganti ad dextram sunt pagi plurimi usque in lacum Mariam, e quibus est is qui Chabriæ pagus appellatur; ad flumen est Hermopolis, deinde Gynæcônpolis, et Gynæcopolitana præfectura; sequitur Momemphis et Momemphitana præfectura; in medio sunt fossæ plurimæ, in Mareotim exeuntes. Momemphitæ Venerem colunt, et sacram vaccam alunt, quemadmodum Apis bos in Memphi, Heliopoli autem Mneuis nutriuntur. Et hi quidem dii putantur, qui vero apud ceteros sunt (nam apud multos sane tum in Delta regione tum extra eam aut mas aut femina bos alitur), hi non dii quidem esse censentur, sacri tamen putantur.

23. Supra Momemphim sunt nitri lacus duo qui nitrum plurimum habent, indeque dictus Nitriotes nomus. Hic Sarapis colitur, et apud hos solum in Ægypto ovis deo mactatur; non procul hinc est urbs nomine Menelaus; ad sinistram vero in ipso Delta et ad fluvium est Naucratis, et duobus schœnis a flumine distans Sais, et paulo supra eam Osiridis asylum, in quo Osirim jacere arbitrantur. Controversia de hoc multis est, et iis præsertim, qui Philas supra Syenen et Elephantinam sitas habitant; fabulantur enim Isim multis in locis sub terram Osiridis loculos po-

τὸν Ὄσιριν, ἀφανὴς πᾶσι), τοῦτο δὲ πράξειε λαθεῖν βουλομένη τὸν Τυφῶνα, μὴ ἐπελθὼν ἐκρίψειε τὸ σῶμα τῆς θήκης.

24. Ἀπὸ μὲν δὴ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τὴν τοῦ Δέλτα κορυφὴν αὕτη ἡ περιήγησις. φησὶ δ' ὁ Ἀρτεμίδωρος σχοίνων ὀκτὼ καὶ εἴκοσι τὸν ἀνάπλουν, τοῦτο δ' εἶναι σταδίους ὀκτακοσίους τετταράκοντα, λογιζόμενος τριακοντασταδίαν τὴν σχοῖνον· ἡμῖν μέντοι πλέουσιν ἄλλοτ' ἄλλῳ μέτρῳ χρώμενοι τῶν σχοίνων ἀπεδίδοσαν τὰ διαστήματα, ὥστε καὶ τετταράκοντα σταδίους καὶ ἔτι μείζους κατὰ τόπους ὁμολογεῖσθαι παρ' αὐτῶν. καὶ διότι παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις ἄστατόν ἐστι τὸ τῆς σχοίνου μέτρον, αὐτὸς ὁ Ἀρτεμίδωρος ἐν τοῖς ἑξῆς δηλοῖ. ἀπὸ μὲν γὰρ Μέμφεως μέχρι Θηβαΐδος τὴν σχοῖνον ἑκάστην φησὶν εἶναι σταδίων ἑκατὸν εἴκοσιν, ἀπὸ δὲ τῆς Θηβαΐδος μέχρι Συήνης ἑξήκοντα, ἀπὸ δὲ Πηλουσίου πρὸς τὴν αὐτὴν ἀναπλέουσι κορυφὴν σχοίνους μὲν πέντε καὶ εἴκοσί φησι, σταδίους δὲ ἑπτακοσίους πεντήκοντα, τῷ αὐτῷ μέτρῳ χρησάμενος. πρώτην δ' ἐκ τοῦ Πηλουσίου προελθοῦσιν εἶναι διώρυγα τὴν πληροῦσαν τὰς κατὰ τὰ ἕλη καλουμένας λίμνας, αἳ δύο μέν εἰσιν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ κεῖνται τοῦ μεγάλου ποταμοῦ ὑπὲρ τὸ Πηλούσιον ἐν τῇ Ἀραβίᾳ· καὶ ἄλλας δὲ λέγει λίμνας καὶ διώρυγας ἐν τοῖς αὐτοῖς μέρεσιν ἔξω τοῦ Δέλτα. ἔστι δὲ καὶ νομὸς Σεθρωίτης παρὰ τὴν ἑτέραν λίμνην· ἕνα δὲ τῶν δέκα τῶν ἐν τῷ Δέλτα διαριθμεῖται καὶ τοῦτον· εἰς δὲ τὰς αὐτὰς λίμνας συμβάλλουσι καὶ ἄλλαι δύο διώρυγες.

25. Ἄλλη δ' ἐστὶν ἐκδιδοῦσα εἰς τὴν Ἐρυθρὰν καὶ τὸν Ἀράβιον κόλπον κατὰ πόλιν Ἀρσινόην, ἣν ἔνιοι Κλεοπατρίδα καλοῦσι. διαρρεῖ δὲ καὶ διὰ τῶν πικρῶν καλουμένων λιμνῶν, αἳ πρότερον μὲν ἦσαν πικραί, τμηθείσης δὲ τῆς διώρυγος τῆς λεχθείσης μετεβάλοντο τῇ κράσει τοῦ ποταμοῦ, καὶ νῦν εἰσιν εὔοψοι, μεσταὶ δὲ καὶ τῶν λιμναίων ὀρνέων. ἐτμήθη δὲ ἡ διῶρυξ κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ Σεσώστριος πρὸ τῶν Τρωικῶν, οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ Ψαμμιτίχου παιδός, ἀρξαμένου μόνον, εἶτ' ἐκλιπόντος τὸν βίον, ὕστερον δὲ ὑπὸ Δαρείου τοῦ πρώτου, διαδεξαμένου τὸ ἑξῆς ἔργον. καὶ οὗτος δὲ δόξῃ ψευδεῖ πεισθεὶς ἀφῆκε τὸ ἔργον περὶ συντέλειαν ἤδη· ἐπείσθη γὰρ μετεωροτέραν εἶναι τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν τῆς Αἰγύπτου καί, εἰ διακοπείη πᾶς ὁ μεταξὺ ἰσθμός, ἐπικλυσθήσεσθαι τῇ θαλάττῃ τὴν Αἴγυπτον· οἱ μέντοι Πτολεμαϊκοὶ βασιλεῖς διακόψαντες κλειστὸν ἐποίησαν τὸν Εὔριπον, ὥστε, ὅτε βούλοιντο, ἐκπλεῖν ἀκωλύτως εἰς τὴν ἔξω θάλατταν καὶ εἰσπλεῖν πάλιν. εἴρηται δὲ καὶ περὶ τῆς τῶν ὑδάτων ἐπιφανείας καὶ ἐν τοῖς πρώτοις ὑπομνήμασι.

26. Πλησίον δὲ τῆς Ἀρσινόης καὶ ἡ τῶν Ἡρώων ἐστὶ πόλις καὶ ἡ Κλεοπατρὶς ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου τῷ πρὸς Αἴγυπτον καὶ λιμένες καὶ κατοικίαι διώρυγές τε πλείους καὶ λίμναι πλησιάζουσαι τούτοις· ἐνταῦθα δ' ἐστὶ καὶ ὁ Φαγρωριοπολίτης νομὸς καὶ πόλις Φαγρωριόπολις. ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς διώρυγος τῆς ἐκ-

suisse, in uno duntaxat Osirim fuisse reconditum, omnibus aliis ignotum; id vero eam fecisse, ut falleret Typhonem, ne inventum corpus ex sepulcro erueret.

24. Atque ab Alexandria quidem ad Delta verticem tantum est circuitionis. Artemidorus dicit octo ac viginti schœnorum adverso amne eam navigationem esse, hos vero efficere octingenta et quadraginta stadia; nam triginta stadiorum schœnum facit. Nobis quidem navigantibus alia atque alia schœnorum mensura usi distantias indicaverunt, ut etiam quadraginta stadiorum schœnos ac majores etiam faterentur pro ratione locorum. Esse autem apud Ægyptios variam schœnorum quantitatem, ipse Artemidorus in sequentibus declarat; a Memphi enim usque ad Thebaidem schœnos singulos pronunciat esse centum ac viginti stadiorum, a Thebaide usque ad Syenen sexaginta; a Pelusio autem ad eundem verticem sursum navigantibus schœnos quinque ac viginti dicit, stadia septingenta et quinquaginta, superius dictam usurpans mensuram. Porro tradit, a Pelusio procedenti primam occurrere fossam, quæ lacus eos implet, qui ad paludes vocantur. Atque ii quidem duo sunt, et ad sinistram magni fluminis jacent supra Pelusium in Arabia; porro alios quosdam lacus et fossas esse dicit in iisdem partibus extra Delta. Ad alterum lacum est etiam præfectura Sethroitica; ceterum hanc quoque inter decem illas numerat, quæ in Delta sint. In eosdem lacus etiam aliæ duæ fossæ conveniunt.

25. Est alia, quæ in Rubrum mare et Arabicum sinum exit ad urbem Arsinoen, quam nonnulli Cleopatridem vocant. Perfluit fossa lacus amaros dictos, qui quum antiquitus amari essent, facta fossa et admixto flumine, sunt immutati, ac nunc bonos ferunt pisces, et aquatilibus volucribus abundant. Fossa primum a Sesostri incisa est ante bellum Trojanum; nonnulli vero eam a Psammitichi filio solum inchoatam putant, et morte hunc præcipiente, postea Darium primum in operis absolutionem successisse. Is opus pæne absolutum deseruit; falso enim ei erat persuasum, Rubrum mare Ægypto esse sublimius, ideoque, si intermedius isthmus incideretur, Ægyptum a mari obrutum iri. Ptolemaici quidem reges eum ad mare perducentes, Euripum clausum fecerunt, ut, quum vellent, in exterius mare navigarent, ac rursum sine impedimento reverterentur. De superficie autem aquarum dictum est etiam in prioribus commentariis (I, 2, 20. 3, 8).

26. Prope Arsinoen est Heroum civitas et Cleopatris in Arabici sinus intimo recessu qui juxta Ægyptum est, item portus et habitationes et fossæ complures et lacus iis vicini. Ibidem est Phagroriopolitana præfectura et Phagroriopolis urbs. Fossæ autem in mare Rubrum exeuntis

διδούσης εἰς τὴν Ἐρυθρὰν ἀπὸ κώμης ἄρχεται Φακούσσης, ᾗ συνεχής ἐστι καὶ ἡ Φίλωνος κώμη· πλάτος δ' ἔχει πηχῶν ἑκατὸν ἡ διῶρυξ, βάθος δ' ὅσον ἀρκεῖν μυριοφόρῳ νηί· οὗτοι δ' οἱ τόποι πλησιάζουσι τῇ κορυφῇ τοῦ Δέλτα.

27. Αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ Βούβαστος πόλις καὶ ὁ Βουβαστίτης νομός· καὶ ὑπὲρ αὐτὸν ὁ Ἡλιοπολίτης νομός. ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ἡ τοῦ Ἡλίου πόλις ἐπὶ χώματος ἀξιολόγου κειμένη, τὸ ἱερὸν ἔχουσα τοῦ Ἡλίου καὶ τὸν βοῦν τὸν Μνεῦιν ἐν σηκῷ τινι τρεφόμενον, ὃς παρ' αὐτοῖς νενόμισται θεός, ὥσπερ καὶ ἐν Μέμφει ὁ Ἆπις. πρόκεινται δὲ τοῦ χώματος λίμναι, τὴν ἀνάχυσιν ἐκ τῆς πλησίον διώρυγος ἔχουσαι. νυνὶ μὲν οὖν ἐστι πανέρημος ἡ πόλις, τὸ ἱερὸν ἔχουσα τῷ Αἰγυπτίῳ τρόπῳ κατεσκευασμένον ἀρχαῖον, ἔχον πολλὰ τεκμήρια τῆς Καμβύσου μανίας καὶ ἱεροσυλίας, ὃς τὰ μὲν πυρί, τὰ δὲ σιδήρῳ διελωβᾶτο τῶν ἱερῶν, ἀκρωτηριάζων καὶ περικαίων, καθάπερ καὶ τοὺς ὀβελίσκους· ὧν δύο καὶ εἰς Ῥώμην ἐκομίσθησαν οἱ μὴ κεκακωμένοι τελέως, ἄλλοι δ' εἰσὶ κἀκεῖ καὶ ἐν Θήβαις, τῇ νῦν Διοσπόλει, οἱ μὲν ἑστῶτες ἀκμὴν πυρίβρωτοι, οἱ δὲ καὶ κείμενοι.

28. Τῆς δὲ κατασκευῆς τῶν ἱερῶν ἡ διάθεσις τοιαύτη· κατὰ τὴν εἰσβολὴν τὴν εἰς τὸ τέμενος λιθόστρωτόν ἐστιν ἔδαφος, πλάτος μὲν ὅσον πλεθριαῖον ἢ καὶ ἔλαττον, μῆκος δὲ καὶ τριπλάσιον καὶ τετραπλάσιον, ἔστιν ὅπου καὶ μεῖζον· καλεῖται δὲ τοῦτο δρόμος, καθάπερ Καλλίμαχος εἴρηκεν·

ὁ δρόμος ἱερὸς οὗτος Ἀνούβιδος.

διὰ δὲ τοῦ μήκους παντὸς ἑξῆς ἐφ' ἑκάτερα τοῦ πλάτους σφίγγες ἵδρυνται λίθιναι, πήχει εἴκοσιν ἢ μικρῷ πλείους ἀπ' ἀλλήλων διέχουσαι, ὥσθ' ἕνα μὲν ἐκ δεξιῶν εἶναι στίχον τῶν σφιγγῶν, ἕνα δ' ἐξ εὐωνύμων· μετὰ δὲ τὰς σφίγγας πρόπυλον μέγα, εἶτ' ἄλλο προελθόντι πρόπυλον, εἶτ' ἄλλο· οὐκ ἔστι δὲ διωρισμένος ἀριθμὸς οὔτε τῶν προπύλων οὔτε τῶν σφιγγῶν· ἄλλα δ' ἐν ἄλλοις ἱεροῖς, ὥσπερ καὶ τὰ μήκη καὶ τὰ πλάτη τῶν δρόμων. μετὰ δὲ τὰ προπύλαια ὁ νεὼς πρόναον ἔχων μέγα καὶ ἀξιόλογον, τὸν δὲ σηκὸν σύμμετρον, ξόανον δ' οὐδέν, ἢ οὐκ ἀνθρωπόμορφον, ἀλλὰ τῶν ἀλόγων ζῴων τινός· τοῦ δὲ προνάου παρ' ἑκάτερον πρόκειται τὰ λεγόμενα πτερά· ἔστι δὲ ταῦτα ἰσοϋψῆ τῷ νεῷ τείχη δύο, κατ' ἀρχὰς μὲν ἀφεστῶτα ἀπ' ἀλλήλων μικρὸν πλέον ἢ τὸ πλάτος ἐστὶ τῆς κρηπῖδος τοῦ νεώ, ἔπειτ' εἰς τὸ πρόσθεν προϊόντι κατ' ἐπινευούσας γραμμὰς μέχρι πηχῶν πεντήκοντα ἢ ἑξήκοντα· ἀναγλυφὰς δ' ἔχουσιν οἱ τοῖχοι οὗτοι μεγάλων εἰδώλων, ὁμοίων τοῖς Τυρρηνικοῖς καὶ τοῖς ἀρχαίοις σφόδρα τῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησι δημιουργημάτων. ἔστι δέ τις καὶ πολύστυλος οἶκος, καθάπερ ἐν Μέμφει, βαρβαρικὴν ἔχων τὴν κατασκευήν· πλὴν γὰρ τοῦ μεγάλων εἶναι καὶ πολλῶν καὶ πολυστίχων τῶν στύλων οὐδὲν ἔχει χαρίεν οὐδὲ γραφικόν, ἀλλὰ ματαιοπονίαν ἐμφαίνει μᾶλλον.

29. Ἐν δὲ τῇ Ἡλίου πόλει καὶ οἴκους εἴδομεν μεγά-

initium est a pago Phacussa, cui continuus est Philonis pagus. Fossa latitudinem habet cubitorum centum; profunditas ea, quæ prægrandi navi onerariæ satis sit. Hæc loca ad Delta verticem prope accedunt.

27. Ibidem est Bubastus civitas et Bubastica præfectura, et supra eam est Heliopolitana præfectura, ubi Heliopolis sive Solis urbs est aggeri magno imposita, Solis templum habet, et Mneuim bovem, qui in septo quodam nutritur, et ab Heliopolitanis pro deo habetur, quemadmodum et Apis a Memphitis. Ante aggerem lacus jacent, in quos propinqua fossa refunditur. Nunc urbs prorsus deserta est; habet autem vetustum templum Ægyptio more structum, quod multis manifestis indiciis Cambysis insaniam ac sacrilegia demonstrat, qui templa partim igni, partim ferro devastavit, mutilans et comburens, quemadmodum et obeliscos, quorum duo Romam delati sunt non omnino corrupti, alii adhuc ibi et Thebis sunt, quæ nunc Diospolis nominatur, partim stantes adhuc igni exesi, partim jacentes.

28. Templorum structura talis est. In ingressu qui ad fanum ducit, est pavimentum latitudine quidem jugeri, aut paulo minus, longitudine vero tripla quadruplave, et quibusdam in locis etiam magis; atque hoc quidem dromus (quod est cursus) dicitur, ut Callimachus inquit:

Est dromus hic sacratus Anubidis.

Per totam vero longitudinem deinceps ex utraque latitudinis parte positæ sunt lapideæ sphinges, vigenis cubitis vel paulo pluribus inter se distantes, ita ut altera sphingum series sit a dextra, altera a sinistra. Post sphinges vestibulum ingens, et ubi processeris ulterius, aliud vestibulum rursumque aliud. Neque vestibulorum neque sphingum certus est numerus, sed alius atque alius, pro diversitate longitudinis et latitudinis dromorum. Post vestibula est templum, quod atrium habet magnum et memorabile, et delubrum convenientis magnitudinis, simulacrum vero aut nullum aut non ad hominis formam, sed bestiæ alicujus effictum. Ex utraque parte atrii projectæ sunt quæ pinnæ appellantur; sunt autem duo muri, æque alti atque templum, in initio inter se distantes paulo plus quam est latitudo crepidinis templi, postea prorsum procedunt lineis declinantibus (ἀπονευούσας) usque ad quinquaginta vel sexaginta cubitos. Hi parietes ingentium simulacrorum cælaturas habent, Etruscis et antiquis Græciæ operibus persimilium. Est etiam sedes quædam multis columnis structa, sicuti Memphi, barbarica fabrica; nam præterquam quod columnæ sunt et magnæ et multiplici ordine constitutæ, nihil elegans et bene delineatum habet, sed potius inanem laborem arguit.

29. Heliopoli domos amplas vidimus, in quibus sacer-

λους, ἐν οἷς διέτριβον οἱ ἱερεῖς· μάλιστα γὰρ δὴ ταύτην κατοικίαν ἱερέων γεγονέναι φασὶ τὸ παλαιόν, φιλοσόφων ἀνδρῶν καὶ ἀστρονομικῶν· ἐκλέλοιπε δὲ καὶ τοῦτο νυνὶ τὸ σύστημα καὶ ἡ ἄσκησις. ἐκεῖ μὲν οὖν οὐδεὶς ἡμῖν ἐδείκνυτο τῆς τοιαύτης ἀσκήσεως προεστώς, ἀλλ' οἱ ἱεροποιοὶ μόνον καὶ ἐξηγηταὶ τοῖς ξένοις τῶν περὶ τὰ ἱερά. παρηκολούθει δέ τις ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀναπλέοντι εἰς τὴν Αἴγυπτον Αἰλίῳ Γάλλῳ τῷ ἡγεμόνι Χαιρήμων τοὔνομα, προσποιούμενος τοιαύτην τινὰ ἐπιστήμην, γελώμενος δὲ τὸ πλέον ὡς ἀλαζὼν καὶ ἰδιώτης· ἐκεῖ δ' οὖν ἐδείκνυντο οἵ τε τῶν ἱερέων οἶκοι καὶ Πλάτωνος καὶ Εὐδόξου διατριβαί· συνανέβη γὰρ δὴ τῷ Πλάτωνι ὁ Εὔδοξος δεῦρο καὶ συνδιέτριψαν τοῖς ἱερεῦσιν ἐνταῦθα ἐκεῖνοι τρισκαίδεκα ἔτη, ὡς εἴρηταί τισι· περιττοὺς γὰρ ὄντας κατὰ τὴν ἐπιστήμην τῶν οὐρανίων, μυστικοὺς δὲ καὶ δυσμεταδότους, τῷ χρόνῳ καὶ ταῖς θεραπείαις ἐξελιπάρησαν, ὥστε τινὰ τῶν θεωρημάτων ἱστορῆσαι· τὰ πολλὰ δὲ ἀπεκρύψαντο οἱ βάρβαροι. οὗτοι δὲ τὰ ἐπιτρέχοντα τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς μόρια ταῖς τριακοσίαις ἑξήκοντα πέντε ἡμέραις εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐνιαυσίου χρόνου παρέδοσαν· ἀλλ' ἠγνοεῖτο τέως ὁ ἐνιαυτὸς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὡς καὶ ἄλλα πλείω, ἕως οἱ νεώτεροι ἀστρολόγοι παρέλαβον παρὰ τῶν μεθερμηνευσάντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν τὰ τῶν ἱερέων ὑπομνήματα· καὶ ἔτι νῦν παραλαμβάνουσι τὰ ἀπ' ἐκείνων, ὁμοίως καὶ τὰ τῶν Χαλδαίων.

30. Ἐντεῦθεν δὴ ὁ Νεῖλός ἐστιν ὁ ὑπὲρ τοῦ Δέλτα· τούτου δὴ τὰ μὲν δεξιὰ καλοῦσι Λιβύην ἀναπλέοντι, ὥσπερ καὶ τὰ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ τὴν Μαρεῶτιν, τὰ δ' ἐν ἀριστερᾷ Ἀραβίαν· ἡ μὲν οὖν Ἡλίου πόλις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ ἐστίν, ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Κερκέσουρα πόλις κατὰ τὰς Εὐδόξου κειμένη σκοπάς· δείκνυται γὰρ σκοπή τις πρὸ τῆς Ἡλίου πόλεως, καθάπερ καὶ πρὸ τῆς Κνίδου, πρὸς ἣν ἐσημειοῦτο ἐκεῖνος τῶν οὐρανίων τινὰς κινήσεις· ὁ δὲ νομὸς Λητοπολίτης οὗτος. ἀναπλεύσαντι δ' ἐστὶ Βαβυλών, φρούριον ἐρυμνόν, ἀποστάντων ἐνταῦθα Βαβυλωνίων τινῶν, εἶτα διαπραξαμένων ἐνταῦθα κατοικίαν παρὰ τῶν βασιλέων· νυνὶ δ' ἐστὶ στρατόπεδον ἑνὸς τῶν τριῶν ταγμάτων τῶν φρουρούντων τὴν Αἴγυπτον· ῥάχις δ' ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου καὶ μέχρι Νείλου καθήκουσα, δι' ἧς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τροχοὶ καὶ κοχλίαι τὸ ὕδωρ ἀνάγουσιν, ἀνδρῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ἐργαζομένων δεσμίων· ἀφορῶνται δ' ἐνθένδε τηλαυγῶς αἱ πυραμίδες ἐν τῇ περαίᾳ ἐν Μέμφει καί εἰσι πλησίον.

31. Ἐγγὺς δὲ καὶ ἡ Μέμφις αὐτή, τὸ βασίλειον τῶν Αἰγυπτίων· ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ Δέλτα τρίσχοινον εἰς αὐτήν· ἔχει δὲ ἱερά, τό τε τοῦ Ἄπιδος, ὅς ἐστιν ὁ αὐτὸς καὶ Ὄσιρις, ὅπου ὁ βοῦς ὁ Ἆπις ἐν σηκῷ τινι τρέφεται, θεός, ὡς ἔφην, νομιζόμενος, διάλευκος τὸ μέτωπον καὶ ἄλλα τινὰ μικρὰ τοῦ σώματος, τἆλλα δὲ μέλας· οἷς σημείοις ἀεὶ κρίνουσι τὸν ἐπιτήδειον εἰς τὴν διαδοχήν, ἀπογενομένου τοῦ τὴν τιμὴν ἔχοντος. ἔστι δ' αὐλὴ προκειμένη τοῦ σηκοῦ, ἐν ᾗ καὶ ἄλλος σηκὸς

dotes habitabant; nam hanc potissimum urbem perhibent olim sacerdotum habitationem fuisse, hominum philosophiæ et astronomiæ deditorum; nunc et ordo ille et studium defecit. Certe nemo quisquam nobis tali exercitationi præfectus ostendebatur, sed homines tantum, qui sacrificia curarent, et quæ ad templum pertinent memorabilia peregrinis commonstrarent. Comitatus quidem est Ælium Gallum ducem ex Alexandria navigantem in Ægyptum quidam nomine Chæremon, qui ejusmodi scientiam profitebatur; sed ob ignorationem et arrogantiam ut plurimum deridebatur. Ostendebantur ergo ibi sacerdotum ædes ac domicilia, in quibus Eudoxus et Plato egerant. Etenim Eudoxus cum Platone eo profectus est, et ambo cum sacerdotibus annos tredecim (tria *Epit.*) sunt versati, ut nonnulli tradiderunt. Isti enim sacerdotes quum rerum cœlestium scientia præstarent, ceterum arcanam eam servarent, neque facile cum quoquam communicarent, tempore et obsequiis obtinuerunt, ut nonnulla placita cognoscerent; sed plurima interim barbari occultabant. Hi sunt qui excurrentes diei ac noctis particulas supra trecentos sexaginta quinque dies ad anni complementum tradiderunt; ceterum vera anni ratio, sicut alia plura, apud Græcos ignorabatur, donec juniores astrologi ab iis ea acceperunt, qui sacerdotum monumenta in Græcam linguam transtulerunt; atque etiam nunc multa ab illis, nec non a Chaldæis accipiunt.

30. Hinc jam Nilus supra Delta est, cujus dextra, ubi sursum navigatur, Libyam vocant, sicuti etiam ea, quæ ad Alexandriam et Mareotidem sunt; sinistra vero Arabiam. Ergo Heliopolitis præfectura in Arabia est, in Libya vero Cercesura urbs est, juxta Eudoxi speculas sita. Etenim ante Heliopolim specula quædam ostenditur, quemadmodum et ante Cnidum, secundum quam ille cœlestium corporum motus quosdam definivit. Præfectura hæc Letopolitana nominatur. Ulterius sursum naviganti est Babylon, castellum munitum, a Babyloniis quibusdam conditum: qui quum ibi defecissent, postea eo in loco habitationem a regibus impetrarunt; nunc in ea collocata est una ex tribus legionibus, quæ Ægyptum custodiunt. Ab hoc castello usque ad Nilum jugum quoddam descendit, per quod aqua rotis et cochleis e flumine trahitur, centum quinquaginta hominibus captivis opus facientibus. Hinc Pyramides, quæ apud Memphim non adeo procul sunt, in ulteriore regione manifeste conspiciuntur.

31. Propinqua est etiam Memphis, Ægyptiorum regia, tribus schœnis a Delta dissita. Inter templa urbis unum est Apidis, qui idem est cum Osiri, ubi bos Apis in cellula quadam alitur, et, ut diximus, apud eos pro deo habetur, albus frontem et quasdam parvas corporis partes, cetera vero niger; quibus signis judicare solent, qui sit ad successionem idoneus, eo, qui colebatur, defuncto. Ante hanc cellulam aula est, et in ea alia cellula matris ejus bo-

τῆς μητρὸς τοῦ βοός· εἰς ταύτην δὲ τὴν αὐλὴν ἐξαφιᾶσι τὸν Ἆπιν καθ' ὥραν τινά, καὶ μάλιστα πρὸς ἐπίδειξιν τοῖς ξένοις· ὁρῶσι μὲν γὰρ καὶ διὰ θυρίδος ἐν τῷ σηκῷ, βούλονται δὲ καὶ ἔξω· ἀποσκιρτήσαντα δ' ἐν αὐτῇ μικρὰ ἀναλαμβάνουσι πάλιν εἰς τὴν οἰκείαν στάσιν. Τό τε δὴ τοῦ Ἄπιδός ἐστιν ἱερόν, παρακείμενον τῷ Ἡφαιστείῳ, καὶ αὐτὸ τὸ Ἡφαίστειον πολυτελῶς κατεσκευασμένον ναοῦ τε μεγέθει καὶ τοῖς ἄλλοις. πρόκειται δ' ἐν τῷ δρόμῳ καὶ μονόλιθος κολοσσός· ἔθος δ' ἐστὶν ἐν τῷ δρόμῳ τούτῳ ταύρων ἀγῶνας συντελεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους, οὓς ἐπίτηδες τρέφουσί τινες, ὥσπερ οἱ ἱπποτρόφοι· συμβάλλουσι γὰρ εἰς μάχην ἀφέντες, ὁ δὲ κρείττων νομισθεὶς ἄθλου τυγχάνει. ἔστι δ' ἐν Μέμφει καὶ Ἀφροδίτης ἱερόν, θεᾶς Ἑλληνίδος νομιζομένης· τινὲς δὲ Σελήνης ἱερὸν εἶναί φασιν.

32. Ἔστι δὲ καὶ Σαράπιον ἐν ἀμμώδει τόπῳ σφόδρα, ὥσθ' ὑπ' ἀνέμων θῖνας ἄμμων σωρεύεσθαι, ὑφ' ὧν αἱ σφίγγες αἱ μὲν καὶ μέχρι κεφαλῆς ἑωρῶντο ὑφ' ἡμῶν καταχεχωσμέναι, αἱ δ' ἡμιφανεῖς· ἐξ ὧν εἰκάζειν παρῆν τὸν κίνδυνον, εἴ τῳ βαδίζοντι πρὸς τὸ ἱερὸν λαῖλαψ ἐπιπέσοι. πόλις δ' ἐστὶ μεγάλη τε καὶ εὔανδρος, δευτέρα μετὰ Ἀλεξάνδρειαν, μιγάδων ἀνδρῶν, καθάπερ καὶ τῶν ἐκεῖ συνῳκισμένων· πρόκεινται δὲ καὶ λίμναι τῆς πόλεως καὶ τῶν βασιλείων, ἃ νῦν μὲν κατέσπασται καί ἐστιν ἔρημα· ἵδρυται δ' ἐφ' ὕψους καθήκοντα μέχρι τοῦ κάτω τῆς πόλεως ἐδάφους· συνάπτει δ' ἄλσος αὐτῷ καὶ λίμνη.

33. Τετταράκοντα δ' ἀπὸ τῆς πόλεως σταδίους προελθόντι ὀρεινή τις ὀφρύς ἐστιν, ἐφ' ᾗ πολλαὶ μέν εἰσι πυραμίδες, τάφοι τῶν βασιλέων, τρεῖς δ' ἀξιόλογοι· τὰς δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ἑπτὰ θεάμασι καταριθμοῦνται· εἰσὶ γὰρ σταδιαῖαι τὸ ὕψος, τετράγωνοι τῷ σχήματι, τῆς πλευρᾶς ἑκάστης μικρῷ μεῖζον τὸ ὕψος ἔχουσαι· μικρῷ δὲ καὶ ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐστὶ μείζων· ἔχει δ' ἐν ὕψει μέσως πως [μιᾶς] τῶν πλευρῶν λίθον ἐξαιρέσιμον· ἀρθέντος δὲ σύριγξ ἐστὶ σκολιὰ μέχρι τῆς θήκης. αὗται μὲν οὖν ἐγγὺς ἀλλήλων εἰσὶ τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ· ἀπωτέρω δ' ἐστὶν ἐν ὕψει μείζονι τῆς ὀρεινῆς ἡ τρίτη πολὺ ἐλάττων τῶν δυεῖν, πολὺ δὲ μείζονος δαπάνης κατεσκευασμένη· ἀπὸ γὰρ θεμελίων μέχρι μέσου σχεδόν τι μέλανος λίθου ἐστίν, ἐξ οὗ καὶ τὰς θυίας κατασκευάζουσι, κομίζοντες πόρρωθεν· ἀπὸ γὰρ τῶν τῆς Αἰθιοπίας ὀρῶν* καὶ τῷ σκληρὸς εἶναι καὶ δυσκατέργαστος πολυτελῆ τὴν πραγματείαν παρέσχε· λέγεται δὲ τῆς ἑταίρας τάφος γεγονὼς ὑπὸ τῶν ἐραστῶν, ἣν Σαπφὼ μέν, ἡ τῶν μελῶν ποιήτρια, καλεῖ Δωρίχαν, ἐρωμένην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Χαράξου γεγονυῖαν, οἶνον κατάγοντος εἰς Ναύκρατιν Λέσβιον κατ' ἐμπορίαν, ἄλλοι δ' ὀνομάζουσι Ῥοδῶπιν· μυθεύουσι δ', ὅτι, λουομένης αὐτῆς, ἓν τῶν ὑποδημάτων αὐτῆς ἁρπάσας ἀετὸς παρὰ τῆς θεραπαίνης κομίσειεν εἰς Μέμφιν καί, τοῦ βασιλέως δικαιοδοτοῦντος ὑπαιθρίου, γενόμενος κατὰ κορυφὴν αὐτοῦ ῥίψειε τὸ ὑπόδημα εἰς τὸν κόλπον· ὁ δὲ καὶ τῷ ῥυθμῷ τοῦ ὑποδήματος καὶ τῷ παραδόξῳ κινηθεὶς περιπέμ-

vis. In hanc aulam certa hora Apis emittitur, præsertim ut peregrinis ostendatur. Vident quidem etiam per fenestram in cellula, sed volunt ut etiam extra spectetur; ubi vero paulum foris exsultim luserit, rursus in proprium locum recipitur. Habet igitur urbs Apidis templum, quod est Hephæsteo seu Vulcanio propinquum, et ipsum Hephæsteum, templi magnitudine aliisque rebus sumptuose adornatum. In fronte dromi colossus jacet ex uno lapide. In hoc dromo tauri committi solent ad pugnam, quos nonnulli dedita opera ad hoc ipsum alunt, quemadmodum alii equos; dimissi inter se pugnam cient, victori autem præmium datur. Memphi est etiam Veneris fanum, quæ Græca dea censetur; quidam Helenæ (Ἑλένης) id dicunt.

32. Est etiam Serapium in loco valde arenoso, adeo ut arenæ colles a ventis exaggerentur, quibus vidimus sphinges alias usque ad capita obrutas, alias dimidia duntaxat eminentes; unde conjicere licebat magnitudinem periculi, si quem eo proficiscentem turbo venti deprehenderet. Urbs magna est et populosa, et secunda post Alexandriam, hominibus convenis, sicut Alexandria, referta. Exstant lacus in fronte urbis et regiarum, quæ nunc dirutæ sunt et desertæ, sitæ olim in loco edito, et usque ad inferius urbis solum descendentes, cui lucus et lacus sunt contigui.

33. Quadraginta stadiis ab urbe est montanum quoddam supercilium, in quo stant multæ pyramides, regum sepulturæ. Earum tres memorabiles sunt; duæ ex tribus inter septem orbis spectacula adnumerantur; sunt enim altitudine stadii, figura quadrata, altitudinem habentes paulo majorem quolibet latere; paullo etiam altera quam altera major est. *Major* in modica altitudine unius laterum habet lapidem exemptilem, quo sublato, obliqua fistula est usque ad conditorium. Duæ hæ pyramides inter se proximæ in (ἐπὶ) eodem sunt plano; ulterius in majore montani tractus altitudine est tertia, multo prioribus duabus minor, majore tamen impensa structa. Nam ab ipsis fundamentis usque fere ad medium constat ex nigro lapide, ex quo mortaria quoque faciunt, e longinquo advehentes; nam quum ab extremis Æthiopiæ montibus *deferendus esset*, tum hoc tum eo, quod durus sit, et operatu difficilis, reddidit opus sumptuosum. Hæc pyramis dicitur meretricis sepulcrum, ab amantibus factum, quam Sappho poetria Doricham vocat, et fratris sui Charaxi amicam, quum is Lesbium vinum negotiator Naucratim portaret. Alii eam Rhodopin nominant, atque fabulam quandam narrant: ea dum lavaretur, aquilam alterum e calceis e manu ancillæ correptum Memphim deportasse, et quum esset supra verticem regis sub divo jura dantis, calceum in hujus gremium demisisse; regem calcei concinnitate et rei novitate permotum, per totam regionem dimisisse ad inqui-

ψειεν εἰς τὴν χώραν κατὰ ζήτησιν τῆς φορούσης ἀνθρώπου τοῦτο· εὑρεθεῖσα δ' ἐν τῇ πόλει τῶν Ναυκρατιτῶν ἀναχθείη καὶ γένοιτο γυνὴ τοῦ βασιλέως, τελευτήσασα δὲ τοῦ λεχθέντος τύχοι τάφου.

34. Ἓν δέ τι τῶν ὁραθέντων ὑφ' ἡμῶν ἐν ταῖς πυραμίσι παραδόξων οὐκ ἄξιον παραλιπεῖν. ἐκ γὰρ τῆς λατύπης σωροί τινες πρὸ τῶν πυραμίδων κεῖνται· ἐν τούτοις δ' εὑρίσκεται ψήγματα καὶ τύπῳ καὶ μεγέθει φακοειδῆ· ἐνίοις δὲ καὶ ὡς ἂν πτίσμα οἷον ἡμιλεπίστων ὑποτρέχει· φασὶ δ' ἀπολιθωθῆναι λείψανα τῆς τῶν ἐργαζομένων τροφῆς· οὐκ ἀπέοικε δέ· καὶ γὰρ οἴκοι παρ' ἡμῖν λόφος ἐστὶν ἐν πεδίῳ παραμήκης, οὗτος δ' ἐστὶ μεστὸς ψήφων φακοειδῶν λίθου πορείας· καὶ αἱ θαλάττιαι δὲ καὶ αἱ ποτάμιαι ψῆφοι σχεδόν τι τὴν αὐτὴν ἀπορίαν ὑπογράφουσιν· ἀλλ' αὗται μὲν ἐν τῇ κινήσει τῇ διὰ τοῦ ῥεύματος εὑρεσιλογίαν τινὰ ἔχουσιν, ἐκεῖ δ' ἀπορωτέρα ἡ σκέψις. εἴρηται δ' ἐν ἄλλοις καὶ διότι περὶ τὸ μέταλλον τῶν λίθων, ἐξ ὧν αἱ πυραμίδες γεγόνασιν, ἐν ὄψει ταῖς πυραμίσιν ὂν πέραν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, Τρωικόν τι καλεῖται πετρῶδες ἱκανῶς ὄρος καὶ σπήλαια ὑπ' αὐτῷ καὶ κώμη πλησίον καὶ τούτοις καὶ τῷ ποταμῷ, Τροία καλουμένη, κατοικία παλαιὰ τῶν Μενελάῳ συγκατακολουθησάντων αἰχμαλώτων Τρώων, καταμεινάντων δ' αὐτόθι.

35. Μετὰ δὲ Μέμφιν Ἄκανθος πόλις ὁμοίως ἐν τῇ Λιβύῃ καὶ τὸ τοῦ Ὀσίριδος ἱερὸν καὶ τὸ τῆς ἀκάνθης ἄλσος τῆς Θηβαϊκῆς, ἐξ ἧς τὸ κόμμι. εἶθ' ὁ Ἀφροδιτοπολίτης νομὸς καὶ ἡ ὁμώνυμος πόλις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἐν ᾗ λευκὴ βοῦς ἱερὰ τρέφεται. εἶθ' ὁ Ἡρακλεώτης νομὸς ἐν νήσῳ μεγάλῃ, καθ' ἣν ἡ διῶρύξ ἐστιν ἐν δεξιᾷ εἰς τὴν Λιβύην ἐπὶ τὸν Ἀρσινοΐτην νομόν, ὥστε καὶ δίστομον εἶναι τὴν διώρυγα, μεταξὺ μέρους τινὸς τῆς νήσου παρεμπίπτοντος. ἔστι δ' ὁ νομὸς οὗτος ἀξιολογώτατος τῶν ἁπάντων κατά τε τὴν ὄψιν καὶ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν κατασκευήν· ἐλαιόφυτός τε γὰρ μόνος ἐστὶ μεγάλοις καὶ τελείοις δένδρεσι καὶ καλλικάρποις, εἰ δὲ συγκομίζοι καλῶς τις, καὶ εὐέλαιος· ὀλιγωροῦντες δὲ τούτου πολὺ μὲν ποιοῦσιν ἔλαιον, μοχθηρὸν δὲ κατὰ τὴν ὀσμήν (ἡ δ' ἄλλη Αἴγυπτος ἀνέλαιός ἐστι πλὴν τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν κήπων, οἳ μέχρι τοῦ ἐλαίαν χορηγεῖν ἱκανοί εἰσιν, ἔλαιον δ' οὐχ ὑπουργοῦσιν)· οἶνόν τε οὐκ ὀλίγον ἐκφέρει σῖτόν τε καὶ ὄσπρια καὶ τὰ ἄλλα σπέρματα πάμπολλα. θαυμαστὴν δὲ καὶ τὴν λίμνην ἔχει τὴν Μοίριδος καλουμένην, πελαγίαν τῷ μεγέθει καὶ τῇ χρόᾳ θαλαττοειδῆ· καὶ τοὺς αἰγιαλοὺς δέ ἐστιν ὁρᾶν ἐοικότας τοῖς θαλαττίοις· ὡς ὑπονοεῖν τὰ αὐτὰ περὶ τῶν κατὰ Ἄμμωνα τόπων καὶ τούτων (καὶ γὰρ οὐδὲ πάμπολυ ἀφεστᾶσιν ἀλλήλων καὶ τοῦ Παραιτονίου), μὴ ὥσπερ τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο εἰκάζειν ἐστὶ πρότερον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ἱδρῦσθαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν τεκμηρίων, καὶ ταῦθ' ὁμοίως τὰ χωρία πρότερον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ ὑπῆρχεν· ἡ δὲ κάτω Αἴγυπτος καὶ τὰ μέχρι τῆς λίμνης τῆς Σιρβωνίτιδος πέλαγος ἦν, σύρρουν τυχὸν ἴσως τῇ Ἐρυθρᾷ τῇ κατὰ Ἡρώων πόλιν καὶ τὸν Αἰλανίτην μυχόν.

rendam eam, quæ hujusmodi calceum gestaret: eam in urbe Naucratitarum inventam, atque adductam, regis uxorem factam, et post mortem hac sepultura affectam fuisse.

34. Sed unum de miris rebus, a nobis in pyramidibus visum, haudquaquam prætereundum est. Acervi quidam ex lapidum frustulis dolando detritis ante pyramides jacent; in his lapilli et forma et magnitudine lentis inveniuntur; in nonnullis etiam quasi hordei grana semidecorticata occurrunt; narrant reliquias ciborum, qui operariis dati fuissent, in lapidem induruisse: quod quidem non est probabile (ἀπέοικε). Nam apud nos quoque collis quidam est oblongus, in campo situs, qui tofi calculis in modum lentis plenus est. Maritimi quoque et fluviales calculi eandem fere ambiguitatem præstant; sed ii propter motum, qui in aqua fit, probabilem explicationis rationem suppeditant, istic vero indagatio veri est difficilior. Alibi [*nescio ubi*] dictum est circa locum ubi lapides struendis pyramidibus effossi sunt, in conspectu pyramidum trans Nilum in Arabia, Troicum vocari montem quendam satis petrosum, et speluncam sub eo, et pagum his ac flumini proximum nomine Trojam, antiquam Trojanorum habitationem eorum, qui captivi Menelaum secuti sunt et ibi consederunt.

35. Post Memphin est Acanthus civitas similiter in Libyæ latere; ibidem Osiridis templum, et lucus acanthæ seu spinæ Thebaicæ, e qua gummi colligitur; postea est Aphroditopolitana præfectura, et civitas eodem nomine in Arabia, in qua bos alba sacra alitur. Sequitur Heracleotica præfectura in insula magna, juxta quam fossa est a dextra, versus Libyam atque præfecturam Arsinoiticam directa, ita ut hæc fossa duo habeat ostia seu capita, quum inter utrumque ostium pars quædam insulæ intercedat. Arsinoitica vero præfectura ceteras omnes et adspectu et virtute et apparatu antecellit. Sola enim oleas perfectas et fructiferas arbores profert, ac si quis bene colligat, oleum etiam optimum fit; negligentes autem rem, multum quidem oleum efficiunt, sed pessimi odoris (Ægyptus reliqua oleo caret, exceptis hortis, qui circa Alexandriam sunt, qui oleas quidem ferre possunt, oleum vero non suppeditant); vini quoque non parum fert, porro frumentum, legumina et alia semina omnis generis. Habet etiam lacum admirabilem, Mœridis appellatum, pelago similem magnitudine et marino colore; ripas quoque videre est maris litoribus persimiles, ut idem de hoc loco atque iis, quæ sunt circa Ammonem, suspicari possis (nec sane multo a se invicem distant, nec ambo a Parætonio); videlicet sicuti templum illud olim ad mare stetisse e multis indiciis probabiliter opinari licet, sic hæc quoque loca prius fuisse maritima; inferiorem vero Ægyptum, et quæ usque ad Serboniticum lacum tendunt, pelagus obtinuisse, conjunctum fortasse cum mari Rubro, quod Heroum urbi et Elanitico recessui proximum est.

36. Εἴρηται δὲ περὶ τούτων διὰ πλειόνων ἐν τῷ πρώτῳ ὑπομνήματι τῆς γεωγραφίας, καὶ νῦν δ' ἐπὶ τοσοῦτον ὑπομνηστέον [τὸ] τῆς φύσεως ἅμα καὶ τὸ τῆς προνοίας ἔργον εἰς ἓν συμφέροντας· τὸ μὲν τῆς φύσεως, ὅτι τῶν πάντων ὑφ' ἓν συννευόντων τὸ τοῦ ὅλου μέσον καὶ σφαιρουμένων περὶ τοῦτο, (καὶ) τὸ μὲν πυκνότατον καὶ μεσαίτατόν ἐστιν ἡ γῆ, τὸ δ' ἧττον τοιοῦτον καὶ ἐφεξῆς τὸ ὕδωρ, ἑκάτερον δὲ σφαῖρα, ἡ μὲν στερεά, ἡ δὲ κοίλη, ἐντὸς ἔχουσα τὴν γῆν· τὸ δὲ τῆς προνοίας, ὅτι βεβούληται, καὶ αὐτὴ ποικίλτριά τις οὖσα καὶ μυρίων ἔργων δημιουργός, ἐν τοῖς πρώτοις ζῷα γεννᾶν, ὡς πολὺ διαφέροντα τῶν ἄλλων· καὶ τούτων τὰ κράτιστα θεούς τε καὶ ἀνθρώπους, ὧν ἕνεκεν καὶ τὰ ἄλλα συνέστηκε. τοῖς μὲν οὖν θεοῖς ἀπέδειξε τὸν οὐρανόν, τοῖς δ' ἀνθρώποις τὴν γῆν, τὰ ἄκρα τῶν τοῦ κόσμου μερῶν· ἄκρα δὲ τῆς σφαίρας τὸ μέσον καὶ τὸ ἐξωτάτω. ἀλλ' ἐπειδὴ τῇ γῇ περίκειται τὸ ὕδωρ, οὐκ ἔστι δ' ἔνυδρον ζῷον ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ χερσαῖον καὶ ἐναέριον καὶ πολλοῦ κοινωνικὸν φωτός, ἐποίησεν ἐξοχὰς ἐν τῇ γῇ πολλὰς καὶ εἰσοχάς, ὥστ' ἐν αἷς μὲν ἀπολαμβάνεσθαι τὸ σύμπαν ἢ καὶ τὸ πλέον ὕδωρ ἀποκρύπτον τὴν ὑπ' αὐτῷ γῆν, ἐν αἷς δ' ἐξέχειν τὴν γῆν ἀποκρύπτουσαν ὑφ' ἑαυτῇ τὸ ὕδωρ, πλὴν ὅσον χρήσιμον τῷ ἀνθρωπείῳ γένει καὶ τοῖς περὶ αὐτὸ ζῴοις καὶ φυτοῖς. ἐπεὶ δ' ἐν κινήσει συνεχεῖ τὰ σύμπαντα καὶ μεταβολαῖς μεγάλαις (οὐ γὰρ οἷόν τε ἄλλως τὰ τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἐν τῷ κόσμῳ διοικεῖσθαι), ὑποληπτέον, μήτε τὴν γῆν ἀεὶ συμμένειν οὕτως, ὥστ' ἀεὶ τηλικαύτην εἶναι μηδὲν προστιθεῖσαν ἑαυτῇ μηδ' ἀφαιροῦσαν, μήτε τὸ ὕδωρ, μήτε τὴν ἕδραν ἔχειν τὴν αὐτὴν ἑκάτερον, καὶ ταῦτα εἰς ἄλληλα φυσικωτάτης οὔσης καὶ ἐγγυτάτω τῆς μεταπτώσεως· ἀλλὰ καὶ τῆς γῆς πολλὴν εἰς ὕδωρ μεταβάλλειν, καὶ τῶν ὑδάτων πολλὰ χερσοῦσθαι τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ καὶ ἐν τῇ γῇ, καθ' ἣν αὐτὴν τοσαῦται διαφοραί· ἡ μὲν γὰρ εὔθρυπτος, ἡ δὲ στερεὰ καὶ πετρώδης καὶ σιδηρῖτις καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν ἄλλων. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας· ἡ μὲν [γὰρ] ἁλμυρίς, ἡ δὲ γλυκεῖα καὶ πότιμος, ἡ δὲ φαρμακώδης καὶ σωτήριος καὶ ὀλέθριος καὶ ψυχρὰ καὶ θερμή. τί οὖν θαυμαστόν, εἴ τινα μέρη τῆς γῆς, ἃ νῦν οἰκεῖται, θαλάττῃ πρότερον κατείχετο, τὰ δὲ νῦν πελάγη πρότερον ᾠκεῖτο; καθάπερ καὶ πηγὰς τὰς πρότερον ἐκλιπεῖν συνέβη, τὰς δ' ἀνεῖσθαι, καὶ ποταμοὺς καὶ λίμνας, οὕτω δὲ καὶ ὄρη καὶ πεδία εἰς ἄλληλα μεταπίπτειν· περὶ ὧν καὶ πρότερον εἰρήκαμεν πολλά, καὶ νῦν εἰρήσθω.

37. Ἡ δ' οὖν Μοίριδος λίμνη διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ βάθος ἱκανή ἐστι κατὰ τὰς ἀναβάσεις τὴν πλημμυρίδα φέρειν καὶ μὴ ὑπερπολάζειν εἰς τὰ οἰκούμενα καὶ πεφυτευμένα, εἶτα ἐν τῇ ἀποβάσει τὸ πλεονάζον ἀποδοῦσα τῇ αὐτῇ διώρυγι κατὰ θάτερον τῶν στομάτων ἔχειν ὑπολειπόμενον τὸ χρήσιμον πρὸς τὰς ἐποχετείας καὶ αὐτὴ καὶ ἡ διῶρυξ. ταῦτα μὲν φυσικά, ἐπίκειται δὲ τοῖς στόμασιν ἀμφοτέροις τῆς διώρυγος κλεῖθρα, οἷς ταμιεύουσιν οἱ ἀρχιτέκτονες τό τε εἰσρέον ὕδωρ καὶ τὸ

36. Sed de his in primo geographiæ volumine (1, 3, 4) pluribus dictum est; sed nunc quoque paucis monebimus naturæ simul atque providentiæ opus una consideratione perpendentes. Et naturæ quidem opus hoc est: nimirum rebus omnibus ad id unum vergentibus, quod universi medium est, et circa id in globosam massam se conformantibus, medium atque densissimum est terra, quod minus densum est et ordine deinceps sequitur, aqua est; utrumque globus: alter quidem solidus, alter concavus, utpote terram intus habens. Providentiæ autem est, quod quum ornatrix sit et plurimarum rerum opifex, in primis animalia creare voluit, utpote quæ longe ceteris antecellunt, atque horum ipsorum præstantissima deos atque homines, quorum gratia cetera sunt constituta. Diis itaque cœlum, hominibus terram incolendam dedit, quæ duo mundi extrema sunt; nam globi extrema sunt centrum et externa superficies. Enimvero quoniam aqua terram circumdat, homo autem non est aquatile animal, sed terrestre, et aerem multumque lumen percipit: eadem terram multis in locis excitavit, in multis depressit, ut in his tota aqua vel maxima ejus pars obtineret et terram sub se occultaret, in illis vero terra exstaret, atque aquam sub se absconderet, nisi quantum hominum generi ceterisque animalibus ac plantis necessarium videbatur. Jam quum omnia continue moveantur et transmutentur (aliter enim talia totque ac tanta in mundo recte administrari non possent), existimandum est nec terram perpetuo ita durare, ut semper tanta sit, nec quicquam ei addatur aut adimatur, nec aquam, nec eandem sedem semper ab iis obtineri, præsertim quum transmutatio mutua naturæ earum maxime conveniat et propinquissima sit. Imo censendum est et terræ multum in aquam converti, et aquæ vicissim multum in terram transmutari eodem modo, quo in terra hoc evenit, in qua ipsa tot differentiæ inveniuntur; nam alia est fragilis, alia solida et petrosa aut ferrea et sic porro alia aliter; similiter de humoribus alius est salsus, alius dulcis et potabilis, alius salubris et medicám vim habens, alius perniciosus, et frigidus alius, alius calidus. Qui ergo mirum sit, terræ partes aliquas, quæ nunc habitantur, olim mari tectas: et quæ nunc pelagus sunt, prius habitatas fuisse? quemadmodum de fontibus alii exaruere, alii eruperunt, itemque flumina et lacus, sic etiam montes et campos invicem commutari accidit; de quibus et ante copiosius diximus et nunc hæc dicta sunto.

37. Mœridis itaque lacus propter magnitudinem et profunditatem sub Nili incrementa excipiendæ inundationi sufficit, ne aquæ in sata et habitationes exundent; deinde autem decrescente Nilo, postquam abundantem in se aquam ejusdem fossæ adminiculo per alterum ostiorum reddidit, retinere tantam ejus copiam, quanta irrigationibus conducat, et ipse solet et fossa. Atque hæc quidem natura præstat; utrique autem fossæ ostio claustra imposita sunt, quibus architecti et influenti et effluenti aquæ mode-

ἐκρίον. πρὸς δὲ τούτοις ἡ τοῦ λαβυρίνθου κατασκευὴ πάρισον ταῖς πυραμίσιν ἐστὶν ἔργον καὶ ὁ παρακείμενος τάφος τοῦ κατασκευάσαντος βασιλέως τὸν λαβύρινθον. ἔστι δὲ κατὰ τὸν πρῶτον εἴσπλουν τὸν εἰς τὴν διώρυγα προελθόντι ὅσον τριάκοντα ἢ τετταράκοντα σταδίους ἐπίπεδόν τι τραπεζῶδες χωρίον, ἔχον κώμην τε καὶ βασίλειον μέγα ἐκ πολλῶν βασιλείων, ὅσοι πρότερον ἦσαν νομοί· τοσαῦται γάρ εἰσιν αὐλαὶ περίστυλοι, συνεχεῖς ἀλλήλαις, ἐφ' ἕνα στίχον πᾶσαι καὶ ἐφ' ἑνὸς τοίχου, ὡς ἂν τείχους μακροῦ προκειμένας ἔχοντος τὰς αὐλάς· αἱ δ' εἰς αὐτὰς ὁδοὶ καταντικρὺ τοῦ τείχους εἰσί· πρόκεινται δὲ τῶν εἰσόδων κρυπταί τινες μακραὶ καὶ πολλαί, δι' ἀλλήλων ἔχουσαι σκολιὰς τὰς ὁδούς, ὥστε χωρὶς ἡγεμόνος μηδενὶ τῶν ξένων εἶναι δυνατὴν τὴν εἰς ἑκάστην αὐλὴν πάροδόν τε καὶ ἔξοδον. τὸ δὲ θαυμαστόν, ὅτι αἱ στέγαι τῶν οἴκων ἑκάστου μονόλιθοι, καὶ τῶν κρυπτῶν τὰ πλάτη μονολίθοις ὡσαύτως ἐστέγασται πλαξίν, ὑπερβαλλούσαις τὸ μέγεθος, ξύλων οὐδαμοῦ καταμεμιγμένων οὐδ' ἄλλης ὕλης οὐδεμιᾶς· ἀναβάντα τε ἐπὶ τὸ στέγος οὐ μέγα τῷ ὕψει, ἅτε μονοστέγῳ, ἔστιν ἰδεῖν πεδίον λίθινον ἐκ τηλικούτων λίθων, ἐντεῦθεν δὲ πάλιν εἰς τὰς αὐλὰς † ἐκπίπτοντα ἑξῆς ὁρᾶν κειμένας ὑπὸ μονολίθων κιόνων ὑπηρεισμένας ἑπτὰ καὶ εἴκοσι· καὶ οἱ τοῖχοι δὲ οὐκ ἐξ ἐλαττόνων τῷ μεγέθει λίθων σύγκεινται. ἐπὶ τέλει δὲ τῆς οἰκοδομίας ταύτης πλέον ἢ στάδιον ἐπεχούσης ὁ τάφος ἐστί, πυραμὶς τετράγωνος, ἑκάστην τετράπλεθρόν πως ἔχουσα τὴν πλευρὰν καὶ τὸ ἴσον ὕψος· Ἰμάνδης δ' ὄνομα ὁ ταφείς. πεποιῆσθαι δέ φασι τὰς αὐλὰς τοσαύτας, ὅτι τοὺς νομοὺς ἔθος ἦν ἐκεῖσε συνέρχεσθαι πάντας ἀριστίνδην μετὰ τῶν οἰκείων ἱερέων καὶ ἱερειῶν, θυσίας τε (καὶ θεοδοσίας) καὶ δικαιοδοσίας περὶ τῶν μεγίστων χάριν· κατήγετο δὲ τῶν νομῶν ἕκαστος εἰς τὴν ἀποδειχθεῖσαν αὐλὴν αὐτῷ.

38. Παραπλεύσαντι δὲ ταῦτα ἐφ' ἑκατὸν σταδίους πόλις ἐστὶν Ἀρσινόη, Κροκοδείλων δὲ πόλις ἐκαλεῖτο πρότερον· σφόδρα γὰρ ἐν τῷ νομῷ τούτῳ τιμῶσι τὸν κροκόδειλον, καὶ ἔστιν ἱερὸς παρ' αὐτοῖς ἐν λίμνῃ καθ' αὑτὸν τρεφόμενος, χειροήθης τοῖς ἱερεῦσι· καλεῖται δὲ Σοῦχος· τρέφεται δὲ σιτίοις καὶ κρέασι καὶ οἴνῳ, προσφερόντων ἀεὶ τῶν ξένων τῶν ἐπὶ τὴν θέαν ἀφικνουμένων. ὁ γοῦν ἡμέτερος ξένος, ἀνὴρ τῶν ἐντίμων, αὐτόθι μυσταγωγῶν ἡμᾶς, συνῆλθεν ἐπὶ τὴν λίμνην, κομίζων ἀπὸ τοῦ δείπνου πλακουντάριόν τι καὶ κρέας ὀπτὸν καὶ προχοΐδιόν τι μελικράτου· εὕρομεν δὲ ἐπὶ τῷ χείλει κείμενον τὸ θηρίον· προσιόντες δὲ οἱ ἱερεῖς, οἱ μὲν διέστησαν αὐτοῦ τὸ στόμα, ὁ δὲ ἐνέθηκε τὸ πέμμα, καὶ πάλιν τὸ κρέας, εἶτα τὸ μελίκρατον κατήρασε· καθαλόμενος δὲ εἰς τὴν λίμνην διῇξεν εἰς τὸ πέραν· ἐπελθόντος δὲ καὶ ἄλλου τῶν ξένων, κομίζοντος ὁμοίως ἀπαρχήν, λαβόντες περιῆλθον δρόμῳ καὶ καταλαβόντες προσήνεγκαν ὁμοίως τὰ προσενεχθέντα.

39. Μετὰ δὲ τὸν Ἀρσινοΐτην καὶ τὸν Ἡρακλεωτικὸν νομὸν Ἡρακλέους πόλις, ἐν ᾗ ὁ ἰχνεύμων τιμᾶται ὑπεναντίως τοῖς Ἀρσινοΐταις· οἱ μὲν γὰρ τοὺς κροκοδείλους

rantur. Ad hæc est labyrinthi fabrica, opus haud impar pyramidibus, et adjacens regis sepultura ejus, qui labyrinthum construxit. Etenim juxta primum fossæ ingressum ad triginta quadragintave stadia procedenti est planities quædam mensali forma, quæ pagum habet et magnum palatium ex tot regiis constans quot prius præfecturæ erant; nam totidem aulæ sunt columnis ambitæ, invicem continuæ, omnes uno ordine et in uno pariete, qui tanquam longus quidam murus ante se sitas aulas habet. Viæ vero, quæ ad eas tendunt, ex adverso sunt ipsius muri; ante ingressus cryptæ quædam multæ ac longæ, quæ inter se vias flexuosas habent, ut nemo peregrinus ingredi singulas aulas possit, nec egredi sine duce. Dignum admiratione, quod uniuscujusque domus tabulata ex uno lapide constent, atque etiam cryptarum latitudines item tectæ sint lapideis pluteis integris magnitudinis eximiæ, nullo usquam nec ligni nec alius materiæ interventu. Si quis in tabulatum ascendat, quod non admodum altum est, quum una solummodo sit contignatio, videre licet lapideum campum tantis lapidibus instratum; inde rursus in aulas si prospexeris (ἐκκύπτοντα?), cernes eas deinceps positas, innitentes columnis viginti septem e solido lapide factis; parietes quoque ex lapidibus non minoribus sunt compositi. In fine hujus ædificii, quod plus stadio occupat, est sepulcrum, pyramis quadrangula, cujus quodlibet latus quattuor fere est jugerum, et altitudo par. Sepulti nomen est Imandes (Ismandes § 42; Maindes *in Epit.*). Dicunt tot aulas ibi factas esse, quia solerent omnes præfecturæ eo convenire missis optimatibus cum sacerdotibus et sacerdotissis (ἱερείων *codd.*), sacrificii gratia juris dicendi de rebus maximis; quævis autem præfectura in designatam ipsi aulam procedebat.

38. Præternaviganti hæc ad centum stadia, urbs est Arsinoe, quæ olim Crocodilorum urbs dicebatur. In hac enim præfectura mirum in modum colitur crocodilus, et est sacer apud eos in lacu quodam seorsum nutritus, et sacerdotibus mansuetus; Suchus vocatur. Nutritur autem pane, carne et vino, quæ a peregrinis afferuntur ad ejusmodi spectaculum venientibus. Hospes itaque noster, unus ex honoratis viris, qui nobis sacra ibi commonstrabat, ad lacum accedens, placentulam et carnem assam et quoddam mulsi vasculum e cœna attulit. Bestiam in ripa lacus invenimus; ex sacerdotibus alii ejus os apperuerunt, alius placentam ingessit, postea carnem, deinde mulsum infudit; ille in lacum desiliens, in ulteriorem partem trajecit; quumque alius hospes advenisset, et similiter primitias attulisset, cursu lacum circumeuntes itidem invento crocodilo obtulerunt.

39. Post Arsinoiticam in (κατὰ) Heracleotica præfectura est Herculis civitas, in qua colitur ichneumon contra morem Arsinoitarum. Hi enim crocodilos colunt, et pro-

τιμῶσι, καὶ διὰ τοῦτο ἥ τε διῶρυξ αὐτῶν ἐστι μεστὴ τῶν κροκοδείλων καὶ ἡ τοῦ Μοίριδος λίμνη· σέβονται γὰρ καὶ ἀπέχονται αὐτῶν· οἱ δὲ τοὺς ἰχνεύμονας τοὺς ὀλεθριωτάτους τοῖς κροκοδείλοις, καθάπερ καὶ ταῖς ἀσπίσι· καὶ γὰρ τὰ ᾠὰ διαφθείρουσιν αὐτῶν καὶ αὐτὰ τὰ θηρία, τῷ πηλῷ θωρακισθέντες· κυλισθέντες γὰρ ἐν αὐτῷ ξηραίνονται πρὸς τὸν ἥλιον, εἶτα τὰς ἀσπίδας μὲν ἢ τῆς κεφαλῆς ἢ τῆς οὐρᾶς λαβόμενοι κατασπῶσιν εἰς τὸν ποταμὸν καὶ διαφθείρουσι· τοὺς δὲ κροκοδείλους ἐνεδρεύσαντες, ἡνίκ' ἂν ἡλιάζωνται κεχηνότες, ἐμπίπτουσιν εἰς τὰ χάσματα καὶ διαφαγόντες τὰ σπλάγχνα καὶ τὰς γαστέρας ἐκδύνουσιν ἐκ νεκρῶν τῶν σωμάτων.

40. Ἑξῆς δ' ἐστὶν ὁ Κυνοπολίτης νομὸς καὶ Κυνῶν πόλις, ἐν ᾗ ὁ Ἄνουβις τιμᾶται καὶ τοῖς κυσὶ τιμὴ καὶ σίτισίς τέτακταί τις ἱερά. ἐν δὲ τῇ περαίᾳ Ὀξύρυγχος πόλις καὶ νομὸς ὁμώνυμος· τιμῶσι δὲ τὸν ὀξύρυγχον καὶ ἔστιν αὐτοῖς ἱερὸν ὀξυρύγχου, καίτοι καὶ τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων κοινῇ τιμώντων τὸν ὀξύρυγχον. τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζῴων ἅπαντες κοινῇ τιμῶσιν Αἰγύπτιοι, καθάπερ τῶν μὲν πεζῶν τρία, βοῦν, κύνα, αἴλουρον, τῶν δὲ πτηνῶν δύο, ἱέρακα καὶ ἶβιν, τῶν δ' ἐνύδρων δύο, λεπιδωτὸν ἰχθὺν καὶ ὀξύρυγχον· ἄλλα δ' ἔστιν, ἃ τιμῶσι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι, καθάπερ Σαΐται πρόβατον καὶ Θηβαῖται, λάτον δὲ τῶν ἐν τῷ Νείλῳ τινὰ ἰχθὺν Λατοπολῖται, λύκον τε Λυκοπολῖται, κυνοκέφαλον δὲ Ἑρμοπολῖται, κῆβον δὲ Βαβυλώνιοι οἱ κατὰ Μέμφιν· ἔστι δ' ὁ κῆβος τὸ μὲν πρόσωπον ἐοικὼς σατύρῳ, τἆλλα δὲ κυνὸς καὶ ἄρκτου μεταξύ, γεννᾶται δ' ἐν Αἰθιοπίᾳ· ἀετὸν δὲ Θηβαῖοι, λέοντα δὲ Λεοντοπολῖται, αἶγα δὲ καὶ τράγον Μενδήσιοι, μυγαλῆν δὲ Ἀθριβῖται, ἄλλοι δ' ἄλλο τι· τὰς δ' αἰτίας οὐχ ὁμολογουμένας λέγουσιν.

41. Ἑξῆς δ' ἐστὶν Ἑρμοπολιτικὴ φυλακή, τελώνιόν τι τῶν ἐκ τῆς Θηβαΐδος καταφερομένων· ἐντεῦθεν ἀρχὴ τῶν ἑξήκοντα σταδίων σχοίνων, ἕως Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης· εἶτα ἡ Θηβαϊκὴ φυλακὴ καὶ διῶρυξ φέρουσα ἐπὶ Τάνιν· εἶτα Λύκων πόλις καὶ Ἀφροδίτης καὶ Πανῶν πόλις, λινουργῶν καὶ λιθουργῶν κατοικία παλαιά.

42. Ἔπειτα Πτολεμαϊκὴ πόλις, μεγίστη τῶν ἐν τῇ Θηβαΐδι καὶ οὐκ ἐλάττων Μέμφεως, ἔχουσα καὶ σύστημα πολιτικὸν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ τρόπῳ. ὑπὲρ δὲ ταύτης ἡ Ἄβυδος, ἐν ᾗ τὸ Μεμνόνιον, βασίλειον θαυμαστῶς κατεσκευασμένον ὁλόλιθον τῇ αὐτῇ κατασκευῇ, ᾗπερ τὸν λαβύρινθον ἔφαμεν, οὐ πολλαπλοῦν δέ· καὶ κρήνη ἐν βάθει κειμένη, ὥστε καταβαίνειν εἰς αὐτὴν, κατακαμφθεισῶν ψαλίδων διὰ μονολίθων ὑπερβαλλόντων τῷ μεγέθει καὶ τῇ κατασκευῇ. ἔστι δὲ διῶρυξ (ἡ) ἄγουσα ἐπὶ τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ. περὶ δὲ τὴν διώρυγα ἀκανθῶν Αἰγυπτίων ἄλσος ἐστὶν ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. ἔοικε δὲ ὑπάρξαι ποτὲ ἡ Ἄβυδος πόλις μεγάλη, δευτερεύουσα μετὰ τὰς Θήβας, νυνὶ δ' ἐστὶ κατοικία μικρά· εἰ δ', ὥς φασιν, ὁ Μέμνων ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων Ἰσμάνδης λέγεται, καὶ ὁ λαβύρινθος Μεμνόνιον ἂν εἴη καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔργον, οὗπερ καὶ τὰ ἐν Ἀβύδῳ καὶ τὰ ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ἐκεῖ λέγεταί τινα

pterea fossam habent crocodilis plenam et Mœridis lacum; nam venerantur, et ab iis abstinent; Heracleotæ autem ichneumones, qui crocodilis et aspidibus perniciosissimi sunt; nam et eorum ova delent, et ipsas bestias interficiunt luto tanquam thorace muniti; in hoc enim postquam se volutarunt et dein ad solem siccati sunt, aspides capite aut cauda arreptas in flumen trahunt atque occidunt; crocodilos autem insidiose observant, et quando ii se, rictu diducto, soli exponunt, tum in ora eorum intrant, et exesis visceribus, e ventre mortuorum egrediuntur.

40. Sequitur Cynopolitana præfectura et Canum urbs, in qua Anubis colitur, et honor et sacer quidam cibus canibus est constitutus. In opposito fluvii latere est Oxyrynchus civitas et præfectura eodem nomine. Hic oxyrynchus piscis a rostro acuto sic dictus colitur, et oxyrynchi templum est, quamvis etiam ceteri Ægyptii omnes oxyrynchum piscem colant. Etenim quædam animalia Ægyptii universi colunt, ut de terrestribus tria, bovem, canem, felem, e volatilibus accipitrem atque ibim, ex aquatilibus duo, lepidotum (*id est squamatum*) piscem et oxyrynchum; alia vero sunt, quæ pro se quique colunt, ut Saitæ et Thebani ovem, latum vero, qui piscis quidam est in Nilo, Latopolitani, lupum Lycopolitani, cynocephalum simiam Hermopolitani, cepum simiam Babylonii, qui sunt juxta Memphim; (cepus faciem habet Satyro similem, cetera inter canem atque ursum; in Æthiopia nascitur;) aquilam Thebani, leonem Leontopolitani, capram et hircum Mendesii, murem araneum Athribitæ, alii aliud. Causas cultus vero afferunt inter se non consentientes.

41. Deinceps est Hermopolitana Phylace sive custodia, ubi vectigal exigitur earum rerum, quæ e Thebaide deferuntur. Hinc schœni stadiorum sexagenûm incipiunt, pertinentes usque ad Syenen et Elephantinam. *Postea* Thebaica Phylace sive custodia et fossa, quæ *Tanim* defert; tum Lycopolis seu luporum urbs, et Veneris et Panopolis, antiqua habitatio hominum linificium et lapidum opera exercentium.

42. Deinde Ptolemais, civitas omnium maxima, quæ in Thebaide sunt, et Memphi non minor, quæ etiam Græco more institutam habet civitatem. Supra hanc est Abydus, in qua est Memnonium, regia ex solido lapide mirificæ structuræ, qualem labyrinthi esse diximus, non tamen *ita* multiplex est. Fons quoque ibi in profundo positus, adeo ut descendatur ad eum, fornicibus incurvatis ex solidis lapidibus eximiæ magnitudinis et structuræ. Est etiam fossa, quæ ex magno flumine in hunc locum deducit. Circa fossam est spinarum Ægyptiarum lucus Apollini sacer. Abydus olim urbs magna videtur fuisse, primo post Thebas loco; nunc in parvum pagum redacta est. Quodsi (ut nonnulli sentiunt) Memmon ab Ægyptiis Ismandes dicitur, etiam Labyrinthus Memnonius erat, et ejusdem opus, cujus Abydena et Thebana; nam et ibi quædam Memnonia

Μεμνόνια. κατὰ δὲ τὴν Ἄβυδόν ἐστιν ἡ πρώτη αὔασις ἐκ τῶν λεχθεισῶν τριῶν ἐν τῇ Λιβύῃ, διέχουσα ὁδὸν ἡμερῶν ἑπτὰ ἐνθένδε δι' ἐρημίας, εὔυδρός τε κατοικία καὶ εὔοινος καὶ τοῖς ἄλλοις ἱκανή· δευτέρα δ' ἡ κατὰ τὴν Μοίριδος λίμνην· τρίτη δὲ ἡ κατὰ τὸ μαντεῖον τὸ ἐν Ἄμμωνι· καὶ αὗται δὲ κατοικίαι εἰσὶν ἀξιόλογοι.

43. Πολλὰ δ' εἰρηκότες περὶ τοῦ Ἄμμωνος τοσοῦτον εἰπεῖν βουλόμεθα, ὅτι τοῖς ἀρχαίοις μᾶλλον ἦν ἐν τιμῇ καὶ ἡ μαντικὴ καθόλου καὶ τὰ χρηστήρια, νυνὶ δ' ὀλιγωρία κατέχει πολλή, τῶν Ῥωμαίων ἀρκουμένων τοῖς Σιβύλλης χρησμοῖς καὶ τοῖς Τυρρηνικοῖς θεοπροπίοις διά τε σπλάγχνων καὶ ὀρνιθείας καὶ διοσημειῶν. διόπερ καὶ τὸ ἐν Ἄμμωνι σχεδόν τι ἐκλέλειπται χρηστήριον, πρότερον δὲ ἐτετίμητο. δηλοῦσι δὲ μάλιστα τοῦτο οἱ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις ἀναγράψαντες, προστιθέντες μὲν πολὺ καὶ τὸ τῆς κολακείας εἶδος, ἐμφαίνοντες δέ τι καὶ πίστεως ἄξιον. ὁ γοῦν Καλλισθένης φησὶ τὸν Ἀλέξανδρον φιλοδοξῆσαι μάλιστα ἀνελθεῖν ἐπὶ τὸ χρηστήριον, ἐπειδὴ καὶ Περσέα ἤκουσε πρότερον ἀναβῆναι καὶ Ἡρακλέα· ὁρμήσαντα δ' ἐκ Παραιτονίου, καίπερ νότων ἐπιπεσόντων, βιάσασθαι· πλανώμενον δ' ὑπὸ τοῦ κονιορτοῦ σωθῆναι, γενομένων ὄμβρων καὶ δυεῖν κοράκων ἡγησαμένων τὴν ὁδόν, ἤδη τούτων κολακευτικῶς λεγομένων· τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἑξῆς· μόνῳ γὰρ δὴ τῷ βασιλεῖ τὸν ἱερέα ἐπιτρέψαι παρελθεῖν εἰς τὸν νεὼν μετὰ τῆς συνήθους στολῆς, τοὺς δ' ἄλλους μετενδῦναι τὴν ἐσθῆτα, ἔξωθέν τε τῆς θεμιστείας ἀκροάσασθαι πάντας πλὴν Ἀλεξάνδρου, τοῦτον δ' ἔνδοθεν· εἶναι [δὲ] οὐχ ὥσπερ ἐν Δελφοῖς καὶ Βραγχίδαις τὰς ἀποθεσπίσεις διὰ λόγων, ἀλλὰ νεύμασι καὶ συμβόλοις τὸ πλέον, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ·

ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων,

τοῦ προφήτου τὸν Δία ὑποκριναμένου· τοῦτο μέντοι ῥητῶς εἰπεῖν τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἴη Διὸς υἱός. προστραγῳδεῖ δὲ τούτοις ὁ Καλλισθένης, ὅτι τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἐν Βραγχίδαις μαντεῖον ἐκλελοιπότος, ἐξ ὅτου τὸ ἱερὸν ὑπὸ τῶν Βραγχιδῶν σεσύλητο ἐπὶ Ξέρξου περσισάντων, ἐκλελοιπυίας δὲ καὶ τῆς κρήνης, τότε ἥ τε κρήνη ἀνάσχοι καὶ μαντεῖα πολλὰ οἱ Μιλησίων πρέσβεις κομίσαιεν εἰς Μέμφιν περὶ τῆς ἐκ Διὸς γενέσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς ἐσομένης περὶ Ἄρβηλα νίκης καὶ τοῦ Δαρείου θανάτου καὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι νεωτερισμῶν· περὶ δὲ τῆς εὐγενείας καὶ τὴν Ἐρυθραίαν Ἀθηναΐδα φησὶν ἀνειπεῖν· καὶ γὰρ ταύτην ὁμοίαν γενέσθαι τῇ παλαιᾷ Σιβύλλῃ τῇ Ἐρυθραίᾳ. τὰ μὲν δὴ τῶν συγγραφέων τοιαῦτα.

44. Ἐν δὲ τῇ Ἀβύδῳ τιμῶσι τὸν Ὄσιριν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τοῦ Ὀσίριδος οὐκ ἔξεστιν οὔτε ᾠδὸν οὔτε αὐλητὴν οὔτε ψάλτην ἀπάρχεσθαι τῷ θεῷ, καθάπερ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἔθος. μετὰ δὲ τὴν Ἄβυδον Διὸς πόλις ἡ μικρά, εἶτα Τέντυρα πόλις· ἐνταῦθα δὲ διαφερόντως παρὰ τοὺς ἄλλους Αἰγυπτίους ὁ κροκόδειλος ἠτίμωται καὶ ἔχθιστος τῶν ἁπάντων θηρίων νενόμισται. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι,

dicuntur. Secundum Abydum est prima Auasis ex tribus, quæ sunt in Africa, dissita inde iter dierum septem; habitatio aquis et vino abundans, neque aliarum etiam rerum indiga; secunda est secundum Mœridis lacum; tertia prope Ammonis oraculum; hæ quoque habitationes sunt haud mediocres.

43. Multis a nobis de Ammone dictis, id tantum adjicimus, veteribus et divinationem universam et oracula in summo fuisse honore, nunc eadem admodum negligi, Romanis in Sibyllæ oraculis et Etrusca divinatione per extispicia, auguria et servationes de cœlo acquiescentibus. Itaque Ammonis quoque oraculum fere desertum est, prius vero in honore fuit. Id in primis declarant Alexandri rerum scriptores, qui quanquam adulandi gratia non pauca adjecerunt, indicant tamen etiam quæ credenda sint. Callisthenes igitur narrat, Alexandrum ambitione quadam inductum ad id oraculum contendisse, quod audiisset Perseum et Herculem prius eo adscendisse; itaque e Parætonio profectum, quamvis austrinis incidentibus flatibus, pertendisse, et quum per pulverem vagaretur, imbrium superventu et duorum corvorum, qui iter commonstrarent, servatum esse; quæ ipsa jam adulatorie dicuntur; similia sunt, quæ sequuntur. Soli scilicet regi a sacerdote concessum, ut in templum ingrederetur habitu consueto, ceteros vestem mutare jussos, et foris omnes oraculum audivisse, præter Alexandrum qui intus audiret. Responsa non, ut apud Delphos et Branchidas, verbis dari, sed magna ex parte nutu et signis, quemadmodum apud Homerum (Il. 1, 528):

Dixit, et cæruleis superciliis annuit Cronion,

vate nimirum Jovem imitante; hoc tamen expresse eum regi dixisse, esse ipsum Jovis filium. His Callisthenes tragice rem exaggerans addit, quum Apollo Branchidarum oraculum deseruisset ab eo tempore, quo templum a Branchidis Xerxem sequentibus spoliatum fuit, et fons defecisset: et hunc tum denuo scaturiisse, et Milesiorum legatos Memphin profectos multa responsa attulisse de nato e Jove Alexandro, de futura apud Arbela victoria, de Darii morte, de rebus Lacedæmone novandis; et de generis nobilitate etiam Erythræam Athenaidem effatam narrat, quæ Erythrææ antiquæ Sibyllæ similis fuerit. Talia sunt, quæ a scriptoribus traduntur.

44. Abydi Osiris colitur; in ejus templo non licet nec cantori nec tibicini nec citharœdo sacrificium auspicari, quemadmodum mos est aliis deis. Post Abydum est parva Diospolis, inde Tentyra urbs. Ejus incolæ præ ceteris Ægyptiis crocodilum detestantur, et ex omnibus belluis inimicissimum habent. Nam ceteri quanquam ejus ani-

44.

καίπερ εἰδότες τὴν κακίαν τοῦ ζῴου, καὶ ὡς ὀλέθριον τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει, σέβονται ὅμως καὶ ἀπέχονται· οὗτοι δὲ πάντα τρόπον ἀνιχνεύουσι καὶ ἐκφθείρουσιν αὐτούς· ἔνιοι δ' ὥσπερ τοὺς Ψύλλους φασὶ τοὺς πρὸς τῇ Κυρηναίᾳ φυσικήν τινα ἀντιπάθειαν ἔχειν πρὸς τὰ ἑρπετά, οὕτω καὶ τοὺς Τεντυρίτας πρὸς τοὺς κροκοδείλους, ὥστε μηδὲν ὑπ' αὐτῶν πάσχειν, ἀλλὰ καὶ κολυμβᾶν ἀδεῶς καὶ διαπερᾶν, μηδενὸς ἄλλου θαρροῦντος· εἴς τε τὴν Ῥώμην κομισθεῖσι τοῖς κροκοδείλοις ἐπιδείξεως χάριν συνηκολούθουν οἱ Τεντυρῖται· γενομένης τε δεξαμενῆς καὶ πήγματός τινος ὑπὲρ μιᾶς τῶν πλευρῶν, ὥστε τοῖς θηρίοις ἐκβᾶσι τοῦ ὕδατος ἡλιαστήριον εἶναι, ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ τοτὲ μὲν ἐξέλκοντες δικτύῳ πρὸς τὸ ἡλιαστήριον, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν θεατῶν ὁραθῆναι, ἐμβαίνοντες ἅμα εἰς τὸ ὕδωρ, τοτὲ δὲ πάλιν εἰς τὴν δεξαμενὴν κατασπῶντες. τιμῶσι δὲ Ἀφροδίτην· ὄπισθεν δὲ τοῦ νεὼ τῆς Ἀφροδίτης Ἴσιδός ἐστιν ἱερόν· εἶτα τὰ Τυφώνια καλούμενα καὶ ἡ εἰς Κοπτὸν διῶρυξ, πόλιν κοινὴν Αἰγυπτίων τε καὶ Ἀράβων.

45. Ἐντεῦθέν ἐστιν ἰσθμὸς εἰς τὴν Ἐρυθρὰν κατὰ πόλιν Βερενίκην, ἀλίμενον μέν, τῇ δ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἰσθμοῦ καταγωγὰς ἐπιτηδείους ἔχουσαν. λέγεται δ' ὁ Φιλάδελφος πρῶτος στρατοπέδῳ τεμεῖν τὴν ὁδὸν ταύτην, ἄνυδρον οὖσαν, καὶ κατασκευάσαι σταθμούς, † ὥσπερ τοῖς ἐμπορίοις ὁδεύμασι καὶ διὰ τῶν καμήλων, τοῦτο δὲ πρᾶξαι διὰ τὸ τὴν Ἐρυθρὰν δύσπλουν εἶναι, καὶ μάλιστα τοῖς ἐκ τοῦ μυχοῦ πλοϊζομένοις. ἐφάνη δὴ τῇ πείρᾳ πολὺ τὸ χρήσιμον, καὶ νῦν ὁ Ἰνδικὸς φόρτος ἅπας καὶ ὁ Ἀράβιος καὶ τοῦ Αἰθιοπικοῦ ὁ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ κατακομιζόμενος εἰς Κοπτὸν φέρεται, καὶ τοῦτ' ἔστιν ἐμπόριον τῶν τοιούτων φορτίων. οὐκ ἄπωθεν δὲ τῆς Βερενίκης ἐστὶ Μυὸς ὅρμος, πόλις ἔχουσα τὸ ναύσταθμον τῶν πλοϊζομένων, καὶ τῆς Κοπτοῦ οὐ πολὺ ἀφέστηκεν ἡ καλουμένη Ἀπόλλωνος πόλις, ὥστε καὶ αἱ διορίζουσαι τὸν ἰσθμὸν δύο πόλεις ἑκατέρωθέν εἰσιν. ἀλλὰ νῦν ἡ Κοπτὸς καὶ ὁ Μυὸς ὅρμος εὐδοκιμεῖ, καὶ χρῶνται τοῖς τόποις τούτοις. πρότερον μὲν οὖν ἐνυκτοπόρουν πρὸς τὰ ἄστρα βλέποντες οἱ καμηλέμποροι καὶ καθάπερ οἱ πλέοντες ὥδευον κομίζοντες καὶ ὕδωρ, νυνὶ δὲ καὶ ὑδρεῖα κατεσκευάκασιν, ὀρύξαντες πολὺ βάθος, καὶ ἐκ τῶν οὐρανίων, καίπερ ὄντων σπανίων, ὅμως δεξαμενὰς πεποίηνται· ἡ δ' ὁδός ἐστιν ἓξ ἢ ἑπτὰ ἡμερῶν. ἐπὶ δὲ τῷ ἰσθμῷ τούτῳ καὶ τὰ τῆς σμαράγδου μέταλλά ἐστι, τῶν Ἀράβων ὀρυττόντων βαθεῖς τινας ὑπονόμους, καὶ ἄλλων λίθων πολυτελῶν.

46. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλλωνος πόλιν αἱ Θῆβαι (καλεῖται δὲ νῦν Διὸς πόλις),

αἵθ' ἑκατόμπυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἀν' ἑκάστην
ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν.

Ὅμηρος μὲν οὕτω· λέγει δὲ καὶ τὸν πλοῦτον·

οὐδ' ὅσα Θήβας
Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐνὶ κτήματα κεῖται.

καὶ ἄλλοι δὲ τοιαῦτα λέγουσι, μητρόπολιν τιθέντες τῆς Αἰγύπτου ταύτην· καὶ νῦν δ' ἴχνη δείκνυται τοῦ μεγέ-

malis malitiam norint, et humano generi perniciosum existiment, venerantur tamen et ab eo abstinent; Tentyritæ omnibus modis eos pervestigant atque occidunt. Sunt qui dicant, quemadmodum Psylli apud Cyrenaicam regionem naturalem quandam vim habent adversus serpentes : sic etiam Tentyritis esse contra crocodilos, ut nihil ab eis damni accipiant, sed intrepide urinentur, et aquam tranent, alio nemine audente. Quumque crocodili Romam allati essent pro spectaculo, Tentyritæ eos sequebantur, et, parata crocodilis piscina quadam, et pegmate exstructo in uno laterum, ut ex aqua in apricum egredi possent, Tentyritæ erant, qui eos interdum reti, in aquam ipsi intrantes, educebant in locum apricationi destinatum, ut a spectatoribus cerni possent, alias rursum eos in piscinam retrahebant. Colunt autem Venerem. Post Veneris templum est Isidis fanum, deinceps sunt ea, quæ Typhonia vocantur, et fossa, quæ Coptum defert, communem Ægyptiorum et Arabum urbem.

45. Deinceps est isthmus ad Rubrum mare porrectus versus Berenicen urbem, quæ, quamquam sine portu est, tamen ob opportunitatem isthmi idonea diversoria habet. Dicunt Philadelphum primo hanc viam exercitu aperuisse, ac, quum aquis ea careret, mansiones instituisse, in quibus mercatoribus essent aquationes et stabula camelorum (ἐν οἷςπερ, s. οὗπερ, τοῖς ἐμπόροις ὑδρεύματα καὶ αὔλια τῶν κ.), idque fecisse, quoniam Rubrum mare difficulter navigaretur, præsertim ex intimo recessu proficiscentibus. Ac sane experientia utilitatem rei maximam demonstravit, atque nunc omnes Indicæ et Arabicæ merces et Æthiopicæ etiam, quæ Arabico sinu advehuntur, Coptum deferuntur, istarum mercium emporium. Non procul a Berenice est Myos hormus, quæ urbs navale habet, et a Copto non multum abest Apollinis civitas, adeo ut duæ urbes isthmum terminantes utrinque sint : sed Coptus et Myos hormus nunc excellunt, iisque omnes utuntur. Olim camelis vehentes mercatores noctu iter agebant, astra observantes, quemadmodum nautæ, et aquam secum portabant; nunc terra in profundum effossa aquarum copiam paraverunt, et pluviis quoque, quantumvis raris, cisternas fecerunt. Iter est sex septemve dierum. In hoc isthmo etiam smaragdi sunt et aliorum quorundam pretiosorum lapidum metalla, ubi Arabes profundos quosdam cuniculos effodiunt.

46. Post Apollinis urbem sunt Thebæ, quæ nunc Diospolis vocatur (Il. 9, 383) :

Quis centum portæ, per quarum quamque ducenti
sublimes in equis et curribus egrediuntur.

Sic quidem Homerus inquit. Opulentiam quoque exprimit (Il. 9, 381) :

Nec quantæ Thebis Ægypti, quamlibet amplæ
adservantur opes.

Sunt et alii qui eadem dicant, hanc Ægypti metropolin ponentes; nunc vestigia magnitudinis ejus supersunt longitu-

θους αὐτῆς ἐπὶ ὀγδοήκοντα σταδίους τὸ μῆκος· ἔστι δ' ἱερὰ [τὰ] πλείω. καὶ τούτων δὲ τὰ πολλὰ ἠκρωτηρίασε Καμβύσης· νυνὶ δὲ κωμηδὸν συνοικεῖται, μέρος μέν τι ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἐν ᾗπερ ἡ πόλις, μέρος δέ τι καὶ ἐν τῇ περαίᾳ, ὅπου τὸ Μεμνόνιον· ἐνταῦθα δὲ δυεῖν κολοσσῶν ὄντων μονολίθων ἀλλήλων πλησίον, ὁ μὲν σώζεται, τοῦ δ' ἑτέρου τὰ ἄνω μέρη τὰ ἀπὸ τῆς καθέδρας πέπτωκε σεισμοῦ γενηθέντος, ὥς φασι. πεπίστευται δ', ὅτι ἅπαξ καθ' ἡμέραν ἑκάστην ψόφος, ὡς ἂν πληγῆς οὐ μεγάλης, ἀποτελεῖται ἀπὸ τοῦ μένοντος ἐν τῷ θρόνῳ καὶ τῇ βάσει μέρους· κἀγὼ δὲ παρὼν ἐπὶ τῶν τόπων μετὰ Γάλλου Αἰλίου καὶ τοῦ πλήθους τῶν συνόντων αὐτῷ φίλων τε καὶ στρατιωτῶν περὶ ὥραν πρώτην ἤκουσα τοῦ ψόφου· εἴτε δὲ ἀπὸ τῆς βάσεως εἴτε ἀπὸ τοῦ κολοσσοῦ εἴτ' ἐπίτηδες τῶν κύκλῳ καὶ περὶ τὴν βάσιν ἱδρυμένων τινὸς ποιήσαντος τὸν ψόφον, οὐκ ἔχω διισχυρίσασθαι· διὰ γὰρ τὸ ἄδηλον τῆς αἰτίας πᾶν μᾶλλον ἐπέρχεται πιστεύειν ἢ τὸ ἐκ τῶν λίθων οὕτω τεταγμένων ἐκπέμπεσθαι τὸν ἦχον. ὑπὲρ δὲ τοῦ Μεμνονίου θῆκαι βασιλέων ἐν σπηλαίοις λατομηταὶ περὶ τετταράκοντα, θαυμαστῶς κατεσκευασμέναι καὶ θέας ἄξιαι· ἐν δὲ ταῖς † θήκαις ἐπί τινων ὀβελίσκων ἀναγραφαὶ δηλοῦσαι τὸν πλοῦτον τῶν τότε βασιλέων καὶ τὴν ἐπικράτειαν, ὡς μέχρι Σκυθῶν καὶ Βακτρίων καὶ Ἰνδῶν καὶ τῆς νῦν Ἰωνίας διατείνασαν, καὶ φόρων πλῆθος καὶ στρατιᾶς περὶ ἑκατὸν μυριάδας. λέγονται δὲ καὶ ἀστρονόμοι καὶ φιλόσοφοι μάλιστα οἱ ἐνταῦθα ἱερεῖς· τούτων δ' ἐστὶ καὶ τὸ τὰς ἡμέρας μὴ κατὰ σελήνην ἄγειν, ἀλλὰ κατὰ ἥλιον, τοῖς τριακονθημέροις δώδεκα μησὶν ἐπαγόντων πέντε ἡμέρας κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον· εἰς δὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἐπιτρέχοντος μορίου τινὸς τῆς ἡμέρας, περίοδόν τινα συντιθέασιν ἐξ ὅλων ἡμερῶν καὶ ὅλων ἐνιαυτῶν τοσούτων, ὅσα μόρια τὰ ἐπιτρέχοντα συνελθόντα ποιεῖ ἡμέραν. ἀνατιθέασι δὲ τῷ Ἑρμῇ πᾶσαν τὴν τοιαύτην (μάλιστα) σοφίαν· τῷ δὲ Διί, ὃν μάλιστα τιμῶσιν, εὐειδεστάτη καὶ γένους λαμπροτάτου παρθένος ἱερᾶται, ἃς καλοῦσιν οἱ Ἕλληνες παλλάδας· αὕτη δὲ καὶ παλλακεύει καὶ σύνεστιν οἷς βούλεται, μέχρις ἂν ἡ φυσικὴ γένηται κάθαρσις τοῦ σώματος· μετὰ δὲ τὴν κάθαρσιν δίδοται πρὸς ἄνδρα· πρὶν δὲ δοθῆναι, πένθος αὐτῆς ἄγεται μετὰ τὸν τῆς παλλακείας καιρόν.

47 Μετὰ δὲ Θήβας Ἑρμωνθὶς πόλις, ἐν ᾗ ὅ τε Ἀπόλλων τιμᾶται καὶ ὁ Ζεύς· τρέφεται δὲ καὶ ἐνταῦθα βοῦς· ἔπειτα Κροκοδείλων πόλις, τιμῶσα τὸ θηρίον· εἶτα Ἀφροδίτης πόλις καὶ μετὰ ταῦτα Λατόπολις, τιμῶσα Ἀθηνᾶν καὶ τὸν λάτον· εἶτα Εἰλειθυίας πόλις καὶ ἱερόν· ἐν δὲ τῇ περαίᾳ Ἱεράκων πόλις, τὸν ἱέρακα τιμῶσα· εἶτ' Ἀπόλλωνος πόλις, καὶ αὕτη πολεμοῦσα τοῖς κροκοδείλοις.

48. Ἡ δὲ Συήνη καὶ [ἡ] Ἐλεφαντίνη, ἡ μὲν ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῆς Αἰγύπτου πόλις, ἡ δ' ἐν τῷ Νείλῳ προκειμένη τῆς Συήνης νῆσος ἐν ἡμισταδίῳ καὶ ἐν ταύτῃ πόλις ἔχουσα ἱερὸν Κνούφιδος καὶ νειλο-

dine octoginta fere stadiorum; sunt vero majorem partem templa. Sed horum quoque plurima mutilavit Cambyses. Nunc per vicos habitatur, ac pars ejus in Arabia, ubi et urbs erat, pars in ulteriore regione, ubi Memnonium. Hic quum duo colossi essent de solido lapide inter se propinqui, alter adhuc exstat, alterius vero superiores a sede partes corruerunt, terræ (ut fama est) motu. Creditum etiam est, semel quotidie sonitum quendam veluti ictus haud magni edi a parte, quæ in sede ac basi remansit. Ipse quoque quum adessem in his locis cum Ælio Gallo et reliqua multitudine amicorum ac militum, qui cum eo erant, circiter horam primam sonitum audivi; utrum vero a basi sive a colosso, an ab eam circumstantium aliquo editus fuerit, non habeo affirmare, quum propter incertitudinem causæ quidvis potius credere subeat, quam ex lapidibus sic compositis sonitum edi. Supra Memnonium sunt regum sepulcra in speluncis quibusdam in lapidem incisa, circiter quadraginta, mirum in modum structa, spectatuque sane digna; Thebis (Θήβαις?) vero in obeliscis quibusdam inscriptiones sunt, quæ regum illorum divitias ac potentiam declarant, atque imperium usque in Scythiam et Bactrianam et Indiam et quæ nunc Ionia dicitur, propagatum, item tributorum magnitudinem, et exercitus circiter mille millia. Thebani maxime sacerdotes astronomiam philosophiamque exercuisse dicuntur. Hi non lunæ, sed solis cursu annos exegerunt, duodecim mensibus, quorum quisque triginta constet diebus, quinque dies quotannis adjicientes; ad totius vero anni complementum, quum quædam diei particula excurrat, circuitionem quandam composuerunt e totis diebus et tot totis annis, quot particulæ excurrentes, si in unum conjunguntur, diem conficiunt. Hujusmodi sapientiam omnem Mercurio tribuunt. Jovi, quem præcipue colunt, virgo quædam genere clarissima et specie pulcherrima sacratur; quales Græci palladas vocant. Ea pellicis more, cum quibus vult, coit, usque ad naturalem corporis purgationem. Post purgationem viro alicui elocatur; sed priusquam nubat, post pellicatus tempus, in mortuæ morem lugetur.

47. Post Thebas est Hermonthis civitas, in qua Apollo et Juppiter coluntur; hic etiam bos alitur; deinde est Crocodilorum urbs, quæ eam belluam colit; hinc Veneris urbs, et postea Latopolis, quæ Palladem et latum colit, postea Lucinæ civitas et ejus templum; in ulteriore regione est Accipitrum urbs, ubi accipiter colitur; deinde Apollinis urbs, quæ ipsa quoque crocodilis est inimica.

48. Syene vero et Elephantina, altera quidem in finibus est Æthiopiæ et Ægypti urbs; altera insula dimidio stadio in Nilo ante Syenen posita, inque ea urbs, quæ Cnuphidis templum habet et Nilometrium. Hoc autem est

μέτριον, καθάπερ Μέμφις. ἔστι δὲ τὸ νειλομέτριον συννόμῳ λίθῳ κατεσκευασμένον ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ Νείλου φρέαρ, ἐν ᾧ τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νείλου σημειοῦνται τὰς μεγίστας τε καὶ ἐλαχίστας καὶ τὰς μέσας· συναναβαίνει γὰρ καὶ συνταπεινοῦται τῷ ποταμῷ τὸ ἐν τῷ φρέατι ὕδωρ. εἰσὶν οὖν ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ φρέατος παραγραφαί, μέτρα τῶν τελείων καὶ τῶν ἄλλων ἀναβάσεων· ἐπισκοποῦντες οὖν ταύτας διασημαίνουσι τοῖς ἄλλοις, ὅπως εἰδεῖεν· πρὸ πολλοῦ γὰρ ἴσασιν ἐκ τῶν τοιούτων σημείων † καὶ τῶν ἡμερῶν τὴν ἐσομένην ἀνάβασιν καὶ προδηλοῦσι. τοῦτο δὲ καὶ τοῖς γεωργοῖς χρήσιμον τῆς τῶν ὑδάτων ταμιείας χάριν καὶ παραχωμάτων καὶ διωρύγων καὶ ἄλλων τοιούτων, καὶ τοῖς ἡγεμόσι τῶν προσόδων χάριν· αἱ γὰρ μείζους ἀναβάσεις μείζους καὶ τὰς προσόδους ὑπαγορεύουσιν. ἐν δὲ τῇ Συήνῃ καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ τὸ διασημαῖνον τὰς θερινὰς τροπάς, (καὶ) διότι τῷ τροπικῷ κύκλῳ ὑπόκεινται οἱ τόποι οὗτοι (καὶ ποιοῦσιν ἀσκίους τοὺς γνώμονας κατὰ μεσημβρίαν)· ἀπὸ γὰρ τῶν ἡμετέρων τόπων, λέγω δὲ τῶν Ἑλλαδικῶν, προϊοῦσιν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἐνταῦθα πρῶτον ὁ ἥλιος κατὰ κορυφὴν ἡμῖν γίνεται καὶ ποιεῖ τοὺς γνώμονας ἀσκίους κατὰ μεσημβρίαν· ἀνάγκη δέ, κατὰ κορυφὴν ἡμῖν γινομένου, καὶ εἰς τὰ φρέατα βάλλειν μέχρι τοῦ ὕδατος τὰς αὐγάς, κἂν βαθύτατα ᾖ· κατὰ κάθετον γὰρ ἡμεῖς τε ἕσταμεν καὶ τὰ ὀρύγματα τῶν φρεάτων κατεσκεύασται. εἰσὶ δ' ἐνταῦθα τρεῖς σπεῖραι Ῥωμαίων ἱδρυμέναι φρουρᾶς χάριν.

49. Μικρὸν δ' ὑπὲρ τῆς Ἐλεφαντίνης ἐστὶν ὁ μικρὸς καταράκτης, ἐφ' ᾧ καὶ θέαν τινὰ οἱ σκαφῖται τοῖς ἡγεμόσιν ἐπιδείκνυνται· ὁ μὲν γὰρ καταράκτης ἐστὶ κατὰ μέσον τὸν ποταμόν, πετρώδης τις ὀφρύς, ἐπίπεδος μὲν ἄνωθεν, ὥστε δέχεσθαι τὸν ποταμόν, τελευτῶσα δ' εἰς κρημνόν, καθ' οὗ καταρρήγνυται τὸ ὕδωρ, ἑκατέρωθεν δὲ πρὸς τῇ γῇ ῥεῖθρον, ὃ μάλιστα καὶ ἀνάπλουν ἔχει· ἀναπλεύσαντες οὖν ταύτῃ καταρρέουσιν ἐπὶ τὸν καταράκτην καὶ ὠθοῦνται μετὰ τῆς σκάφης ἐπὶ τὸν κρημνὸν καὶ σώζονται σὺν αὐτῇ ἀπαθεῖς. τοῦ δὲ καταράκτου μικρὸν ἐπάνω τὰς Φιλὰς εἶναι συμβαίνει, κοινὴν κατοικίαν Αἰθιόπων τε καὶ Αἰγυπτίων, κατεσκευασμένην ὥσπερ καὶ τὴν Ἐλεφαντίνην καὶ τὸ μέγεθος ἴσην, ἱερὰ ἔχουσαν Αἰγύπτια· ὅπου καὶ ὄρνεον τιμᾶται, ὃ καλοῦσι μὲν ἱέρακα, οὐδὲν δὲ ὅμοιον ἔμοιγε ἐφαίνετο ἔχειν τοῖς παρ' ἡμῖν καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἱέραξιν, ἀλλὰ καὶ τῷ μεγέθει μεῖζον ἦν καὶ τῇ ποικιλίᾳ πολὺ ἐξηλλαγμένον· Αἰθιοπικὸν δ' ἔφασαν εἶναι, κἀκεῖθεν κομίζεσθαι, ὅταν ἐκλίπῃ καὶ πρότερον· καὶ δὴ καὶ τότε ἐδείχθη ἡμῖν πρὸς ἐκλείψει δν ειὰ νόσον.

50. Ἤλθομεν δ' εἰς Φιλὰς ἐκ Συήνης ἀπήνῃ δι' ὁμαλοῦ σφόδρα πεδίου σταδίους ὁμοῦ τι ἑκατόν. παρ' ὅλην δὲ τὴν ὁδὸν ἦν ἰδεῖν ἑκατέρωθεν πολλαχοῦ, ὥσπερ ἑρμαῖα, πέτρον ἠλίβατον στρογγύλον, λεῖον ἱκανῶς, ἐγγὺς σφαιροειδές, τοῦ μέλανος καὶ σκληροῦ λίθου, ἐξ οὗ αἱ θυΐαι γίνονται, ἐπὶ πέτρῳ κείμενον μείζονι καὶ ἐπ' ἐκείνῳ πάλιν ἄλλον· ἔστι δ' ὅτε αὐτοὶ καθ' αὑ-

puteus quidam in Nili ripa e cæmentis æqualibus constructus, in quo et maxima et minima et mediocria Nili incrementa annotantur; nam putei aqua cum Nilo pariter crescit et decrescit. Suntque in putei pariete notæ quædam insculptæ incrementorum, et perfectorum et aliorum. Hæc itaque observantes ceteris significant, ut sciant; multo enim ante ex his signis et sciunt *tempus et mensuram futurorum incrementorum* (?), et prænuntiant. Quæ quidem res agricolis ad aquarum dispensationem et aggerum ac fossarum curationem conducit, præfectis vero ad redituum rationes; majora enim incrementa majores proventus denuntiant. Syenæ etiam puteus quidam est, æstivi index solstitii, quoniam hæc loca sub circulo tropico sita sunt. A nostris enim locis, hoc est a Græcis, in meridiem procedentibus, hic primum sol nobis supra verticem fit, adeo ut meridie nullam gnomones umbram projiciant. Necesse autem est, quum nobis supra verticem fuerit, ut in puteos etiam profundissimos usque ad aquam radios jaciat sol, quandoquidem et nos ad angulos rectos solo insistimus, et putei ad perpendiculum effodiuntur. Hoc in loco tres Romanorum cohortes collocatæ sunt præsidii gratia.

49. Paulo supra Elephantinam est parvus catarrhactes, in quo navicularii scaphiis utentes spectaculum quoddam principibus exhibent. Catarrhactes est ad medium fere flumen petrosum quoddam supercilium in superiore parte planum, ut flumen recipere possit, desinens vero in præcipitium, per quod aqua dejicitur; utrimque autem secus terram alveus est, quo facile sursum navigari possit. Hac itaque subvecti defluunt in catarrhacten, et cum scapha in præcipitium detruduntur, et ipsi et scaphæ incolumes. Paulo supra catarrhacten sunt Philæ, communis Æthiopum et Ægyptiorum habitatio, structa quemadmodum Elephantina, et pari magnitudine; hæc templa Ægyptia habet, ubi ales colitur, quem accipitrem ipsi vocant, mihi autem nihil cum nostris simile videbatur habere, aut Ægyptiis, utpote et magnitudine excedens, et varietate colorum longe diversus. Dicebant autem Æthiopicum esse, et inde afferri alium, quando ille in Philis decesserit, *vel* (ἢ) etiam jam antea. Sic qui tunc nobis ostensus est, morbo jam cœperat deficere.

50. Nos Philas Syene plaustro vecti sumus per campum valde planum, centum (*quinquaginta?*) stadiorum itinere. Per totam fere viam videre erat utrimque multis in locis in morem Mercurialium tumulorum, qui viis apponi solent, petram arduam, rotundam, admodum politam, prope sphæricam, e nigro ac duro lapide, ex quo mortaria fiunt, majori saxo impositam, ac rursum super ea aliam:

τοὺς ἔκειντο οἱ πέτροι· ἦν δ' ὁ μὲν μέγιστος τὴν διάμετρον ποδῶν οὐκ ἐλαττόνων ἢ δώδεκα, ἅπαντες δὲ μείζους ἢ ἡμίσεις τούτων. διέβημεν δὲ εἰς τὴν νῆσον ἐπὶ πάκτωνος· ὁ δὲ πάκτων διὰ σκυταλίδων πεπηγός ἐστι σκάφιον, ὥστ' ἐοικέναι διαπλοκίνῳ· ἑστῶτες δ' ἐν ὕδατι ἢ καὶ σανιδίοις τισὶ προσκαθήμενοι ῥᾳδίως ἐπεραιώθημεν, δεδιότες μάτην· ἀκίνδυνα γάρ ἐστιν, ἂν μή τις ὑπέργομον ποιήσῃ τὸ πορθμεῖον.

51. Καθ' ὅλην δὲ τὴν Αἴγυπτον τοῦ φοίνικος ἀγεννοῦς ὄντος καὶ ἐκφέροντος καρπὸν οὐκ εὔβρωτον, ἐν τοῖς περὶ τὸ Δέλτα τόποις καὶ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὁ ἐν τῇ Θηβαΐδι φοίνιξ ἄριστος τῶν ἄλλων φύεται. θαυμάζειν οὖν ἄξιον, πῶς ταὐτὸ κλίμα οἰκοῦντες τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ὅμοροι οἱ περὶ τὸ Δέλτα καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τοσοῦτον διαλλάττουσιν, ἐκείνης πρὸς ἄλλῳ φοίνικι καὶ τὸν καρυωτὸν γεννώσης, οὐ πολὺ † κρείττονα τοῦ Βαβυλωνίου. διττὸς δ' ἐστὶν ὅ τε ἐν τῇ Θηβαΐδι καὶ ὁ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ὅ τε ἄλλος καὶ ὁ καρυωτός· σκληρότερος δ' ὁ Θηβαϊκός, ἀλλὰ τῇ γεύσει εὐστομώτερος. ἔστι δὲ καὶ νῆσος ἡ μάλιστα ἐκφέρουσα τὸν ἄριστον, μεγίστην τελοῦσα πρόσοδον τοῖς ἡγεμόσι· βασιλικὴ γὰρ ἦν, ἰδιώτῃ δ' οὐ μετῆν, καὶ νῦν τῶν ἡγεμόνων ἐστί.

52. Πολλὰ δ' Ἡρόδοτός τε καὶ ἄλλοι φλυαροῦσιν, ὥσπερ μέλος ἢ ῥυθμὸν ἢ ἥδυσμά τι τῷ λόγῳ τὴν τερατείαν προσφέροντες· οἷον καὶ τὸ φάσκειν περὶ τὰς νήσους τὰς πρὸς τῇ Συήνῃ καὶ τῇ Ἐλεφαντίνῃ (πλείους δ' εἰσί) τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου εἶναι, καὶ βάθος ἄβυσσον ἔχειν τὸν πόρον κατὰ τοῦτον τὸν τόπον. νήσους δ' ὁ Νεῖλος κατεσπαρμένας ἔχει παμπόλλας, τὰς μὲν καλυπτομένας ὅλας ἐν ταῖς ἀναβάσεσι, τὰς δ' ἐκ μέρους, ἐποχετεύεται δὲ τοῖς κοχλίαις τὰ λίαν ἔξαλα.

53. Ἦν μὲν οὖν ἡ Αἴγυπτος εἰρηνικὴ τὸ πλέον ἐξ ἀρχῆς διὰ τὸ αὔταρκες τῆς χώρας καὶ τὸ δυσείσβολον τοῖς ἔξωθεν, ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων ἀλιμένῳ παραλίᾳ καὶ πελάγει τῷ Αἰγυπτίῳ φρουρουμένη, ἀπὸ δὲ τῆς ἕω καὶ τῆς ἑσπέρας ἐρήμοις ὄρεσι, τοῖς τε Λιβυκοῖς καὶ τοῖς Ἀραβίοις, ὥσπερ ἔφαμεν· λοιπὰ δὲ τὰ πρὸς νότον Τρωγλοδύται [καὶ] Βλέμμυες καὶ Νοῦβαι καὶ Μεγάβαροι οἱ ὑπὲρ Συήνης Αἰθίοπες· εἰσὶ δ' οὗτοι νομάδες καὶ οὐ πολλοὶ οὐδὲ μάχιμοι, δοκοῦντες δὲ τοῖς πάλαι διὰ τὸ λῃστρικῶς ἀφυλάκτοις ἐπιτίθεσθαι πολλάκις· οἱ δὲ πρὸς μεσημβρίαν καὶ Μερόην ἀνήκοντες Αἰθίοπες, οὐδ' οὗτοι πολλοὶ οὔτε ἐν συστροφῇ, ἅτε ποταμίαν μακρὰν στενὴν καὶ σκολιὰν οἰκοῦντες, οἵαν προείπομεν· οὐδὲ παρεσκευασμένοι καλῶς οὔτε πρὸς πόλεμον οὔτε πρὸς τὸν ἄλλον βίον. καὶ νῦν δὲ διάκειται παραπλησίως ἡ χώρα πᾶσα· σημεῖον δέ· τρισὶ γοῦν σπείραις, οὐδὲ ταύταις ἐντελέσιν, ἱκανῶς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἡ χώρα φρουρεῖται· τολμήσασι δὲ τοῖς Αἰθίοψιν ἐπιθέσθαι κινδυνεῦσαι τῇ χώρᾳ συνέπεσε τῇ σφετέρᾳ. καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ δυνάμεις αἱ ἐν Αἰγύπτῳ οὔτε τοσαῦταί τινές εἰσιν οὔτε ἀθρόαις ἐχρήσαντο οὐδ' ἅπαξ Ῥωμαῖοι· οὐ γάρ εἰσιν οὔτ' αὐτοὶ Αἰγύπτιοι πολεμισταί, καίπερ ὄντες παμπληθεῖς, οὔτε τὰ πέριξ ἔθνη. Γάλλος μέν γε Κορνήλιος, ὁ πρῶτος καταστα-

nonnunquam etiam per sese jacebant petræ; earum maxima erat non minore duodecim pedum diametro, atque omnes majores quam hujus dimidium. Trajecimus in insulam pactone. Pacton est scaphæ genus e scuticis ita compositum, ut textile quiddam videatur. Stantes itaque in aqua vel in asseribus sedentes facile transmisimus inani metu: caret enim res periculo, si scapha non nimis oneratur.

51. Quum in tota Ægypto palma e vilium genere sit, et fructum afferat esui non aptum in locis apud Delta et Alexandriam; tamen in Thebaide palma inter ceteras optima est. Jam admiratione dignum est, quomodo palmæ in Delta et Alexandriæ regione provenientes, quanquam eandem cum Judaicis plagam obtinent iisque finitimæ sunt, tantum tamen ab illis differant: quum Judæa præter alteram palmam etiam caryotam gignat, non multo Babylonia inferiorem (χείρονα). Duplex vero est, ut Judaica, sic etiam Thebana palma, caryota scilicet atque reliqua; ac Thebaica quanquam durior sit, gustatu tamen est suavior. Est ibi etiam insula quædam, quæ præ ceteris locis palmam optimam fert, et proventum maximum principibus affert; regis enim erat, et privatus nemo in ea partem habebat, et nunc principum est.

52. Enimvero multa quum ceteri nugantur, tum Herodotus, veluti cantus loco, aut rhythmi aut condimenti, prodigiosas fabulas orationi adhibentes. Cujus generis est, quod apud insulas dicunt juxta Syenen et Elephantinam sitas (sunt autem complures) Nili fontes esse, et ad eum locum flumen profunditate esse immensa. Ceterum Nilus insulas sparsas quam plurimas habet, quarum aliæ totæ excrescente flumine obruuntur, aliæ ex parte. Loca vero nimis alta per cochleas irrigantur.

53. Ceterum jam inde ab initio Ægyptus plerumque pacem colebat, tum propter suas copias, quibus facile se sustentaret, tum quod non facile externis gentibus pateret in eam ingressus; nam a septentrione ora importuosa et Ægyptio pelago, ab ortu et occasu desertis et montibus Libycis et Arabicis (ut diximus) munitur; quæ restant austrum versus, Troglodytæ incolunt et Blemmyes, et Nubæ et Megabari, qui Æthiopes supra Syenen habitant; ii vero sunt nomades, neque multi neque bellicosi, quanquam esse olim viderentur, propterea quod sæpe latronum more incautos adoriebantur. Qui deinceps ad meridiem Meroenque pertingunt Æthiopes, neque ipsi valde multi sunt, neque collecti in unum conventum degunt, quippe qui fluvialem regionem longam angustamque habitent, qualem ante diximus, nec ad bellum, nec ad ceteram vitæ rationem bene instructi. Atque adeo etiamnum idem est terræ hujus status. Cujus rei indicium est, quod a tribus Romanis cohortibus, nec iis plenis, custoditur; quumque aliquando Æthiopes aggredi nostros ausi essent, de sua ipsorum regione in periculum venerunt. Neque reliquæ in Ægypto copiæ adeo multæ sunt, nec unquam Romani confertim iis usi sunt. Etenim nec Ægyptii ipsi sunt admodum bellicosi, quanquam multi sint, nec etiam finitimæ gentes. Cornelius quidem Gal-

θεὶς ἔπαρχος τῆς χώρας ὑπὸ Καίσαρος, τήν τε Ἡρώων πόλιν ἀποστᾶσαν ἐπελθὼν δι' ὀλίγων εἷλε, στάσιν τε γενηθεῖσαν ἐν τῇ Θηβαΐδι διὰ τοὺς φόρους ἐν βραχεῖ κατέλυσε. Πετρώνιός τε ὕστερον τοῦ Ἀλεξανδρέων πλήθους τοσούτων μυριάδων ὁρμήσαντος ἐπ' αὐτὸν μετὰ λίθων βολῆς, αὐτοῖς τοῖς περὶ ἑαυτὸν στρατιώταις ἀντέσχε, καὶ διαφθείρας τινὰς αὐτῶν τοὺς λοιποὺς ἔπαυσε. Γάλλος τε Αἴλιος μέρει τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φρουρᾶς εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐμβαλὼν εἴρηται, τίνα τρόπον ἐξήλεγξε τοὺς ἀνθρώπους ἀπολέμους ὄντας· εἰ δὴ μὴ ὁ Συλλαῖος αὐτὸν προὐδίδου, κἂν κατεστρέψατο τὴν Εὐδαίμονα πᾶσαν.

54. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Αἰθίοπες, καταφρονήσαντες τῷ μέρος τι τῆς ἐν Αἰγύπτῳ δυνάμεως ἀπεσπάσθαι μετὰ Γάλλου Αἰλίου πολεμοῦντος πρὸς τοὺς Ἄραβας, ἐπῆλθον τῇ Θηβαΐδι καὶ τῇ φρουρᾷ τῶν τριῶν σπειρῶν τῶν κατὰ Συήνην καὶ ἑλόντες ἔφθασαν τήν τε Συήνην καὶ τὴν Ἐλεφαντίνην καὶ Φιλὰς ἐξ ἐφόδου διὰ τὸ αἰφνίδιον καὶ ἐξηνδραποδίσαντο, ἀνέσπασαν δὲ καὶ τοὺς Καίσαρος ἀνδριάντας· ἐπελθὼν (δὲ) ἐλάττοσιν ἢ μυρίοις πεζοῖς Πετρώνιος, ἱππεῦσι δὲ ὀκτακοσίοις πρὸς ἄνδρας τρισμυρίους, πρῶτον μὲν ἠνάγκασεν ἀναφυγεῖν αὐτοὺς εἰς Ψέλχιν, πόλιν Αἰθιοπικήν, καὶ πρεσβεύεται τά τε ληφθέντα ἀπαιτῶν καὶ τὰς αἰτίας, δι' ἃς ἦρξαν πολέμου· λεγόντων δ', ὡς ἀδικοῖντο ὑπὸ τῶν νομάρχων, ἀλλ' οὐκ ἔφη τούτους ἡγεμόνας εἶναι τῆς χώρας, ἀλλὰ Καίσαρα· αἰτησαμένων δ' ἡμέρας τρεῖς εἰς βουλὴν καὶ μηδέν, ὧν ἐχρῆν, ποιούντων, προσβαλὼν ἠνάγκασε προελθεῖν εἰς μάχην, ταχὺ δὲ τροπὴν ἐποίησε, συντεταγμένων τε κακῶς καὶ ὡπλισμένων· μεγάλους γὰρ εἶχον θυρεούς, καὶ τούτους ὠμοβοΐνους, ἀμυντήρια δὲ πελέκεις, οἱ δὲ κοντούς, οἱ δὲ καὶ ξίφη. τινὲς μὲν οὖν εἰς τὴν πόλιν συνηλάθησαν, οἱ δ' εἰς τὴν ἐρημίαν ἔφυγον, τινὰς δὲ νῆσος πλησίον ὑπεδέξατο ἐμβάντας εἰς τὸν πόρον· οὐ γὰρ πολλοὶ ἦσαν ἐνταῦθα οἱ κροκόδειλοι διὰ τὸν ῥοῦν. τούτων δ' ἦσαν καὶ οἱ τῆς βασιλίσσης στρατηγοὶ τῆς Κανδάκης, ἣ καθ' ἡμᾶς ἦρξε τῶν Αἰθιόπων, ἀνδρική τις γυνὴ πεπηρωμένη τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν· τούτους τε δὴ ζωγρίᾳ λαμβάνει ἅπαντας, ἐπιπλεύσας σχεδίαις τε καὶ ναυσί, καὶ καταπέμπει παραχρῆμα εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐπελθών τε τὴν Ψέλχιν αἱρεῖ· προσαριθμουμένου δὲ τοῖς ἑαλωκόσι τοῦ πλήθους τῶν πεσόντων ἐν τῇ μάχῃ, τοὺς σωθέντας ὀλίγους παντάπασι γενέσθαι συνέβη. ἐκ δὲ Ψέλχιος ἧκεν εἰς Πρῆμνιν, ἐρυμνὴν πόλιν, διελθὼν τοὺς θῖνας, ἐν οἷς ὁ Καμβύσου κατεχώσθη στρατὸς ἐμπεσόντος ἀνέμου· προσβαλὼν δὲ ἐξ ἐφόδου τὸ φρούριον αἱρεῖ, καὶ μετὰ ταῦτα ὥρμησεν ἐπὶ Ναπάτων· τοῦτο δ' ἦν τὸ βασίλειον τῆς Κανδάκης, καὶ ἦν ἐνταῦθα υἱὸς αὐτῆς· καὶ αὐτὴ δ' ἔν τινι πλησίον ἵδρυτο χωρίῳ. πρεσβευσαμένης δὲ περὶ φιλίας καὶ ἀποδούσης τοὺς ἐκ Συήνης αἰχμαλώτους καὶ τοὺς ἀνδριάντας, ἐπελθὼν λαμβάνει καὶ τὰ Νάπατα, φυγόντος τοῦ παιδός, καὶ κατασκάπτει· ἐξανδραποδισάμενος δ' ἀναστρέφει πάλιν εἰς τοὐπίσω μετὰ τῶν λαφύρων,

lus, cui primum provincia a Cæsare commissa est, Heroum urbem, quæ defecerat, paucis stipatus recepit, et in Thebaide seditionem propter tributa exortam cito admodum sedavit. Deinde Petronius, tot millibus Alexandrinorum in eum irruentibus jactu lapidum, tantum suis munitus militibus impetum sustinuit, et, nonnullis ipsorum interemptis, ceteros repressit. Gallus Ælius cum parte præsidii, quod erat in Ægypto, in Arabiam ingressus, dictum est quomodo eos esse imbelles ostenderit; et nisi Syllæus eum prodidisset, Felicem ille Arabiam totam subegisset.

54. Quum vero Æthiopes, Romanis spretis propterea, quod pars quædam copiarum, quæ in Ægypto erant, cum Gallo Ælio avulsa esset, bellum in Arabia gerente, impressione facta in Thebaidem et præsidia trium cohortium, quæ Syenæ erant, Syenen et Elephantinam ac Philas repentino impetu cepissent et mancipassent, ac Cæsaris etiam statuas evertissent: profectus Petronius cum non totis decem millibus peditum et equitibus octingentis adversus triginta hominum millia, primum eos compulit, ut Pselchim confugerent, Æthiopicam urbem, missisque ad eos legatis, repetiit quæ capta erant, et causas, quam ob rem bellum movissent, poposcit; ac dicentibus, se injuria affectos a nomarchis, respondit, non illos esse regionis dominos, sed Cæsarem. Petentibus porro triduum ad deliberandum, nihilque interim eorum, quæ par erat, facientibus, movens contra eos, in pugnam procedere coegit, ac celeriter in fugam vertit, quum et compositi male et male armati essent: nam scuta ingentia et e crudo bovis tergore confecta habebant; arma, quibus pugnarent, secures alii, alii contos, nonnulli gladios gerebant. Proinde quidam in urbem sunt compulsi, alii in deserta fugam fecerunt, alios proxima insula excepit, qui sese fluvio commiserant; nam hoc in loco propter aquæ fluxum crocodili pauci sunt. Ex iis erant etiam duces reginæ Candaces, quæ nostra ætate Æthiopibus imperavit, virilis sane mulier, altero oculo capta. Hos itaque omnes vivos cepit, trajecto ratibus ac navibus flumine, et extemplo Alexandriam misit, atque Pselchim profectus, eam cepit: unde numerata captivorum multitudine et eorum qui in prœlio ceciderunt, paucos omnino evasisse apparuit. A Pselchi Premnim venit, urbem natura munitam, cumulis arenæ peragratis, in quibus Cambysis exercitus obrutus est vento incidente. Eam adortus primo impetu cepit. Inde Napata progressus est, ubi Candaces regia erat, ejusque filius morabatur; ipsa in castello propinquo sedebat, quæ dum legatos mittit, qui de pace tractarent, ac statuas redderent et captivos, qui abducti fuerant Syena, Petronius impetu facto Napata cepit ac diruit, puero fugiente. Incolis in servitutem redactis, ratus inferiora invia esse, cum præda retro abiit,

δύσοδα κρίνας τὰ προσωτέρω· τὴν δὲ Πρῆμνιν τειχίσας βέλτιον, φρουρὰν ἐμβαλὼν καὶ τροφὴν δυεῖν ἐνιαυτῶν τετρακοσίοις ἀνδράσιν, ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· καὶ τῶν αἰχμαλώτων τοὺς μὲν ἐλαφυροπώλησε, χιλίους δὲ Καίσαρι ἔπεμψε νεωστὶ ἐκ Καντάβρων ἥκοντι, τοὺς δὲ νόσοι διεχρήσαντο. ἐν τούτῳ μυριάσι Κανδάκη πολλαῖς ἐπὶ τὴν φρουρὰν ἐπῆλθε· Πετρώνιος δ' ἐξεβοήθησε καὶ φθάνει προσελθὼν εἰς τὸ φρούριον, καὶ πλείοσι παρασκευαῖς ἐξασφαλισάμενος τὸν τόπον, πρεσβευσαμένων, ἐκέλευσεν ὡς Καίσαρα πρεσβεύεσθαι· οὐκ εἰδέναι δὲ φασκόντων, ὅστις εἴη Καῖσαρ καὶ ὅπῃ βαδιστέον εἴη παρ' αὐτόν, ἔδωκε τοὺς παραπέμψοντας· καὶ ἧκον εἰς Σάμον, ἐνταῦθα τοῦ Καίσαρος ὄντος καὶ μέλλοντος εἰς Συρίαν ἐντεῦθεν προϊέναι, Τιβέριον εἰς Ἀρμενίαν στέλλοντος. πάντων δὲ τυχόντων, ὧν ἐδέοντο, ἀφῆκεν αὐτοῖς καὶ τοὺς φόρους, οὓς ἐπέστησε.

ΚΕΦ. Β'.

Πολλὰ δ' εἴρηται περὶ τῶν Αἰθιοπικῶν ἐν τοῖς πρότερον, ὥστε συμπεριωδευμένα ἂν εἴη τῇ Αἰγύπτῳ καὶ τὰ τούτων. ὡς δ' εἰπεῖν, τὰ ἄκρα τῆς οἰκουμένης τὰ παρακείμενα τῇ δυσκράτῳ καὶ ἀοικήτῳ διὰ καῦμα ἢ ψῦχος ἀνάγκη ἀποτεύγματα εἶναι τῆς εὐκράτου καὶ ἐλαττώματα· ταῦτα δ' ἐκ τῶν βίων δῆλα καὶ τῆς πρὸς τὰς χρείας τὰς ἀνθρωπικὰς ἀπορίας. κακόβιοί τε δὴ καὶ γυμνῆτές εἰσι τὰ πολλὰ καὶ νομάδες· τά τε βοσκήματα αὐτοῖς ἐστι μικρά, πρόβατα καὶ αἶγες καὶ βόες· καὶ κύνες μικροί, τραχεῖς δὲ καὶ μάχιμοι. τάχα δὲ καὶ τοὺς Πυγμαίους ἀπὸ τῆς τούτων μικροφυΐας ὑπενόησαν καὶ ἀνέπλασαν· ἑωρακὼς μὲν γὰρ οὐδεὶς ἐξηγεῖται τῶν πίστεως ἀξίων ἀνδρῶν.

2. Ζῶσί τ' ἀπὸ κέγχρου καὶ κριθῆς, ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν ποιοῦσιν † αὐτοῖς ἔστιν· ἔλαιον δὲ βούτυρον καὶ στέαρ· οὐδ' ἀκρόδρυα ἔχουσι πλὴν φοινίκων ὀλίγων ἐν κήποις βασιλικοῖς· ἔνιοι δὲ καὶ πόαν σιτοῦνται καὶ κλῶνας ἁπαλοὺς καὶ λωτὸν καὶ καλάμου ῥίζαν· κρέασι δὲ χρῶνται καὶ αἵματι καὶ γάλακτι καὶ τυρῷ. σέβονται δ' ὡς θεοὺς τοὺς βασιλέας, κατακλείστους ὄντας καὶ οἰκουροὺς τὸ πλέον. ἔστι δὲ τὸ μέγιστον αὐτοῖς βασίλειον ἡ Μερόη, πόλις ὁμώνυμος τῇ νήσῳ· τὴν δὲ νῆσον θυρεοειδῆ φασι τὸ σχῆμα, τό τε μέγεθος τάχα πρὸς ὑπερβολὴν εἴρηται μῆκος μὲν ὅσον τρισχιλίων σταδίων, εὖρος δὲ χιλίων. ἔχει δ' ἡ νῆσος καὶ ὄρη συχνὰ καὶ δάση μεγάλα· οἰκοῦσι δ' οἱ μὲν νομάδες, οἱ δὲ θηρευτικοί, οἱ δὲ γεωργοί· ἔστι δὲ καὶ χαλκωρυχεῖα καὶ σιδηρουργεῖα καὶ χρυσεῖα καὶ λίθων γένη πολυτελῶν· περιέχεται δ' ἀπὸ μὲν τῆς Λιβύης θισὶ μεγάλοις, ἀπὸ δὲ τῆς Ἀραβίας κρημνοῖς συνεχέσιν, ἄνωθεν δ' ἐκ νότου ταῖς συμβολαῖς τῶν ποταμῶν, τοῦ τε Ἀσταβόρα καὶ τοῦ Ἀστάποδος καὶ τοῦ Ἀστασόβα· πρὸς ἄρκτον δ' ἡ ἐφεξῆς ῥύσις τοῦ Νείλου καὶ μέχρι Αἰγύπτου κατὰ τὴν λεχθεῖσαν πρότερον σκολιότητα τοῦ ποταμοῦ. ἐν δὲ ταῖς πόλεσιν αἱ οἰκήσεις ἐκ φοινικίνων σχιζῶν † διαπλεκόμεναι (τοί-

ac Premni mœnibus et præsidio et quadringentorum hominum cibariis in biennium munita, reversus est Alexandriam. Ex captivis autem partem divendit, mille ad Cæsarem misit, nuper e Cantabris reversum, partem morbi consumpserunt. Sub hæc Candacen cum multis hominum millibus præsidium aggressam Petronius auxilio profectus antevertit; et castellum ingressus, multo apparatu confirmavit. Legatis ad se missis, mandavit, si quid vellent, ut ad Cæsarem proficiscerentur; ac negantibus, scire se, quis Cæsar esset, et ubi conveniendus, dedit qui deducerent. In Samum itaque profecti, Cæsarem invenerunt in Syriam progredi parantem, et Tiberium in Armeniam amandantem. Ab eo, quæ volebant, omnia impetravere, et imperatum quoque tributum iis remissum est.

CAP. II.

De Æthiopicis gentibus multa jam in superioribus dicta sunt, adeo ut una cum Ægypto etiam hæ descriptæ esse videantur. Omnino autem, extremas habitati mundi partes, quæ intemperatæ et inhabitabili regioni adjacent, propter frigus aut æstum esse quasi aberrationes quasdam et defectus temperatæ necesse est, quod ex vita et earum rerum inopia, quæ ad humanum usum pertinent, perspici potest. Magna enim ex parte nudi incedentes pastoralem ac duram vitam degunt, incertis vagantes tuguriis; eorum pecora, oves, capræ et boves, omnia sunt parva; canes celeres (ταχεῖς *Epit.*) quidem et pugnaces, ceterum pusilli et ipsi. Fortasse ob horum parvitatem Pygmæi excogitati et conficti sunt, quos nemo fide dignus dixit se vidisse.

2. Vivunt milio et hordeo, ex quibus etiam potum conficiunt; olei loco ipsis est (ἔλαιον δὲ αὐτοῖς ἐστι) butyrum et adeps, neque arborum fructus habent præter palmulas paucas quæ in hortis regiis nascuntur; nonnulli etiam herba vescuntur, et frondibus tenellis et loto et calami radice; porro carnibus et sanguine et lacte et caseo utuntur. Reges colunt ut deos, qui fere clausi domi sedent. Regni caput est Meroe, urbs ejusdem cum insula nominis; insulam clypei figuram habere dicunt; magnitudo fortasse vera amplior dicitur, longitudine ter mille fere stadiorum, amplitudine mille. Montes frequentes habet, et nemora magna; incolunt partim pastores, partim venatores, partim agricolæ. Sunt in ea ærariæ et ferrariæ et aurariæ fodinæ, et pretiosorum lapidum genera. Libyam versus magnis arenæ cumulis ambitur, Arabiam versus continuis præcipitiis, austrum versus fluminum concursu, Astaboræ, Astapodis et Astasobæ; versus septentrionem est Nili decursus usque in Ægyptum, ea, quam ostendimus, alvei obliquitate. Oppidanæ domus ex palmarum fissis lignis

χων) ἢ πλίνθων· ὀρυκτοὶ δὲ ἅλες, καθάπερ ἐν τοῖς Ἄραψι· πλεονάζει δὲ τῶν φυτῶν ὅ τε φοίνιξ καὶ ἡ περσέα καὶ ὁ ἔβενος καὶ ἡ κερατία· θήρα δὲ καὶ ἐλεφάντων ἐστὶ καὶ λεόντων καὶ παρδάλεων· εἰσὶ δὲ καὶ δράκοντες οἱ ἐλεφαντομάχοι καὶ ἄλλα θηρία πλείω· καταφεύγει γὰρ ἀπὸ τῶν ἐμπυρωτέρων καὶ αὐχμηροτέρων ἐπὶ τὰ ὑδρηλὰ καὶ ἑλώδη.

3. Ὑπέρκειται δὲ τῆς Μερόης ἡ (τε) Ψεβώ, λίμνη μεγάλη νῆσον ἔχουσα οἰκουμένην ἱκανῶς. συμβαίνει δὲ τοῦ Νείλου τὴν μὲν δυσμικὴν παραποταμίαν ἐχόντων τῶν Λιβύων, τὴν δὲ πέραν Αἰθιόπων, παρὰ μέρος αὐτῶν τὴν ἐπικράτειαν εἶναι τῶν νήσων καὶ τῆς ποταμίας, ἐξελαυνομένων τῶν ἑτέρων καὶ παραχωρούντων τοῖς κρείττοσι γενομένοις. χρῶνται δὲ καὶ τόξοις Αἰθίοπες τετραπήχεσι ξυλίνοις πεπυρακτωμένοις· ὁπλίζουσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, ὧν αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ στόματος χαλκῷ κρίκῳ· κωδιοφόροι δ' εἰσίν, ἐρέαν οὐκ ἔχοντες, τῶν προβάτων αἰγοτριχούντων· οἱ δὲ γυμνῆτές εἰσιν, οἳ καὶ περιέζωνται μικρὰ κώδια ἢ τρίχινα πλέγματα εὐυφῆ. θεὸν δὲ νομίζουσι τὸν μὲν ἀθάνατον (τοῦτον δ' εἶναι τὸν αἴτιον τῶν πάντων), τὸν δὲ θνητόν, ἀνώνυμόν τινα καὶ οὐ σαφῆ· ὡς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ τοὺς εὐεργέτας καὶ βασιλικοὺς θεοὺς νομίζουσι, καὶ τούτων τοὺς μὲν βασιλέας κοινοὺς ἁπάντων (μὲν) σωτῆρας καὶ φύλακας, τοὺς δ' ἰδιώτας ἰδίως τοῖς εὖ παθοῦσιν ὑπ' αὐτῶν. τῶν δὲ πρὸς τῇ διακεκαυμένῃ τινὲς καὶ ἄθεοι νομίζονται· οὕς γε καὶ τὸν ἥλιόν φασιν ἐχθαίρειν καὶ κακῶς λέγειν, ἐπειδὰν προσίδωσιν ἀνίσχοντα, ὡς καίοντα καὶ πολεμοῦντα αὐτοῖς, καταφεύγειν τε εἰς τὰ ἕλη. οἱ δ' ἐν Μερόῃ καὶ Ἡρακλέα καὶ Πᾶνα καὶ Ἶσιν σέβονται πρὸς ἄλλῳ τινὶ βαρβαρικῷ θεῷ. τοὺς δὲ νεκροὺς οἱ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν ἐκρίπτουσιν, οἱ δ' οἴκοι κατέχουσι περιχέαντες ὕαλον· τινὲς δὲ ἐν κεραμίαις σοροῖς κατορύττουσι κύκλῳ τῶν ἱερῶν, ὅρκον τε τὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἀπαιτοῦσι καὶ πάντων ἁγιστεύουσι μάλιστα. βασιλέας τε καθιστᾶσι τοὺς κάλλει διαφέροντας ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας ἢ ἀνδρείᾳ ἢ πλούτῳ. ἐν δὲ τῇ Μερόῃ κυριωτάτην τάξιν ἐπεῖχον οἱ ἱερεῖς τὸ παλαιόν· οἵ γε καὶ τῷ βασιλεῖ προσέταττον ἔσθ' ὅτε ἀποθνήσκειν πέμψαντες ἄγγελον καὶ καθίστασαν ἀντ' αὐτοῦ ἕτερον· ὕστερον δὲ κατέλυσέ τις τῶν βασιλέων τὸ ἔθος, ἐπιὼν μεθ' ὅπλων ἐπὶ τὸ ἱερόν, ὅπου ὁ χρυσοῦς νεώς ἐστι, καὶ τοὺς ἱερέας ἀποσφάξας πάντας. ἔστι δὲ καὶ ταῦτο ἔθος Αἰθιοπικόν· ὃς γὰρ ἂν τῶν βασιλέων πηρωθῇ μέρος τι τοῦ σώματος ὁπωσοῦν, τὸ αὐτὸ πάσχουσιν οἱ συνόντες αὐτῷ μάλιστα, οἱ δ' αὐτοὶ καὶ συναποθνήσκουσιν· ἐκ δὲ τούτου φυλακὴ τοῦ βασιλέως ἐστὶ πλείστη παρ' αὐτῶν. περὶ μὲν Αἰθιόπων ἀρκέσει ταῦτα.

4. Τοῖς δ' Αἰγυπτιακοῖς καὶ ταῦτα προσθετέον ὅσα ἰδιάζοντα, οἷον ὁ Αἰγύπτιος λεγόμενος κύαμος, ἐξ οὗ τὸ κιβώριον, καὶ ἡ βύβλος· ἐνταῦθα γὰρ καὶ παρ' Ἰνδοῖς μόνον· ἡ δὲ περσέα ἐνταῦθα μόνον καὶ παρ' Αἰθίοψι, δένδρον μέγα, καρπὸν ἔχον γλυκὺν καὶ μέγαν, καὶ

fiunt intertextis (διαπλεκομένων), aut ex lateribus coctis. Sales apud eos fossiles sunt, quemadmodum in Arabia quoque. Ex arboribus abundat palma, persea, ebenus et siliquastrum. Venantur elephantes, leones et pardales. Dracones habent, qui cum elephantis pugnant, et multas alias feras, quæ e tostis et aridis locis ad palustria et aquosa confugiunt.

3. Supra Meroen est Psebo (Ψεβώα codd.), lacus ingens, qui insulam habet satis habitatam. Porro quum occiduam ad Nilum regionem Libyes habeant, trans eum sitam Æthiopes, fit ut alteri atque alteri per vices insulæ et fluviali regioni imperent, ac victoribus expulsi cedant. Æthiopes arcubus quadricubitalibus ligneis ac (*jaculis?*) præustis utuntur. Armantur etiam mulieres, quarum pleræque oris labium æneo circulo trajectum habent. Pelliti sunt, quia lanis carent; nam oves eorum caprarum in morem hirtæ sunt. Quidam nudi incedunt, aut brevibus pellibus cincti, aut plectilibus quibusdam, e pilo bene contextis. Deum putant alterum immortalem, qui rerum omnium causa sit, alterum mortalem, qui nomine careat, et non sit cognitu facilis; plerumque autem eos, a quibus beneficium acceperunt, et regios pro diis habent; reges quidem tanquam communes omnium servatores et custodes, privatos autem tanquam privatim deos eorum quibus benefecerunt. Ex iis, qui ad torridam habitant, nonnulli sunt, qui deos non credere putantur, qui quidem etiam Solem odisse et detestari, quum eum exoriri vident, propterea quod eos urat et infestet; atque ob id in paludes fugere dicuntur. Meroes cultores etiam Herculem, Panem et Isidem venerantur, ac præterea quendam deum barbaricum. Mortuos alii in flumen abjiciunt, alii circumfuso vitro domi servant, alii in fictilibus alveolis eos circum templa defodiunt. Jusjurandum per eos exigunt, et sanctimoniam adhibent. Regem constituunt eum, qui vel forma vel alendorum pecorum virtute vel robore vel opibus excellat. Antiquitus in Meroe summa potestas fuit penes sacerdotes, tantaque auctoritas, ut nonnunquam misso nuntio mortem regi imperarent, et ei alium sufficerent; postmodo rex quidam consuetudinem hanc abolevit, cum manu armata in fanum irruens, ubi aureum sacellum est, et sacerdotes omnes jugulans. Is etiam Æthiopibus mos est, ut, ubi rex aliqua parte corporis mutilatur, familiares idem patiantur, et cum eo etiam moriantur; idcirco maximam hi regi custodiam adhibent. Ac de Æthiopicis quidem hactenus.

4. Ægyptiacis vero ea adjicienda sunt, quæ illorum propria dicuntur, ut Ægyptia faba, ex qua ciborium fit, item byblus; hæc enim solum ibi sunt et in India, persea vero ibi et in Æthiopica solum, arbor magna, fructu dulci et grandi; item morus, quæ fructum fert, qui sycomorum

ἡ συκάμινος ἡ ἐκφέρουσα τὸν λεγόμενον καρπὸν συκόμορον· σύκῳ γὰρ ἔοικεν· ἄτιμον δ' ἐστὶ κατὰ τὴν γεῦσιν· γίνεται δὲ καὶ τὸ κόρσιον καὶ ὅμοιόν τι πεπέρει τράγημα, μικρῷ αὐτοῦ μεῖζον. ἰχθύες δ' ἐν τῷ Νείλῳ πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι χαρακτῆρα ἔχοντες ἴδιον καὶ ἐπιχώριον, γνωριμώτατοι δὲ ὅ τε ὀξύρυγχος καὶ ὁ λεπιδωτὸς καὶ λάτος καὶ ἀλάβης καὶ κορακῖνος καὶ χοῖρος καὶ φαγρώριος, ὃν καὶ φάγρον καλοῦσιν, ἔτι σίλουρος, κιθαρός, θρίσσα, κεστρεύς, λύχνος, φῦσα, βοῦς· ὀστρακίων δὲ κοχλίαι μεγάλοι, φωνὴν ὀλολυγόσιν ὁμοίαν φθεγγόμενοι· ζῷα [δ'] ἐπιχώρια καὶ ὁ ἰχνεύμων καὶ ἡ ἀσπὶς ἡ Αἰγυπτία, ἴδιόν τι ἔχουσα παρὰ τὰς ἐν ἄλλοις· διττὴ δ' ἐστίν, ἡ μὲν σπιθαμιαία, ἥπερ καὶ ὀξυθανατωτέρα, ἡ δ' ἐγγὺς ὀργυιᾶς, ὡς καὶ Νίκανδρος ὁ τὰ Θηριακὰ γράψας εἴρηκε· καὶ τῶν ὀρνέων ἶβις καὶ ἱέραξ ὁ Αἰγύπτιος, ἥμερος παρὰ τοὺς ἄλλοθι, ὡς καὶ ὁ αἴλουρος· καὶ ὁ νυκτικόραξ ἰδιότροπος ἐνθάδε· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ ἀετοῦ μέγεθος ἴσχει καὶ φθέγγεται βαρύ, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ κολοιοῦ μέγεθος καὶ φθογγὴ διάφορος· ἡμερώτατον δ' ἡ ἶβις, πελαργώδης μὲν κατὰ σχῆμα καὶ μέγεθος, διττὴ δὲ τὴν χρόαν, ἡ μὲν πελαργώδης, ἡ δὲ ὅλη μέλαινα· μεστὴ δ' αὐτῶν ἅπασα τρίοδος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, πῆ μὲν χρησίμως, πῆ δ' οὐ χρησίμως· χρησίμως μέν, ὅτι πᾶν θηρίον ἐκλέγει καὶ τὰ ἐν τοῖς κρεωπωλίοις καὶ τοῖς ὀψοπωλίοις ἀποκαθάρματα· δυσχρήστως δέ, ὅτι παμφάγον καὶ ἀκάθαρτον καὶ δυσκόλως ἀπειργόμενον ἀπὸ τῶν καθαρίων καὶ τῶν ἀλλοτρίων μολυσμοῦ παντός.

5. Ἀληθὲς δὲ καὶ τὸ Ἡροδότου καὶ ἐστὶν Αἰγυπτιακὸν τὸ τὸν μὲν πηλὸν ταῖς χερσὶ φυρᾶν, τὸ δὲ στέαρ τὸ εἰς τὴν ἀρτοποιίαν τοῖς ποσί. καὶ οἱ κάκεις δὲ ἴδιόν τι ἄρτου γένος, στατικὸν κοιλίας, καὶ τὸ κίκι καρπός τις σπειρόμενος ἐν ἀρούραις, ἐξ οὗ ἔλαιον ἀποθλίβεται εἰς μὲν λύχνον τοῖς ἀπὸ τῆς χώρας σχεδόν τι πᾶσιν, εἰς ἄλειμμα δὲ τοῖς πενεστέροις καὶ ἐργατικωτέροις καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξί· καὶ τὰ † κόκκινα δὲ πλέγματα Αἰγυπτιακά ἐστι, φυτοῦ τινος, ὅμοια τοῖς σχοινίνοις ἢ φοινικίνοις. τὸ δὲ ζῦθος ἰδίως μὲν σκευάζεται παρ' ἐκείνοις, κοινὸν δ' ἐστὶ πολλοῖς, καὶ παρ' ἑκάστοις δὲ αἱ σκευασίαι διάφοροι. καὶ τοῦτο δὲ τῶν μάλιστα ζηλουμένων παρ' αὐτοῖς τὸ πάντα τρέφειν τὰ γεννώμενα παιδία καὶ τὸ περιτέμνειν καὶ τὰ θήλεα ἐκτέμνειν, ὅπερ καὶ τοῖς Ἰουδαίοις νόμιμον· καὶ οὗτοι δ' εἰσὶν Αἰγύπτιοι τὸ ἀνέκαθεν, καθάπερ εἰρήκαμεν ἐν τῷ περὶ ἐκείνων λόγῳ. φησὶ δ' Ἀριστόβουλος, ἐκ τῆς θαλάττης μηδὲν ἀνατρέχειν ὄψον εἰς τὸν Νεῖλον πλὴν κεστρέως καὶ θρίσσης καὶ δελφῖνος διὰ τοὺς κροκοδείλους· τοὺς μὲν δελφῖνας διὰ τὸ κρείττους εἶναι, τοὺς δὲ κεστρέας τῷ παραπέμπεσθαι ὑπὸ τῶν χοίρων παρὰ γῆν κατά τινα οἰκείωσιν φυσικήν· τῶν δὲ χοίρων ἀπέχεσθαι τοὺς κροκοδείλους, στρογγύλων ὄντων καὶ ἐχόντων ἀκάνθας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ φερούσας κίνδυνον τοῖς θηρίοις· ἀναθεῖν μὲν οὖν ἔαρος τοὺς κεστρέας γόνον ἔχοντας, μικρὸν δὲ πρὸ δύσεως Πλειάδος καταβαίνειν τεξομένους ἀθρόους, ὅτε καὶ ἡ ἅλωσις

dicitur, nam ficui persimilis est, gustu vero ignobili. Nascitur etiam corsium et fructus quidam dulcis, piperi similis, aliquanto tamen major. Pisces in Nilo permulti sunt ac diversi, qui propriam quandam et indigenam formam et indolem habent; maxime noti sunt oxyrynchus et lepidotus et latus et alabes et coracinus et porcus et phagrorius, quem etiam phagrum vocant, item silurus, citharus, thrissa, mugil, lychnus, physa, bos; ex ostraceis autem cochleæ ingentes, quæ vocem edunt ut ululæ. Animalia quoque sua habet, ichneumonem et Ægyptiam aspidem, quæ proprium quiddam habet præter alias aliorum locorum; duplex est, altera dodrantalis, quæ celerius interficit, altera ulnæ fere longitudine, ut et Nicander (*Ther.* 168) ait, qui de bestiis venenatis scripsit. Ex avibus est ibis, et accipiter Ægyptius, qui mansuetior est iis, qui alibi sunt, quemadmodum et felis. Habent et corvum nocturnum peculiarem; nam apud nos aquilæ magnitudine est, et grave canit, in Ægypto vero graculi magnitudine, voce diversa. Mansuetissima est ibis, magnitudine et figura ciconiæ persimilis; color duo genera facit: nam alterum totum nigrum est, alterum ciconiæ simile. Alexandriæ nullum non trivium eis plenum est, partim utiliter, partim inutiliter; utiliter, quatenus omnes serpentes et omnes macelli et fororum opsonariorum sordes colligit; inutiliter vero, quia omnivora et immunda est, nec facile ab iis quæ munda sunt et nullam contaminationem patiuntur, prohiberi potest.

5. Verum etiam quod Herodotus (II, 36) narrat, et Ægyptium est, scilicet lutum eos manibus tractare, massam vero, ex qua panis fit, pedibus. Caces quoque apud eos peculiare est quoddam panis genus, quod ventrem sistit; et cici, hoc est ricinus, qui in arvis seritur, oleumque ex eo exprimitur, quo omnes fere indigenæ ad lucernam utuntur, pauperiores vero et operarii ad unctionem, tum viri, tum mulieres. Item cucinea (κούκινα s. κοίκινα) texta Ægyptiaca e stirpe quadam conficiuntur, junceis et palmaceis similia; zythus, quanquam peculiariter apud illos fiat, tamen communis est eis cum multis, et apud diversos diverse conficitur. Inter ea quæ summo studio observant hoc quoque est quod pueros natos omnes educant; et circumcidunt eos, et feminas excidunt, quod Judæis quoque est legitimum, qui, ut supra diximus, quum de eis loqueremur (16, 2, 34), origine sunt Ægyptii. Auctor est Aristobulus, nullum piscem e mari in Nilum ascendere crocodilorum metu, præter mugilem, thrissam et delphinum: hunc, quia crocodilo est præstantior; mugiles, quia a porcis secus terram deducantur stipati, ob quandam naturalem societatem; crocodilos vero a porcis abstinere, qui, quum rotundi sint, et spinas ad caput habeant, periculum ipsis creant. Vere igitur ascendere mugiles fœcundos; descendere autem paulo ante Vergilia

αὐτῶν γίνεται περιπιπτόντων τοῖς φράγμασιν ἀθρόον· τοιαύτην δέ τινα εἰκάζειν ἐστὶ καὶ περὶ τῆς θρίσσης αἰτίαν. ταῦτα καὶ περὶ Αἰγύπτου.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ δὲ Λιβύης ἐφεξῆς λέγωμεν, ὅπερ λείπεται μέρος τῆς συμπάσης γεωγραφίας. εἴρηται μὲν οὖν καὶ πρότερον πολλὰ καὶ περὶ αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ νῦν ὅσα καίρια προσυπομνηστέον, προστιθέντας καὶ τὰ μὴ λεχθέντα πρότερον. οἱ μὲν οὖν πρὸς τὰς ἠπείρους τὴν οἰκουμένην διελόντες ἀνίσως διεῖλον· ἐμφαίνει γὰρ τὸ τριχῇ τὸ εἰς τρία ἴσα· τοσοῦτο δ' ἀπολείπεται τοῦ τρίτον εἶναι μέρος τῆς οἰκουμένης ἡ Λιβύη, ὥστε καὶ συντεθεῖσα μετὰ τῆς Εὐρώπης οὐκ ἂν ἐξισάζειν δόξειε τῇ Ἀσίᾳ· τάχα δὲ καὶ τῆς Εὐρώπης ἐλάττων ἐστί, κατὰ δὲ τὴν δύναμιν καὶ πολλῷ τινι· ἔρημος γάρ ἐστιν ἡ πολλὴ τῆς μεσογαίας καὶ τῆς παρωκεανίτιδος, κατοικίαις δὲ κατάστικτός ἐστι μικραῖς, καὶ σποράσι καὶ νομαδικαῖς ταῖς πλείσταις· πρὸς δὲ τῇ ἐρημίᾳ καὶ τὸ θηριοτρόφον ἐξελαύνει καὶ ἐκ τῆς δυναμένης οἰκεῖσθαι· πολὺ δὲ καὶ τῆς διακεκαυμένης ἐπιλαμβάνει ζώνης. ἡ μέντοι καθ' ἡμᾶς εὐδαιμόνως οἰκεῖται πᾶσα παραλία ἡ μεταξὺ Νείλου καὶ Στηλῶν, καὶ μάλιστα ἡ ὑπὸ Καρχηδονίοις γενομένη· ἀνυδρίαι δέ τινες κἀνταῦθα παρεμπίπτουσιν, οἷαι περί τε τὰς Σύρτεις καὶ τοὺς Μαρμαρίδας καὶ τὸν Καταβαθμόν. ἔστι δὲ ὀρθογωνίου τριγώνου τὸ σχῆμα, ὡς ἄν τις ἐν ἐπιπέδῳ νοήσειε, βάσιν μὲν ἔχον τὴν καθ' ἡμᾶς παραλίαν τὴν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου καὶ Νείλου μέχρι Μαυρουσίας καὶ Στηλῶν, πρὸς ὀρθὰς δὲ ταύτῃ πλευράν, ἣν ὁ Νεῖλος ποιεῖ μέχρι Αἰθιοπίας, προσεκβαλλόντων ἡμῶν ἕως Ὠκεανοῦ, τὴν δ' ὑποτείνουσαν τῇ ὀρθῇ τὴν παρωκεανῖτιν ἅπασαν τὴν μεταξὺ Αἰθιόπων καὶ Μαυρουσίων. τὸ μὲν οὖν κατ' αὐτὴν τὴν κορυφὴν τοῦ λεχθέντος σχήματος, ἤδη πως ὑποπῖπτον τῇ διακεκαυμένῃ, λέγομεν ἐξ εἰκασμοῦ διὰ τὸ ἀπρόσιτον, ὥστ' οὐδὲ τὸ μέγιστον πλάτος τῆς χώρας ἔχοιμεν ἂν λέγειν· τὸ μέντοι τοσοῦτον ἐν τοῖς πρόσθεν λόγοις ἔφαμεν, ὅτι ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς Μερόην τὸ βασίλειον τῶν Αἰθιόπων πρὸς νότον ἰόντι στάδιοί εἰσι περὶ μυρίους, ἐκεῖθεν δ' ἐπ' εὐθείας ἐπὶ τοὺς ὅρους τῆς διακεκαυμένης καὶ τῆς οἰκουμένης ἄλλοι τρισχίλιοι· τὸ γοῦν αὐτὸ θετέον τὸ μέγιστον πλάτος τῆς Λιβύης, μυρίους καὶ τρισχιλίους ἢ τετρακισχιλίους σταδίους, μῆκος δὲ μικρῷ ἔλαττον ἢ διπλάσιον. τὰ καθ' ὅλου μὲν ταῦτα περὶ Λιβύης· τὰ καθ' ἕκαστα δὲ λεκτέον, ἀρξαμένοις ἀπὸ τῶν ἑσπερίων μερῶν καὶ τῶν ἐπιφανεστέρων.

2. Οἰκοῦσι δ' ἐνταῦθα Μαυρούσιοι μὲν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων λεγόμενοι, Μαῦροι δ' ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν ἐπιχωρίων, Λιβυκὸν ἔθνος μέγα καὶ εὔδαιμον, ἀντίπορθμον τῇ Ἰβηρίᾳ. κατὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ κατὰ τὰς Στήλας τὰς Ἡρακλείους πορθμός ἐστι, περὶ οὗ πολλὰ εἴρηται. ἔξω δὲ προελθόντι τοῦ κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ, τὴν Λιβύην ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντι ὄρος ἐστίν,

occasum confertim, ut ibi pariant, ac tum in septa incidentes frequentes capi. Hujusmodi de alosa etiam licet causam comminisci. Ac de Ægypto quidem hactenus.

CAP. III.

De Libya deinceps dicendum est, quæ una totius terrarum descriptionis pars restat. Sane quidem ante etiam multa dę hac diximus; sed nunc quoque quod tempestivum videbitur, commemorabimus, et si quæ dicta prius non fuere, addemus. Qui totam terram in continentes divisere, inæqualiter diviserunt. Triplex illud innuere videtur divisionem in tres partes æquales; at tantum abest, Libyam tertiam esse orbis partem, ut, etiam Europæ addita, Asiam non exæquare videatur, ac fortasse quantitate minor est, quam Europa, virtute profecto multo est inferior; nam maxima mediterraneæ pars et regio circa oceanum deserta; præterea habitationibus et sparsis, et magna ex parte incertis sedibus vagantium hominum distincta est. Ad solitudinem accedit, quod e multis, quæ habitari possent, locis feræ, quas alit, homines arcent. Magna quoque ejus pars torridæ zonæ subjicitur. Ea sane quæ nobis obversa est ora universa inde a Nilo usque ad Herculis columnas, et præ ceteris quæ sub Carthaginiensibus fuit, feliciter habitatur, attamen ibi quoque tractus quidam aqua destituti intercidunt, ut circa Syrtes et Marmaridas et Catabathmum. Africæ figura est, si quis in plano consideret, rectangula triquetra; basis est ora nobis obversa ab Ægypto atque Nilo usque ad Mauritaniam et Herculis columnas; ad rectum vero angulum ei efficitur latus quod a Nilo usque ad Æthiopiam pertinet et nos usque ad oceanum producimus; latus vero recto angulo subtensum est regio tota, quæ ad oceanum jacet, inter Æthiopes atque Mauritaniam. Ceterum quæ circa ipsum dictæ figuræ verticem jam torridæ subjacent, de conjectura ponimus, propterea quod inaccessa sunt; unde nec maximam regionis hujus latitudinem dicere promptum est. In superioribus tamen hoc diximus, ex Alexandria in Meroen, Æthiopici regni caput, eunti austrum versus esse stadia fere decies mille; inde recta ad exustæ fines et habitabilis alia stadiorum tria millia; maxima itaque Libyæ latitudo ponenda est tredecim vel quattuordecim millium stadiorum, longitudo paulo minor quam dupla. Atque hæc de Libya in universum dicta sint; nunc singula percurremus, ab occidentalibus clarioribusque partibus initio sumpto.

2. Ibi ergo habitant, qui a Græcis Maurusii, a Romanis et indigenis Mauri appellantur, Libyca gens et magna et opulenta, quæ ab Hispania opposita mari angusto dirimitur. Juxta enim est fretum ad Herculis columnas, de quo jam multa dicta sunt. Extra columnarum fretum procedenti ita, ut ad sinistram sit Libya, mons est, quem

ὅπερ οἱ μὲν Ἕλληνες Ἄτλαντα καλοῦσιν, οἱ βάρβαροι δὲ Δύριν. ἐντεῦθεν δὲ πρόπους ἔκκειταί τις ὕστατος πρὸς δύσιν τῆς Μαυρουσίας αἱ Κώτεις λεγόμεναι· πλησίον δὲ καὶ πολίχνιον μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης, ὅπερ *Τρίγγα* καλοῦσιν οἱ βάρβαροι, Λύγγα δ' ὁ Ἀρτεμίδωρος προσηγόρευκε, Ἐρατοσθένης δὲ Λίξον· κεῖται δ' ἀντίπορθμον τοῖς Γαδείροις ἐν διάρματι σταδίων ὀκτακοσίων, ὅσον ἑκάτερα διέχει τοῦ κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ· πρὸς νότον δὲ τῇ Λίξῳ καὶ ταῖς Κώτεσι παράκειται κόλπος, Ἐμπορικὸς καλούμενος, ἔχων Φοινικικὰς ἐμπορικὰς κατοικίας. ἔστι μὲν οὖν πᾶσα ἡ συνεχὴς τῷ κόλπῳ τούτῳ παραλία κολπώδης, ὑπεξαιρουμένῳ δὲ τοὺς κόλπους καὶ τὰς ἐξοχὰς κατὰ τὸ σχῆμα τὸ τριγωνοειδές, ὃ ὑπέγραψα, νοείσθω μᾶλλον ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἅμα καὶ τὴν ἕω λαμβάνουσα τὴν αὔξησιν ἡ ἤπειρος. τὸ δ' ὄρος διὰ μέσης ἐκτεινόμενον τῆς Μαυρουσίας τὸ ἀπὸ τῶν Κώτεων μέχρι καὶ Σύρτεων οἰκεῖται καὶ αὐτὸ καὶ ἄλλα παράλληλα αὐτῇ κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ τῶν Μαυρουσίων, ἐν βάθει δὲ τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ μεγίστου τῶν Λιβυκῶν ἐθνῶν, οἳ Γαίτουλοι λέγονται.

3. Πλεῖστα δὲ πλάσματα τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ τῇ ἐκτὸς προσεψεύσαντο οἱ συγγραφεῖς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ Ὀφέλα περίπλου· περὶ ὧν ἐμνήσθημέν που καὶ πρότερον, καὶ νῦν δὲ λέγομεν, συγγνώμην αἰτούμενοι τῆς τερατολογίας, ἐάν που βιασθῶμεν ἐκπεσεῖν εἴς τι τοιοῦτο, φεύγοντες τὸ πάντα σιγῇ παραπέμπειν καὶ τρόπον τινὰ πηροῦν τὴν ἱστορίαν. φασὶ δ' οὖν τὸν Ἐμπορικὸν κόλπον ἄντρον ἔχειν εἴσω δεχόμενον τὴν θάλατταν ἐν ταῖς πλημμυρίσι μέχρι καὶ ἑπτὰ σταδίων, προκείμενον δὲ τούτου ταπεινὸν καὶ ὁμαλὸν χωρίον, ἔχον Ἡρακλέους βωμόν, ὃν οὐκ ἐπικλύζεσθαί φασιν ὑπὸ τῆς πλημμυρίδος· ἓν δὲ δή τι τῶν πλασμάτων νομίζω τοῦτο. ἐγγὺς δὲ τούτῳ τὸ ἐν τοῖς ἑξῆς κόλποις κατοικίας λέγεσθαι παλαιὰς Τυρίων, ἃς ἐρήμους εἶναι νῦν, οὐκ ἐλαττόνων ἢ τριακοσίων πόλεων, ἃς οἱ Φαρούσιοι καὶ οἱ Νιγρῖται ἐξεπόρθησαν· διέχειν δὲ τούτους τῆς Λυγγός φασιν ἡμερῶν τριάκοντα ὁδόν.

4. Τὸ μέντοι τὴν Μαυρουσίαν εὐδαίμονα εἶναι χώραν πλὴν ὀλίγης ἐρήμου καὶ ποταμοῖς τε καὶ λίμναις κεχορηγῆσθαι παρὰ πάντων ὁμολογεῖται. μεγαλόδενδρός τε καὶ πολύδενδρος ὑπερβαλλόντως ἐστὶ καὶ πάμφορος· τὰς γοῦν μονοξύλους τραπέζας ποικιλωτάτας καὶ μεγίστας ἐκείνη τοῖς Ῥωμαίοις χορηγεῖ. τοὺς δὲ ποταμοὺς ἔχειν φασὶ καὶ κροκοδείλους καὶ ἄλλα γένη ζῴων ἐμφερῆ τοῖς ἐν τῷ Νείλῳ· τινὲς δὲ καὶ τὰς τοῦ Νείλου πηγὰς πλησιάζειν οἴονται τοῖς ἄκροις τῆς Μαυρουσίας. ἐν ποταμῷ δέ τινι γεννᾶσθαι βδέλλας ἑπταπήχεις, κατατετρημένα ἐχούσας τὰ βραγχία, δι' ὧν ἀναπνέουσι. καὶ ταῦτα δὲ λέγουσι περὶ τῆς χώρας, ὅτι ἄμπελος φύεται δυσὶν ἀνδράσι τὸ πάχος δυσπερίληπτος, βότρυν πηχυαῖόν πως ἀποδιδοῦσα· βοτάνη τε ὑψηλὴ πᾶσα καὶ λάχανον † νεαρὸν καὶ δρακόντιον, οἱ δὲ τῶν σταφυλίνων καυλοὶ καὶ ἱππομαράθου καὶ σκολύμων δωδεκαπή-

Græci Atlantem nominant, barbari Dyrim. Ab eo extrema quædam prominentia excurrit versus occasum Mauritaniæ, Cotes nomine; prope etiam est oppidulum supra mare, quod barbari Tingem (Τίγγα) vocant, Artemidorus Lyngem, Eratosthenes Lixum; contra Gades est situm, freto octingentorum stadiorum diremptum, ac tantumdem utraque urbs distat a freto Columnarum. Lixo et Cotibus ad austrum sinus adjacet, qui Emporicus vocatur, et diversoria mercatoria habet Phœnicum mercatorum. Tota quidem ora, huic sinui continua, sinuosa est; sinus vero et processus si demas secundum triangulam figuram a nobis descriptam, magis intelligas continentem plurimum ad meridiem simul atque orientem excrescere. Mons, qui a Cotibus usque in Syrtes per mediam Mauritaniam tendit, et ipse et montes, qui cum eo paribus porriguntur spatiorum distantiis, commode habitantur, in initio quidem a Maurusiis, in interiore vero regione a maxima Libyæ natione, qui Gætuli appellantur.

3. Plurimas fabulas oræ exteriori Libyæ affinxere scriptores, initio sumpto a periplo Ophelæ (*Apellæ?*), de quibus etsi jam supra mentio habita est, tamen nunc quoque nonnihil dicemus, veniam petentes narrationi rerum monstrosarum, sicuti ad tale quid aberrare cogimur, quum noluerimus omnia silentio præterire et mutilare (πληροῦν *codd.*) quodammodo historiam. Aiunt ergo, in Emporico sinu antrum esse, quod maris affluxum in se usque ad septem stadia admittat; ante hoc antrum locum esse humilem et planum, in quo Herculis ara sit, qui nunquam tegatur aquarum affluxu. Hoc ego inter figmenta numero. Huic simile est alterum illud quod in sequentibus sinubus tradunt antiquas esse Tyriorum habitationes, quæ nunc desertæ sint, urbes non pauciores trecentis, quas Pharusii ac Nigritæ exciderint. Dicunt hos a Linge distare itinere dierum triginta.

4. Enimvero Mauritaniam feracem esse, si exiguam partem desertam exceperis, fluminibusque ac lacubus abundare, uno ore omnes tradunt. Arboribus et multis et magnis mire abundat, et omnium rerum est ferax; mensas quoque ex uno ligno maximas maximeque varias hæc regio Romanis suppeditat. Amnes ejus etiam crocodilos et alia animalia habere narrant, eorum similia, quæ sunt in Nilo. Quidam etiam opinantur Nili fontes extremis Mauritaniæ partibus propinquos esse. In quodam flumine hirudines nasci septem cubitorum longitudine, branchiis, quarum opera respirant, foraminibus pertusis. Tum in ea regione vitem nasci, cujus caudicem vix duo homines complecti queant, racemum esse fere cubitalem; et omnem herbam altam, et olus ut arum (ἄρον) et dracontium; pastinacarum daucorum et fœniculi equini et cinararum

χεις, τὸ δὲ πάχος παλαιστῶν τεττάρων· καὶ δρακόντων δὲ καὶ ἐλεφάντων καὶ δορκάδων καὶ βουβάλων καὶ τῶν παραπλησίων ζῴων, λεόντων τε καὶ παρδάλεων, παντοδαπὴ τροφὸς ἡ χώρα ἐστί. φέρει δὲ καὶ γαλᾶς αἰλούροις ἴσας καὶ ὁμοίας, πλὴν ὅτι τὰ ῥύγχη προπέπτωκε μᾶλλον, πιθήκων τε πάμπολυ πλῆθος, περὶ ὧν καὶ Ποσειδώνιος εἴρηκεν, ὅτι πλέων ἐκ Γαδείρων εἰς τὴν Ἰταλίαν προσενεχθείη τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ καὶ ἴδοι τῶν θηρίων μεστόν τινα τούτων ἀλιτενῆ δρυμόν, τῶν μὲν ἐπὶ τοῖς δένδρεσι, τῶν δ' ἐπὶ γῆς, ἐχόντων ἐνίων καὶ σκύμνους καὶ ἐπεχόντων μαστόν· γελᾶν οὖν ὁρῶν βαρυμάστους, ἐνίους δὲ φαλακρούς, τοὺς δὲ κηλήτας καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιφαίνοντας σίνη.

5. Ὑπὲρ ταύτης δ' ἐστὶν ἐπὶ τῇ ἔξω θαλάττῃ ἡ τῶν ἑσπερίων καλουμένων Αἰθιόπων χώρα, κακῶς οἰκουμένη τὸ πλέον. ἐνταῦθα δὲ καὶ καμηλοπαρδάλεις φησὶν Ἰφικράτης γεννᾶσθαι καὶ ἐλέφαντας καὶ τοὺς καλουμένους ῥίζεις, οἳ ταυροειδεῖς μέν εἰσι τὴν μορφήν, κατὰ δὲ τὴν δίαιταν καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀλκὴν τὴν πρὸς μάχην ἐλέφασιν ἐοίκασι· δράκοντάς τε λέγει μεγάλους, ὥστε καὶ πόαν ἐπιπεφυκέναι· τοὺς δὲ λέοντας τοῖς πώλοις τῶν ἐλεφάντων ἐπιτίθεσθαι, αἱμάξαντας δὲ φεύγειν, ἐπιουσῶν τῶν μητέρων· τὰς δ', ἐπειδὰν ἴδωσιν ᾑμαγμένους, κτείνειν· ἐπανιόντας δὲ τοὺς λέοντας ἐπὶ τὰ πτώματα νεκροφαγεῖν. Βόγον δέ, τὸν βασιλέα τῶν Μαυρουσίων, ἀναβάντα ἐπὶ τοὺς ἑσπερίους Αἰθίοπας, καταπέμψαι τῇ γυναικὶ δῶρα καλάμους τοῖς Ἰνδικοῖς ὁμοίους, ὧν ἕκαστον γόνυ χοίνικας χωροῦν ὀκτώ· καὶ ἀσπαράγων δ' ἐμφερῆ μεγέθη.

6. Εἰς δὲ τὴν ἐντὸς θάλατταν πλέουσιν ἀπὸ Λυγγὸς πόλις ἐστὶ Ζῆλις καὶ † Τίγα, εἶτα τῶν Ἑπτὰ ἀδελφῶν μνήματα καὶ τὸ ὑπερκείμενον ὄρος ὄνομα Ἄβιλη, πολύθηρον καὶ μεγαλόδενδρον. τοῦ δὲ κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ τὸ μὲν μῆκος λέγεται σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι, τὸ δ' ἐλάχιστον πλάτος κατὰ τὸν Ἐλέφαντα ἑξήκοντα. εἰσπλεύσαντι δ' ἑξῆς πόλεις τε καὶ ποταμοὶ πλείους μέχρι Μολοχὰθ ποταμοῦ, ὃς ὁρίζει τὴν Μαυρουσίων καὶ τὴν Μασαισυλίων γῆν. † καλεῖται δὲ καὶ ἄκρα μεγάλη πλησίον τοῦ ποταμοῦ καὶ Μεταγώνιον τόπος ἄνυδρος καὶ λυπρός, σχεδὸν δέ τι καὶ τὸ ὄρος τὸ ἀπὸ τῶν Κώτεων μέχρι δεῦρο παρατείνει· μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῶν Κώτεων ἐπὶ τοὺς ὅρους τοὺς τῶν Μασαισυλίων στάδιοι πεντακισχίλιοι· ἔστι δὲ τὸ Μεταγώνιον κατὰ νέαν που Καρχηδόνα ἐν τῇ περαίᾳ· Τιμοσθένης δ' οὐκ εὖ κατὰ Μασσαλίαν φησίν· ἔστι δ' ἐκ Καρχηδόνος νέας δίαρμα εἰς Μεταγώνιον στάδιοι τρισχίλιοι, παράπλους δὲ εἰς Μασσαλίαν ὑπὲρ ἑξακισχιλίων.

7. Οὕτω δ' εὐδαίμονα χώραν οἰκοῦντες τὴν πλείστην οἱ Μαυρούσιοι διατελοῦσιν ὅμως καὶ μέχρι δεῦρο τοῦ χρόνου νομαδικῶς ζῶντες οἱ πολλοί. καλλωπίζονται δ' ὅμως κόμης ἐμπλοκῇ καὶ πώγωνι καὶ χρυσοφορίᾳ σμήξει τε ὀδόντων καὶ ὀνυχισμῷ· σπάνιόν τε ἂν ἴδοις ἁπτομένους ἀλλήλων ἐν τοῖς περιπάτοις τοῦ παραμένειν αὐτοῖς ἄθικτον τὸν κόσμον τῶν τριχῶν. μάχονται

caules duodenûm cubitorum, crassitudine palmorum quaternûm. Porro regio hæc draconum, elephantorum, dorcadum, bubalorum et similium animalium, item leonum ac pardalum multiplex nutrix est; fert etiam mustelas, felibus pares ac similes, nisi quod illarum rostra magis prominent, et simiarum quoque maximam multitudinem. Narrat Posidonius, se, quum e Gadibus Italiam navigaret, in Libyæ oram delatum, silvam quandam mari contiguam vidisse simiis plenam, quarum aliæ super arboribus, aliæ in terra sederent, nonnullæ catulos haberent, et ubera præberent; nec sine risu vidisse alias uberibus graves, nonnullas etiam calvas, nonnullas herniosas, et alia quædam id genus vitia ostendentes.

5. Supra Mauritaniam ad mare exterum Æthiopum regio est, qui Hesperii sive occidui vocantur, magna ex parte male habitata. Auctor est Hypsicrates (Ὑψικράτης), hoc in loco camelopardales gigni, elephantes, et eos qui rhizes vocantur, forma tauris persimiles, victu vero et mole corporum ac pugnandi robore elephantis pares. Addit magnos dracones ibi esse, quibus etiam herba superne innascatur. A leonibus elephantorum pullos invadi; quos quum sauciaverint illi, matribus succurrentibus, fugere; matres, quum fœtus sanguine maculatos viderint, eos interficere; leones postmodum reversos cadaveribus vesci. Bogum vero, Maurorum regem, quum adversus Hesperios Æthiopes ascendisset, misisse dono uxori calamos Indicis similes, quorum genu quodlibet octonos chœnices caperet, et asparagos pari magnitudine.

6. A Lynge in exterius mare navigantibus est civitas Zelis et Tingis (Τίγγις); hinc Septem fratrum monumenta, et imminens mons, multis feris et magnis arboribus plenus, nomine Abile. Columnarum fretum longitudine dicitur stadiorum centum ac viginti, minima vero latitudine sexaginta juxta Elephantem. Innaviganti deinceps occurrunt urbes et flumina complura usque ad amnem Molochath, qui Maurorum et Massæsyliorum regionem distinguit. Vocatur vero Metagonium et magnum promontorium amni propinquum et regio arida sterilisque, ac fere mons a Cotibus hucusque pertendit. Longitudo a Cotibus usque in Massæsyliorum fines est stadiorum quinque millium. Metagonium situm fere est e regione novæ Carthagini in adversa ripa oppositæ; haud recte Timosthenes Metagonium adversum Massiliam esse dicit. A nova Carthagine Metaognium est stadiorum ter mille trajectus, præternavigatio vero usque ad Massaliam amplius sex millibus stadiorum.

7. Ceterum Maurusii, etsi adeo uberem magna ex parte regionem inhabitant, tamen ad hoc usque tempus plurimi incertis vagantur sedibus. Attamen comas cincinnis exornant, et barbam comunt, aurumque gestant, dentes tergent, unguium incrementa resecant, ac raro videas in ambulationibus inter se contingentes, ut capillorum ornatus incorruptus maneat. Pugnant utplurimum ab equis

δ' ἱππόται τὸ πλέον ἀπὸ ἄκοντος, σχοινοχαλίνοις χρώμενοι τοῖς ἵπποις καὶ γυμνοῖς· ἔχουσι δὲ καὶ μαχαίρας· οἱ δὲ πεζοὶ τὰς τῶν ἐλεφάντων δορὰς ὡς ἀσπίδας προβάλλονται· τὰς δὲ τῶν λεόντων καὶ παρδάλεων καὶ ἄρκτων ἀμπέχονται καὶ ἐγκοιμῶνται. σχεδὸν δέ τι καὶ οὗτοι καὶ οἱ ἐφεξῆς Μασαισύλιοι καὶ κοινῶς Λίβυες κατὰ τὸ πλέον ὁμοιόσκευοί εἰσι καὶ τὰ ἄλλα ἐμφερεῖς, μικροῖς ἵπποις χρώμενοι, ὀξέσι δὲ καὶ εὐπειθέσιν, ὥστ' ἀπὸ ῥαβδίου οἰακίζεσθαι· περιτραχήλια δὲ ξύλινα ἢ τρίχινα, ἀφ' ὧν ὁ ῥυτὴρ ἀπήρτηται· ἔνιοι δὲ καὶ χωρὶς ὁλκῆς ἕπονται ὡς κύνες· πέλτη μικρὰ βυρσίνη, πλατύλογχα μικρά, ἄζωστοι πλατύσημοι χιτῶνες, ἐπιπόρπημα, ὡς ἔφην, δορὰ καὶ προθωράκιον. Φαρούσιοι δὲ καὶ Νίγρητες οἱ ὑπὲρ τούτων οἰκοῦντες πρὸς τοῖς ἑσπερίοις Αἰθίοψι καὶ τοξεύουσι, καθάπερ καὶ οἱ Αἰθίοπες· χρῶνται δὲ καὶ δρεπανηφόροις ἅρμασι· μίσγονται δὲ καὶ τοῖς Μαυρουσίοις οἱ Φαρούσιοι διὰ τῆς ἐρήμου σπανίως, ὑπὸ ταῖς κοιλίαις τῶν ἵππων ὑπαρτῶντες τοὺς ἀσκοὺς τοῦ ὕδατος· ἔστι δ' ὅτε καὶ εἰς Κίρταν ἀφικνοῦνται διά τινων τόπων ἑλωδῶν καὶ λιμνῶν. τινὰς δ' αὐτῶν καὶ Τρωγλοδυτικῶς οἰκεῖν φασιν ὀρύττοντας τὴν γῆν. λέγεται δὲ κἀνταῦθα τοὺς θερινοὺς ὄμβρους ἐπιπολάζειν, χειμῶνος δὲ εἶναι ἀνυδρίαν. ἐνίους δὲ τῶν ταύτῃ βαρβάρων καὶ ὄφεων καὶ ἰχθύων δοραῖς ἀμπεχόναις τε καὶ στρώμασι χρῆσθαι. τοὺς δὲ Μαυρουσίους ἔνιοί φασιν Ἰνδοὺς εἶναι τοὺς συγκατελθόντας Ἡρακλεῖ δεῦρο. μικρὸν μὲν οὖν πρὸ ἡμῶν οἱ περὶ Βόγον βασιλεῖς καὶ Βόκχον κατεῖχον αὐτήν, φίλοι Ῥωμαίων ὄντες· ἐκλιπόντων δὲ τούτων, Ἰούβας παρέλαβε τὴν ἀρχήν, δόντος τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος καὶ ταύτην αὐτῷ τὴν ἀρχὴν πρὸς τῇ πατρῴᾳ· υἱὸς δ' ἦν Ἰούβα τοῦ πρὸς Καίσαρα τὸν θεὸν πολεμήσαντος μετὰ Σκιπίωνος. Ἰούβας μὲν οὖν νεωστὶ ἐτελεύτα τὸν βίον, διαδέδεκται δὲ τὴν ἀρχὴν υἱὸς Πτολεμαῖος, γεγονὼς ἐξ Ἀντωνίου θυγατρὸς καὶ Κλεοπάτρας.

8. Ἀρτεμίδωρος δ' Ἐρατοσθένει μὲν ἀντιλέγει, διότι Λίξον τινά φησι πόλιν περὶ τὰ ἄκρα τῆς Μαυρουσίας τὰ ἑσπέρια ἀντὶ Λυγγός· Φοινικικὰς δὲ πόλεις κατεσκαμμένας παμπόλλας τινάς, ὧν οὐδὲν ἰδεῖν ἐστιν ἴχνος· ἐν δὲ τοῖς ἑσπερίοις Αἰθίοψι (τοὺς ἀέρας πλατεῖς φήσας) ταῖς τε ὀρθριναῖς ὥραις καὶ ταῖς δειλιναῖς παχεῖς καὶ ἀχλυώδεις εἶναι τοὺς ἀέρας· πῶς γὰρ ἐν αὐχμώδεσι καὶ καυματηροῖς τόποις ταῦτ' εἶναι; αὐτὸς δὲ τούτων πολὺ χείρω λέγει περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους· μετανάστας γάρ τινας ἱστορεῖ Λωτοφάγους, οἳ τὴν ἄνυδρον νέμοιντο, σιτοῖντο δὲ λωτόν, πόαν τινὰ καὶ ῥίζαν, ἀφ' ἧς οὐδὲν δέοιντο ποτοῦ. παρήκειν δ' αὐτοὺς μέχρι τῶν ὑπὲρ Κυρήνης τόπων· τοὺς δ' ἐκεῖ καὶ γαλακτοποτεῖν καὶ κρεωφαγεῖν, καίπερ ταὐτοκλινεῖς ὄντας. καὶ Γαβίνιος δὲ ὁ τῶν Ῥωμαίων συγγραφεὺς οὐκ ἀπέχεται τῆς τερατολογίας τῆς περὶ τὴν Μαυρουσίαν· πρὸς γὰρ τῇ Λυγγὶ Ἀνταίου μνῆμα ἱστορεῖ καὶ σκελετὸν πηχῶν ἑξήκοντα, ὃν Σερτώριον γυμνῶσαι καὶ πάλιν

hastati, equis nudis utentes, et frenis e fune factis; gerunt etiam gladios; pedites vero elephantorum pellibus pro clypeis utuntur; leonum et pardalium et ursorum pellibus induuntur, iisque indormiunt. Fere autem et hi et sequentes Massæsylii et Libyes magna ex parte cultu eodem utuntur, et in ceteris persimiles sunt, parvis equis utentes, celeribus tamen et mansuetis adeo, ut sola virgula gubernentur. Equi collaria e lana arborea habent aut pilo confecta, e quibus habena dependet. Sunt qui etiam sine tractu dominum sequuntur instar canum. Pelta utuntur parva e corio confecta, lancea lata et parva, discinctæ tunicæ laticlaviæ; denique vestimentum fibula nexum pellem habent, ut dixi, et thoracem anteriorem. Pharusii et Nigretes, qui supra istos habitant, Hesperiis Æthiopibus vicini, sagittant, quemadmodum Æthiopes; falcatis quoque curribus utuntur. Conveniunt nonnunquam Mauros Pharusii, sed raro, per deserta, aquarum utres equorum ventribus subligatos vehentes; nonnunquam per loca quædam palustria et lacus Cirtam veniunt. Quidam ex eis dicuntur Troglodytarum more infra terram in cavernis effossis habitare. Hic quoque aiunt æstate imbres frequentes esse, hieme vero siccitatem. Quosdam ex iis barbaris serpentum ac piscium coriis pro indumentis ac strato uti. Sunt qui dicant Mauros Indos esse, qui cum Hercule in hunc locum descenderint. Non diu ante nostra tempora Bogus et Bocchus reges, Romanorum amici, Mauritaniam tenuerunt, quibus mortuis Juba successit, quum Cæsar Augustus ad paternum regnum hoc etiam illi adjecisset. Is Jubæ filius fuit ejus, qui contra divum Cæsarem cum Scipione bellum gessit. Jubæ nuper vita functo successit in imperio Ptolemæus, Antonii et Cleopatræ filia natus.

8. Artemidorus Eratosthenem reprehendit, qui pro Lynge Lixum urbem dixisset circa extrema Mauritaniæ occidentalia, et Phœnicias urbes permultas ibi dirutas, quarum vestigium nullum appareat; et apud Hesperios Æthiopes aerem matutinis et vespertinis horis crassum esse et caliginosum; quomodo enim siccis et æstuosis locis hæc esse possent? At ipse Artemidorus longe ineptiora dicit de eisdem locis. Scribit enim Lotophagos quosdam ibi degere exsules, qui siccam regionem incolant, et lotum edant, herbam quandam et radicem, qua comesta nullum potum requirant; eosque ad loca usque supra Cyrenen sita pertendere; qui vero ibi sint, lac bibere et carnibus vesci, quanquam in eodem sint climate. Sed nec Gabinius, Romanarum rerum scriptor, in describenda Mauritania fabulis prodigiosis abstinet. Scribit enim, apud Lyngem Antæi sepulturam esse, et compagem ossium cadaveris absumpti cubitorum sexaginta, eamque a Sertorio detectam et

ἐπιβαλεῖν γῆν. καὶ τὰ περὶ τῶν ἐλεφάντων μυθώδη· φησὶ γὰρ τἆλλα μὲν θηρία φεύγειν τὸ πῦρ, τοὺς δ' ἐλέφαντας πολεμεῖν καὶ ἀμύνεσθαι, διότι τὴν ὕλην φθείρει· πρὸς δὲ τοὺς ἀνθρώπους διαμάχεσθαι, κατασκόπους προπέμποντας, καί, ὅταν ἴδωσιν ἐκείνους [φεύγοντας], φεύγειν καὶ αὐτούς, ἐπειδὰν δὲ τραύματα λάβωσιν, ἱκετηρίαν προτείνειν κλάδους ἢ βοτάνην ἢ κόνιν.

9. Μετὰ δὲ τὴν τῶν Μαυρουσίων γῆν ἡ τῶν Μασαισυλίων ἐστίν, ἀπὸ τοῦ Μολοχὰθ ποταμοῦ τὴν ἀρχὴν λαμβάνουσα, τελευτῶσα δὲ ἐπὶ τὴν ἄκραν, ἢ καλεῖται [Τρητόν], ὅριον τῆς τε Μασαισυλίων καὶ τῆς Μασυλιέων γῆς· στάδιοι δ' εἰσὶν ἀπὸ τοῦ Μεταγωνίου μέχρι τοῦ Τρητοῦ ἑξακισχίλιοι· οἱ δ' ἐλάττους φασίν. ἔχει δ' ἡ παραλία πόλεις τε πλείους καὶ ποταμοὺς καὶ χώραν εὐφυῆ, τῶν δ' ἐν ὀνόματι ἀρκεῖ μνησθῆναι. ἔστι δὲ πόλις Σίγα ἐν χιλίοις σταδίοις ἀπὸ τῶν λεχθέντων ὅρων, (καὶ) βασίλειον Σόφακος· κατέσπασται δὲ νῦν· τὴν δὲ χώραν μετὰ Σόφακα κατέσχε Μασανάσσης, εἶτα Μικίψας, εἶτα καὶ οἱ ἐκεῖνον διαδεξάμενοι, καθ' ἡμᾶς δὲ Ἰούβας ὁ πατὴρ τοῦ νεωστὶ τελευτήσαντος Ἰούβα· κατέσπασται δὲ καὶ Ζάμα τὸ τούτου βασίλειον ὑπὸ Ῥωμαίων· μετὰ δὲ τὴν Σίγαν Θεῶν λιμὴν ἐν ἑξακοσίοις σταδίοις· εἶτ' ἄλλοι ἄσημοι τόποι. τὰ μὲν οὖν ἐν βάθει τῆς χώρας ὀρεινὰ καὶ ἔρημα († ἔσθ' ὅτε παρέσπαρται, ἃ κατέχουσιν οἱ Γαίτουλοι) μέχρι καὶ Σύρτεων· τὰ δ' ἐκεῖ πρὸς θαλάττῃ καὶ πεδία εὐδαίμονά ἐστι καὶ πόλεις πολλαὶ καὶ ποταμοὶ καὶ λίμναι.

10. Ποσειδώνιος δ' οὐκ οἶδ' εἰ ἀληθεύει, φήσας ὀλίγοις καὶ μικροῖς διαρρεῖσθαι ποταμοῖς τὴν Λιβύην· αὐτοὺς γάρ, οὓς Ἀρτεμίδωρος εἴρηκε, τοὺς μεταξὺ τῆς Λυγγὸς καὶ Καρχηδόνος καὶ πολλοὺς εἴρηκε καὶ μεγάλους. ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ ταῦτ' ἀληθέστερον εἰπεῖν· εἴρηκε δὲ τούτου τὴν αἰτίαν αὐτός· μὴ γὰρ κατομβρεῖσθαι τοῖς ἀρκτικοῖς μέρεσι, καθάπερ οὐδὲ τὴν Αἰθιοπίαν φασί· διὸ πολλάκις λοιμικὰ ἐμπίπτειν ὑπὸ αὐχμῶν καὶ τὰς λίμνας τελμάτων πίμπλασθαι καὶ τὴν ἀκρίδα ἐπιπολάζειν. ἔτι φησὶ τὰ μὲν ἀνατολικὰ ὑγρὰ εἶναι, τὸν γὰρ ἥλιον ἀνίσχοντα ταχὺ παραλλάττειν, τὰ δ' ἑσπέρια ξηρά, ἐκεῖ γὰρ καταστρέφειν. ὑγρὰ γὰρ καὶ ξηρά, τὰ μὲν παρ' ὑδάτων ἀφθονίαν ἢ σπάνιν λέγεται, τὸ δὲ παρὰ τὴν τῶν ἡλίων· βούλεται δὲ λέγειν τὰ παρὰ τοὺς ἡλίους· ταῦτα δὲ πάντες ἀρκτικοῖς καὶ μεσημβρινοῖς κλίμασιν ἀφορίζουσι· καὶ μὴν ἀνατολικά τε καὶ δυσμικά, τὰ μὲν πρὸς τὰς οἰκήσεις λεγόμενα, καθ' ἑκάστην τὴν οἴκησιν καὶ τὴν μετάπτωσιν τῶν ὁριζόντων ἄλλα ἐστίν, ὥστ' οὐδ' ἔνεστι καθολικῶς εἰπεῖν ἐπὶ τῶν ἀπεριλήπτων τὸ πλῆθος, ὅτι τὰ μὲν ἀνατολικὰ ὑγρά, τὰ δὲ δυσμικὰ ξηρά. ὡς δὲ λέγεται πρὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὰς ἐσχατιὰς τὰς τοιαύτας, οἷα καὶ ἡ Ἰνδικὴ καὶ ἡ Ἰβηρία, λέγοι ἄν, εἰ ἄρα, τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν. τίς οὖν ἡ πιθανότης τῆς αἰτιολογίας; ἐν γὰρ περιφορᾷ συνεχεῖ τε καὶ ἀδιαλείπτῳ τοῦ ἡλίου τίς ἂν εἴη καταστροφή; τό τε τάχος τῆς παραλλαγῆς πανταχοῦ ἴσον. ἄλλως τε παρὰ τὴν ἐνάργειάν

rursus humatam. De elephantis quoque fabulosa narrat; ait enim ceteras feras ignem fugere, elephantes ei resistere ac repugnare, propterea quod silvam consumat; eos cum hominibus certare, exploratoribus præmissis, quos ubi viderint fugere, idem facere; sin vulnera accepissent, ramos vel herbam vel pulverem supplices prætendere.

9. Post Mauritaniam est Massæsyliorum regio, a Molochath flumine initium sumens, finiens vero in promontorium, [*Tretum*] nomine, quod Massæsyliorum et Masylliensium confinium dicitur. A Metagonio Tretum usque sunt stadiorum sex millia; sunt qui pauciora numerent. Ora maritima complures urbes et fluvios habet, et regionem valde commodam; sed satis sit mentionem eorum facere, quæ sunt clariora. Distat itaque Siga civitas a dictis finibus mille stadiorum intervallo, Sophacis regia, nunc vero diruta est. Post Sophacem Masanasses obtinuit regionem, postea Micipsas, postea ejus successores, nostra tempestate Juba, Jubæ pater nuper mortui. Diruta est etiam a Romanis Zama, hujus regia. Post Sigam in sexcentis stadiis est Deorum portus, ac porro alia loca obscura; quæ in interiori jacent regione, montana sunt ac deserta: (quibus hic illic (ἔσθ' ὅπῃ) inseruntur, quæ Gætuli tenent) usque etiam ad Syrtes; ibi vero ad mare et campi uberes sunt et urbes multæ fluminaque et lacus.

10. Posidonius dubito an recte dixerit raris parvisque fluminibus Libyam irrigari; eosdem enim, quos Artemidorus nominat, inter Lyngem et Carthaginem exeuntes et multos esse dicit et magnos. De mediterraneo autem tractu verius affirmari illud potest. Causam rei ipse affert; scilicet partes septentrionales Libyæ non compluì (quemadmodum neque Æthiopiæ partes septentrionalis compluì dicunt); atque hinc sæpe propter siccitatem pestes incidere, et lacus cœnosos fieri locustarumque exsistere copiam. Addit etiam orientalia humida esse, quod sol exoriens cito prætereat, occidua vero sicca, quod ibi sit solis conversio. Jam vero humida et sicca dicuntur ob copiam vel inopiam vel aquarum vel caloris solaris; Posidonius ad calorem solarem referri vult; hunc vero omnes secundum plagas boreales et meridionales definiunt; ac sane orientalia et occidentalia, certorum respectu dicta locorum, pro habitationum et horizontum diversitate subinde mutantur, adeo ut de iis, quorum multitudo certis finibus circumscribi non patiatur, in universum dici nequeat, orientalia humida esse, occidentalia sicca. Quum vero dici id etiam possit respectu totius habitabilis terræ et extremarum ejus partium talium, quales sunt India et Iberia, fortasse Posidonius eo sensu rem intelligi voluerit. Quid ergo probabilitatis tum haberet causæ redditio? In continuo enim ac nunquam intermittente solis circumductione quænam esse potest ejus conversio? Præterea transitus velocitas ubique est æqualis. Atque alias etiam re-

ἐστι, τὰ ἔσχατα τῆς Ἰβηρίας ἢ τῆς Μαυρουσίας τὰ πρὸς δύσιν ξηρὰ λέγειν ἁπάντων μάλιστα· καὶ γὰρ τὸ περιέχον εὔκρατον ἔχει καὶ πλείστων ὑδάτων εὐπορεῖ. εἰ δὲ τὸ καταστρέφειν τοιοῦτον εἴληπται, ὅτι ἐνταῦθα [κατὰ] τὰ ὕστατα τῆς οἰκουμένης ὑπὲρ γῆς γίνεται, τί τοῦτο συντείνει πρὸς ξηρασίαν; καὶ γὰρ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις τῆς οἰκουμένης τοῖς ταὐτοκλινέσι, τὸν ἴσον διαλιπὼν χρόνον τὸν τῆς νυκτός, ἐπάνεισι πάλιν καὶ θερμαίνει τὴν γῆν.

11. Ἔστι δέ που αὐτόθι καὶ ἀσφάλτου πηγὴ καὶ χαλκωρυχεῖα· καὶ σκορπίων δὲ καὶ πτηνῶν καὶ ἀπτέρων λέγεται πλῆθος, μεγέθει δὲ † ἑπτασπονδύλων, ὁμοίως δὲ καὶ φαλάγγια καὶ μεγέθει καὶ πλήθει διαφέροντα· σαύρας δὲ διπήχεις φασίν. ἐν μὲν οὖν τῇ παρορείῳ λίθους εὑρίσκεσθαί φασι τοὺς λυχνίτας καὶ καρχηδονίους λεγομένους· ἐν δὲ τοῖς πεδίοις ὀστρακίων καὶ χηραμύδων πλῆθος, οἷον ἐν τοῖς περὶ τοῦ Ἄμμωνος λόγοις εἰρήκαμεν· καὶ δένδρον δέ ἐστι μελίλωτον καλούμενον, ἐξ οὗ σκευάζουσιν οἶνον· τινὲς δ' αὐτῶν καὶ δίκαρπον ἔχουσι τὴν γῆν, καὶ δύο θεριστικὰ καρποῦνται, τὰ μὲν θερινά, τὰ δ' ἐαρινά· ἔστι δὲ ἡ καλάμη πεντάπηχυς τὸ ὕψος, πάχος δὲ τοῦ μικροῦ δακτύλου, τὸν δὲ καρπὸν διακοσιοκαιτετταρακοντάχουν ἀποδίδωσι· τοῦ δὲ ἔαρος οὐδὲ σπείρουσιν, ἀλλὰ παλιούροις συνδεδεμέναις ἐπικαταψήσαντες τὴν χώραν τῷ ἐκπεσόντι στάχυϊ κατὰ τὸν θερισμὸν ἀρκοῦνται· τελεσικαρπεῖ γὰρ τὸν θερινὸν καρπόν. Διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων κνημῖδας ἔχοντες ἐργάζονται καὶ τἆλλα δὲ μέρη διφθεροῦνται· καθεύδοντες δὲ περιχρίουσι τοὺς κλινόποδας σκορόδοις τῶν σκορπίων χάριν καὶ παλιούροις περιδοῦσιν.

12. Ἦν δὲ τῇ παραλίᾳ ταύτῃ πόλις Ἰὼλ ὄνομα, ἣν ἐπικτίσας Ἰούβας ὁ τοῦ Πτολεμαίου πατὴρ μετωνόμασε Καισάρειαν, ἔχουσα καὶ λιμένα καὶ πρὸ τοῦ λιμένος νησίον. μεταξὺ δὲ τῆς Καισαρείας καὶ τοῦ Τρητοῦ μέγας ἐστὶ λιμήν, ὃν Σάλδαν καλοῦσι· τοῦτο δ' ἐστὶν ὅριον τῆς ὑπὸ τῷ Ἰούβᾳ καὶ τῆς ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις· πολυτρόπως γὰρ οἱ μερισμοὶ γεγένηνται τῆς χώρας, ἅτε τῶν νεμομένων αὐτὴν πλειόνων γενομένων καὶ τῶν Ῥωμαίων ἄλλοτ' ἄλλως τούτων τοῖς μὲν φίλοις χρωμένων, τοῖς δὲ καὶ πολεμίοις· ὥστε καὶ ἀφαιρεῖσθαι καὶ χαρίζεσθαι συνέβαινεν ἄλλοις ἄλλα καὶ οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον. ἦν δὲ ἡ μὲν πρὸς τῇ Μαυρουσίᾳ προσοδικωτέρα τε καὶ δυναμικωτέρα, ἡ δὲ πρὸς τῇ Καρχηδονίᾳ καὶ τῇ Μασυλιέων ἀνθηροτέρα τε καὶ κατεσκευασμένη βέλτιον, καίπερ κεκακωμένη διὰ τὰ Καρχηδόνια τὸ πρῶτον, ἔπειτα διὰ τὸν πρὸς Ἰουγούρθαν πόλεμον· ἐκεῖνος γὰρ Ἀδάρβαλα ἐκπολιορκήσας ἐν Ἰτύκῃ καὶ ἀνελών, φίλον ὄντα Ῥωμαίων, ἐνέπλησε τὴν χώραν πολέμου· εἶτ' ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις συνέστησαν πόλεμοι, τελευταῖος δὲ ὁ πρὸς Σκιπίωνα Καίσαρι τῷ θεῷ συστάς, ἐν ᾧ καὶ Ἰούβας ἀπέθανε· συνηφανίσθησαν δὲ τοῖς ἡγεμόσι καὶ αἱ πόλεις, Τισιαοῦς τε καὶ Οὔατα καὶ Θάλα, ἔτι δὲ καὶ Κάψα, τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ Ἰουγούρθα, καὶ Ζάμα καὶ Ζίγχα καὶ πρὸς αἷς κατεπολέ-

pugnat evidentiæ hoc effatum, Hispaniæ vel Mauritaniæ extrema occidenti proxima ceteris omnibus sicciora esse, quum et aerem temperatum habeant, et aquarum largam copiam. Si vero illam solis conversionem sic interpretatur quod terræ habitabilis in extremo istic sol terræ immineat: quid hoc attineat ad siccitatem? Nam et in his et in ceteris habitabilis terræ locis, qui ejusdem sunt plagæ, sol æquali interjecto noctis spatio iterum redit et calefacit terram.

11. Est vero alicubi istic etiam bituminis fons, et æris fodinæ; porro et volucrium et non alatorum scorpionum multitudo memoratur ibi, magnitudine eximia et (μεγ. ὑπερβαλλόντων καὶ) septenûm vertebrarum; item phalangia et multitudine et magnitudine non vulgari, lacertæ etiam bicubitales. In montibus adjacente regione lapillos inveniri aiunt, qui lychnides et carchedonii dicuntur; inque campis ostracorum et cheramydum concharum multitudinem, ut dictum est, quum de Ammone ageremus (1, 3, 4). Est et arbor apud eos nomine melilotus, e qua vinum conficiunt. Nonnulli terram biferam habent, et duas messes faciunt, unam vernam, alteram æstivam. Culmus est quinque cubitorum longitudine, crassitie vero parvi digiti, fructum affert ducentocuplum et quadragintacuplum. Vere non serunt, sed terram colligatis paliuris obiter radentes, semine e spicis in messe eo delapso contenti sunt. Id enim perfectam edit messem æstivam. Ob serpentum multitudinem operarii ocreas gerunt; ceteras corporis partes coriis contegunt; dormituri lecti pedes allio illinunt, scorpionum gratia, et paliuris circumligant.

12. In hac ora fuit urbs quædam nomine Iol, quam Juba, Ptolemæi pater, a se instauratam, mutato nomine Cæsaream vocavit; ea portum habet, et parvam insulam ante portum. Inter Cæsaream atque Tretum est magnus portus, quem Saldam vocant. Atque ibi sunt confinia Jubæ et Romanorum ditionis. Etenim variis plane modis regio ista fuit divisa, quum, qui eam tenerent, complures essent, et Romani aliis amicis, aliis hostibus diverso tempore uterentur, ideoque et darent et auferrent aliis alia, nec id eodem semper modo. Regio sane Mauritaniæ proxima vires ac proventus majores habebat; quæ vero Carthaginem et Masyliensium terram contigit, florentior est et melius apparata, quanquam primo Carthaginiensi bello afflicta, ac deinde bello contra Jugurtham gesto. Hic quum Adherbalem Romanorum amicum expugnatum Uticæ interfecisset, in regionem eam plurima accivit bella, quibus alia atque alia successerunt; ultimum fuit, quod Divus Cæsar cum Scipione gessit, in quo et Juba mortuus est, et urbes cum ducibus deletæ sunt: Tisiaus (*Tisurus v. Tisdrus*) et *Uata* (*Ubata*) et Thala et Capsa, ubi Jugurthæ thesauri erant, et Zama (Ζάκμα *codd.*) et Zincha et eæ, apud quas Di-

μησε Καῖσαρ Σκιπίωνα ὁ θεός, πρὸς Ῥουσπίνῳ μὲν πρῶτον νικῶν, εἶτα πρὸς Οὐζίτοις, εἶτα πρὸς Θάψῳ καὶ τῇ πλησίον λίμνῃ καὶ ταῖς ἄλλαις· πλησίον δὲ καὶ Ζέλλα καὶ Ἀχόλλα, ἐλεύθεραι πόλεις· εἷλε δ' ἐξ ἐφόδου Καῖσαρ τὴν [Κέρκινναν] νῆσον καὶ Θέναν, πολίχνην ἐπιθαλαττιδίαν. Τούτων πασῶν αἱ μὲν τελέως ἠφανίσθησαν, αἱ δ' ἡμίσπαστοι κατελείφθησαν· Φαρὰν * δ' οἱ Σκιπίωνος ἱππεῖς ἐνέπρησαν.

13. Μετὰ δ' οὖν Τρητὸν ἡ Μασυλιέων ἐστὶ καὶ ἡ Καρχηδονίων παραπλησία χώρα. Κίρτα τέ ἐστιν ἐν μεσογαίᾳ, τὸ Μασανάσσου καὶ τῶν ἑξῆς διαδόχων βασίλειον, πόλις εὐερκεστάτη καὶ κατεσκευασμένη καλῶς τοῖς πᾶσι, καὶ μάλιστα ὑπὸ Μικίψα, ὅστις καὶ Ἕλληνας συνῴκισεν ἐν αὐτῇ καὶ τοσαύτην ἐποίησεν, ὥστ' ἐκπέμπειν μυρίους ἱππέας, διπλασίους δὲ πεζούς. ἥ τε δὴ Κίρτα ἐνταῦθα καὶ οἱ δύο Ἱππῶνες, ὁ μὲν πλησίον Ἰτύκης, ὁ δὲ ἀπωτέρω πρὸς τῷ Τρητῷ μᾶλλον, ἄμφω βασίλεια. ἡ δὲ Ἰτύκη δευτέρα μετὰ Καρχηδόνα τῷ μεγέθει καὶ τῷ ἀξιώματι· καταλυθείσης δὲ Καρχηδόνος, ἐκείνη ἦν ὡς ἂν μητρόπολις τοῖς Ῥωμαίοις καὶ ὁρμητήριον πρὸς τὰς ἐν Λιβύῃ πράξεις· ἵδρυται δ' ἐν τῷ αὐτῷ κόλπῳ τῷ Καρχηδονιακῷ, πρὸς θατέρῳ τῶν ἀκρωτηρίων τῶν ποιούντων τὸν κόλπον, ὧν τὸ μὲν πρὸς τῇ Ἰτύκῃ καλοῦσιν Ἀπολλώνιον, θάτερον δ' Ἑρμαίαν, καί εἰσιν ἐν ἐπόψει ἀλλήλαις αἱ πόλεις. ῥεῖ δὲ τῆς Ἰτύκης πλησίον ὁ Βαγράδας ποταμός· εἰσὶ δ' ἀπὸ Τρητοῦ μέχρι Καρχηδόνος στάδιοι δισχίλιοι πεντακόσιοι· οὔτε τοῦθ' ὁμολογεῖται δὲ τὸ διάστημα οὔτε τὸ μέχρι Σύρτεων.

14. Καὶ Καρχηδὼν δὲ ἐπὶ χερρονήσου τινὸς ἵδρυται, περιγραφούσης κύκλον τριακοσίων ἑξήκοντα σταδίων ἔχοντα τεῖχος, οὗ τὸ ἑξηκοντασταδιον μῆκος αὐτὸς ὁ αὐχὴν ἐπέχει, καθῆκον ἀπὸ θαλάττης ἐπὶ θάλατταν, ὅπου τοῖς Καρχηδονίοις ἦσαν αἱ τῶν ἐλεφάντων στάσεις (καὶ) τόπος εὐρυχωρής. κατὰ μέσην δὲ τὴν πόλιν ἡ ἀκρόπολις, ἣν ἐκάλουν Βύρσαν, ὀφρὺς ἱκανῶς ὀρθία, κύκλῳ περιοικουμένη, κατὰ δὲ τὴν κορυφὴν ἔχουσα Ἀσκληπιεῖον, ὅπερ κατὰ τὴν ἅλωσιν ἡ γυνὴ τοῦ Ἀσδρούβα συνέπρησεν αὐτῇ. ὑπόκεινται δὲ τῇ ἀκροπόλει οἵ τε λιμένες καὶ ὁ Κώθων, νησίον περιφερὲς εὐρίπῳ περιεχόμενον, ἔχοντι νεωσοίκους ἑκατέρωθεν κύκλῳ.

15. Κτίσμα δ' ἐστὶ Διδοῦς ἀγαγούσης ἐκ Τύρου λαόν· οὕτω δ' εὐτυχὴς ἡ ἀποικία τοῖς Φοίνιξιν ὑπῆρξε καὶ αὕτη καὶ ἡ μέχρι τῆς Ἰβηρίας τῆς τε ἄλλης καὶ τῆς ἔξω Στηλῶν, ὥστε τῆς Εὐρώπης ἔτι νῦν τὴν ἀρίστην νέμονται Φοίνικες κατὰ τὴν ἤπειρον καὶ τὰς προσεχεῖς νήσους, τήν τε Λιβύην κατεκτήσαντο πᾶσαν, ὅσον μὴ νομαδικῶς οἷόν τ' ἦν οἰκεῖν. ἀφ' ἧς δυνάμεως πόλιν τε ἀντίπαλον τῇ Ῥώμῃ κατεσκευάσαντο καὶ τρεῖς ἐπολέμησαν μεγάλους πρὸς αὐτοὺς πολέμους. γένοιτο δ' ἂν εὔδηλος ἡ δύναμις αὐτῶν ἐκ τοῦ ὑστάτου πολέμου, ἐν ᾧ κατελύθησαν ὑπὸ Σκιπίωνος τοῦ Αἰμιλιανοῦ, καὶ ἡ πόλις ἄρδην ἠφανίσθη. ὅτε γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν

vus Cæsar Scipionem debellavit, primo apud Rhuspinum, deinde apud Uzitas, post apud Thapsum et proximum ei lacum, et apud alia loca. Prope erant etiam Zella et Acholla, liberæ civitates. Cepit autem Cæsar primo adortu Cercinnam insulam et Thenam oppidulum mari imminens. Ex his omnibus aliæ prorsus deletæ sunt, aliæ semidirutæ relictæ. *Taphruram* Scipionis equites incenderunt.

13. Post Tretum est Masyliensium et similis ei Carthaginiensium regio. Cirta, Masanassæ (*Masinissæ*) et successorum regia, est in mediterraneis, urbs munitissima, et optime omnibus rebus instructa, maxime a Micipsa, qui et Græcos in eam habitatum deduxit, et tantam effecit, ut decem equitum millia, peditum viginti millia emitteret. Cirta itaque hic est, et duo Hippones, alter Uticæ proximus, alter remotior et Treto propinquior, ambæ regiæ. Utica et magnitudine et dignitate secunda est post Carthaginem; atque, hac excisa, caput regionis fuit et receptaculum Romanorum ad res in Africa gerendas. Sita est in ipso (ἐν αὐτῷ τῷ) sinu Carthaginiensi, ad alterum ex promontoriis, quæ sinum faciunt; horum id, quod juxta Uticam est, Apollonium vocatur, alterum vero Hermæa. Urbes ipsæ ita sunt sitæ, ut unam possis ex altera cernere. Prope Uticam Bagradas amnis labitur. A Treto Carthaginem sunt stadia bis mille et quingenta; quanquam neque de hoc intervallo, neque de eo, quod usque ad Syrtes est, consentitur.

14. Carthago in peninsula quadam jacet, quæ ambitum habet stadiorum trecentorum quadraginta, muro cinctum, cujus sexaginta stadiorum longitudinem collum occupat, quod a mari ad mare pertinet, ubi Carthaginienses elephantis stabula habebant in loco amplissimo. In media urbe arx fuit, quam Byrsam vocarunt, supercilium satis erectum, circumcirca habitatum, in cujus vertice Æsculapii templum erat, quod Asdrubalis uxor, capta urbe, secum concremavit. Arci portus subjacent, et Cothon, parva insula ac rotunda, Euripo circumdata, ad cujus utramque partem sunt in orbem navalia.

15. Eam urbem Dido condidit, Tyro colonis eo adductis. Et adeo bene Phœnicibus cessit deductio tum hujus coloniæ, tum earum quæ in Iberiam intra et extra Herculis columnas missæ sunt, ut etiam nunc optimam Europæ partem et in continenti et in adjacentibus insulis habeant, atque Libyam omnem sibi subjecerint, quantum ejus aliam quam nomadicam inhabitandi rationem admittebat. Quibus opibus usi, urbem Romæ æmulam fecere suam, et tria maxima contra Romanos bella gesserunt. Carthaginiensium potentiam maxime ex ultimo istorum bello æstimare possis, quo a Scipione Æmiliano ipsi devicti, et urbs solo est æquata. Initio enim ejus belli

τοῦτον τὸν πόλεμον, πόλεις μὲν εἶχον τριακοσίας ἐν τῇ Λιβύῃ, ἀνθρώπων δ' ἐν τῇ πόλει μυριάδας ἑβδομήκοντα· πολιορκούμενοι δὲ καὶ ἀναγκασθέντες τραπέσθαι πρὸς ἔνδοσιν, πανοπλιῶν μὲν ἔδοσαν μυριάδας εἴκοσι, καταπελτικὰ δὲ ὄργανα τρισχίλια, ὡς οὐ πολεμηθησόμενοι· κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ ἀναπολεμεῖν, ἐξαίφνης ὁπλοποιίαν συνεστήσαντο, καὶ ἑκάστης ἡμέρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα πεπηγότες, μάχαιραι δὲ τριακόσιαι καὶ λόγχαι πεντακόσιαι, χίλια δὲ βέλη καταπελτικά, τρίχα δὲ τοῖς καταπέλταις αἱ θεράπαιναι παρεῖχον· ἔτι τοίνυν ναῦς ἔχοντες δώδεκα ἐξ ἐτῶν πεντήκοντα κατὰ τὰς ἐν τῷ δευτέρῳ πολέμῳ συνθήκας, τότε, καίπερ ἤδη συμπεφευγότες εἰς τὴν Βύρσαν, ἐν διμήνῳ κατεσκευάσαντο ναῦς ἑκατὸν εἴκοσι καταφράκτους, καὶ τοῦ στόματος τοῦ Κώθωνος φρουρουμένου, διώρυξαν ἄλλο στόμα, καὶ προῆλθεν αἰφνιδίως ὁ στόλος· ὕλη γὰρ ἦν ἀποκειμένη παλαιὰ καὶ τεχνιτῶν πλῆθος προσεδρεῦον καὶ σιταρχούμενον δημοσίᾳ. τοιαύτη δ' οὖσα Καρχηδὼν ὅμως ἑάλω καὶ κατεσκάφη. τὴν δὲ χώραν, τὴν μὲν ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν Ῥωμαῖοι, τὴν ὑπὸ τοῖς Καρχηδονίοις, τῆς δὲ Μασανάσσην ἀπέδειξαν κύριον καὶ τοὺς ἀπογόνους τοὺς περὶ Μικίψαν. μάλιστα γὰρ ἐσπουδάσθη παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ὁ Μασανάσσης δι' ἀρετὴν καὶ φιλίαν· καὶ γὰρ δὴ καὶ οὗτός ἐστιν ὁ τοὺς Νομάδας πολιτικοὺς κατασκευάσας καὶ γεωργούς, ἔτι δ' ἀντὶ τοῦ λῃστεύειν διδάξας στρατεύειν. ἴδιον γάρ τι τοῖς ἀνθρώποις συνέβη τούτοις· χώραν γὰρ οἰκοῦντες εὐδαίμονα, πλὴν τοῦ θηρίοις πλεονάζειν, ἐάσαντες ἐκφέρειν ταῦτα καὶ τὴν γῆν ἐργάζεσθαι μετὰ ἀδείας ἐπ' ἀλλήλοις ἐτρέποντο, τὴν δὲ γῆν τοῖς θηρίοις ἀφεῖσαν. οὕτω δ' αὐτοῖς συνέβαινε πλάνητα καὶ μετανάστην βίον ζῆν, μηδὲν ἧττον τῶν ὑπὸ ἀπορίας καὶ λυπρότητος τόπων ἢ ἀέρων εἰς τοῦτο περιισταμένων τῶν βίων, ὥστε καὶ ἴδιον τοῦθ' εὑρίσκεσθαι τοὔνομα τοὺς Μασαισυλίους· καλοῦνται γὰρ Νομάδες, ἀνάγκη δὲ τοὺς τοιούτους εὐτελεῖς εἶναι τοῖς βίοις καὶ τὸ πλέον ῥιζοφάγους ἢ κρεοφάγους, γάλακτι δὲ καὶ τυρῷ τρεφομένους. ἠρημωμένης δ' οὖν ἐπὶ πολὺν χρόνον τῆς Καρχηδόνος, καὶ σχεδόν τι τὸν αὐτὸν χρόνον, ὅνπερ καὶ Κόρινθος, ἀνελήφθη πάλιν περὶ τοὺς αὐτούς πως χρόνους ὑπὸ Καίσαρος τοῦ Θεοῦ, πέμψαντος ἐποίκους Ῥωμαίων τοὺς προαιρουμένους καὶ τῶν στρατιωτῶν τινας, καὶ νῦν εἴ τις ἄλλη καλῶς οἰκεῖται τῶν ἐν Λιβύῃ πολεων.

16. Κατὰ μέσον δὲ τὸ στόμα τοῦ Καρχηδονίου κόλπου νῆσός ἐστι Κόρσουρα. ἀντίπορθμος δ' ἐστὶν ἡ Σικελία τοῖς τόποις τούτοις ἡ κατὰ Λιλύβαιον, ὅσον ἐν διαστήματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων· τοσοῦτον γάρ φασι τὸ ἐκ Λιλυβαίου μέχρι Καρχηδόνος· οὐ πολὺ δὲ τῆς Κορσούρας διέχουσιν, οὐδὲ τῆς Σικελίας ἄλλαι τε νῆσοι καὶ Αἰγίμουρος. διάπλους δ' ἐστὶν ἐκ Καρχηδόνος ἑξήκοντα σταδίων εἰς τὴν προσεχῆ περαίαν, ὅθεν εἰς Νέφεριν ἀνάβασις σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι, πόλιν (δ') ἐρυμνὴν ἐπὶ πέτρας ᾠκισμένην. ἐν αὐτῷ δὲ

trecentas urbes in Libya habebant; in urbe hominum millia septingenta. Obsessi porro et ut ad deditionem spectarent coacti, armaturæ gravis tradiderunt ducenta millia, catapelticorum instrumentorum tria (*duo?*) millia, ne porro eis bellum fieret. Sed quum renovare bellum decrevissent, statim arma fabricari cœperunt, ac singulis diebus centum quadraginta clypei compacti in armamentarium referebantur, et gladii trecenti et lanceæ quingenta: et mille tela, quæ e catapultis mitterentur; ad quarum funes conficiendos ancillæ crines præbebant. Quumque inde a quinquaginta annis secundum pacta in bello secundo inita nonnisi duodecim naves haberent, tum, quamquam in arcem jam confugerant, duobus mensibus centum viginti naves cataphractas construxerunt, et quum Cothonis ostium præsidio occuparetur, aliud effodere, unde subito classis erupit; adhuc enim antiqua materies in promptu erat, et fabrorum multitudo publicis alimentis sustentata, operi faciundo intenta. Carthago tamen, tanta quum esset, capta est et deleta. Ditionem Carthaginiensibus subditam Romani in provinciæ formam redegerunt, nisi quod Masanassæ partem tradiderunt, ejusque posteris a Micipsa genus ducentibus. Masanassam hunc ob virtutem et amicitiam plurimi Romani fecerunt; is enim Nomades civiles et agricolas reddidit, et loco latrociniorum eos militiam docuit. Singulare quiddam hominibus iis accidit. Nam quum regionem uberem colerent, nisi quod feris abundabat, his omissis et agri tuto colendi studio, in sese manus converterunt, agro feris dimisso. Itaque contigit eis, ut vagi et patriæ expertes vitam agerent, haud aliter quam qui ob inopiam et locorum sterilitatem et aeris inclementiam ad ejusmodi vitæ genus adiguntur; hinc etiam Masæsylii Nomadum seu Vagantium nomen sunt adepti. Est vero necesse tales victu uti vili, frequentius radices edere quam carnem, lacte autem et caseo nutriri. Postquam diu Carthago deserta permansit, et per idem fere tempus per quod Corinthus, rursum a divo Cæsare sub idem fere tempus instaurata est, missis eo colonis Romanis, quibus liberet, et militum nonnullis, et nunc ita civibus frequentatur, ut urbs Libyæ nulla melius.

16. In medio ostio Carthaginiensis sinus insula est Corsura. His locis e regione opponitur Lilybæum Siciliæ, mille quingentorum fere stadiorum intervallo; tantam enim esse dicunt inter Lilybæum et Carthaginem distantiam. Non procul a Corsura et Sicilia distant quum aliæ complures insulæ, tum etiam Ægimurus. Navigatio autem sexaginta stadiorum est Carthagine in proxime oppositam continentem, inde ad Nepherim adscensus est stadiorum centum et viginti, urbem natura munitam et super petra ædificatam.

τῷ κόλπῳ, ἐν ᾧπερ καὶ ἡ Καρχηδών, Τύνις ἐστὶ πόλις καὶ θερμὰ καὶ λατομίαι τινές· εἶθ' ἡ Ἑρμαία ἄκρα τραχεῖα, καὶ ἐπ' αὐτῇ πόλις ὁμώνυμος· εἶτα Νεάπολις· εἶτ' ἄκρα Ταφῖτις, καὶ ἐπ' αὐτῇ λόφος Ἀσπὶς καλούμενος ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος, ὅνπερ συνῴκισεν ὁ τῆς Σικελίας τύραννος Ἀγαθοκλῆς, καθ' ὃν καιρὸν ἐπέπλευσε τοῖς Καρχηδονίοις· συγκατεσπάσθησαν δὲ τῇ Καρχηδονίᾳ ὑπὸ Ῥωμαίων αἱ πόλεις αὗται. ἀπὸ δὲ τῆς Ταφίτιδος ἐν τετρακοσίοις σταδίοις νῆσός ἐστι Κόσσουρος κατὰ Σελινοῦντα τῆς Σικελίας ποταμόν, καὶ πόλιν ἔχουσα ὁμώνυμον, ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα σταδίων οὖσα τὴν περίμετρον, διέχουσα τῆς Σικελίας περὶ ἑξακοσίους σταδίους· ἔστι δὲ καὶ Μελίτη νῆσος ἐν πεντακοσίοις σταδίοις ἀπὸ τῆς Κοσσούρου. εἶτα Ἀδρύμης πόλις, ἐν ᾗ καὶ νεώρια ἦν· εἶθ' αἱ Ταριχεῖαι λεγόμεναι, νησία πολλὰ καὶ πυκνά· εἶτα Θάψος πόλις, καὶ μετὰ ταύτην νῆσος πελαγία Λοπαδοῦσσα· εἶτα ἄκρα Ἄμμωνος Βαλίθωνος † πρὸς θυννοσκοπίαν· εἶτα Θένα πόλις παρὰ τὴν ἀρχὴν κειμένη τῆς μικρᾶς Σύρτεως· πολλαὶ δ' εἰσὶ καὶ ἄλλαι μεταξὺ πολίχναι οὐκ ἄξιαι μνήμης· παράκειται δὲ τῇ ἀρχῇ τῆς Σύρτεως νῆσος παραμήκης, ἡ Κέρκιννα, εὐμεγέθης, ἔχουσα ὁμώνυμον πόλιν, καὶ ἄλλη ἐλάττων Κερκιννῖτις.

17. Συνεχὴς δ' ἐστὶν ἡ μικρὰ Σύρτις, ἣν καὶ Λωτοφαγῖτιν Σύρτιν λέγουσιν. ἔστι δ' ὁ μὲν κύκλος τοῦ κόλπου τούτου σταδίων χιλίων ἑξακοσίων, τὸ δὲ πλάτος τοῦ στόματος ἑξακοσίων· καθ' ἑκατέραν [δὲ] τὴν ἄκραν τὴν ποιοῦσαν τὸ στόμα προσεχεῖς εἰσι τῇ ἠπείρῳ νῆσοι, ἥ τε λεχθεῖσα Κέρκιννα καὶ ἡ Μῆνιγξ, πάρισοι τοῖς μεγέθεσι. τὴν δὲ Μήνιγγα νομίζουσιν εἶναι τὴν τῶν Λωτοφάγων γῆν τὴν ὑφ' Ὁμήρου λεγομένην, καὶ δείκνυταί τινα σύμβολα, καὶ βωμὸς Ὀδυσσέως καὶ αὐτὸς ὁ καρπός· πολὺ γάρ ἐστι τὸ δένδρον ἐν αὐτῇ τὸ καλούμενον λωτόν, ἔχον ἥδιστον καρπόν· πλείους δ' εἰσὶν ἐν αὐτῇ πολίχναι, μία δ' ὁμώνυμος τῇ νήσῳ· καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ Σύρτει πολίχναι τινές εἰσι. κατὰ δὲ τὸν μυχόν ἐστι παμμέγεθες ἐμπόριον, ποταμὸν ἔχον ἐμβάλλοντα εἰς τὸν κόλπον· διατείνει δὲ μέχρι δεῦρο τὰ τῶν ἀμπώτεων πάθη καὶ τῶν πλημμυρίδων, καθ' ὃν καιρὸν ἐπὶ τὴν θήραν τῶν ἰχθύων ἐπιπηδῶσιν οἱ πρόσχωροι ατὰ σπουδὴν θέοντες.

18. Μετὰ δὲ τὴν Σύρτιν Ζοῦχίς ἐστι λίμνη σταδίων τετρακοσίων στενὸν ἔχουσα εἴσπλουν καὶ παρ' αὐτὴν πόλις ὁμώνυμος πορφυροβαφεῖα ἔχουσα καὶ ταριχείας παντοδαπάς· εἶτ' ἄλλη λίμνη πολὺ ἐλάττων· καὶ μετὰ ταύτην Ἀβρότονον πόλις καὶ ἄλλαι τινές, συνεχῶς δὲ Νεάπολις, ἣν καὶ Λέπτιν καλοῦσιν· ἐντεῦθεν δ' ἐστὶ δίαρμα τὸ [ἐπὶ] Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων τρισχίλιοι ἑξακόσιοι στάδιοι. ἑξῆς δ' ἐστὶ ποταμός· καὶ μετὰ ταῦτα διατείχισμά τι, ὃ ἐποίησαν Καρχηδόνιοι, γεφυροῦντες βάραθρά τινα εἰς τὴν χώραν ἀνέχοντα· εἰσὶ δὲ καὶ ἀλίμενοί τινες ἐνταῦθα τόποι, τῆς ἄλλης παραλίας ἐχούσης λιμένας· εἶτ' ἄκρα ὑψηλὴ καὶ ὑλώδης, ἀρχὴ τῆς μεγάλης Σύρτεως, καλοῦσι δὲ Κεφαλάς· εἰς ταύτην

In sinu Carthaginiensi est etiam Tunis civitas et aquæ calidæ et lapicidinæ quædam; deinde Hermæa, promontorium asperum, ac prope id urbs cognominis; mox Neapolis; inde Taphitis promontorium et in eo collis quidam Aspis nomine, a similitudine clypei appellatus, quem Agathocles, Siciliæ tyrannus, incolis frequentavit, quo tempore adversus Carthaginienses classem duxit. Hæ urbes a Romanis una cum Carthagine sunt eversæ. Stadiis quadringentis a Taphitide est Cossurus insula, contra Selinuntem, Siciliæ fluvium, posita, ambitum habens centum quinquaginta stadiorum, et urbem eodem nomine; distat a Sicilia sexcenta circiter stadia. Melite etiam insula abest a Cossura stadiis quingentis. Deinde est Adrymes civitas, in qua etiam erant navalia. Sequuntur insulæ multæ et inter se vicinæ nomine Tarichiæ; hinc urbs Thapsus contra (κατὰ) quam insula in alto jacens est Lopadussa; sequitur Ammonis Balithonis promontorium, in quo est turris (ἐν ᾧ πύργος?) ad speculandum thynnos; postea Thena (Θαίνα *h. l. codd.*) urbs juxta parvæ Syrtis initium. Alia quoque oppidula permulta interjacent non digna memoratu. In principio Syrtis est Cercinna, insula oblonga, permagna, quæ urbem habet eodem nomine, et altera minor, *Cercinnitis*.

17. His continua est minor Syrtis, quam Lotophagitim Syrtim etiam dicunt. Hujus sinus ambitus est fere stadiorum mille et sexcentorum, oris latitudo sexcentorum. Juxta utrumque promontorium, quæ os efficiunt, insulæ adjacent continenti, Cercinna scilicet, de qua diximus, et Meninx, magnitudine æquales. Meningem Lotophagorum terram putant, cujus Homerus (*Od.* 9, 84) meminit; et signa quædam monstrantur, Ulyssis ara et fructus ipse. Nam lotus arbor crebra in ea est fructu suavissimo; plura etiam in ea oppida sunt, sed unum eodem nomine quo insula; in ipsa Syrti item oppidula quædam sunt. In recessu autem est ingens emporium, quod flumen allabitur in sinum exiens. Maris autem æstus hucusque pertendunt; quorum tempore finitimi maximo studio ad captandos pisces excurrunt.

18. Post Syrtim est lacus, nomine Zuchis, quadringentorum fere stadiorum, ingressu arcto; urbs cognominis ei adjacet, purpuri infecturas et omnis generis salsamenta habens. Hinc est alius lacus longe minor, post quem est Abrotonum urbs et aliquot aliæ; continuo sequitur Neapolis, quam etiam Leptim vocant; inde ad Epizephyrios Locros trajectus est stadiorum ter mille et sexcentorum; postea est flumen (*Cinyps*); hinc murus quidam, quem Carthaginienses condiderunt, voraginibus quibusdam ponte instratis, quæ in regionem recedebant; sunt ibi etiam loca quædam importuosa, quum cetera ora portus habeat. Postea est promontorium altum et silvosum, magnæ Syrtis

δὲ τὴν ἄκραν ἐκ Καρχηδόνος στάδιοί εἰσι μικρῷ πλείους τῶν κενταχισχιλίων.

19. Ὑπέρκειται δὲ τῆς ἀπὸ Καρχηδόνος παραλίας μέχρι Κεφαλῶν καὶ μέχρι τῆς Μασαισυλίων ἡ τῶν Λιβοφοινίκων γῆ μέχρι τῆς τῶν Γαιτούλων ὀρεινῆς, ἤδη Λιβυκῆς οὔσης. ἡ δ' ὑπὲρ τῶν Γαιτούλων ἐστὶν ἡ τῶν Γαραμάντων γῆ παράλληλος ἐκείνῃ, ὅθεν οἱ Καρχηδόνιοι κομίζονται λίθοι· τοὺς δὲ Γαράμαντας ἀπὸ τῶν Αἰθιόπων (καὶ) τῶν παρωκεανιτῶν ἀφεστάναι φασὶν ἡμερῶν ἐννέα ἢ καὶ δέκα ὁδόν· τοῦ δὲ Ἄμμωνος καὶ πεντεκαίδεκα. μεταξὺ δὲ τῆς Γαιτούλων καὶ τῆς ἡμετέρας παραλίας πολλὰ μὲν πεδία, πολλὰ δὲ ὄρη καὶ λίμναι μεγάλαι καὶ ποταμοί, ὧν τινες καὶ καταδύντες ὑπὸ γῆς ἀφανεῖς γίνονται· λιτοὶ δὲ σφόδρα τοῖς βίοις εἰσὶ καὶ τῷ κόσμῳ, πολυγύναικες δὲ καὶ πολύπαιδες, τἆλλα δὲ ἐμφερεῖς τοῖς νομάσι τῶν Ἀράβων· καὶ ἵπποι δὲ καὶ βόες μακροτραχηλότεροι τῶν παρ' ἄλλοις· ἱπποφόρβια δ' ἐστὶν ἐσπουδασμένα διαφερόντως τοῖς βασιλεῦσιν, ὥστε καὶ ἀριθμὸν ἐξετάζεσθαι πώλων κατ' ἔτος εἰς μυριάδας δέκα. τὰ δὲ πρόβατα γάλακτι καὶ κρέασιν ἐκτρέφεται, καὶ μάλιστα πρὸς τοῖς Αἰθίοψι. τοιαῦτα μὲν τὰ ἐν τῇ μεσογαίᾳ.

20. Ἡ δὲ μεγάλη Σύρτις τὸν μὲν κύκλον ἔχει σταδίων [τρισχιλίων] ἐνναχοσίων τριάκοντά που, τὴν δ' ἐπὶ τὸν μυχὸν διάμετρον χιλίων πεντακοσίων, τοσοῦτον δέ που καὶ τὸ τοῦ στόματος πλάτος. ἡ χαλεπότης δὲ καὶ ταύτης τῆς Σύρτεως καὶ τῆς μικρᾶς......, ὅτι πολλαχοῦ τεναγώδης ἐστὶν ὁ βυθὸς καὶ κατὰ τὰς ἀμπώτεις καὶ τὰς πλημμυρίδας συμβαίνει τισὶν ἐμπίπτειν εἰς τὰ βράχη καὶ καθίζειν, σπάνιον δ' εἶναι τὸ σωζόμενον σκάφος. διόπερ πόρρωθεν τὸν παράπλουν ποιοῦνται, φυλαττόμενοι, μὴ ἐμπέσοιεν εἰς τοὺς κόλπους ὑπ' ἀνέμων ἀφύλακτοι ληφθέντες· τὸ μέντοι παρακίνδυνον τῶν ἀνθρώπων ἁπάντων διαπειρᾶσθαι ποιεῖ, καὶ μάλιστα τῶν παρὰ γῆν περίπλων. εἰσπλέοντι δὴ τὴν μεγάλην Σύρτιν ἐν δεξιᾷ μετὰ τὰς Κεφαλάς ἐστι λίμνη τριακοσίων που σταδίων τὸ μῆκος, ἑβδομήκοντα δὲ τὸ πλάτος, ἐκδιδοῦσα εἰς τὸν κόλπον, ἔχουσα καὶ νησία καὶ ὕφορμον πρὸ τοῦ στόματος. μετὰ δὲ τὴν λίμνην τόπος ἐστὶν Ἀσπὶς καὶ λιμὴν κάλλιστος τῶν ἐν τῇ Σύρτει. συνεχὴς δὲ ὁ Εὐφράντας πύργος ἐστίν, ὅριον τῆς πρότερον Καρχηδονίας γῆς καὶ τῆς Κυρηναίας τῆς ὑπὸ Πτολεμαίῳ· εἶτ' ἄλλος τόπος, Χάραξ καλούμενος, ᾧ ἐμπορίῳ ἐχρῶντο Καρχηδόνιοι κομίζοντες οἶνον, ἀντιφορτιζόμενοι δὲ ὀπὸν καὶ σίλφιον παρὰ τῶν ἐκ Κυρήνης λάθρα παρακομιζόντων· εἶθ' οἱ Φιλαίνων βωμοί· καὶ μετὰ τούτους Αὐτόμαλα, φρούριον φυλακὴν ἔχον, ἱδρυμένον κατὰ τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου παντός· ἔστι δ' ὁ διὰ τοῦ μυχοῦ τούτου παράλληλος, τοῦ μὲν δι' Ἀλεξανδρείας μικρῷ νοτιώτερος χιλίοις σταδίοις, τοῦ δὲ διὰ Καρχηδόνος ἐλάττοσιν ἢ δισχιλίοις· πίπτοι δ' ἂν τῇ μὲν καθ' Ἡρώων πόλιν τὴν ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, τῇ δὲ κατὰ τὴν μεσόγαιαν τῶν Μασαισυλίων καὶ τῶν Μαυρουσίων. (ὅπου) τὸ λειπόμενον ἤδη τῆς

initium, quod Cephalas sive Capita vocant. Carthagine ad hoc promontorium sunt stadia quinquies mille et plura.

19. Superjacet autem oræ a Carthagine usque ad Cephalas et Massæsylios Libophœnicum terra usque ad Gætuliæ montana, quæ jam sunt mere Libyca. Supra Gætuliam est Garamantum regio, quæ cum illa æqualibus spatiis porrigitur, unde Carchedonii lapilli afferuntur. Dicunt Garamantas ab Æthiopibus Oceani accolis abesse novem aut decem dierum itinere, ab Ammone quindecim. Inter Gætuliam et nostram oram multi campi interjacent, multi item montes et magni lacus et flumina, quorum quædam in terram demersa evanescunt. Hi et in victu et ornatu frugales sunt, uxores multas et multos filios habent, cetera Arabum Nomadibus persimiles. Eorum equi et boves ungulas ceteris longiores habent. Reges plurimum equis educandis student, ita ut ad centena pullorum millia quotannis, inquisitione facta, recenseantur. Oves carne et lacte nutriuntur, præsertim in locis Æthiopiæ vicinis. Atque in mediterranea quidem hæc.

20. Major vero Syrtis *ter mille* et nongentorum et triginta (?) stadiorum ambitum habet, diametrum intimi sinus mille et quingentorum, quanta fere etiam oris est latitudo. Difficultas vero tum hujus tum minoris Syrtis *ex eo oritur* (ἐκ τούτου γίνεται), quod, quum multis in locis fundus sit vadosus ac cœnosus, propter æstus maris contingit, ut multi in brevia illapsi hæreant, et raro navigia evadant: itaque solent procul ab iis navigare, caventes, ne incaute a ventis correpti in sinus istos illidantur. Attamen hominum audacia, quum omnia alia, tum istas etiam juxta terram navigationes (παράπλων) non veretur tentare. In majorem igitur Syrtim innaviganti post Cephalas ad dextram est lacus trecentorum fere stadiorum longitudine, latitudine septuaginta, in sinum effluens, et insulas quoque quasdam habens et stationem ante os. Post lacum est locus nomine Aspis, et portus omnium qui sint in Syrti optimus. Deinceps est Euphrantas turris, Carthaginiensis regionis et Cyrenaicæ, Ptolemæo subditæ, limes; postea alius locus nomine Charax, quo Carthaginienses emporio utebantur advehentes vinum, ejusque loco succum et laserpitium reportantes ab iis, qui id ex Cyrena clam exportabant. Postea sunt Philænorum aræ. Tum Automala, castellum præsidium habens, in totius sinus recessu positum. Qui per hunc recessum sinus ducitur parallelus, Alexandriæ parallelo australior est paulo minus mille stadiis, Carthaginis parallelo paucioribus quam duobus millibus; ergo ab altera parte inciderit in Heroum urbem quæ est in intimo Arabici sinus recessu, ab altera in Massæsyliorum et Maurusiorum mediterraneam. Jam

παραλίας ἐστὶν εἰς πόλιν Βερενίκην στάδιοι (ἐνναχισ) χίλιοι πεντακόσιοι. ὑπέρκεινται δὲ τοῦ μήκους τοῦδε (πλάτους) παρήκοντες καὶ μέχρι τῶν Φιλαίνου βωμῶν οἱ προσαγορευόμενοι Νασαμῶνες, Λιβυκὸν ἔθνος· ἔχει δὲ τὸ μεταξὺ διάστημα καὶ λιμένας οὐ πολλοὺς ὑδρεῖά τε σπάνια. ἔστι δὲ ἄκρα λεγομένη Ψευδοπενιάς, ἐφ' ἧς ἡ Βερενίκη τὴν θέσιν ἔχει παρὰ λίμνην τινὰ Τριτωνιάδα, ἐν ᾗ μάλιστα νησίον ἐστὶ καὶ ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐν αὐτῷ. ἔστι δὲ καὶ λιμὴν Ἑσπερίδων, καὶ ποταμὸς ἐμβάλλει Λάθων. ἐνδοτέρω δὲ τῆς Βερενίκης ἐστὶ τὸ μικρὸν ἀκρωτήριον λεγόμενον Βόρειον, ὃ ποιεῖ τὸ στόμα τῆς Σύρτεως πρὸς τὰς Κεφαλάς· κεῖται δὲ ἡ Βερενίκη κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὸν καλούμενον Ἰχθύν...... · καὶ ἔτι κατὰ τὴν Ζάκυνθον, ἐν διάρματι σταδίων τρισχιλίων ἑξακοσίων. ἐκ ταύτης τῆς πόλεως τριακοσταῖος πεζῇ περιώδευσε τὴν Σύρτιν Μάρκος Κάτων, κατάγων στρατιὰν πλειόνων ἢ μυρίων ἀνδρῶν, (ὁ) εἰς μέρη διελὼν τῶν ὑδρείων χάριν· ὥδευσε δὲ πεζὸς ἐν ἄμμῳ βαθείᾳ καὶ καύμασι. μετὰ δὲ Βερενίκην πόλις ἐστὶ Ταύχειρα, ἣν καὶ Ἀρσινόην καλοῦσιν· εἶθ' ἡ Βάρκη πρότερον, νῦν δὲ Πτολεμαΐς· εἶτα Φυκοῦς ἄκρα, ταπεινὴ μέν, πλεῖστον δ' ἐκκειμένη πρὸς ἄρκτον παρὰ τὴν ἄλλην (τὴν) Λιβυκὴν παραλίαν· κεῖται δὲ κατὰ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς ἐν διάρματι δισχιλίων ὀκτακοσίων σταδίων· ἔστι δὲ καὶ πολίχνιον ὁμώνυμον τῇ ἄκρᾳ. οὐ πολὺ δὲ τοῦ Φυκοῦντος ἀπέχει τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίνειον ἡ Ἀπολλωνιάς, ὅσον ἑκατὸν καὶ ἑβδομήκοντα σταδίοις, τῆς δὲ Βερενίκης χιλίοις, τῆς δὲ Κυρήνης ὀγδοήκοντα, πόλεως μεγάλης ἐν τραπεζοειδεῖ πεδίῳ κειμένης, ὡς ἐκ τοῦ πελάγους ἑωρῶμεν αὐτήν.

21. Ἔστι δὲ Θηραίων κτίσμα, Λακωνικῆς νήσου, ἣν καὶ Καλλίστην ὠνόμαζον τὸ παλαιόν, ὥς φησι καὶ Καλλίμαχος·

Καλλίστη τὸ πάροιθε, τὸ δ' ὕστερον οὔνομα Θήρη,
μήτηρ εὐίππου πατρίδος ἡμετέρης.

κεῖται δὲ τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίνειον κατὰ τὸ ἑσπέριον τῆς Κρήτης ἄκρον, τὸ τοῦ Κριοῦ μέτωπον, ἐν διάρματι [δισ]χιλίων σταδίων· ὁ δὲ πλοῦς Λευκονότῳ. λέγεται δὲ ἡ Κυρήνη κτίσμα Βάττου· πρόγονον δὲ τοῦτον ἑαυτοῦ φάσκει Καλλίμαχος· ηὐξήθη δὲ διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας· καὶ γὰρ ἱπποτρόφος ἐστὶν ἀρίστη καὶ καλλίκαρπος, καὶ πολλοὺς ἄνδρας ἀξιολόγους ἔσχε καὶ δυναμένους ἐλευθερίας ἀξιολόγως προΐστασθαι καὶ πρὸς τοὺς ὑπερκειμένους βαρβάρους ἰσχυρῶς ἀντέχειν. τὸ μὲν οὖν παλαιὸν αὐτόνομος ἦν ἡ πόλις· εἶτα οἱ τὴν Αἴγυπτον κατασχόντες Μακεδόνες αὐξηθέντες ἐπέθεντο αὐτοῖς, ἀρξάντων τῶν περὶ Θίβρωνα τῶν ἀνελόντων τὸν Ἅρπαλον. βασιλευθέντες δὲ χρόνους τινὰς εἰς τὴν Ῥωμαίων ἐξουσίαν ἦλθον, καὶ νῦν ἐστιν ἐπαρχία τῇ Κρήτῃ συνεζευγμένη. τῆς δὲ Κυρήνης ἐστὶ περιπόλια ἥ τε Ἀπολλωνία καὶ ἡ Βάρκη καὶ ἡ Ταύχειρα καὶ Βερενίκη καὶ τὰ ἄλλα πολίχνια τὰ πλησίον.

22. Ὁμορεῖ δὲ τῇ Κυρηναίᾳ ἡ τὸ σίλφιον φέρουσα

quod reliquum est oræ maritimæ usque ad urbem Berenicen, stadia sunt mille et quinquaginta. In longum supra hanc oram et usque ad Philæni aras pertinent Nasamones qui appellantur, Libyca gens. In eo spatio interjacent portus non multi, aquationes etiam perexiguæ. Est vero promontorium, Pseudopenias nomine, in quo Berenice sita est, juxta lacum quendam Tritonidem, in quo etiam parva insula est, quæ Veneris templum habet. Est porro Hesperidum portus, in quem fluvius Lathon exit. Cis Berenicen est promontorium parvum, Boreum seu Septentrionale, quod Syrtis fauces ad Cephalas facit. Berenice jacet contra Peloponnesi extremitates, scilicet contra Ichthyn seu Piscem, quem dicunt, *et Chelonatam* (καὶ τὸν Χελωνάταν), nec non contra Zacynthum stadiorum ter mille et sexcentorum intervallo. Ex hac urbe M. Cato terrestri itinere Syrtim circuivit spatio dierum triginta supra decem millium hominum ducens exercitum in partes divisum aquandi causa; profectus autem est pedes per æstum et profundam arenam. Post Berenicen est urbs Tauchira, quam etiam Arsinoen vocant; hinc est Barce olim, nunc Ptolemais dicta; deinde Phycûs, promontorium humile quidem, sed maxime porrectum ad aquilonem, comparata reliqua Libyæ ora; contra Tænarum Laconiæ jacet, bis mille et octingentorum stadiorum trajectu. Est etiam ibi oppidulum eodem nomine, quo promontorium. Non procul a Phycunte est Apollonias (*Apollonia, infra*) emporium Cyrenensium, ad centum septuaginta ab eo distans stadia, a Berenice mille, a Cyrene, urbe maxima, octoginta. Cyrene urbs magna est, in campo jacens mensæ formam referente, ut quidem nobis e mari visa fuit.

21. Cyrenen Theræi condiderunt, e Thera, Laconica insula, quæ olim Callista dicebatur, ut Callimachus ait:

Nomine Calliste primum, sed postmodo Thera:
Mater equûm ditis mi fuit hæc patriæ.

Cyrenensium navale occidentali Cretæ promontorio, quod est Criû metopon, opponitur [bis] mille stadiorum trajectu; navigatur autem Leuconoto vento. Cyrenen a Batto conditam tradunt, a quo se genus ducere Callimachus ait. Ea ob regionis bonitatem plurimum crevit; nam et equorum nutrix est, et fructus optimos fert; viros etiam claros complures habuit, qui et libertatem optime tueri noverant, et imminentibus barbaris fortiter resistere. Sui antiquitus juris fuit, postea Macedones, Ægypto potiti ac potentia aucti, eam adorti sunt Thibronis ductu, qui Harpalum interfecerat. Regem postea aliquamdiu habuere Cyrenenses, inde in Romanorum potestatem devenere, et nunc provincia est Cyrenaica cum Creta conjuncta. Cyrenaicæ oppida sunt, Apollonia, Barce, Tauchira, Berenice et alia quædam proxima.

22. Cyrenaicæ finitima est regio, quæ silphium sive la-

καὶ τὸν ὀπὸν τὸν Κυρηναῖον, ὃν ἐκφέρει τὸ σίλφιον ὀπισθέν· ἐγγὺς δ' ἦλθε τοῦ ἐκλιπεῖν, ἐπελθόντων τῶν βαρβάρων κατὰ ἔχθραν τινὰ καὶ φθειράντων τὰς ῥίζας τοῦ φυτοῦ· εἰσὶ δὲ νομάδες. ἄνδρες δ' ἐγένοντο γνώριμοι Κυρηναῖοι Ἀρίστιππός τε ὁ Σωκρατικός, ὅστις καὶ τὴν Κυρηναϊκὴν κατεβάλετο φιλοσοφίαν, καὶ θυγάτηρ, Ἀρήτη τοὔνομα, ἥπερ διεδέξατο τὴν σχολήν, καὶ ὁ ταύτην πάλιν διαδεξάμενος υἱὸς Ἀρίστιππος, ὁ κληθεὶς Μητροδίδακτος, καὶ Ἀννίκερις, ὁ δοκῶν ἐπανορθῶσαι τὴν Κυρηναϊκὴν αἵρεσιν καὶ παραγαγεῖν ἀντ' αὐτῆς τὴν Ἀννικερίαν. Κυρηναῖος δ' ἐστὶ καὶ Καλλίμαχος καὶ Ἐρατοσθένης, ἀμφότεροι τετιμημένοι παρὰ τοῖς Αἰγυπτίων βασιλεῦσιν, ὁ μὲν ποιητὴς ἅμα καὶ περὶ γραμματικὴν ἐσπουδακώς, ὁ δὲ καὶ ταῦτα καὶ περὶ φιλοσοφίαν καὶ τὰ μαθήματα, εἴ τις ἄλλος, διαφέρων. ἀλλὰ μὴν καὶ Καρνεάδης (οὗτος δὲ τῶν ἐξ Ἀκαδημίας ἄριστος φιλοσόφων ὁμολογεῖται) καὶ ὁ Κρόνος δὲ Ἀπολλώνιος ἐκεῖθέν ἐστιν, ὁ τοῦ διαλεκτικοῦ Διοδώρου διδάσκαλος, τοῦ καὶ αὐτοῦ Κρόνου προσαγορευθέντος, μετενεγκάντων τινῶν τὸ τοῦ διδασκάλου ἐπίθετον ἐπὶ τὸν μαθητήν. μετὰ δὲ τὴν Ἀπολλωνίαν ἐστὶν ἡ λοιπὴ τῶν Κυρηναίων παραλία μέχρι Καταβαθμοῦ σταδίων δισχιλίων διακοσίων, οὐ πάνυ εὐπαράπλους· καὶ γὰρ λιμένες ὀλίγοι καὶ ὕφορμοι καὶ κατοικίαι καὶ ὑδρεῖα. τῶν δὲ μάλιστα ὀνομαζομένων κατὰ τὸν παράπλουν τόπων τό τε Ναύσταθμόν ἐστι καὶ τὸ Ζεφύριον πρόσορμον ἔχον καὶ ἄλλο Ζεφύριον καὶ ἄκρα Χερρόνησος λιμένα ἔχουσα· κεῖται δὲ κατὰ † Κύκλον τῆς Κρήτης ἐν διάρματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων νότῳ· εἶτα Ἡράκλειόν τι ἱερὸν καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ κώμη Παλίουρος· εἶτα λιμὴν Μενέλαος καὶ † Ἀρδανίξις, ἄκρα ταπεινὴ ὕφορμον ἔχουσα· εἶτα μέγας λιμήν, καθ' ὃν ἡ ἐν τῇ Κρήτῃ Χερρόνησος ἵδρυται, τρισχιλίων που σταδίων δίαρμα ἀπολείπουσα μεταξύ· ὅλη γὰρ σχεδόν τι τῇ παραλίᾳ ταύτῃ ἀντίκειται παράλληλος ἡ Κρήτη στενὴ καὶ μακρά. μετὰ δὲ τὸν μέγαν λιμένα ἄλλος λιμὴν Πλῦνος, καὶ ὑπὲρ αὐτὸν Τετραπυργία. † τὸ δὲ λοιπὸν ἤδη μέχρι Παραιτονίου, κἀκεῖθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· καλεῖται δὲ ὁ τόπος Κατάβαθμος· μέχρι δεῦρο ἡ Κυρηναία. ἣ καὶ εἴρηται ἡμῖν ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς.

22. Τὴν δ' ὑπερκειμένην ἐν βάθει χώραν τῆς Σύρτεως καὶ τῆς Κυρηναίας κατέχουσιν οἱ Λίβυες, παράλυπρον καὶ αὐχμηράν· πρῶτοι μὲν οἱ Νασαμῶνες, ἔπειτα Ψύλλοι καί τινες Γαίτουλοι, ἔπειτα Γαράμαντες· πρὸς ἕω δ' ἔτι μᾶλλον οἱ Μαρμαρίδαι, προσχωροῦντες ἐπὶ πλέον τῇ Κυρηναίᾳ καὶ παρατείνοντες μέχρι Ἄμμωνος. τεταρταίους μὲν οὖν φασιν ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τῆς μεγάλης Σύρτεως τοῦ κατ' Αὐτόμαλά πως βαδίζοντας ὡς ἐπὶ χειμερινὰς ἀνατολὰς.......... ἀφικνεῖσθαι. ἔστι δὲ ὁ τόπος οὗτος ἐμφερὴς τῷ Ἄμμωνι, φοινικοτρόφος τε καὶ εὔυδρος· ὑπέρκειται δὲ τῆς Κυρηναίας (τῆς) πρὸς μεσημβρίαν· μέχρι μὲν σταδίων ἑκατὸν καὶ δενδροφόρος ἐστὶν ἡ γῆ· μέχρι δ' ἄλλων ἑκατὸν

serpicium producit, et Cyrenaicum succum, quem ex inciso laserpicio colligunt. Id propemodum defecit, quum aliquando barbari, impressione facta, radices ejus odio impulsi eruissent. Sunt hi Nomades. Cyrene illustres viros tulit Aristippum Socraticum, qui Cyrenaicæ sectæ auctor fuit, et Aretea, ejus filiam, quæ in schola successit; rursumque hujus filium Aristippum, qui in matris locum subiit, et quod a matre esset edoctus, Metrodidacti cognomen tulit. Ibi natus etiam fuit Anniceris, qui Cyrenaicam sectam videtur emendasse, et Annicerìam ab sese propagasse. Callimachus quoque Cyrenæus est, et Eratosthenes, ambo ab Ægypti regibus in honore habiti, ille poeta simul et grammaticæ studiosus, hic et in his et in mathematicis, ut quisquam alius, excellens. At vero etiam Carneades, quem Academicorum optimum uno ore dicunt, hinc oriundus est, et Cronus Apollonius, Diodori dialectici magister, qui et ipse Cronus dictus est, magistri cognomine in discipulum a quibusdam translato. Post Apolloniam est reliqua Cyrenæorum ora usque ad eum locum, qui Catabathmus dicitur, stadiorum bis mille et ducentorum, præternavigatu non sane commoda propter portuum et habitationum et aquarum inopiam. In hac ora maritima loca sunt præcipue nobilia, Naustathmum et Zephyrium, quod stationem habet, et aliud Zephyrium, et Cherronesus promontorium cum portu; hoc oppositum est Cretæ Matalo (Μάταλον) MMD stadiorum intervallo, si quis secundo austro naviget. Postea est Heraclium fanum, ac supra id pagus Paliurus; tum portus Menelaus et Ardanis (Ἀρδανίς), humile promontorium, stationem habens; hinc magnus portus, cujus e regione est Cherronesus Cretæ ter mille fere stadiorum trajectu. Toti enim fere huic oræ Creta æquis intervallis opponitur, angusta ipsa ac longa. Post magnum portum est alius portus, nomine Plynus et supra eum Tetrapyrgia. Locus hic vocatur Catabathmus; hucusque pertinet Cyrenaica. Quod reliquum est usque ad Parætonium et hinc ad Alexandriam, jam exposuimus in descriptione Ægypti (καλεῖται δὲ... Κυρηναία. Τὸ δὲ λοιπὸν... Ἀλεξάνδρειαν ἤδη εἴρηται κτλ.)

23. Syrti et Cyrenaicæ superne incumbentem regionem Libyes obtinent, sterilem sane et aridam, primi Nasamones, postea Psylli et Gætulorum pars, deinde Garamantes; magis adhuc versus orientem sunt Marmaridæ ad Cyrenam propius accedentes, et usque ad Ammonem pertinentes. Jam vero narrant a recessu Syrtis majoris, qui est ad Automala fere (αὐτὸ μαλακῶς codd.), versus ortum hibernum proficiscentes quatridui itinere ad Augila (εἰς Αὔγιλα) pervenire. Hic locus est Ammoni similis, palmifer et aquosus; superjacet autem Cyrenaicæ meridiem versus; usque ad centum stadia regio etiam arbores fert; hinc ad alia centum seritur tantummodo; olyram

σπείρεται μόνον, [οὐκ] † ὀρυζοτροφεῖ δ' ἡ γῆ διὰ τὸν αὐχμόν. ὑπὲρ δὲ τούτων ἡ τὸ σίλφιον [φέρουσά] ἐστιν· εἶθ' ἡ ἀοίκητος καὶ ἡ τῶν Γαραμάντων· ἔστι δ' ἡ τὸ σίλφιον φέρουσα στενὴ καὶ παραμήκης καὶ παράξηρος, μῆκος μὲν ὡς ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς ἰόντι ὅσον σταδίων χιλίων, πλάτος δὲ τριακοσίων ἢ μικρῷ πλειόνων τό γε γνώριμον. εἰκάζειν μὲν γὰρ ἅπασαν πάρεστι διηνεκῶς τὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου κειμένην τοιαύτην εἶναι κατά τε τοὺς ἀέρας καὶ τὴν τοῦ φυτοῦ φοράν· ἐπεὶ δ' ἐμπίπτουσιν ἐρημίαι πλείους, [οὐ] τοὺς πάντας τόπους ἴσμεν· παραπλησίως δ' ἀγνοεῖται καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ Ἄμμωνος καὶ τῶν αὐάσεων μέχρι τῆς Αἰθιοπίας. οὐδ' ἂν ἔχοιμεν λέγειν τοὺς ὅρους οὔτε τῆς Αἰθιοπίας οὔτε τῆς Λιβύης, ἀλλ' οὐδὲ τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ τρανῶς, μή τί γε τῆς πρὸς τῷ ὠκεανῷ.

24. Τὰ μὲν οὖν μέρη τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης οὕτω διάκειται· ἐπεὶ δ' οἱ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρίστην αὐτῆς καὶ γνωριμωτάτην κατέχουσιν, ἅπαντας ὑπερβεβλημένοι τοὺς πρότερον ἡγεμόνας, ὧν μνήμην ἴσμεν, ἄξιον (καὶ) διὰ βραχέων καὶ τὰ τούτων εἰπεῖν. ὅτι μὲν οὖν ἐκ μιᾶς ὁρμηθέντες πόλεως τῆς Ῥώμης ἅπασαν τὴν Ἰταλίαν ἔσχον διὰ τὸ πολεμεῖν καὶ πολιτικῶς ἄρχειν, εἴρηται, καὶ διότι μετὰ τὴν Ἰταλίαν τὰ κύκλῳ προσεκτήσαντο, τῇ αὐτῇ ἀρετῇ χρώμενοι. τριῶν δὲ ἠπείρων οὐσῶν, τὴν μὲν Εὐρώπην σχεδόν τι πᾶσαν ἔχουσι, πλὴν τῆς ἔξω τοῦ Ἴστρου καὶ τῶν μεταξὺ τοῦ Ῥήνου καὶ τοῦ Τανάιδος παρωκεανιτῶν. τῆς δὲ Λιβύης ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία πᾶσα ὑπ' αὐτοῖς ἐστιν, ἡ δὲ ἄλλη ἀοίκητός ἐστιν ἢ λυπρῶς καὶ νομαδικῶς οἰκεῖται· ὁμοίως δὲ καὶ τῆς Ἀσίας ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία πᾶσα ὑποχείριός ἐστιν, εἰ μή τις τὰ τῶν Ἀχαιῶν καὶ Ζυγῶν καὶ Ἡνιόχων ἐν λόγῳ τίθεται, ληστρικῶς καὶ νομαδικῶς ζώντων ἐν στενοῖς καὶ λυπροῖς χωρίοις. τῆς δὲ μεσογαίας καὶ τῆς ἐν βάθει τὴν μὲν ἔχουσιν αὐτοί, τὴν δὲ Παρθυαῖοι καὶ οἱ ὑπὲρ τούτων βάρβαροι, πρός τε ταῖς ἀνατολαῖς καὶ ταῖς ἄρκτοις Ἰνδοὶ καὶ Βάκτριοι καὶ Σκύθαι, εἶτ' Ἄραβες καὶ Αἰθίοπες· προστίθεται δὲ ἀεί τι παρ' ἐκείνων αὐτοῖς. ταύτης δὲ τῆς συμπάσης χώρας τῆς ὑπὸ Ῥωμαίοις ἡ μὲν βασιλεύεται, ἣν δ' ἔχουσιν αὐτοὶ καλέσαντες ἐπαρχίαν, καὶ πέμπουσιν ἡγεμόνας καὶ φορολόγους. εἰσὶ δέ τινες καὶ ἐλεύθεραι πόλεις, αἱ μὲν ἐξ ἀρχῆς κατὰ φιλίαν προσελθοῦσαι, τὰς δ' ἠλευθέρωσαν αὐτοὶ κατὰ τιμήν. εἰσὶ δὲ καὶ δυνάσται τινὲς καὶ φύλαρχοι καὶ ἱερεῖς ὑπ' αὐτοῖς· οὗτοι μὲν δὴ ζῶσι κατά τινας πατρίους νόμους.

25. Αἱ δ' ἐπαρχίαι διῄρηνται ἄλλοτε μὲν ἄλλως, ἐν δὲ τῷ παρόντι, ὡς Καῖσαρ ὁ Σεβαστὸς διέταξεν. ἐπειδὴ γὰρ ἡ πατρὶς ἐπέτρεψεν αὐτῷ τὴν προστασίαν τῆς ἡγεμονίας καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης κατέστη κύριος διὰ βίου, δίχα διεῖλε πᾶσαν τὴν χώραν καὶ τὴν μὲν ἀπέδειξεν ἑαυτῷ, τὴν δὲ τῷ δήμῳ· ἑαυτῷ μέν, ὅση στρατιωτικῆς φρουρᾶς ἔχει χρείαν (αὕτη δ' ἐστὶν ἡ βάρβαρος καὶ πλησιόχωρος τοῖς μήπω κεχειρωμένοις ἔθνεσιν ἢ λυπρὰ καὶ δυσγεώργητος, ὥσθ' ὑπὸ ἀπορίας τῶν ἄλλων, ἐρυ-

(ὀλυροτροφεῖ) tamen non producit terra propter siccitatem. Ultra hanc est regio, quæ laserpicium fert; deinceps est regio non habitata et Garamantum terra; laserpicifera angusta est et longa et arida; longitudo versus ortum solis eunti circiter mille stadia, latitudo trecenta vel paullo plura, quantum quidem cognitum est; nam suspicari licet universum tractum, qui sub eodem deinceps jacet parallelo, etiam aeris temperiem et plantæ illius procreationem habere eandem; verum quia complures interveniunt solitudines, non omnia loca scimus. Similiter ignorantur quæ supra Ammonem et Auases sunt usque in Æthiopiam. Immo nec Æthiopiæ fines nec Libyæ dicere expeditum est, atque adeo ne ejus quidem, quæ Ægypto adjacet, nedum ejus quæ Oceanum attingit.

24. Partes igitur terræ nostra ætate habitatæ ita se habent; quum vero Romani optimam ejus et notissimam partem obtineant, prioribus gentium ducibus, quorum memoria apud nos exstat, omnibus post se relictis: e re visum est, eorum quoque imperium compendio indicare. Romanos igitur una ex urbe profectos, belli et pacis artibus totam Italiam, deinde, quæ Italiæ proxima sunt, omnia eadem virtute in suam potestatem redegisse, supra jam diximus (6, 4, 3). Divisa autem terra in tres continentes, Europam fere totam habent, præter eas partes, quæ extra Istrum sunt, et præter Oceani accolas eos, qui inter Rhenum Tanaimque habitant. Libyæ vero ora, quæ nobis ex adverso est, tota Romanis est subdita; cetera vel inhabitabilis est, vel incolitur misere et a vagis hominibus. Itidem Asiæ ora, quæ ad nos obvertitur, tota Romanis paret, nisi quis Achæorum, Zygorum et Heniochorum rationem putet habendam, qui in angustis admodum et sterilibus locis latrocinia exercent, et nullibi fixis sedibus vivunt. Mediterranea et interiora partim Romani habent, partim Parthi atque barbari, qui supra hos sunt, et orientem ac septentrionem versus Indi, Bactrii et Scythæ, deinde austrum versus (πρὸς νότῳ) Arabes et Æthiopes; semper vero his aliquid adimunt Romani. Universæ autem quæ Romanis subjecta est regionis partem reges tenent, alia ipsi habent, provinciæ nomine, et præfectos et quæstores in eam mittunt. Sunt etiam nonnullæ civitates liberæ conditionis, aliæ ab initio per amicitiam Romanis adjunctæ, aliæ ab ipsis honoris gratia libertate donatæ. Sunt etiam principes quidam sub eis et reguli et sacerdotes; his permissum est patria sectari instituta.

25. Provinciæ aliter atque aliter diversis temporibus divisæ fuerunt; in præsenti vero ita, ut Augustus imperator constituit. Is, quum civitas ei totius imperii administrationem permisisset et pacis et belli potestatem ad annos vitæ, totam ditionem bifariam divisit, ita ut partem sibi vindicaret, partem populo daret; sibi quidem quæcumque militum præsidio essent tenenda (quales sunt regiones barbaræ, et gentibus nondum subactis finitimæ, vel steriles et cultui ægre parentes, quare incolæ ceterarum

μάτων δ' εὐπορίας ἀφηνιάζειν καὶ ἀπειθεῖν), τῷ δήμῳ δὲ τὴν ἄλλην, ὅση εἰρηνικὴ καὶ χωρὶς ὅπλων ἄρχεσθαι ῥᾳδία· ἑκατέραν δὲ τὴν μερίδα εἰς ἐπαρχίας διένειμε πλείους, ὧν αἳ μὲν καλοῦνται Καίσαρος, αἳ δὲ τοῦ δήμου. καὶ εἰς μὲν τὰς Καίσαρος ἡγεμόνας καὶ διοικητὰς Καῖσαρ πέμπει, διαιρῶν ἄλλοτε ἄλλως τὰς χώρας καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευόμενος, εἰς δὲ τὰς δημοσίας ὁ δῆμος στρατηγοὺς ἢ ὑπάτους. καὶ αὗται δ' εἰς μερισμοὺς ἄγονται διαφόρους, ἐπειδὰν κελεύῃ τὸ συμφέρον. ἀλλ' ἐν ἀρχαῖς γε διέθηκε ποιήσας ὑπατικὰς μὲν δύο, Λιβύην τε, ὅση ὑπὸ Ῥωμαίοις ἔξω τῆς ὑπὸ Ἰούβᾳ μὲν πρότερον, νῦν δὲ Πτολεμαίῳ τῷ ἐκείνου παιδί, καὶ Ἀσίαν τὴν ἐντὸς Ἅλυος καὶ τοῦ Ταύρου πλὴν Γαλατῶν καὶ τῶν ὑπὸ Ἀμύντα γενομένων ἐθνῶν, ἔτι δὲ Βιθυνίας καὶ τῆς Προποντίδος· δέκα δὲ στρατηγικάς· κατὰ μὲν τὴν Εὐρώπην καὶ τὰς πρὸς αὐτῇ νήσους τήν τε ἐκτὸς Ἰβηρίαν λεγομένην, ὅση περὶ τὸν Βαῖτιν ποταμὸν (καὶ τὸν Ἄτακα), καὶ τῆς Κελτικῆς τὴν Ναρβωνῖτιν, τρίτην δὲ Σαρδὼ μετὰ Κύρνου, καὶ Σικελίαν τετάρτην, πέμπτην δὲ καὶ ἕκτην τῆς Ἰλλυρίδος τὴν πρὸς τῇ Ἠπείρῳ καὶ Μακεδονίαν, ἑβδόμην δ' Ἀχαΐαν μέχρι Θετταλίας καὶ Αἰτωλῶν καὶ Ἀκαρνάνων καί τινων Ἠπειρωτικῶν ἐθνῶν, ὅσα τῇ Μακεδονίᾳ προσώριστο, ὀγδόην δὲ Κρήτην μετὰ τῆς Κυρηναίας, ἐννάτην δὲ Κύπρον, δεκάτην δὲ Βιθυνίαν μετὰ τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Πόντου τινῶν μερῶν· τὰς δὲ ἄλλας ἐπαρχίας ἔχει Καῖσαρ, ὧν εἰς ἃς μὲν πέμπει τοὺς ἐπιμελησομένους ὑπατικοὺς ἄνδρας, εἰς ἃς δὲ στρατηγικούς, εἰς ἃς δὲ καὶ ἱππικούς· καὶ βασιλεῖς δὲ καὶ δυνάσται καὶ δεκαρχίαι τῆς ἐκείνου μερίδος καὶ εἰσὶ καὶ ὑπῆρξαν ἀεί.

rerum penuria impulsi et copia munitionum freti jugum detrectarent), populo autem reliquam concessit, quæ pacata facile sine armis sub imperio retineretur. Utramque portionem in provincias complures divisit, quarum aliæ Cæsaris, aliæ populi dicuntur. In suas præfecturas Cæsar ipse procuratores mittit, aliàs aliter regionem distribuens, et pro eo atque res exigit, suas rationes instituens; at in suas provincias populus prætores vel consules mittit; sed et hæ diverse solent dividi, prout usus postulaverit. Initio quidem duas consulares fecit, Africam scilicet quæ Romanis paret (ea modo dempta, quæ prius sub Juba fuit, nunc vero Ptolemæo addicta est, illius filio), et Asiam cis Halym et montem Taurum, Galatis exceptis et gentibus quæ Amyntæ paruerunt, excepta etiam Bithynia et Propontide. Prætorias autem decem constituit. Earum sunt in Europa et adjacentibus insulis Hispania exterior, quæ est ad Bætin fluvium, Narbonensis Gallia, tertia Sardinia cum Corsica, quarta Sicilia, quinta et sexta Illyria juxta Epirum sita et Macedonia, septima Achaia cum Thessalia, Ætolia, Acarnania et quibusdam gentibus Epiroticis Macedoniæ, quot eorum non (ὅσα μὴ) erant Macedoniæ adscriptæ; octava Creta cum Cyrenaica, nona Cyprus, decima Bithynia cum Propontide et quibusdam Ponti partibus. Reliquas provincias Cæsar tenet, ac gubernatum mittit in alias viros consulares, in alias prætorios, sunt etiam in quas equestris ordinis viros; reges quoque et principes et decarchiæ ad Imperatoris tionem et nunc pertinent et semper pertinuerunt.

INDEX

NOMINUM RERUMQUE.

NUMERUS PRIOR PAGINAM EDITIONIS NOSTRÆ, ALTER LINEAM NOTAT.

A.

B.

C.

D.

E.

Ponti recessum ad Dioscuriadem 3000 fere stadiis magis orientem esse ipse alicubi dixerit, 40, 5. Eratosthenes multis ex indiciis colligit mare internum olim multo latius quam nunc pertinuisse. Probat quæ de eadem re affert Xanthus Lydius, et Stratonis sententiam, ex qua Pontus Euxinus olim clausus fuit, tandem vero fluviorum aqua impletus in Propontidem et Hellespontum erupit, idemque accidit etiam nostro mari, in quo ad Columnas fretum perrupit. Huc etiam facere quod fundus maris in externo quam in interno mari, et in hoc quam in Ponto sit profundior; quo fiat ut fluxus sequatur hanc soli inclinationem; porro ut Ponti aqua dulcissima sit, fluviis maximis a septentrione et ortu influentibus. Fortasse totus Pontus aliquando aggesto iis aggere opplebitur. In Libya mare olim usque ad Ammonis oraculum (nunc ad 3000 stadia ab ora maris remotum, 41, 13) pertinuit, et Ægyptus usque ad Casium montem inundata fuit, 42, 12 sqq. Mare internum non sub una eademque ubivis superficie constitutum esse censet; exemplum rei. Hinc fluxuosos esse euripos, maxime fretum Siculum, quod eodem quo oceanus modo æstibus agitatur, 45, 25. Olim Casium quoque montem mari circumdatum, et loca circa Gerrha usque fere ad mare Rubrum in paludibus fuisse, mari autem interno cum externo coeunte, detecta esse putat, 46, 37. Cf. 32, 7. Eratosthenes Herodoti sententiam, nullos esse Hyperboreos, sicuti nulli sint Hypernotii, improbat, quum revera in Æthiopia Notus non spiret. Obloquitur Strabo, 51, 34. Deinde Eratosthenes disputat contra eos qui aperte ficta et impossibilia referunt 51, 53. Hucusque pertinet *liber primus* τῶν ὑπομνημάτων Eratosthenis, 52, 4. *Libro secundo* geographiæ διόρθωσιν molitur. Adhibenda esse ait mathematica et physica postulata, 52, 5; universum habere globi figuram; alia id genus, 52, 9; 52, 17. Num ea sit, quam Eratosthenes posuit, terræ quantitas, non convenit inter scriptores posteriores, qui nec dimensionem ejus comprobant. Tamen Hipparchus intervalla Eratosthenica in Meroes, Alexandriæ et Borysthenis meridiano, ut veris proxima, adoptavit, 52, 11. Latitudo τῆς οἰκουμένης in meridiano, qui per Meroen transit, ita constituitur, 52, 21:

A Meroe ad Alexandriam stadia	10000
Inde ad Hellespontum	8100
Inde ad Borysthenem	5000
Inde ad Thules parallelum, circa	11500
A Meroe meridiem versus ad parallelum in quo sunt Ægyptiorum insula et Cinnamomifera et Taprobane	3400
Summa.	38000

In his quomodo Eratosthenes inter Borysthenis et Thulæ circulos 11500 stadia exputaverit, Strabo non assequitur, 52, 36. Eratosthenes longitudinem terræ cognitæ ita definit p. 53, 30:

India usque ad Indum fluvium, ubi arctissima est stad.	16000
Si extrema quoque promontoria ejus computantur, addenda sunt	3000
Ab Indo ad Caspias portas	14000
Inde ad Euphratem	10000
Inde ad Nili ostium Pelusiacum	5000
Inde ad Canopicum ostium	1300
Hinc Carthaginem	13500
Hinc ad. Columnas, minimum	8000
Summa.	70800
Addenda est Europæ curvitas extra columnas occasum versus pertinens	3000

His addit 2000 stadia versus orientem, et altera 2000 stadia versus occidentem, ne latitudo sit maj quam dimidia pars longitudinis. Eratosthenes in secundo etiam libro contra Homerum disputat, 53, 25. Quæstionem illam de ratione qua continentes distinguendæ sint, nullius esse momenti censet, 54, 27. Quomodo orta sit ista trium continentium distinctio, 54, 42. In fine libri II improbat eorum sententiam, qui universum genus humanum in Græcos et barbaros dividunt, 54, 31; rectius dividi ait virtute et malitia, *ib.* Indiæ latitudinem cum Patrocle facit 15000 stadiorum. Totidem esse a Meroe ad Athenarum circulum, 56, 37. A sinu Issico ad loca circa Amisum vel Sinopen circa 3000 stadia computat, 57, 6. *Libro tertio* tabulam totius habitatæ terræ constituit, 56, 7. Circulum maximum sive æquinoctialem 252000 stadiorum esse statuit, adeo ut quadrans sit 63000 stadiorum vel quindecim sexagesimarum, suffragante Hipparcho, 93, 50; 109, 15. Terram habitatam naturalibus quibusdam terminis divisit, 420, 43. In partem borealem et meridionalem distinguit eam parallela linea ducta quæ pertinet ab Herculis columnis per mare Siculum, extrema Peloponnesi et Atticæ sive per Athenas, Rhodum, sinum Issicum, Tauri montis longitudinem, desinitque in montes qui Indiæ latus septentrionale definiunt. In vetere tabula geographica Indiæ terminos nimis boream versus remotos esse docet, Patrocli mensuris innitens, 56, 10. Eratosthenis parallelus per Propontidem, Amisum, Colchos, mare Hyrcanum, Bactra, Scythiam pertinens, 57, 8; 59, 11. In definienda longitudine Indiæ lateris borealis, neque Megasthenem neque Patroclem sequitur, sed quandam stathmorum ἀναγραφήν, 58, 15. Indicôn scriptores, fabulosa et ficta recensentes, invicem se redarguere inquit, 58, 53. De summo ad Bosporum Cimmerium frigore agens, inscriptionem rei testem affert, 61, 34. Demonstrat ea quæ Deimachus de India 30000 stadia lata habet repugnare iis, quæ de situ Indiæ inter æquinoctium et ortum hiemalem produntur, quamquam hæc quoque falsa sint; perperam etiam Deimachum disputare contra Megasthenem, 63, § 19. Eratosthenes non probare Hipparcho videtur Indiæ partem meridionalem in eadem parallelo sitam esse in quo Meroe posita sit, 64, § 20. De distantiis quæ sint a Babylone ad Thapsacum et hinc ad montes septentrionales, Eratosthenis sententia falsa argumentatione ab Hipparcho impugnatur, 64, § 21. Eratosthenes linea per Samum ducta terram habitatam dirimit in partem septentrionalem et meridionalem; harum utramque denuo in partes deducit quas ipse σφραγῖδας sive *sigilla* vocat, 65, 1; 448, § 5. Terminum utriusque climatis portas Caspias ponit, ideoque in austrinis partibus etiam Mediam et Armeniam collocat, quas Strabo borealibus accenset, quod in ipso Tauro positæ sint, nec ulla earum pars inde meridiem versus excurrat, 448, 5. Asiæ sigilla meridionalia resencentur; primum est Indiæ, quod rhombi figuram refert, 65, 9; 72, 21 (Cf. India); secundum sigillum est Arianæ; ejus latera, 65, 13; tertium sigillum rudius delineatur, quoniam latus occiduum, a Caspiis portis ad Carmaniam pertinens, et latus meridionale, quod sinus Persicus alluit, lineis bene distinctis adumbrari nequeunt, atque ea lateris pars, quæ Euphrate terminatur, nondum tota sit dimensa, 65, 25. Eratosthenes ita computat ut a Babylone linea recta per Susa et Persepolin usque ad Persidis et Carmaniæ confinia sit stadiorum 9000 et paullo amplius, 65, 35. De Mesopotamiæ figura, 65, 42; 67, 4. Distantias locorum e multis scriptoribus Eratosthenes enotavit, 65, 21. A portis Caspiis

F.

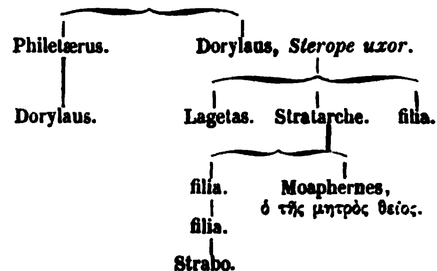
H.

I.

Q.

R.

S.

Philetærus.
Dorylaus, *Sterope uxor.*
Dorylaus.
Lagetas.
Stratarche.
filia.
filia.
Moaphernes,
ὁ τῆς μητρὸς θεῖος.
filia.
Strabo.

T.

U.

INDEX

VARIÆ·LECTIONIS.

SIGLA CODICUM.

A, a * Parisiensis 1397. membr., 4°, sæc. XII (Libri 1—9).
B, b. Mediceus Pl. 28, 5, chart., 4°, s. XV ineunt. (L. 1—10).
C, c. Parisiensis 1393, bombyc., fol., s. XIII (L. 1—17).
D. Venetus 640, bombyc., 8°, s. XIV ineunt. (L. 1—8).
E. Vaticanus 482, bombyc., 8°, an. 1321 (Epitome).
F. Vaticanus 1329, bombyc., 8°, s. XIV (Libri 12 pars ultima et lib. 13—17).
g. Vaticanus 174, chart., 4°, s. XV (L. 1—17).
h. Mosquensis 205, chart., fol., s. XV exeunt. (L. 1—17).
i. Escurialensis, membr., fol., an. 1423 (L. 1—17).
k. Mediceus Pl. 28, 40, chart., 4°, s. XV (L. 1—10).
l. Venetus 377, chart., fol., s. XV (L. 1—12).
m. Venetus 378, membr., fol. (L. 1—17).
n. Etonensis, chart. (L. 1—10).
o. Parisiensis 1394, membr., fol., s. XV (L. 1—17).
p. Vaticanus 173, chart., 4°, s. XV (L. 1—10).
q. Parisiensis 1395, chart., 4°, s. XV (L. 1—17).
r. Parisiensis 1398, chart., 4°, s. XV (L. 11—17).
s. Parisiensis 1408, chart., 8°, s. XV (L. 1—17).
t. Parisiensis 1396, chart., 8°, s. XV (L. 1—17).
u. Ambrosianus M, 53; chart., 8°, s. XV (L. 1—17 **).
v. Ambrosianus G, 93; chart., 4°, s. XV (L. 1—17).
w. Venetus 379, chart., 8°, s. XV (L. 11—17).
x. Mediceus Pl. 28, 19, chart., 4°, s. XV (L. 10—17).
y. Urbinas 81, chart., 4°, s. XV (L. 10—17).
z. Mediceus Pl. 28, 15, chart., 4°, s. XV (L. 11—17).
Epit. Palatinus 398, membr., 4°, s. X vel XI.
Pleth. Epitome Gemisti Plethonis.
Syn. Σύνοψις τῶν κόλπων τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης in cod. Vatic. 175.

Codicibus modo recensitis addendi sunt : Venetus 606, Matritensis, alius in Atho montis monasterio asservatus, Parisinus 1409; quorum hic nonnisi tenuia excerpta quædam exhibet, ceteri vero aut collati nondum sunt aut qui conferantur digni non esse videntur.

Ratio codicum quæ sit, omnium primus intellexit exposuitque Kramerus (in Præfat. ad Strab., tom. 1). Quo præeunte, potiora paucis comprehendemus. — Amplum Strabonis opus antiquitus duobus tomis ambitu æqualibus describi solebat, quorum prior libros 1—9, alter libros 10—17 continebat. Priscæ hujus divisionis vel in iis codicibus, qui omnes Strabonis libros uno volumine exhibent, luculenta exstant vestigia, quum satis pateat libros priores novem non ex iisdem codicibus manasse, ex quibus posteriores octo provenerunt. Codicem, qui priores libros novem integros olim exhibuit, unum novimus Parisiensem *A*; ut nunc non amplius exhibeat, primum effecit aut quaternionum aut foliorum aliquot jactura, deinde autem murum edacitas, qui margines foliorum exteriores adeo corroserunt, ut quum libro primo tum vero libris octavo et nono singulorum versuum literæ aut vocabula aliquot perierint. Sic quaternio integer excidit quo continebantur quæ in nostra editione legimus inde a pag. 104, 42 usque ad pag. 115, 34 (μέχρι—πλειόνων); duorum foliorum jactura absumpta sunt quæ exstant pag. 152, 23—156, 6 (φθόρον—μέχρι); alius quaternio qui nunc desideratur exhibebat ea quæ exstant pag. 191, 39—202, 35 (συνάπτοντες—τούτοις); alia denique lacuna libri septimi partem postremam (inde a pag. 269, 35 usque ad pag. 285) absorpsit. Margines vero damno affectos quidam sæculo XIV vix posterior agglutinatis ad singula librorum VIII et IX folia schedulis membranaceis resarcivit, in iisque non omnia quidem, attamen longe plurima eorum quæ exciderunt, alius codicis ope explevit, nec non in reliquo operis corpore discrepantes lectiones inter versus passim adscripsit. At multum abest ut supplementa ista ubique genuinam Strabonis manum prodant. Nimirum codex qui ea suppeditavit, ex eorum fuit numero in quibus libri VIII et IX in brevius contracti sunt. Unde intelligitur qui factum sit, ut non omnes lacunas expletas habeamus, et vel versuum Homericorum vocabula lacunis absumta, quamvis facili negotio redintegrari potuerint, non sint reposita, contra vero juxta vacua lacunarum spatia subinde in margine quædam apponantur quibus eadem quæ Strabo exposuit, sed brevius, traduntur.

Quando Strabonis libri VIII et IX sic decurtari cœpti sint, haud liquet, sed dubium non est quin ex ejusmodi codice decurtato jam fluxerint Epitomæ Vaticani codicis et Palatini, qui omnium est antiquissimus. In alio ejusdem familiæ codice juniore postrema libri septimi pars intercidit, ita tamen ut lacuna, quæ inde a pag. 269, 39 incipit, multo minor sit illâ quam in eadem operis parte habet codex *A*. Ex hoc codice curtato et libri septimi lacuna mutilo codices fluxerunt qui ex hac familia superstites sunt : *lms*, inter se simillimi, et *v*, et quatenus manu prima scripti sunt *BC*.

Ex codice aliquo ad *lms* proxime accedente supplementa ducta sunt quæ secunda manus (*a*) intulit in codicem *A*, mutilum illum, sed non decurtatum, secundæ familiæ principem, omniumque præstantissimum. Ad hujus prosapiam pertinent codices *ghi* (et probabiliter etiam cod. Matritensis), tum *nop*, nec non *b* sive secunda manus codicis *B*.

Inter eos *ghi*, ex *A* per traducem manantes, præter

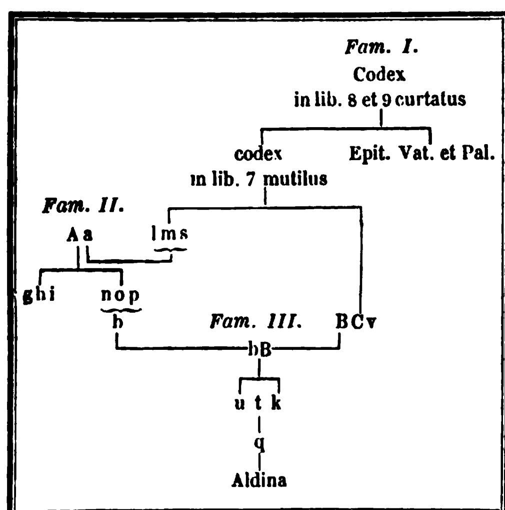
* Literis *ABC* manus prima, literis *abc* manus secunda indicatur.

** Excipiendus est liber secundus, qui exstat in Ambrosiano codice *N*, 289.

scribarum sphalmata nihil habent proprium, omnique auctoritate carent. Codices *nop*, quos ab *A* descendere lacunarum ratione in libris VII, VIII et IX demonstratur, in multis ab *A* recedunt; nam lacunas, quas *A* in libris II. III. IV. V. ostendit, ex alterius familiæ codicibus expletas habent, ac præterea auctorem produnt doctum et audacem, qui tollendo, mutando, corrigendo ingenium exercuit. E codice aliquo cum *nop* componendo ea manarunt quæ manus secunda (*b*) in decurtato codice *B* per libros VIII et IX ad marginem adjecit.

Ex *Bb* deinde tertia quædam codicum familia oritur, ad quam pertinent *uktq*. Inter hos *u* ea quæ in *B* ad marginem leguntur, partim item in margine habet, partim in textum recepta, partim truncata mutataque; *k* et *t* plurima marginis *B* in ordinem verborum intulerunt, ita tamen ut nonnulla pro arbitrio mutarent. Ex *t* originem ducit pessimus codex *q* quem Aldus typis describendum tradidit. Ejusdem denique familiæ codex est, quem Guarinus, latinus Strabonis interpres, usurpavit.

Itaque codicum rationes, quatenus ad libros I—IX pertinent, rudiorem in modum hoc fere schemate licet delineare :

Quod libros X-XVII attinet, ex lacunis quibusdam intelligitur ab uno eodemque codice mutilo codices quos habemus derivare omnes præter codd. *E* et *F*, qui a lacunis istis liberi longeque sunt præstantissimi. Inter lacunosos codices, qui non omnes eodem in loco ponendi sunt, melioris notæ habes *DC*; præter hos consulendi *glms*; ceteros impune negligas.

—

In sequentibus non quæcunque innotuerint, sed quæ momenti alicujus sint, scripturas variantes exhibemus, præcipuam in eo ponentes operam ut indicemus quænam in Strabone nostro debeantur codicibus, quænam curis virorum doctorum accepta referamus, denique quænam δευτέραις φροντίσι relinquantur. Videlicet etiamnunc valet quod ante quadraginta abhinc annos in Prolegomenis ad Strab. p. 67 scripsit Corayus, vir nunquam satis laudandus, quem unum, modicis licet copiis instructum, plus quam ceteros omnes et prædecessores et successores in Strabone pristino nitori restituendo præstitisse sincerus quisque ingenue profitebitur. Is igitur, Ἐὰν ἔλεγα, inquit, ὅτι μετὰ τὰς πολλὰς διορθώσεις ταύτας πλειότερα ἴσως εἶναι ὅσα ἔμειναν ἀδιόρθωτα, μόνοι ἤθελαν ἀπιστήσειν ὅσοι δὲν ἐξεύρουσι τί πρᾶγμα εἶναι ἔκδοσις παλαιοῦ συγγραφέως, ἢ δὲν ἔμαθαν ἀπὸ κἀνένα, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ καθαρισθῇ τελείως ἀπὸ σφάλματα, οὐδ' ἂν περάσῃ ἀπὸ πολλῶν ἐκδοτῶν χεῖρας. Εὐκολώτερον ἴσως θέλω τοὺς πείσειν, ἂν ὁμολογήσω (ἀνυπόκριτον ὁμολογίαν), ὅτι καὶ μετὰ τοὺς πολλούς μου κόπους μένουσιν ἀκόμη εἰς τὸν Στράβωνα πολλὰ νὰ διορθωθῶσιν ἀπὸ σοφωτέρους ἢ εὐτυχεστέρους μου κριτικούς.

Quæ in Strabone uncis [ ] includuntur, suppleta sunt. Glossemata quæ in Strabonis verba irrepserunt, uncis duplicatis [ ] notantur. Ejicienda parentheseos signis ( ) indicantur.

Pag. 1, lin. 1-9. Argumentum hoc nonnisi in *opt* et fortasse in *n* legitur. In *A* primum codicis folium excidit. || 21. ἀνθρώπινα *ghk*, suprascr. *A*. || 24. πρὸς τὰς πολιτικὰς conj. Spengel. || 36. τῶν πολιτικῶν *ghnop* et supra *A*.

P. 2, 9. ἐνθένδε *BC*, suprascr. *A*. || 12-15. Hæc uncis inclusi utpote in Strabonem perperam illata, monente Meinekio in *Vindiciarum Strabonianarum* libro p. 1, qui, « Homerica exempla, inquit, de astrorum ortu vel occasu nullum verbum habent; vix enim futurum spero, qui eo quod noctem Homerus post solem ascendisse innuit, simul astrorum ortum a poeta significari contendat. Mira item et suspecta astrorum siderumque disjunctio, quæ quis non ita potius a scriptore conjungenda fuisse intelligat : Ὡς δ' αὔτως τὰ ἄστρα καὶ τοὺς ἀστέρας λελουμένους ἐξ ὠκεανοῦ λέγει. Hinc Homericos versus aut post εἰς τοῦτον transponendos, aut ab eadem manu, quæ tot alia Homeri aliorumque poetarum exempla scriptori obtrusit, adjectos esse conjicias. Atque hoc alterum multo mihi illo videtur esse probabilius. Quid enim causæ esse dicamus quod, cum solis occasum ortumque Homericis locis comprobaverit, non idem sibi de astris sideribusque faciendum putaverit. Eliminanda igitur ista censeo; ac fortasse etiam qui in proximis de Elysio apponuntur versus Homerici, neque ad scriptoris consilium necessarii et in codicibus parum integri scripti, item in marginem rejiciendi sunt. » || 19. πλοῦτον manus recentior in *C*, et Casaubonus coll. p. 124, 49; πλοῦν codd. et Eustathius ad Odyss. p. 1509, 26 ed. Rom. || 27 et 28. Inclusa omittunt codd. || 33. ταύτῃ Corayus, ταύτης *ABCl*. || 38. Αἰθίοπας ex Homero Kramerus; Αἰθίοπες codices. || 49. οὐκ εὖ Casaubonus; οὐκέτ' codd. || 51. ἠστροθετῆσθαι Xylander; μὴ ἠστροθ. *ABCl*; in *A* tamen μὴ punctis inclusum manu secunda.

P. 3, 10. ἑσπέρας] leg. ἑσπέρης cum Corayo. || 24. leg. προσβόρρους cum Meinekio et hoc loco et alibi. || 36. πολυπραγμοσύνης *gh* et suprascr. *A*. || 37. πλημμυρίας *B*. || 38. λέγοντι codd. et Kramer ; repone λέγοντα || 40. παραπεσούσης *ghiklmnop*, suprascr. *A*. Eandem lectionem Epitome indicat.

P. 4, 35. ἐγχειρήσαντες Dübner; ἐπιχειρήσαντες codd., quod non mutaverim || 44. ἐπὶ ἑνὸς Kramer. Mein.; ἐφ' ἑνὸς Coray. bene, ὑπὸ ἑνὸς *ACl*; ὑφ' ἑνὸς *B*.

P. 5, 1. διακρατήσαντας] διακροτήσαντας bene conj. Corayus, διακρατύναντας Cramer., διασαφήσαντας vel διακριβώσαντας Meineke; διευκρινήσαντας, si in Corayi conjectura acquiescere nolueris, proposuit Piccolo. || 13. ὧν ἁπασῶν codd.; em. Casaubonus. || 14 τὰ male habet; ejecit Meineke. || 19. τὴν γῆν ἐκ *B*. Coray. || 22. ἐπιλάμπεται] p. 204, 9 ἐπιδέρκεται, ut in codd. Odysseæ. || 25. τῶν Μυσῶν *k* Coray.; τοῦ propter ἔθνους vocem male additum. || 27. παραλίαν πᾶσαν *nop*. editt. ante Kramerum. || 37. προσπέπλασται *ghi* et supra scr. *A*. || 40. χάριν recte sustulit Casaubonus. || 53. In latinis lege : *ex altero ejus scripto* (sc. genealogiis). || 54. φιλομαθείας *ghi*, suprascr. *A*.

P. 6, 4. λαβεῖν [αὐτὴν] Corayus, [αὐτὴν] λαβεῖν Meineke. Excidisse pronomen per est probabile. || 9. προπαραχεχωρηκυίας *BC*, quod ex var. lect. προκεχ. et παραχ. ortum; προσκεχ. Corayus. || 10. πλὴν εἰ maluit Corayus, deditque Meineke, recte procul dubio. || 12. οὗτός γε δὴ ταῦτα Groskurd.; οὗτος δὲ καὶ ταὐτά φησιν Corayus, adeo ut sequentia sint verba Hipparchi. || 13. τε supplev. Kramer., δὲ voluit Casaubonus. Spengelius leg. proposuit: Οὗτός τε δὴ ταὐτά φησι, καὶ πάντες, ὅσοι etc., quod recepit Meineke. || 20. προσῆκε codd.; em. Coray. || 39. ποικιλωτέραν Coray. || 47. leg. μηδὲν cum Corayo. || 48 ἢ ejecit Cor.

P. 7, 20-24. Hæc ex margine in textum irrepsisse probabiliter censet Cramerus; ejecit ea Meinekius. || 26. τὸ μαθ. *g* et suprascr. *A*; idem conj. Coray. || 27. δὲ] δεῖ Grosk.; [δὲ δεῖ] Cor.; concinnior evadit oratio si legeris: μεγάλαι· τῷ μαθεῖν[δὲ] τῆς χώρας τὴν φύσιν... προσθεῖναι δεῖ καὶ τὰ τῆς θαλάττης, quod proposuit Piccolus meus. || 36. Post τὰς πολιτικὰς Spengel addi voluit καὶ τὰς ἡγεμονικάς. Mox aut γῇ legendum, aut ἡ ante θάλασσα delendum. || 40. μέγισται δ' αἱ τῶν Coray. || 47. τούτοις codd.; em. Casaub.

P. 8, 7. ἂν addit Coray. || 10. καὶ προσήκοι *gh* et supr. *A*, quod recipi velim; κἂν προσήκοι Mein., quo opus non est. || 27. τὰ add. Cor. || 31. τυφλοὺς Casaub., τοῦ πλοῦ codd. || 32. ἀγνοίας Casaub., *ignorantiæ* Guarin.; ἀνοίας codd., quod ut mutetur, nihil cogit. || 37. Verba πλήρης τε... Ξέρξου στρατείαν Meinekius aut delenda aut post verba τὸν στόλον l. 36 transponenda et parenthesis signis includenda esse censet, vix recte. Sustuli interpunctionem majorem quæ erat post v. στρατείαν.

P. 9, 1. ἔτι] ἔστι suprascr. in *A*. Unde Meinekius dedit: τὰς χρείας ἐστίν· ἔστι δὲ καὶ, quo facile caremus. || 39. Vocem ὥσπερ obelo notavit Dübner; at vitium potius latet in apodoseos verbis l. 42, ubi pro ὑποθέσθαι δὲ cum Groskurdio legere licet: οὕτως ὑποθέσθαι δεῖ καί. Meinekius ante ὑποθέσθαι δὲ lacunam notavit. || 45. ταῦτα μὲν οὖν ἐπεὶ... εἰ ἄρα, ἐπισημηναίμεθ' ἂν ἐπὶ] sic Meineke in Vindic. Strabon.; in sua Strab. editione idem in postremis dedit... εἰ ἄρα, ἐπισημηνάμενον, lacuna indicata ante εἰ ἄρα. Codices habent: αὐτὸ μόνον ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως... ἐστίν· εἰ ἄρα ἐπισημηνάμενον (ἐπισημηνάμενοι var. lect.). Ex his ταῦτα μὲν οὖν jam conjecerunt Anonymus ap. Falkonerum et Kramerus, qui deinde ἐπισημηνάμενον fort. in ἐπισημήναιμεν ἂν mutandum dicit. Groskurdius locum ita constituit: Τοῦτο (sc. ἡ ἐπὶ τὸ μέσον τῶν σωμάτων φορά) μὲν οὖν ὅτι (sic pro ἐπὶ etiam Coray.) αἰσθήσεως ἢ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν ἐγγύς ἐστιν [ὡσαύτως δὲ καὶ κἀκεῖνα ἀμφοτέρως δῆλα γίνεται], εἰ ἄρα [ἀπόχρῃ], ἐπισημηναμένῳ ἐπὶ κεφαλαίῳ μικρά. Alia longius etiam petita tentarunt Scaligerus et Pætzius, quæ afferre operæ non est pretium. Recte Casaubonus: « Docet Strabo duplicem esse viam argumentorum quibus ea probentur, quæ ait hic supponi: altera via est, quam vocat ἐκ τῶν ἐγγύθεν, altera est quam appellat ἐκ τῶν πόρρωθεν ὑπόμνησιν. » Hæc quæ ex allato exemplo eliciuntur, quum in præcedentibus indicari debuerint, corrupta aut in hunc modum emendanda esse puto:... φοράν· [ὧν] ἡ ὑπόμνησις τῆς αἰσθήσεως καὶ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν [ἢ] ἐγγύς ἐστιν ἢ πόρρω· ἐπισημαίνομεν οὖν ἐπὶ κεφαλαίῳ μικρά, aut ita ut εἰ ἄρα in ἢ πόρρω mutetur, cetera vero eo modo, quo nostra editio exhibet, constituantur. || 48. καὶ τοῦ] καὶ τὸ codd., em. Breq. || 49. κατὰ τὰ πελάγη *hinc* recte.

P. 10, 37 ἰσημερινῶν codd., μεσημβρινῶν conj. Brequigny. || 41. Tolle crucem ante ἄλλως et signum interrogationis post ἐνταῦθα. Legendum cum Meinekio ἄλλως πως... ἐνταῦθα· verte: *Qui hæc aliquatenus, vel obiter, cognoverit*. Cf. p. 229, 22 τοὺς δρῶντας ἄλλως γέ πως τὰ τοιάδε. Reprobum quoque quod Kramerus conjecit: ἄλλως πῶς [οὐ] δύναται. Corayus conj.: [μὴ] κατανοήσας τις ὅλως, πῶς..; || 43. [δὲ] suprascr. in *A*. || 49. Post vocem οἰκεῖος ponenda esse quæ in codd. leguntur p. 11, 5-9 recte monuit Corayus. Ceterum hæc glossam produnt, quæ e margine illata, nec suo in loco posita est. || 50. δεῖ Casaub., δὴ codd.

P. 11, 8. ἃ ejici velim cum Siebenkeesio, Corayo, Meinekio. || 13. αὐτή] αὕτη Mein. || 11. γε] τε *l* et ex correct. *A*; recepit Meineke. || 38. καθάπερ τοῖς μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου στρατείαν] Oratio inconcinna. Συνέβη post v. καθάπερ inseruit Groskurdius; quod non sufficere recte monuit Meinekius. Mecum legas: καθάπερ τοῖς [προτέροις] μέγα τι ἡ Ἀλεξ. στρατεία, quod respondet verbis l. 36: πολύ τι τοῖς νῦν ἡ τῶν Ῥωμαίων ἐπικράτεια. Vox προτέροις ob præcedentes literas περιττοῖς facile omitti potuit.

P. 12, 12. καὶ Ἵππαρχον καὶ Ποσειδώνιον, nominibus transpositis, Meineke ex Spengelii opinione. || 14. Πρότερον] πρῶτον conj. Spengel, probante Meinekio. || 22. καὶ ejecit Xylander. || 24. προσιτέον] πιστέον suprascr. in *A*, unde habent *gh*; μᾶλλον πειστέον vel μάλιστα προσεκτέον leg. opinatur Spengel. || 27. Post v. φιλοσοφίαν minorem pone interpunctionem. || 28. ἐπ' αὐτοῦ Diogen. Laert. 4, 7, 5; ἐπ' αὐτὸ codd.

P. 13, 35. προσεπεργάζεται in codd. legi Casaubonus dicit, nescio quam recte; προσπεριεργάζεται conj. Toupius ad Longin. p. 243, probante Meinekio in Vind. p. 239, retinente tamen in Strab. edit. vulgatam. Idem dein pro γε mavult δέ. || 39. προεκπ. Coray.; προσεκπ. codd.

P. 14, 4-5. Verba οὗτός τε... πυκνά Meinekius ejecit, a Strabone aliena putans. || 32. πότερον] πρότερον *AClB*; unde cum Meinekio scribendum: προτέραν δ' οὐδ' ἀρετὴν... λόγων. || 35. ὡς ἢ] γρ. ὡς εἰ *A*; ὡσεὶ Cor. et Mein., recte, ut videtur. || 44. εἴδει, ὡς Casaub., ἰδίως codd.

P. 15, 14. Ἦν ᾠδὴ ἢ λόγος] Coray.; ἦν ἡ ᾠδὴ λόγος codd. || 17. ἦν inseruit Groskurd., αὐτοῖς ejecit Casaubonus. Nihil vel addere vel ejicere licet, modo transpositis verbis cum Spengelio scripseris: αὕτη δὲ μετ' ᾠδῆς ὑπῆρξε παρ' ἐκείνοις, τὸ ἀείδειν αὐτοῖς τὸ αὐτὸ τῷ φράζειν. || 32. ἀπεδέξαντο Coray.; ἀνελέξαντο codd.; nisi quod ἐδέξαντο in Epitome. || 35 ἄνθρωπος Mein.

P. 16, 9. ἀώρων] Casaub.; ἀόρων *l* et *A* in quo suprascriptis literis ατ indicatur lectio ceterorum codicum ἀοράτων. || 11. τε] Malim γε cum Meinekio, qui dein lin. 12, προσκαλέσασθαι dedit perperam. || 48. φασὶ] Coray.; φησὶ codd.

P. 17, 10. ὡς δ' αὔτως καὶ] e Villebrunii conjectura Dübner., ὡςαύτως δὲ καὶ editt. ante Cramerum inde a Casaubono; ὡς αὔτως καὶ codd., in quibus erat acquiescendum cum Kramero et Meinekio. || 19. σημεῖα vox aut h. l. aut lin. 16 delenda. || 36. In latinis lege: *et ex his transitus... conspicuos præberent iis*, et deinde: *eos quoque ad oceanum posuit*. || 45. ἐνδέδωκεν] παραδέδωκεν mavult Mein. || 48. Verba ἢ μὴ γενέσθαι ejicienda, nisi forte μᾶλλον ante ἢ excidit, monente Kramero. || 50. τις additum e Pætzii conjectura.

P. 18, 30. Scribe Κυμαῖον, et mox Συρρεντόν.

P. 19, 19. ἐπ' ἀκαιρίμαν Casaubonus, ἐπιχείρημα *BC*; ὅτι ἀ...χερήμαν *A*, unde ὅτι ἂν χερήμαν *l*, ἐπὶ καὶ ῥῆμα *l*. || 20. τύπου] τόπου *ABCl*; τύπου *h*, ut videtur, Groskurdius, Kramerus in Addendis collata p. 362, 49, ubi item codices τόπον pro τύπον; τρόπου Villebrunnius, Kramerus in textu Strab., Meinekius. || 22. Dele comma ante verba καὶ τῆς, pro quibus aut ἐκ τῆς, aut, quod Spengelius et Meinekius conjecerunt, κἀκ τῆς legendum

videtur. || 30. Fortasse καὶ ante καθάπερ excidisse monet Meineke. || 43. τὰ ἐπιχώρια conj. Coray.; verba τὰ περιχώρια abesse velit Cramerus.

P. 20, 5. φησί Coray., φασί codd. In latinis lege *ait*. || 29. ἀκμὴν] ὁρμὴν conj. Coray.

P. 21, 14. ἐξωκεανισμὸν] *gBk* et correct. *A*, ubi prima manus ἐξωκεανιζόμενον, quod perperam receperunt Kramer. et Meineke. || 16. τῆς ἀνωμαλίας *BC* et editt. ante Kram. || 29. δηλοῦται scripsit Meineke. || 32. Verba ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ male tuetur Groskurdius; ὑπὸ τοῦ πιστοῦ conj. Casaubonus; ὑπὸ τούτου (sc. a Polybio) aut ὑπὸ τῶν τόπων Corayus; ὑπὸ τοῦ τόπου αὐτοῦ Kramerus; ὑπ' ὀνομάτων in latinis expressit Dübnerus; Meinekius verba καὶ ὑπὸ τ. π. βεβαιοῦται ejecit. Ac sane si abessent non adeo desiderarentur. Nescio an lacuna locus laboret, hunc fere in modum explenda : καὶ ὑπὸ [τοῦ τοπικοῦ vel τῶν τοπικῶν τὰ] τοῦ ποιητοῦ βεβαιοῦται. || 35. Οὐεσουίῳ] Βεσβίῳ *ABl*, λεσβίῳ *C*, Βεσουβίῳ editt. ante Kram. Formam Οὐεσούιος codices exhibent p. 205, 47. Βέσβιος habes in Dione Cassio 56, 22 et Josepho A. J. 20; 7, 2, eamque formam sua ætate obtinuisse tradit Galenus De meth. med. 5, 12 (t. 4, p. 92, 11 ed. Bas). « Ex varia nominum Romanorum, quæ in Strabonis opere commemorantur, scriptura jure colligere mihi visus sum, eum Romanorum *v* per ου plerumque expressisse : quem antiquorum scriptorum morem fuisse Eustathius de suæ ætatis usu locutus docet ad Dionys. v. 378. Contra ea β posuit pro Romanorum *b*. » Kramer.

P. 22, 10. Articulum adjecit Coray. || 22. ῥᾷον ἦν αἰσθέσθαι τὴν ὑπερβολὴν] ῥᾴδιον εἶναι θέσθαι τὴν ἐπιβολὴν codd.; em. Corayus, nisi quod et hoc loco et alibi reliquit ῥᾴδιον, quod in ῥᾷον mutavit Kramerus.

P. 23, 1 et 2. In Homero legitur Βορέαο et Νότου. || 32. προσπίπτουσαν codd.; em. Coray. || 33. ταύτην ταύτης codd., em. Groskurd.

P. 24, 1. τῷ secunda manus in *A* addidit. || 17. νότου ὀλεροῦ πως aut νότου θολεροῦ πῶς leg. esse monuit Kramerus; ὀλεροῦ posuit Meinekius || 31. μὴ inseruit Kramer.; οὐ dederat Xylander, qui etiam πεπύσθαι correxit pro πεπεῖσθαι codd. || 35. Αἰγύπτιον codd.; em. Coray. || 43. τοῦ λίαν κτλ.] Sic locum Dübnerus constituit. E codd. scripturis colligas aliis hanc phrasin fuisse genitivum a voce σημεῖον pendentem : ἀλλὰ μᾶλλον τοῦ λίαν γνώριμα ὄντα (φαίη τις [ἂν]) μὴ δόξαι ἄξια μνήμης εἶναι : alios vero simpliciore structura dedisse : ἀλλὰ μᾶλλον τὰ λίαν γνώριμα ὄντα φαίη τις ἂν μὴ δόξαι (vel δόξαι μὴ) ἄξια, quod recepit Meinekius. Pro τοῦ λίαν legitur τὸ λίαν in *B*, τὰ λίαν in *h* ex correct.; ἢ secunda man. expunctum in *hkl*. Deinde ὄντα φαίη δόξειν supra scripto τις μὴ *A*, ὄντα φαίη τις μὴ δόξειν *lghiop* (in *p* suprascr. δόξαι); ὄντα·φαίη δόξειν οὐκ ἄξια *ql*, quorum in *l* τις μὴ rec. manu inter versus additum. Inde Ald.: φαίη τις μὴ δόξειν οὐκ ἄξια; Corayus : φαίη τις ἂν δόξαι οὐκ ἄξια. Kramerus conj. : ἀλλὰ μᾶλλον τὰ λίαν γν. ὄντα φημὶ δόξαι μὴ ἄξια. || 51. Ἀλαζὼν γὰρ | δὴ editt. ante Kr.

P. 25, 6. Ejice τε. || 22. Post Κράτητος editt. ante Kr. habent ἀρξαμένους, quod in *q* ad marginem manu secunda script. 25. ἀνδρῶν] Xylander, ἄλλων codd. || 26. τοῦ om. editt. ante Kram. || 34. ἑκάτερα Coray. || 46. τῆς Αἰθιόπων] ταῖν Αἰθιοπίαιν suprascr. in *A*, unde hoc exhibent *ghnopk* et sec. man. *B* et editt. ante Kr.

P. 26, 6. τοῦτο editt. ante Kr. || 11. διχθὰ *A* manu sec., *ghnop*, editt. ante Kr. || 19. καταλόγῳ codd.; em. Heyne ad Apollod. p. 418. || 27. ἑκατέρως Kr.; lenius ὁποτέρως Coray; ὡς ἑτέρως codd. || 31. γὰρ inclusit Coray. || 41. νῆσος ejiciendum. Auctor lectionis de Delta cogitavit. || 46. καὶ γὰρ καὶ editt. ante Kr.; eædem lin. 50 om. τῆς.

P. 27, 3. μεγίστη ἐστὶν ἡ *q* et editt. vett., dein καὶ ἡ μητρόπολις *Bl* et editt. vett. || 15. ἀπορῶν Coray., ἀτοπιῶν codd. || 27. μέχρι δύσεως] « Hæc nullo modo ferenda esse neminem fugiet qui paullo accuratius et de his ipsis verbis et de iis quæ sequuntur cogitaverit. Strabonem scripsisse opinor μέχρι αὐάσεως. Sunt autem præter Auases tres Ægypto vicinas multæ aliæ in Africa dispersæ (v. p. 108, 15). » Hæc Kramerus, probante Meinekio. At ipsa ista auasium multitudo conjecturæ Krameri non favet. Mihi Tartessii barbari narrasse videntur Æthiopes Libyam obiisse μέχρι Δύρεως, i. e. usque ad Atlantem. Cf. p. 701, 1 : ὅρος ἐστὶν ὅπερ οἱ μὲν Ἕλληνες Ἄτλαντα καλοῦσιν, οἱ δὲ βάρβαροι Δύριν. || 31. Mallim ταὐτά τε δὴ cum Corayo et Meinekio. || 38. συμμίκτως suprascr. *A*, inde συμμ. in *ghk* et vett. editt. || 46 χαλκομαρμαρυγον conj. G. Hermann de Æschyli Prom. Sol. p. 17. || 48. παντεπόπτας codd.; em. Tyrrw. || 51. τ' ἀναπνέει codd.

P. 28, 1. παρ' ὅλην codd.; em. Casaub.; τάττων] margo*l*, αὐτῶν codd. Dein ἀποφαίνεται e Tyrrwhitti conj. Corayus. || 2. ἐπὶ] ἐν Mein. || 8. φαεννὰν *BClA*, in *A* supr. ἀς; φαεννὰς *g*, Coray, Kram. || 21. καὶ] Marx ad Ephorum; ἢ codd. || 34. ἀνεῖται codd., em. editt. || 39. δεκτέον] Casaub.; λεκτέον codd. || 40. τεταμένον] Eustath. ad Il. 1, 423 p. 128, 17 Rom., τεταγμένον codd. et Eustath. ad Odyss. 5, 283, p. 1536, 34.

P. 29, 27. ὁδὸν inseruit Kramer. || 41. πεντακισχιλίων] τετρακισχιλίων scribi voluerunt Gosselinus et Groskurdius; probabiliter; nam Syene secundum Strabonem nonnisi 5000 stadia distat; hinc vero ad Thebas supra 1000 stadia sunt.

P. 30, 7. προστίθει] προστίθησι codd.; em. Casaub. || 30. σκιὰν codd.; em. Xylander. || 50. συνθεὶς] συνεὶς Coray. || 53 et 54. Inclusa ejicienda.

P. 31, 6. ὅθεν ἐπὶ codd.; ex Homero correctum. || 8. ἐκλειπεῖν *A*, ἐκλείπειν *BCl*; em. Coray. || 41. οὐχ ὡς] οὕτως codd.; em. Kramer. Mox οὐδ' om. codd. || 46. φήσαντα codd.: em. Casaub.

P. 32, 8. ὥστε ἐνταῦθα συνάπτειν τὴν ἔξω θάλασσαν τῇ ἐντὸς codd.; em. Groskurd. || 23. Post δηλοῖ codices addunt : καὶ πείρατα γαίης. || 29. ἔχοιμεν] εἴχομεν Coray. || 43. οἶδε μὲν supplevit Groskurd. || 44. πολλὴ] πόλις codd.; em. Coray.

P. 33, 3. διδόναι additum e conj. Krameri. || 20. Locum corruptum ita refingendum esse censuit Casaubonus : οὐχ ὅτι [εἰς τὴν Αἰθιοπίαν τῷ ὄντι ἀφῖκτο, ἀλλ' ὅτι] μέχρι etc. Pretzius conj. : οὐχ ὅτι [μὴ] μέχρι. Corayus : Μενέλαος, ὅτι μέχρι. || 35. Ἀρδανίαν] « Infra (p. 711, 31) portus Menelaus conjungitur cum promontorio quod appellatur Ἀρδανίξις. Hoc vero nomen corruptum videtur ex eo quod exhibet Ptolemæus (4, 5) Ἀρδανίς. Quod si verum est, hic quoque levissima mutatione scribendum erit Ἀρδανίδα. » *Kramer*. || 43. καὶ sec. manu additum in *AB*. || 44. ἵκανον codd. || 48. Ἐρέτριαν codd. || 50. Πάφος ἡ πάνορμος conj. Casaub., probantibus Corayo et Groskurdio.

P. 34, 1. Post vocem συγκαταλέξαι codices addunt : φησὶν ὅπερ ζητοῦσιν ἔνιοι, e margine illata. || 8. Codices ita : γενομένην ἐμφαίνει διὰ τῶν ἐπαίνων τῆς παρ' αὐτοῖς εὐτυχίας, καλῶς εἶχεν εἴτ' ἀναλαβεῖν εἴτε καὶ παραλαβεῖν (παραβαλεῖν *l*) εὐτεχνίας καὶ etc.; hæc, viam monstrante Casaubono, in ordinem redegit Corayus. Idem pro ἐμφαίνει dedit ἐκφαίνει. Meinekius legit τῆς παρ' αὐτοῖς εὐτεχνίας καὶ τοῦ : ac sane εὐτυχίας probabiliter nihil est nisi diversa vocis εὐτεχνία scriptura. || 9. καὶ τοῦ] καὶ τὸ codd.; em. Cor. || 14. ἂς] τὰς editt. ex Iliad. ζ, 239. || 15. Post Σιδονίηθεν ante Kramerum in editt. ex Homero addebatur : ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον. || 26. Εὐνέως] Εὔνηος Coray. || 29. ἐνίκα τῷ κάλλει codd. || 50. Ἀριανοὶ] Ἀριμάνιοι

ABC, at in *A* superscriptum et in *C* prima manu in marg. additum est 'Αριανο, in *lnop* et ex correct. in *B* legitur Ἀραμμαῖοι. Post vocem 'Αριανοὶ in *A* secunda manus inter versus addidit καὶ οἱ 'Αρμένιοι, quod hinc habent *ghknopqt*.

P. 35, 3. 'Αρμενίους καὶ ejicienda esse monuit Corayus. ‖ 8. 'Ερεμβοὺς] τρωγλοδύτας codd.; e Casauboni conj. em. Siebenkees. ‖ 16. ὁμοίως] ὅμως Coray. ‖ 25. τὸν] τὴν codd.; em. Cas. ‖ οὔθ'] οὐδ' Coray. Mein.

P. 36, 7 κἀν] ἐὰν codd.; em. Heyne ad Apollodor. p. 418. ‖ 27. λέγεσθαι] γενέσθαι codd.; em. Grosk. ‖ 33. ῥοιβδήσειε Χάρυβδις codd. ‖ 46-50. Hæc fortasse e margine illata esse censet Meinekius.

P. 37, 1. ὥρας] χώρας codd.; ὥρας sec. man. margo *o*. ‖ 2. ἂν add. Kram.; ἐφαρμόττει *kno* Cor. ‖ 6. προσισχομένῳ codd.; προϊσχ. sec. manus in margine *A*. ‖ 13. καὶ ejiciendum esse monuit Coray. ‖ 16. τῷ ναυαγίῳ codd., τῶν ναυαγίων Coray, τῷ ναυαγῷ aut ἐν τῷ ναυαγίῳ Groskurd. ‖ 17. ὑπαλλαγὴν codd.; em. Coray, qui deinde vocem καὶ ejecit. ‖ 23. Γαῦδον] Casaub., Καῦνον codd.; dein Κέρκυραν *l* et sec. m. *AB*. ‖ 28. ἐπιδείκνυμεν codd.; em. Coray. ‖ 39. ὑφ' αὑτοῦ codd. ‖ 42. Εὔναῖον *BCl*, Εὔναιον, supr. νηον, *A*, Εὔνηον. *g* Coray. ‖ 52. Ante ἀρίστην excidisse Ἄλκηστιν τὴν conj. Kram. et Meineke; pro ἀρίστην Spengelius voluit καλλίστην.

P. 38, 2. μὲν ejec. Coray. et Meineke. ‖ 6. ὅ τε ἐξ ἀρχῆς πλοῦς Coray.; ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἦν ὁ πλοῦς conj. Spengel. ‖ 8. ὁσηδὴ] Kramer; ὅση ἡ codd.; ποσὴ sive ὁσηοῦν conj. Groskurd. ‖ 10. ἐκ τῶν ἔτι νῦν δεικνυμένων πεπιστευμένον ἐστὶ καὶ ἐκ τῆς etc. Coray.; καὶ τῷ Μενελάῳ ἐστὶ ἐκ τῆς 'Ομήρου φωνῆς, ἐκ τῶν ἔτι νῦν δ. κ. πεπιστευμένων conj. Spengel. ‖ 11. Αἰαῖα *ClA*, et in *A* suprascr. καὶ ἡ Αἶα ‖ 17. καὶ ante δικαίαν in *A* sec. m. expungitur, ideoque in *ghinop* omittitur, recte utique. ‖ 19. ἃ add. Coray. ‖ 24. ταύτης] ταύτῃ? Mein. ‖ 31. ἐν ἐλεγείᾳ ἧς ἀρχή addita e conj. Meinekii. ‖ 32. ἄρχμενος] *C*, ἀρχόμενος *ABl*. Duos hos versus a docto quodam lectore in margine antiquitus, ut alia poetarum fragmenta haud pauca, adnotatos ac postea in seriem verborum receptos esse censet Kramerus. ‖ 35. 'Ιλλυριοῖο recte Meinekius; 'Ιλλυριΐω super 'Ιλλυρικοῖο scriptum in *A*. ‖ 36. ὄφιος] τάφιον ex Bentlei conj. recepit Meinekius. ‖ 36. τό κεν φυγάδων Coray. et Mein. ‖ 43. τὰ δὲ] τάδε du Theil, Cor., Mein. qui dein pro οὐκ ἀπιθάνως conjecit εὐπιθάνως; Spengelius conj. οὔτε πιθανῶς οὔτε ἀπίστως, quibus omnibus facile caremus. ‖ 48. τὸν Αἰήτην Cor. ‖ 49. τὴν Αἴην suppl. Cor. ‖ 50. Εὔνηον *ABC*. Εὔνεων e correct. *B*.

P. 39, 19. καὶ] om. *ABCl*, in *A* supra scriptum καὶ τῶν, quod hinc migravit in *ghno*, et recepit Corayus. ‖ 17-24. Mimnermi versus ex margine illatos esse monent Kramerus et Meinekius. ‖ 17. οὐδέ κοτ' ἂν] Porso in Adv. p. 276 (ed. Lips.), οὐδ' ὁκόταν codd.; μέγα] Brunk. in App. ad Apoll. Rh. 1, 4; μετὰ codd. ‖ 24. ᾤχετο θεῖος 'Ιήσων in *A* sec. manu punctis circumscripta, in *ghnop* omissa. ‖ 33. οὐδὲ διεψευσμένως codd.; em. Cor. ‖ 35. ἢ τὸν Μεσσήνιον glossatoris esse nescientis Euemerum Messenium ludibrii causa Bergæum vocari ab Antiphane Bergæo 'Απίστων auctore, sicuti βεργαΐζειν dicitur ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀληθὲς λέγειν, post Bernhardyum (ad Eratosth. p. 22) bene monuit Meinekius. ‖ 36. τούτου] Casaub., τοῦτον et τούτων codd. ‖ 28. Θεότιμον *AC*, Διότιμον in *A* suprascriptum. Diotimus quidam Strombichi f. ap. Thucyd. 1, 45. ‖ 40. Χόασπιν codd. ‖ 43. θαυμάζει *al* Coray. ‖ 44. διακόψαντα] *nop*, διακύψαντα *ABCl*. ‖ 47. πόντων] e conj. Krameri; πόντον sec. m. in marg. *o*; τόπων codices.

P. 40, 44. πολὺ] πολλῷ *BC*.

P. 41, 1. τόρνης *B* ex correct. ‖ 7. ἕξεως] ὀξέως *AC*, τάξεως *acl*, editt. ante Kr. ‖ 14. κόχλων *Al*. ‖ 16. φασι *ACl*. ‖ 21. διὰ τοῦ] διά του Cor. ‖ 27. εἰδέναι] ἰδεῖν suprascr. *A*, unde idem in *ghno*, Cor. ‖ 29. Lege λιμνοθάλατταν, ut lin. 15. Ματτιηνοῖς codd. h. loco. ‖ 36. περὶ] ἐπὶ supr. *A*. ‖ 43. μὴ add. e conj. Casauboni.

P. 42, 4. ἐπὶ μεσογέᾳ *B*, μεσογέᾳ etiam *AC*. ‖ 10. Σιρβωνίδα *A*, σερβώνιδα *BCl* et suprascr. *A*. « Sed ε omnes fere codices tuentur paulo post et infra lib. 17, p. 760. 763, 809 ed. Cas. » *Kram*. ‖ 17. Σερβ. suprascr. *A*. ‖ 19. Μοίριδος] ἁλμυρίδος codd.; em. Casaub. et Corayus. Post αἰγιαλοὺς Coray. et Mein. recte, opinor, addunt αἰγιαλοῖς. « Fort. sufficiebat addere τοῖς » *Meineke*, collato p. 687, 45 : τοὺς αἰγιαλοὺς δέ ἐστιν ὁρᾶν ἐοικότας τοῖς θαλαττίοις. ‖ 25. γε] τε codd.; em. Dübner. ‖ 34. τὸ ante ἄλλα καὶ ἄλλα inserunt Coray. et Mein. probabiliter. ‖ 39. οὐχ inseruit Kram. ‖ 41. Verba ταῖς πλημμυρίσιν ἢ ταῖς exciderunt in editt. Krameri et Meinekii. ‖ 44. γίνονται] δύνανται *BCA*, sed in *A* suprascr. γίνονται, « quod est etiam in *l* reliquisque. Quæ scriptura etsi conjecturæ debetur, vera sine dubio est. » *Kramer*. Haud crediderim. Mutatione lenissima scribendum puto αἰφνίδιοι οἰδαίνονται. ‖ 45. ἡμετέραν] Casaub., ἑτέραν codd. ‖ 52. τὰ αὐτὰ] Cor., αὐτὰ τὰ codd. ‖ 53. οὐ τὸ] Casaub., οὐ τῷ *Ac*, οὕτω *Bl*.

P. 43, 11. τοῦ ὑποκ.] τὸ ὑποκείμενον codd.; em. Breq. ‖ 20. Verba τοῦ τῆς Προποντίδος in edit. Krameri exciderunt. ‖ 28. γενέσθαι] Coray., γίγνεσθαι codd. ‖ 35. δεῖ supplevit Cor. ‖ 42. δ' addidit Cor. ‖ 45. οὔτε] τὸ Cor. et Mein., probabiliter.

P. 44, 11. εὐρυοδίνης codd., εὐρυδίνης Eustath. ad Dion. 867, sed ἀργυροδίνης Epit. et Orac. Sibyll. p. 515, recte utique. Similiter Achelous magnam vim limi secum ferens albicantesque aquas volvens apud Dionysium 433 (et 497) ἀργυροδίνης vocatur. ‖ 12. ἐς Κύπρον] ἐς νῆσον Orac. Sibyll. ‖ 18. κάτω φερομένην codd.; em. Cor. ‖ 23. δηλοῖ] Velim δῆλον cum Casaubono, Siebenkees., Corayo, Meinekio. ‖ 27. Particulam δ' ante ἔχει inseruit Kramerus. Præstat legere : κῦμα ἐπιτρέχει [δ], κἂν γαληνότατον ᾖ, ἐπιφερόμενον ἔχει βίαν etc., ut e Casauboni conj. dederunt Coray. et Meinekius vertitque Groskurdius. ‖ 34-38. Uncis inclusa et in marginem rejecit Meinekius, qui in Vindiciis Strab. p. 6 recte monet hæc : « Horum exemplorum primo contrarium docetur ejus quod docere voluit, ut facile intellegitur totum locum Il. 4, 425 comparanti : ibi mare zephyro commotum dicitur, qui ventus Ioniæ oram habitantibus ἀπόγαιος dici non potuit. Neque alterum exemplum Il. 17, 265 habet quidquam, quod Strabonis sententiam illustret. Non dubium igitur mihi videtur, quin hos quoque versus interpolator addiderit. » ‖ 42. ἥ τε] Cum Corayo et Meinekio lege ἡ δὲ. ‖ 44. ἐκ γῆς etc.] Codices ita : ὑπὸ τοῦ κύματος εἰς γῆν ἀναβληθῆναι, οὕτω δὲ καὶ τῶν πλησίον etc. « Corruptum hunc locum variis conjecturis tentarunt viri docti, quarum nulla tamen probabilis est. Casaubonus inserendum esse censuit ὡς ante εἰς, et ἐκ ante τῶν ; Brequigny et Siebenkees οὕτω δὲ καὶ mutarunt in οὔτε δ' ἐκ, Corayus in οὐδ' ἐκ. Qua mutatione nequaquam id, quod res ipsa postulat, effici apparet : neque quod præterea proponit Groskurdius ἀναβληθέντα probandum. Strabonem scripsisse potius crediderim : ἐκ γῆς ἀναβληθῆναι, οὐδὲ καὶ τῶν πλησίον etc. » *Kramer*, cujus conjecturam recepit Dübnerus. Meinekius in Vind. Strabon. p. 7 proposuit : .. ὑπὸ τοῦ κύματος εἰς γῆν ἐκβληθὲν ἀναληφθῆναι, οὐδ' ὥστε ἐκ τῶν πλησίον αὐτῆς (ἀκτῆς?) τόπων εἰς τὸ πέλαγος προπεσεῖν ὑποληφθέντα ὑπὸ τ. κ. In editione tamen Strabonis locum reliquit talem qualis in codicibus exstat. — Ego quam maxime offendor in ineptis verbis τῶν πλησίον αὐτῆς τόπων; neque dubito

quin totus locus in hunc modum sit refingendus : ὥστε νεκρὸν ἢ ... ξύλον ἢ φελλόν, [ὡς] ὑπὸ τοῦ κύματος εἰς γῆν ἀναβληθῆναι [ἔτυχεν], οὕτω δὴ καὶ τὸν παραπλήσιον αὖθις τρόπον εἰς τὸ πέλαγος προπεσεῖν ἀποληφθέντα ὑπὸ τοῦ κύματος. Fieri potest ut verba οὕτω δὴ καὶ tanquam variam lectionem vel glossam ad verba κατὰ τὸν παραπλήσιον αὖθις τρόπον quidam inter versus scripserit, quæ in ordinem verborum irrepentia expulerint vocem ἔτυχε; (Similiter p. 84, 22 pro παραπλησίων in 3 codd. habes glossam τοιούτων); quod si malueris, missis verbis οὕτω δὴ καὶ, post v. φελλὸν pro ὡς insere ἅ. ‖ 46. προσπεσεῖν codd., em. Kr.

P. 45, 7. που χιλίων codd.; em. Mein. ‖ 13. ἀποιδήσεις cod.; em. Mein. ‖ 18. τὰ ejiciendum esse monuit Coray. ‖ 23. ὡς δ' αὔτως καὶ scr. Cor. ‖ Λιπαρέων *ABCl* hoc loco; Πιθηκούσας *Bl*. ‖ 25. Abundans part. μὴ in *A* punctis notatur, in *glinop* omittitur; καίπερ μαθ. dedit Coray. ‖ 35. καίτοι τῶν *Bl* Cor. ‖ 41. Κελχρίας *BC*. ‖ 42. διακόψεις leg. cum Corayo et Mein. ‖ 43. αὐτὰς abundat. ‖ 48. τε, utpote abundans, includendum. ‖ 49. καὶ καθάπερ Cor. ‖ 50. τὴν μὲν οὖν πλημμυρίδα δεῖ codd.; em. Cor.

P. 46, 4. τε] δὲ Cor. et Mein; ὃν addidit Cor. ‖ 11. Cum Corayo et Mein. velim : λόγον [ἢ] κατὰ τὴν νῦν ὑπόθεσιν, τοσοῦτον. ‖ 12. οὐδὲ εἷς] Leg. οὐθ' εἷς cum Corayo, aut οὔτε εἷς, ut Mein. ‖ 16. ἀλλ' ἢ codd. ‖ 25-28. Verba ὥστ'.. ταπεινοτέρας in codd. post v. φαμὲν lin. 31 leguntur; transposuit Kr. ‖ 40. καθ' ἑκάστατε *AC*. « Quid in *Bl* legatur, parum constat; τε om. Coray [et Mein.], quod speciosius quam verius est; καὶ ἑκαστέρω interprr. Paris. et Groskurd. Fortasse Strabo scripsit καθ' ἑκάς ποτε, sed fateor καθ' ἑκάς alio loco me non legisse. » *Kramer*. Legerim : ὅπου νῦν τὰ κ. Γέρρα καθέστηκε, τεναγίζειν. ‖ 41. συνενδούσης Coray. coll. p. 42, 16 ‖ 46. καὶ om. Coray.

P. 47, 9. φήσει Cor. ‖ 17. αὐτὸν] αὐτὴν Cor. ‖ 20. ἢ expunctum in *B*; πλέον τῶν τρισχ. σταδίων ἀπὸ *no* editt. ante Kram. ‖ 44. τἀναντία] marg. *ho*; τὰ μαντεῖα *AClghno*. ‖ 51. Ἴστρον, supra scripto ου *A*; Ἴστρων editt. ante Kr., quod recepit etiam Meinekius, addens fortasse Ἴστρον aut delendum esse aut ante λαβεῖν ponendum.

P. 48, 1. Οἵας] ἃς Cor. ‖ 7. ἔκπληξιν νῦν· εἰ δὲ codd., sed νυνὶ δὲ in marg. *A*; ἄηθες] ἀληθὲς codd., em. Cor. ‖ 9. τὰ περὶ] τὰς π. codd.; em. Groskurd. ‖ 11. τῆς Κυρηναίας] Sic etiam p. 298, 31 : πλεύσαντες εἰς τὴν μεταξὺ Κυρηναίας καὶ τῆς Κρήτης νῆσον... Θήρην. Cf. Steph. Byz. : Θηρασία, νῆσος ἐν τῷ μεταξὺ πόρῳ Κρήτης καὶ Κυρηναίας. Quibus locis pro Κυρηναίας scribendum esse Κυθηρίας censet Meinekius ad St. Byz. p. 313. Aptius scripseris τῆς Ῥηναίας. De situ Theræ insulæ bene doctum fuisse Strabonem liquet e pag. 416; sed fieri potest ut p. 48 et 298 pravo auctori Strabo se addixerit. Pag. 298 laudat Callimachum quem geographum pessimum fuisse constat. ‖ 17. καὶ in *l* omittitur, in *A* punctis notatur manu secunda; ejecit Mein.; ἔχουσαν Epit. ‖ 20. ἔτι προσπλεῦσαι Du Theil et Cor. ‖ 33. ἐξήμεσε] ἐξήρασεν Epit. ‖ 44. ἔκθλιψιν] ἔκλειψιν Cor. et Mein., recte procul dubio. ‖ 49. Post βασιλείαν quædam excidisse probabiliter statuit Groskurd.

P. 49, 7. ἀποφαίνει *ABCl*, ἀποφανεῖ mgo *o* manu sec. ‖ 8. τῆς] τῇ suprascr. *A* et manu sec. *B* e Epit,; quod erat recipiendum. ‖ 9. Ἡρακλείους *B* (?) *mgol*. ‖ 14. ἄλλως] ἄλλων ald. ‖ 19. Νήρικον *C* Epit. Νήριτον supr. κον *A*. « Infra (p. 387, 7) in eodem nomine τ exhibent codd. (etiam Epitome), atque ita scriptum fuisse a Luperco Eustathius ad Dionysium v. 495 refert. Cf. Steph. Byz. v. Νήρικος. Plin. 4, 2. Altera forma hodie legitur in Od. ω, 377. » *Kram*. ‖ 20. In latinis pro *Epiri* lege *continentis*. ‖ 25. Ἴβυκος] Verba poetæ v. ap. schol. Pindar. Nem. 1, 1. ‖ ἐκλεκτὸν *p*; hinc Corayus conj. οἷον καλεῖ τὸν ἐκλεκτόν. ‖ 27. ἠφανίσθη. ἢ περὶ codd. ‖ 28. ὄρος vox ex Epitome addita est; πῦρ scr. Cor.; *montagne de feu* verterunt interpretes gallici; inde ὄρος πυρῶδες conj. Grosk. At quid quæso impedit quin summum Methanæ, peninsulæ διαπύρου, verticem igne elatum esse veteres tradiderint? (Cf. Ovid. Met. 15, 296 seqq.) Sane quidem mons iste non ἑπταστάδιος, sed ne τετραστάδιος quidem (2281 pedum Pariss.); at talia apud veteres geographos non esse premenda in vulgus constat. Vertex ille nunc vocatur Χελώνη. Fieri potest ut nomen hoc post v. κόλπῳ exciderit. Ceterum Methana esse potuit in ditione Hermionica, at non erat ad sinum Hermionicum, sed ad Saronicum. Quæritur utrum Strabo erraverit, an vitio locus noster laboret, quod tollere liceret scribendo aut ἐν τῷ Σαρωνικῷ κόλπῳ aut ἐν τῇ Ἑρμιονικῇ, ἡ Χελώνη· ὄρος ἑπταστάδιον. ‖ 30. εὐῶδες vocem ejecit Cor. et Meineke, rectissime. ‖ 33. προχωσθῆναι mgo *A* m. sec., et Epitome suprascripto σ. ‖ 38. βιστωνίδος *ABCl*. ‖ 39. αἱ δὲ καὶ Cor. ‖ 41. Ἀρτέμητα *ABC*; in *A* supr. Ἀρτεμία. ‖ 44. προχώσεως *A*, Epit. in qua σ suprascr.; Mein. ‖ 45. Ἡσίοδος] vitiose, ut videtur, pro Ἡρόδοτος (v. Herod. 2, 10), quod dedere Cor. et Mein.

P. 50, 3. ἐῶ in *A* addit. sec. m., unde habent *gno* et *B* man. sec. ‖ 5. δὲ add. Kr.; γὰρ Cor. ‖ 9. Πιθηκοῦσαν *BC*. ‖ 11. δὲ καὶ] γὰρ καὶ Cor. ‖ 13. Ῥαγάδας *ACl*, Ῥωγάδας *B*; em. Wesseling ad Diodor. 19, 44. ‖ 16. καὶ κώμας om. Cor. ‖ 17. σατυρεῖς *Al*, σατύρεις *C* ‖ 19. ἀκτῆς ἐχώρισεν ἐκτέμνων πρὸς Κρῆτα πορθμόν codd.; em. Bentleyus; ἐχώρισ' ἀκτῆς, ἐκτεμὼν προβλῆτα πορθμόν, Siebenkees et Coray. ‖ 24. ἐδεψῷ codd. ‖ 28 Φαλάρων supr. νου *A*; Φαλάρνου *l*, Φαλάρου *B*. ‖ 29. Φαλάρου *B* (ex corr.) *CA*, in *A* supr. νου; Φαλάρνου *l*. ‖ 30. ἀνατραπῆναι suprascr. in *A*; idem habent *Bgnol*, editt. ante Kr., Mein. ‖ 31. Λαριεῦσι codd.; em. Cor. ‖ Λαρισαίοις « altero σ secunda manu inserto *A*, qui sic plerisque locis libri IX exhibet hoc nomen, ut scribitur in numis titulisque; reliqui codd. ubique fere σσ habent. » *Kram*. ‖ Σχαρφίαν *BC*. ‖ 35. πρὸ Σχάρφην *BC*, πρὸς Σχ. manu sec. *C*; cum Groskurdio et Meinekio legendum puto πρὸς Τάρφην, collato Hom. Il. β, 532. ‖ 43. Ἀλγωνον codd., em. Cor. ‖ 52. μεταναστάσεων *nol*, sec. m. marg. *AB*, Coray.

P. 51, 2. καὶ ἀτάραχον καὶ τὸ ἀνέκπληκτον *r*, καὶ τὸ ἀτάραχον καὶ ἀνέκπληκτον Cor. ‖ 5. οὓς Χοαράξης *ABCl*; οὓς οὐχ ὁ Ἀράξης *r*, quod probarunt Groskurd et Coray. Ego hunc de Iberiæ finibus locum, ut a re proposita alienum, sic a Strabone non profectum esse, sed ad marginem adscriptum, deinde in verba auctoris receptum esse puto. Ex Apollodori versibus etiam istud Χοαράξης, in quo optimi libri consentiunt, derivandum est. Poeta scripserit :

οὓς χὠ Ἀράξης ὁρίσειεν Ἀρμενίας ἄπο,
Κῦρος δὲ μᾶλλον καί τ' ὄρη τὰ Μοσχικά.

Strabo libro XI neque Cyrum neque Araxem Iberiæ finem ponit. Apollodorus dubitanter meminit fluvii utriusque, quum limites Iberiæ accuratius apud veteres non definiantur alioque tempore fuerint alii. Revera Iberiam olim usque ad Araxem pertinuisse ex iis colligas quæ Strabo habet p. 453, 22. ‖ ὡς] *q* ex corr. et *mgol*; ὃν *ABCl*. ‖ 6. ὁρίζειν *C*. ‖ 10. Αἰνειᾶνες *ABCl*, Αἰνιᾶνες *B*. ‖ 1. Δάτιον codd.; em. editt. ‖ 15. εἰσί] ἐστί *r*. ‖ 19. Τρωρός *ABCl* ‖ 22. Τρήρωνας *ABCl*, Τρῆρας mgo *A*. Verba ἢ ἐκείνων τι ἔθνος post vocem Κιμμέριοι transponenda esse puta Frankius De Callimo p. 110. ‖ 25. αἷμα] αἱμά τι codd.

præter *ABl*; in *A* ante ταύρου aliquid erasum, et primum scriptum fuit αἷμα, ut pateat antea fuisse αἵματι. || 31. Κιμμερίων] deb. Σκυθῶν; verba τοῦ τῶν Κ. βασιλέως om. *r*. || 36. γελοίαν] λέγοιαν *ABCl*, λέγειν *B*; e Tyrrwhitti conj. em. Coray. || 41. καὶ inseruit Ald., probante Groskurdio et Dübnero, adeo ut vertendum esset: *neque in locis inferioribus* (in Ægypto sc., ut quorundam sententia fuit) *notum spirare*. Reliqui editt. istud καὶ non admiserunt, recte, puto. || 46. εἰ δ' ἄρα τι τοῦ 'Ηροδότου, τοῦτ' etc. ex Casaub. conj. Siebenk. et Coray. || 48. λέγεσθαι] γενέσθαι *B* et suprascr. *A*. || 51 et 54 φασὶ et γὰρ tollenda esse patet.

P. 52, 8. [εἰς] suppl. Coray.; idem lin. 12 supplevit literas οὐ || 18. λέγων suppl. Kramer.; καὶ in *B* expunxit manus sec.; om. Cor. || 19. δεικνὺς] sic suprascr. *A* et ex correct. *B*.; δείκνυσι *ABCl*. || 23. ἐπὶ] ἀπὸ codd.; em. Siebenk. de conj. Casauboni. || 25. ἑκατὸν σταδίους Ald. || 27. Βρεττανικῆς *C*. || 31. ἵνα καὶ τὴν *BCB*. || 42. ἴσως om. *B*.

P. 53, 1. 'Ωστιμίους] « 'Ωστιδέους *CB* (ex correct.?) *A* (in hoc αίους sup. δέους); 'Ωστιαίους *l* editt. Quæ nominis scriptura eo certior videri potuit, quod Pytheam ea usum fuisse Stephanus Byz., qualis nunc fertur, tradit s. v. 'Ωστίωνες. Nihilominus certissima est Hagenbuschii conjectura (v. Exercitatio de Ostionibus in Gronov. variis geogr. p. 137) 'Ωστιμίους restituentis, quo ducit ipsa codicum scriptura ex 'Ωστιδαίους corrupta. Nec minus certo idem nomen restituit duobus aliis locis, quorum in altero (p. 53, 44 et 49) bis legitur 'Ωστιδαμνίων, in altero (p. 162, 27) hæc sunt: οὓς Τιμίους ὀνομάζει Πυθέας. De eodem enim populo in omnibus agitur locis. Jam vix dubium videbitur, quin eodem modo Stephani quoque locum corrigendum jure censuerit. » Kramerus. Cf. Ukert. Geogr. 2, 2, p. 336. || 9. Vocem Πυθέας post εἴρηκε inseruit Meinekius; aut Pytheam aut Pythea usum Eratosthenem subintelligendum esse patet. || 15. εὔροι] Aut εὔροις leg. aut εὔροι τις ἄν. Illud velim cum Coray. et Mein. || 24. τῶν ἄλλων] τῶν παλαιῶν Cor. Mein., bene. || 26. [ἀπὸ] τοῦ [δι'] Αἰθ.] Inclusa inseruit Dübnerus; quæ sensum qualem res postulat non fundunt. Probabiliter Xylander et Kramerus conjecerunt: λέγω δὲ [τὸ] ἀπὸ... τῆς 'Ιβηρίας τοῦ [ἀπ'] Αἰθιόπων. Quod recepit Meinekius. Latina in hunc modum refinge: *Dico vero id quod est ab extremis Indiæ usque ad ultima Hispaniæ, duplo longius esse eo quod ab Æthiopico circulo usque ad Hibernicum pertinet*. [καὶ ἀπὸ] τοῦ Αἰθιόπων Seibenkees et Coray.; καὶ ἀπὸ τῶν ἐσχάτων Αἰθιόπων conj. Casaub. || 28. πλέον ἤδη τὸ codd.; em. Cor. || 36. τριακοσίους] πεντακοσίους codd., em. Gosselin. (*Recherches*. etc. t. 3, p. 259 sq.). Cf. p. 91, 701, 786 ed. Cas. || 39. δὴ] δὲ Siebenk. Cor. || 40. ὀκτακοσίοις *BC*. || 44. 'Ωστιδαμνίων codd. || 45. Κάβαιον] Κάβλιον *ABCl*, Κάλβιον Guarin., Ald.; em. Kr. e conj. Hagenbuschii l. l. p. 127. Cf. Marcian. Heracl. in Geogr. Min. t. I, p. 553, 17, et Ptol. 2, 8, ubi vulgo legitur Γόβαιον, sed item Γάβαιον restituendum est ex codice editionis Argentinæ. || 46. Οὐξισάμην] Supra ξι in *A* ponitur κε, unde Οὐκεξισάμην in *g*. || 49. 'Ωστιδαμνίων codd. || 50. φησι, quod codices habent, editiones ante Kr. omiserunt, ac sane ejiciendum est. || 52. τε inseruit Kr.; [ἃ] προστίθησι Cor.; πρὸς τούτοις δὲ πρ. conj. Groskurd.

P. 54, 1. μὴ] inser. Kr.; οὐ ins. Casaub.; τὸ ἔλαττον vel μεῖζον ἢ conj. Grosk.; τὸ πλέον ἢ ἥμισυ τὸ μῆκος τοῦ πλάτους e Breq. conj. Corayus, quod stare nequit; dicendum fuisset τὸ πλέον ἢ διπλάσιον τὸ μῆκος τοῦ πλάτους, quod ipsum reponi voluit Bernhardyus ad Eratosth. fr. p. 64, recepitque Meinekius. || 6. Codices nullam notant lacunam; at patet excidisse quædam, de quibus supplendis in incertissimis conjecturis acquiescendum est. Kramerus tentavit: καθάπερ εἰρήκαμεν· [τὴν γὰρ εὔκρατον καὶ καθ' ἡμᾶς ζώνην μακροτέραν εἶναι καὶ αὐτὴν καὶ], ὡς οἱ μαθηματικοί φασι κτλ. Groskurdius hæc proponit: ... τὴν οἰκουμένην· [μέρος γὰρ εἶναι τῆς εὐκράτου, ἣ περιτρέχει ἅπασαν τὴν γῆν, τὸ λοιπὸν δὲ τὴν ἔξω θάλατταν, καὶ ταύτην σύρρουν εἶναι], καθάπερ εἰρήκαμεν, [καὶ], ὡς οἱ μαθ. φασιν etc. || 13. ὁ δι' 'Αθηνῶν] ὁ διὰ Θηνῶν *AC*, quod in utroque postea mutatum est in ὁ διὰ Θινῶν, sicut etiam legitur p. 54, 21. 56, 25. 56, 40. 57, 37. Verissime Kramerus ubique restituit δι' 'Αθηνῶν Cf. p. 66, 18. 66, 27. 71, 15. 72, 31 et 39. 95, 7. ἐλάττων], οὐκ ἐλάττων, vel potius καίπερ...οὐκ ἐλ. conj. Grosk. || 15. Post vocem 'Ιβηρίαν lacunam statuerunt Casaubonus, Siebenkees. et Groskurdius, quorum hic locum ita supplendum esse putat: ['Ωσπερ οὖν ὅλη ἡ εὔκρατος κατὰ μῆκος ἀπὸ τῆς ἕω πρὸς τὴν ἑσπέραν πολὺ μείζων τοῦ πλάτους ἐστὶ, οὕτω κατὰ φύσιν καὶ τὴν οἰκουμένην, τήν τε καθ' ἡμᾶς καὶ εἴ τινες ἄλλαι ἴσως εἰσὶν, ὡς μέρος οὖσαν ὅλου τοῦ κύκλου, μακροτέραν εἶναι δεῖν ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν.] Οὐδὲ ταῦτα κτλ. || 16. τὰ om. Cor. Mein. || 18. Post v. οἰκουμένης Casaubonus supplendum esse putat: οὐκέτι, Cramerus: οὐκ ἐξ ἴσης. Groskurdius ita: περὶ δὲ τῆς οἰκουμένης, [χωρὶς τοῦ μὴ ἀκολουθεῖν, ὅτι καὶ αὕτη μακροτέρα ἐστὶ, τῷ γεωγράφῳ γε ἀπόχρη, τὸ σχῆμα καὶ μέγεθος εἰπεῖν συμπαραδηλοῦντι καὶ τὸ ποῖόν τι καὶ πόσον μέρος τῆς ὅλης γῆς ἐστι·] καλοῦμεν γὰρ κτλ. || 20. δὲ inclusit Cor. || εἰ] Inter εἰ et καὶ in *A* aliquid erasum; εἴη *CB*; fuerit: ἢ καὶ πλείους εἶεν, quod quidam ad marginem scripserit. || 21. διὰ Θινῶν codd. || 32. τοῦ δὲ *ABCl*; τοὺς δὲ Ald; τοὺς καὶ Corayus; idem Cor. τούτους δὲ proposuit. || 35. μᾶλλον, quod nunc abundat, nonnulli pro μόνον scripsisse videntur. || 37. τοῦτο] τοῦτον *ACl*; in *A* suprascr. τοῦτο; τούτων Cor. || 38. δὲ sec. m. additum in *AB*. || 48. διαιτῶντας codd.; em. Xylander.

P. 55, 1. ὅσην ἱκανοὶ ἐπιγράψαι codd.; em. Cor. || 2. μέρη add. Kr., præter necessitatem. || 6. ἐπινοεῖ codd.; em. Kr. || μὴ om. Cor. || 7. ποιεῖτο *BCl*, ποιεῖται sec. m. in *c* et Coray. || 9. ἢ sec. m. additum in *g*. || 22. ὁποτέρου δὴ ἐστιν Mein. || δηλονότι] mgo *g* m. sec.; διελόντι codd. || 23. καὶ ἐάσας] Kr.; κατάνας codd.; καταινέσαντας Cor.; κἂν ἐάσῃ Pætz. et Mein. || 29. μηδὲ] μὲν δὴ codd.; em. Cor. || 38. 'Αρειανοὺς *ABCl*, 'Αρείους Epit.; fort. 'Αρμενίους legendum esse putat Mein.

P. 56, 32. τοιαύτην] ταύτην Mein. || 40. διὰ Θινῶν codd.

P. 57, 21. Οὐδὲ γὰρ Mein. || 28. ἐπιμαρτυροῦντας codd.; em. Cor. || 37. διὰ Θινῶν codd. || 39. τοσοῦτον add. Grosk.; mox τὸ add. Kr. || 44. παρὰ] περὶ codd.; em. Cor. ἐχόντων codd.; em. Kr. || 47. καὶ inclusit Cor. || 54 ὧν] Cas.; ὡς codd., οὓς Cor.

P. 58, 9. ἔτι] ὅτι codd., em. Kr. || 14. πεντακισχιλίων codd.; em. Cas. || 42. παραψελλίζοντες. Ἤδη δὲ καὶ ἡμῖν ὑπῆρξεν Cor. || 51. καὶ ante βοῦς om. Cor. || 53. Παλίμβοθρα] sic hoc l. codd., ut Stephan. Byz. et Arrian.; infra lib. 15 rectius Παλίβοθρα. || 54. πρὸς 'Ανδρόκοττον codd.; em. Cor.

P. 59, 6. Nulla in codd. lacuna. Argumentum eorum quæ exciderunt, ex iis quæ in sqq. supersunt et p. 56 § 2 leguntur, intervidere licet. Quibus innitens Groskurdius hunc fere in modum lacunam explendam esse censuit: ['Αλλ' οὔτε τὴν δευτέραν πίστιν συγχωρῶν, τὸ ἀπὸ τοῦ 'Ισσικοῦ κόλπου ἐπ' 'Αμισὸν καὶ τὴν Ποντικὴν θάλατταν διάστημα οὐ πώποτε μεμετρῆσθαί φησι, καὶ μεῖζον ἂν εἶναι τῶν τρισχιλίων· οὐδὲ δὴ ἀκολουθεῖν, εἰ καὶ δοθείη ἐκεῖνο τὸ διάστημα, ὅτι τὸ τῶν 'Ινδικῶν ὀρῶν πλάτος μὴ

μεῖζόν ἐστι τῶν τρισχιλίων. Πολὺ δὲ ἧττον ἐγνωσμένον εἶναι, ὅτι ἡ ἀπ' Ἀμισοῦ κατὰ τὰ ὄρη εἰς τὴν ἑῴαν θάλατταν φερομένη γραμμὴ ἐπ' εὐθείας ἐστὶ, καὶ ἐπ' ἰσημερινὰς ἀνατολάς· δεῖν δὲ μᾶλλον, εἴπερ τὸ τῆς Ἰνδικῆς πλάτος δισμυρίων καὶ πλειόνων ἐστὶ κατὰ Δηίμαχον καὶ Μεγασθένη, ἀπαλλάττειν αὐτὴν ἐπὶ θερινὰς ἀνατολὰς, ὥστε καὶ ἡ Ἰνδικὴ αὐτὴ καὶ τὰ ὄρη πολὺ ἀρκτικώτερα ἂν εἶεν ἢ κατὰ τὸν Ἐρατοσθένη. Ἀλλὰ καὶ ταῦτα ὁ Ἵππαρχος οὐκ εὖ λέγει. Τὴν γὰρ ἀπ' Ἀμισοῦ διὰ Βάκτρων φερομένην γραμμὴν οὐκ εἰς ἄρκτον ἀπαλλάττειν, ἀλλ' ἐπ' εὐθείᾳ μέχρι τῆς ἑῴας θαλάττης διατείνεσθαι ὡμολόγηται ἱκανῶς· ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν ἀπὸ Μερόης μέχρι τοῦ Ἑλλησπόντου μυρίους εἶναι καὶ ὀκτακισχιλίους σταδίους, τὸ δὲ ἀπὸ Ῥόδου εἰς τοῦτον διάστημα τρισχιλίους ἢ μικρῷ πλείους. Τὸ αὐτὸ δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου εἶναι δεῖ ἐπ' Ἀμισὸν, διότι ἀμφότερα τὰ διαστήματα ἴσα μέρη δυοῖν μεσημβρινῶν ἐστιν·] εἰ γὰρ ὁ διὰ Ῥόδου κτλ. || 16. ἐνέργεια codd.; em. Xyl. || 17. ὁ αὐτὸς] αὐτὸς ὁ Cor. et Mein. || 22. ἐκεῖνος codd.; em. Cor.; εὖ λέγει sine ἂν, aut οὐδ' [ἂν] ἐκεῖνο εὖ λέγοιτο, Cor.; εὖ λέγει τὸ Casaub.; [ἂν] ἐκεῖνο λέγοι τὸ (adeo ut in sqq. ipsa verba scriptoris apponantur) Meinekius. || 27. παρέχουσι leg. putat Kram. || 35. ὑστέρων sine causa, ut passim, Mein. || 36. ὅσα οὐ codd.; em. Cor.; ὅσα οὖν Cas.

P. 60, 19. φέρε δὴ ἐπὶ τὴν aut φέρε δ' ἐπὶ τὴν leg. suspicatur Cor. || 26. χελώνεια Mein. || 30. τοῦ ὅρου] Xyl., τοῦ ὅρους *ABCl.*, τῶν ὅρων *k* Cor. || Ματτιανῇ *ABCl*, Μαντιανῇ *E*.

P. 61, 13. Μαγαδανία *E*, Βαγαδαονία Coray. e Stephano. || 24. ἂν add. Cor. || 26. Post τελεσφορεῖ part. μὲν inserunt e Casauboni conjectura Siebenkeesius et Corayus. || 27. Lege ἐπιθαλαττιδίοις e Fridemanni conj. || 34. καὶ τουτὶ τὸ γράμμα codd.; em. Kr.; καὶ τὸ ἐπίγραμμα Epit. || 40. Στρατίος Mein. || 45. εἶεν] ἐν codd.

P. 62. 8. ἐπιδείκνυμεν codd.; em. Cor. || 12. ἔσται] Kr., ἐστι codd. || 16. τῆς αὐτῆς] αὐτῆς τῆς bene Grosk., Mein. || 21. ἔθνη post v. Σκυθῶν excidisse putant Kr. et Mein. || 31. γε] τε Cor. || 36. γε om. Cor. Mein. || 50. Leg. τὰ ἀρκτικώτερα.

P. 63, 3 et 6. Καυκασίῳ codd., excepta Epitome. || 6. Βάκτρους *E*. || περὶ] ὑπὲρ *E*. || 13. ταῦτα [καὶ] ἴδ. Cor. Mein. || 17. τόπων] τοιούτων *E*. ὡμολόγει Cor. || 19. σοφῶς] οὐ σοφῶς Cor. || 29. δὴ] Siebenk.; δὲ codd. || 37. ὃ] ὅπερ Ald. || 39. ὅσην] bene ὅσων Cor. Mein.; ὅσον Cas. || 44. εἰπόντος] *B*, εἰπόντας *ACl*, εἰπόντα Cor. || 45. ἀπὸ] leg. ἀντὶ e conj. Penzeli.

P. 64, 6. Ante ἐπὶ adde τῶν e conj. Cas. cum Cor. et Mein. || 10. τῶν τόπων *n* Cor. || 19. οἴεται Cor.; πιστεύων *ABCl*. Cor. || 21. ταῦτα inclusit Cor., om. Mein. || 34. μὴ] μὴν *ABCl*. || 41 et 44, δις additum e Cas. conj.

P. 65, 3. Καὶ τούτων *no* et editt. ante Kr. || 6. Ἀρειανήν *ABC*. || 8. τρόπον] τύπον *E*. || 11. ποιοῦσι, et ex correct. ποιούσαις, *B*, quod recte rec. Cor. et Mein. || 12. Post ὄρει Grosk. suppleri vult ὁρίζεσθαι vel γράφεσθαι. 22. μόνον om. *E*. || 24. ἀποδοὺς *BCE*. Cor. || 25. ὁλοσχερεστέραν mavult Mein. || 29. πλευρᾷ *lA* (in *A* primum scr. πλευρά), πλευράν *BC*. || 43. Τίγρης Ald. || 44. Inclusa e margine illata sunt, monente Groskurdio. || 48. « εἰπεῖν fort. post ἔχειν excidit. » *Kr*. || 49. εἶναι] γεγονέναι prima manus in marg. *A*. || 51. συναγαγεῖν Cor. Mein. || 52. Ante τινας insere [ὧν] cum Corayo; τινας [δὲ] proposuit Cas. || *Ib.* καλεῖν codd.; em. Sbenk.

P. 66, 2. δὴ inclusit Cor., λέγῃ *Al*, λέγοι *C*; λαμβάνειν *ABCl*; em. Xylander. || 11. χιλίους *ABCl*; em. e conj. Cas. || 15. τριακοσίοις *ABCl*; em. Cas. || 21. τοῦ ὅρους codd.; em. du Theil. || 26. μέχρι] Grosk.; καὶ codd. || 33. τῶν δὲ πελαγίων codd.; em. e conj. Casaub.; λέγειν codd., em. Xyl. || 39. Infra p. 620, 52 distantia esse dicitur σταδίων πλειόνων ἢ τρισχιλίων sec. Nearchum, quem exputasse 3300 stadia ex Arriano et Plinio constat. Quare nostro loco post τρισχιλίους excidisse τριακοσίους suspicatus est Gosselinus, probante Groskurdio. At cf. p. 67, 21, ubi item rotundum 3000 st. numerum posuisse auctor satis habet. || 41. Γορτυναίων codices et hoc loco et lin. 50; em. Du Theil. || 42. αὐτὸς *ABCl*. || 43. κατὰ tolli vult Grosk. || 51. περιβαλλομένους codd.; em. Cor. || 53. γινόμενον *ABC* Cor.

P. 67, 22. ἀπομεμέτρηται] Kr. et Mein.; ἀπομετρεῖται codd.; ἀπομετρεῖσθαι Xyl.; ἀπομεμετρῆσθαι Cor. || 24. τούτῳ] Grosk.; τούτων codd. || 42. οὐδὲ] οὔτε Mein.; τὴν ἀπὸ] τὴν τῶν ἀπὸ *C*; leg. τὴν ἀπὸ τῶν || 44. μεσημβρινὴν *ABCl*. || 49. μὴ ὀρθὴν δὲ τὴν ... μεσημβρινήν codd.; γρ. μὴ πρὸς ὀρθὰς δὲ τῇ ... μεσημβρινῇ recens manus in mg.; cod. *o*; μὴ πρὸς ὀρθὴν τῇ etc. conj. Cas.; rec. Breq.

P. 68, 1. ἄλλως] Xyl.; ἄλλο codd. || 7. καὶ αὐτῆς] Xyl.: κατ' αὐτῆς codd. || 20. τὸ συνάμφω] Kr. Mein.; τοὺς συνάμφω *ACl* Cor.; τοῦ συνάμφω *B* Ald.; τὰ συνάμφω Grosk. || 23. τὸ ἀπὸ] Cor.; ἀπὸ codd. || 26 et 31. Ἀθηναίων codd. || 27. μεῖζον ὂν] Cas.; μείζονος codd. || 30. τὸ τοῦ T. Siebenk. et Cor. || 35. πρὸς ejiciendum esse monuit Pætz. || 42. συμβαίνειν] Siebenk.; συμβαίνει codd. || 44. οὔτ' ἂν] ὅτ' ἂν *ABCl*; em. Tyrwhitt.

P. 69, 10. καὶ τὰ μέρη] κατὰ μέρη codd.; καὶ scriptum in mg. *o*; κατὰ μέλη Casaub.; καὶ τὰ μέλη Cor. || 11. ἀρθρώσει] Cor.; ὀρθώσει codd.; διαρθρώσει conj. Kr. Dein pro σημειώδει cum Mein. leg. σημειώδη. Cf. p. 264, 49: σημειωδεστέρας.. περιγραφάς. || 12. καὶ ὃ ... ταμών] In marginem rejecit Mein. || 13. τὸν] τοὺς Cor. ex Odyss. 291. || 14. ἑκατέρας codd.; em. Xyl. || 16. ποιεῖσθαι] Cor.; ποιῆσαι codd. || 25. ὡς [τὸ] τῆς Cor. || 28. εἰκάσῃ ἴσως codd.; em. Cor. || 30. δὲ post τὴν add. Kr. || 35. καὶ ut ejiciendum notavit Kr. In margine *B* legitur: καλῶς καὶ τοῦ βορείου καὶ τοῦ νοτίου μέρους. Hinc Abr. Gronovius conj.: καλῶς εἰς τὰ τοῦ βορείου καὶ τοῦ ν.; Coray.: εἴς τε τὸ βόρειον καὶ τὸ νότιον μέρος. || 37. (ἔθνος) ejiciendum; ὡς ὄντως ἑνὸς Cor. || 42. οὔπω] lege οὕτω e conj. Spengeli. || 47. οὔτε] οὐ τὸ codd., e Tyrwhitti conj. Sbk. || 53. δεῖν] *o* correct., δυεῖν *ABCl*.

P. 70, 7. ἥκιστα δ' ἂν codd.; δ' ejecit Cor.; fort. γ' ἂν leg. censet Mein. || 8. οὐδὲ γὰρ ἂν *BC*. || 13. εἰπόντας *ACl*. em. Breq. || 15. ὥσπερ] *o* in mgine m. sec.; ὅπερ codd. || 17. γὰρ obelo notavit Kr.; παρὰ *o*. || 18. Μεσσήνης *ABCl*. || 21. διεξιὸν] *o* ex corr.; δεξιὸν *ABCl*. || 22. διήκοντα codd.; em. Grosk. || ἐκεῖνο Cor.; dein ὁποτερονοῦν mavult K. || 47. μεσημβρίαν. οὐ δεῖ *ABCl*. || 51. ἔπειτα δὲ καὶ Cor.

P. 71, 5. μέχρι τῆς παραλίας τῆς μεταξὺ margo *o* manu secunda Siebenk., Coray, Grosk. || ἣν addidit Pætzius. || 16. μεσημβρινοῦ πολὺ *AB(?)Cl*; μεσημβρινὸν πολὺ *kno*; in quibus *o* particulam οὐ addidit manu secunda. || 21. γε] τε Mein. || 24. δια literæ delendæ; obelo eas notavit Corayus. || 38. ἔχουσαν codd.; em. e conj. Cas. || 43. εὖ add. Cor.

P. 72, 21. Post εἴρηκεν Groskurdius v. φησίν inserere voluit. || 32. διὰ Θινῶν *A*. || 35. ἂν] ἐν codd.; em. e conj. Cas.; εἰ conj. Salmasius. || 36. πιστευομένη καρποῖς codd.; em. Sbk. || 37. κρᾶσιν] κρίσιν codd.; em. e conj. Salmas. || 38. διὰ Θινῶν *A*. || 42. καὶ obelo notavit Cor. || 44. ἑκάτερον] *no*, corr. *B*; ἑκάτερα *ABCl*. || 52. δύναιτ' ἂν [εἶναι] ἀποδ. e Casaub. conj. add. Siebenk.; Cor., Mein.

P. 73, 1. λέγειν codd.; e Tyrwhitti conj. em. Cor. || 2. καὶ [τὸ] τοῦ lege e Casaub. conj. cum Sbenk., Cor., Mein.; φιλητίου codd.; em. Xyl. || 13. ὀκτακισχιλίων] ἑπτακισχ. codd. Illud, quod res flagitat, habes lin. 19 in cod. opt. || 18. σταδίοις post v. ὀκτακοσίοις add. editt. ante Kr. || 19. ὀκτακισχ.] ἑπτακισχιλ. *BC*. || 21. ζητῶν codd.;

em. Siebenk. ‖ 27. [οὐ] πλείοσιν ἢ χιλίοις legi vult Groskurd., collatis p. 67, 27 et 75, 8. At hæc emendatio quum foret violentior, præstat putare Strabonem h. l. eum numerum designare quem accuratius constituit p. 75, 5, ubi : πλείοσιν ἢ δισχιλίοις καὶ τετρακοσίοις σταδίοις, ut monuit Gosselinus. ‖ 29. παρετίθεμεν Cor., Mein. ‖ 35. ἐπὶ τῶν codd.; em. Xyl. ‖ 43 et 49. καινόν pro κενόν codd.; em. Xyl. ‖ 46. Leg. est aut : τομῇ τοῦ τε διὰ Θαψάκου μεσημβρινοῦ καὶ τοῦ διὰ Πηλουσίου παραλλήλου, aut : τομῇ τοῦ τε διὰ Πηλουσίου παραλλήλου καὶ τοῦ διὰ Θαψάκου μεσημβρινοῦ, quorum hoc adoptarunt Peuzel, Grosk., Mein. In latinis lege : *intersectionem Pelusiaci paralleli cum Thapsiaco meridiano.*

P. 74, 2. ὑπὸ] Cas.; ὑπὲρ codd. ‖ 14. παραλλήλως ἐκείνῃ Cor. ‖ 24. ἔν τι] e Tyrw. conj. Grosk. et Kram.; ἔτι codd.; τι Cor. ‖ 28 ῥᾷον] Kr.; ῥᾴδιον codd. ‖ 29. Verba παράλληλός τε καὶ ἴση e margine illata esse censuit Kramer.; ejecit ea Mein. Vix recte. Bene verba habent, modo pro ἡ αὐτὴ λογισθείη scripseris καὶ αὐτὴ λογ. ‖ 30. ἔλαττον] ἧττον Ald. ‖ 45. διάμετρον codd., nisi quod διαμέτρῳ supra scr. in *o*. ‖ 46. ἂν] Cor., δὴ codd.

P. 75, 8. οὐ πλ.] P. 67, 27 erat οὐ πολλῷ πλ., fort. etiam h. l. ita scribendum, monente Meinekio. ‖ 11. ὅτι ἐπὶ] Cor.; ὅτ' ἐπὶ codd. ‖ 35. ἀφεστάναι] Kr., ἀφιστ. codd. ‖ 36. δὲ particulam post ἐλάττους inseruerunt Penzel, Grosk., Kram. Quo facto, nihilominus locus claudicat. E Spengelii conjectura legendum est :... ἀφεστάναι ἴσον τὰς Κασπίους πύλας Θαψάκου τε καὶ τοῦ Κασπίου, [τοῦ δὲ Κασπίου] πολὺ ἐλάττους ἀφεστάναι τῶν μυρίων, δ. φ. ἀ. Ἐ. τῆς Θαψάκου, [τῆς Θαψάκου] ἄρα etc. ‖ 38. τοὺς, quod inclusit Kr., bene habet. ‖ 39. οὓς] e Tyrwh. conj. add. Siebenk. ‖ 42. τὰς add. Cor. ‖ 44. ἰσημερινὴν] man. sec. in margine *o*; μεσημβρινὴν *ABCl*. ‖ 53. ἐντεῦθεν δ' Ald.; ἐντεῦθεν Cor.

P. 76, 1. ἥτις] *o*, εἴτις *ABCl*. ‖ 4. συντέτμηκε] Cor. in not.; οὖν τέτμηκε codd. ‖ 13. ὅρων] Kr., ὁρῶν codd. ‖ 15. λεχθέντα] ῥηθέντα ante Kr. editt. ‖ 23. ὑπὸ] *o*, ἐπὶ *ABCl*, ἔτι edd. ante Kr. ‖ 35. τῶν Μαλεῶν] Cor.; τῷ Μαλαίῳ *ABCl*, τοῦ μαλ. *E*, τῷ μαλέᾳ Ald. ‖ 39. παρείημεν] Cor., παρίημεν codd. ‖ 46. Χαλκηδόνα *ABCl*. ‖ 50. μὴ] *o* man. sec.; ἢ *ABCl*, οὐ correct. in *B*. ‖ 51. σταδ. ἢ ἐνακισχ.] Grosk.; σταδίων πεντακισχιλίων codd. ‖ 53. τῷ delendum, monente Kr. ‖ δυσμικωτέρῳ *Bno*.

P. 77, 1. τρισχιλίους] Leg. τετρακισχ., ut Breq., Gosselin, alii monuerunt. ‖ 10. δ' ἔτι] Cor., δ' ἔστιν codd. ‖ 18. αὐτὸν] Siebenk.; αὐτὴν codd. ‖ 40. πάλιν] codd.; ταύτην Cor.; παραλίαν Grosk.; κατὰ τὴν Εὐρώπης παραλίαν conj. Kramerus. « Cramerum probarem, nisi ἠπειρῶτις παραλία commode de litorali tractu Asiæ minoris intelligi posset. Ἤπειρος absolute de Asia minore et ἠπειρῶται de Asianis dici ex multis constat scriptorum locis, quos collegit Morus ad Isocr. Pan. 36. » *Meineke* in Vind. Strab. p. 9. At hic vocis usus non obvius est in Strabone, qui p. 389, 25 v. Ἠπειρῶτιν habet de regione Epirotica, quam quominus nostro quoque loco intelligamus nihil impedit, sive legas τὴν Ἠπειρῶτιν παραλίαν vel τὴν Ἠπ. Νικόπολιν.

P. 78, 9. ἐχόμενος *C*, ἐχομένου *B*, ἐχόμενα Cor. ‖ 17. Inclusa ex sqq., ubi τὰς δὲ μεταξὺ τῶν τροπικῶν in codd. desiderantur, huc translata esse monuit Kramer. ‖ 24. οὐχ supplevit Kramer. Interpretes Pariss. vitium latere putabant in πλέον ἤ, cujus loco scrib. proposuerunt περὶ, Groskurdius vero σχεδόν τι. ‖ 28. πεντακισχίλιοι] Breq.; μύριοι codd. ‖ 29. τοῦ add. Cor. ‖ 30. ὥσπερ] Xyl.; ὅπερ codd. ‖ 30. τρισχίλιοι] Epit.; τρισχιλίων *ABCl*. ‖ λέγω] Cum Corayo lege τὸ δ' ἑξῆς μ. τ. ἰσ. λόγῳ δείκνυται etc. ‖ 35. μύρια τρισχίλια πρὸς codd.; bene em. Kr.; olim editt. inde a Breq. ὀκτακισχίλια, omisso μύρια. In Latinis pro *sex millium* lege *sedecim millium*. ‖ 44. οὖσαν codd.; em. Xyl. ‖ 47. δεῖ] Epit., εἰ *ABCl*.

P. 79, 2. περισκίους] Epit., περιοίκους cett. codd. ‖ 14. δὴ om. Cor. ‖ διαιρεῖσθαι *ACl*, διαρεῖσθαι *B*. ‖ 20. ἐνυδροτέραν Epit. ‖ 23. καὶ... τούτων ex Cas. conj. Siebenk. ‖ 28. Post περισκίοις excidisse καὶ τοῖς ἑτεροσκίοις Grosk. censet probabiliter. Ceterum codices : τοὺς περισκίους καὶ τοὺς ἀμφισκίους; quare Grosk. excidisse putavit διοριζομένους ὑπογράφει. ‖ διοριζομένους *Al*. ‖ ἡμισυσταλεῖς] om. Epit., relicto spatio vacuo; ἡμισυσταλέντων conj. Breq.; συστάσεις Casaub., deleto quod præcedit συστάσεις. « Scripserat, ni fallor, aliquis supra ἄλλων inter versus ΗΓΝΣΥΣΤΑΣΕΙΣ, h. e. ἤγουν συστάσεις, quæ postea corrupta atque in ordinem recepta sunt. » Cramer.; μεταλλάξεις conj. Coray. Cf. ἐξαλλάξεις p. 84, 39. Mihi verba in hanc sententiam corrigenda videntur : καὶ τῶν ἄλλων, [ὡς] εἰπεῖ[ν] συντ[ό]μως, τῶν etc.

P. 80, 7. ταύτας Cor. ‖ 14. αὐτοῖς] *o* manu sec.; αὐταῖς *ABCl*. ‖ 17. καὶ γὰρ καὶ τοῦτ' vett. editt. inde a Cas. ‖ 23. καὶ add. Cor.; ὃ addi vult Grosk. ‖ 25. ὁμοειδῶν *ABCl*. ‖ 27. εἰ γοῦν] Epit., εἴτ' οὖν *ABC*. ‖ 33. ὁμοιοειδῶν Epit., ὁμοειδῶν *ABCl*. ‖ 35. γῆν] τὴν codd.; em. Grosk. 38. ὁ Πολύβιος *ABE*. ‖ 43. συνάγειν *B* (?) Ald. ‖ 45. ἐκεῖ] Du Theil, Grosk., Mein.; καὶ codd.

P. 81, 9. αὐτὸν] αὐτῶν *ACl*. ‖ 10. δὴ add. Kr. ‖ 15. Δαρείου] Sic etiam p. 83, 7, adeo ut error Strabonis vel Posidonii esse videatur. ‖ 18. Γέλωνι] « Malim Γέλωνα. » *Mein*. ‖ 19. « καὶ ante Εὔδοξον fort. delendum. » *Mein*. ‖ 20. Κορείων] Kr., Mein., Κορίων codd.; *Proserpinalia* Guarinus, Κορινθίων vett. editt. ‖ 23. Ante καὶ μάλιστα quædam excidisse monuit Groskurdius; suppleri posse ait : ἱστορῆσαί τε κατὰ ἄλλα. Lacunam notat Mein. ‖ 27. αὐτὸν post εὑρεῖν addunt editt. ante Kr. ‖ 27. καταχθέντα] pr. manus addit in marg. *An*.; κατασχεθέντα codd. ‖ 32. ὑπολειφθέντα *BC*. Ald.; ἀποδεχθέντα Cor. ‖ 33. ἡγήσεσθαι Cor. ‖ 34. « Fort. [καὶ] τὸν Εὔδοξον. » *Mein*. ‖ 48. ὑδρείας] ὑγείας codd.; em. Xyl.

P. 82, 4. εὐπόρους Cor. ‖ 6. ταύτοις e Casaub. conj. Siebenk. et Cor. ‖ 7. ἀλλὰ καὶ τῶν ναυκλ. Cor. ‖ 13. ἐξορμίσαι *C*, Breq. Cor. Ibidem ceterisque locis pro Δικαιαρχίαν rectius scribas Δικαιάρχειαν cum Meinekio. ‖ 17. οἷς add. Kr.; καὶ ἐμβιβάσασθαι Cor., ἐμβιβάσασθαί τε Cas.; ἐμβιβάσαι τε Mein. ‖ 28. ἀπογέγραπτο Cor. Mein. ‖ 30. ὁμοροῖεν] ὅμοιοι ἐν codd.; e Tyrwhitti conj. em. Cor. ‖ 40. ἀναδειχθεῖσαν] ἀναχθεῖσαν codd.; Casaub.; *commonstratam* Guarinus. ‖ 41. ἐκφυγεῖν Ald. ‖ 42. κατεσκευασμένον *BC*. ‖ 51. τοῦδε inseri jussit Casaub.; τῆςδε male inser. Kr.; δεῦρο proposuit Mein., quod malim.

P. 83, 3. Versus istos e Mercurio Eratosthenis petitos esse suspicatur Meinekius. ‖ 5. ὁ Ποσειδώνιος] ὅπως codd.; emendari jussit Cas. ‖ 7. αὐτῶν] αὐτὸν Cor. ‖ 8. διήγημα] διάστημα codd.; em. Cas. ‖ 10. πιστευθέντι γὰρ codd.; em. Cas. ‖ 13. πεντακισχιλίους addi jussit Gosselinus; μυρίοις codd. ‖ 20. ἀπολλομένους Ald.; ἀπολλυμένους editt. ante Kr. inde a Xylandro, nec non Meinekius, recte utique. ‖ 43. εἰς τὰ] εἶτα codd.; em. Cas. ‖ 52. καὶ ejec. Cor.

P. 84, 3. φιλέκδημον] « fort. φιλείδημον » *Mein*. ‖ 22. παραπλησίων] τοιούτων *Bno*, editt. ante Kr. ‖ 28. εἶναι om. editt. ante Kr. ‖ 31. Locum corruptum, collata p. 244, 1 sqq., Corayus ita dedit : [οὐ] γενέσθαι... ἔφοδον ἀθρόαν συμβᾶσαν; in notis vero ita legendum censet :... γενέσθαι [κατὰ λῃστείαν οὐ] κατὰ θαλάττης ἔφοδον ἀθρόαν συμβᾶσαν, quæ versione expressimus; recepit etiam Meinekius. ‖ 36. ἔλθοις Cor., quod malim. ‖ 42. ἀναλύσει] ἀλύσει *BC*, editt. ante Kr. ‖ 43. δίκης] δίκην codd., nisi quod δίκης suprascr. in *ho*; ἐν ἀλύσει διηνεκεῖ Cor. ‖ 46. αἱ add. Cor. ‖ 47. περίπτωσιν Cor. Mein. ‖ 48. τε]

δὲ Cor. ‖ δ' ἔθει] e conj. Kr.; δ' ἔθεσι Cor.; δὲ θέσει codd.

P. 85, 10. Κράτητα δ' εἰςάγοντα probabiliter conj. Casaubonus. ‖ 17. ἡ recte om. Epit. ‖ 33. φήσει] Ald.; φησί *ABCl*, φήσεις Cas. ‖ 45. μὲν τὴν] μέντοι Ald. ‖ 46. ἐμβαδὸν] ἐμβατόν codd.; em. Cor. Miror Redslobium (*Thule. Die phœnizischen Handelswege etc. Leipz.* 1855, p. 92) qui ἔμβατον ἐπελθεῖν ita explicuit ut auctor dixerit Britanniæ figuram similem esse ἐμβάτῳ (deb. certe ἐμβάτῃ), *lavacro*.

P. 86, 2. καθ' αὑτὴν] καθ' αὑτὸν Xyl.; κατ' αὐτὸν Casaub. et seqq. editt. ‖ 20. κατωπτευκέναι] καταπλευκέναι et ex correct. κατακεπλευκέναι *B*; τὴν προσάρκτιον Εὐρώπην *B* Ald. ‖ 23. ταῦτα μηδὲ] Cor.; ταῦτα δὲ μήτε... τὸ μὲν οὖν μήτε codd. ‖ 31. ὁ λαοδογ.] ὁ δλας δογματικάς codd.; e Tyrwh. conj. corr. Cor. ‖ 32. ποιοῦνται] ποιεῖται] codd.; em. Du Theil. ‖ 33. ἀλλ' obelo notavit Cor. ‖ 41. οὐδὲ] οὔτε Cor., Mein. ‖ 49. λοιπὸν ejiciendum, monente Cor.; μικρῷ λεῖπον conj. Schweighæuser ad Polyb. t. 4. p. 633. ‖ 50. μὴν] τὸ editt. ante Kr. inde a Xyl. ‖ 53. leg. Σαρδόνιον cum Cor. ‖ 54. προσειλῆφθω male Cor. ‖ ἐπὶ] ἐν *o*, probante Grosk., sed ἐπὶ eo sensu persæpe a Strabone usurpari monet Kr.

P. 87, 3. παιδικῆς] πεδικῆς (suprascr. αι) *h*, Cor., male. ‖ 15. Κέρκυραν *B* Ald. ‖ 17. ἐν δεξιᾷ] Quid hoc loco sibi velint verba ἐν δεξιᾷ non intelligo. Aut transponenda videntur post ἀπὸ δὲ τῶν Κεραυνίων, aut, si Ἰαπυγίαν corruptum est ex Ἰαποδίαν, leg.: καὶ ἐν δεξιᾷ εἰς τὴν Ἰαποδίαν ἀπὸ τῶν Κερ. etc. sublata particula δέ. Hoc vertendo expresserunt interpr. gall. et Grosk. ‖ 22. πλεῖστοι] πλεῖστον *Al*. ‖ 25. φησι codd. ‖ 27. δυσμικώτατα] e conj. Cor. et Grosk.; δυσμικώτερα codd., quod retinuerunt Kr. et Mein. ‖ 30. Σαλμώνιον] Infra lib. X Σαμώνιον codd. præbent constanter. ‖ 33. καὶ ἀπὸ Π. δὲ] δὲ delent editt. ante Kr.; καὶ delet Mein., quod præstat. ‖ 35. δισχιλίους] « τρισχιλίους codd., editt.; sed cum idem intervallum μυρίων δισχιλίων a plerisque haberi et paulo ante et p. 122 Cas. Strabo tradiderit, hunc numerum hic quoque cum Gosselino et Groskurdio restituere non dubitavi. Mutatus videri potest eo consilio, ut triginta millia stadiorum computatis omnibus numeris efficerentur. » *Kram*. ‖ 37. οὐ καλῶς ‖ οὐχ ἄλλως codd.; em. Xyl. ‖ 52 et 54. Σαρδῶνος et dein Σαρδωνίῳ *BC*.

P. 88, 6. Κέρκυραν *B* Ald. ‖ 26. τὰ] additum inter versus in *o*. ‖ 27. οὐκ ἐκλαθόμενος Ald. ‖ 30. τε add. Kr.; καὶ τὸ μῆκος δὲ conj. Cas.; καὶ τὸ μῆκος scr. Cor. ‖ 31. ἐκτιθεὶς Ald. ‖ 35. τοῦ μεταξὺ codd.; em. Schweigh. ‖ 36. προσλαμβάνει ex correct. *B*, Cor. ‖ 45. οἵτινες εἶπον ἀπὸ *lno*, Siebenk. Cor. ‖ 50. οὔτε δὲ τοῦ ex correct. *B*, editt. ante Kr.; recte. ‖ 51. οὔτε.. οὔτε bene Cor.; Mein. ‖

P. 89, 9. ταὐτοῦ] mgo *o*, τὰ τοῦ codd. ‖ 9. ἡ additum e conj. Tyrwh. ‖ 13. τὸν μεταξὺ codd.; em. Tyrwh. ‖ 19. τμήματι codd.; em. Tyrwh. ‖ 22. καὶ διαφορὰν οὐκ ἔχοντα *ro* et *B* man. sec.; καὶ ἀδιάφορα conj. Kr. ‖ 30. ἡ add. Xyl.; καὶ habet *B*. ‖ 46. ἐν ᾧ] ἐν ᾗ codd.

P. 90, 15. τε ejiciendum esse opinatur Kramer; τε καὶ conj. Grosk. ‖ 33. καὶ ὁδεύων] ἡ ὁδ. Cor., quod sane præstat. ‖ 36. ταῦτα] Cor., ταύτας codd. ‖ 37. τὸν ante ἥλιον codd. et editt. ante Kr. ‖ 43. διαπτώματα] ἴδια δόγματα Cor. ‖ 50. ἐφορᾶν] ἐπισκοπεῖν Epit., sed ἐφορᾶν in margine.

P. 91, 7. αὐτῶν.. αὐταῖς] lege αὐτῶν.. αὐταῖς cum Cor. in not. ‖ 8. τούτων] πάντων *BC*; τὰς πίστεις ἁπάντων Epit. ‖ 13. αὐτὴ] Kr.; αὕτη codd. ‖ 16. τῷ πόλῳ] τῷ ὅλῳ marg. *o*, Breq., Cor. ‖ 21. τεταμένων *BCE*. ‖ 25. τὰς... δόξας, τὰς δὲ *ABEl*. ‖ 29. καὶ γῆν Ald. ‖ 29. ὁμωνύμως *E*. ‖ 42. ὁμωνύμους h. quoque l. malunt Cor. et Grosk. ‖ 49. ἔσται] ἐστί *BC*.

P. 92, 5. ἐν om. Siebenk., Cor. ‖ 6. μέσον *B*. Ald. ‖ 12. Verba τοῖς γνωμονικοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις nescio quo casu exciderunt in editionibus Krameri et Meineckii. ‖ 44. τεταμένος *Ek*. ‖ 47. 49. 53. διὰ τῶν πόλων] διὰ τοῦ πόλου conj. Spengel.

P. 93, 6. τούτῳ] τοῦτο *B* Cor. ‖ συγχωρεῖν] *o*, συγχωρῶν *ABCEl*. ‖ 11. ἐᾷ] Cor., ἐὰν codd. ‖ 15. δὲ] δὴ bene Spengel et Mein. ‖ 22. τὸ... τμῆμα] Kr, τοῦ... τμήματος codd. ‖ 27. ἥμισυ] margo *o*; μεῖον *ABCl*; ἐπιφάνεια σημείου Epit. Pal.; ὅμοιον e Xyl. conj. Siebenk. ‖ 29. ἐλάττων e Cas. conj. Siebenk., Cor. ‖ μέρος] *E*, μέρους *ABCl*. ‖ 33. μείουρον] sic codd. h. l. et p. 445, 6; at μυουρίζειν præbent p. 98, 25; unde μύουρον reponendum est cum editt. ante Kr. ‖ 37. τὸ δὲ [πλάτος] *D*. conj. Spengel. ‖ 42. Ante πλέον quædam excidisse probabiliter conj. Penzel, quum in codicum lectione offendat nominativus absolutus, et sententia expressa sit obscurius. Cum Grosk. supplere licet : τοῦ ἰσημερινοῦ [πλέον ἐστὶ τοῦ ἡμίσους τῆς οἰκουμένης καὶ ἔτι] πλέον ἂν εἴη τὸ λοιπόν. Du Theil proposuit lin. 40 : πλάτος μὲν ἔχει· καὶ πλέον ἂν etc. Quod e Cas. conj. Siebenk. dedit πλέον ἂν εἴη ἢ τὸ λοιπόν, Corayus vero cum cod. *r* : πλ. ἂν εἴη τοῦ λοιποῦ, sensum eum quem res flagitat non fundit. ‖ 46. δεῖν] δεῖ, suprascr. δεῖν *o*; δὴ *ABCl*. ‖ 51. Verba καὶ εἴκοσι exciderunt in ed. Krameri. ‖ 54. ἑξηκοντάδων] mgo *o* man. sec. et Epit.; ἑξήκοντα σταδίων *ABCl*.

P. 94, 8. ὡς] bene omis. *E*. ‖ 30. ὑπὲρ] Xyl., ὑπὸ *ABCEl*, ἀπὸ *gh*. ‖ 34. Ῥοξολάνοι *AE*. ‖ 37. οἱ om. *BC*. ‖ 40. Πρεττανίδων *AC*, Βρεττανιδῶν Ald., Βρεττανικῶν edd. ante Kr. Ubique apud Strabonem, sicut apud Ptolemæum reponendum est. Πρετταν. pro Βρ. ‖ 42. ἱστορεῖ *BE*, ἱστορῶν Ald. ‖ 48. Πρεττανικῆς *AC*. ‖ 51. τοῦ ejiciendum esse monuit Kr.; καὶ ejus loco posuerunt vett. editt. inde a Cas

P. 95, 3. Πρεττ. AC. ‖ 4. πολλαχοῦ ejiciendum, notante Cor. ‖ 6. που om. *E*. ‖ 21. Πρεττ. *AC*. ‖ 24. περαιτέρω] προσωτέρω *E*; οὐδὲ] *E*; οὐδὲν *ABCl*. ‖ 25. προσέχοντας add. Cor. ‖ 28. πέρας add. Cor. ‖ 31 et 36. Πρεττ. *AC*. ‖ 40. ἂν om. *Bl* Cor. ‖ 48. ἔτι γένοιτο Cor. ‖ 52. ἔλαττον] καὶ πλέον Epit.

P. 96, 4. τῶν inclusit Kr. ‖ 12. εἰκασμάτων] Kr., οἰκημάτων codd.; ὀργάνων aut οἰκοδομημάτων conj. Tyrwh.; ποικιλμάτων Villebr.; ποιημάτων Pætz.; σχημάτων Cor., Grosk., Mein., quod sane præstat. ‖ 20. μείω] mgo *o* manu sec.; μείζων *ACl*, μείζονα *B* Epit.; μείζω' *ino* et, omisso μή, *E*; μείζων, omisso μή, Ald. ‖ 25. ἐὰν ἀντὶ] ἔναντι *ABCEl*, sed ἐὰν ἀντὶ correct. in *B*. ‖ 35. διὰ add. Xyl. ‖ 37. μικρὸν *E*. ‖ 38. μόνον] κῶνον mgo *o* man. sec., Ald. ‖ 41. γραμμάτων *ABCEl*, γραμμῶν correct. in *B*. ‖ 45. τῆς om. *E*. ‖ 47. Σαρδῶνα *BC*.

P. 97, 1. Καὶ ἄρκτον *E*. ‖ 3. τε inclusit Kr.; præcedens καὶ inclusit Cor. ‖ 10. τίθησιν codd.; em. Cas. ‖ 12. οὓς ἔτυχε τόπους verba huc transposuit Kramer; in codd. leguntur post voc. πλανηθεῖσιν, ubi relinquenda erant. ‖ 20. κρεῖττον *ABCl*, κρείττων *Eno*. ‖ 22. Πρεττανοὺς *AC*. ‖ 24. Τυρρεγέτας *A*. ‖ 27. Ἀρτεμείτην codd.; em. Kr.; πολλῶν [ἄλλων] ἐκεῖνοι Cor.; Casaubonus pro πολλῶν leg. voluit ἄλλων. ‖ 30. ἐκβαλόντων *AC*. ‖ 32. στόλος codd.; em. Cor. ‖ 43. ὡς εἰπεῖν ἁπλούστατα codd.; transposuit Kr.; idem ὡς fort. delendum esse monuit. ‖ 48. ἐλέγομεν Cor. ‖ 52. ταύτῃ] *E*; ταῦτα *ABCl*. ‖ 55. τὸ ante σχῆμα add. Cor.

P. 98, 4. ταύτῃ] Cor.; ταύτης codd. ‖ 5. ἑσπερίας Cas. ‖ 7. καταστρέφουσα editt. ante Kr. ‖ 14. ἐσχάτοις *AEl*. ‖ 16. ἄρκτους *BC*, ἄρκτον *E*. ‖ 21. ἄκρων] *o*, Pletho; ἀρκτῶν *ABCEl*. ‖ 26. ἀπὸ] Lege ὑπὸ cum Cor. et Mein.; δ' recte om. Pletho. ‖ 32. τὴν μὲν γὰρ Ald. ‖ 38. τὴν ante γραμμὴν om. Ald. ‖ 39. πρὸς om. Pleth., Cor. ‖ 44. In-

clusa om. *Al*; vocem ἡμερῶν præbent *BCE*; ἡ μεγίστη τῶν ἡμερῶν correct. in *B*; verba καὶ ἡμίσους add. Groskurd. || 45. Ἴβηρας] Στήλας conj. Grosk. qui post ὁρᾶσθαι excidisse putat : τοὺς πλησιαιτάτους τοῦ Κανώβου ἀστέρας. Melius Mein. conj. : καὶ τοὺς Καβείρους κατὰ ὀρ. || 49. αὐτὸν [εἶναι] ἐκ Cor. || 50. προελθόντα *E*. || 53. ἐκεῖνος ἐντεῦθεν *BC*.

P. 99, 1. ταύτης codd.; em. Xyl. || 3. δυσμικώτερα *E*. μικρῷ] *B*; μικρὰ *ABCl*, μικρὸν Pleth. || 7. ἂν om. *E*; ἑσπερίοις *r* et mgo *o*, αἰθερίοις *ABCEl*; ἀκαθερίοις correct. in *B*. || 15 et 18. Πρεττ. *BC*. || 23 ἥξει] ἕξεισι *E* Pleth. || 26. ἑκατέραν codd.; em. Cor. || 27. ταύτας] Grosk.; ταύτην *ABCl*, ταὐτὰ Pleth. || 29. καὶ τὸ μέγεθος *ABCl*, κατὰ μέγεθος Pleth. || 32. μᾶλλον om. Pletho. || 39. συνησόμεθα] Kram.; συνεχόμεθα codd.; ἐπεχόμεθα correct. in *B*, probante Corayo; συνεχόμενα ἕξομεν Pleth.; συνέχομεν conj. Grosk.; στοχαζόμεθα vel σημειούμεθα Mein.; propius ad codd. accederet συλλεγόμεθα eo sensu quo συλλογιζόμεθα vulgo dicitur. || 43. εὐφυῶς Cor. || 45. ποικίλα *E*. || 48. κατεσπαρμένων *C*, Pleth., Cor. || 50. δ' add. Cor. || 52. ἃς φύσει *ABCl*; τὰς μὲν οὖν φύσει *E*; ὧν αἱ μὲν φύσει διαμένουσιν, αἱ δὲ Pleth.

P. 100, 1. ἡ add. Cor.; καὶ τὰς e Cas. conj. Siebenk.; lacunam notavit Meineke. Vocem μὲν post ἐπιφάνειαν om. Cor. || 4. οὖσαν [τὴν] κατασκευὴν Cor.; ἐκ κατασκευῆς e Cas. conj. Sbenk. || 7. ὥστ' εἰ μηδὲ *ABCl*, ὥστε μηδ' εἰ correct. in *B*. || 16. Λέγομεν οὖν *Er*, Λέγωμεν edd. inde a Cas. usque ad Kr. || 17. ὅτι] « A voce ὅτι incipit fragmentum Vaticanum, cui index præfixus est : Σύνοψις τῶν κόλπων τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης. » *Kram*. || 28. ἐν ἄλλῳ] ἐν ὅλῳ correct. in *B*. Verba καὶ ἄλλῳ e Plethone addita. || 33. κόλποι vocem h. l. posuit e Plethone Kr.; in codd. legitur post v. θαλάττης. || 34. μὲν] Pletho; δὲ Strab. codd. et Synopsis. || 44. ἐπεὶ] ἐπειδὴ *E*. || 49. μᾶλλον συνοικούμενον codd.; transpos. Kr. || 50. τε] δὲ Cor. et Mein. || 52. συνεργεῖ] συντελεῖ *E*. || 54. καὶ οἱ κοιν. *E*.

P. 101, 3. ἔνθεν] ἐντεῦθεν *E*, sed in marg. ἔνθεν. || 4. Ἀρχὴ οὖν, ὡς εἴρηται, τοῦ καθ' ἡμᾶς κόλπου ἐστὶν etc. Synopsis. || 6. περιπλεύσαντι *ABCl*; παραπλ., suprascr. περιπλ., *E*. || 8. Post ἀθρόαν Synopsis addit ἡ μὲν ἐν δεξιᾷ ὀλίγον. || 9 ἑπταστάδιος *E*, ἑπτὰ σταδίοις *ABCl*, ἑπτὰ σταδίων Epit. || 17. τῆς inclusit Kr. || 19. τὸν om. *E* || 27. Σαρδῶον *BCl*, Synops., Epit; pro Σαρδώνιον lege Σαρδόνιον. || 28. τῆς om. *E*. || 33. Πανδαρία *ABCEl* Synops., Παντοδαρίᾳ correct. in *B*, Πανδατερία Mein.; Ποντία] Παντία *ACl* Synops. || 36. Ἀθαλία *ACl* Synops. « Post Πλανασία *C* et Pletho addunt καὶ ἄλλαι, unde orta videntur quæ in Ald. leguntur eodem loco καὶ Ἴλουα. » *Kram*.; Πιθήκουσα Synops., Πιθήκουσαι *BC*, Πιθηκοῦσσαι Cor. || 37. ἥ τε Γυμνησία *ABCl*, Γυμνασία Syn. Pluralem numerum ex aliis Strabonis locis reposuit cum Du Theilio Kramerus; singularem cum aliis retinuit Mein. || 38. Ἔβυσος] Βύσος codd.; quod cur mutaretur, caussa non suberat. || οὐδὲ] οὐδ' αἱ Cor., Mein. || 39. Κόσουρα *ABCl* Syn. || 40. Αἰγίμορος Syn., Pleth.; Λιπαραιῶν codd., Λιπάραι Pleth. || 42. τὴν om. *E*. || 46. τῆς Σύρτεως *E*. || 51. Μῆνιξ *Al* Syn.

P. 102, 1. τὴν] *r*; γῆν *AEl*; γῆν τὴν *BC* || 9. δὲ om. *E*. || 11. τοῦ om. *E*. || 12. μέρη om. *E* Synops. || 15. λεγ.] καλουμένου Syn. || 17. ποιεῖ] πληροῖ Syn. || 20. μὲν om. *Er*. || 22. μὲν αἱ] μόναι αἱ *CE* Syn.; μόναι *B*. Dein lege Ἀψυρτίδες. || 23. Κηρυκτικὴ *ABCEl* Syn.; Κυρακτικὴ *r*, Pletho, Cor. || 24. Μέλινα *ABl* Syn., Μίλλινα *BC*; Κόρκυρά τε καὶ *B* Syn.; Κόρκ. τε καλουμένη Pleth. || 29. τῶν μὲν τρισχιλίων] μὲν om. *E*; τῶν μὲν asteriscis notavit Coray. Fuerit τῶν πεντακισχιλίων. Similiter p. 110, 19 μὲν natum ex πέντε. Numerus hic quadrat cum distantiis, ex quibus a freto Siculo usque ad Elidem supra 5000 stadia Strabo exputat. Quod vulgo legitur τρισχιλίων, multo rectius habet, et ex mensuris, quas de ora helladica et epirotica ipse Strabo affert, colligi potest. At minime inde sequitur Strabonem h. l. scripsisse τρισχιλίων. || 30. τὴν om. *E*; πλέον τῶν *o*, πλεόντων cett. codd. || 31. Κέρκυρα *E* Synops. || 36. Σαρδωνικὸν *ABCl* || 38. τῆς om. *E*. || 39. πεντακοσίων, suprascr. διακοσ., Syn. || 40. τε καὶ om. *E*. || 41. τὸ δὲ] τῷ δὲ Epit., *E*, Pletho, Siebenk.; τῷ δὲ Cor. || 44. Κύπρου] Κνίδου *r* et Pletho; Καρπάθου legi voluerunt Tschuck., Groskurd; verba καὶ Κύπρου ejecit Meineke. Deinde part. δ' om. Pletho cum eoque editt.; idem Pletho post Ἀσίας inseruit ἐν ᾧ, quod recepit Corayus; Groskurdius supplevit [ἐν ᾧ αἱ πλεῖστ]αί τε etc.; Kramerus mavult : ἐν τούτῳ δὲ vel ἐν δὲ τῷ Αἰγαίῳ. Meinekius lacunam notasse satis habet. In Epit. pro τῆς δ' Ἀσίας etc. legitur : τὸ δὲ Ἀσιατικὸν πέλαγος ἔχει τάς τε Κυκλάδας νήσους καὶ Σποράδας etc. Ceterum, si καὶ post. v. Κύπρου omiseris, codices hæc exhibent : ... μέχρι τῆς Ῥόδου καὶ Κρήτης καὶ Κύπρου τῶν πρώτων μερῶν. Τῆς δ' Ἀσίας αἵ τε Κυκλάδες εἰσὶ καὶ etc. Hæc optime quadrant in eam geographiam quam tradit Dionysius Periegetes, qui ex serioris ævi instituto Cyclades et Sporades Asiæ attribuit, deinde autem miro errore Cyprum insulam ita collocat, ut ab oriente ei objectæ sint Echinades insulæ; unde sequitur occidentalem Cypri partem et orientalem Cretæ partem percommode tanquam terminos maris Carpathii vel Ægæi recenseri potuisse. Hanc igitur doctrinam sciolum quendam in Strabonem intulisse, indeque turbas, quibus locus noster laborat, explicandas esse censeo. || 49. ὡς αὕτως δὲ Ald.

P. 103, 1. ἡ μικρῷ πλείους om. *E*. || 11. προσπίπτουσι, *ABCl*, Ald.; προχύπτουσιν *E*, προπίπτουσιν Pletho et Eustath. ad Dion. v. 148. || 13. συνάγουσαι .. ποιοῦσαι] Pletho, συναγούσῃ .. ποιούσῃ *ABCEl* Synops., συνάγουσι.. ποιοῦσι Eustath. l. l. || 16. « δισχιλίους a Strabone scriptum non fuisse post Bochartum (Hieroz. P. 2, p. m. 71, 49) complures, maxime Gosselin. et Groskurd. ad h. l. ostenderunt. Strabo ipse infra VII, p. 309 postquam dixerat Carambim promontorium ab urbe Chersonesitarum 2500 stadia abesse, distantiam inter idem prom. et Criumetopon multo minorem esse tradit. Recte igitur δις delendum censuerunt, quo facto satis concinent cum hoc loco, quæ de eodem intervallo docent Ptolemæus (III, 6. V, 4) et Plinius IV, 26 (ubi nonnisi 1360 stadia s. 170 m. p. exputantur). » KRAMER. His obsecutus Meinekius scripsit χιλίων. Nihil mutandum esse contendo. Sane quidem stadia 1500 ad veram distantiam et ad Ptolemæi et Plinii mensuras proxime accedunt. At hinc argumentum peti nequit. Quodsi in Ptolemæi tabula inter Criumetopon et Carambin nonnisi 1500 stadia intercedunt, monendum simul est in eadem tabula a Bosporo ad Borysthenem nonnisi 2800 stadia esse, dum ex Strabonis computu sunt stadia 3800. Plinius unde numerum suum sumserit nescio, at constat eum Romanos potissimum auctores sequi, qui Ponti ambitum statuerunt multo minorem quam statuit Strabo. Huc accedit quod 2500 stadia non solum Eustathius ap. Strabonem invenit, sed Agathemerus quoque 2, 14 tradit. Quodsi apud Strabonem p. 256, 54 legitur : διέστηκε δ' ἡ Κάραμβις τῆς μὲν τῶν Χερρονησιτῶν πόλεως σταδίους δισχιλίους πεντακοσίους, τοῦ δὲ Κριοῦ μετώπου πολὺ ἐλάττους τὸν ἀριθμόν, facilis conjectura est leg. esse : [οὐ] πολὺ ἐλάττους, adeo ut Strabo rotundum istum 2500 stadiorum numerum nostro loco minus accurate loquens ab ipso Criumetopo ad Carambim exputare potuerit. Ac revera Chersonesus nonnisi 100 stadiis Criumetopo septentrio-

nalior est, sicut recte etiam Ptolemæus statuit. Contra vero luce clarius est Strabonem, qui a Theodosia ad Symbolon portum 1000 stadia computat, non potuisse ab ortu Symbolon portus promontorium ponere quod ex Krameri opinione per mille fere stadia versus meridiem pertinuisset. ‖ 19. τρισχ. ὀκτακ.] ,δ καὶ ω' Epit. ‖ 20. « δισχιλίων] in τρισχιλίων mutandum esse suspicantur Penzel et Grosk., de distantia inter Bosporum et Carambim agi cum Gosselino, sed falso, ut opinor, rati. » *Kramer*. Penzelii sententiam recte probat Ukertus; quonam argumento Krameri opinio nitatur non assequor. Strabo quum usque ad Carambim 2800 stadia computet, fortasse post δισχιλίων excidit ὀκτακοσίων, quod quum in eadem hac linea præcedat, omitti facile potuit. ‖ 30. Διοσκουρίδα Synops. ‖ Καράμβεως, suprascr. ιος, *E*. ‖ 31. εἰσοχάς Mein. ‖ 34. δὲ] δὴ *no* et *B* ex correct. ‖ 42. Θρ. Βοσπ. glossema, ut videtur. ‖ 51. τῆς ἕω *BC*. ‖ κατὰ Ἴσον *ACl*, κατ' Ἰσσὸν Cor.

P. 104. 1. ἐγκυκλεῖ *ABCl* Syn. ‖ 10. ἀνευρεῖν] ἀνελεῖν *E*. 19. νεμομ.] om. *E*, γενομένων *BC*. ‖ 26. καὶ [αἱ] τοῦ Cor. ‖ 27. στόμα e Plethone additum. ‖ 28. Post μέρος fort. addendum esse αὐτοῦ Kramerus dicit. ‖ 20. Διοσκουρίδα *AE*. ‖ 34. Σιδήνην... Φαρνακείας recte Mein. ‖ 36. που om. Mein.; Διοσκουρίδα *ABE*. ‖ 42. Post vocem Λιβύη in *A* lacuna est quæ pertinet usque ad p. 115, 24. « Eadem desiderantur in *hig*; in *g* tamen recentiore manu suppleta sunt quæ sequuntur usque ad verba λοιπὸν εἰπεῖν p. 108, 52. In *np* itidem omnia usque ad finem hujus libri deerant; in *p* autem eadem quæ in g suppleta diximus, post addita sunt. » *Kramer*. ‖ 47. πολιτειῶν *Eo*, πολιτῶν *BCl*. ‖ 48. ἐπεὶ *E*. ‖ 50. ἁμαξοίκοις *E*, ἁμαξικοῖς *BCl*. ‖ 52. τὸ om. *Egp*.

P. 105, 3. περὶ τὸν βίον *B* ex correct., *rv*, Pletho, Cor. ‖ 3. καὶ] *Ev*; καὶ ἃ *BCl*; κατὰ conj. Tyrwh. ‖ 6. πολλοῖς om. *Er* Pleth. ‖ 14. αἱ om. *BCl*; βλάβαι] ἐκάβαι *E*. ‖ 18. γεωργικὸν] mgo *o*; γεωγραφικὸν *BCEl*; γεωργικόν τε καὶ mgo *k*; hinc καὶ τὸ γεωργικόν τε καὶ τὸ γεωγραφικὸν καὶ τὸ πολιτικὸν *v* Ald. ‖ 20. ὥσθ' ὅλων] *E*, ὥστε ὄντων *BCl*; ὥστ' εἰκότως conj. Cas.; ὥστ' ὄντως conj. A. Gronov. Var. Geogr. p. 166; ὡς τό γ' ἐπικρατεῖ mgo *o*, ὥστ' ἐπικρατεῖ *r*, ὥστε καὶ ἐπικρατεῖ *gp*, Pletho, Siebenk., Cor. ‖ 35. τραχηλιμαίων] *E* et Eustath. ad Dion. 287; τραχηλιμέων *BCl*, τραχηλίων *gp* Pletho; τραχηλιαίων editt. ante Kr. ‖ 37. ἑῷον e Grosk. conj. inseruit Kr. vix recte; τὸ πλευρὸν τὸ πρὸς τῇ καλ. Πυρήνῃ proposuit Mein.; τούτοις ἓν ἀποτέμνεται τῶν πλευρῶν, ὄρος ἡ κ. Π., Corayus, quod placet, nisi quod ὄρος, in quo jure offendit Meinekius, mutari velim in ᾧ ὄρος. Piccolo proposuit ὁριζόμενον τῇ κ. Π. ‖ 38. ἡ λοιπὴ] Mein.; αὕτη codd., nisi quod ἡ δ' ἄλλη πᾶσα ἐστὶ habent *gpr*, Pletho et inter versus *k*, quod recep. Siebenk. et Cor. ‖ 42. Ante πενταχισχ. excidisse περὶ suspicatur Kram.; πενταχισχ. δὲ πλάτος editt. ante Kr. ‖ 45. ἀντιπαράκειται *E*. ‖ 49. τὸ μὲν ταῖς] *E* Synops.; τὸ ταῖς μὲν Ἀλπ. *BCl*, quod postea correct. in *C*. ‖ 54. ὁμώνυμος codd.; em. Kr.

P. 106, 7. τὰ τῶν Κελτῶν *hgp*, Pletho, editt. ante Kr. ‖ 8. ποιοῦντα] Cor.; ποιούντων codd. ‖ 14. δέ τι καὶ] e conj. Kram.; δ' ἐστὶ καὶ Synops.; δὲ καὶ codd. ‖ 22. χερσονησίζουσα *E* ‖ 28. σταδίων post ἑπτακ. add. *gp*, Pletho. ‖ 32. Τυρεγγετῶν *C*, Syn.; Τυρρεγετῶν *L*; Τυρεπεστῶν *E*. ‖ 35. Post Ἰλλυρίδα Pletho *gpr* mgo *k* add. καὶ Μακεδονίαν ‖ 40. αἱ sec. manu add. in *k*; in cett. omiss. ‖ 41. τε] Kram; δὲ codd. ‖ 44. τῆς Μαιώτιδος τῆς Ἀσίας ἐστὶ *gp* mgo *k*, editt. ante Kr.; ἤδη post ἐστὶ add. *gpr*, editt. ante Kr; τὸ ἐντὸς *E*. ‖ ὑπὸ τοῦ ὄρους *k*. ‖ 49. πρὸς ἄρκτους Ald.; πρὸς ἄρκτον Pleth. *gpk*. ‖ 49. ἠπείρου ταύτης μέρος, Pletho *gp*. ‖ 51. δὴ] *E*, δὲ *BCl* Syn.

P. 107, 2. τὸν ἐπὶ τῆς Κασπίας θαλ., Pletho *gpr*. ‖ 4. τὰ om. Pletho. ‖ 5. Κασπίας *gp*. ‖ 7. Ἴμαον Cor. ‖ 8. καὶ Σαυρομ. *E*; Σαυρ. vocem ut ab h. l. alienam notarunt interpr. Par. et Cor. ‖ 10. Ζύγοι codd. ‖ 18. Τιβαρηνικῶν suprascr. in *E*., Coray. ‖ 21. καὶ Μυσοὺς om. *E*. ‖ 26. καὶ ἡ Ἐπ. om. *gp* Pleth., inclusit Cor.; καὶ τὴν Ἐπίκτητον Siebenk. ‖ 29. Παροπανισάδες *C*, Παροπαμισάδες *l* Syn. ‖ 30. τὰ om. Pletho *gpr*. ‖ 31. καὶ Λυκάονες om. Pletho *gp*.; si ejicere verba nolis, e Siebenk. conj. legendum καὶ Κατάονες. ‖ 35. νοτίᾳ ταύτῃ] *gpr* Pleth.; νοτιωτάτῃ cett. codd. ‖ 40. οὐχὶ] ἀλλ' *E*. ‖ 41. Γερμανίας *C*.

P. 108, 1. Τραχιῶται codd.; em. Cor. ‖ 8. ταύτην] *E* Synops., ταύτῃ *BCl*, ταύτας *gr* Pletho. ‖ 15. παρδαλῇ *E*, παρδάλῃ *C*, παρδάλει *Bl* Syn., παρδαλέᾳ Steph. Byz. v. Αὔασις. ‖ 16. ταῖς οἰκήσεσι *gpl* Ald. ‖ 22. καὶ asteriscis notavit Cor. ‖ 24. καὶ τῆς Ἀσίας ἡ ἐπ' εὐθείας *gp* Pleth. ‖ 27. καὶ τῆς τῶν Ἰ. Cor. ‖ 33. τούτους *gp*, Pleth., Cor. ‖ 34. Φαρουσίους] sec. man. *B*; Ἀρουσίους *CEl* et pr. m. *B*; Μαυρουσίους *gpk*. ‖ 35. τούτους *BCgp* Cor. ‖ 39. Ἀσβύστας] « Σίντας *BCl*. editt., qui populus cum neque a Strabone præter hunc locum, neque ab alio scriptore his in regionibus commemoretur, Ἀσβύστας, ut rectissime legitur in *E*, restituere non dubitavi. Illi enim his ipsis locis habitabant. V. Plin. 5, 4; Dionys. Per. 211; Herodot. 4, 170; Steph. B. v. Ἀσβύστα. » *Kramer*. At Herodotus Asbystas supra Cyrenen urbem in mediterraneis ponit; eodemque faciunt quæ de sede gentis tradunt Ptolemæus, Callimachus ap. Steph. v. Ἀσβύστα et Dionysius Per. 211. Unus Plinius Asbystarum nomen inter Nasamones et Macas medium ponens paullo aliter statuisse gentemque ad intimum Syrtis majoris recessum ponere possit videri. Strabo vero si inter Gætulos et Byzacios Abystas memorasset, cum ceteris geographis componi non posset. Itaque Epitomatorem Abystarum nomen bene notum in ignotorum Sintarum locum intulisse crediderim. In tractu quo *Sintæ* Strabonis ponendi sunt, Herodotus memorat *Gindanes*, Ptolemæus 4, 3, 12 Πισινδῶν λιμένα. *Cintos* inter Afrorum populos recenset Liber generationum ap. Ducang. ad Chron. Pasch. t. 2, p. 102 ed. Bonn., qui in Ptolemæi codd. (4, 3 p. 265 ed. Willb.) Κίνθιοι, Κινίθιοι, Κινήθιοι vocantur et sub Syrtin minorem collocantur. Alio loco Ptolemæus (4, 5 p. 279) post Nasamones, quos in Marmaricam relegat, Σέντιτας vel Σέντιδας memorat. ‖ 42. Μασυλιεῖς] Μασσαλιεῖς *BCl*, Μασυλεῖς *E*, « quam formam etiamsi Stephanus (v. Μασσύλοι) afferat e Polybio, Dionysiusque confirmet Μασυλῆες exhibens v. 287, tamen propter constantem fere codicum consensum ι ante ultimam syllabam addentium (p. 829. 831. 832 Cas.), a Strabone usurpatam haud crediderim. Unum autem σ et in hoc nomine et in similibus constanter præbent codices optimi ap. Strabonem, duplex servavit Coray. » *Kram*. ‖ 47. γεωργῆσαι *E*.

P. 109, 7. ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς τεταρτημορίων *BCEl*; e Tyrwh. conj. em. Siebenk. ‖ 8. τῶν] *E*, τὸν *BCl*, τῷ Siebenk., τὸ conj. Tyrwh. ‖ 10. τοῖς om. in *BCEl*. ‖ 22. τὰ post διαστήματα addendum cum Cor. et Mein. ‖ 23. μέλλοντα] Cor.; μέλλοντι codd. ‖ 24. ἰσημερινῷ] Cor.; μεσημβρινῷ codd. ‖ 27. δ' οὐκ] Xyl.; δ' αὖ BCl. ‖ 28. καὶ ante ταῦτα add. Xyl.; om. Mein. ‖ 34. τῆς Ἰέρνης editt. ante Kr. ‖ 53. γέγονε] ἐγίγνετο Cor.

P. 110, 7. Ὀκτακοσίους] *m* et mgo *o*; ἑκατὸν *BCl*. ‖ 8. δι' ἀγνωρίστων] Kr., διὰ γνωρίμων *BCl*, δι' οὗ γνωρίμων e Breq. conj. Cor. ‖ 19. μὲν sustulit Cor. ‖ 27. ὑπὸ] ἐπὶ *BCl*, Cor. ‖ 28. τε delendum videri monet Meineke; ἡ sustulit Cor. ‖ 31. τοῦ add. Xyl. ‖ 36. τρία] e Gosselini conj. Kr.: ἑπτὰ codd. ‖ 37. τριακοσίοις] τετρακοσίοις Cor. e Gosselini sent., qui etiam l. 32 legi vult πεντα-

κοσίοις; qui numeri quamvis forent accuratiores, tamen non recipiendos esse bene monet Grosk. || 43. Verba Κοίλης Συρίας καὶ τῆς ἄνω Συρίας corrupta esse cum Groskurdio censet Kramerus. Legendum Groskurdius putat : καὶ τῆς τῶν Σκηνιτῶν Ἀράβων χώρας, ut in latinis indicavit Dübnerus. At bene habet vulgata; nam Cœlesyria laxiore vocis sensu usque ad Ægyptum pertinet (v. p. 643, 50), et ἡ ἄνω Συρία intelligenda est Assyria, quæ item laxiore vocis sensu vocatur. Per utramque transit parallelus Alexandriæ. Τῆς ἄνω Συρίας hoc uno loco mentio fit, at ἡ κάτω Συρία (p. 590, 37 et 623, 23) duobus locis ita memoratur ut opponatur Mesopotamiæ, Babyloniæ, Susidi, adeo ut has esse τῆς ἄνω Συρίας facile intelligatur. || 44. Βαβυλωνίας legi volunt interpretes Paris., Grosk., alii; fort. recte, quamvis etiam Βαβυλὼν vox de regione usurpari soleat. || 47. Lege Σιδῶνα cum Mein.

P. 111, 2. μὲν Cor. inclusit; rectius lin. 3 lacunam notavit Grosk., hunc fere in modum explendam : Καρχηδόνος δὲ ὡς δισχιλίους ἑπτακοσίους τεσσαράκοντα. || 17. Λυσιμαχείας Mein. || 35. τε] δὲ Cor. Mein., recte puto. || 38 φέρεται] φαίνεται Cor. || 51. τούτους] mgo *o*; τοὺς *BCl*.

P. 112, 38. οὐδὲ τοῦ] οὐδὲ τοῦδε τοῦ Casaub.

P. 113, 19. Τεταμένη ex *E* add. Kr. || 34. τὸ Ἰβηρ. *CBl*, τὸν sec. man. in *B*.

P. 114, 3. πρώτοις] πέρασι Cor., in notis addens : ἴσως ἐγέγραπτο πάλαι τοῖς τῆς Λιβύης, ἢ τοῖς πρὸ τῆς Λιβύης. || 7. Κούναιον C. || 10. φησίν] « fort. ὥς φησιν. » *Kram*. || 12. Bene ὑφόρμους Cor. Mein. || 13. δ' οὐ add. Kr.; μὴ δείκνυσθαι Cor. || 14. οὔτε βωμόν] οὔτε γὰρ Ἡρακλέους βωμόν editt. ante Kr. || οὐδ'] Mein.; οὔτ' codd. || ἄλλου τοῦ θεῶν Cor.; ἄλλο τι τῶν θεῶν Ald.; εἶναι post θεῶν add. mgo *n* et editt. ante Kr., || 16. στρέφεσθαι] στέφεσθαι Xyl. conj. || 17. μεταφέρεσθαι quid velit, non assequor; fuisse puto μεταστρέφεσθαι. Dein σπονδοποιησαμένων Cor. et Mein., probabiliter; εὐχοποιησαμένων sive εὐχὰς ποιησαμένων proposuit Gronovius. || 21. ἐπιβαίνειν] e conj. Mein.; ἐπιβάλλειν codd. || 26. καὶ add. Cor. || 28. Verba διὰ τὸ ἐμπίπτειν εἰς τὸν βυθόν fort. delenda esse censet Meineke. || 29. καὶ τοῦτο om. *B*. || 40. δι' αὐλῶν] διὰ ὑγρῶν conj. Kramer., quod vel ob præcedens τούτων (sc. τῶν θυμιαμάτων ἐκ τῶν ὑγρῶν ἀναφερομένων) non est verisimile; δι' ὑαλῶν bene conj. Is. Vossius ad Melam 1, 18 (coll. Seneca Q. N. 1, 6), quod recepit Mein.; δι' ὑδάτων aut δι' αὐλώνων conj. vir doctus a Kr. citatus. || 50. δυνομένου editt. ante Kr.

P. 115, 5. Post ἑσπέραν fort. ῥυεὶς addendum esse, coll. lin. 19, Meinekius putat. || 7. Κελτικοὶ] e Casaub. conj. Cor.; Κελτοὶ *BCl*, Κέλτιοι *n*. || 10. Οὐεττόνων h. l. codd. || 22. Τουρδητ. *E*, Τουρδετ. *BCl*. || 30. ἐτῶν] ἐπῶν e probabili conj. Palmerii Meineke. || 31. δ' add. Kr. || 32. μιᾷ] *l*, ἰδίᾳ *BC*. Ald. || 34. πρὸς νότον δὲ ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν μέχρι τῆς παραλίας τῆς τοῦ Ἄνα μέχρι Στηλῶν codd.; quæ transponendo in ordinem redegit Kramer.; ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἄνα κατὰ τῆς παραλίας τοῦ ὠκεανοῦ μέχρι Στηλῶν proposuit Grosk. || 35. περὶ] Huc usque pertinet lacuna in *Aghi* (v. not. ad p. 104). || 38. δὲ] δὴ Siebenk., Cor. || 43. Βαστιτανῶν *ABC*, Βαστιανῶν *l*. || 47. Καρτηία] Κάλπη codd.; mutavit Kr. e sententia Casauboni, Bocharti, interpr. gall.; Καρτηία urbs vocatur p. 117, 22. 120, 27. 125, 21. || 49. ποτε] τε *BCl*. || 53. Μενλαρία] sic codd.; Μελλαρία editt. ante Kr. et Mein.; Μενραλία (Μενλαρία) Ptolemæus et Marcianus.

Pag. 116, 1. ἐμπορεῖα Cor. || 2. Ζῆλις Kr.; Ζέλις codd.; at Ζῆλις codd. p. 702, 31. || 5. Ἰόζαν] Κωνσταντζίαν leg. opinatur Stiehle in Philolog. t. 10, p. 726, quoniam ap. Plin. 5, 1, 3 legitur : *Julia Constantia Zilis*; at hæc est Libyæ urbs; nostra apud Latinos vocatur *Julia Transducta*, quod nomen ad Tingin perperam refert Plinius. *Joza* vero idem significat quod *Transducta*, uti constat. V. post alios Movers. *Phœn*. 2, p. 631. || 7. Τουρδιτανίας *ABCl*. || 16. Ἑξῆς editt. ante Kr. || 17. Νάβρισσαν] interpres italus et Cor.; Νάβρασιν *ABCl*, ἀνάβρασις Ald. Cf. p. 119, 7. || 19. εἰς τὴν] *E*, ἐς τὴν *A*, ἔστι *C*, ἐπὶ τὴν *B*, editt. ante Kr. || 25. Καιπίωνος] e Vossii (ad. Mel. 3, 1) conj. Coray.; Καπίωνος codd. || πύργος [ὃς] ἵδρυται Cor. || 29. ὥστ' ἔδει Cor. || 27. Λουκεμδουβίαν *ABC*, editt. ante Kr.; Λουκεμβδουβίαν *C*; Λοῦκεμ διβίναν, *lucem divinam*, leg. putat Movers *Phœniz*. t. 2, p. 652, n. 235, quum hoc nomine Veneris planetam cultum fuisse constet. || 37. ἑξήκοντα.. ἑκατὸν... ἑβδομήκοντα]. Hi numeri e Romano auctore petiti pessime habent. Aliquatenus rectiora haberes, si legeres ἑκατὸν... ἑξήκοντα... ἑβδομήκοντα. At longe accuratiora jam Varro tradidit (ep. Plin. 4, 35), quem in his Agrippam quoque secutum esse probabile est, quum alias mensuras Plinius de his non dederit. Is enim a Sacro prom. ad Anam 126 m. p., hinc ad Gades 102 m. p. computat. Quare fieri potest ut Strabonis numeri refingendi sint in hunc modum : [ἑκατὸν καὶ] ἓξ καὶ εἴκοσι... ἑξήκοντα [πέντε]... ἑπ[τὰ καὶ τριά]κοντα. || 41. Τουρδητ.] sic primum fuit in *A*, quod deinde mutatum in Τουρδιτ., ut habent *BCl*. || διαρρεῖ e Cas. conj. Cor.; διαιρεῖ codd. || 43. Καλπητανῶν codd.; em. Xyl. || 47. ἀστητανοί codd.; em. Xyl. || 48 in latinis pro *adjacent* lege *attribuuntur* vel *adjunguntur*. || οἱ ante πολλοὶ inclusit Cor.; οἱ ἔξω τοῦ Ἄνα Κελτικοὶ καὶ πολλοὶ conj. Grosk.; καὶ ἄλλοι πολλοὶ Kram. Post Ἄνα excidisse Κελτοὶ vel Κελτικοὶ et ipse puto; in reliquis nihil offendor.

P. 117, 6. συμμαχίαν Cor. || 14. Βαῖτις] « De nomine Βαῖτις diu dubitatum est, quia ab nullo alio scriptore hujus urbis fit mentio : id quod eo magis mirum videtur, quo nobiliorem fuisse ex hoc Strabonis loco jure colligas. Præterea in Epit., ubi omnes aliæ urbes hoc loco commemoratæ enumerantur, illud nomen non invenitur. Neque multum proficimus conjecturis quibus Mannertus (Geogr. ant. 1, p. 303) tueri studuit codicum scripturam; sed infeliciores sunt suspiciones eorum qui mutari eam jubent, Casauboni, Βαίκυλα proponentis, nomen ab his locis alienum, ut liquet ex Polybio (10, 38. 11, 20), Penzeliique ἐν τῇ Βαιτικῇ conjicientis. Equidem nihil certi affirmo. » *Kramer*. Ni fallor, oppidum quod militibus Cæsar frequentavit, intelligendum est *Asido quæ Cæsariana*, ut apud Plinium 3, 1, 3, 11 legitur in recensu oppidorum conventus Hispalensis; Ἄσινδον ap. Ptolem. 2, 3 p. 113, 27 Wilbg. (*Xerez Sidonia* ævo medio; *Xerez de la Frontera* hodie). Ipsum Ἀσίδω vel Ἄσινδον (Ἀσίνδων?) apud Strabonem reponere sine violentia non licet, sed quum plurima in hoc tractu oppidorum nomina in ιγις exeant, Strabo fortasse repperit formam Ἀσίνδιγις vel Ἀσίδιγις, quam ex codicum scriptura στρατιώτ. ἀσηβαιτις facile eruas. || 17. Ἄστιγις] collato Ptolemæo et Plinio Kramerus, Ἀστίνας *AC*, Ἀστήνας *Bl* Ald., ἄστινα Epit., Ἄστιγα e Cas. conj. Cor. || 18. Μοῦνδα Mein. || 19. Ἀτέγουα] Ἀτέτουα codd.; e Cas. conj. em. Grosk. || Τοῦκις Ald. || Οὐλία] Ἰουλία codd.; em. Surita ad Itin. Ant. p. 412., probantibus Grosk., Ukerto, Kram., Mein.; Penzel. leg. proposuit : καὶ Τοῦκκις, καὶ Ἰτοῦκκις ἢ καὶ Ἰουλία, collato Plinio 3, 3 § 12 : *Tucci quæ cognominatur Augusta Gemella, Ituci quæ Virtus Julia*, quod probabant interpr. gall. || 20. Αἴγουα] Ἔσγουα Strabo scripserit, monente Casaubono. || 23. χιλίους κ. τετρακοσίους] ἑξακισχιλίους κ. τρ. *BCl*, unde ἑξήκοντα κ. τρ. Palmerius, Cor., Grosk.; denique Kramer. : « Strabonem scripsisse

arbitror τριάκοντα καὶ τρ., unde, A in A mutato, alter error ortus est; alteri siglum ϛ ex præcedenti ς aliqua ratione ansam dedit. Abest enim Munda a Carteia 400 fere stadia. » Quæ quidem conjecturæ eo nituntur quod Mundam nostro loco memoratam superesse in hodierno *Monda* sibi persuaserunt. Id vero admitti nequit, neque quidquam est cur quæ in cod. *A* leguntur, vitio laborare putemus. Cf. Index nominum s. v. *Munda;* Forbiger *Geogr.* t. 3, p. 52; William Smith *Dict. of geogr.* t. 2, p. 376. || 29. Μιλήτῳ] Legendum Μιδαείῳ, ut e Lachmanni schedis prodit Kr. || 30. Κονίστοργις] ex Appiano 6, 57 Grosk., Kr., Mein.; Κονίστορσις *ABCl*, Κονίστωρσις Ald. || 31. Ἄστα] Μάστα codd.; em. Xyl. || οἱ Γαδιτ.] Kr., οἱ τουνγαδιτανοὶ *ABCl*, οἱ Τουρδιτανοί edd. ante Kr.; fort. fuit οἱ τὸ νῦν Γαδ. || 45. Κάστλωνος] Kr., Κλάστωνδος *A*, Κλαστῶν *BCl*. Infra bis Κασταών; unde Καστλῶνος dedit Kramer cum Plutarch. Sertor. 3; Κασταλῶνος cum Polybio, Artemidoro, Stephano Korayus, quod præstat. || 46. ἔστι] ἔτι Cor. || 51. Κοτίνους Vossius ad Melam 3, 1, qui eundem locum indicari putat quem Ptolemæus 2, 4 Ὀλέαστρον vocat, unde proveniat *plumbum Oleastrense* (Plin. 34, 49); Κωνσταντίαν conj. interpres gall. Cf. index nom. s. v. *Cotinæ.*

P. 118, 1. καὶ ἠιόνας ὁ ἀνάπλους codd.; em. Siebenk. e Cas. conj., nisi quod ἀνάπλους intactum reliquit, quod mutavit Kramer. || 2. τούτου] Cor., Kr.; αὐτοῦ Mein.; τοῦ *AC*, τὰ *Bl*. || 5. Καρπιτανία *BCl*. || 12. ναυκληρίων Cor. et Mein, recte. || 20. ἐκτεταμένοις codd.; em. Grosk. || 40. ὀκτὼ] ἑκατὸν proposuit Grosk. || 44. αἱ delevit Cor. || 45. ῥύσει] φύσει Siebenk.; dein ἀντιπνέουσαι codd.; em. Cor.; ἀντιπνεούσης Grosk. || 46. τοῖς ναυκλήροις *ABC*, ταῖς ναυκληρίαις *l*, τοῖς ναυτιλίοις Ald.; ταῖς ναυκληρίαις Kr.; leg. cum Cor. et Mein. τοῖς ναυκληρίοις, et dein ex cod. *B* κατακομιζομένοις... ἀνακομιζομένοις. || 51. Inclusa ejicienda esse notavit Kr. || 52. οὖν inclusit Cor.

P. 119, 6. ἐπὶ] καὶ ἐπὶ Cor. || 7. Ὀσ. supplevit Vossius ad Melam 3, 1. || 9. τῷ] Pætz., Cor.; τοῦ codd. || 12. καὶ post πλήμας add. Ald. || Verba διειργομένας ὑπὸ inclusit Cor.; διαχεομένας ἐπὶ conj. Mein. || 13. καὶ πλωτὸν ἀπεργαζομένων *ABC; πόρους πλωτοὺς ἀπεργαζόμεναι l*, Cor., quod præter necessitatem in ἀπεργαζομένας mutavit Kr. Quum optimi codd. πλωτὸν habeant, Meinekius suspicatur leg.: πλωτὸν [τὸ πεδίον]. At sequens genitivus eo potius facit ut putemus pro πλωτὸν olim fuisse πλωτῶν, turbasque ortas esse ex male conflatis scripturis, quarum altera erat :... πλήμας, τῶν διειργόντων τοὺς πόρους ἰσθμῶν πλωτῶν ἀπειργασμένων, altera vero : διειργομένους ὑπὸ τῶν ἰσθμῶν τοὺς πόρους πλωτοὺς ἀπεργασάμεναι. || 15. δ' ἡ] Kr. Mein.; δὴ codd. || 16. πλοῦν [τόν τε] μέχρι e Bekkeri conj. Mein. || 58. παραδιενεχθεὶς] e Tyrwh. conj. Kramer.; γὰρ διενεχθεὶς *BCl*, διενεχθείς, omisso γὰρ, *A; παρενεχθείς* Cor. || 29. τἄλλα *Bl*., πολλὰ Grosk. || γῆς fort. del. censet Mein. || 37. οὐδ' ἡ ἐκ editt. ante Kr. inde a Cas. || 39. χεῖρον codd.; em. Kr. || 40 Lacunam notavit Groskurd., legendum putans νῦν δὲ ἔρια μᾶλλον [καλλίω] τῶν Κοραξικῶν, aut ... μᾶλλον [ἐνάμιλλα τοῖς] τῶν Κοραξῶν. At bene habere codicum scripturam, quum κοραξὰ ἔρια, certum quoddam lanæ nigræ genus, sæpius memorentur, monent Dindorf in Steph. Thes. v. κοραξός, et Mein. || 41. δέ τις *C*, Cor. || 43. Σαλτιῆται] « nemini præter Strabonem commemorati, eamque ob causam in dubium vocati et conjecturis tentati sunt, ex quibus una interp. Parr. est probabilis ad urbem Saltigam in Bastetanis (v. Ptol.) referentium : ac Σαλτιγῖται si scribatur, vix quidquam mutatur in codd. scriptura. » *Kramer*. Kramerum sequitur Meineke. Harduinus et cum eo Groskurdius legi voluerunt : Σαλακιῆται, quod sane præstare videtur, quod tum a codicum scriptura prope abest, tum vero quam maxime commendatur loco Plinii 8, 73 : *et quam* (lanam) *Salacia scutulato textu commendat in Lusitania*. Salacia, a Strabone (p. 125, 46) aliisque memoratur; Saltigam ex uno Ptolemæo novimus. Neutrum opp. in Turditania situm, quare conjecturas istas improbandas esse dixit Ukertus; attamen utrumque oppidum in iis regionibus est, quæ Turditaniæ olim accenseri solebant. Quodsi ipsius Turdetaniæ locum desideras, sponte sese offert *Salpesa municipium*, fort. etiam *Salpe* dictum, adeo ut aut Σαλπ[εσ]ῆται aut nulla fere mutatione Σαλπῆται legi possit. || ἄφθονος] ἄπονος scr. Cor.; in Addendis p. 361 proposuit ἄφθονος.. εὐπορία. || 45. ἀφθονίας] Lege εὐθηνία cum Epit.; εὐπορία scr. Mein. ex conj. Corayi. || 47 λεβορίδας] *o*, Cor. || 49. σχεδόν τι conj. Mein.

P. 120, 1. φθόρον] « Ὠρῶν *B*, Siebenk. et Cor.; θεωρῶν *C*, unde θηρίων Sbk. suspicatus est, ἀέρων Cas., sed cum vox καταστάσει, quæ post λοιμικῇ additur in editt., non legatur in *ACl* (ex *B* nihil video enotatum), alia medicina videatur quærenda. Crediderim scriptum fuisse φορᾷ δέ τινι. » *Kramer*, cujus conjecturam probabilem recepit Meinekius. Pro πόλεμον Piccolo legendum putat πλεονασμόν. || 4. τρέφουσιν] φέρουσιν codd.; em. Cas. || 9 Τουρδιτ. *BCl*. || 10. ναυκλήρων codd.; em. Cor. || γὰρ] δὲ *BCl*. || 12. ἐκπολλαπλασιάσιος *B*, ἐκπολλαπλασιάσεως Ald. (erat ἐκ πολλ.); glossam esse primus monuit Casaubonus. || 10. Τουρδιτ. *BCl*. || 20. αὐξανομένων *Bl*. || 21. λιμνασίαν Cor. « At recte legi γυμνασίαν ostendit Galenus ed. Kuhn. v. 6, p. 709 : κατὰ γὰρ σιωπηλὴν καὶ ἀκύμονα (θάλατταν) χείρων ἡ σὰρξ γίνεται τῶν ἰχθύων ὅσῳ καὶ ἀγυμναστοτέρα. » Meineke. Vind. Strab. p. 17. || 29. μείζονας edd. ante Kr. || 32. ἀπὸ τῆς ἀλέης τῆς ἔξωθεν παλαιᾶς codd.; em. Cor. || 35. Post v. παντάπασιν cod. *l* addit δρυΐ. Cf. Polyb. ap. Athenæum p. 302. || 37. ἐκ] καὶ *l; ἐκ* omis. B; retinuit Grosk. et Kr.; ejiciendum recte censuerunt Salmasius, Cor., Mein. || 39. Post παραλίαν aut post Στηλῶν excidisse βαλάνου monet Kr. || 40. ἡ δ' ἐντὸς] ἐν τῇ δ' ἐντὸς mavult Mein. || 42. ἐκπίπτειν] Mein.; ἐκπέμπειν codd. || 46. πλεῖον] Kr.; πλέον *ABCl*, quod et h. l. et lin. 44 et alibi reponas cum Cor., Mein., aliis. || ἐπιλιπούσης Ald. || 47. παρὰ] παρὰ θάλαττάν τε τὸ *AC*, παραθαλάττιον τὸ *Bl*. « Casaubonus, laudatis Polybii verbis, quæ affert Athenæus l. l. (διόπερ οὐκ ἂν ἁμάρτοι τις λέγων ὃς εἶναι θαλαττίους τοὺς θύννους· εἰσὶ γὰρ οἱ θύννοι οἷον ὕες ἀπὸ τῶν βαλάνων αὐξανόμενοι) hæc proposuit : εἶναί τε ὗν θαλάττιον τὸ ζῷον, codicumque scripturam paullo pressius sequens Tyrwhitt. : εἶναί τε ἄρα θαλάττιον ὗν. Sed ἄρα nemini placebit : malim πως. Infelicissime εἶναι δὲ παρὰ τἄλλα πῖον τὸ ζῷον τοῦτο Cor. » *Kramer*. Fort. ὥσπερ aut καθάπερ leg. conj. Meinekius; εἶναί τι παραπλήσιον ὑὶ τὸ ζῷον proposuit Piccolo; ego Polybii verbis, quæ ob oculos Strabo habuit, insistens legi velim : εἰπεῖν τε παρεῖναι θαλάττιον etc. || 48. ἀπ'] e Polybio; ὑπ' codd.

P. 121, 4. Τουρδιτ. *BCl*. || 6. οὐ γὰρ *B* Cor. || 7. οὐδὲ δὴ codd. præter *l* qui omisit δὴ, cum eoque Cor. || 18. Post Γαλάται cum Kramero supplendum κάλλιστα aut κράτιστα, quorum hoc rec. Mein. || 19. εἶναι κρείττω τὰ μ. *l* et, misso τὰ, *no* mgo *B*. In quibus κρείττω glossa est. Post μέταλλα adde τά τε ex cod. *l* et cum editt. ante Kr. || Κεμμένῳ] sec. man. in marg. *B*; Κιμμερίῳ *ABC*, Κεμμερίῳ *l*. || κἀντεῦθεν *BC*, in *C* tamen τἀντ. m. sec. || 29. ὁ τύπος] corruptum esse recte censent interpretes; οὗτος conj. Salmasius (Plin. Exerc. p. 1081) non improbantibus Corayo et Grosk.; Kramerus et Mein. quid scripserit Strabo in medio relinquunt. Quum in seqq. legamus πρὸς τὸ εἶκον καὶ διαχεόμενον ῥᾳδίως, simi-

liter n. l. legere possis εὐδιάχυτος γὰρ καὶ εἰκτικός. Sed quum sequens vox λιθώδης ex Strabonis mente nonnisi ad argenti naturam pertinere possit, deinde vero τῷ εἰκτικῷ opponi soleat τὸ ἀντίτυπον, nullus dubito quin lacuna potius subsit hunc in modum explenda : εὐδιάχυτος γὰρ ὁ [χρυσὸς καὶ εἰκτικὸς, ὁ δὲ ἄργυρος ἀντί]τυπος καὶ λιθώδης. Codices omnes exhibent λιθώδης; quod in textu legitur λιπώδης, est conjectura Corayi, quam rec. Grosk., Kr., Mein. In notis ad vers. gall. Corayus proposuerat : [οὐ] λιθώδης. ‖ 32. ἀπαναλίσκει *l*. Cor. ‖ 32. ῥείθροις] ἐρύθροις codd.; em. Casaub.; ἐλύτροις conj. Coray. ad vers. gall., sed in sua Str. edit. Casauboni conjecturam sequitur. ‖ 34: ὀρύττεται] θρύπτεται codd.; em. Casaub. ‖ 38. χαλκουργῶν codd.; em. Falconer. ‖ 44. ταχεῖσα] τὰ καινὰ codd.; em. Xyl. ‖ 48. ἀεννάου codd.; em. Cor. ‖ 49. ἀνεκλείπτου codd.; em. Siebenk. ‖ 52. ὡραίῳ] mgo *A* pr. man., οὐρανῷ *ABC*, ὁραίῳ *l*, ῥητορικῷ mgo *hi*. ‖ 54. λόγῳ] fort. πλούτῳ leg. opinatur Meinekius Venerem loci pessundans.

P. 122, 3. προσδοκώντων] προσδοκῶντας editt.; codd. lectionem tuetur Mein. ‖ 4. καὶ ante παραπλ. habet *A*; fortassis fuisse [ἴσην] καὶ παραπλ. conj. Meinek. in Vind. Strab. p. 19. ‖ 6. πρὸς ejecit Cor.; ‖ 7. ἀνατλοῦντα *AB*, ἀναπλοῦντα *C*, ἀνατλοῦνται *l*, ἀναντλοῦνται Ald.; ἀναντλούντων dedit Cor., qui in antecc. recte, opinor, delevit πρὸς, quod h. l. adverbialiter dictum esse nemo crediderit. Ceterum codicum scripturæ produnt lectionem exstitisse vitiosam : καὶ πρὸς τοὺς ἐν αὐταῖς ἀπαντώντων ποταμοὺς πολλάκις, [οἱ] τοῖς Αἰγ. ἀναντλοῦνται κοχλ.. ‖ 8. κοχλίαις] σκολίαις codd.; em. Cor. ‖ τὸν δόλον] τὸν δὲ λόγον οὐ τὸν αὐτὸν εἶναι *l*, Cas., Siebenk., Cor. in editt.; τὸ δ' ὅλον Scaliger conj.; τὸ δὲ λοιπὸν conj. Kr.; τὸν δ' ὄλβον Coray. in not. ad versionem Gall.; Meinekius in Vind. Str. p. 20 legendum putavit : τοῖς Αἰγυπτίοις ἀναντλούντων κοχλίαις τὸν θολόν. οὐ ταὐτὸ δ' εἶναι τούτοις τὸ τέ[λος] καὶ τοῖς Ἀττικοῖς. Quibus admissis, etiam πρὸς præpositionem suam vim habere; sc. ne rivi in fossis et cuniculis colligerentur, sordidas aquas exhauriebant. Quæ quamvis magnopere arrideant, incertiora tamen duxit Meinekius quam ut in editionem suam Str. reciperet. Ad tradita proxime accedit Scaligeri conjectura, quam Corayus in not. ad Strabonem præfert. In exquisita tamen qua utebatur Demetrius dictione istud τὸ δ' ὅλον jejunius videatur. Verba TON ΔΟΛΟΝ manu lenissima mutanda sunt in ΤΟΔ' ΑΘΛΟΝ, τὸ δ' ἆθλον. *Idem*, inquit, *utrisque labor*, *sed non idem laboris præmium*. ‖ 8. τούτοις που] Kr.; τοῦτόν ποτε *ABC*, τούτοις ποτὲ *l*, τούτοις καί ποτε τοῖς Ἀττικοῖς scripsit Cor., at in annot. præfert τούτοις τε καὶ Ἀττ., quod ipse quoque velim cum Grosk. et Mein. ‖ 10. ἀνέλαβον] ἂν ἔλαβον *BC*. Diodorus 5, 37, 1 : ἃ μὲν ἤλπισαν ἐνίοτε λαβεῖν οὐκ ἔλαβον, ἃ δ' εἶχον ἀπέβαλον. Athenæus p. 233, E : ἃ μὲν ἔμελλον οὐκ ἔλαβον, ἃ δ' εἶχον ἀπέβαλον, unde ἔμελλον apud Strabon. pro ἀνέλαβον reponi voluit Mein. Vind. p. 21. ‖ 12. λυσιτελῆ] Fort. leg. λυσιτελεῖν in not. monet Cor., idque rec. Mein. ‖ τοῖς μὲν γὰρ χαλκ. *no* et correct. *B*. ‖ 13. τισιν add. Cor. in not. (collato Diod. 5, 36, 3) et Mein.; τοῖς ἀργυρεύουσι τῶν ἰδιωτῶν Kram. ‖ 15. ἐκ' ἐπιπολῆς Xyl. ‖ 21. φασιν codd.; em. Cor. ‖ 22. ἀργυρομιγῆ codd.; mutavit Kramer; sed in antecc. potius cum Cor. et Mein. pro ἀργυρίῳ et χρυσίῳ legendum fuerit ἀργύρῳ et χρυσῷ. ‖ 24. καὶ ante διαμώσας *C*; spatium vacuum vel plurium literarum capax relinquit *A*, qui in margine manu prima scriptum habet διασμώσας, recte puto; nam pro διαμώσας dicendum fuisset διαμωμένας. ‖ 24. ἐσθητηρίοις *Al*, αἰσθητηρίοις *C*, ἰσθητηρίοις *B*; em. Cor. ‖ 24. ἐπικιστην *AC*, ἐπὶ κίστην *B*, ἐπὶ κίστει *l*, ἐπικάστην *hi*, ἐπὶ κίστῃ, e Casaub. conj. Siebenk., Cor., Grosk.; ἐπὶ κίστην *in modum cistæ* significare opinatur Toup.; eodem sensu Kram. vult : ὡς ἐπὶ κίστην; Meinekius scripsit εἰς κίστην, vix recte; Piccolus conjecit : εἶτα πτίσσειν (Cf. Geogr. m. t. I, p. 126). ‖ 28. εἰκοσι] ὀκτώ *B*, η' *C*. ‖ 29. μυριάδας] μοίρας *AC*. ‖ 35. διαρτᾶσθαι codd.; em. Cas. ‖ 38. μολίβδου *AC*. Mein. ‖ 39. ἀργύρια *ABC*. ‖ 40. δὲ ejec. Cor. Mein.; δὴ Kr. ‖ 41. Legendum : μετέστηκε κτήσεις cum Meinekio, aut ex Piccoli conj. μετέστη ἐγκτήσεις. Hoc malo. ‖ κτήσεις] mgo *hi*, ἐκτίσεις *ABCl*, αἱ κτήσεις correct. in *B*; ἐγκτήσεις Cor. ‖ 42. ἐν δὲ] ἔνθεν codd.; em. Cor.; idem καὶ ante Καστ. ejecit. ‖ Καστλῶνι] Κατάνι *ACl*, Καστάωνι mgo *A* man. pr.; Κασταλῶνι Cor. h.l. et alibi. ‖ 43. μολίβδου *B*. ‖ 46. Καταῶνος codd. ‖ 47. ὃ] ὃν codd.; em. Xyl. ‖ 53. πρὸς] περὶ *k* Cor. ‖ 54. Ἐρύθειαν *E* et sec. m. *A*; Ἐρυθίαν *BC* et pr. m. *A*.

P. 123, 1. Γηρυόνου Ald.; Cor. ‖ βουκολίου codd.; em. Kr.; δὴ τότε γεννήθη conjecit, eaque verba poetæ tribuit Bergkius Poet. lyr. p. 636. ‖ 4. πηγὰς Ald., ‖ 5. κευθμώνων codd.; em. Hermann. ‖ 5. πέτραις *BCl*. ‖ 9. Post. v. Ταρτησσίδα *BCl* addunt καλεῖσθαί φασιν, ex antecc. male repetita; in *C* sec. m. deleta sunt. ‖ 9. καὶ] « Aut καὶ delendum aut aliquid excidisse statuendum est in hanc ferme sententiam : ἔνιοι δὲ Ταρτησσὸν τὴν νῦν Καρτηίαν προσαγορεύουσι, quæ quum infra legantur (p. 125, 20) loco prorsus importuno, videndum est ne in hunc locum, ubi aptissime legerentur, transferenda sint. Carteia enim Calpæ monti vicina erat. » Meineke Vind. Str. p. 23, qui in edit. sua vulgatam liquit intactam. ‖ 10. δὲ] διὰ *l*. ‖ 11. Ἐρυθίαν *ABCl*. ‖ 19. εὐπαροδώτερα *B*. ‖ *Ib.* εἶναι] εἰσὶ *ACl*. ‖ *Ib.* πρὸς τὴν Κελτικὴν ἢ] Corayus post allatas variorum explicationes quas referre non est operæ pretium verba Casauboni repetivit : « nihil habeo quo hunc locum emendem. » Ratio qua Groskurdius vulgatam tueri studet, ferri nequit; nec quidquam proficimus ex iis quæ de Pythea agentes attulerunt Fuhrius et Redslob. Legendum est : τὰ προσαρκτικὰ μέρη τῆς Ἰβηρίας εὐπαροδώτερα [τῶν νοτίων aut exciderunt aut mente supplenda sunt] εἶναι [τοῖς addi velim] πρὸς τὴν Κελτικὴν κατὰ τὸν ὠκεανὸν πλέουσι. In antecedentibus Pytheas dixisse fertur æstum marinum [intellige vehementiorem illum quem inter Libyam et Iberiæ oram meridionalem veteres observarunt] non per totum regnare Oceanum, sed in ora Iberiæ australi nonnisi ad Sacrum usque promontorium pertinere. Consentaneum igitur est eundem Pytheam statuisse juxta boreales Iberiæ partes versus Celticam in Oceano tendentibus faciliorem esse præternavigationem quam juxta oram australem. Atque hoc ipsum est quod ex Artemidoro Strabo retulit, modo sustuleris ἢ particulam, quam cur quidam quæ res sit parum perspiciens addendam esse crediderit, facile intelligis. Offendere sane possis in voce εὐπάροδος, cujus loco εὐπαράπλους exspectaveris; quare ipse olim conjeceram : εὐπαροδώτερα εἶναι πεζοῖς vel πορευομένοις [κατὰ] τὴν Κελτικὴν ἤ, etc.; sed ne sic quidem offensio ista removetur, nec video cur ejusmodi sententiam Artemidorus reprehenderit. Εὐπάροδος h. l. simili modo usurpatur atque εὐπρόσιτος νῆσος dicitur ap. Lucian V. H. 2, 44. et τὰς εὐπρόσοδους καὶ τὰς ἄριστα πλεούσας τῶν νεῶν legitur ap. Philon Belop. p. 104, B. Fortassis ap. Strab. legendum esse εὐπροσοδώτερα censet Piccolous. ‖ 21. δι' ἀλαζονείαν] ejecit Meineke, Byzantini magistelli additamentum esse putans. In promptu est conjicere : τῇ Πυθέου πιστεύσας ἀλαζονείᾳ vel Πυθέᾳ π. νὴ Δί' ἀλαζόνι vel δι' ἀλαζονείαν πλεῖστα φλυαροῦντι, vel tale quid. Eleganter Piccolus conj. : Πυθέᾳ πιστεύσας, οὐδὲ ὑποπτεύσας ἀλαζονείαν. Ad Eratosthenem verba δι' ἀλαζ. referenda esse a veri

simili alienum est. || 27. ἐσχάτην ἤκουεν αὐτήν, *B* Ald. Cor. || 31. δῆλον ejecit Mein. || 32. ἀκούων τὰ *ABC*, ἀκούων om. *l*, ἀκούοντα τὰ Cor. || 34. τόπον *ACl*. || 35. τὸ] τὸν *ACl*. || 36. ζεφύροις *ABCl*, ζεφυρίοις Ald.; em. Cor. || 38. ἴχθος] *m* et ex correct. *ho*; ἔθος *ABCl*. || 40. τὴν μέχρι] *no*, τῶν μέχρι *ABCl*. || 44. φησὶν *ABCl*; em. Cor. || 47. τὸ κατὰ *ABCl*; em. Cor. || 52. στρατία codd.; em. Cor., qui deinde ἡ addit ante v. τῶν Φ.
P. 124, 2. Τουρδητ. *A*, m. sec. *C*; Τουρδιτ. *Bl*. || 4. στρατία codd.; em. Cor. || 6. καὶ ante Ὀδυσσ. bene om. *A*; καὶ ante καθάπερ ejec. Cor. || 13. περι add. Cor. || 14. καὶ recte ejecit Cor. || 14. κακωσάντων codd.; em. Cor. || 18. δὴ inseruit Kr.; οὖν ins. Cor. || *ib*. ἀπελθοῦσιν] Kr., ἀπειθοῦσιν *ACl*, ἀπιοῦσιν *B*. vett. editt. || 19. Verba καὶ τοῖς Ἕλλησι Mein. ejecit, præter necessitatem. In antecc. ante περιλειφθ. inseri velim τε || 21. προλαβόντος ὑπολαβόντος *n* et ex correct. *B*, et editt. ante Kr., recte, opinor. Προαυλοῦντος conj. Piccolo. || 27. Καὶ Ὀδυσσέως pro more suo Meinekius ejecit; καὶ Μενεσθέως leg. esse conj. Cor. probabiliter. || 29. στρατιάς codd.; em. Cor. || 33. ἀποικίσειν *ABl*. || 37. οὐδὲ] οὔτε Cor., ut legi solet in Od. 4, 566. || 43. ἔφαμεν Mein. || 50. χρύσεια codd.; στρατείαν ej. Mein. || 51. ἄπωθεν *BCl*, Mein.
P. 125, 1. Καὶ [γὰρ] τῆς Coray., probabiliter. || 7. φάτναις] φιάλαις Epit., Cor. || 8. Τουρδιτ. *B*. || 10. ὀνομασθῆναι] « Fort. νομισθῆναι. » *Mein*. || 13. ἐγὼ τ' ἂν οὔτ' codd. || 14. οὔτε τὰ codd. || 15. τ' ἔτη καὶ ἑκατὸν *B*. || 18. ἢ γὰρ ... προσαγορεύουσι, utpote glossam, ejecit Meineke; postrema tamen ἔνιοι δὲ Ταρτησσὸν etc. fortasse in p. 123, 9 transponenda esse suspicatur. || 19. ἢ ἴσον τούτῳ τοῦ Ἀνακρέοντος codd.; μὴ ἴσον τούτῳ [τὸ] τοῦ Ἀνακρέοντος ex Tyrwhitti conj. Siebenkees. et Cor. Ὁ νοῦς (Corayus inquit) : Ἢ οὕτω τις ἂν νοήσειε τὸ τοῦ Ἀνακρέοντος, « Οὐ βούλομαι βασιλεῦσαι ἴσον τῷ Ἀργανθωνίῳ, τῷ ζήσαντι ρν' ἔτη », ἢ ἁπλούστερον « Οὐ βούλομαι πολὺν χρόνον βασιλεῦσαι τῆς Ταρτησσοῦ. Kramerus dedit :.. τις (ἢ) ἴσον τούτῳ τὸ Ἀν., addens « Malim collocare τὸ Ἀν. ante ἴσον. » Meinek. vulgatam retinuit, in sqq. vero scripsit : ἢ κοινότερον οὕτως, Ταρτ. Quæ quidem omnia claudicant. Legerim : ἢ γὰρ τοῦτον (Arganthonium Herodoti) δέξαιτ' ἄν τις ἢ ἴσον τούτῳ, [ἐν τῷ] τοῦ Ἀνακρέοντος, ἢ κοινότερον [« ἔτη ρν' »] ἀντὶ τοῦ πολὺν χρόνον Ταρτησσοῦ βασιλεῦσαι, aut : ἢ γὰρ οὕτος λέγοιτ' ἂν ἤ τις ἴσος τούτῳ etc. Piccolus proposuit : ἢ γὰρ τούτῳ δέξαιτ' ἄν τις προσῆκον τὸ τοῦ Ἀν. || 24. ἢ e Groskurdii conj. addidit Kramer.; γειτνίασιν ὡς δ' εἴρηκε scripsit Mein. Neutro opus est, si cum Schweighæusero (ad Polyb. t. 4, p. 640) et Corayo ante διὰ τὴν συγγένειαν inserueris καὶ, quam partic. in *B* addidit manus secunda. || 37. τογάτοι (τογᾶτοι Mein.) Kram., ut jam voluit Coray.; στολάτοι codd.; στολάται λέγονται ἢ τογάτοι mgo *r*. || 42. Lege ἐκβολαὶ cum *BC* et editt. ante Kr. || 43. εὐθύπλοιαι codd.; εὐθυπλοίᾳ em. Cor., qui deinceps pro corruptis στάδιοι δ' εἰσὶ δέκα scripsit στάδιοι διακόσιοι δέκα, quum tot fere sint stadia a promontorio Barbario (*Cap Espichel*) ad ostia Tagi. Probat hæc Groskurdius. Contra Kramerus : « Sed ex sequentibus jure colligas plura intercidisse, in quibus ea turris videtur commemorata esse, cujus paullo post mentio fit. Brequignius vero et Groskurdius post v. Βαρβάριον quædam excidisse rati, alter ἐνταῦθα δὲ πύργος ἵδρυται, alter καὶ πύργος ἐν αὐτῷ ὑψηλός inserendum esse conjiciunt : quæ quam incerta sint, monere vix attinet. Multo audacius etiam Corayus πύργου in ἄκρου mutandum esse suspicatur. » Deinde codices habent : ὑδρεύονται εικον λακκια (sic), quorum loco Corayus et Groskurdius dederunt : ἵδρυνται (hoc e Xyl. conj.) Ὀλισίπων καὶ Λάκκια, in quibus Λάκκια, ignoti oppidi nomen, fortasse corruptum sit. Brequignius in λάκκια latere putavit λακκαῖα. Quo arrepto, Kramerus scripsit ὑδρεύονται εἴ που λακκαῖα [ὕδατα]. Krameri rationes probavit Meinekius, nisi quod ὕδατα istud repudiavit. Ego hæc omnia nihili esse censeo. Ac primum quidem ut continua esset oræ Ibericæ mensuratio, dicendum erat quotnam stadia sint a Sacro promontorio ad ostia Tagi; deinde vero εὐθυπλοίᾳ vox non potest ad navigationem referri quæ sit a Barbario promont. ad ostia Tagi; ibi enim alia quam recta navigatio locum habere non potest; contra patet εὐθυπλοίᾳ verbum pertinere ad rectam præternavigationem sinus illius, quem Strabo a Sacro promontorio a Tagi ostia patere dicit. Ejus vero sunt mille stadia, στάδιοι Α (Δ codd.). Porro, quemadmodum in australi Iberiæ litore complura sunt æstuaria, sic etiam Barbario promontorio æstuarium subjacet, quod olim longius etiam quam nunc in terram penetraverit. Exeunti autem in æstuarium fluvio imposita est Salacia urbs (*Alcacer do Sal*), quæ a Barbario pr. quadringenta quinquaginta fere stadia distat. His monitis, quidnam Strabo scripserit facile intelligitur. Lege : ἐφ' ἧς εὐθυπλοίᾳ στάδιοι ͵α. Εἰσὶ δὲ καὶ ἐνταῦθα ἀναχύσεις, ὧν μία ἐπὶ πλείους ἢ τετρακοσίους σταδίους ἀπὸ τοῦ λεχθέντος [ἀκρω]τηρίου, καθ' ἣν πορθμεύονται ἐπὶ Σαλάκειαν. Quod codices post vocem ἐνταῦθα habent δὲ καὶ correctionem indicat vocis corruptæ δέκα. Πύργου loco ἄκρου scripturus Corayus a vero abfuit proxime. Quam facile τηριου in πυργου abierit satis patet. Πορθμεύονται pro ὑδρεύονται scripsi, coll. p. 119, 14 : ὥστε πορθμεύεσθαι ἐκ τῶν ποταμῶν εἰς τὰς ἀναχύσεις κἀκεῖθεν δεῦρο. Salaciæ mentionem n. l. latere jam Xylander suspicatus erat, qui leg. proposuit : καθ' ἣν ἵδρυνται Ἵππων καὶ Σαλάκεια. || 50. γένωνται codd.; em. Mein.
P. 126, 1. νησίον] νῆσον codd.; em. Siebenk. || 3. εὐαλδὲς] εὐαλτὲς *ABC*; εὐαλδὲς mgo *A* man. prima et correct. in *B* manu secunda; εὐαλθὲς *l*; εὐαλσὲς e Cas. conj. editt., quamvis aliunde non nota vox sit dubitesque Strabonem silvas juxta vineas in insulula ista memorasse; εὐαλδὲς quod Kramerus recepit, prava est vett. scribarum conjectura; certe insulam εὐαλδῆ dici posse aliunde comprobandum foret. E codicum scriptura εὐαλτὲς elicere possis εὐανθὲς, inserta litera θ; at malim εὐέλαιος, quam vocem apud Strabonem duobus habemus locis, quorum altero (p. 583) Cyprus insula, similiter ac nostra hæc, esse dicitur εὐέλαιος καὶ εὔοινος. || 4. κατὰ Μόρωνα (*al Merim*) πόλιν εὖ κειμένην] κατὰ λόγον ἀπολιπεῖν κειμένην codd.; e Casauboni conj. em. Cor., nisi quod εὖ ex εἶν elicuit Groskurdius, qui in antecc. scribi voluit : κατὰ Λαγγόβριγα πόλιν, quoniam Ptolemæus (2, 4, p. 116, 5 ed. Willberg.) Λαγκόβριγαν eo fere loco ponit quo oppidum a Strabone memoratum ponendum est. At in Itin. Ant. Langobriga multo longius versus boream collocatur; neque diversam ab illa esse Ptolemæi Langobrigam putaveris, quum alia quoque hujus tractus oppida justo longius meridiem versus Ptolemæus removerit; contra vero ex ipso hoc tabularum Ptol. vitio colligas Moron opp. Strabonis idem esse cum Myrobriga, quam Ptolemæus in parallelo Barbarii promontorii collocat. || 12. πλευροῖς e Casaub. conj. Groskurd. et Kramer.; πλίθροις codd.; πλημμύραις vel πλήμαις vel πλημυρίσιν Coray.; Meinekius cum Kramero dedit πλευροῖς, at in præfatione dicit : « Servanda erat quamvis corrupta librorum scriptura πλίθροις. » Ego manu lenissima corrigo κλείθροις quod Meinekio quoque (Vindic. p. 25) in mentem venit. Tagus, in amplum lacum diffusus, ad ipsum exitum in angustas fauces coarctatur, quæ aptissime vocantur τὰ κλεῖθρα τοῦ ποταμοῦ, sicuti Bospori Thracii pars apud Dionysium Byz. et etiam nunc apud nautas τὰ Κλεῖθρα Ponti vocatur.

Similiter Euripides (Med. 213) Hellespontum Πόντου κλῇδα dicit. || 13. ἐπετείχισε τὴν Ὀλυσιπ[ῶνα], ὡς ἂν ἔχοι] ἐπεχείρησε τὴν ὅλοσιν ὡς ἂν ἔχοι codd.; ἐπετείχισε τινὰς πόλεις male conj. Casaubonus; nec melius ἐπεχείρησε τὴν ἅλωσιν Corayus, quem sequitur Groskurdius. Quod in nostra editione legitur, debetur Kramero, quem sequitur Meinekius, nisi quod hic scribere maluit τὴν Ὀλυσιπῶνα, ἵν' ἂν ἔχοι. At Casauboni istud ἐπετείχισε non erat probandum; in ἐπεχείρησε latet ἐπωχύρωσε, qua voce Diodorum uti constat. In urbis nomine ex codd. scriptura ολοσι eruendum erat Ὀλιοσιπών, sicut Ptolemæus et Marcianus habent; eaque forma Græcorum fuerit, dum apud Romanos scriptores sicut in inscriptionibus obtinet forma *Olisipon*; *Olysipon* formæ auctoritas pæne nulla. || 15. ὥστε καὶ τῶν περὶ] ὥστ' εἰσὶ leg. esse censet Mein. Quum in *Cl* scribatur ὡ. καὶ τῶν τὸν περὶ, suspicor fuisse ὥστε πασῶν τῶν περί. In sequente linea quum pro ὀστρέων in *CBl* legatur ὀστρακίων (quod rec. Coray.), nescio an literæ ακι, quæ in codice aliquo supra ὀστρέων inter versus scriptæ erant, in versum superiorem migraverint. || 17. Θυεττιώνων A, Οὐεττιώνων *B*, Οὐετιώνων *Cl*. || 22. ὀρῶν] ποταμῶν conj. Breq.; μερῶν scripsit Mein. Sed quidni auctor intelligi voluerit τὰ τοῦ Ἄνα ὑπερκείμενα ὄρη, de quibus dixit p. 118, 2? || 24. δὲ] Mein.; τε codd. || Οὐεττίωνες codd. || 26. Ἀκοντίαν] Leg. videtur Ἀκούτεια ex Stephano : Ἀκούτεια πόλις Ἰβηρίας, καθὰ Στράβων ἐν τῷ τρίτῳ || 39. αὐτοὶ] « Malim οὗτοι. » *Mein*. || 33. Καστουλὼν] e Xyl. conj. Kr.; Καίτουλον codd. Κασταλὼν Cor. In superioribus Καστλών Kr. scripsit. Hoc loco Strabonem sua ex Artemidoro habere colligitur e Stephano ubi hæc : Ὠρισία, πόλις Ἰβηρίας· τὸ ἐθνικὸν Ὠριτανό. Ἀρτεμίδωρος ἐν δευτέρῳ γεωγραφουμένων· « ἀμφότεροι γάρ, φησί, κατοικοῦσι τὴν παραλίαν καί τινα τῆς μεσογείου, πρῶτον μὲν Ὠριτανοί· πόλεις δ' ἐν αὐτοῖς εἰσὶ μεγάλαι Ὀρσία (Ὀρισία unus cod.) καὶ Κατάλων (sic. codd.; Καστάλων scr. Cas.). Unde suspicor ipsum Strabonem corruptum urbis nomen ex vitiato Artemidori codice prodidisse. || Ὠρία] an Ὠρισία? || 39. Οὐεττίωνες *ABC*. || 41. τοῖς νῦν] fuit aut τὰ νῦν, quod recepit Meinekius., aut τῶν νῦν, quod proposuit Corayus. || 44. Ἀστουρίων h. l. codd. || 44. Κελτ inseruit Groskurd.; Corayus verba καὶ τοῖς Ἴβηρσιν inclusit. || 45. μυρίων καὶ h. l. inepta esse post Gosselinum monuerunt editores; ejecit ea Meinekius. « Error ortus esse videtur ex voce μῆκος male repetita. » *Kramer*. Quod non assequor. Immo, quum 3000 ista stadia pertineant usque ad Nerium prom., legendum est : τὸ μὲν οὖν μῆκος [μέχρις vel ἕως] Νερίου τρισχ. || 50. ἤ δὴ] *h*; ἤδη *ABCl*. || 52. καὶ τὴν Μαυρουσίαν] τὴν παραλίαν τὴν κατὰ τὴν Μαυρουσίαν Cor.; ταύτην τὴν παραλίαν καὶ τὴν Μαυρουσίαν Grosk.; τὴν παραλίαν τῆς Ἰβηρίας καὶ τῆς Μαυρουσίας, deletis verbis τῇ Ἰβηρίᾳ p. 127, 1, Kramer. « Videtur Aristoteles potius in universum ea de re quæsivisse et in hanc sententiam disputasse, ut causam rei a litorum altitudine et asperitate repeteret. Id Posidonius Iberici litoris natura refutari dixerat, cujus maximam partem humilem esse et arenosam. Itaque nescio an καὶ τὴν Μαυρουσίαν ab interpolatore additum, τῇ Ἰβηρίᾳ autem loco suo motum et post τἀναντία γὰρ transponendum sit. » *Meineke*. || 54. ἄκρας] ἀκτὰς Mein.

P. 127, 1. τῇ Ἰβηρίᾳ] ἀνταποδιδούσας [εἰς] τἀναντία· τῆς Ἰβηρίας γὰρ Grosk.; ἀνταποδιδούσας. τἀναντία γὰρ τῇ Ἰβηρίᾳ Mein. || 9. Μούνδας] Μουλιάδας codd.; e Casauboni conj. em. Cor. || 10. Οὐακούα] Οὐάκιος correct. in B. Cf. Geogr. min. t. I, p. 548 not. || 13. τι om. *Al*. || 15. Λιμαίαν] Δημαίαν *A*, ἐσλημαίαν *BCl*. || 15. Βαλιῶνα] Ὀβλιουιῶνα (*Oblivionem*) probabiliter conj. Xyl. collato Plinio 4, 35 et 3, 1. || 17. Βαῖνις] Ναῖβις conj. Casaub., quum Bænis nusquam memoretur, Næbin vero (h. *Neiva*) habeat Ptolemæus 2, 5 et Mela 3, 1, quamvis a Minio diversum. Sane Bænis nomen perperam ad Minium fluv. referri videtur, neque tamen propterea in Ναῖβις mutandum est. Vide quæ monui in Ind. Nominum s. v. *Bænis*. || 19. Κατάβρων *ABCl*. || 20. καὶ recte, opinor, ejecit Mein. || 30. αὐτὴν [καὶ] Κελτικοὶ aut περιοικοῦσι δ' αὐτοῖς Κελτικοί. *Mein*. || 33. Λιμέα *ABCl*, Δημίου Ald., Λιμαίου Siebenk.; Cor. || 36. ἀναγορευθῆναι Cor., προσαγορευθῆναι Mein. || 37. ὃν] *n*, ὧν *ABCl*. || 38. καὶ om. *BC*. || 40. τριάκοντα] πεντήκοντα *BCl* (sed in *B* postea correct.), Coray.; recte, ni fallor.; 46 populos Lusitaniæ esse Plinius (4, 35) prodit.

P. 128, 1. οὖσαν] εἶναι *B* et margo *A* manu prima. || 2. ὑπὸ] δ' ὑπὸ *B* edit. ante Kr. || 7. πρὸς τούτοις] πρὸς τούτῳ Grosk. vix recte. « Videtur gladiorum aliqua mentio intercidisse. Diodorus enim (5, 33) de Celtiberorum armis loquens, quibus postea (c. 34) simillima, ait esse Lusitanorum, hæc tradit : ξίφη δὲ ἀμφίστομα καὶ σιδήρῳ διαφόρῳ κεχαλκευμένα φοροῦσιν, ἔχοντες σπιθαμαίας παραξιφίδας, αἷς χρῶνται κατὰ τὰς ἐν ταῖς μάχαις συμπλοκάς. » *Kramer*. Fortasse igitur erat : [ἀμφίστομον φοροῦσι ξίφος]· παραξιφὶς etc. 14. || δὶς] « Ὕποπτος λέξις· ὤφειλε γοῦν εἶναι « Δὶς τῆς ἡμέρας. » Ἴσως ἦν· « Ἀλειπτηρίοις χρωμένους ξηροῖς », ὃ καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ἦν φράσαι, Ξηραλοιφοῦντας. » *Coray*. « Ortam potius crediderim δὶς vocem ex literis, quæ proxime antecedunt, male repetitis (?). » *Kram*.; ἰδίοις proposuit Mein. in Vindiciis Strab. Fort. in ΔΙΣ latet ΑΙΣ, adeo ut fuerit ἀλειπτηρίοις χριομένους [καὶ ξύστρ]αις, vel tale quid. Possis etiam : χρωμένους· [ἐνίους] δὲ καί. In latinis pro *tepidariis vasis* lege *assa sudatione*. || 14. καὶ ante ψυχρολουτροῦντας add. *B* (?) et editiones ante Kram., recte utique. || 15. καθαρίως] Præstat καθαρείως, ut scripsit Mein. || 19. καὶ om, *BC*; in *C* tamen addidit manus secunda. || 20. ὑπὸ, quod inclusimus, ejecit Mein. || 21. πρῶτον] « Non video quo consilio πρῶτον scripserit, nisi addidit quid postea fecerint. Quam ob rem vide an scripserit : μαντεύονται πρῶτον ἐκ τοῦ πτώματος [αὐ]τῶν, θανόντων [δὲ] τὰς χεῖρας etc. » *Meineke* Vind. Str. p. 28. Quibus opus non est. Lusitani ἐκ τοῦ πτώματος vaticinari dicuntur antequam vaticinentur ἐκ τῶν σπλάγχνων. || 39. ὡς καὶ Πίνδαρον...ἑκατόν] Hæc glossatoris esse recte monuit Mein. || 32. Literas δι, quas inclusimus, delendas esse censet Bekkerus apud Mein. in Vindic.; haud dubie ortas putat ex præcedentibus literis ΑΙ. At quum verbum διακροβολίζεσθαι aliunde bene notum sit, nihil video cur codicum scripturæ Bekkerianum arbitrium substituatur. || 37. γεν.] γινόμενον velim cum Cor. || 42. ἀλλὰ] Fort. ἅμα scribendum esse censuit Corayus. « Mihi quidem satis expedita esse videtur sententia, ut nil mutandum videatur : *saltant* (*non modo*) *choreas ducentes*, *sed etiam subsilientes et flexis genibus rursus subsidentes.* » *Meineke*. Nescio an fuerit : χορεύοντες ἐναλλὰξ (*alternatim*) καὶ ἀναλλόμενοι etc. || ἀναμὶξ ἀνδράσι προσαντιλαμβανόμεναι] Kr. e conj. Palmerii et Corayi; ἀναμὶξ ἀντὶ προσαντιλ. codd.; ἀνδράσι ἀντιλαμβαν. Grosk. et Mein., adeo ut ἀνδράσι natum sit ex ἀντὶ πρὸς; malim [ἀνδράσιν] ἀντιπρόσωποι λαμβανόμεναι τῶν χειρῶν. Piccolus conj. : ἀναμὶξ μία πρὸς ἕνα ἀντιλαμβανόμεναι. || 46. χηλίνους] κηρίνοις codd.; κεραμέοις Corayus, qui in not. addit : ἕτεροι δὲ παρῄνουν γράφειν κερατίνους, πιθανώτερον ἴσως. Friedemannus proposuit ξυλίνοις, quod receperunt Kramerus et Groskurdius, collato Athenæo (IV, 13) qui inter Gallorum vasa memorat κάνεα ξύλινα καὶ πλεκτά. Meinekius in Vindic. p. 29 conjecit χηλίνους, collato Polluce 8, 172 : χήλινον

ἄγγος τὸ ἐκ σχοινίων πλέγμα δηλοῖ. Hesych. v. κεχήλωμαι· Χήλινον ἄγγος τὸ πλεκτόν, ὡς Ἀνακρέων. In editt. Strab. cum Kramero dedit ξυλίνοις. Casu factum est ut nostra editio in græcis præbeat χηλίνοις (*textis*), in latinis vero *ligneis* (ξυλίνοις). Ceterum verba quibus vasa Lusitanorum memorantur, Groskurdius post v. διάγουσιν (lin. 48), Meinekius vero post v. δεῖπνον (lin. 41) transposuerunt. Nihil horum probandum. Recte quidem sentierunt viri docti vasorum, qualiacunque ista fuerint, mentionem fieri loco inopportuno; id vero non inducere debebat ut verba transponerent, sed emendandi via ineunda erat, qua vasa illa removerentur, verbaque Strabonis locum suum possent tueri. Quæ præcedunt de nigris sagis virorum et quæ sequuntur de variegatis mulierum indumentis, nostrum quoque locum intermedium ad eandem rem pertinuisse coarguunt. Itaque quum apud Diodorum legam (5, 33, 2): Φοροῦσι δὲ οὗτοι (Celtiberi) σάγους μέλανας τραχεῖς καὶ παραπλήσιον ἔχοντας τὸ ἔριον ταῖς αἰγείοις θριξίν (Cf. quæ similia de Celticis sagis Strabo p. 163, 8 habet): nullus ego dubito quin quæ apud Strabonem exstant verba: ... στιβαδοκοιτοῦσι· κηρίνοις δὲ ἀγγείοις χρῶνται, emendanda sint hunc in modum :.. στιβαδοκοιτοῦσιν· ἐρίνοις δὲ ἢ αἰγείοις χρῶνται (sc. σάγοις). Literæ ν et κ quum in sæc. XI et XII codd. ita sibi similes esse soleant ut sæpissime confundantur, νερίνους abiit in κερίνους, quod in κηρίνους emendaturus quidam depravavit. Quod usum vocis αἰγειος attinet, cf. Chrysostom. Or. 108, De eleem. t. 6, p. 927, 18: ἔχεις σηρικά, καὶ αἴγεια περιβέβλησαι. Palladius hist. Laus. 38, p. 955, E: μηλωτὴν αἰγείαν εἰργασμένην λευκήν (de veste monachorum), quæ attulit Hase in Steph. Thes. s. v., ubi vide etiam de v. ἔρινος et ἐρίνεος. ‖ 49. δὲ] ejecit Cor.; γε conj. Grosk. ‖ 52. ὅρων ἢ τῶν πόλεων] e Casaub. conj. Siebenk., Cor., Grosk.; ὀρῶν ἢ τῶν ποταμῶν codd.; Meinekius verba ἢ τῶν ποταμῶν ejecit; ac sane probabile est quendam, ὅρων voce in ὀρῶν corrupta, ἢ τῶν ποταμῶν adjiciendа putasse. Cas. conjecturam ægre tuleris. Olim conjeceram ἔξω τῶν ὅρων τῶν ἀπωτάτω. ‖ 53. Ἀσσύριοι] Αἰγύπτιοι codd. Vid. p. 635, 11.

P. 129, 4. Ἤδη] ἃ δὴ codd.; em. Grosk. ‖ 6. ὥσπερ] Lege ὧνπερ, et dein λέγω [δὲ] cum Corayo. ‖ 11. Πλευταύρους] Hoc num recte habeat, aliunde non constat. In qua Cantabricæ regionis parte degent Bardyetæ et Allotriges, Mela 3, 1, 16 fluvium memorat *Aturiam* vel *Maturiam* vel *Amaturiam*. Ptolemæus in eodem tractu habet *Iturisam* (*Inturissam* G. R. 4, 43) opp. Num his commune aliquid sit cum Pleutauris Strabonis, tu videas. Ni fallor, legendum est Πλεύταβροι, sicut vicini populi vocantur Κάνταβροι, Ἄρταβροι. Similiter pro Κάνταβροι in Strabonis codd. passim legitur Κένταυροι, v. c. p. 133, 39, ‖ 14. δ ejiciendum. ‖ 19. δ' ἧττον] δὲ μὴ Cor. ‖ 21. τοιούτοις δ' οὖσι] e conj. Mein.; τοιαύτης δ' οὔσης codd. Dein ἀπὸ [τῆς] τῶν leg. e conj. Corayi. ‖ 22. ἀέρων] e conj. Mein.; ὀρῶν codd. Ceterum quum λυπρότης τῶν ἀέρων dici vix possit, ejicienda potius καὶ particula, quæ locis innumeris perperam illata est, et pro τῶν ὀρῶν legendum τῶν ὀρεινῶν vel ὀρείων, quod Piccolus proposuit, vel quod mihi in mentem venit: τῶν ἐθῶν. ‖ 24. μάλιστα inclusit Cor. ‖ 28. Κωνιακοί] sunt *Concani* ap. Horat. Od. 3, 4, 34, Melam 3, 1, 10, Silium, 3, 360, quorum Κογκάνα urbs ap. Ptol. 2, 6 pag. 124. Num ipsum hoc nomen apud Strabonem reponendum sit, quæritur. Qui infra memorantur (p. 134, 42) tamquam Veronibus vicini Conisci non iidem cum Coniacis esse, ut quidam putarunt, sed cum Caristis Ptolemæi componendi esse videntur. ‖ 29. πλὴν τουίσοι] sic codd., nisi quod πλὴν τοῦσοι in *C*. « Quæ verba corrupta esse omnes consentiunt, sed emendare ea in tanta horum populorum obscuritate admodum difficile est. Vocem πόλιν in πλὴν latere Casaubonus et Groskurdius rati, alter urbem fingit Tuisi, quam nemo novit, alter proponit Juliobrigam, quæ nimis abhorret a codicum scriptura. Equidem cum Interpr. Paris. populi nomen verbis illis contineri arbitror, ac proxime ad ea accedere Πλευταῦροι modo commemorati una cum Bardyetis; cui conjecturæ favere videtur quod infra Bardyetæ traduntur esse vicini Coniscis. » KRAMER. Πλεύταυροι non magis noti sunt quam Πληντούισοι, quos fingere licet. Apud Ptolemæum memorantur (2, 5 p. 125, 21) Πελενδόνες a Numantia versus occasum degentes, satis longe a fontibus Iberi. Idem in Asturia habet Παιλόντιον sive Πηλόντιον (*Aplans*), Lungonum oppidum, a Concana versus occasum, ab Iberi fontibus longe dissitum versus occasum boreamque. Horum alterutrum fortasse cum Strabonianis componendum esse auctoris nostri interpretes et geographicôn scriptores suspicati sunt. Mihi secus videtur. Ante omnia hoc premo quod populus a Strabone memoratus ad fontes Iberi sedem habuisse dicitur. Fontibus istis Ptolemæus 2, 6, 51 (p. 125, 3 ed. Willb.) apponit oppidum Οὐέλλικα sive Βέλλικα (Βέλγικα v. l., notante Ukerto *Geogr.* 2, 1 p. 444). Id vero fuisse puto oppidum Bellorum, quod proprio nomine vocabatur Σεγήδη (Appian. Hisp. c. 44) vel Σεγίδη (Steph. Byz.). Belli isti, quos e Polybio (Exc. Leg.; lib. 35, 2, 2) et Appiano (Hisp. c. 44. 50. 63. 66) novimus, nusquam soli memorantur, sed conjunctim semper nominantur Βελλοὶ καὶ Τιτθοί (Τιττοί in Polyb. fragmento), γένη ὅμορα, qui communi consilio minora oppida in Segidam συνοικίζειν, urbemque sic amplificatam muro contra Romanos firmare instituerunt. Quo conamine constat eos auctores exstitisse τοῦ πυρίνου, quem Polybius dicit, πρὸς τοὺς Κελτίβηρας πολέμου. Eodem autem nomine etiam commemorari merebantur inter eos qui, olim hostes, nunc pro Romanis arma ferrent. Idque fecisse Strabonem facile largieris, quum verba οἰκοῦντ ΕC ΠΛΗΝ ΤΟΥΙCΟΙ manu leni refingere licet in οἰκουντ. CΕΓΙΔΗΝ ΤΟΥΤΘΟΙ. Quodsi Segida urbs non *Bellorum*, sed Tutthorum (fort. Tytthorum) dicitur, id ex iis quæ supra monuimus, explicationem probabilem admittit; nec magnopere offendor eo, quod alio loco (p. 135, 7) Strabo Segidam Aruacorum urbem dicit, gentis potentissimi longissimeque patentis, cujus nomine postea minores gentes complures comprehensæ fuerint. Titthos et Bellos, imminente bello Celtiberico, Segidam reliquisse et cum liberis et uxoribus ad Aruacos socios confugisse constat (Appian. Hisp. 44). Itaque Strabo Segidam Aruacis attribuerit eodem modo quo Pallantiam, quod Vaccæorum oppidum erat, inter Aruacorum oppida recenset. Præterea sæpius fit ut eandem urbem Strabo alio loco alii populo attribuat. Sic in antecc. Augusta Emerita alio loco Turdulorum, alio loco Lusitanorum esse dicitur. Quam inconstantiam si nostro loco admittere nolueris, nonnulla excidisse statueris: οἰκοῦντες Σεγίδην [πόλιν Ἀρούακοι, καὶ Βελλοὶ καὶ] Τουτθοί. ‖ 30. στρατιωτικῶν codd.; em. Cor. ‖ 38. τὸ δὲ τὰ δὲ codd.; em. Grosk.; ἔτι] ἐπὶ codd.; em. Grosk.; καὶ om. Cor. ‖ 39. εἴρηται] εὕρηται scrib. videtur Kramero. ‖ 40. δισχιλίοις καὶ διακοσίοις codd.; em. Cor. ‖ 42. ὑπὸ] ἀπὸ codd.; em. Cor. ‖ 43. Ὠρητανῶν secunda m. in *C*; Ἡρετανῶν *Al* et pr. m. *C*. ‖ 45. Ἐδητανούς] Ἐλητανούς *ABCl*, Αἰλετανούς *k*; Ἠδητανούς Grosk. ex Ptolemæo (2, 6), Appiano Iber. c. 77, collato Silio Ital. 3, 372. Cf. not. ad p. 134, 39. ‖ 47. Ἐδητ.] Αἰλητανῶν codd.

P. 130, 4. Μάλακα] μάλα καὶ *ACl*. ‖ 5. ἂν ejecit Cor. ‖

6. Νομάσι] σαίμασι codd.; em. Tyrwhitt.; σύμπασι Cor.; Σιγαίοις Florez.; σκάμμασι Vossius ad Melam 2, 6 p. 750; ἐμπόριόν ἐστι τοῖς τ' ἐν τῇ περαίᾳ καὶ τοῖς ἐν τῇ μεσογαίᾳ vel τοῖς μεσογαίοις, Casaubonus. || 11. Μάλακα] μάλα καὶ AC, Μάλακα καὶ Bl. || 12. Φοινικική] Φοινίκης ABCl; φοινικική τε Siebenk., Cor. || 16. τῶν τόπων [τούτων] Cor. || 19. Τουρδιτ. BCl. || 21. ταύτῃ] ταύτης codd.; em. Xyl. || 29. ἱστορεῖσθαι ABC. || 31. ἄλλοι] ἄλλος ABC. || 31. 'Ωψικέλλαν] 'Ωκέλλαν leg. esse monuit Siebenkees.; possis etiam 'Ωκέλαν vel 'Οκέλαν, prout scripseris sequens conditoris nomen; 'Οκελον ('Οκελλον var. lect.) ap. Ptolem. 2, 5 p. 117, 21 ed. Wilb.; *Ocelenses* in Lusitania ap. Plin. 4, 35. || 'Ωκέλα κτίσμα] Kramerus; 'Ωκέλλα κτ. margo o Cor. Mein.; ὃ καὶ λάκτισμα ACl. || 37. Αἰθίοψι] Αἰθίοπες codd.; em. Casaub. || 39. καὶ om. editt. ante Kr. || 47. τοῖς supplevit Cor. || 49. ἐποίει] ἐποίησε BC. || 52. Μαλώτης ABCl. || 53. οἱ δ'] *no*, οὐδ' ABCl.

P. 131, 8. ἄγειν] ἀγαγεῖν B (?) et editt. ante Kr. || 17. τὸ ante αὔθαδες addidit Cor. || 18. δὲ ejec. Cor.; δὴ leg. Mein. || 19. ἐπιθετικοὶ] ἐπίθετοι codd.; em. Cor. || 27. Οὐριάσθῳ Cl; Σέρτωρι Al. || 29. 'Ρωμαῖοί τε τῷ, etc.] « Hæc sic a Strabone scribi non potuisse manifestum est, quamquam editores non videntur offendisse. Quorsum enim pertinere dicamus καθ' ἑκάστην? quod dicendi genus etsi a serioris ætatis scriptoribus usurpatur, longe aliud tamen significat quam quod hujus loci sententia postulat. Tum quo consilio verbis διὰ τὴν δυναστείαν adjectum dicamus ταύτην, cujus nulla hoc loco vis est. Denique quænam hæc est dicendi ratio τῷ πολεμεῖν πολὺν διετέλεσαν χρόνον? Bene dictum esset πολεμοῦντες διετέλεσαν, minus bene, sed ut tolerari posset ἐν τῷ πολεμεῖν διετέλεσαν. At quod nunc legitur, id nullus unquam græce loquentium dicere potuit. Hæc omnia quo pacto ad saniorem rationem revocari possint, peritiores viderint; interim hæc habeto : 'Ρωμαῖοί τ' ἐν τῷ κατὰ μέρη καὶ καθ' ἕκαστα πρὸς τοὺς Ἴβηρας πολεμεῖν διὰ τὴν δυναστείαν πολύν τινα διετέλεσαν χρόνον. Ad priora cf. lib. 6 p. 254 Cas. : ἄλλως τε ἄδοξοι παντάπασίν εἰσιν αἱ καθ' ἕκαστα καὶ ἐν μέρει κατοικίαι. » Hæc MEINEKE in Vind. Strab. p. 31, qui in edit. Str. vulgatam intactam reliquit. At vocem δυναστείαν non ad Romanorum imperium, sed ad multas istas Iberiæ dynastias referendam esse, quarum aliæ post alias bello impetendæ erant, facile largieris. Itaque locum ita scribi velim : 'Ρωμαῖοί τε τὸν κατὰ μέρη πρὸς τοὺς Ἴβηρας πόλεμον καθ' ἑκάστην διατάττοντες δυναστείαν etc. vel, si mavis, ἐν τῷ.. πόλεμον καθ' ἑκάστην διατάττειν τῶν δυναστειῶν. || 35. ταῦτα, quod codd. habent, editiones recte omiserunt; is qui ταῦτα primus dedit, deinde etiam καὶ intulit, quod editt. ante Kr. in ἡ mutarunt. || 38. ἐρυμνότητι] sic codd.; ἐρυμνοτάτη Ald., Cor., Grosk. ἐρυμνή τ' ἐστὶ Mein.; ἐρυμνή τε θέσει καὶ τείχει conj. Picculus. Præterea Corayus in notis, deleto καὶ, legi maluit ἐρυμνοτάτη τείχει, κατεσκευασμένη καλῶς. || 42. μεῖζον] μέγιστον Cor. et Mein., recte; non recepit Kramerus quoniam comparativum pro superlativo codices habent etiam p. 87, 27, eodem scilicet vitio. || ἐμπόριον] Kr., ἐμπορεῖον codd. || 48. ὑπερκειμένων, ex antecedente ὑπερκειμένῃ ortum, ut jam Xylander vidit. || 50. ἧττον h. l. supplevit Kr.; post μικρὸν δὲ idem supplementum posuit Xyl.; μικρὸν δ' ἔλαττον aptius dedit Mein.; μικρὸν δὲ διέχει τ. Κ. καὶ τοῦ 'Ισ. Coray., at in notis proponit : μακρότερον δὲ... ἢ τοῦ 'Ισ. || Σούκρωνος] Σώκρωνος ABCl. || 52. εἰσιν] ἐστιν Mein., et similiter ceteris locis, ubi post neutrum plurale verbum in numero plurali ponitur.

P. 132, 2. Δὲ] τε Cor. || 3. [καὶ] Διάνιον recte, puto, Grosk. et Mein. || 6. σταδίους τετρ.] Friedemann., Kr., Mein.; σταδίων τετρακοσίων codd.; quod si recte habet, pro ἐν κύκλῳ leg. κύκλον cum Casaub. et Cor. || 8. Σκομβροαρίαν] sic præter codices etiam Athenæus 3, p. 121 Strabonis locum laudans. Σκομβροαρίαν Epit.; veram nominis formam, Σκομβραρίαν, dant editt. ante Kr. inde a Xylandro, nec non Meinekius. || 11. Σούκρωνος Al; Σαγούντου C, et sec. man. B, qui man. pr. habet Σάγουντος. || 15. 'Ολίατρον ABCl. || 16. Δέρτωσσα] Δέρκισσα, ABCl; em. Xyl. || 18. ἀπὸ μεσημβρίας codd.; em. Xyl. || 20. ἐκτροπῶν] Fort. ἐκβολῶν leg. esse suspicatur Kr. || 22. Ταράκων codd. || 28. νῆσοι inclusit Cor.; 'Εβοσος h. l. codd. || 31. ἀγκυροβόλοις codd.; em. Casaub. || 35. Λεητανῶν] *Laletani* vocantur ap. Plin. 3, 4 § 22 et in inscript. ap. Gruter. 4. 30, 4; Λαιητανοί ap. Ptolem. 2, 5, quam nominis formam ap. Strabonem quoque fuisse Kramerus censet probabiliter. || Λαρτολαιητῶν] Leg. suspicor Λαρνολαιητανῶν. Cf. index nom. s. v. Lartolæetæ. || 36. 'Εμπορείου BC. || 37. τετρακισχ.] τετρακοσίους, Xyl., Cor., Mein.; διακοσίους e Gosselini conj. Coray. in not. et Grosk.; ιδ ortum esse ex ρ' putat Kramerus; quæ omnia sunt incertissima, quum de computus ratione, quæ varia esse poterat, non constet. || 39. 'Ροδόπη] 'Ρόδος leg. videtur; nam sic legitur p. 558, 47 et ap. Eustath. ad Dionys. 504; apud Ptolemæum, Scymn., Livium, Melam et Stephanum 'Ρόδη, *Rhoda*, vocatur rectius. Vulgata ex varia lectione 'Ρόδος et 'Ρόδη conflata est. || 41. κτίσμα vocem ejecit Meineke perperam. || 44. ᾤκουν [οὖν] Cor. || 46. δίπολις] διόπολις codd.; em. Xyl. || 49. διπλοῦν... διωρισμένον] Hæc ejicienda esse recte monuit Groskurd., cui obtemperavit etiam Meinekius.

P. 133, 6. Τὰ supplevit Mein.; Corayus l. 5 τινὰ scripsit pro τινές. || 11. δὲ om. BCl; Ταράκωνα ABl: Ταράκων C. || 11. τε ej. Kramer.; contra Groskurdius post. v. Πομπηίου suspicabatur excidisse : καὶ τῆς 'Ιουγκαρίας πόλεως. || 12. Βετέρων rectius scripseris e conj. Wesselingii et Mein. Cf. Index nominum s. v. *Veteres*. || 14. Ταράκωνος codd. || 15. Δερτῶσαν C. || 16. Σαιτάβιος] « γετάβιος l; σετάβιος ABC editt., atque hanc nominis formam exhibent Plinius 3, 4 et 19, 2, Catullus 12, 14. 25, 7; sed *Sætabis* scribitur apud alios scriptores et in numis titulisque (v. Tzschukke ad Mel. 2, 6, 6) et Σαίταβις ap. Ptol. 2, 5, eaque haud dubie vera est forma. » *Kramer*. Quamquam minime hinc sequitur Strabonem scripsisse Σαίταβιν. Relinquendum erat id quod præbent codices. || 18. ὡσαλιχοινοῦντι codd.; em. Casaub. || 26. Κλάστωνα codd. || 22. ἐμπορείων Cor. || 32. εἰς ejiciendum, monente Corayo; περὶ τὸν Μούνδαιν codd.; em. editt. || 36. μέχρι σατύρων codd.; em. Xyl., μέχρις 'Αστούρων scribens. || 39. Κανταύρων C, || 40. 'Ιδουβέδα ABCl; em. Cor. || 47. 'Ιδουβαίδας ABC, 'Ιδουβαίας l. || 54. παρορίας codd.; em. Kr.

P. 134, 2. 'Ιλέρδαν] 'Ιαίρδαν AC, 'Ιαίδραν l; καὶ Ὄσκαν] καὶ 'Ιλέοσκαν codd.; em. Casaub. || 5. Καλάγουρι] Καλαγουρί C, Καλαγούρει Cor., Καλαγούρι Mein. || 6. Ταράκωνι BC. || 7. δ' ἐν Ὄσκᾳ] δὲ νόσῳ codd.; e Puteani conj. em. Cor. Deinde περὶ addiderunt editores præter Meinekium qui dedit κἀν 'Ιλέρδᾳ ('Ιλέρδας ACl). || 10 'Ιλέδρα typothetarum errore legitur pro 'Ιλέρδα. || 13. Ὄσκας] 'Οῖσκας codd.; em. Casaub. || 14. δρῶν] vox corrupta; μερῶν e conj. Kram. Meineke; ὅρων conj. interpr. Parisini; χωρίων proposuit Groskurdius. || 15. Πομπέλωνα] Πομβιαίλωνα codd.; em. Xyl. || 16. Οἰασῶνα] e Casaub. conj. Corayus ceterique, collatis Ptolemæo 2, 6 et Mela 3, 1, 10; Οἰδασοῦνα ABC, 'Ιδάνουσα l. Lege Οἰασοῦνα; nam *Œasuna* oppidum vocatur in inscript. ap. Gruter. p. 718. || 19. δ' ὁ] δὲ codd.; em. Cor. || 29. Κανταβρικαῖς] e Xyl. conj. editt.; Κανθαρικαῖς codd. Ceterum Xylandri

conjectura incertissima est. « Cerretanas pernas habes apud Martialem Epigr. 13, 54. Cantabricas memorat nemo, nec credibile est Cantabricas gentes ferino sanguine lætantes rem pecuariam ita excoluisse, ut pernarum conficiendarum artem ad eam, quam Strabo prædicat, perfectionem adduxerint. Et vero aliud scripsisse Strabonem etiam ex Athenæo intellegitur, apud quem lib. 14, p. 657, E, hæc leguntur : Ἐπεὶ δὲ καὶ πετασῶνος μέρος ἑκάστῳ κεῖται, ἣν πέρνην καλοῦσι, φέρε τι εἴπωμεν καὶ περὶ αὐτῆς, εἴ τις τοῦ ὀνόματος μνημονεύει. Κάλλισται μὲν γὰρ αἱ Γαλατικαί, καὶ οὐκ ἀπολείπονται αὐτῶν οὔτε αἱ ἀπὸ Κιϐύρας τῆς Ἀσιατικῆς οὔτε αἱ Λύκιαι. Μνημονεύει δ' αὐτῶν Στράϐων ἐν τρίτῃ Γεωγραφουμένων· Ἐν Σπανίᾳ πρὸς τῇ Ἀκυϊτανίᾳ πόλις Πομπέλων, ὡς ἂν εἴποι τις Πομπηιόπολις, ἐν ᾗ πέρναι διάφοροι συντίθενται ταῖς Κουρικαῖς ἐνάμιλλοι. » Ita enim codex *A*, non Κιϐυρικαῖς, quod nunc ex conjectura legitur, falso, ut equidem puto. Athenæus enim Strabonis locum non propter Cibyricos petasones attulit, sed ut eum voce πέρνη usum esse doceret. Sed Κουρικαὶ πέρναι quæ sint non magis intelligitur quam quæ Κανθαρικαί. Strabo fortasse Calabricas nominaverat. Calabros porcis alendis intentos fuisse aliunde constat. » MEINEKE. Mihi αἱ Κουρικαὶ πέρναι non diversæ esse videntur ab iis quæ ἀπὸ Κιϐύρας afferri dicuntur. Jam vero si recte haberent verba ἀπὸ Κιϐύρας, pernæ dicendæ erant Κιϐυρατικαί. Hoc autem ne reponamus, impedit Strabonianum istud Κανθαρικαῖς, in quo literæ θαρικαῖς aperte respondent literis ουρικοῖς ap. Athenæum. Itaque ἀπὸ Κιϐύρας τῆς Ἀσιατικῆς sciolus scripserit, cui Cibyratis Asiæ regio notior erat quam urbs Iberica. Ex ταῖς Κουρικαῖς et ταῖς Κανθαρικαῖς eliçuerim ταῖς Κα[λ]αγουρικαῖς, et pro Κιϐύρας τῆς Ἀσιατικῆς scripserim Κ[αλα]γούρας (vel ρεως) τῆς Νασσικῆς (fort. minus recte erat : τῆς Νασιακῆς). *Calagurris* (*Calagorris*, Καλάγουρις Strabon p. 134, Καλάγυρον Appian. B. C. 1, 112 ; fort. Καλάγουρα ap. Athen.) *Nassica* (hod. *Calahorra*) erat oppidum Vasconum, qui etiam nunc rei pecuariæ studio pernarumque celebritate veterem famam tuentur. || 32. ὑπερϐάλλοντι] ὑπερϐαλόντι Cor., Mein., quod ipse quoque velim. Dein Ἰδουϐαίδαν *AC*. || 32. τὸ μὲν] Legendum τὸ μέντοι cum Meinekio; cf. p. 172, 15. Groskurdius post τραχὺ quædam excidisse conjecit, adeo ut hunc fere in modum Strabo scripserit : τραχὺ [καὶ παράλυπρον · τὸ δὲ λοιπὸν εὔδαιμον] καὶ ποταμόκλυστον. Contra quæ Meinekius monuit ποταμόκλυστον vocem apud Strabonem nunquam nisi in malam partem dici. || 37. τῆς Ἰϐηρίας, ὧν ὁ Δουρηίας codd.; em. Casaub. et Siebenk. || 38. Σεργουντίαν] Σεγουντίαν legi voluerunt Hermolaus Barbarus, Groskurd., alii. Haud diversam esse Serguntiam ab ea quæ aliis Segontia dicitur, quamvis hæc a Durio supra 200 stadia distet, mihi quoque persuasum est. Non tamen propterea vulgatam mutaverim; similiter *Œaso* et *Œarso* dicitur ; fortasse Σεργουντία Strabonis componenda cum Σάργανθα Stephani Byz., in quo nomine ανθα pro ουντία usurpatur, sicut Ζάκανθα (Steph.) dicebatur pro Σαγοῦντον. || 45. Βαρδυῖται h. l. codd., sed supra (p. 129, 11) Βαρδυῆται. Deinde Βαρδυάλους codd.; Βαρδύλους Kramer.; Βαρδούλους e Casaub. conj. Grosk. et Mein., Ptolemæum et auctores romanos secuti. || 47. Οὐεττόνων codd. || 49. Ἐδητανῶν] Kramer.; Διττανῶν codd.; p. 120, 48 erat Ἐλητανούς, Αἰλετανούς; p. 135, 39 codices Σιδητανοί. Apud Ptol. 2, 6 p. 120, 7 et 129, 10 ed. Wilb. codices habent : Ἠδητανοί, Ἡδητανοί, Ἐδετανοί, Ἡδιτανοί, Οἰδητανοί, Οἰδητανοί, Ὀδητανοί; *Edetania* (*Idetania* et *Editania* v. l.) ap. Plin. 3, 4 § 20 ; Σηδητανοί Appian. Hisp. c. 77 ; *Sedetani* Sil. Ital. 3, 372; Liv. 24, 20. 28, 24. Quibus inter se collatis, nomen gentis fuisse puto Ἡδητανοί et spiritu aspero in sigma converso, Σηδητανοί. Quamnam formam Strabo usurpaverit, e codd. certius erui non potest. || 51. τε] δὲ Cor. || 53. Ἀρουακοί] editt.; Οὐρακοί *A*, Οὐράκοι *ABCl*.

P. 135, 4. ἀπεκαρτέρησαν] Mein.; διεκαρτ. codd. || 7. Ἀρουάκων codd. || 7. Σεγήδα] Sic Kramerus, non allata codicum scriptura varia; attamen in nonnullis codd. legi Σέγηδα alii notarunt (v. Friedemanni not. ad Casaub. comment.); editiones habent Σέγιδα. Apud Appian. Hisp. c. legitur Σεγήδη; apud Stephanum : Σεγίδη, πόλις Κελτιϐήρων (in edit. Meinekii errore typographico, ut videtur, legitur Σεγίδα). Ac Σεγίδη etiam nostro loco Strabonem scripsisse puto, siquidem recte ejus urbis mentionem corruptis illis, quæ p. 129, 29 leguntur, subesse statui. || 10. ἐπὶ] περὶ e Casaub. conj. Coray. || 14. Σεγέσαμαν *A*, Σεγεσαμάν *C*. || 20. Γράγχων *ABCl*. || 21. τοῦτο] τούτῳ *ACl*; Γράγχῳ codd. || 31. καὶ αἱ πράξεις editt. ante Kr. || 36. οἰκούντων codd.; em. Cor. || 39. Σιτηδανοί] vel Ἡδητανοί vel Σητηδανοί legerim. Cf. not. ad p. 134, 49. || 50. πληθύουσι [ὄρνισι], ὄρνεις δὲ etc. e Casauboni conj. Corayus; [ὄρνισι], εἰσὶ δὲ Groskurd. Malim cum Meinekio : πληθύουσιν ὀρνίοις · εἰσὶ δὲ etc. || 51. κάστορας [δὲ] φέρουσι Mein. || 54. καθάπερ ἄλλοις πολλοῖς] « Hæc negligentissime a Strabone scripta sunt. Voluit, opinor, καθ. ἄλλοις πολλοῖς πολλά ἐστιν ἴδια. » *Mein*. Fuisse suspicor : καθάπερ [ἄλλο] ἄλλοις πολλοῖς. vel κ. ἄλλο ἐστιν ἄλλοις.

P. 136, 1. καδμίαν] leg. καδμείαν cum Corayo. || 3. ἐν Meineke delevit, recte, ut videtur. || 4. μὴ addiderunt *inde* e Casaubono, præter Meinekium, qui « *Quid enim inquit*, miraculi habent cornices non nigræ. » *Recte*, *puto*. Posidonius Iberiæ proprium dixerit illud cornicum genus, quæ corvorum istar nigræ suut indeque *corbines* gallice vocantur. || 9. εἰς τὴν βαφὴν Ald. || 12. τῶν ἐκτὸς] τῆς ἐκτὸς mavelis cum Kramero; sed ferri potest vulgata. Deinde pro ἡ μὲν lege ἡ μέντοι, sicut habet *B* ex correct. et Corayus; Meinekius ante v. τῶν ἐκτὸς excidisse nonnulla putat, adeo ut Strabo scripserit : συχνὴ δὲ καὶ [τῆς μεσογαίας. Καὶ] τῶν ἐκτὸς ἡ μὲν etc. Haud credo. Vites et oleas in Lusitaniæ ora Strabo memoravit *p. 126*, 3. || 20. δὲ] τε Mein. || 23. θύειν supplevit Coray.; *quod* si admittere nolueris, delenda est τε particula. || 24. πανοικίους] πανοικὶ *B*, ut videtur, et Ald. || 26. παρῆλθον additum est ex Epitome. || 43. παραπλέκειν *C*. || 45. ἀηθείᾳ] ἀληθείᾳ codd.; illud e Casauboni conj. dederunt Kramer. et Mein.; Corayus dedit : Πρὸς δὲ τῇ ἀληθείᾳ τοιαῦτα πολλὰ καὶ εὕρηται καὶ μεμύθευται, quam conjecturam infelicem dicit Kramerus; at quod ipse dedit, sic stare nequit; certe post πολλὰ aliquid supplendum est; præterea istud ἑώραται καὶ μεμύθευται περὶ adeo sunt dura, ut vix sint genuina. Fortasse fuit : πρὸς δὲ τῇ ἀηθείᾳ τῇ τοιαύτῃ πολλὰ καὶ ἀηθέστερα εἴρηται καὶ μεμύθευται. Piccolus proposuit : πρὸς δὲ τῇ ἀληθείᾳ, εἰ δὴ τοιαῦτα καθεώραται, πολλὰ καὶ μεμύθευται. || 47. οὐ μόνον τὰ] οὐ μόνον δὲ τὰ Ald. || 51. δεδεμένων] τῶν δεδ. codd. præter Epitomen, quæ ita habet : τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν δεδεμένων αἰχμαλώτων. || 52. κυριεῦσαν] sic Epit.; κυριεῦσαι cett. codd.

P. 137, 2. τὰ inseruit Cor.; verba τήν τε τῶν ἀνδρῶν καὶ ejicienda esse Groskurdius et Meinekius censent. || 3. γεωργοῦσι γὰρ αὗται, *B* (?) et editt. ante Kr. || 5. τίκτουσι scriptum e conj. Groskurdii et Krameri, vix recte; πολλάκις αὐταὶ καὶ λούουσι codices; legas πολλάκις λοχεύονται καὶ λ., e conj. Piccoli. || 14. ἀφείη] ἀφίῃ *ABC*, ἀφίησι *A* man. sec.; em. Coray. || 22. μυοθηροῦντες codd.; καὶ μυοθηροῦντες Ald.; em. Cor. || 23. καὶ addidit Cor. || 27. ἐπαιώνιζον *ABl*, ἐπαιάνιζον *C*, Cor., Mein. || 32. Leg. προῖκα [καὶ] τὸ cum Meinekio. || 32. ἀπολείπεσθαι] ἀποδείκνυσθαι *Bno*. || 33. γυναικοκρασίαν codd.

|| 35. τὸ ἐν ἔθει] Addendum esse εἶναι censuit Meinekius. Groskurdius leg. conjecit: καὶ τὸ ἐν ἔθει [καὶ ἄλλοις γινόμενον, τὸ] παρατιθ., nisi potius vitium lateat in ἐν ἔθει, pro quibus exspectaveris ἐν θήκῃ vel ἐν δείπνῳ vel tale aliquid; τὸ συνήθει ἀνδρὶ παρατ. conj. Piccolo. Offendor verbo παρατίθεσθαι, quum Iberos venenum non apposuisse, sed in casus improvisos seposuisse consentaneum sit. An fuit τὸ ἐν ὠῷ ἢ κέρατι [ἀποτί]θεσθαι? || 37. ἂν] *k*, ἐὰν *ABCl*. || 38. αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν codd.; em. Friedem. || 39. τέτταρα] δύο codd.; em. Casaub. || αἱ μετ.] ἄλλαι μετ. *BCl*. || 46. οἱ λάλιστοι... γεγόνασι, ut glossam, ejecit Meinekius. || 47. καὶ ante βαρβ. inclusit Cor. || 50. δὴ] καὶ Cor. || 53. μὲν inclusit Cor. || φιλείδημον] marg. *no*; φιλόδημον *ABCl*, φιλότιμον *B* ex correct. ||

P. 138, 4. Post v. καλεῖσθαι Grosk. φασὶ add. voluit. || 8. καὶ τὴν Ἰσπαν. *ACBl*; at in *E* deinde deletus articulus. Ante μόνην Casaub. et Cor. supplent: οἱ δ' Ἰβηρίαν, Groskurd.: ἔνιοι δὲ τῶν προτέρων Ἰβηρίαν, Meineke: τινὲς δὲ Ἰβηρίαν, Kramer: οἱ δὲ πρότερον Ἱσπανίαν. || 12. ὁμωνύμως] συνωνύμως, ut lin. 7, Mein., recte; nisi quis διωνύμως eruere velit ex Eustathio ad Dionys. 284, ubi nostra redduntur his verbis: Ῥωμαῖοι δὲ καὶ τὴν πᾶσαν οὕτως ἐκάλουν ὕστερον, ὡς εἶναι διώνυμον, Ἰβηρίαν τε καὶ Ἱσπανίαν. || 21. Καστάωνος codd. || 22. ἀπ'] ὑπ' Cor., Mein., recte. || 24. δικαιοδότης ὢν codd.; em. Cor. || 28. ἡ [δὲ] λοιπὴ Cor. || 34. ὄρη] Velim μέρη cum Cor. et Mein. || 35. Κανταύρων *C*. || 38. τὴν..παρόριον Kramer, τῆς.. παρόριον *ACl*, τῆς παροpίας *B* (?); τῆς παραλίας Cor. || 40. τάγματος ἐπισκοπεῖ· ὁ δὲ τρίτος Meineke, quod sane præstat. || 41. τογάτων Cor. post. v. λεγομένων inseruit. || 47. ἐπιθαλαττίοις *Bl* Ald. || 48. Ταραχῶνι *Bl* Ald.

P. 139, 2. Πιτυούσας *BCE*; καὶ] δὲ Ald.; δὲ καὶ Cor. || 3. Βαλεαρίδας *Bl*. || 3. ὡς ante προκεῖσθαι habent *AB*, sed in *A* manu secunda inter versus scriptum est. In *E* ὡς ante καλοῦσι legitur. || 5. καὶ ante πελάγιαι omittit Epitome, idque recte; Spengelius hoc καὶ ante μᾶλλον ponit, et alterum καὶ, quod est ante πρὸς, ejicit. Illud probo; non item alterum. Lege: εἰσὶ δὲ πελάγιαι, καὶ μᾶλλον (sive μᾶλλον δὲ) αἱ Πιτυοῦσσαι, καί[περ] πρὸς etc.: Et Baliarides et Pityussæ in alto sitæ sunt, magis vero Pityussæ, quamvis sint a Baliaridis versus occasum sitæ, ideoque oræ Ibericæ viciniores esse videri possint. Meinekius asterisco ad μᾶλλον posito locum in mendo cubare significasse satis habuit. || 7. Ἔβουσος] sic Epit.; Ἄβουσος *ABCl*; Ἔβυσος Cor., ut supra. « Sed eandem inconstantiam in aliis quoque nominibus haud paucis animadvertere licet. Ceterum ου habet Dionys. Perieg. 457 ibiq. Eustathius. » *Kramer*. || 12. Ποτεντίαν codd. bis. || 16. [διακοσίους] ἑβδομήκοντα. Inclusa addiderunt Coray, Grosk., Kram., Mein., laudantes Plinium (3, 5), qui 30 m. p. sive 240 stadia inter se distare insulas istas prodit. At Strabo non loquitur de distantia quæ inter utriusque insulæ promontoria extrema intercedat, sed de ea agit quæ sit ab insula minore usque ad Pollentiam. Itaque in tabula pro 70 stadiis posui 370 stadia, quum tantam in mappis quibusdam esse reperissem; at in accuratioribus tabulis stadia sunt ultra 400. Unde probabile fit apud Strabonem pro ο' (70) scribendum esse υ' (400). || 20. Fortasse legendum esse εὐλίμενοι· [οἱ δὲ λιμένες] χοιραδώδεις κατὰ vel χ. δὲ [οἱ λιμένες] suspicatur Meineke, dubitans tamen, quum οἱ λιμένες ex antecc. cogitatione assumi possit, nec dissimile sit quod legitur p. 160, 35: φησὶ δὲ καὶ δίστομον εἶναι, μεμψάμενος τοὺς πλείω λέγοντας. || 23. Ἐβουσόν A; Ἔβυσον Cor. || 26. Βαλλιαρικὸς *ABCl*; Βαλεαρικὸς editt. ante Kr. || 30. In Latinis lege: *Hi* (sc. Phœnices) *primi hominibus istis* (Baliaridum incolis) *tunicas late prætextas induerunt*, et mox pro *scutum manu gestantes* scribe: *ægidem sinistræ circumvolutam gestantes*. || 32. Ante v. ἄζωστοι quædam excidisse recte monuerunt Groskurdius et Meinekius, quorum ille lacunam hunc fere in modum explendam esse censuit:... πλατυσήμους. [Πρότερον μὲν γὰρ οἱ Βαλιαρεῖς εὐτελεῖ τινι ἱματίῳ ἐχρῶντο καὶ τῇ σισύρνῃ·] ἄζωστοι δὲ, etc., collato Lycophr. Cass. 635, ubi Balearidum incolæ σισυρνοδῦται dicuntur. Fortasse Strabo illud quoque memoraverat quod Diodorus 5, 17 tradit, τοὺς ἐνοικοῦντας γυμνοὺς τῆς ἐσθῆτος βιοῦν κατὰ τὴν τοῦ θέρους ὥραν, indeque Gymnesias insulas dictas esse. || 33. ἢ ferri nequit; καὶ scripsit Corayus; ἔχοντες, [τῇ δὲ δεξιᾷ] πεπ. proposuit Meineke. || 35. μελαγκρανίας] Aut μελαγκρανίας cum Casaub., Siebenk. et Cor. legendum, aut μελαγκρανίνας cum Kram. et Meinekio. Eodem modo in versu Philetæ corrigendum. Ceterum verba inclusa e margine irrepserunt. || 37. Ἑρμηνείᾳ] Ἑρμῇ ἐλεγείᾳ conj. Tyrwhitt.; at Mercurius Philetæ carmen fuit epicum (v. Meineke Anal. Alex. p. 349). || 38. ἀρειὰς ἰξὺς Siebenk., Cor.; ἀραιὴν ἰξὺν Salmasius Exerc. Plin. p. 186, frustra. Dele interpunctionem quæ est post vocem εἰλεῖται. || 39. κόμμα] ἅμμα e conj. Salmasii Siebenk. et Cor. || 45. τῆς σφενδόνης codd.; em. Casaub.

P. 140, 19. καὶ εἰς τὴν ἐκτὸς editt. ante Kr. || 26 et 30. Γαδειτανοὺς *ABl*, Γαδειρανοὺς *E* et m. sec. *l* Cor. || 27. Παταουιώνων *A*. || 46. ἴσον] *o*, ὅσον *ACl*. || 47. Post μεῖζον excidisse τὸ διάστημα censet Grosk.; contra Kramer legi vult: μείζων (sc. ὁ ἀριθμός) καὶ σχεδόν τι τοσοῦτος ὅσος ἐστὶν ὁ τοῦ μήκους. Legendum puto: ἄπεστι vel διέστηκε vel διέχει δὲ μεῖζον. Literæ ΔΙ ob præcedens N facile negligebantur. || 50. Ἐρυθίαν *ABCl*. Φερεκύδης] *Philistides* ap. Plin. 4, 22, 36, 120.

P. 141, 2. πεντήκοντα] τριάκοντα *AB*. Cf. p. 223, 42. || 4. ἐκ τούτου] margo *o*; ἐκ τοῦ *ABCl*. || 6. κοινῇ μέντοι] etc.] Hæc quum ratione inconcinna interponantur, aut corrupta sunt, aut nonnulla ante vocem κοινῇ exciderunt. Lacunam notarunt Groskurdius et Meinekius, quorum ille locum in hanc sententiam refingendum esse putat: [Τὰ μὲν τῆς νήσου μεσόγαια ἰδιωτικὰς κτήσεις πεποιήκασι τῶν Γαδιτανῶν τινες·] κοινῇ μέντοι etc. At tale quid de parvula hac insula (*Trocadero* vel *S. Sebastian*) dicere Strabo vix potuit. Dixerit auctor litus insulæ, pascuis olim clarissimæ, nunc totum villis Gaditanorum exædificatum esse (coll. p. 140, 37: ἣν, sc. νησῖδα, ὥσπερ ἀντίπολιν πεποιήκασι τῇ Διδύμῃ). Itaque scripserim ἐκείνης μέντοι [νῦν] (συν) ᾤκισται πᾶς ὁ αἰγιαλός. Meinekius suspicatur ante κοινῇ excidisse aliquid de primis Gadium incolis, qui insulam Erytheam colonis frequentaverint, nullis assumtis Iberis, aut Iberis, qui ante Tyriorum adventum tenerent, ejectis. Quibus expositis commode inferri potuisse sequentia, quorum hæc sententia sit ut litus communiter Tyrios et Iberos incoluisse dicatur. || 8. λέγοντες] λέγεται Ald.; Cor. || 9. Γαδειτανοὶ *ABCl*, Γαδειρανοὶ correct. *C*. || ὃν] ὅν τινα Ald. || 10. ἀποικίαν] *no*, ἀποικίας *ABCl*. || 12. Κάλπην] Κάρπην *C*. || 13. ἄκρα [τὰ] ποιοῦντα Cor. || 16. Ἐξιτανῶν] *no*, Ἀξιτανῶν *ABCl*. || 21. καὶ inter versus addit *h*. || 26. 27. τούς.. τούς.. τοὺς] τοῖς.. τοῖς.. τοῖς *B* (?) *no*. || 28. προκεῖσθαι] κεῖσθαι *Cl*. || 29 et 34. Ἀβίλυκα codd., Ἀβύλυκα editt. ante Kr. || 29. ἐκ omis. editt. ante Kr. inde a Xylandro. || 34. οὐ ante φησὶν recte inseruit Corayus. Falsa sunt quæ contra disputat Groskurdius, nullam exstare prope Calpen insulam opinatus. || 35. καὶ τὰς πλαγκτὰς [δὲ] καὶ Cor. || 37. Γαδειρίτας *C*. || 51. τίς ἂν τις *BC*; ὅτι ἄν τις Cor. || 52. παράλογον] παρὰ λόγον *BCl*, Cor.; ὂν e Casaub. conj. addidit Kr. et Mein.

P. 142, 2. ὑπῆρχε] ὑπῆρξε editt. ante Kr. inde a Casau-

bono. ‖ 3. στυλίδα] στηλίδα *B*. In margine *A* prima manus annotavit hæc : Στυλάριον δὲ καὶ νῦν τοῦτο καλοῦσιν. ‖ 11. ἐπέγραψαν *B* et *Ald.* ‖ 16. στρατιᾶς codd.; em. Cor. ‖ 26. τῶν ejec. Cor. ‖ 31. στηλίσιν editt. ante Kr. ‖ 39. ἀμφοτέρους ἐοικέναι ταῖς Στήλαις mavult Kr. ‖ 44. εὐπερίγραπτον *C* et Eustathius ad Dion. 64. ‖ 47. ἐκφαίνοντα *ABl*, ἐκφαίνονται *C*, ἐμφαίνοντα *no*, Eustath. l. l. ‖ στηλίδες editt. ante Kr.

P. 143, 6. φασιν] φησιν codd.; em. Cor. ‖ 12. πότιμον Meinekius post εἶναι lin. 11 collocavit; εἰς τὸ ὕδωρ· πότιμον δὲ εἶναι editt. ante Kr.; ἧς τὸ ὕ. πότιμον, πλὴν ταῖς conj. Piccolo; legam πότιμον[ὄν], coll. p. 209, 24 aut εἰς ὕδωρ π. ‖ 17. τοιούτων om. Cor. ‖ 21. ἀναβλύζειν m. sec. *C*. ‖ 29. διαλιπόντων *ABC*. ‖ 30. ἔχον] ἀνέχον conj. Xyl. ‖ 34. καινῶς codd.; em. Cas.; *inaniter*, Guarinus. ‖ 35. ἀντιπάθειαν] ἀντίπλοιαν codd.; em. Xyl. ‖ 47. ἀναθλίβειν] ἀναβλύζειν *C*. ‖ 49. εἶδ'] εἶθ' *ABCl; ὥσπερ*] ὅπερ Ald. ‖ 51. εἶναι ἄν τινα] [εἰκὸς] εἶναί τινα Cor. ‖ 52. ἔχει] Epit.; ἐκχεῖ *ABCl*.

P. 144, 1. συνεξαίροντα] συνεξαίρονται *l*; idem perperam voluit Casaubonus. ‖ 2. ἐκείνῃ] e Casauboni conj.; ἐκείνην codd., quod erat retinendum. ‖ οἷον om. *BC;* ἡ om. editt. ante Kr.; γέννηται *l*, γένηται editt. ante Kr. ‖ 3. πάλιν δ'] δ' addit Epit. inter versus. ‖ 8. ἡμέρᾳ...νυκτὶ Ald. ‖ 9. ἡ τοῦ ἡλίου περιφορὰ codd.; em. Cor. ‖ 9. ποτὲ..ποτὲ Ald. ‖ 12. ἐνιαυσίαν Epit. ‖ 13. ζωδίου] Epit.; ζωδιακοῦ *ABCl*. ‖ 14. ἄρχεσθαί τε διοιδεῖν Epit.; ἄρχεσθαι δεῖν *ABCEl;* em. Kr. ‖ 17. τὸ πέλαγος] εἰς τὸ πέλαγος Cor. ‖ ὑπερέχῃ] ὑπερέχει *C*, ὑπεροχῇ editt. ante Kr. ‖ 21. ἀποσχῇ *k* Cor. ‖ 26. λέγειν *ACl;* τὴν ἡμερησίαν *BCl*. ‖ 28. πάλιν] εἶτα *E*. ‖ 32. ἐνιαυσιαίας *Eghi*, Cor., Mein., sicuti est lin. 12. Sane ulterutro loco mutandum fuerit. ‖ 37. δὲ] δὴ *BC*. Cor. ‖ 40. τῷ ἡμερησίῳ χρόνῳ καὶ τῷ νυκτερινῷ] ex Krameri conj. Dübnerus; τῶν ἡμερησίων χρόνων καὶ τῶν νυκτερινῶν codd., quod retinendum, in antecedentibus vero pro τεταγμένως legendum esse τεταγμένων, eodem Kramero proponente, censeo. Corayus dedit τεταγμένως δὲ τὸν ἡμερήσιον etc.; Groskurdius διὰ vocem ante τῶν ἡμερησίων excidisse putavit. ‖ 41. οἷόν τε] correct. in *B;* οἴονται *ABCl; πολλάκις*] τὸ π. Ald. ‖ 44. ἢ καὶ ἰσάκις μὲν Mein.; legendum est ἢ καὶ ἰσάκις δή. Ceterum verba ἢ καὶ ἰσάκις om. *C;* Corayus dedit : ἢ τοὺς Γαδειρίτας etc. ‖ 45. τὰ om. Cor. ‖ 47. τὰ... γινόμενα recte ejecit Cor. ‖ 49. γίνεσθαι Cor. γενέσθαι codd.

P. 145, 5. ἑκάστου] ἕκαστον codd.; em. Cor.; ἑκάστῳ Pætz.; ἐν ἑκάστῳ Grosk. ‖ 6. ἀναλογίαν] ἀνωμαλίαν editt. ante Kr. ‖ 14. Ἰλίπα] ἡ Ἰλ. *BCl*, editt. ante Kr. ‖ 16. τριάκοντα] ν' *BCl*. ‖ 21. τις τὸ] τις καὶ τὸ Ald. ‖ 22. γεν.] Lege γινομένας cum Corayo; in latinis pro *tunc facta* lege *quæ subinde fiunt ;* οὐδ' e Casaub. conj. addunt Coray., Kr. et Mein. Ac sane addendum est, nisi fort. in antecedd. pro κἂν legeris ἄν. Male locum nostrum intellexit Groskurdius, qui lin. 20 οὐδ', quod legitur ante v. ἐπὶ, tolli voluit. ‖ 27. πλημμυρεῖν] πλημμυρεῖ codd.; em. Grosk.; τε recte om. *B*. ‖ 32. εἰς ἔδαφος πολλάκις, καὶ φύλλα Cor., quod sane mavelis; ex codicum lectione πολλάκις referendum ad πηχυαῖα. ‖ 36. οἴδαμεν] οἴδομεν *m*, εἴδομεν *Bh* (ex corr.) *no* ‖ 39. δὲν ejec. Cor. ‖ 40. ἡ ejec. Cor. ‖ 44. περὶ τῶν Γαδ. editt. ante Kr. ‖ 49. τοῖς τράγοις ταῖς ὑπήναις *B* (?) Ald., ταῖς τραγικαῖς πηναῖς *l*. ‖ 42. μολίβδου *AE* Mein.

P. 146, 1. ἐμπορείαν *AB*. ‖ 4. ἐμπορεῖα codd. et editt. ante Kr. ‖ 6. αὐτὸς] αὐτοῖς codd.; em. Xyl. ‖ 13. εἰς ejecit Cor. ‖ 14. Πρεττανικὴν *AC*. ‖ 24. οἱ μὲν δὴ [πρότερον] τριχῇ Strabonem scripsisse putat Groskurdius. ‖ 28. Γαλατικοὺς] Γαλατικὴν codd.; em. Kr. ‖ καὶ πολιτ.] καὶ ἡ πολ. recte Corayus. ‖ 33. τῆς om. E. ‖ 39. τὰ] τὸ Ald.

P. 147, 7. Τῆς Κεμμένης] τῶν Κεμμένων Epit.; fort. leg. h. l. τῆς Κεμμενικῆς opinatur Mein. Reliquis locis legitur τὸ Κέμμενον vel τὰ Κέμμενα (p. 157, 42) ‖ Ἀλπεινῶν] « Καλπεινῶν *A*, Ἀλπινῶν *l*, Ἀλπίων *C*, Ἀλπέων *B* (?), Ald., Ἀλπείων Cor. Ἀλλπεινὰ ὄρη nominat Polyb. 2, 14, 8. 3, 47, 9. » *Kram.* ‖ 17. οὕσπερ] ὥσπερ Casaub. Ceterum Ukertus Geogr. t. 2, 2, p. 233 legi vult : τοὺς μὲν Κελτας τῆς N. ἐπαρχίας ἀπέφηνεν Ἀκυϊτανούς τε ὥσπερ κἀκεῖνος, quod interpretatur : « er lies die Kelten in Narbonitis und die Aquitanier wie früher », additque hunc loci sensum confirmari iis quæ leguntur p. 157, 19 : Ταῦτα μὲν ὑπὲρ τῶν νεμομένων τὴν Ναρβωνῖτιν ἐπικράτειαν λέγομεν, οὓς πρότερον Κελτας ὠνόμαζον. At ex his nihil aliud sequitur nisi Celtas, qui proprie sic dicuntur, incolas esse Narbonitidis; minime vero inde colligitur Narbonensem provinciam ex Strabonis mente jam Cæsaris tempore ita constitutam fuisse, ut Celtarum istorum sedibus circumscriberetur. Sane quidem Augustus in Narbonensis provinciæ constitutione nihil fere mutasse videtur, putarique possit in Strabone ad verum rem traducendam esse scribendo : τοὺς μὲν Κελτας τῆς N. ἐπαρχίας ἀπέφηνεν, ὥσπερ ἐκεῖνος, Ἀκυϊτανοῖς δὲ προσέθηκε τεσσαρεσκαίδεκα etc.; at quum pleraque quæ de Galliæ divisionibus Strabo tradit, mirum in modum perturbata sint, nostro quoque loco error auctoris potius quam scribarum subesse videtur. In antecedentibus Strabo de Gallia trifariam divisa loquens regionem inter Cemmenum montem et Alpes interjectam Celtis assignat, provinciam vero ibi non memorat, quam hoc certe ambitu ab Augusto demum institutam esse crediderit. Ignoravit utique Cæsarem de tribus Galliæ partibus ita exponere, ut provinciæ, quasi Italiæ partis, nulla habeatur ratio; adeoque a Cæsare quoque, sicut sub Augusto, quattuor Galliæ partes distingui, si adnumeraveris provinciam Narbonensem. ‖ 18. « Λείγηρος] Λίγυρος *Bl* (?) Ald., Δύγειρος *C*, Ἄγειρος *A;* Λίγειρος *o* manu sec. ad marg., et sic habet Epitome constanter ac Ptolem. 2, 7. Sed infra Λείγηρ semper scribitur hoc nomen in codd., unde eam formam hic quoque restituit Corayus. » *Kramer;* Λίγηρος scr. Mein. ‖ 22. ὅταν] ὅ τι ἂν codd.; em. Kr. ‖ 23. ἄξια] ἄξιον *no*, editt. ante Kr. inde a Cas. ‖ 27. ἐστὶν om. Ald. ‖ 39. ὥσπερ εἴρηται] Quum in antecc. Strabo de his nihil dixerit, Xylander et Grosk. scribi voluerunt ὡς εἰρήσεται, Corayus vero, probantibus Kramero et Meinekio, ὡς εἴρηται verba transponi jussit post v. οὖσαν lin. 40. Mihi verba corrupta esse videntur. Lego : καὶ γὰρ πολλαχόθεν ἔχει (vel δέχεται) σύρρους, οἷσπερ αἱρεῖται (vel οἷς πληροῦται). Miror neminem in isto πολλαχόθεν ἐστὶ σύρρους offendisse. De hoc vocis αἱρεῖται usu v. St. Thes. ‖ 42. οὕσπερ] ὥσπερ *AB*. Mein. ‖ 43. προϊόντι] παριόντι Ald. ‖ 54. λέγομεν] λέγωμεν *ACl;* em. Cas.

P. 148, 13. Σάλυες] Σάλλυες *AB*, Σάλλιες *C*, Σάλλυες *E*. ‖ 15. ὡς εἶπον πρότερον] Nihil de his in antecc. Strabo dixerat. Quare verba hæc asteriscis inclusit Corayus; Groskurdius p. 146, 36 post verba τῇ Πυρήνῃ excidisse putat : καὶ πρὸς τὴν θάλατταν ὁ Οὔαρος ποταμός, ὃς ἀφορίζει τὴν Ναρβωνῖτιν, vel tale quid, quo nostro loco lector amendetur. Kramerus verba loco suo mota esse censet, eaque poni velit post v. παρὰ τὸ λεχθὲν σχῆμα (lin. 12). Corruptela locum laborare mihi verisimilius esse videtur. Varum fluvium, a quo versus orientem 20 stadiorum intervallo Nicæa distat, versus occasum autem 60 stadiorum intervallo Nicopolis sita est, vulgo Italiæ et Narbonensis provinciæ terminum dici constat; jam vero Strabo suo ævo ita rem habuisse dicit : τῆς μὲν Ἀντιπόλεως ἐν τοῖς Ναρβωνίτιδος μέρεσι κειμένης, τῆς δὲ Νικαίας ἐν τοῖς τῆς Ἰταλίας, ἡ μὲν Νίκαια ὑπὸ τοῖς Μασσαλιώταις μένει καὶ τῆς ἐπαρχίας ἐστίν, ἡ δὲ Ἀντίπολις τῶν Ἰταλιωτίδων ἐξετάζεται, κριθεῖσα πρὸς

τοὺς Μασσαλιώτας καὶ ἐλευθερωθεῖσα τῶν παρ' ἐκείνων προσταγμάτων (p. 153, 17; coll. p. 153, 5). Hæc monenda erant, si quis accuratius finium rationem indicare voluit. Igitur Strabo nostro loco Vari fluvii mentionem fecisse satis habens, scripserit : οὗτος δ' ἐστίν, ὡς εἰπεῖν ἁπλούστερον (vel, quod malim, ὡς εἰπεῖν κοινότερον cf. p. 159, 28), ὅριον τῆς N. || 16. καὶ τῆς 'Ιταλίας post ὑπάρχει δὲ in codd. leguntur; transposuit Kr. || 19. καὶ ante τοῦτο delendum esse recte monuerunt Grosk. et Mein. || 20. ἐπαρχίας *C*, ὑπαρχίας *ABEl*. || 24. « Post δὲ folium intercidit in *A*, illamque vocem, quæ ultima est paginæ, excipiunt initio sequentis οὐ πολὺ (p. 149, 41). Est autem illud folium quaternionis primum, quodque ei adjunctum fuerat ultimum (p. 157, 42-159, 4) itidem intercidit. Eadem desiderantur in *ghi*. » KRAMER. || 25. Ταράσκωνος *no*, editt. ante Kr. Cf. Ptol. 2, 9. || 26. Σέξτια] *o* man. sec.; Σέκτια cett. codd. Cf. p. 149, 40. || 34. Κοττίου] Κουτίου *BCl*; Οὐγέρνου] ex correct. *B*; οὐν γέρνου *Cl* et pr. m. *B*; Ταράσκωνος *o*. || 40. εἰς ejec. Cor.; ἄλλοι τοσοῦτοι codd.; em. Kr. || 41. καὶ Σκ.] Coray.; καὶ ἐξκιγγομάγου *Cl*; καὶ ἐκ Σκιγγ. *B*; ἐκ Σκ. Ald. || 43. καὶ delendum; om. Mein. || 44. εἴκοσιν ἑπτὰ editt. ante Kr. || 45. Φωκέων codd.; em. Xyl. || 48. αὐτὴ] Malim αὕτη cum Grosk. et Mein.; ceterum in editt. ante Kr. legebatur : τετείχισται δὲ καλῶς καὶ αὐτὴ καὶ ἡ πόλις. || 52. Φωκεῦσιν *BC*.

P. 149. προσαχθέντας] προσταχθέντες *C*. || 11. νενόμισται] ἐνενόμιστει Ald., unde ἐνενόμιστο Cas. || 19. δὲ εἰς] δὲ οὐδ' εἰς *lm*; unde Corayus : τούτων δ' οὐδεὶς τιμοῦχος γίνεται. || δ' ante οὐ addidit Buttmannus. || 30. 'Ρόην] Vocem inclusit Corayus. 'Ρόδην καὶ 'Αγάθην probabiliter leg. putat Casaubonus, collato Plinio 3, 5, 33 : *Agatha... atque ubi Rhoda Rhodiorum fuit, unde dictus.. Rhodanus amnis*. Rectius oppidum 'Ροδανουσία vocari videtur ap. Scymnum, quem dicunt, et Stephanum et Sidon. Apollin. 1, 5; quare 'Ροδανουσίαν καὶ 'Αγ. scribi voluit Vossius ad Melam 2, 6, qui a Plinio Rhodam Iberiæ cum Rhodanusia Galliæ confundi putat. Denique Kramerus : « Suspicari possis 'Ρόην verbum hoc receptum esse ex margine, ubi fort. ad ea, quæ proxime præcedunt, adnotatum fuerat 'Ρόδην. || 32. Ταυροέντιον] Ταυρέντιον *BCl*; e Casaub. conj. em. Cor. || 33. Σαλλύων *BC*. || 40. προσέλαβον Mein.; Σέξτιος] Σεκέτιος (ex Σέκστιος ortum) *BCl*. || 41. Σάλλυας *B*. || 49. ἐπὶ delendum esse patet; om. editt. inde a Xyl. || 51. τοὺς τράχωνας] τοῦ τράχωνος *ABCl*, em. Kr. || 52. παρέδωκεν editt. ante Kr.; ἐν [τῇ] πόλει Coray.

P. 150, 4. 'Αβεντίῳ] Lege 'Αβεντίνῳ ut Cor. et Mein.; 'Αβεντῖνον codices præbent p. 195, 20; ἔχον] ἔχοντες codd.; em. Cor. || 13. οὔτ'] οὐδ' Mein. || 23. τοὺς ante τοιούτους om. *Bl*. Cor. || 25. πόλεις] αἱ πόλεις *BC*; μισθούμενοι] μισθούμεναι *Bl*; unde editt. ante Kram. αἱ πόλεις μισθούμεναι; Meineke τοὺς δὲ πόλεις κ. μισθούμεναι. Recte Kramerus : « Tam impedita est oratio adjectis sive αἱ πόλεις sive πόλεις, ut neutrum a Strabone profectum arbitrer. » Itaque istud πόλεις in margine adscriptum ad explicandum vocem κοινῇ, dein in ordinem verborum irrepsisse suspicatur. Legendum esse puto : τοὺς μὲν ἰδίᾳ, τοὺς δὲ πολλοὺς κοινῇ μισθούμενοι, nisi præstat τοὺς δὲ ἐπὶ πολλοῖς κ. μ., quod proposuit Piccolus. || 35. ἐπαρχίαν] ὑπαρχίαν codd.; em. Cor. || 38. Σαλλύων codd. || 42. εἰς om. *BCl*. || 45. αὐτὸν] αὐτὸ codd.; em. Cor. || 48. Σήτιον] Σίγιον codd.; e Palmerii conj. em. Cor. || 50. πάλιν om. *E*. || 54. ἐμπορεῖον *B*.

P. 151, 1 et 4. 'Αρελάτε] Kr.; 'Αρελάται codd. Cf. p. 179, 39. || 8. 'Ιλίβιρρις] 'Ιλλίβιρρις *BC*, quod præstat; 'Ιλυβίρρις Ald. || 13. τὸν asteriscis inclusit Cor. || 14. ἀπὸ] ὑπὸ Mein., sicut etiam lin. 37, recte. || 17. ἐπὶ [δὲ] θάτερα Cor.; ἐπὶ θάτερα [δὲ], e Kr. conj. Mein. || 19. 'Ορβις] 'Οβρις codd.; em. Grosk. || 'Ραύραρις] 'Αραυρις ceteris scriptoribus; idque hoc loco reponendum esse videtur, monentibus Tzchukke ad Melam 2, 5, 6, Groskurdio, aliis. || Βαίτερα] « Βλίττερα *A*, Βλίτερα *BCl*; Βηττέρα Cor., monens tamen in nott. aut Βαίτερα cum Siebenkeesio, aut potius Βητήρρα scribendum fuisse : ita enim nominatur hæc urbs in nummis (v. Eckh. doctr. I, 1, p. 67). At alteram formam magis commendat codd. scriptura, ac tuentur Ptolem. (2, 9), Steph. s. v. Βαιταρροῦς, Inscript. ap. Gruter. p. 272, 10, Mus. Veron. p. 418, 5. Ubique autem, excepto Ptolemæo, duplici ρ scribitur. » *Kramer*. || 27. τὴν] τὸ *ACl*. Epit., τὸν Ald. || 31. ἐνίστανται] Lege συνίστανται cum Corayo et Mein. || καὶ ἡ] καὶ om. Cor.; ἡ om. *l*. || 33. τὸ inseruit Cor.; μελαμβόριον codd. || 35. καταπλᾶσθαι] Id ferri vix potest; καταχυλίεσθαι conj. Casaub.; melius καταφλᾶσθαι Mein. || 37. ἀπὸ] lege ὑπὸ cum Mein. || 40. In latinis pro *exaruerit* lege *concreverit*. || 42. ὁμοίως] ὁμοίους *AB*, quod merito receperunt Meinekius et Groskurdius; deinceps pro δὲ aut τε aut δὴ legendum. || 44. τῇ ὁμοιότητι] πρὸς τῇ ὁμ. Grosk. et Mein.; quod mirum quantum affectatum foret. Ceterum vulgata ferri nequit. Similiter laborat quod deinde legitur καὶ τὴν, cujus loco καὶ ταύτην Corayus, καὶ τοιαύτην Groskurd., καὶ οὕτω τὴν αἰτίαν Casaubonus proposuerunt. Legerim... ὁμοίους τε καὶ λείους καὶ ἰσομεγέθεις. Καὶ τῆς ὁμοιότητος ἔτι τὴν αἰτίαν ἀποδεδώκασιν ἀμφότεροι. || 46. οὐ καθ' ἑαυτοὺς] οὐ omisit Corayus, nescio an recte; οὐ καθ' ἑαυτοὺς [γενέσθαι, ἀλλὰ] ἢ ἐξ ὑγροῦ κτλ. Grosk.; οὐ καθ' ἑαυτοὺς γενομένους minus apte proposuit Kramerus; Meinekius fortasse delenda esse censet verba οὐ καθ' ἑαυτούς. Quæ quum hoc loco impedimento sint, fortassis leviter mutata transponenda sunt in lin. 49, ubi verba ἢ παρ' ἄλλου λαβὼν tum demum non inepta sunt, quum in antecc. legeris : Αἰσχύλος [ἢ καθ' ἑαυτὸν] καταμαθών. || 47. μεταβάλλειν codd.; em. Corayus; idem deinde inseruit ἢ; Xyl. inserendum putaverat ἀλλ'. || 49. ἢ παρ' ἄλλου λαβὼν (παραλαβὼν Ald.) fortasse a Strabone non scripta esse censet Meinekius. || 54. σάφ.] εὖ Dionys. Hal. Ant 1, 41; θοῦρος] mgo *hi*; θυρος (sic) *A*, θυρὸ; *Cghi*, θηρὸς *Bl*.

P. 152, 1. μέμψῃ *Al* et correct. *B*; πέμψῃ *l* et man. pr. *B*. || 4. σε Ζεὺς Mein., recte, opinor. || 5. ὑπερσχὼν e Casaub. conj. Cor. || γογγύλων] στρογγύλων *no* et prim. man. *gk*. || 6. σὺ βαλὼν] συμβαλὼν codd.; em. Salmasius Exerc. Plin. p. 42. || 7. διώσει] Cor.; δηώσει codd., nisi quod δηώσεις sec. man. *h* et Ald.; διώξεις conj. Salmas.; διώσεις Leopardi et Hermann. || 8. οὐ] sec. man. *Bh*, *i* et mgo *o*; οὖν *ABCl*. || 9. ἐμβάλλειν codd.; em. Cor. || 20. εἰς τὴν Σκ. editt. ante Kr. || 23. ἀπείργαστο bene Cor. et Mein. e conj. Tyrwhitti. Deinde a voce φθόρον usque ad v. Πυρήνης (p. 155, 6.) duo intimi quaternionis folia exciderunt in *A*. Eadem desiderantur in *ghi*. || 29. Μάριος] Τίμαιος codd.; em. Xyl. || 31. προσχώσεως *o* man. sec. || 34. ἠνέγκατο *BCl*; em. Casaub. || πολὺν τέλη] πολυτελῆ codd.; e Tyrrwh. conj. em. Cor. || 47. ἑπταστ.] πεντάστομον Cor. || 49. ἀπὸ Μασσαλίας *Bl*., nisi quod ἐπὶ habet *B* manu secunda; em. Xyl.

P. 153, 4. εἴκοσι] η' *C*. || 4. τῆς δὲ ὅσον ἑξ. editt. ante Kr. || 7. ἐπείχισαν codd.; em. Casaub. || γε] τε codd.; em. Cor. || 11. τῶν χωρίων τῶν ἐπιπέδων Ald. || 20. ὑπαρχίας codd.; em. Cor. || 27. εὐποροῦσαι vel εὐποροῦσι δὲ Grosk. || 28. ἡ om. *E*. || 33. τὸν] || τὸ Cor. 47 et 52. Κουάρων codd. || 51. οἱ μὲν οὖν Σάλυες] Non Salyes sed Cavari in isto 700 stadiorum spatio planitiem eique imminentes montes tenebant. Quare οἱ μὲν οὖν Καούαροι reponi jussit Groskurdius; sed quum non videas quo

pacto Καούαροι in Σάλυας abire potuerit, fortasse gravius ulcus latet. Inter Druentiam et Isaram juxta Rhodanum præter Cavaros erant Σεγαλαυνοὶ sive Σηγαλλαυνοὶ (Ptol. 2, 9 p. 146) vel, ut Plinius dicit (3, 5, 34), *Segovellauni*, quibus Ptolemæus Valentiam urbem attribuit. Fieri igitur potest ut Strabo scripserit : οἱ μὲν οὖν [Καούαροι σὺν] Σεγοουελαυνοῖς τά τε πεδία etc. || 53. Ἰκόνιοι] Infra p. 169, 35 Σικόνιοι codd. In tropæo Alpium ap. Plinium 3, 24, 136 juxta Medullos collocantur *Uzeni* (ad *bourg d'Oisans* sec. D'Anvillium; ad hod. *Oze* sec. Durandium), qui quum ab Icouiis vix diversi fuerint, quæritur an apud Strabonem leni mutatione Οἰκένιοι vel Οὐκένιοι reponendum sit.

P. 154, 2. Καουάρων] Κλουάρων codd.; καὶ Οὐάρων verba ex varia scriptura præcedentis Καουάρων orta ideoque delenda esse statuerunt Xylander. Siebenk., Coray., Kram., Meinek.; Salmasius pro πόλιν legi voluit πολλὴν et sequentibus duorum fluviorum (Drunæ scilicet aliusque minoris) nomina subesse putavit. Id nihili esse patet. Casaubonus legendum proposuit πόλιν Καουάρων Λουερίωνα; in quibus Luerionem e Strabone p. 169, 8 arripuit; at ibi de monte (*hod. Lubéron*) juxta Druentiam porrecto sermo est. Alius vir doctus (in *Mém. de l'acad. des inscr.* t. 27, p. 128) Arausionem (*Orange*) urbem, *Aigues* fluvio aliique minori fluviolo appositam, intelligi voluit. Gosselinus hodiernos *Ouvèze* et *Mède* fluvios memorari suspicatur. Quod probans Groskurdius in verbis καὶ Οὐάρων latere credit nomen *Carpentoracles* (*Carpentras*), quam Strabo fortassis Καρπένταρον vel Καρπεντάρωνα vocaverit. Ukertus (*Geogr.* t. 2, p. 2, pag. 136) in Καουάρων et Οὐάρων agnoscere sibi videtur nomina corrupta fluviorum qui nunc vocantur *Rubion* et *Jabrou*; urbem vero, cujus mentio excidit, fuisse dicit Ἀχουσίωνα a Ptolemæo memoratam, quam non diversam esse putat ab *Ancanno* (hod. *Anconne*) Itinerarii p. 553. At *Anconne* oppidum inter fluvios istos situm non est. Vides quantopere hæc in meras retrusa sint conjecturas. Ceterum ne ἀσύμβολος discedam, ego proposuerim : οἱ περιρρέοντες Οὐασίωνα πόλιν.... καὶ Οὐασών. Vasio (*Vaison*), opulentissimum Vocontiorum oppidum, exstat in sinistra ripa *Ouvèze* fluvii, quem antiquitus urbi fuisse cognominem facile concesseris. Hæc vero nominum similitudo in causa fuerit ut urbis nomen a scriba quodam omitteretur; deinde autem quum καὶ Οὐασών in καὶ Οὐάρων abisset, alius quidem populi modo memorati nomen subesse putans, in margine annotavit Καουάρων, quod postea in ordinem verborum receptum est, ejecto nomine fluvii alterius. || 4. Οὔνδαλον] *Vindalum* apud Liv. Epit. lib. 61 et Oros. 5, 13, sicut Sorgas apud Florum vocatur *Vindalicus fluvius*. Quare Οὐίνδαλον ap. Strab. scripserunt e Casaub. conj. Siebenk. et Coray.; recte, opinor; contra Kramerus i literam fortasse ab ipso Strabone, sicuti in Viriathi (Οὐριάθου) nomine, omissam esse suspicatur. || 5. Ἀηνόβαρβος] Xyl.; Ἀνοβάρβαρος *CB*, Αἰνόβαρβος correct. in *B*; Αἰνοβάρβαρος *l*; γναῖος ὁ βάρβαρος Ald. Infra p. 158, 22 codices : Ἠνόβαρβος. || 8. ὁ Ἀρτεμ. *B*. || 10. εἰς τὴν Δουρίωνα] Convenit inter viros doctos τὴν Δουρίωνα non diversum esse a Λουερίωνα, quod legitur p. 169, 8, ubi Salyes pertinuisse dicuntur μέχρι Λουερίωνος καὶ τοῦ Ῥοδανοῦ. Jam quum p. 153, 44 Strabo dixerit τὴν μεταξὺ χώραν τῶν τε Ἄλπεων καὶ τοῦ Ῥοδανοῦ μέχρι τοῦ Δρουεντία ποταμοῦ Σάλυες οἰκοῦσι, D'Anvillius (*Notice de la Gaule* p. 38) et Corayus aut ceteris quoque locis Druentiæ nomen reponi voluerunt, aut Druentiam alio nomine Durionem vocari suspicati sunt. Fugit eos (quod per literas me docuit vir doctus istorumque locorum peritissimus) jugum montanum quod juxta dextram Druentiæ ripam porrigitur, etiam nunc vocari *Luéron* sive *Lubéron*; unde patet nostro loco pro Δουρίωνα legendum esse Λουερίωνα, quod jam Casaubonus reponi voluit. Mannertus (*Geogr.* t. 2, p. 84), eoque præeunte Kramerus et Meinekius utroque loco Αὐενίωνα et Αὐενίωνος scribi jusserunt. At Salyes nonnisi usque ad Druentiam pertinuisse feruntur, deinde vero patet montanum regionis tractum ab Aeria non tam versus Rhodanum extendi quam ortum versus et meridiem. || 12. ὁ Ἴσαρος *E*. || 16. εἰς τὴν Οὐίενναν editt. ante Kr. || 17 et 21. Ἀλλοβρίγων] « Ἀλλοβρόγων codd. et editt.; sed ι, quod paullo post exhibet *E*, infra p. 193. 203. 765 ed. Cas. omnes codices constanter exhibent, idque a Polybio et plerisque scriptoribus græcis in hoc nomine usurpatum fuisse testatur Stephanus v. Ἀλλόβρυγες. » *Kramer*. || 21. Ἀλόβριγες *E*, Ἀλλόβρογες *BCl*. || 28. ἀπὸ] ἄνω codd.; em. Cor. || 30. τῆς Λημέννης] τῆς μεγάλης codd.; em. Kr.; Δημένναν codd.; p. 173, 29; Πηλεμέννα corrupte p. 170, 7; Λεμάνης e Casaub. conj. Siebenk. et Cor. || 32. Ἀλλοβρόγων codd. Σεγγοσιάνων *B*, Σεγγοσάβων *C*, Σεγγοσιαύων *l*. || 33. Ἐγγοσιάνων *BC*, Ἐγγοσαύνων *l*. || 34. Σηκουανοὺς Cor. ubique; Αἰδουίους codd.; em. Cor. || 35. Λιγκασίους] Λίγγονας scripsit Corayus. Ceteri quamquam codicum scripturam non mutarunt, et ipsi tamen Lingones a Strabone significari communi censuerunt consensu. At reliquis locis quibus ejus populi mentio fit (p. 161, 9 et 173, 31), recte vocantur Λίγγονες; neque video quanam probabilitatis specie contendas Λίγγονας scribarum errore abiisse in Λιγκασίους; contra vero quum in Ptolemæi tabulis inter Æduos et Lingones et Leucos Belgicæ ponatur regio Vadicasiorum (Οὐαδικασίων; sic ed. Wilberg in Ptol. 2, 7, p. 139, 9; vulgo Οὐαδικασσίων), dubitari nequit quin apud Strabonem pro καὶ Λιγκασίων scribendum sit καὶ Οὐαδικασίων vel fortasse Οὐαδιγκασίων. De sedibus Vadicasiorum in varias sententias viri docti abierunt. Nam quum Ptolemæus l. l. dicat : μεθ' οὓς (sc. Μέλδους) πρὸς τῇ Βελγικῇ Οὐαδικάσιοι καὶ πόλις Νοιόμαγος, de Meldorum autem regione haud recte statuerit, nonnulli similiter etiam de Vadicasiorum regione erratum esse putaverunt, quam Valesius circa hod. *Chalon-sur-Marne*, Harduinus prope hod. *Chateau-Thierry* fuisse censuerunt, dum Scaligerus Nœomagum in hodierno *Noyon de la Picardie* reperisse sibi visus est. D'Anvillius (*Not.* p. 667, 487) Vadicasios in hod. *Valois* (*Vadisus* ævo medio) degisse caputque eorum hod. *Vez* fuisse putavit. Reichardus Nœomagum cum hod. *Vassi* componit. Rectius Ukertus, Forbigerus, Kiepertus, Sprunerus, alii, Ptolemæi tabulis insistentes, Nœomagum in hod. *Neuville* (inter *Bar-sur-Seine* et *Mussy d'Evêque*), Cluverius vero et Mannertus in hod. *Nuits* superesse censent. Quorum illud ob nominum rationem veri est similius; quamquam *Nuits* quoque oppidum, haud ita longe ab Arare dissitum, quod cum *Vidubia* Tabulæ Peut. Reichardus componit, in Vadicasiorum ditione fuisse perprobabile est; nam comparato cum Ptolemæo Strabone vix est dubium quin Vadicasii a meridie Tricasiorum, quorum caput erat Augustobona (*Troyes*), usque ad Ararem, inter Æduos et Lingones medii, pertinuerint. || 41. συμπεσὼν codd.; em. Xyl.; συμπεσόντας Siebenk.; συμπεσόντων Cor. || 47. Οὐῶλκαι h. l. codd. || 48. Ἀρηκομικοὺς (sicut latini scriptores) *B* Cor. || 51. χρωμένων] χρόνων codd.; em. Zieglerus ap. Kram. || 52. Οὐόλκαι] Οὖλκαι *BC*, Οὐῶλκαι *l*, editt. ante Kr.; τῷ Ῥοδανῷ] τῷ ποταμῷ editt. ante Kr. addunt ante τῷ Ῥ. || 54. Κα-

θυάρους *B*, Καθάρους *l*, Κατάρους *C*; Καθυάρων *BCl*.

P. 155, 6. Ἀρηκομικοῖς... Ἀρηκομικῶν Cor. Inde a verbo Πυρήνης denuo incipiunt *Aghi*. || 11. ἔχουσα] ἐχούσας *ABl*, ἔχουσαν *C*; em. Coray. || 12. Λάτιον] Λάτειον codd. || 14. προστάγμασι] *o*; πράγμασι *ABCl*. || 19. ἐκ ξύλων... ἐκ λίθων *nop*. || 24. Οὐοκοντίων] Οὐκόντων codd. || 30. Ταρούσκων] Ταρράσκων editt. ante Kr. || 31. καὶ ante εἴκοσι add. *BCl*. || 34. Οὐολκῶν] Οὐωλκῶν Cor. || 38. Τεκτοσάγες] Debebat Τεκτόσαγες, sicut infra lin. 47. Τροχμοί pro Τρόκμοι, sec. Arcadium De accent. p. 58, 15 et Stephan. Byz. v. Τεκτόσαξ. || 48. Τολιστοβώγιοι] Τολιστοβόσγιοι *ACl*, Τολιστοβόσγιοι *B*, Τολιστοβόγιοι editt. inde a Xyl.; ω pro ο dedit Kramer, quod præbent codd. p. 468, 39 et 485, 25; idem usurpasse Eratosthenem testatur Stephanus v. Τολιστόβιοι. || 49. τε ejiciendum; γε scripsit Cor. || 51. τὴν] ejiciendum; τὸ *no*. || 52. Τολιστ.] Eadem lect. varietas quam l. 48 notavi. Ceterum cum Meinekio legas : Τρ. καὶ Τολιστ. [οὔτ'] ἐκτός. || 54. ἄλλων] τῶν ἄλλων, quod deinde mutatum est in τὸν ἄλλον, *C*; τὸν Γάλλον conj. Toup.; τὸν Γαλλικὸν conj. Groskurdius.

P. 156, 2. Οὐδὲ] ἀλλ' οὐδὲ, omisso δ' post v. Πραύσους, editt. ante Kr. || 5. Aut καὶ aut τε ejiciendum. || 6. Σκιπίωνος] Patet legendum esse Καιπίωνος et similiter l. 10 et p. 158, 5 Καιπίωνι, p. 158, 6. Καιπίωνος || 12. ὑπὸ ejiciendum; ἃς] οἷς *BCl*; αἷς Cor. || 13. καταπορνευθεῖσιν *Cl*, καταπορνευθείσαις Cor. || 19. χρυσὸν editt. ante Kr. || 28. τῆς Κελτικῆς] ejiciendum. || 39. ὃν] ὡς codd.; em. Xyl.

P. 157, 4. Σηκουάνα Cor. ubique. || 5. Καλέτας] ὑαδέτους codd.; em. Xyl. || 6. Πρεττανικὴν *AC*. || 13. χρήσασθαι] χρῆσθαι Cor. || 25. Lege Ἀκυῒτ. ubique. || 35. ἄδοξα τὰ πολλὰ, [τὰ] μὲν Mein., recte, opinor. || 38. Quæ leguntur inde a. v. ἡ τοσαύτη usque ad v. ποταμοῖς δυσίν, p. 159, 4, folii jacturâ in *A* desiderantur. Eadem lacuna est in *ghi*. || 43. ὁμοῦ [τι] σταδ. Cor. et Mein. || 46. Ὀίσκων] sic Kr.; Ἰόσκων codd.; Οὐιβίσκων Xyl., Cor.

P. 158, 1. Ναμνιτῶν] Ναμνητῶν Cor., sec. Cæsarem, Plinium, Ptolemæum. « Quæ scriptura ut verisimilis, ita tamen certa non est, alterique favet singularis *Namnis*, qui exstat in titulo ap. Orellium I, p. 98. » *Kramer*. || 8. Πρεττανικῆς *C*. || 8. Κορβιλῶνος] Κοριβηλῶνος codd.; Κορβηλῶνος Xyl.; Κορβιλῶνος dedit Corayus, quum sic nomen scribatur lin. 2. Locus, hoc certe nomine aliunde non notus, nescio an sit Κοράκων λιμήν quem p. 165, 20 Strabo ex Artemidoro memorat. || 9. ταύτῃ] ταύτης codd.; em. Cor. || 22. Κονουενῶν codd.; mutavit Kr.; ὃ addidit Cor. || 23. συγκλύδων] Lege συνηλύδων cum Corayo || Ὀνησίων.] Hi aliunde non noti sunt; Μονησίων conj. Xylander, collato Plinio 4, 33 § 108, qui *Monesios* memorat; idque a codicum scriptura abest proxime; longius recedit quod Wesselingius, Mannertus, Kramerus legi malunt : Κωνουενῶν (*Convenarum Thermæ* Ant. Itin. p. 457). Nihil mutandum esse, quum regio hæc aquas calidas quam plurimas habeat, censet Ukertus. || 25. Αὐσκίων] Ψαυσκίων codd.; em. Xyl. || 28. Οὐελλάϊοι] Οὐέλλαοι *C*. Cor. || 29. Ἀρουέρνοις *C*. || 30. Λεμοουίκες] Λεμοβρίκες codd. || 35. Ῥουτηνοὶ] Ῥουταινοί *Bl*, Ῥούταινοι *C*. || 38. Ῥουτινοῖς *C*. || 39. Λατίνιοι codd.; em. Cor. || 40. οἱ ante Ῥωμαῖοι editt. ante Kr. || 43. Νεμωσσὸς] Νέμεττος (*Augustonemetum*) scrib. conjecit Casaubonus, probabiliter. || 44. Κήναβον] Κμήναβον *BCl*; Γήναβον editt. ante Kr.; Καρνούτων] Καρνούντων codd.; em. Xyl. || 50. Οὐερκιγγετόριγγος *C*. || 52. ἠνόβαρβον codd.; em. Xyl. Pro Δομήτιον Mein. ubique Δομίτιον scripsit.

P. 159, 1. Οὐερκιγγετόριγξ *C*; ὁ ejiciendum; Μανδιβούλων codd.; em. Xyl.; Alesia est hod. *Alæse*, non vero, ut olim putabant et ipse in Nominum indice dixi, hod. *Alise*. || 2. τοῖς Ἀρουέρνοις, i. e. Avernorum sub Vercingetorige duce confœderationi. || 4. καὶ omis. editt. ante Kr. || 12. Βιτυΐτου] Βιτίτου codd.; Βίττου Ald.; em. Kr. || 14. Λουέριος] Λουέρνιος ap. Athenæum p. 152. || 15. φίλοις] Lege ὄχλοις cum Corayo ex Athenæo l. l. || 17. διασπείρων] σπείρων Ald. || 21. ὃ] οὗ codd.; em. Cor. || 27. Βέλγαις] Βέλγες codd.; em. Cor. || 39. εἰκόνες...μία] εἰκόνας...μίαν Corayus, adeo ut de anaglyphis aræ lateribus insculptis vel de statuis in ipsa ara positis cogitandum foret. At nihil cogere ut ita statuamus censet O. Janus de simili opere disputans in *Verhandlungen d. Gesellschaft d. Wiss.zu Leipzig*, 1854, p. 125. || καὶ ἄλλος μέγας] καὶ ἄλλως μέγας Corayus, quod nihili est. Idem ad vers. gall. t. 5 p. 146 probat virum doctum nescio quem, καὶ ναὸς μέγας proponentem, quod verum puto, quum ad tradita proxime accedat; καὶ ἄλσος μέγα conj. Toup.; καὶ ἀνδριὰς Καίσαρος μέγας conj. Groskurd.; καὶ ἀνδριὰς μέγας Kramer.; καὶ ἄλλος [ἀνδριὰς] μέγας scripsit Meineke; at quisnam crediderit Strabonem lectori divinandum reliquisse cujusnam magna ista statua fuerit? Putari posset in μεγασπρο latere Σεβαστοῦ, adeo ut scripsisset Strabo καὶ ἄλλη Σεβαστοῦ. Alia conjectura in promptu foret si ad Augustum transferre liceret institutum Sesostridis, qui fortium populorum ab ipso devictorum nominibus phallum in cippis appinxit. || 40. Σεγοσιανῶν] Σαιγοσιαβῶν (sic) *Al*, Σαιγοσιανῶν *B*, Σηγοσιανῶν *C*; em. editt. || 41. κειμένου] κειμένη codd.; em. Xyl. || 41. Δούβιος] Δείγηρος reponendum esse et hoc loco et p. 160, 2 monuit Palmerius, probantibus Gosselino, Falconero, Kramero et Meinekio; recte; Strabonis non esse errorem e reliqua ejus narratione intelligitur. || 47. Σηκοανάς (sic) *A*, Σηκοανάς *mgo A* man. pr.; Σηκοανὸς *BCl*; em. Cor. || 48. ῥέων primus ejecit Siebenk.

P. 160, 2. Δούβιος] Cf. p. 159, 41. || 3. Αἰδούων] Ἐδούων *ABl*, Ἐλούων *C*. || 4. Βίβραγκτα *C*. || 9. Ἐδούοις codd. || 12. Ἐδούους codd. || 14. τοῦ ante διείργοντος om. editt. ante Kr. || 19. Ἐλουήττιοι] Αἰτουάτιοι codd.; e Cluverii conj. em. Cor.; Ναντουάται conj. Xyl., Casaub., Siebenk. || 20. Ἀδούλα] Διαδουέλλα codd.; e Xyl. conj. em. Siebenk. || 21. Ἀδούας] Ἀδδούας Cor. || 22. Λάριον] Λαρίαν *A* hoc loco. || 26. Ῥετοὶ codd.; Οὐινδολιγοὶ *ABl*, Οὐνδολίγοι *C*; ἀλπίων et ὑπεραλπείων *B*, recte. || 37. Σηκονάνας *ACl*; δὲ addidit Kr.; [ἀλλ'] οὐ τοσαύτην scripsit Corayus. || 39 et 43. Πρεττανικ. *AC*. || 46. ἢ ejecit Cor. || 42. δ' add. Cor. || 43. τὸ add. Cor. || 49. Ἐλουητανοὺς codd. || 53. τόπων inclusit Cor.

P. 161, 4. Σελουηττίους *ABl*; Μηδιοματρικοὶ *AC*. || 8. δὲ Λουηττίους *A*. || 9. τῶν om. editt. ante Kr. || 9. Αἴδουοι] οἱ δοῦοι codd. || 15. Οὐαίρνων *ABC*. || 18. εἴκοσι] η' *C*, ὀκτὼ *B*. || 22. Τρηούιροι] Τρηούσγροι *A*, Τριοῦσγροι *BCl*; em. Siebenk. || 24. Οὔβιοι] Οὔβιοι *Al*, Ἴμβροι (sic) *C*. || 26. Τρηούσγροις *Al*, Τρηουάγροις *C*, Τριουάγροις *B*. || 27. πλησίον in uno *B* legitur. || 32. Σώηβοι *Al*. || 33. Ante v. ἐξελαυνόμενοι excidisse Οὔβιοι conj. Cluver. || 34. νυνὶ fort. ortum ex antecc. ηνου putat Kr.; ὀρεινὴν conj. Picc.; possis : [οὐ] νυνί. || 37. Νερβίων codd.; mutavit Xyl. || 38. Ἀτρέβατοι h. l. codd.; em. Cor. || 39. Ἰεβούρωνες *ABCl*. || 40. Μορῖνοι Mein.; Σουεσίωνες codd. || 43. Ἀτρεβαταίων *C*, Ἀτρεβατοίων *A*. || 47. συμπλέκοντες] συντέμνοντες *lm*; συντέμνοντες καὶ συμπλέκοντες proposuit Casaubonus, collato Cæsare B. G. 2, 17 : *incisis atque inflexis*. || 48. οὔσας] ὄντας codd.; em. Cor.; fortassis leg. esse τοὺς. λόγους.. ὄντας conj. Kr.; ἀπέφραττον] ἀνεφρ. codd.; em. Grosk. || 54. Σηκοάνα *ABCl*, nisi quod in *A* prima manu scriptum erat Σικοάνα; deinde Παρήσιοι *AC*.

P. 162, 9. Πρεττανικὴν *AC*. || 14. ἀλύσεις] ἀλύσει *C* et

Cor.; recte, puto, nisi quod cum Groskurdio malim ἁλύσεσι. Ceterum ferreis catenis non vela tendere sed ancoras revincire solitos esse Cæsar 3, 13 prodit. Quare ancorarum mentionem apud Strabonem fortasse librariorum culpa excidisse putat Kramerus. Cui sententiæ refragatur ἐκεῖνον vox. Ante v. ποιοῦσι excidisse τὰ πλοῖα probabiliter censet Groskurd. ‖ 19. μὴ] ἢ codd.; e Casaub. conj. em. Siebenk. ‖ 24. Βόϊοι] βίοι codd.; em. Xyl. « Rectius foret Βοΐοι vel Βοιοί. » *Mein*. Deinde καὶ οἱ Σένονες *C* (?) et editt. ante Kr. ‖ 27. οἱ Σίσμιοι δ' εἰσὶν οὓς Τιμίους codd. Vide not. ad p. 53, 1. Ante 'Οσίσμιοι editt. ante Kram. inde a Xylandro addiderunt ἐνθένδε δὲ, quod asteriscis inclusit Corayus. ‖ 30. ἐκεῖνος ἔχειν φησὶ Ald. ‖ 32. Σηκουάνοις *A*. ‖ 33. ὁ νῦν] οἱ νῦν *Bl*. ‖ 34. ἀρημάνιον *ABCl*. ‖ 45. δὲ καὶ κατὰ Ald. ‖ 46. συναγανακτοῦντες *BCno*.

P. 163, 1. τε inseruit Kramer.; [καὶ] ἐκ τῶν dedit Corayus; malim cum Meinekio : αὐτῶν καὶ τῶν, quum ἐκ sæpius in καὶ abierit. ‖ 9. ῥᾳδίως] ῥᾳδίας Cor. ‖ 10. δὲ καὶ] δ' ἐκ codd.; em. Cor. ‖ 11. ἐκβάλλονται codd.; em. Cor. ‖ 10. οἵ τε] οἱ μέντοι *E*. ‖ 16. σύμπαντας incl. Cor. φθείραντες? Picc. ‖ 17. ἀθρόοι [καὶ] κατελύοντο Cor. ‖ 21. παρὰ] ἢ παρὰ Cor. ‖ 25. παροικοῦντας codd.; em. Cor.; ὥστε] οὔτε codd.; em. Xyl. ‖ 27. Βελγῶν] Βέλγων h. l. codd. præter *E*. ‖ 28. Σουεσσ.] Οὐεσσίωνας codd.; em. Xyl. ‖ 32. τὸ ante τῶν συμμ. om. editt. ante Kr. ‖ 36. « Quum σχιστὸς ipse etiam χιτῶνος species sit (frequenter enim memorantur σχιστοὶ χιτῶνες), apertum est falsam esse oppositionem. Hinc suspicor post χιτώνων excidisse ποδηρῶν, quibus jam recte opponuntur σχιστοὶ χειριδωτοί. Χιτῶνας ποδήρεις ipse Strabo memorat (p. 145, 48) de incolis insularum Cassiteridum : μελάγχλαινοι ποδήρεις ἐνδεδυκότες τοὺς χιτῶνας. » Meineke Vind. p. 44. ‖ 38. μακρομ.] ἀκρόμαλλος (summis pilis villosus) codd., quod mutavit Corayus. Codicum lectionem servavit Meineke. Neque mutandi causa suberat. ‖ 39. οὓς λαίνας ["Ελληνες] καλοῦσιν Grosk.; οὓς λαίνας καλοῦσιν οἱ 'Ρωμαῖοι· οἱ μέντοι καὶ ἐν Casaub.; καλ. οἱ 'Ρωμαῖοι· καὶ μέντοι καὶ ἐν Toup.; κ. οἱ 'P., ἐν μέντοι τοῖς Corayus. Sanam esse codd. scripturam censent Kramerus in Add. et Meinekius. Nescio an pro 'Ρωμαῖοι leg. sit Μορῖνοι, qui populus Galliæ regionem maxime septentrionalem obtinebat. ‖ 41. ὑποδιφθέρας] Lege ὑποδιφθέρους cum Corayo. Cf. p. 468, 30. ‖ 44. μάδαρις] μαῖρις *ABl*, μῆρις *C*, μάαρις Epit.; μάταρις Scaliger (ad Virg. Catal. p. 282), Turnebus (Advers. 9, 7), Siebenk., Coray.; μάδαρις Dindorf. in St. Thes., Kr., Mein., collato Hesychio : Μαδάρεις, τὰ πλατύλογχα τῶν παλτῶν (sic legerim pro τῶν κρεάτων; τῶν δοράτων conj. Albert). ‖ 47. ἀφιέμενον] *Boh*; ἐφιέμενον *ACl*. ‖ 50. μετὰ] μὲν ἀπὸ Cor. ‖ 53. In latinis lege : *Itaque periculum est si quis insuetus, nec non si lupus ad eas accedat*. Corayus verba ὡσαύτως καὶ λύκῳ explicat οὕτως, ὥσπερ ἂν εἰ καὶ λύκῳ προσεπέλαζε. Quod ferri non posse recte monet Groskurdius. Ceterum cf. Aristoteles H. An. 8, 6 : μάχεται δ' ὃς καὶ λύκῳ.

P. 164, 1. Verba τοὺς οἴκους ἐκ σανίδων ... ἐπιβάλλοντες Groskurdius transponenda opinatur post v. Ἰταλίας, lin. 5. In latinis pro *magno imposito fastigio* lege *multo imposito stramento*. ‖ 19. Παρ' ἅπασι *BCl*. ‖ 28. Ante v. ὅταν Meinekius in Strab. edit. lacunam notavit. Idem in Vind. p. 44 : « Mire, inquit, φορὰν dixit de judicialium causarum multitudine; magis etiam mirum τὰς φονικὰς δίκας largum agrorum proventum portendere dici. Sed nescire me fateor quo pacto hæc expediam, nisi loco suo mota dicas et transferenda post τῆς Ἰταλίας (lin. 5), ubi de ovium suumque cultura agitur; quamquam ne hoc quidem loco aptissime posita esse fateor. » Interpretes gallici verba ὅταν τε φορὰ τούτων ᾖ verterunt : *aux époques les plus remarquables par l'affluence des druides*, in annotatione vero suspicantur fortasse quædam excidisse, adeo ut Strabo hæc fere dixerit : *Les Gaulois ont une grande vénération pour les chênes, et s'imaginent que les bonnes récoltes arrivent aux années où cet arbre prospère (c'est-à-dire où il donne une plus grande quantité de gui)*. Quæ omnia sunt longe petita, neque quidquam video cur Strabonis verba in mendo cubare putemus. Φορὰ δικῶν φονικῶν similiter dicitur atque dicere licet φορὰ φονέων (Cf. φορὰ προδοτῶν, πονηρῶν etc. ap. Demosth. et Æschin.). Capitis vero damnati statis temporibus magna cum solemnitate tanquam primitiæ diis immolabantur, et ejusmodi sacrificia numini erant omnium gratissima. V. Diodor. 5, 32, 6 : Τοὺς γὰρ κακούργους κατὰ πενταετηρίδα φυλάξαντες ἀνασκολοπίζουσι τοῖς θεοῖς καὶ μετ' ἄλλων ἀπαρχῶν καθαγίζουσι, πυρὰς παμμεγέθεις κατασκευάσαντες. Cæsar B. G. 6, 16 : *Supplicia eorum, qui in furto aut in latrocinio aut aliqua noxa sint comprehensi, gratiora diis immortalibus esse arbitrantur : sed, quum ejus generis copia* (φορὰ) *deficit, etiam ad innocentium supplicia descendunt*. Igitur quo major erat maleficorum proventus, eo major apud deos *gratia iniri* poterat, eoque ampliorem frugum proventum numen largiturum esse sperabant. ‖ 20. ἄλλοι] οἱ ἄλλοι (sc. Bardi et Vates) Corayus cum eoque *Meinekius*. At Bardos et Vates non diversa credidisse monere vix attinebat; vox ἄλλοι potius Getas et Zamolxidis *discipulos* subindicat. (Forte fuit καὶ Δᾶοι vel Δᾶκοι, quum Getarum et Dacarum nomina sæpe promiscue adhibeantur). ‖ 43. [εἰς] τὴν θέαν conj. Grosk., quod ob *sequens* ταύτην ferri nequit; probabilius verba τὴν θέαν post ταύτην ponenda esse censet Kramerus, probante Meinekio. ‖ 50. ὑπεναντίως codd.; e Cas. conj. em. Cor. ‖ 50. δὲ] γὰρ editt. ante Kr. et Meinekius probabiliter. ‖ 51. εἰς νῶτον] Ἄνθρωπον γὰρ κατασπείσαντες τύπτουσι μαχαίρᾳ κατὰ τὸν ὑπὲρ τὸ διάφραγμα τόπον. Verba sunt Diodori (5, 31, 3), qui quum sua ex eodem Posidonio prodiderit quem Strabo quoque ob oculos habebat, *quæro an* istud εἰς νῶτον genuinum sit. Diaphragmati adjacent costæ inferiores quæ græce dicuntur νόθαι πλευραί. An igitur fuit : εἰς νόθον πλευρὸν vel εἰς νόθας [πλευρὰς] μαχαίρᾳ? Vocem πλευρὰς scriba omiserit ob similitudinem vocis sequentis. Quo commisso, alius quidam νόθας mutaverit in νῶτον. Cf. locum similem de Iberum sacrificiis humanis p. 431, 45 : παρελθὼν παίει διὰ τῆς πλευρᾶς εἰς τὴν καρδίαν etc. Contra quod apud Strabonem p. 128, 20 legitur : ὅταν πληγῇ ὑπὸ τὰ σπλάγχνα ὑπὸ τοῦ ἱεροσκόπου, bene habet, neque erat cur Meinekius Kramero obtemperans ὑπὸ particulam ejiceret. Nam quum Lusitani non solum ἐκ τοῦ πτώματος victimæ, sed etiam ἐκ τῶν σπλάγχνων vaticinia peterent, ictus letalis ita dirigendus erat, ut illæsa manerent viscera.

P. 165, 1. ξύλον codd.; em. Cor. ‖ 6. Σαμνιτῶν] « Σαμνειτῶν *CA*, sed in hoc ει in ι mutatum manu secunda; Ναμνιτῶν Siebenkees. ex Tyrwhitti conjectura, quem Corayus quoque secutus est, η tamen pro ι ponens ut supra (p. 158, 1). At Samnitas Ptolemæus 2, 8, 6 etiam memorat his in partibus a Namnitis diversos (Cf. Marcianus in Geogr. min. t. 1, p. 552 ed. Didot.). Dionysius Perieg. (571) autem eadem agens de re cum habeat ἀγαυῶν Ἀμνιτάων plerique quidem levissima mutatione Ναμνιτάων scribendum censuerunt, sed probabilior tamen est Casauboni opinio, qui illud nomen respondere arbitratur Strabonis Samnitis, omisso σ, ut in Edetanis, Exitanis, aliis. » Kramer. Apud Steph. Byz. legitur Σάμνιον, πόλις Πρετανίας, ubi Pretaniæ nomine Galliæ

provinciam hodie *Bretagne* dictam intelligi vult Meinekius. Quod a vetere geographia abhorret. Probabilius Ukertus (*Geogr.* 2, 2, p. 556) suspicatur Bacchi cultum, quem in Gallia vel insula Galliæ obtinuisse plurimi produnt, nonnullos Britanniæ regioni vindicasse. || 8. ἐξιλεουμένας] glossam vel variam lectionem præcedentis vocis ἱλασκομένας esse monet Kr.; ἐξηλλαγμέναις scripsit Coray, quem sequitur Meineke. || 15. φερούσας] φερούσης codd.; em. Xyl. || μέρη] μίλη Cor., fort. recte. || 17. τοῦτο] Velim τούτου cum Cor. et Mein. || 28. καὶ [τῆς] κόρης editt. ante Kr. || 29. Βρ.] Πρεττανικῇ *AC*. || 30. Δήμητραν] Δήμητρα Co^r. || 30. φιλόνεικοι] « Miror non offendisse criticos. Quid dicere debuerit Strabo, docent hæc Herodoti (1, 135) de Persis: εὐπαθείας τε παντοδαπὰς ἐπιτηδεύουσι καὶ δὴ παισὶ μίσγονται. Itaque pro φιλόνεικοι scribendum arbitror ἡδονικοί, mutatione facili; minus enim placeret φιλήδονοι vel φιληδονικοί, quo usus est Olympiodorus ap. Bekk. An. p. 1429. » Meinekius. Arrident hæc comparanti Diodorum 5, 32, 7: Γυναῖκας δ' ἔχοντες εὐειδεῖς, ἥκιστα ταύταις προσέχουσιν, ἀλλὰ πρὸς τὰς τῶν ἀρρένων ἐπιπλοκὰς ἐκτόπως λυττῶσιν. εἰώθασι δ' ἐπὶ δοραῖς θηρίων χαμαὶ καθεύδοντες ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν παρακοίτοις συγκυλίεσθαι. Τὸ δὲ πάντων παραδοξότατον, τῆς ἰδίας εὐσχημοσύνης ἀφροντιστοῦντες τὴν τοῦ σώματος ὥραν εὐκόλως ἑτέροις προΐενται, καὶ τοῦτο αἰσχρὸν οὐχ ἡγοῦνται. Ceterum quod codices præbent φιλόνεικοι ex eodem Diodoro 5, 28, 5 defendere licet; nihil igitur cogit ut legatur ἡδονικοὶ vel, quod mihi in mentem venit, φιλομείρακες. || 46. Βρεττ.] Πρεττανικὴ *AC* h. l. et in seqq. Eamque scripturam ubique apud Strabonem reponendam esse supra jam monuimus.

P. 166, 14. τοῦ om. codd. || 24. ταῦτά [τε] δὴ bene Cor. et Mein. || 33. ἔθη] ἤθη codd.; em. Mein. || 37. ἀπήναις] ἀπηνείαις codd.; e Cas. conj. em. Siebenk. || 46. Μεναπίοις] Μασσαπίοις codd.

P. 167, 6. Καπιτωλίῳ *Bl*. || 7. σχεδόν τι] τι σχεδὸν codd.; em. Cor. || 2. οὔπως] οὕτως codd.; em. Xyl.; οὕπω Cor. || 11. λυγγούρια] « ἀλλυγούρια codd., λιγγούρια editt., et infra λιγγούριον infra p. 168,46 codices exhibent. Sed plerique scriptores υ in hac voce præferunt, eamque formam, quam restitui, Theophrastus et Dioscorides constanter usurpant; ἀλ ortum videatur ex αι male repetitis. » Kramerus. Apud Scylacem (Geogr. m. t. 1, p. 94) legitur: οἱ δὲ Φοίνικες ἔμποροι εἰσάγουσιν αὐτοῖς μύρον, λίθον Αἰγύπτιον, ἄπρους ἐξαράκτους, κέραμον ἀττικόν, καὶ χοῦς. In quibus quid sibi velint verba ἄπρους ἐξαράκτους nemo hucusque eruit; nam quod Gailius scribi jussit κάπρους ἐξαράκτους, *apros castratos*, id quod voluit vir græcarum literarum rudis, significare nequit, neque cetero mundo immundas istas bestias jungi credideris. Corruptam esse vocem ἐξαράκτους recte monuit Hemsterhusius (v. Steph. Thes. s. v.); legendum ἐξορύκτους, uti dixi in not. ad Scyl. Quod alteram vocem attinet, ΑΠΡΟΥΣ literæ ortæ sunt ex ΛΓΥΡΟΥΣ, in quibus latet λιγύρους. Λίθος λίγυρος legitur apud Josephum A. J. 3, 7. 6; de ceteris nominis formis, λιγυρίς, λιγύριον, λιγγύριον, λυγγύριον, λυγγούριον, λυγκούριον, λαγγούριον v. St. Thes. v. λίγυρος et λυγκούριον. Lapis ille, teste Theophrasto De lap. c. 28, erat ἤλεκτρον ὀρυκτόν. Scylax igitur λίθον Αἰγύπτιον (i. e. χυτὸν λιθίαν ὑαλῆν) et λιγύρους ἐξορύκτους eodem plane modo composuit quo apud Strabonem juxta ὑαλῇ σκεύῃ memorantur λυγγούρια. || 15. καθίστατο πᾶν] καθίσταιτ' ἂν legendum videtur, quod e Krameri conj. rec. Mein. || 21. ἢ add. Cor. || 23. Βρ.] Πρεττανῶν *AC*. || 24. δὲ] τε Cor., Mein.; πολυφάγοι] ποηφάγοι Epit. || 40. ἱκανῶς [ἂν] δόξειε] ἂν inseruit Corayus; ἱκανῶς δόξει scripsit Meinekius. || 41. λέγων] τὸ τῶν codd.; λέγων conj. Mein. in Vind. Str. p. 44; in Strabonis editione τὸ τῶν intactum reliquit, sed ante τοῖς τῇ κ. lacunam indicavit. Interpres gallicus, de græcorum verborum corruptione nihil monens, vertit: « *Néanmoins pour ce qui regarde la position géographique par rapport au ciel, il paroît raisonner assez conformément aux principes de l'astronomie. Il dit très bien aussi, en parlant des peuples voisins de la zone glaciale, qu'ils manquent absolument etc.* Quæ e latinis potius quam e græcis translata esse dixeris. Groskurdius legit: ... τοῖς πράγμασι τοῖς τῇ κατεψυγμένῃ ζώνῃ πλησιάζουσιν. [Οὐκ ἀπίστως δὲ λέγει καὶ] τὸ τῶν καρπῶν κτλ. At jungi non posse πράγμασι πλησιάζουσι tum alii tum Meinekius recte monuerunt; scribendum fuisset ἰδιάζουσι vel προσήκουσι vel simile aliquid; nam πλησιάζουσι ad regionem sive ad incolas referendum est. Omnino sensum loci interpretes non satis assecuti videntur. Nimirum Strabo qui Thulen insulam merum figmentum esse neque unquam Pytheam regiones istas adiisse putat, ac terram habitatam multo minus quam Massiliensis iste voluit, versus boream pertinere statuit, necessario ea quoque quæ de indole istarum regionum Pytheas narravit, auctoritate destituta esse censet, ceterum concedit figmenta hæc ad ea quæ rerum cœlestium doctrina et mathematicæ scientiæ placita postulant, scite accommodata esse, adeo ut hinc probabilitatis speciem assumant et fidem mereri possint videri. Cf. p. 245, 17: διὰ δὲ τὴν ἄγνοιαν τῶν τόπων τούτων οἱ ... μυθοποιοῦντες λόγου ἠξιοῦνται καὶ ἃ Πυθέας ὁ Μασσαλιώτης κατεψεύσατο ταῦτα τῆς (lege περὶ τῆς ταύτῃ) παρωκεανίτιδος, προσχήματι χρώμενος τῇ περὶ τὰ οὐράνια καὶ τὰ μαθηματικὰ ἱστορίᾳ. Jam quod verba Strabonis attinet, scripserim: ... τοῖς πράγμασι, [παρὰ fortassis addendum] τοῖς τῇ κατεψυγμένῃ ζώνῃ πλησιάζουσιν ἱ σ τ ο ρ ῶ ν καρπῶν εἶναι. Piccolo conj.: τοῖς [γὰρ]...πλησιάζουσιν [οὐκ ἄ]τοπον κ. Pro πράγμασι nescio an Strabo dederit πλάσμασι. || 43. ἄλλοις] ἀγρίοις probabiliter scripsit Cor. Mein. Quod contra monuit Fuhrius (De Pythea p. 140) ἄγρια λάχανα contradictionem in adjecto haberi posse, id nihili est. Quodsi exemplis opus est, v. Aristophan. Plut. 298, Thesmoph. 451. Mihi in mentem venit pro ἄλλοις fuisse ὠμοῖς, quæ lenior est mutatio, sed sensum fundit minus aptum. || 45. γίγνεται] γίνεται velit Mein. Deinde ἔχει pro ἔχειν *ACE*. || 48. σταχύων] ἀσταχύων *E*; ἅλως] Kram.; ἅλῳ editt. ante Kr.; ἄλλως codd.; εἰ γὰρ ἄλλως conj. Fuhr.

P. 168, 7. Σαβάτου αδας (sic) *ACEl*, Σαβάτου Οὔαδα *B*, Σαβάτων Οὔαδα *ok*. || 12. Ἀλβίγγαυνον] Ἀλβίν ταυνός *A*, Ἄλβιν ταυνός *C*, Ἀλβινταῦνος *l*, Ἀλβιγγαῦνος *B*. || 13. Ἰγγαυνοι] Σιγγαυνοί *A*, Σιγγαυνοί *C*. || 17. τοῖς Ἀλ.] Lege ταῖς Ἀ. || 18. Ἄλπια] sic constanter codd.; rectius foret Ἄλπεια, ut scr. Cor. || 19. Ἀλπιόνια] vocem corruptam videri ex Ἀλπεινά monet Kramer.; Ἀλβιόνια conj. Grosk. || 10. ἔτι] ἐπὶ codd.; em. Cas. || 20. Ὄκρᾳ] *B* ex correct.; Ἄκρᾳ *ABl*, Ἄκρῃ *C* || 24. Ἰντιμελίων *ABC*. || 26. Ἀλβιγγαῦνον *A*. || 28. Δεκιητῶν] Δεκηιτῶν *Bl* Ald. || 39. ἀπὸ] καὶ codd., quod intactum reliquit Kramerus; ἀπὸ editt. ante Kr.; præstat ἐκ, quod Mein. dedit; nam καὶ et ἐκ permutari sæpius jam vidimus. || 30. προσεχής] προσχής Cor., quod in oræ hujus naturam non cadit; προσεχὴς vero de ora usurpari e Strabone aliisque scriptoribus probavit Kramerus. || 33. πρὸς τῇ θαλ. *Bk* Cor., Λίγυες] Λίγγυες *ACl* et pr. m. *B* || 35. πρὸς τῇ θαλ. *k* Cor. | 36. ἐνταῦθα τὰ ὄρη παμπόλλην Ald. || 37. τὴν] τὸ Epit. || 44. γίννοι] γυγήνιοι *ABC*, γεγήνιοι Ald.; τε γίννοι Cor. || 46. λιγκούριον Epit. Supra p. 167, 11 erat λυγγούριον, sed ibi quoque λιγγούριον potius scribendum fuerit. || 51. λιμὴν] *no*, λιμένος *ABCl*.

P. 169, 4. τινα] τινας codd.; em. Cor.; deinde τῆς παραλίας

αὐτῆς legi vult Grosk.; leg. potius αὐτῆς τῆς π. || 8. Δουερίωνος] Δρουεντία e Danvillii conj. Coray.; Ἀουενίωνος e Mannerti conj. Mein.; at bene habet vulgata. V. not. ad p. 154, 10. || 12. ὑπεραλπείων B. || 21. φόρον] Ald.; φόβον codd. || 22. καὶ Ἀλβ.] leg. fuerit ἢ Ἀλβ. || 23. Οὐοκούντιοι A, Οὐκόντιοι C. || 24. Ὀχούντιοι C, Οὐκόντιοι A. || 29. Οὐώλκας Cor. || 30. Οὐάρου] νουάρου AClgin. || 35. Οὐοκοντίους ABCl. || 35. Ἰκόνιοι] Σικόνιοι codd. Cf. not. ad p. 153, 53. || 36. Μεδούαλοι C, Μεδούαλλοι ABl, Μέδουλλοι Cor. || 36. οἵπερ] ὑπὲρ codd.; em. Siebenk. || 42. εἰσιν] Kram.; ἔξεισιν Cor.; ἐστιν codd., quod poterat servari. || 42. Δαρυέντιος codd. || 42. ὅς] ὡς Cl Ald.; idque probavit Cluverius (It. Ant. 1, p. 458) qui in antecc. ἐστιν ejici voluit. || 48. γὰρ] δὲ Ald. || 49. ἐν δὲ τοῖς Ald. || 51. ἐμπίπτει Ald.

P. 170, 1. Κεκλ.] κεκριμένα codd.; em. Xyl. || 4. Ἰδεόννου] Δονάτου margo A prim. manu. *Donnus* (rex, Cotti præfecti pater) vocatur in inscriptione arcus quem Segusiæ Cottius Augusto dedicavit, et ap. Ovid. Ex Ponto 4, 7, 29. Deinde ἡ addidit Casaubonus; equidem pro καὶ legi velim ἡ. || 7. Ναντ.] Μαντούαται B; ἡ Ληµέννα] Πηλεµέννα ABCl, Πελαµένα Ald. ἡ Λεµάνα Cor. Cf. 154, 30. || 9. Ἀδουάλλας ABCl; em. Xyl. || 13. ἱδρυµένου] ἱδρυµέναι codd.; em. Xyl. || 20. εὐδάτους] εὐδότους A, εὐδώτους Bl. || 21. ὡς ἔνεστι] ὧν ἐν ἐστι ACl. ὧν ἔνεστι B; e Tyrrhw. conj. em. Cor. || 23. ὅσην] ὅσον C Cor. || τινα] Kram.; τι codd.; κατά τινας τόπους conj. Grosk. || 30. κομίζειν codd.; em. Cor.; φόρτους] ἱ et mgo *hn*; κόλπους ABCl. || 36. κρυσταλλοειδῶν l (?) et editt. ante Kr. || 39. ἀμφοτέρων codd.; em. Cas. || 50. εἰς suppl. Cas. || 53. στεροµένους A, Mein. || 54. δυν.] µὴ δυν. no Siebenk.

P. 171, 3. χρυσουργιῶν codd.; em. Cor. || 6. τούτοις codd.; em. Xyl. || 7. δηµοσίων codd.; em. Xyl. || 14. ἔθος] ἔθνος ACl; Δέκιον B. || 15. φεύγοντα Cor. || 18. καὶ om. Mein. 22. ἐλαφυραγώγησε mgo A prima manu. || 23. Ἐπορεδίαν Kram.; Ἐποραιδίαν codd. || 35. Οὐινδελικοὶ l et editt. ante Kr., recte puto, quum veram hanc formam omnes codd. habeant p. 172, 38. || 43. Λειπόντοι Ald.; Καµοῦλοι codd.; em. Xyl. || 45. Βρέγκων καὶ Τενναύων codd.; em. Xyl. || 49. Λικάτιοι Cor.; Κλαυτονάτιοι C, Κλαυτινάτιοι editt. ante Kr.; *Clatenates* ap. Plin. 3, 24. || 50. Ῥουκάντιοι] Ῥουκινάται ap. Ptol., *Rucinates* ap. Plin.; fortasse igitur apud Strabonem Ῥουκινάτιοι scribendum esse monet Kramer. || Κωτουάντιοι] fortasse Κωνσουάντιοι, monente Kramero; Κωνσουάνται Ptol., *Consuanetes* ap. Plin. || 52. Βριγάντιον] Σικάντιον Al, Βικάντιον CB, quorum B supra β habet σ manu sec.; em. Xyl.; || Καµβόδουνον] sic Kr.; Κανδόβουνον codd.; Καµπόδουνον editt. ante Kr. inde a Xyl.

P. 172, 6. οἱ ejici vult Grosk. || 9. ἀνέδην] B, ἀνείδην C, ἀναίδην Al. || 17. πάχνας] τέχνας codd.; em. Cor. || 22. Ἀπέννινον] Ποίνινον e Cas. conj. Coray et Grosk.; at de alia Alpium parte h. l. et lin. 36 agi recte censet Kramerus; Ἄλπιον conj. Cluver. et Gosselin. Habitarunt in hoc tractu Οὐέννωνες, Vindelicorum populus (p. 171, 50. 170, 14), *Vennonetes et Venostes* Plinii, in hodierno *Vintchgau* (*Vennonesgowe* sæc. XI). Igitur suspicari possis ab hoc populo Alpium partem vocari τὸ Οὐεννώνιον ὄρος, quod in notissimum nomen Ἀπέννινον ὄρος depravatum fuerit. Hoc si nolis, a Breunis mons vocatus fuerit Βρευννόν (*Brenner*). Ad hunc montem et ad Isaræ sive Isargæ fontes Itinerarium p. 275 et Tab. Peut. ponunt locum Vitipenum [Vitipeno cod. D, Vipetenum 5 codd.] || 23. Ἰσάραν] Ἴσαρον editt. ante Kr. « Ceterum hoc nomen non minus falsum esse quam quod sequitur (lin. 26) Ἀτησινός sponte sua apparet. Omnia bene se habent, si cum Gosselino statuamus nomina illa locum mutasse. » Kramer. Eodem modo statuunt Groskurd., Forbiger Geogr. 3, 441, vir doctus in Smith *Dict. of geogr.* s. v. *Athesis*. Quibus obsecutus Meinekius pro Ἰσάραν scripsit Ἀτησινόν et pro Ἀτησινός dedit Ἰσάρας. Admitti hæc nequeunt. Nam si Ἰσάραν hodiernum *Isar*, Ἀτησινὸν vero hod. *Adige* esse cum Gosselino statuas, quinam erit Ἄταγις fluvius? Hodiernum *Eisach* esse suspicantur. Id vero nominum ratione minime commendatur; nam *Eisach* latine dicitur *Isargus* vel *Isarcus*, accolæque ejus apud Plinium *Isarci* vocantur. Contra vero sponte sese offert conjectura Isaram sive Isarum Strabonis non diversum esse ab Isargo sive Isarco, et Ἄταγις nomine indicari hodiernum *Adige* fluvium, uti statuerunt Mannert (t. 3. p. 515) et Georgii (Geogr. 2, p. 226). Unde sequitur Atesinum, qui in Istrum influere dicitur, non alium esse nisi Ænum (*Inn*). Porro Strabo Isaram et Atesinum ex eodem lacu profluere refert; quod etsi verum non sit, tamen a vero non longe recedit, siquidem *Eisach* fluvius et *Sill* fluvius in superiorem *Inn* fl. partem incidens e lacubus haud multum inter se dissitis prodeunt; at *Isar* fluvii fontes ab *Adige* fl. capite absunt longissime. Igitur si quid in Strabone mutandum est, pro Ἰσάραν legendum Ἰσάργαν vel Ἰσάρκαν. Porro pro Ἀτησινὸς reponendum esse Αἶνος et juxta Ἄταγιν exstitisse variam lectionem Ἄτησιν (*Athèsim* Romani dicunt) suspicor. Nimirum obelo notans literas ταγ quidam in margine correxerat τησ; has vero literas alius in textum perperam introduxit ita ut pro Αἶνος scriberet Ἀτησινός. Apud Plutarchum (Mar. Vit. c. 24 p. 499, 11 ed. Didot. et Moral. p. 245, 43 (p. 202, E) Athesin dici putant Ἀτισῶνα; ac sane ad Athesim pertinere ea quæ narrantur e collato Livio (Epit. 69) intelligitur. Nihilominus utroque Plutarchi loco pro τὸν Ἀτισῶνα legi velim τὸν Νατισῶνα, adeo ut Plutarchus Athesim cum propinquo Aquileiæ fluvio confuderit. || 34. Σουήδων Ald. || 37. Φλυγαδία B Ald. || 38. Οὐινδελικῶν codd. et editt. ante Kr.; recte, opinor. || 38. καὶ ὁ Κλάνις editt. ante Kr.; Κλάνης Ald. || 45. ἑκάτερα Cor. || 48. Ἀρουπεινοὶ et sec. m. Ἀρυπηνοὶ A, Ἀρούπεινον Bl editt. ante Kr. || Μονήττιον Ald. || Οὔενδον codd. em.; Cor., coll. p. 261, 33. || 49. ὁ Ῥῆνος αὐτὸς] leg. ὁ Σαῦος, emendante Xyl.; literas ορην ex antecc. αρην male repetitis ortas esse monet Kr. || 54. τὸν] τὸ Cor. || Πάµπορτον] sic etiam p. 173, 3 codd.; legendum esse Ναύπορτον recte censent.

P. 173, 3. τὸν] τὸ Cor. Cf. p. 172, 54. || 6. ὁ Κόλαπις] ὀγδόλαπις codd.; em. Xyl. || 17. Κευτρώνων C. || 23. µέχρις Ἀντώνων ACl, µέχρις Ἀντόνων B; em. Xyl. || 25. Βαλλοάχοις AC, Βελοάχοις Ald. || Ἀµιανοῖς ABC. || 26. Μασσαλιῶτιν Ald. || 29. Λιµένναν Ald.; Λεµάνην Cor. || 34. ἔτι] ἐπὶ codd.; em. Casaub. || 45. αἰσθανοµένους Bl Ald. || ἐκβάλλοντας Cl Ald. || 54. φησὶν] φασὶν B.

P. 174, 2. περιελθεῖν] παρελθεῖν inter versus addidit *o*, idque recte recepit Cor. || 11. ἑκατὸν add. editt. || τριάκοντα] ν' BCl, πεντήκοντα editt. ante Kr. || Οὐερβανὸς] ἄλλως Λάριος sec. m. in margine B, atque Λάριος legitur in *k* ex correct. Similiter l. 14. ad v. Λάριος in mgine B legitur: ἄλλως Οὐερβανός, idque recepit *k*. Ac sane lacuum nomina transponenda esse verisimilius videatur; editt. ante Kram. fluviorum nomina transposuerunt, Adduam Lario, Ticinum Verbano tribuentes. Attamen nescio an confusio hujus loci ab ipso Strabone veniat. Quamvis enim p. 160, 21 et 170, 11 Adduam in Larium influere, Larioque Comum appositum dicat rectissime, iisdem tamen locis Adduam ex Adula monte profluere dicit, quod falsum est; sed recte haberet si Addua in Verbanum incideret, sicuti hoc loco Adduam ex Verbano exire dicit. Similem igitur confusionem quidni nostro quoque

loco obtinere statuamus? || 14. Λάριος] Λάριον codd.; cf. p. 177, 40. || 15. τριάκοντα] ν' *BCl*. || 27. Ταραντίου codd. præter *E*. || 35. μέχρι καὶ τῆς *E*. || 36. τὴν ἰσοπ.] ἰσοπολιτείας *E*.

P. 175, 4. Post v. Ἄλπεις supplenda: Συγχωρῆσαι μὲν οὖν δεῖ τὴν βάσιν, ut monuerunt Grosk., Kr., Mein. || 8. αἱ βάσεις καὶ αἱ πλευραὶ codd.; αἱ πλευραὶ etiam editt. ante Kr. || 21. Ῥάβενναν h. l. codd. || 29. οὐλ addidit man. sec. in *B*. || 34. Ὄκρας] ἄκρας *ABCl*; μέχρι τῶν ἄκρων *E*; em. Cas. || 39. ἑκατὸν] διακοσίων legi voluerunt Gosselinus et Grosk., quia hic numerus supra lin. 4 e Polybio affertur (Cf. Polyb. 2, 14). « Sed ab aliis, non a Polybio Strabonem petiisse, quæ h. l. tradit, paullo accuratior utriusque loci comparatio abunde docebit. » *Kram*. || 44. ἀπολιπόντα codd.; em. Cor. || 46. « Πεισᾶτιν Cor., ac per ει efferunt codd. optimi (excepta tamen Epitome) omnibus pæne locis, quibus legitur sive regionis sive urbis nomen et in hoc libro et in octavo. Nihilominus Strabonem quoque communem nominis scripturam prætulisse, videtur colligi posse ex iis, quæ de ejus origine tradit p. 306, 7. Cf. Eusth. ad Il. υ, 8, ad Dion. Per. 409. » *Kramer*. || 51. μετὰ] additur man. sec. in *B*, unde habent *ko* et inter versus *n*. || 52. δις addidit Kramer. e Casaub. conj.

P. 176, 8. οὐ additum man. sec. in *Bn*, indeque legitur in *ko*. || 13. καὶ om. Cor. || 15. ταύτης codd.; em. Cor. || χαλουμένην] *no*, καλουμένης *ABCl*. || μὲν ἐν] μὲν ὑπὸ Ald. || 24. ὑπεραλπίοις *C* et editt. ante Kr., recte. Deinde δὲ om. Ald. || 53. παραπλησίως Kr.; παραπλησίους codd.

P. 177, 4. διοχεύεται *l* (?) et editt. ante Kr. || 9. μάλιστα δ' ὁ Πάδος codd.; μ. δ' ἐκ τοῦ Πάδου Siebenk., Cor.; μάλιστα δὲ Πάδου e Krameri conj. Meinekius. || 10. ὀμβρίων codd.; em. Cor. || 15. τῶν πλείστων] τὸ πλεῖστον Cor., Grosk.; Cf. p. 178, 37. || 17. ποτὲ] πόλιν editt. inde a Xyl.; Σένωνες codd. h. l. || 18. Γαιζατῶν] Γαισατῶν h. l. codd. et editt., sed infra p. 180, 4 et 5 Γαιζατῶν. Euphorion Γαζῆτας, Alexander Polyh. Γαζάτας dixit, teste Stephano s. v. Γάζα. Γαισάτας legitur apud Polyb. 2, 22. 23. 34. || 27. Οὐήρων] Βήρων codd. h. l. Cf. 171, 38. || 28. Βριξία] Βρηξία codd. || 29. Ῥήγιον] Rhegium urbem transpadanam non novimus. *Regium Lepidum* recte inter cispadana oppida Strabo memorat, adeo ut nostro loco non error Strabonis, sed scripturæ vitium subesse videatur. Itaque cum interprete Gallico pro καὶ Ῥήγιον scripserim καὶ Βέργομον vel Βέργαμον, quam urbem h. l. memoratam esse vel ordo geographicus suadet. || 32. « Σκηπίων *C* (?), editt. Ceterum quinam fuerit hic Scipio, nemo invenerit, neque improbabilis est nonnullorum suspicio, qui censuerunt ad L. Scipionem, consulem an. 670, hæc referenda esse (v. du Theil in Intp. Par. t. 2, *Éclairc*. 8, p. 16). Mirum est idem prænomen inveniri etiam ap. Ciceronem in or. pro Sestio c. 3, ubi de eodem agitur L. Scipione. » KRAMER. || 36. οὐ μόνον δ' ᾤκ.] οὐ μέν τοι ᾤκησαν codd.; καὶ οὐ μόνον ᾤκ., ejecta in sqq. γε particula, conj. Cor.; οὐ μόνον δ' ᾤκ. proposuit Grosk.; οὐ μόνον τε ᾤκ. mavult Kramer. Meinekius nihil mutari jubet, quum οὐ... ἀλλὰ καὶ haud infrequens sit genus dicendi. Attamen istud μέντοι... καὶ τοὔνομά γε phrasim adeo ambiguam reddunt, ut sic Strabonem scripsisse nemo crediderit. Tollenda saltem γε particula. Ceterum scribi malim: οὐ μὴν ὅτι... ἀλλὰ καὶ τοὔνομα τῷ κτ. || ᾤκησαν] ᾤκισαν *AC*. || 38. Νεοκωμῆται codd. || 40. Λάριος] Λάριον codd. ut p. 174, 14. || 46. δώδεκα] β' Cas. || 50. εὐτεχνίαν] εὐτυχίαν Ald. || 53. ὁμωνύμως] *i*, ὁμώνυμος *ABCl*.

P. 178, 3. ἐκκλυζόμενον] εἰσκλυζ. codd.; em. Cor. Cf. Epit. || 13. τέτρασιν] Meinekius ubique τέτταρσιν. || 18. Σπινητῶν Mein. || 22. εἴρηται] λέγεται editt. ante Kr. || 25. ἀνεχώρησαν *no*, Siebenk., Cor. || 28. Ἐπιτέρπιον codd.; em. Cor. || Κωνκορδία] ὀρδία codd.; e Cluveri conj. em. Siebenk. || Ἄτρια] Ἀδρία codd. h. l. et lin. 31. || 29. Οὐικετία] Ἰουκετία *ABCl*, Ἰουκεντία *B* manu. sec., et *ikno*. Cluverius, Siebenk.; fort. recte. || 32. μικρὰν μετάθεσιν λαβόν] Hæc, quæ leguntur in *BCEl*, om. *Aghino*. || || 37. ἐπὶ πλείστους] ἐπὶ πλείους ἢ conj. Cas.; ἐπὶ πλεῖστον Siebenk. || Post vocem ἐμπόριον Groskurdius eumque secutus Meinekius recte inserunt τοῖς τε Ἐνετοῖς καὶ, quoniam in sqq. vox οὗτοι (lin. 38) non habet quo referatur. Miror Kramerum qui οὗτοι fortassis ad Aquileiam ejusque incolas referendum esse opinatur. || 37. τὸν Ἰλλυρικὸν Cor. || 42. τῶν Ἀλπείων Cor. et Mein. ubique, idque recte procul dubio. || καὶ ante διακ. del. Cor. || 44. Νωρίαν *C*, Νορηείαν Ald. || 45. Κιμβρίοις codd. || 46. χρυσοπλύσια Cor., recte, ut videtur. || 49. εὐπρεπὲς Ald. || ποταμίου] ποτίμου e Xyl. conj. Cor. et Grosk. « Sed infra quoque (p. 203, 47) ποτάμιον eodem sensu usurpatum codices exhibent. » *Kramer*. Altero hoc loco item ποτίμον scr. Cor.; recte, puto.

P. 179, 5. Διομήδιοι codd. || 9. ἐὰν] ἂν *ACl*. Dein περὶ [τὸν] Φ. editt. ante Kr. || 10. ἀπαιγειρουμένας] ἀπηγειρωμένας? Mein. || 20. καταψαυόντων *kn* Ald. || 22. γνωριζομένων codd.; em. Kr. || 24. περιτυχεῖν *h* Cor., Mein., quod ipse quoque malim. || 26. εἴργαστο Cor.; δυαλύειν *B* Ald. || 28. ἀκαυστηριάστων *BC* Cor. || 30. καυστηριάσαι *BCl*. editt. ante Kr. || 33. καυστήριον editt. ante Kr. || 39. Τεργέσται *ABCl* editt. ante Kr. « Quam formam nominis a Græcis scriptoribus varie prolati ad Latinorum consuetudinem revocandum duxi maxime propter p. 260, 49 et 261, 4, ubi pro genitivo in optimis codd. bis exhibetur itidem Τεργέσται, in codd. deterioribus atque editt. post mutatum in Τεργέστης et Τεργεστῶν. Similiter corruptum fuerat nomen *Arelate* p. 151, 1. » KRAMER. || 45. τό κεν φυγάδων μὲν] Sic Kramer.; τὸ μὲν φυγάδων κεν codd., Mein.; τὸ μὲν φ. τις editt. inde a Xyl.; τό κεν φ. τις Cor. || 46. γλώσσαις *Bl*. || 48. Ἴστριοι add. Kr. || 49. Γενομάνοι *ABC*, sed Κεν. man. sec. in *B*. || 50. Σύμβροι] sic etiam lin. 53 et p. 181, 41 codd.; ubique cum Corayo restituendum fuerit Ἴνσουβροι, quod codd. habent p. 180, 20.

P. 180, 2. ἐγκυκλοῦται Mein. || 4. Σένωνες codd.; Γαζάται *AB*, Γεζάται *C*, Γαισάται editt. exc. Mein. || 5. Γεζατῶν καὶ Σενώνων codd. || 12. ἐπιδιέβαινεν Mein. || 13. ἄλλους] manus sec. in *B*; ἀλλήλους *ABCl*. || 21. οἳ Mein.; οἱ codd. præter *B* qui omisit οἱ, cum eoque editt. ante Kr. || γὰρ ejec. Mein.; ut ejiciendum inclusimus. || 25. Ὀμβρικοί man. sec. in *B* et editt. ante Kr.; Τυρρηνικοὶ editt. ante Kr. || 30. Βουτίνη *ABCl*; em. man. sec. in *B*. || 32. Ἄγκαρα] sic Meineke; Ἄκαρα codd.; Ἀχέραι e Casaub. conjectura Siebenkees. et Corayus. At Acheræ seu Acherræ vicus transpadanus, ad Adduam fluvium haud longe a Cremona situs (v. p. 205, 43), a regione de qua nunc agitur, alienus est. Kramerus pro Ἄκαρα fort. ἄγει scriptum fuisse censet. Ἄγκαρα Meinekius dedit e Stephano Byz., in quo hæc: Ἄγκαρα, πόλις Ἰταλίας, ὡς Ἀντία Ἀδρία. Τὸ ἐθνικὸν Ἀκαράτης, ὡς Πολύβιος ὀγδόῃ. Incerta tamen conjectura est, quum de situ hujus oppidi non constet, Stephanique locus aperte corruptus sit. Haud enim vides quid sibi velint verba Ἀντία Ἀδρία: quæ ut haberent quo referrentur, Meinekius in not. ad Steph. scribi voluit: Ἀγκαρία ... Ἀγκαριάτης. Sed nullo id nomine probabile; ipseque Meinekius postea in Vind. Strab. p. 47, mutata sententia, verba ista expellenda esse dixit. At quo pacto irrepsisse ea dicas? Ego quidem suspicor vocem Ἰταλίας obvia passim confusione natam esse ex Ἰλλυρίας, et in iis quæ sequuntur glossam latere correctoris, adeo ut scribendum sit Ἰταλίας

([Ἴσ]ως ἀντ' Ἰλλυρίας). Nimirum Stephanus Polybii librum octavum aliis duobus locis laudat, quorum uterque ad Illyriam pertinet : *Δασσαρῆται*, ἔθνος Ἰλλυρίας. πολύβιος η'. — Ὕσκανα, πόλις Ἰλλυρίδος, οὐδετέρως. Πολύβιος η'. Ex his Hyscana s. Uscana urbs non nota nobis est nisi ex Persei historia, quam Livius narrat libro 43, mutuatus vero est ex Polybii libro 28. Quare pro η' apud Stephanum reponendum esse κη' probabiliter censet Schweighæuserus. Idem nescio an cadat in ceteros Stephani locos. Certe juxta Uscanam Dassaretas memorat Livius 43, 9. Idem (43, 20) : *Ancyram populatus*, ait, *Perseus in Penestas rursum exercitum reduxit, firmatisque Uscanæ præsidiis in Macedoniam se recepit* (Cf. Polybiani fragmenti (28, 8, 11) verba postrema : ἀναζεύξας μετὰ τῆς δυνάμεως ἐποιεῖτο τὴν πορείαν ἐπ' Ἄγκυραν). In his *Ancyram* non aliam esse puto quam *Ancaram* Stephani. Posteriorem nominis formam a scribis in notissimum Ancyræ nomen detortam esse crediderim. Straboni vero succurrendum est ex Itinerariis, quæ inter Padum et Mutinam, in via qua Patavio Mutinam, hinc Ravennam itur, ponunt ignotum aliunde locum *Colicariam* vel *Colacariam*. Itaque pro ὁδὸς Ἄκαρα fuerit ὁδὸς [Κωλ]άκαρα vel [Κω]λίκαρα vel [Κω]λικαρία, nisi fortassis in Itin. legendum est *Col. Acaria.* || 33. Νάκροι κάμποι codd.; em. Xyl. || 34. Κλίτερνα codd., em. Kr., jubente Cluvero. || 35. δὲ καὶ σήνα *ABCl*; τῷ Ἴσαπι *ABCl*; τῷ Σάπει Cor. || 37. Ὀμβρικῶν sec. man. in *B*. || 40. [καὶ] τριακ. editt. ante Kr. || 41. Κοττίου γῆς] Coray.; Κόττου γῆς Cas.; Κοττούτης *ABl*, Κοττούσης *C*. || 44. Δέρθων] Δέθων *ABCl*; dein : Ἀκουδιεστατουελλα *Al*; Ἀκουδιστατέλλαν *B*, Ἀκουδισταελλά *C*; em. Cluver. || 46. βαραθρ.] χαραδρώδης mavult Meineke. || 47. ὧν καὶ τὸν Δρουεντίαν] Nullus ibi Druentiæ locus est. De altero Duria qui ab Augusta Prætoria in Padum influit, cogitandum esse censet interpres Gallicus. Recte. Legas : ὧν κ. ἄλλον Δουρίαν τινά. || 48. περὶ omisit Siebenk. || ἑκατὸν additum ex du Theilii conjectura; ρ' post περὶ excidit, nisi potius περὶ ex ρ' natum est. || 49. Ἀλπεῖα *B*, recte. || 49-54. « Verba πρὸς δὲ ... σύνταξιν, quæ ab hoc loco aliena Cluverius jam judicaverat (Ital. ant. p. 506), in fine descriptionis Liguriæ post v. Ποσειδώνιος (p. 182, 6) collocanda esse censuerunt du Theil et Groskurdius. Ibi tamen multo minus ferri possunt quam hic. Ceterum verborum ordinem codd. et editt. præbent hunc manifesto turbatum : πρὸς δὲ τοῖς ὄρεσίν ἐστι πόλις τοῖς ὑπερκειμένοις τῆς Λούνης Λοῦκα. » Kramer. Meinekius verba πρὸς δὲ ... Λοῦκα posuit p. 185, 19 post vocem εὐθύς. Deinde, neglectis verbis ἔνιοι δὲ κωμηδὸν οἰκοῦσι, sequentia (εὐανδρεῖ ... σύνταξιν) transposuit p. 182, 6 post v. Ποσειδώνιος. || 54. Δέρθων] Δέθων *ABCl*.

P. 181, 1. ἑκάτερα codd.; em. Xyl. || 3. διακουειστατειελλεια *ACl*, κουστωδία καὶ ἰέλλεια *B*, διακουιστα mgo *B*. || ἀπὸ δὲ] Fort.: Τὸ δ' ἐκ Πλακ. || 7. διῆλθε] προῆλθε *no*. || 8. διώρυγας πλωτὰς ... μέχρι Πάρμης ἄγων] sic Meineke; διωρυγαῖς πλωταῖς ... μέχρι Παρμηστῶν codd.; Παρμητῶν scr. Cor.; at gentile est Παρμαῖος vel Παρμανός, teste Stephano. Ceterum scripserim μέχρι Πάρμης ταμών. Cf. p. 204, 15 : διώρυγος τμηθείσης μέχρι Κύμης. || 9. Verba κατὰ γὰρ ... τοῦ μετρίου Groskurdius perperam collocavit post v. Τυρρηνίαν (lin. 7). || 12. Δέθωνος *ABCl*. || 19. Βοσιωνίας *AC* et manu prima *B*. || 25. τεκμήριον] μαρτύριον *no*. || 27. ὑπερβέβληντο *ABCl*, ὑπερεβέβληντο editt. ante Kr. || 36. οἱ articulum addidi e conj. Meinekii. || 37. εὐώνητον] *no* et correct. in *B*; εὐκώνητον *ABCEl*; idque servandum erat. « Ad vilitatem vini picis copiam conferre quamquam non inepte dici potest, alio tamen ducit librorum scriptura πρὸς τὸ εὐκώνητον, quod vocabulum etsi lexica ignorant, tamen recte formatum esse docet, ut alia mittam, Æschyleum πισσοκώνητος μόρος. Hoc igitur dicit, picis copia effici, ut vinum admixta pice bene temperetur. Vinum hoc modo temperatum a Græcis appellabatur οἶνος κωνίας, de quo vide Dioscoridem De caus. plant. 5, 48, Rhianum ap. Athen. p. 499, D. At potest illud εὐκώνητον etiam alio referri; ipsas enim lagenas pice circumlinebant veteres (v. Steph. Thes. v. κωνάω), quo magis vinum ab aeris contagione tutum præstarent. Hinc in laude vini ponitur, si in ἀπιττώτοις ἀγγείοις asservatum perdurat nihilque ingenitæ virtutis amittit. Cf. Strabo p. 442, 37. » Meinekius. || 39. Σκουτάνναν codd.; Σκουτάναν editt. ante Kr.; e Cluveri sent. em. Kr. || 41. οἰκίας codd.; em. Kr.; οἰκετίας Cor. || 43. γαυσάπαι Cor. || 46. ὑπεραλπείοις editt. ante Kr., recte. || 48. χρυσωρύχιον codd.; em. Cor. || 48. τῆς inclusimus utpote ejiciendum; om. Cor. || 51. ἡ om. editt. ante Kr.

P. 182, 13. τὸ] *C* Ald., Mein.; τῷ cett. codd. et editt. || 15. παραβέβληται *AC* et pr. m. *B*. || 18. οἱ om. editt. ante Kr. || 19. Σαβηνοὶ *AC*. || 22. Σινυέσσης h. l. codd.; Σινουέσσης Cor. || 35. Σαυνητικῶν *ACl*, Σαμνητικῶν Ald. || 26. Σαβηνῇ *AC*. || 28. Σαυνητικὰ *C* et *A* m. pr.; Σαμνητικὰ Ald. || 29. Οὐεστίνους codd.; em. Cor. || Πελιγγρίους *ABl*, Πελιγρίους *C*. || 30. τε om. editt. ante Kr. || Σαβηνῆς *ABC*. || 31. δ' add. man. sec. in *A*. || 32. προσίασιν codd.; em. Cor. || 33. περικυκλοῦσιν editt. ante Kr. || 39. τοῦ ante Τυρρ. om. *CE* Cor. || 40. ἐπὶ] ἀπὸ *ABCl*, ὑπὸ *k* Cor. || 41. ὁ Σάτυς *AC*. || 44. τε om. editt. ante Kr. || 47. γεγενῆσθαι *C* Ald.

P. 183, 2. αὐτοὺς codd.; em. Xyl. || 5. αὐτῶν *Bl*, Ταρκυνητῶν *ABC*, Ταρκυνητῶν Ald. || 7. Μάρκῳ codd.; em. Cor. || 18. Πορσινᾶς *BC*; Πορσηνᾶς Xyl. || Κλουσίων Ald. || 20. ὡς om. Ald.; ἦν] ὧν e Tyrwh. conj. Siebenk. || 23. Κερεατίνοις *Al*, Κερεατινοῖς *C*. Post πραχθέντα lacunam notat Meinekius; λόγου ἄξια vel tale quid supplendum esse monet Bekkerus ap. Mein. Vind. Str. p. 50. Ni fallor, inter πραχθέντα et καὶ excidit simile verbum παρατιθέσθω vel παρατιθέναι δεῖ. || 31. ἐνέγραψαν Cor. || 33. Κερετάνων *A*, Κερατάνων *C*. || 38. ὠνομάζετο] ἐλογίζετο Ald. || Καιρέα] sic *A* m. sec.; Κερέα *A* m. pr. et *C*; Κεραῖα *g*; Καῖρε voluit Casaub.; « At codicum scripturam tuetur Τεατέα, quod legitur p. 201, 34 et apud Ptolemæum 3, 1. » Kramer. || 46. νῦν om. Casaub. || 48. Κερετάνα *A*, Κερέτανα *C*; || 50. ἐπεπόλασε] Πελασγοί, φῦλον ἀρχαῖον καὶ κατὰ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἐπιπολάσαν *E*, e quibus recipiendum est ἐπιπολάσαν, uti recepit Meineke. Corayus dedit : ἀρχαῖον τὸ φῦλον καὶ κατά. Groskurdius post v. φῦλον inseri voluit ὄν. || 51. νομίζω *Bkm* Cor.

P. 184, 4. γοῦν] οὖν *BCl*. || 17. « ὀνόματα incommodum est; sed quod Groskurdius scribendum censuit ὀνομαστί, vix ferendum. Fortasse Strabo scripserat ὄνομα aut ὀνόματι. » Kramer. ὄνομα dedit Meineke. At ejicienda potius vox est. Originem debet variæ lectioni ὀνομάσαντες, quam quidam indicaverat scripto ὀνομάσα supra literas καλέσα vocis sequentis. Nihil hoc corruptelæ genere frequentius. Aliud ejus exemplum habes p. 185, 20. || οἱ ante ὕστερον inclusit Cor. Quo opus non esse monuit Kramerus. καλέσαντες est nominativus absolutus, ut ἐξαγγείλαντες p. 232, 42. || 23. Λάρισσαν editt. ante Kr. || 24. τῷ δ'] τῷ γ' Ald. || τοῦ] Cor. et *no*, ut videtur; τὸ *ABl*. τῷ *C* (?). || 29. ἢ] Lege καὶ, ut mon. viri docti. || 30. Εὔφορος *ABC*. || 34. φκησιν codd. || 35. ἔθηκ' ἄν'] ἔθηκεν *ABl*; Ἑλλάδα punctis notavit *B*, om. *Ckno* Ald. || 37. καὶ ante μετὰ om. *C*; Τυρσηνοῦ *A*, Τυρσηνοὺς *Cl*. || 40. τῶν Πελ. ex antecc. male repetita sunt. || 44. Ὀστίων *A*. || 46. Πείσας *ABC*. || 50. Κόσσαν] Κό-

σαν *ABC*, quod recte retinuit Meineke. || 51. Post φασιν excidisse verba ἐκ δὲ Κόσης εἰς Ὤστια ἑπτακόσιοι τετταράκοντα (tot enim e Strabone p. 188, 2 sqq. colliguntur) censet Groskurdius, probante Meinekio. At vix credideris Polybium pro 2500 stadiis, quæ Strabo usque ad Ostia exputat, non numerasse nisi 1350; contra vero facile fieri potuit ut usque ad Cosam non 1750, sed 1350 stadia esse putaret. Igitur mentio stadiorum 740, quam sane desideramus, inserenda est lin. 52 post vocem λέγει. || 51. εὖ insertum ex conj. Krameri; male Corayus pro οὐκ dedit οὖν.

P. 185, 5. τὸ ὁρμητ. Ald. || 10. τοσαῦτ' ἐστι *Cl*. || 16. Τίβριδος Ald., Τιβέριδος Cor. || 19. Πείσης *ABC*. || 20. Μακρης] Μάκρας e Krameri conj. scripsit Meineke. Recte. || « χωρίον nullo modo ferendum esse manifestum est. Parum feliciter tamen mutandum censuerunt Cluverius in ποταμὸς, Corayus in χωρίζων. Neque probabilis est Groskurdii opinio qui putat e margine hanc vocem receptam esse. Crediderim potius Strabonem scripsisse ποτάμιον. » KRAMER. Immo Strabo scripsit : ἐστὶν, ᾧ πέρατι. Supra vocem πέρατι glossator posuit ὁρίῳ vocem usitatiorem. Inde nata lectio ἐστὶν ὁρίῳ ᾧ πέρατι, deinde ἐστὶ χωρίον ᾧ π. || 22. Πεῖσα ... Πεισατῶν codd. || 24. ὃν ejiciendum; om. editt. inde a Xyl. || 26. τὴν om. *B*. || 27. Αἴσαρος] Lege Αὔσαρος, monente jam Cluverio. || 28. τριχῇ] διχῇ conj. Cluver. || 37. κατακλύσοιεν Cor. || 42. παρώξυνον Cor. || 43. γείτοσι Ald. || 45. κἂν] καὶ *o* Cor. || στρατείας codd.; em. Cor.

P. 186, 6. καὶ τῶν κατ. Ald. || 7. νεωσοίκους· διὸ καὶ codd.; em. Mein. || 12. πρὸς] πρὸ velim cum Cor. et Mein. || 17. γὰρ e Cas. conj. add. Kr.; [ἡ] προσχ. τῇ ἡ. Mein. || 24. συντήκεσθαι *m* et mgo *n*. || 30. τὰς ... ἃς] τοὺς .. οὓς editt. ante Kr.; τὰς præbent *Clno*, ἃς *ACl*. Cf. p. 468, 17. || 35. ἡ ejic. || 40. καὶ ὑπὸ τῶν *B*, καὶ ἀπὸ τῶν *Cno*. || 50. Κόρσικα *BC*. || 53. λῃστειῶν Cor.

P. 187, 6. καταβάλλουσιν *BC*. || 13. τρισχιλίους] *o* et margo *n*; ͵β sec. man. in marg. *B*; χιλίους *ABCl*; 325 mil. pass. sec. Plin. 3, 12. || 17. Κάλαρις *A* Cor. || 21. Διαγησβεῖς] Διαγηβρεῖς Xyl. Nomen aliunde non notum. Stephanus ex Hecatæo refert : Κύρνος, νῆσος πρὸς βορρᾶν Ἰαπυγίας, in quibus corruptum illud Ἰαπυγίας fortasse in Διαγηπίας corrigendum est. Iolaenses in boreali insulæ parte Corsicæ proxima habitasse subindicare videtur Ptolemæus qui ibi ponit Ἰουλίολαν (Ἰολαΐαν Grashoff.). || 23. τοῦ] τῶν *B*. || 25. κατεκράτησαν Ald. || 28. Τάρατοι *l* Ald.; Σωσινάτοι *C* Cor. || 29. Ἀκόνιτες editt. ante Kr.; || εἰ δὲ Cor., οὐδὲ *ABCl*, εἰ καὶ *no* Ald. et inter versus in *B* man. sec. || 34. ἐπειδὰν μὴ] Ἐπεὶ δ' οὐ Cor. || 36. δὲ] δὴ *C* editt. ante Kr.; στρατ. τεχνάζοντες conj. Piccolus. || 40. μούσμονες editt. ante Kr. || 43. Πεισης *ABC*. || 45. Post v. τρεῖς Groskurd. verba τῇ Ἰταλίᾳ excidisse putat. || 48. τριακόσια] 200 mil. pass. sec. Plin. 3, 13, 84. Quapropter διακόσια scribi voluerunt Gosselinus et Groskurdius, fortassis recte. || 49. Κόσαι Mein. ||

P. 188, 2. Κοσῶν Mein. || Ὠστίαν] Ὤστιαν *A* hoc loco et infra l. 15; Ὤστια in antecc. legitur, idque hoc quoque loco dedit Meineke. Sed fieri potest ut nostra fluxerint ex auctore latinum morem secuto. || 3. Γραουίσκοι Kramer.; Τραουίσκιον *ABl*, Τραουκίσκιον *C*, Γραουίσκιον editt. ante Kr. inde a Xyl.; Γραουίσκαι conj. Cluver. || Ἄλσιον] Ἄλειον *Al*; Ἄλλειον *BC*; em. Xyl. || Φρεγηνία codd.; em. Cor. || 4. Τραουικίσκους codd.; em. Xyl. || 5. Ῥιγησούιλλα *ABCl*; em. Cas. Dein ἱστορεῖται editt. ante Kr. || 6. Μαλαιὼ τοῦ *A*, Μαλαιώτου *BCl*; em. G. Hermann. Opusc. t. 5 p. 265. || 9. Ἄγυλλαν] Ἄγγυαλαν (sic) *Al*, Ἐγγύαλαν *C*, Ἄγυλαν *B*. || 10. Τραουίσκων *ACl*. || 11. Κερετάνων *AC*. || τριάκοντα] ν' *B*, editt. ante Kr. || 15. Ὤστιαν *A*. || 16. Ἀλεῖον codd. || Φραιγῆνα *ABC*, Φρεγηνία Ald. || 19. Ἀρήτιον Ald.; Πτερουσία *ABC*; Οὐλσίνιοι *ACl*, Οὐλσίνιον *B* Ald. || 20. Βλῆρά τε] Βληράτη *B*, Βληράτοι *l*. || Φερεντηνον (sic) *ABC*. || 21. Φαλέριον *BC*, sicut Steph. B., Dionys. H., Ptolem.; quod apud Strab. quoque reponendum videtur. || 21. Νεπῆτα leg. fuerit, monente Kramero, idque rec. Mein. || 24. Οὐηίους] Οἰκείους *ACl*, Οὐικίους *B*. || 26. Καὶ Φαλίσκον] ὃ καὶ Φ. conj. Grosk.; ἢ vel ἤτοι Φ. ipse conj. in Ind. nom. v. Falerii. Nimirum si h. l. Falerium et Phaliscum tanquam duas Etruriæ urbes recenset, inepta sunt quæ in seqq. monet, nonnullis Falerios non Tyrrhenos esse, sed Phaliscos, gentem peculiarem. At duas urbes Strabonem distinxisse Faleriam et Phaliscum sive, ut nonnulli dicebant, Æquum Faliscum, in plano ad viam Flaminiam situm, collato Stephano, est verisimilius. Mendum latet in seqq., quæ variis modis viri docti tentarunt. Omnia optime procedunt, si ejeceris v. Φαλίσκους ante verba ἴδιον ἔθνος, quibus illud doctus glossator adscripserat. Falerii quum stirpis Pelasgicæ fuisse tradantur, suspicari etiam possis Strabonem scripsisse ἀλλὰ Πελασγοὺς, ἴδιον ἔθνος; sed minus id placet. || « ἴδιον ἔθνος Siebenk. ad sqq. retulit, omisso δὲ. Compluribus aliis præterea conjecturis tentatus est hic locus, quarum etsi nullam probandam esse puto, præcipuas tamen commemorasse haud alienum a re nostra videtur. Cluverius igitur (Ital. ant. p. 538) hæc proposuit : ... ἀλλὰ Φαλίσκους ἴδιον ἔθνος εἶναι καὶ ἰδιόγλωσσον καὶ τοὺς Φαλερίους πόλιν αὐτῶν· οἱ δὲ Αἰκουμφαλίσκουμ λέγουσι κτλ. Quem in plerisque secutus C. Odofr. Müller (*Etrusk*. p. 109) hæc mutavit : ἔθνος εἶναι καὶ τοὺς Φαλερίους πόλιν ἰδιόγλωσσον· οἱ δὲ καὶ Αἴκουμ Φαλίσκον κτλ. Groskurdius denique aliam viam ingressus scribendum censuit : ... ἀλλὰ Φαλίσκους. Ἴδιον [δὲ] ἔθνος τι εἶναι τοὺς Φαλίσκους καὶ πόλιν ἰδιόγλωσσον· οἱ δὲ Αἰκούων Φαλίσκον λέγουσιν κτλ., quæ probat Abeken (*Mittelitalien*, p. 36, n. 7). Ultima eodem modo scripserat Mannertus (t. 9, 1, p. 423). » KRAMER. || 27. Οἰακουσυμφαλισκον (sic) *A*, οἰακοῦ συμφαλίσκον *BCl*; em. Cor. || 29. Ὀχήκλων *ABCl*; em. Cas. || Σαράκτῳ *ABCl*; Σορ. *B* man. sec.; em. Xyl. || τε] γε *ABCl*. || 40. Πτερουσία *A*, Περιουσία *C*. || 48. ἡ inclusit Kr.; malim tollere καί; καὶ δὴ scripsit Mein. || ἡ Τρ.] Kram.; γῆ codd.; ἤδη editt. ante Kr.; Πασουμέννα codd.; Τρασυμένα editt. ante Kr. inde a Xyl. || 50. εἰσβολαὶ Kr., ἐμβολαὶ editt. ante Kr., ἐκβολαὶ codd. || αἵσπερ] οἷσπερ codd.

P. 819, 3. ἀφθονία] εὐθηνία conj. Piccolus in sequentibus tollens δ' particulam. Post τῷ inserui τε, sublato δὲ lin. 4. At simplicior structura, si ante τῷ inserueris ἃ vel ἅπερ cum Cas., Siebenk., Cor., Groskurd. Verba τῷ... τῆς Ῥώμης ejecit Mein.; post μάλιστα transponi vult Kr. || 10. καὶ Μάρινον (*S. Marino* oppidum tertio p. C. sæculo conditum) glossatoris esse primus monuit Ortelius. || 11. Κιγγοῦνον *A*, Γιγγοῦνον *Bl* Cor.; Πιγγοῦνον *C* m. sec.; Γυγγοῦνον Ald.; em. Kramer. V. Cicero ad Att. 7, 11; Cæsar B. civ. 1, 15; Silius 10, 34. || 13. εἰσὶ] ἐστὶ *C* ex corr., *Bl*, Mein. || 15. ταύτῃ] ταύτης Cor. || 18. Σήνας] Σηλίας *ACl*, Σηνεγαλίας *B* Ald., Σηνογαλλίας editt. ante Kr. inde a Xyl. || 20. μέχρι τῶν Ἀ. editt. ante Kr. || 31. Τιβερι (sic) *AC*, Τίβερι *Bl*. || 32. λαρονολι] λάρονι *l*, Λάρολον *B* editt. ante Kramerum, qui καὶ λαρολον ex varia scriptura verborum καὶ Ναρνία ortum esse suspicatur. Certe de Larolo loco aliunde nihil constat. Fortasse rivuli nomen prope Ocriculos in Tiberim exeuntis latet. || 32. Νάρνα codd.; em. Cor. || 33. Τιβερι *AC*, Τίβερι *Bl*. || μικρὸν om. Cor. || 34. πλωτὸς δ' οὐ editt. ante Kr. || 42. Ἀσίσιον Kramerus; Αἴσιον codd., quod non erat mutandum, monente Spengelio. Æsium est Αἶσις Ptolemæi (hod. *Iesi*) ad Æsim fluv. Nihili sunt quæ

contra monuit Kramerus in Addendis et quæ in Vind. Strabon. p. 51 proposuit Meinekius. In Strab. editione, mutata sententia, Mein. reposuit Αἴσιον. || 42. Καμέρτη *B*, editt. ante Kr. || 44. Τοῦδερ, εὐερκὴς] Τουδερεύελκις codd., nisi quod in *o* additur : γρ. Τοῦδερ εὐκλεής ; idem conj. Scaliger et rec. Siebenk.; εὐερκὴς e Cas. conj. rec. Cor. et cett. editt. || 45. Ἰγούιον] Ἴτουρον codd., Ἴτορον Ald.; e Cluveri conj. em. Grosk., Kr., Mein. || 51. δύο] δέκα codd.; e Cas. conj. em. Siebenk.

P. 190, 7. Ῥεάτε, ᾧ Grosk., Kram.; Ῥεάτον, ᾧ Cor.; Ῥεάτῳ codd. || 8. Κωτισκωλίαις *ABCl; in B* supra τ positum σ.; em. e Cas. conj. || 9. θεραπεύουσι editt. ante Kr. || 11. Κύρις *B*, Mein. et editt. ante Kr. || 13. Τάτιος] Στάτιος codd. h. l. et in sqq.; em. Xyl. Dein Πομπήλιος codd. || 14. Κυρῆτας *A*. || 15. Τρήβουρα codd.; em. e Cas. conj. || τε] δὲ Cor. || Ἤρητον *A*, Ἥρατον *B*., Κρητὸν *C*. || 19. καὶ δὴ [καὶ] τὸ Cor. || 20. Ῥελτινῶν *AC*, Ῥελατίνων *B*. || 26. τῆς δ' ἀρχαιότητος... ἀνδρείαν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν conj. Grosk., probante Kramero. || 31. τε inclusit Cor. || 32. « Verba οὐ πολλὴ οὖσα parum conveniunt viæ Salariæ, ac videntur potius post Νωμεντανὴ collocanda. » Kramer. Neque Strabo neque alius, quantum scio, prodidit quousque nomen viæ Salariæ pertinuerit. Quod Roma Adriam euntes ab urbe in via Salaria proficiscebantur (v. Itin. p. 307), eo ipso viam Salariam ad mare Adriaticum pertinuisse Kramerus censere videtur. An igitur Prænestinæ quoque viæ nomen ad Beneventum usque pertinuisse dicamus, quoniam in Itiner. p. 302 in ea via Roma Beneventum iri legitur? Haud magis audiendus est Meinekius qui viam Salariam exiguam (?) Sabini agri partem attigisse, indeque οὐ πολλὴν hoc loco dici opinatur. || 34. ἀπὸ] ὑπὲρ codd.; em. Cor. || 38. Αἶκοι] Αἰκοὶ codd.; Αἴκουοι Siebenk., Grosk. || Οὐασκλοι *ABC*. || Ἀβορριγῖνες *A*. || 40. Ἀρδέαν] Ἀρβένναν *A*, Ἀρβαίνναν *C*, Ἀρβέναν *l*, Ἀρδέναν *B*, expuncto δ. || 45. κατάραντα *no; κατάραντες* Ald. || Λαῦρον *ACl*, Λαύροντον *B*.

P. 191, 11. ἐφιστᾶσιν Grosk.; ἀφίστησιν codd. || 14. Ἀμούλιον *C*, Ἀμόλιον Epit., Ἀμώλιον *l*. || 23. Σιλβίαν *ABCl*, Σιλουίαν Epit. || 24. εἶρξεν Cor.; ἦρξεν codd. || 26. μυθεύεται e Spengeli conj. Mein. || 32. Ῥέμον] « Ῥῶμον *ABCl* editt.; ex Epit. recepi alteram formam, confirmatam corrupta ejusdem nominis scriptura πρένιον, quam paulo post (lin. 51) exhibent codd. » *Kramer*. Ῥῶμον dedit Mein. cum vett. editt., idque ipse quoque servari velim. || 39. Post vocem αὐτοὺς quæ sequuntur usque ad v. τούτοις p. 202, 35 non habet *A*, in quo quaternio integer excidit. Eadem lacuna in *ghi*. || πως] πρὸς codd.; em. Letronnius. || 41. Φηδῆναι codd.; em. Xyl. || 42. Λαβικον (sic) Epit.; Λαβῖνον *BCl; Lavinium* in lat. Xyl.; Καινῖνον conj. Cluver. (Ital. p. 665). || 43. τεσσαράκοντα ejiciendum esse indicavit Cor. || 46. τόπος Φῆστοι] Ignotus est locus, quem hoc nomine nullum fuisse puto. Lege τόπος [πρὸς] Σέκστῳ, *Ad Sextum*, notissimo loquendi genere. Σέκστῳ pro Σέξτῳ scribebatur sicut Σέκστιος pro Σέξτιος supra p. 149, 40. || 50. Ἀβαρουίαν *B*, Ἀμβαρουαλίαν Cor.; Ἀμβούρβιον conj. Salmas. ad Vopisc. Aurel. c. 20. || 51. Ῥέμον] πρένιον *BCl*, ῥῶμον sec. m. in *B*. || 54. Καπιτ. *Bl*.

P. 192, 2. ἐπηγγέλλετο Epit., ἐπήγγειλεν Cor. || ἕνα om. Cor. || 7. πολιτείας Epit., πολιτείᾳ *BCl*, editt. ante Kr. || 16. ἐπιξ. φασιν τὸν *np* Pletho, Cor. || 19. ἦν] εἴη *nop* Pleth., Cor. || 22. ὅ γε Κύλιος *Cl*, ὁ Κεκύλιος *B* Ald., ὁ Κεκίλιος Xyl., ὁ Καικίλιος Cor. || 27. [εἶναι] νομίσαντες editt. ante Kr. || Καρμέντην Cor., Mein. || 32. Αἰκούων] Αἴκων Mein., et sic ubique. Αἶκοι codd. habent supra p. 190, 38. || 34. Verba πρὸς... Πρεφέρνων e margine irrepsisse opinantur Kramerus et Meinekius. || 34. Ῥαικῶν] Lege Ἀρικινῶν cum Groskurdio. || Ἀργυροῦσκων] Αὐρούγκων bene conj. Grosk. || τινες] τινῶν *nop* et inter versus *B*. || 35. Προφέρνων *Cnp;* Πρεφέρνων (Προφ. sec.) *B;* Πριβέρνων Cor.; Πριβερνατῶν Grosk. || 36. Οὐάσκων *Cl*. || Πωμεντῖνον] τόπων ἔντιμον *BCl*, τὸ Πομεντῖνον ἔντιμον Ald.; em. Xyl. || 37. Ἐπίολα codd.; em. Xyl. || 40. Σοῦσσαν *C*, Σοῦσαν *l*. || 41. Οὐάσκων *Cl*. || 42. Λαουινίῳ codd., editt. ante Kr. || 43. Lege ἄπωθεν cum *BC*. || Ἀρκία *BCl;* em. Xyl.

P. 193, 8. Λανουίου] Λανούγου *BC*, Λαουινίου *l* (?) editt. ante Kr. || Πωμεντίου Ald. || 9. Σιτήνης *BC*, Σητήνης Ald. || 15. τε inclusit Cor. || 17. ὁρμίζεται conj. Mein. in Vind. p. 52; in editione autem nihil mutavit. || 22. καὶ μέρους] ἔστι δ' ἃ μέρους *nop. Sunt et quæ ex parte levatis oneribus*, Guarinus. Ἔστι δ' ἃ καὶ, μέρους ἀποκουφισθέντος, εἰσπλεῖ Corayus. Idem in notis : Ἴσως ὀρθότερον ἄν τις γράφοι· Ἄψασθαι· ἔστι δ' ἃ καὶ ἐκ μέρους (ἢ, καὶ μέρους) ἀποκουφισθέντα εἰσπλεῖ. At quum codicum *nop* auctoritas nulla sit, deinde vero verba πρὶν ἢ τοῦ ποταμοῦ ἅψασθαι inepte referantur ad naves quæ in alto subsistentes indeque rursus solventes fluvium omnino non attingunt, locus in hunc potius modum refingendus erit :... τὸν ἀπόπλουν· [τὸ δὲ πλέον vel τὰ δὲ πλείω], πρὶν ἢ τοῦ ποταμοῦ ἅψασθαι ἐκ μέρους (vel κατὰ μέρος) ἀποκουφισθέντα, εἰσπλεῖ etc. Kramerus et Mein. vulgatam liquerunt intactam. || 24. Μάρκου codd.; em. Xyl. || 45. προγόνων codd.; em. Cor. || 47. ἐν] ἄνω codd.; em. Cor. || 48. ταύτῃ Cas. || 50. ἴχνη τῶν τότε πόλεων *np* Siebenk., Cor.; *vetustissimorum reliqua exstant oppidorum vestigia*, Guarinus. || 51. δὲ add. Cor. || 53. διακοσίοις] σ' Ald. || 54. νησιάζον *l* Ald.

P. 194, 2. καὶ om. Cor. || 5. ἐπ'] ὑπ' Cor.; προσεχὴς Cor. De v. προσεχὴς cf. p. 168, 30, p. 203, 9 et Steph. Thes. s. v. || 11. Σινουέσσης Cor. ubique. || 12 et 16. Αὐσονίων codd.; em. Cor. || 18. ἑκατὸν] ν' *l*. || 21. Αὔφιδος] i. e. *Ufens ;* quare Xyl. Οὔφιος, Cas. Αὔφεις, Grosk. Οὔφεις, Mein. Οὔφης scribi voluerunt. || 25. Φοραμιῶν *BC*. || 26. Αἰνουέσσης *BC*, sed Σινοέσσης mgo *B*. || 31. ἀφ'] ἐφ. *Cl*. Ald. || 32. τῇ ὁδῷ] τῇ Ἀππίᾳ addunt *knp* et margo *B*. || 33. ἰρομουλκεῖ *BC;* γρ. ῥυμουλκεῖται δι' ἡμιόνων sec. m. in mgine *B* et codd. *knop* et editt. ante Kr., nisi quod δὲ post ῥυμ. addidit Cor. || Φορμίαι *B*. man. sec.; Φορμία *Cl* et pr. m. *B*. || 31. Καιάταν] Κεάτα *C*, Καιάτα *l*, Καιάτταν Ald. || Καιέτας] Καιήτας *B*, Κεήτας *C*, Καιάττας *l* (?) Ald.; Καιάτας *Cor*. Cf. p. 315, 25. || 39. ἀπὸ τῆς T. editt. ante Kr. || 45. Λεῖρις] Αἶρις *BCl*, Ἔρις Ald.; em. Xyl. || Κλάνις] Κλεανὶς *knp* et m. sec. *B*. || 50. πρόσκειναι *BCl*, sed in *B* lit. σ expuncta. || 51. Πανδαρία *BC*, Πανδατερία Mein. || 54. Κεάτου *BC*, Καιάτου m. sec. in B.

P. 195, 5. Σταγανός *BCl; σητάνοις*] σιτάνῳ *npr;* Οὐησκίνῳ conj. Cluver. « Ex margine puto receptam esse hanc vocem, ubi σητανός ut diversa scriptura adjectivi σταγανὸς additum fuisse videtur; idque postea propter ἐν mutatum est. Infra p. 242 ed. Cas. idem hic sinus commemoratur nullo nomine addito. » Kramer. || 18. Στάτιος *BCl*. || 19. τε] δὲ Cor., Mein. || Μάρκος codd. || Κίλιον ὄρος codd.; em. Cor. || 25. κύκλον] τεῖχον Ald.; inde τοῖχον Cas. || 26. Κυρίνου Mein. || 27. Ἐσκυλῖνον Cor. ubique. || 28. Οὐιμίναλεν *B*, Οὐιμίναλε *C*, Οὐιμίναλον *k* Ald., Οὐιμινάλιον *l* Pleth., Sbk., Cor. || 32. Κολμίνας *BCl*, Κολλίνης Cor. || 34. Οὐιμιναλίῳ *k*. || 50. ἀδιαλείπτως codd.; em. Cas.

P. 196, 4. καὶ inclusit Cor., om. Mein. || 5. Τενᾶς *Bl*, Τενὰς *C*. || 8. Κλεάνις *knp* et sec. m. *B*. || 10. ἀπελευθέρων *knp* et inter versus *B*. || 42. ὑπερβάλοντο Cor. || 47. παρέχων codd.; em. Grosk.; παρέχοντος Cor. || 48. κίρκῳ Ald.; δίσκῳ Cor. || 50. καὶ [αἱ] τῶν λ. Cor. || τῶν ὑπὲρ

n, τὸ ὑ. *BCl.* || 51. ἐπιδεικνύμενα *np;* ἐπιδεικνυμένων Siebenk., Cor. || 54. τρία ἅμα τε καὶ *np.*

P. 197, 16. ταύτῃ] ταύτην *BCl*, ταύτῃ δὲ καὶ *np.*; em. Cor. || 22. δὲ ὁδοῖς] δ' ἐπὶ τοῖς *BCl*, δ' ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς *no;* δὲ ταῖς ὁδοῖς editt. ante Kr. || 24. παρὰ] περὶ Xyl. || 29. Κάσινον codd.; em. Cluver. || 30. τὸ abundat; ἀπὸ om. *np.* || 32. Τουσκουλάνου *np*, recte. || 36. Ἐσκυλίνης *B*, Κυλίνης *Cl;* Πρενεστίνη *BC.* || 37. Ἐσκύλινον *Bl*, Ἐσκυλίνον *C.* || 39. τῷ παλαιῷ Λαβικῷ κτίσματι editt. ante Kr. || 41. Τοῦσκλον *k.* || 42. Πυκτὰς *C.* || 45. Φερέντιον Ald.; Φρούσινον codd.; em. Cor. || 46. ὁ Τρῆρος] Nomen aliunde non notum. Legendum puto ὁ Τόληρος. V. not. ad p. 199, 19. || 47. Ἀκούηννον *BC*, Ἀκούηνον Ald.; em. Cor. || ἐστί] Id ferri nequit, nisi verba μεγάλη... ποταμὸς μέγας parenthetice dicta esse putes. Quod quum haud facile credideris, Corayus dedit Ἀκούινον [δὲ] μ. π. ἐστι, Meinekius vero e Groskurdii et Krameri sententia vocem ἐστὶ ejecit. Sic salvatur grammatica, at pessundatur geographia. Nam Aquinum ad Melpin situm non erat, sed Atinam fluvii ejus fontibus appositam esse constat. Itaque mecum legas : Ἀκουῖνον, μεγάλη πόλις· Ἀτίνα, παρ' ἣν etc. || 48. ὃν inclus. Cor. || 49. Κάσινον] « Κασίνου *l* (?), Ald. Corayus scribendum suspicatur : καὶ ἑτέρου, Κασίνου· Κασῖνον κτλ.; sed quum neque Interamnæ situs satis certus sit, neque Casini fluminis nomen nisi in Chronico Cassinensi (v. Holsten. Ann. ad Cluver. Ital. ant. p. 221) commemoretur, in medio res relinquenda. » Kramer. Vel ἑτέρου vox indicat nomen fluvii a Strabone aut non indicatum esse aut in ipsa hac voce latere. || 51 et 52. Σιδικην. codd.; em. Cor.

P. 198, 4. Σήτεα codd.; em. Cor. || 6. Σίγνιον] Lege Σιγνῖνον, ut post Merulam (Cosm. 2, 4, 4) aliosque monet Kr. || 7. πρὸς δὲ ταύταις] πρὸ δὲ ταύτης codd.; em. Cluver. || 8. Σύεσσα Τραπόντιον] Συεσ. σατραπόντιον codd.; γρ. Σύεσσα τῶν ποντίων *n;* Σύεσσα τῶν Πωμεντίνων e Cluveri conj. Siebenk., Cor.; Τραπόντιον Kramerus, qui « Τραπόντιον, inquit, respondet Latinorum *Tripontio*, quod commemoratur in inscriptione Trajani (v. Chaupy *Descr. de la maison d'Horace* t. 3, p. 391; Morcell. de stilo inscr. lat. 2, p. 129). Situm erat eodem loco, quo hodie mansio est, nomine *Tre ponti*, a qua fossa incipit a Pio VI per paludes Pontinas ducta, atque antiquam incepisse suspicatur Westphal. (*D. röm. Campagne* p. 49). Qui locus num Strabonis ætate idem nomen jam habuerit, incertum est : hoc vero certissimum ignobilem fuisse ac prorsus indignum qui inter oppida memorabilia recenseretur; particula τε cum præterea incommodissima sit, dubium mihi non est, quin hæc quoque pro interpolatoris additamento habenda sint. » Quodsi *Tripontium* istud Strabo commemorare voluisset, haud dubie mentionem ejus fecisset eo loco ubi de via Appia et canali hinc Terracinam ducto sermo est (p. 194, 29). Ceterum Krameri emendationem certam esse negaverim; nescio an verum viderit Cluverius. Fieri etiam potest ut in Τραπόντιον lateat Καρβέντιον (*Carventana arx* ap. Livium, 4, 53. 55. 56, Καρουεντός ap. Dionys. 5, 21), quod oppidum Velitris proximum fuisse debet, quamvis accuratius situm ejus definire non liceat. || 7. Ἀλέτριον] Hoc oppidum quum inter Appiam et Latinam vias situm non sit, aut erravit Strabo aut vitium latet. Haud ita procul a Velitris alicubi situm erat oppidum quod latini scriptores *Ulubræ* vocant, quod n. l. commemoratum fuisse suspicari possis. || περιοικίας *BCl*, παροικίας Ald., παροικίδας Siebenk. || 12. ἀγῶνας *n* Cor. || 19. ὑπουργοῦν Cor. || 22. αἱ] ἡ codd.; em. Cor. || 24. Καπίτουλον] καὶ πίτουλον *BCl;* em. Xyl. || 25. Κερεάται codd.; em. Kr. || 27. Οὐερνάφριον *C*, Οὐενάφριον *Bl;* em. Cor. || 36. Οὐαλερία codd.; e Cluverii conj. em. Kram. || 39. μὲν, [ἐν] ᾗ Cor., Mein., probabiliter. || 40. Ἀννίων *BC.* || 42. καταλσῆ] καταράσσων Cor.; κατ' ἄλση *kp* Pletho, κατάλσει Ald., κατ[άφυτον] ἄλσει Grosk. Cf. Steph. Thes. v. καταλσής. || 43. πεδίον vocem unus *C* exhibet. || 43. παρὰ] περὶ Xyl. || 44. καὶ inclusit Cor.; τοῦ καὶ mavult Kr. || 48. τούτῳ [ὃ inser. Cor.] ὁ Ἀνίων διέξεισι καὶ τὰ Ἀλϐ. *np* et margo *B* et editt. ante Kr.

P. 199, 5. ἄκρον codd.; em. Cor. || 19. Οὐέρεστις] « Οὐέρεστια (sic) *C*, Οὐέρεσις editt., quod nomen nisi hoc loco nusquam invenitur : neque qui amnis intelligendus sit constat. Plerique unum ex rivulis indicari putant, qui hac ex parte in Anienem cadunt : quorum nullus tamen Prænestinorum agrum videtur permeasse, nec ποταμὸς recte appelletur. Probabilior igitur Abbatis Chaupyi opinio (l. l. 2, p. 320 sq.), fluvium illum censentis non diversum esse ab eo, qui haud procul Præneste ortus per vallem spatiosam ad Lirim decurrat, quem Strabo Trerum (p. 197, 46) nominavit. Atque licet haud male suspicetur ille alio nomine vocatum esse aliis in partibus (hodie quoque primum appellatur *Sacco*, deinde *Tolero*), corruptam potius esse crediderim h. l. codicum scripturam, in qua vel ὁ Τρῆρος latere facile concedas. Articulum certe Strabo in talibus addere solet. » Kramer. (Cf. de variis vv. dd. sententiis Bormann. *Altlatinische Chorographie*, 1852, p. 76.). Ni fallor, fluvius Prænestinorum agrum permeans is est qui hodie *fiume di Palestrina* dicitur et in *Sacco* fl. exit. Quod nomen attinet, pro Οὐέρεστις scribi jubeo Οὐέρεγις, quum Γ et ϛ facile confundantur, Οὐέρεγις autem fluvius apte componatur cum oppido quod Diodorus (14, 98, 5) vocat *Vereginem* sive *Verreginem* (Οὐερηγῖνος et Οὐεῤῥηγῖνες πόλεως codd.; quod in editt. legitur Οὐεῤῥουγῖνος e Livio illatum est), Livius vero (l. 4, c. 1, 55, 56, 58; l. 5, c. 28. Cf. Valer. Max. 3, 2, 8) *Verruginem* dicit; id enim oppidum ad ripam sinistram hodierni *Sacco* fluvii in *Colle Ferro* recte ponere videntur Nibby, Kiepertus, alii. Inferior fluvii pars nunc *Tolero* vocatur, quod nomen apud Ovidium (Fast. 6, 563) et Strabonem (p. 197, 46) ita reponendum videtur ut apud illum pro *flumenque Tolenum* scribatur *flumenque Tolerum*, et similiter in Strabone pro ὁ Τρῆρος legatur ὁ Τόληρος. Videlicet Ovidius Rutilium consulem in Toleno fl. (*Telonium* Orosius dicit 5, 18) periisse, Appianus vero (B. C. 1, 43) Lirim fl. trajecturum lethaliter sauciatum esse produnt. Quæ ita Nibby (*Cont.* 3, p. 371) inter se concilianda censet ut prœlium commissum sit ad confluentes Toleri Lirisque. Ad confluentes vero sita erat Fabrateria, παρ' ἣν, ut Strabo ait, ὁ Τρῆρος (l. Τόληρος) ῥεῖ. Cf. Bormann l. l. p. 78 et p. 200 sqq. || 22. Ἄλγιδον] Ἄλγινον *BCl.* Locum corruptum esse putat, et verba τὸν κατὰ Ἄλγιδον ὑψηλὴ ejici vult Burmann. l. l. p. 45. At sana sunt omnia, modo Ἄλγιδον intelligas de oppido, cujus in antecc. Strabo meminerat, non vero de monte Algido, quem Noster omnino non commemorat. Vocem ὑψηλὴ lin. 22 post v. ἐστι collocari vult Groskurd. || 27. εὔγαιος *C.* || 37. ἑξήκοντα] εἴκοσι conj. Cluver., Holstenius, Wesselingius, coll. Dion. Hal. 6, 32, Philostrat. V. Apoll. 4, 12, et Itin. At 160 stadia habes etiam p. 191, 3 et 10, ubi Ardea satis recte 160 stadia ab urbe distare, minus recte autem eadem distantia inter Romam et Albanum montem esse proditur. || 39. Λανούιον] Λαουίνιον codd.; e Cluveri conj. (Ital. ant. p. 936) em. Kr. Cf. p. 192, 42. 193, 8. Omnes codicum literas servare licet scribendo Λανίουιον; nam *Lanivium* oppidum persæpe vocatur in inscriptt., indeque ortum est vitiosum istud Λαουίνιον. || πόλις Ῥωμαίων] ἄποικος addi voluit Clu-

verius; πόλις [ἀρχαία] 'P. conj. Kr. || 42. τοῖς] τῆς *BCl;* e Cluverii conj. em. Siebenk. || 43. Corruptum locum Groskurd., aliis viam monstrantibus, ita restituit : ἀναβαίνουσι. Τῆς δ' Ἀρικίνης τὸ ἱερὸν λέγουσιν ἀφίδρυμά τι τῆς T. Fort. etiam erat ἀναβαίνουσίν ἐστιν. [Τῆς] δ' Ἀρ., ut conj. Cluverius. || 50. καὶ λίαν] καὶ μίαν codd.; em. Cor., qui omisit καί. || 53. Ἡγερία] ἱερεία; em. Cluver.; Leg. ἡ Ἡγερία cum Cor. et Mein.

P. 200, 6. καὶ tolli vult Cor. in not. || 7. ὅρος inclusit Cor. || 10. Ἄλβη codd.; em. Cor. || 11. λίμνη.. πελαγία codd. Quod ut ferri posset, ἔστι δὲ καὶ λίμνη Φουκίνα πλ. dederunt *np.* || 12. καὶ πάντες [δ'] οἱ πλ. proposuit Mein. in Vind., ipse tamen non recepit. || 16. ἤτοι... ἢ] εἴτε... εἴτε e Xyl. conj. Cor. || 19. ἐπὶ] περὶ *C.* || 28. προσαλπείων Ald. || 32. καὶ additum ex *np.* || 36. ἡ Πιχήνη *np.* || 38. Πιχένιοι *np.* || 46. ἀνώμαλον] *np,* μᾶλλον *BCl.* || 47. Κάστρου] λεάστρου *BCl,* κάστρου *np.* Idem e conj. dedit Xyl. At 800 stadia non ad Castrum pertinent, sed usque ad Matrinum, et Matrinum Piceni terminum esse Strabo dicit p. 201, 9. Itaque ex Λεαστρου eliciendum est Ματρίνου. Quod codd. *np* præbent κάστρου non majorem auctoritatem habet quam conjectura Xylandri.

P. 201, 2. καὶ πυροφόρος Cor., Mein., recte, opinor. || 4. « Πνευεντία nusquam præter hunc locum commemoratur, neque improbabiliter Du Theil et Groskurd. conjiciunt scribendum esse Πολλεντία. Idem oppidum alio nomine magis noto nominatum fuisse videtur *Urbs Salvia* (v. Plin. 3, 18). » Kramer. Fieri etiam potest ut leg. sit Τολεντία (Tolentinum), quæ urbs proxima est Septempedæ. || 4. Ποτ.] Πετεντία *BC.* || 8. Καστρ.] Kram.; καὶ τρουνόουμ codd.; Καστρουννοοῦον conj. Cas.; Καστρουμνόδουμ Sieb., Cor., quod sane malis. || 11. αὕτη] αὐτὴ codd.; em. Cor. || 12. Lacunam ita explet Grosk. : χωρίον· καὶ [γὰρ ἔρυμα αὐτῷ ὁ λόφος ἐστίν] ἐφ' ᾧ etc. Kramerus proponit χωρίον καὶ [διὰ τὸν λόφον] ἐφ' ᾧ. Innumera talia excogitare licet, quibus non est immorandum. || 13. παρακείμενα *C.* || 14. Οὐήστιοι *BCl,* Οὐεστινοὶ *np;* em. Xyl. || 15. Πάλιγνοι *BC;* Φρεττανοὶ ubique *BCl.* || 26. δὴ] Kram.; δὲ codd. || 31. Πομπεδίου codd. || 33. Σούλμωνα e Cluv. conj. Meineke. || Μαρρούβιον Cor. || 34. Τεάτην τὴν] Τεγεάτην *C,* Τεαγεάτην *B,* Τραγεάτην *l;* em. Xyl., nisi quod τὴν art. om.; Τεάτον Cor. || 35 et 44. Αὔτερνον *BCl;* em. Xyl. || 39. Ejice τῷ. || 45. αὐτὴ] Grosk., Kr., Mein.; αὐτὸ.... αὐτὸ. codd. quod servans Coray. in sqq. ὅμορον scripsit. Ceterum Buca, quæ Tiferno fluvio propinqua fuisse jure censetur, minime erat ὅμορος Teano urbi ad Frentonem sitæ. Neque apte Buca maritima cum Teano mediterraneo componitur. Quare interpr. gall. post Bucam alius loci mentionem excidisse suspicatur. Intermediam inter Tifernum et Frentonem regionem tenebant Larinates, in eoque tractu non ita longe ab ora erat Cliternia opp. Fortasse igitur post αὐτὴ Φρεντανῶν excidit εἶτ' ἡ Λαρινατῶν. Sed malim : καὶ Βοῦκα· εἶτ' ὁ Φρέντων ποταμὸς πρὸς Τεάνῳ τῷ Ἀπούλῳ ὅριόν ἐστι τοῖς Φρεντανοῖς, [οὗ Τευτρία νῆσος (altera ex Diomedeis inss.) πρόκειται,] πέτρα etc. Fortasse tamen ipse Strabo erravit; videlicet quum nonnulli Frentanorum terminum non Frentonem sed Tifernum ponerent, facile fieri potuit, ut duos istos terminos confundens Strabo Bucam Teano vicinam esse putaverit. Quamquam minus hoc mihi verisimile esse videtur. || 46. Ὀρτώνιον] « Ὄρτιον Ald. Sed quum nec hoc nomen nec id quod codices exhibent, alibi inveniatur, alii Ἰστόνιον putarunt scribendum esse, alii alia (v. *Romanelli Scoverte Frentane* 2, p. 238 sqq.). Equidem hunc quoque locum ab interpolatore potius quam a Strabone profectum crediderim. Jam primum apto connexu cum iis, quæ proxime præcedunt, prorsus carent hæc verba, neque magnopere juvamur particula δὲ a Corayo et Groskurdio addita; deinde pluralis πέτραι, licet p. 228 ed. Cas. similiter positus sit, h. l. tamen minus ferendus est, et vox ipsa, id quod majoris momenti est, nulli loco per totam Frentanorum oram convenit : campi enim patentes sunt, quibus colles amœni passim interjiciuntur; denique infinitivus εἶναι recentiorem ætatem paululum redolet, quamquam similes structuræ apud Strabonem inveniuntur. Ad Ortonem autem a barbaris medio ævo, quod vocant, occupatam hæc verba referenda esse arbitror. » Kramer. Quibus fidens Meinekius verba ista ejecit, nescio an inconsultius. Præcipuum argumentum Kramerus ex eo petivit quod πέτραι vox in oram Frentanam non cadit. At bene cadit in insulas quæ Frentoni fluvii ostio in alto objacent. Quidni has Strabo una cum Frentone fl. memoraverit? Certe Frentanos sec. Strabonem usque ad Frentonem fl. pertinere ex parapli stadiis 490 colligitur. Haud igitur mentionem ejus fluvii auctor neglexerit; immo Frentonis mentio in causa fuerit ut deinceps retro gressum agens Strabo etiam Sagram fluvium tanquam septentrionalem terminum commemoraret. Jam quomodo locum refingi velim, dixi in antecc. Pro ὅριον quidam scripserat, quod modo legerat, Ὄρτων; corrector super των litteras posuit ιον; hinc natum Ὀρτώνιον, quo corruptelæ genere nihil frequentius est. Pro πέτραι dedi πέτρα, quum ex duabus insulis Diomedeis unam tantum habitatam esse Strabo alio loco referat. Quare e Plinio assumpsi Τευτρία nomen, quod quoniam πέτρα voci simile est, facile omitti potuit. Ceterum si quæ antecedunt usque ad verbum Ἀπούλῳ genuina esse putaveris, deinceps in hunc fere modum scribere licet : ὅριον δ' ἐστὶ τοῖς Φρεντανοῖς [ὁ Φρέντων ποταμὸς, οὗ πελάγιαι πρόκεινται] πέτραι etc. || 48. εἶναι] Leg. εἶναι λέγονται cum *np,* vel εἰσὶ cum Xyl. || 49. Αὐτέρνου *lB;* supra ευ in *B* scriptum μι; Ἀντέρνου *C.* || 50 Φρεττανοὺς codd., et sic in sqq.

P. 202, 2. Σαυνῖτις παρήκουσα ἐν Ald. || 5. Σινοέσσης *E,* Σινουέσσης cett. codd. || 16. ταύτην [τὴν] περὶ *no* Cor. || 18. μετ' ἐκείνους e Tyrwhitti conj. Siebenk. et Cor.; οἱ δ' ἐκείνους codd.; σὺν ἐκείνοις conj. Kr., minus a codd. recedens; Meineke vulgatam servat, de corruptione non admonens. || 31. τῷ inclusit Cor. || 34. Καληνὸν *B* m. sec., Καλανὸν *Cl* et *B* m. pr.; καὶ [τὸν] K. Cor. Dein leg. Συῤῥεντῖνος cum Cor. et Mein. Inde ab h. loco denuo incipiunt *Aghi.* || 44. Οὐλτουρνος *BC.* || 48. Σικελιωτίδων mavult Mein. || 51. Leg. μὲν [τὴν] ἀποικίαν cum Cor. et Mein. || 54. ηὐτύχει [ἥ τε πόλις] καὶ Grosk. et Mein., nisi fort. ὡς ante καὶ excidit aut αὐτή τε ante ηὐτύχει.

P. 203, προσεχὴς] προσηχής *ABE,* προηχής Cor. Cf. p. 194, 6. 387, 12. Fort. καὶ [λιθὶ] προσεχής, coll. p. 205, 31. || χηπεῖαι] κιττίαι *A,* κιττεῖαι *BC;* em. Cas. || 13. δὴ] καὶ *C.* editt. ante Kr. || λιμὴν] λίμνη *BCl,* λίμνη *A;* e Cluv. conj. em. Cor. || 20. ἡ ἠιὼν Ald. Post βάθος· *BCl* addunt ἀέναον, quod in ἀέναα mutari et post v. ὕδατα poni voluit Cor. in not. || 13. τὰ καὶ πρὸς] καὶ τὰ πρὸς codd.; em. Xyl. || 24. τῆς πελαγίας tanquam ab interpolatore (?) profecta, ejicienda censuit Kr., ejecit Mein.; τῆς παραλίας Cor., quod probat Groskurd., Kramerus se non intelligere fatetur. Chersonesus non litore ἀπολαμβάνεται, sed isthmo sive linea per isthmum in transversum ducta. Igitur legas : ἀπὸ (malim ὑπὸ) τῆς πλαγίας τῆς etc. || 26. ἐπ' αὐτὴν [τὴν] Κύμην Cor., recte, puto. || 27. αὐτὴν] Leg. αὐτῇ cum Cor. et Mein. || 34. προσβραχῆ Siebenk, Cor., Kr., Mein.; προβραχῆ *ABCl.* || ὁ Ἄορνος *i* Cor., Mein. || 38. « Hæc intelligerem sic scripta αἳ καὶ δεισιδαιμονίαν [τῷ τόπῳ παρεσκεύαζον]

καὶ κατασκίον etc. » Meineke; αἳ κατὰ δεισιδαιμονίαν [δὶς] κατάσκιον ἐποίουν τὸν κόλπον conj. Piccolus. Ejusmodi loci quum ἔνθεοι et κάτοχοι dicantur (v. Pollux 1, 15), scribere possis : αἳ καὶ δεισιδαιμονίᾳ κάτοχον (sive κατάσχετον, monente Piccolo) ἐποίουν τὸν κ., vel αἳ κάτο[χον] δεισιδαιμονίᾳ δι[ὰ τὸ] κατάσκιον ἐποίουν τὸν κ. ‖ 41. ἀπὸ] ὑπὸ recte *CEi* Cor. Mein. ‖ 42. τὸ add. Kr. ‖ προθυσάμενοι recte codd. præter *o* qui m. sec. προθυσόμενοι, quod male rec. Kr. ‖ ἱλασόμενοι codd.; leg. ἱλασάμενοι cum Cor. et Mein. ‖ 46. ἐργολάβηκ. *ABCl.* ‖ 47. ποταμίου] ποτίμου e conj. Xyl., Cor. et Mein.; recte. Cf. 178, 49. ἵδρυται codd., Mein.; ἵδρυτο Cor., Kr. ‖ 51. καὶ om. Xyl.; τοῖς] τις codd. ‖ 52. προσοικειῶν *B* manu sec., προσοικῶν *ACl* et *B* m. pr.

P. 204, 2. μεταλλείας] μαντείας Cor. ‖ 4. χρηστήριον *ko* et mgo *E*; ληστήριον *ABCEl.* ‖ 12. συμμένει codd.; em. Xyl. ‖ 18. ἐπὶ Νέαν] ἀπινέαν *A*, ἀπίνεαν *Bl*; em. Xyl.; ἀπὸ νέας πόλεως καὶ Δικαιαρχίας *no*; καὶ [τὴν] ἐπὶ Νέαν πόλιν ἐκ Δικαιαρχίας [τῆς] ἐπὶ τ. *B*. Coray.; Groskurdius verba ἐπὶ ταῖς Βαΐαις, Kramerus verba τε καὶ ... Βαΐαις interpolatoris esse opinantur. Meinekius monet dixisse de hoc loco, sed non persuasisse Jacobum Rucca in *Interpretatione di un luogo di Strabone* (*Napoli* 1850), quem librum inspicere mihi non licuit. Putari possit verba ἐπὶ ταῖς Βαΐαις corrupta esse; ac quoniam e Plinio constat colles inter Dicæarchiam et Neapolin interjectos *Leucogæa*, campum vero hujus tractus *Laborias* vel *Leborias* (a voce λεβηρίς, λεπορίς) vocari; fort. aliquis conjiciat : ἐν τοῖς [Λευκο]γαίοις vel ἐν ταῖς [Λα]βορίαις. At hæc longius petita parumque probabilia forent. Ad hoc potius attendi velim, verba illa suspecta, quum eo quo nunc leguntur loco non solum inopportuna sed etiam manca sint (dicendum enim erat τῆς ἐπὶ τ. B.), perapte locum habere potuisse in versu sequente, ubi, ne diversi Cimmeriorum populi confunderentur, vel ipse Strabo vel glossator quidam scripsit : περὶ τῶν ἐπὶ ταῖς Βαΐαις Κιμμερίοις. Præterea patet codicum scripturam καὶ ἀπινέαν corruptam et τὴν articuli defectu mancam esse. Quæ quum ita habeant, nescio an vulgatæ lectionis origo ex eo repetenda sit, quod in codice aliquo exaratum fuit hunc in modum :

ἐπὶ Νέαν πόλιν
καὶ ἄλλην ἔμπαλιν ἐκ Δικαιαρχίας ἐπὶ Νέαν πόλιν
ἐπὶ ταῖς Βαΐαις
ἐπακολουθήσαντος πῶς τῷ περὶ τῶν Κιμμερίων.

Auctor hujus scripturæ verba ἐπὶ ταῖς Βαΐαις, quæ versu secundo post v. τῶν inserenda erant, putavit variam lectionem vel correctionem indicare verborum ἐπὶ Νεάπολιν, quæ ideo expunxit, et, ne phrasis hiaret, in alium locum transtulit. ‖ 28. δὲ abundat. ‖ 29. « An ἄχρηστος ὤν, ὀστρέων? *Mein.* ‖ 33. Βαΐου]Xyl.; Βαΐαι *A*, Βαία *BCl*, quod fortasse non mutandum, quamvis supra p. 21, 37 legerimus Βάϊον. ‖ 34. καὶ τὸν Μισηνόν. ἑξῆς codd.; καὶ τῶν Μισηνῶν ἐξ. Ald.; em. Grosk.; καὶ τὸ Μ. ἀπὸ Μισηνοῦ conj. Casaubonus. Malim [ὡς] καὶ τοῦ Μισηνοῦ τὸ Μισηνόν, ut ex Marklandi conj. dedit Corayus. Meinekius glossema odoratus verba καὶ τ. Μ. ejecit. ‖ 35. ἀκταὶ] « Vide an ἄκραι scribendum sit. » *Mein.* ‖ 39. τῶν ὑδάτων ... θερμῶν ὑδάτων ob inelegantem ejusdem vocis repetitionem summopere displicet. Pro τῶν ὑδάτων, legerim τῶν ἀτμῶν. Sequentia aperte corrupta. Holstenius legi voluit : ἃ πᾶν τὸ χωρίον ἔχει, medicina lenissima, at sententiæ loci non satis accommodata. Corayus : ἅπαν [γὰρ] τὸ χωρίον ἐκεῖ[νο], omissa in sqq. voce ὅτι. Eodem modo Meinekius, nisi quod servat v. ἐκεῖ. Conjecturam ἐκεῖνο habes etiam in *hi*. Kramerus vocem ὅτι ante ἅπαν transponendam suspicatur. Legendum puto : τῶν ἀτμῶν, [ὧν] ἅπαν τὸ χωρίον ὄζει μέχρι κτλ. ‖ 52. περικεκλιμένον *BCl*; περικεκλεισμένον editt. ante Kr. inde a Xyl.

P. 205, 1. Lege βρωμώδεις, ut Mein., monente Dindorfio in St. Thes. s. v. ‖ 3. Νέα πόλις *E*. ‖ 4. Πιθηκουσαίων *BC*. ‖ 5. σῆμα, sed supr. μνῆμα, *E*. ‖ 8 τινες codd.; em. Xyl. ‖ 15. ἐφηβιακὰ φράτρια *Al*, ἐφηβειακὰ *BC*. ‖ 16. πενθηρικὸς *ABC*. ‖ 20. Δικαιαρχείας *C*, quod quum rectius habet, Meinekius dedit ubique. ‖ 32. ἄλλως *Bkno*. ‖ 40. Πομπαίαν codd.; em. Cor. ‖ 42. Σαγνῆται *A*, Σαμνῖται *C*, ‖ 43. Νουκαιρίας *C*; Ἀχερρῶν Kram., Ἀγχέρων *Al* et sec. m. *B*, Ἀχερῶν *B* m. pr. et editt. ante Kr. ‖ 45. Πομπηΐα] ποιεῖ codd.; em. Tyrwh. ‖ 47. Οὐεσσούιον *Al*, Οὐεσσούνιον *B*, Οὐεσσούβιον *B* m. sec. ‖ 50. κοίλας *A* et pr. m. *C*. ‖ 52. ὥστε e Cas. conj. Cor.

P. 206, 3. πυρὸς [λίπος τι λαβεῖν δ] εὐάμπελον Grosk. ‖ 4. ἔχειν (μὲν) γὰρ τὸ λιπαῖνον (καὶ) τὴν Coray. ‖ 9. Πομπέᾳ *A*, Πομπαίᾳ *BC*. ‖ 10. Πρηνὸυσσὸν *ABl*, Πρηνουσῶν *C*; em. Cor. ‖ 14. Σεινηρούσσας Cor. ‖ 14. Συρρεντὸν] Σύραιον *BCl*. ‖ 16. τῶν] τὸν *Bl*; omisit vocem *A* ‖ τὸν] addidit Cor. ‖ 24. Πιθηκουσῶν *BC* hoc loco et in sqq. ‖ 29. ὑποφορὰς *ACl*. ‖ 31. Συρακοσίων *A* Mein. ‖ 40. συναπτούσας νήσους πρὸς ex *n* Siebenk. ‖ πρός τε Ἕλληνας *ABCl*; em. Xyl.; πρός τε τὰς νήσους mgo *B* m. sec. et Cor. ‖ 42. Λιπαρέων *E*. ‖ 43. Δικαρχείαν *C*. ‖ 52. Ἐπωμέα] Lege Ἐπωπέα cum Du Theil, Cor., Grosk., Mein. e Plinio 2, 89, § 203 : *Ferunt in his montem Epopon*, quod nomen apte inditum monti a quo late prospectus patebat. Cf. Ἐπώπη Acrocorinthi nomen ap. St. Byz., ubi v. not. Meinekii, qui etiam infra p. 215, 41 pro Ἐσῶπιν recte, opinor, reposuit Ἐπῶπιν. ‖ 52. τιναγέντα] *B*, supra scripto ῥαγέντα; παγέντα *Aghino*, ex quibus *hino* in margine habent ῥαγέντα. ‖ 54. πάλιν] inclusit Kr., utpote e sqq. huc translatum; om. Mein.; πολὺ ὂν *no* Cor.

P. 207, 2. τὴν θαλ. *B* ex correct.; τῆς θαλάττης codd. ‖ 4. μετ' ex Epitome additum ‖ 6. τοὺς] τοῦ codd.; em. Xyl.; ἄνω ex *n* suppl. Cor. ‖ 8. Κάπραι *ABCl*. ‖ 12. Καπραίας *ABCl*. ‖ κνῆμα] κτίσμα codd.; em. Cor. ‖ 16. ἑτυμ.] ἑτοιμότητα *ABCl*. ‖ 19. αἱ τῶν ἄλλων codd.; em. Cor. ‖ 20. Καλατία] Καλατερία codd.; e Cas. conj. em. Kr. ‖ 21. Καύδιον] Καλύδιον codd.; e Cas. conj. em. Cor. ‖ Οὐενεουεντὸν *A*, Βενεβεντὸν mgo *A*, Οὐενούεντον *BC*. ‖ Κασίαιμον *ABC*, Κασίλιμνον *l*. ‖ 22. Οὐατούρνου *AB*., Οὐλτούρνου *l* et *B* m. sec., Οὐουτούρνῳ (?) *C*. ‖ 25. ὥσθ' ὑπὸ] fort. ὥστ' ἐπί. » *Mein.* ‖ μεδίμνου] vox corrupta; μυὸς e Cas. conj. Cor., Mein., coll. Plin. 8, 82, Valer. Max. 7, 6, 3, Frontin. Strat. 4, 5. ‖ 27. τε recte om. *l*. ‖ 29. ἕως] ὡς codd.; em. Cor. ‖ 30. φησὶ *ABl*, em. Xyl. ‖ 34. Κάλκη codd.; Κάλη Cor.; Κάλης e Cas. conj. Kr. ‖ 36. τε ejiciendum. ‖ 38. Ἀχέραι *BCl*. ‖ 39. Σαυνίδας *ABC*, Σαννίδας *l*. ‖ 44. ἐκπεπόνηται codd.; em. Cor. ‖ 48. ὁμοίως ὁμοροῦντας] ὁμόσε χωροῦντας Cor., ὁμονοοῦντας idem in notis, ὁμοῦ προχωροῦντας Grosk.; οὕτως ὁμονοοῦντας aut ὁμοφρονοῦντας conj. Kram.; ὁμοίως ὁρμῶντας, *pariter ut antea feroces ad audendum*, Meinekius. Mihi in ὁμοροῦντας latere videtur εὐημεροῦντας. ‖ 53. τῷ [Μαρτίῳ] κάμπῳ editt. ante Kr.

P. 208, 6. καὶ γάρ τοι] τοιγάρτοι Mein. ‖ 8. Αἰσερνία] Ἐσερνῖνα codd.; e Cas. conj. em. Cor. ‖ Πάννα] Παύνα *l* Ald. Ejus nominis locus non notus est. Quum Tabula Peut. in regione inter Æserniam et Telesiam media habeat *Ebutianam* (h. *Ailano*, ut videtur), in Παννα latuerit τιαννα; adeo ut, si recte habet nomen Tabulæ P, literæ Ἐβου vel Αἰβου supplendæ sint. ‖ 9. συνεχὴς Οὐενάφρῳ] Telesia a Venafro longe dissita erat, adeo ut contermina ea oppida fuisse haud recte dicantur. Num igitur Strabo erravit? an alius oppidi mentio post vocem

Τελεσία excidit? Fortasse Alliphas memorandas fuisse censet interpres gallicus. Verum Alliphas non inter urbes evanidas, sed inter ἔτι συμμενούσας Strabo recenset p. 198, 32. Cogitare liceret de *Cluturno* oppido, quod Tabula Peut. habet Venafro proximum. Sed, si quid in codd. erratum est, nescio an potius pro Οὐενάφρῳ Strabo scripserit Οὐολτούρνῳ. || 12. γενουσία *C*. || διότι] ὅτι *no;* in *B* literæ δι (fort. ex præc. αι ortæ) expunctæ sunt. || 15. εὔξαιντο *o* Cor. || 20. Ἄρει conj. Kr.; ἐπευφήμισαν Ald. || 22. « Verba ἐτύγχανον ... ζῶντες commodius ponerentur post ἐκείνους. » *Kram.* || 31. καὶ inclusit Cor. || 35. νόμον] μόνον codd.; παρὰ om. editt. ante. Kr. || 49. ἐξετρύφησαν Mein.; εὖ ἐτρύφησαν codd.; ἐνετρύφησαν Xyl.; ἐτρύφησαν Cor., Kr. || 51. συν e Bekkeri conj. addidit Kr. || 54. ἐπὶ] ὑπὸ Xyl.

P. 209, 7. μέχρι τῶν Φρεντανῶν editt. ante Kr.; μέχρι τῶν Λευκανῶν legendum esse censuerunt absque veri specie Cluverius (Ital. p. 1188), Du Theil, Grosk.; verbale margine illata esse putat Kramer.; ejecit Mein. Tueri verba licet scribendo τὴν Σαυνῖτιν [τὴν] μέχρι Φρεντανῶν. Cf. p. 202, 2 : ἡ Σαυνῖτις ἐν μεσογαίᾳ μέχρι Φρεντανῶν. Sin in margine legebantur, inserenda erant lin. 9. (ἀπόσπασμα τῶν μέχρι Φρεντανῶν ἐν τῇ Ἀδρίᾳ Πικεντίνων. || 8. Πικέντων Kramer., Πικεντίνων codd. || 10. μετῳκισμένων codd.; em. Xyl. || 12. Verba Συβαρῖται ... ἀντεχόμενος transponenda esse post ἡ Ποσειδωνία lin. 41, recte monuerunt Du Theil, Grosk., Kr., Mein. || 17. Σειρηνουσῶν *BC*. || 18. Μάρκινα *BCl*. || Ἰταλίαν] Καμπανίαν codd. præter *C* qui Κανίαν habet. Aut Λευκανίαν aut Ἰταλίαν scr. conj. Du Theil.; illud ferri nequit (nam de *vetere* aliqua Lucania nihil constat); hoc probarunt Kramerus et Meinekius. Contra Groskurdius in antecc. scribi voluit μέχρι [τῆς Λευκανίας καὶ] τοῦ Σιλάριδος, adeo ut Silarus dicatur ab hac Lucanorum terra dirimere τὴν ἀρχαίαν Καμπανίαν, quippe quæ Picentinorum regionem olim comprehenderit. At de vetere hac Campania nihil constat; vetustiores geographi, ut Scylax et ii, quos sequitur periegeseos poeta anonymus, Picentinorum regionem Samnitibus attribuunt. Ceterum pro Καμπανίαν manu violenta reponendum esse Ἰταλίαν minime asseveraverim. Strabonem h. l. de sui potius ævi statu geographico quam de cascæ antiquitatis instituto dixisse mihi verisimilius esse videtur. Jam vero constat Augustum ita rem instituisse ut *prima* Italiæ *regio* Latium et Campaniam comprehendens a Tiberi ad Silarum pertineret et communi Campaniæ nomine designaretur, ea autem regio, quæ post Silarum sequebatur, esset *tertia*. Quare nescio an legendum sit : μέχρι τοῦ Σιλάριδος τοῦ ὁρίζοντος ἀπὸ τρίτης τῆς χώρας τὴν α' χώραν [ἤτοι] Καμπανίαν. In mentem etiam venit ... ἀπὸ τῆς ἐφεξῆς χώρας τὴν [ἐπ]αρχίαν [τῆς] Καμπανίας. Sed illud malim. Sane quidem Strabo de ista Italiæ divisione nusquam exponit; sed omnino πολιτικά hæc defugere solet, Italiæ vero divisionem sui temporis lectoribus bene notam esse existimaverit. Ipsum non ignorasse eam tum per se patet, tum inde probatur, quod Venafrum, quod erat oppidum Samniticum et a Strabone p. 108, 9 juxta Samnii loca memoratur, alio loco (p. 198, 27,) ad Latium, alio (p. 202, 37) ad Campaniam refert. Nimirum Venafrum, et Latio et Campaniæ proximum, Augustus primæ regioni adjunxerat, ut ex Plinio (3, 9, § 63) colligitur. || 24. ποτίμου Eustath. ad Dion. 358; ποταμοῦ codd.; ὄντος τοῦ ποταμοῦ τούτου editt. ante Kr. Ceterum pro περὶ etc. ex Eustathio legi velim : ὅτι τοῦ ὕδατος ὄντος ποτίμου τὸ καθιέμενον ... ἀπολιθοῦται (ἀπολιθοῦνται *AC*). || 29. δημοσίῳ *BCl*; τῷ τότε δημοσίῳ conj. Cor. || 40 Ἀργονίας] « Ἀργωνίας Cor., nescio quo sensu. Casaubonus aut Ἀργείας aut Ἀργῴας reponendum censuit, quorum priori favent quæ leguntur apud Plinium 3, 9. : *Ager Picentinus fuit Tuscorum, templo Junonis Argivæ ab Iasone condito insignis.* Sed a codd. scriptura illa forma nimis abhorret, quæ alteram contra valde commendat. » Kramer. Ἀργῴας rec. Meinekius. Attamen quod apud Plinium editur *Argivæ*, id de conjectura scripsit Hermolaus Barbarus. Variam scripturam Silligius notat ex optimo codice Riccardiano (sæc. IX) *Arue* et man. sec. *Arie*, e cod. Toletano *Aricie*, e cod. Paris. 6797 *Aritiæ*. « Locus, inquit Sillig., nondum persanatus, quamquam Harduini conjectura (*Argoæ*) a vero proxime videtur abesse. » At, si quid video, ex vetusto cod. Riccard. recipiendum erat *Ariæ* vel *Areiæ* (hoc enim latet in scriptura m. pr. *Arue*). In alio codice supra *Arie* scriptum erat *ei*; hinc, ut fieri solet, nata lectio *Arieie*, quæ abiit in *Aricie* et hæc in *Aritiæ*. Juno Ἀρεία vel Ἀρήιος alibi, quantum sciam, non memoratur; sed quemadmodum Ἀρείαν Venerem et Minervam novimus, sic eodem nomine Græci vocaverint Junonem armiferam. Talis vero dea apud Italos colebatur. Arma gestabat *Juno Lacinia* (ὁπλοσμία ap. Lycophr.); clypeo, ægide et hasta instructa erat Lanuvii *Juno Sospita*; hastam denique tenebat Faleriorum *Juno Quiritis*, Κυρῖτις, sic dicta de sabina voce *curis*, κύρις, (i. e. *hasta*, δόρυ), a qua etiam Martem Italis Κυρῖνον dici, adeo ut Romulus ὁ Κυρῖνος sit ἀρήιός τις ἢ αἰχμητὴς θεός, Plutarchus refert (Mor. p. 285, C.; Rom. c. 29). Jam, ut illuc redeam, Strabo templum, quod ad Silarum fl. ab Argonautis (inter quos etiam Ἀρήιος quidam Biantis f.) conditum ferebatur, sicut Plinius, dixerit esse Junonis τῆς Ἀρείας; varia autem lectio vel glossa fuerit ἀγωνίας, quam quum quidam indicasset ita, ut super literas ρε vocis Ἀρείας appingeret γων, natum deinceps est Ἀργωνίας, Ἀργονίας. || 42. πόντον] Lege κόλπον e conj. Krameri. Frequentissima harum vocum in scriptis geogr. min. permutatio.

P. 210, 7 et 19. Ἐλαίαν *ABC*, sed m. sec. corr. in *AB*. || 13. ἐκβάντας *AC*. || 20. Verba Ἔνιοι ... Ἐλέητος ej. Mein. || 23. Ἐλαιάτιδος *AB* pr. m. || 26. Μεσήνης *BC*. || 28. Λᾶος] ταλαὸς *ABl* bis. Secundum Λᾶος ejiciendum. || 36. λαοὶ codd.; em. Niebuhr. H. Rom. t. 1, p. 96. Fort. leg. esse ἐπὶ τὴν Λᾶον aut ἐπὶ ταύτην, omisso Λᾶον, monet Mein. || 40. ἃ ejiciendum; τῆς δευτέρας codd.; οἱ τῆς ἑτέρας Siebenk., Cor. || 53. μετὰ δὲ τοὺς Ἕλληνας ὕστερον μέν γε] μάλιστα δὲ τ. Ἑλ., πρότερον μέν γε conj. Kr.; eodem modo Meinekius, nisi quod scribit [οἱ] πρότερον. In quibus μάλιστα pro μετὰ jam conjecerat Villebrun. Fort. erat : μέγα δέ τι τοὺς Ἕλληνας ἐστέρησαν, [οἱ] γε. Corayus verba ὕστερον μέντοι γε καὶ τῆς μεσογαίας πολλὴν (οἱ Ἕλληνες] ἀφῄρηντο ... Σικελίαν transposuit post ἀλλήλους (lin. 50). Deinde ita pergit : Μετὰ δὲ τοὺς Ἕλληνας οἵ τε τῆς Σικελίας τύραννοι ..... διέθηκαν. Quæ recte improbat Kramerus.

P. 211, 2. ἀρξάμενον χρόνων *BCl*. || 7. λέγω *ACl*. || 9. δὲ] δεῖ codd.; em. Xyl. || 14. αὐτοί [τε] καὶ Βρ. editt. ante Kr.; οὗτοι καὶ Βρ. malit Kr. || 15. Βρέτιοι *B* ubique. || 18. τά γε codd.; em. Xyl. || 24. Πετιλία Epit. || 25. Λευκανῶν] Χώνων Cor. || 28. Θουρίοις Mein.; φρουρίοις codd.; Βρεττίοις conj. Kr.; Σαυνίταις ποτὲ φρούριον Cor. « Spectant hæc, Meinekius ait, ad atrocissimum bellum Thuriorum cum Samnitibus seu Lucanis gestum, de quo ipse Strabo p. 263 ed. Cas.: Θούριοι δ' εὐτυχήσαντες πολὺν χρόνον ὑπὸ Λευκανῶν ἠνδραποδίσθησαν. Cf. Heynius Opusc. Acad. vol. 2, p. 141. » || 29. Κρίμισα *BCl*. || 30. περὶ αὐτοὺς τοὺς τόπους *ABCl*; ex Epit. em. Cor. || 32. Κρίμισαν *Cl*. || 35. Αἰγ.] Ἐγεστ. mavult Kr. || 36. τειχίσαι codd.; em. Kr. || Πουμεντὸν codd.; em. Xyl. || 37. καὶ αἱ ἄλλαι *A*. || 45. ὑπὸ] leg. ἀπὸ cum Cor. et

Mein. || 54. Βρετανίας *B*, expunctis literis αν; Βρεττίας *i* et editt. ante Kr.; eadem nominis corruptio in Dionysii Per. codd. obvia. « Nescio tamen an Λευκανίας potius scribendum sit, cum Laum flumen Lucanorum finem esse, non Bruttiorum, supra dixerit. KRAMER. Quæ dubitatio nihili est.

P. 212, 7. Ναπιτῖνον codd.; dicendum erat Ναπητῖνον. || 10. ἐπεκτείνεται codd.; em. Grosk. || 12. Σειρηνιτίδος *k*. Ald. || 14. Χωνίην codd.; em. Cas. || 25. Βρέττιοι post v. Λευκανῶν add. Cor. || 20. ἐτάραξεν *BCl*. || 32. γὰρ] δὲ Cor., Mein. || 33. Τέμεσα Epit. || 39. ὡς καὶ δασμοφορεῖν αὐτοὺς ὅσα ἔτη, ex quibus δασμοφορεῖν fort. reponendum est. Eustathius (ad Odyss. α, p. 1409) ita : .. ὃς δολοφονηθεὶς καὶ βαρύμηνις γενόμενος, ἐδασμολόγει τοὺς περιοίκους. Ælianus (V. H. 8, 18) : τὸν ἐν Τεμέσῃ ἥρωα φόρους πραττόμενον παρὰ τῶν προσοίκων κτλ. Cf. Pausan. 6, 6. || 40. πρὸς τοὺς ἀνηλεεῖς Buttmannus, probante Kramero, πρὸς τοὺς ἀηδεῖς Meineke; πρὸς αὐτούς, μηδεὶς codd.; καὶ παροιμίαν ἐπ' αὐτῷ γενέσθαι· « μηδεὶς τὸν ἥρωα τὸν ἐν Τεμέσῃ. » Epit.; Eustathius l. l.: ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν ἀγριαινόντων ἔξω καιροῦ παροιμία κεῖται ὁ ἐν Τεμέσῃ ἥρως. Ælianus l. l. : ἡ παροιμία ἡ λέγουσα ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς τι κερδαινόντων, ὅτι αὐτοῖς ἀφίξεται ὁ ἐν Τεμέσῃ ἥρως. Cf. Plutarch. Prov. 31. (t. 5, p. 173 ed. Didot): ὅτ' ἐπαιτῶν τις αὐτὸς ὕστερον προσοφείλων εὑρεθῇ, ὁ ἐν Τεμέσῃ γέγονεν ἥρως. Meinekius in Vindic. p. 57 de his ita habet : « Vix ullus scriptoris locus hoc intricatior habitus est, de quo, missis aliorum opinionibus, breviter quæ ipse sentio proponam, hoc unum præfatus, frustra viros doctos Strabonis relationem cum Pausania et parœmiarum scriptoribus, qui aliam et suam quisque rationem secuti sunt, conciliare conatos esse. Jusserat igitur oraculum τοὺς περιοίκους δασμολογεῖν Politæ heroi, quod negotium quibus commissum erat cum propter Politæ iram tributa, ut fieri solet, asperius a refractariolis exigerent et importunos sese sævosque exactores præberent, hinc factum est, ut homines malevoli et importune molesti ab heroe Temesæo exagitari dicerentur. Proinde scribendum videtur : πρὸς τοὺς ἀηδεῖς. » Mihi non exactorum ferocia, sed Politæ herois τὸ βαρύμηνι proverbio notari videtur. Emendatio vero elicienda est ex verbis Eustathii, quem unum Strabonis verba ob oculos habuisse novimus. Is igitur quum proverbium dici referat ἐπὶ τῶν ἀγριαινόντων ἔξω καιροῦ, de iis qui præter rationem subito ferociunt, legisse videtur : παροιμίαν εἶναι πρὸς αὐτομανεῖς. Piccolus conj. πρὸς τοὺς ἄγαν θυμώδεις vel etiam πρὸς τοὺς αἰσχροκερδεῖς. || 41. Post λεγόντων quædam excidisse putat Groskurdius. Locum ita resarciri vult : καὶ παροιμίαν εἶναι πρὸς αὐτοὺς « Μηδεὶς τὸν ἥρωα τὸν ἐν Τεμέσῃ » λεγόντων. [ἐκεῖνον μὲν οὖν διὰ πολλοῦ] ἐπικεῖσθαι αὐτοῖς, Λοκρῶν δὲ κτλ. || 46. Κύπρῳ] κρυπτῷ *ABCl* || 47. ἡ Ταμάσου additum e conj. Meinekii in Vindic. p. 58. Nollem factum. Verba λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως ita potius intelligenda sunt ut Ταμασσός et Τεμέσα promiscue adhiberi dicantur sive de Cypro sive de Italiæ loco. Cf. Steph. Byz. : Τάμασος πόλις Κύπρου,.. διάφορον ἔχουσα χαλκόν ... Ἐντεῦθέν τινες γράφουσιν· « ἐς Ταμάσην μετὰ χαλκόν », ἀπιθάνως· ἔστι γὰρ καὶ Ταμέση πόλις τῆς Ἰταλίας καὶ ποταμός. || 47. τῷ] τὸ codd.; verba τὸ .. χαλκόν ejecit Mein. || 50. ταύτῃ Cor. ||

P. 213, 13. Οὐιβῶναν codd.; em. Casaub. || 11. γεγονέναι. *C* (?), editt. ante Kr. || 22. ἀρχὴ τοῦ] ἄρχεται Cor., Mein. || 24. Μέδμα] *n* et pr. man. *A* in margine; Μέδαμα *ABCl*. || 26. Μένταυρος *kn*, et ex correct. *B*. || 28. Λιπαρέων *ABCl;* Πορθμοῦ] ποταμοῦ editt. ante Kr. inde a Casaub. || 31. πᾶσι codd.; em. Cor. || 32. Μέδαμαν *ABCl*. « In his Μέταυρος nihil aliud esse videtur nisi dittographia sequentis ἕτερος. Post Metaurum amnem alium amnem sequi dicit, cujus nomen propter ignobilitatem reticuit scriptor cum ignoraret. Similiter lib. 16 p. 774 ed. Cas. εἶτ' ἄλλος ποταμός. Eodem redit Cluveri crisis, nisi quod pro Μέταυρος rescribi voluit ποταμός, conjectura, ut mihi quidem videtur, vix plausibili. » MEINEK. Legi Cluverius voluit : ἀπὸ δὲ τοῦ Μεταύρου ποταμοῦ ποταμὸς ἕτερος [Κραταιὶς καὶ ἡ Ταυριάνα ἐστὶ πόλις·] ἐκδέχεται κτλ. Quæ parum mihi probantur. Prope Medmam erat fluvius qui nunc vocatur *Metrano;* deinde sequitur *Metaurus* (hod. *Metauro* s. *Marro*). Nomina hæc quum simillima sint, fieri potuit ut utrumque fluvium Metaurum dici Strabo putaret; at fieri etiam potest ut lin. 26 et 34 pro Μέταυρος ... Μεταύρου legendum sit Μέτραμος,.. Μετράμου vel simile quid, eoque in Μέταυρος corrupto, quidam nostro loco addiderit vocem ἕτερος. || 35. Σκύλαιον *E*. || 37. Ἀναξίλας Cor. || 40. Κένυς *ABCl*, Γένυς *E*. || 41. Lege τελευταία. Dein ἄκρα ποιοῦσα Kramerus, ποιοῦσα ἄκρα codd., Mein.; ποιοῦσα τὰ ἄκρα editt. ante Kr. || 43. Πελωρίδα codd. || 45. καθάπερ καὶ ἡ *C* (?) et editt. ante Kr. || Καῖνυς] Κένυς *AC*. || 46. Κένυος *ABCl*, Γένυος *E*. || τῆς] καὶ τῆς Cor. || στηλίδος editt. ante Kr. inde a Xyl. ubique. || 48. [οὐ] μικρῷ Cor.

P. 214, 9. αὐτὰς] αὐτοὶ codd.; e Cor. conj. em. Kr. || 13. τοιούτου Kr., τοιοῦτοι *ABCl*, τοιούτων *no*, Siebenk., Cor., Mein. || 23. δὲ additum ex *i*. || 24. Οἰνωτρίων *A*, Οἰνοτριῶν *CB*, Οἰνωτριέων m. sec. in *B*. || 27. περιοικίας *B*. Ald. || 29. ἐφ' ἡμῶν] καὶ ἐφ' ἡ. *C*. || Σέξστος *A*, Σέκστος mgo *A* m. pr.; Σέστος *BC*. || 38. Πιθηκούσας *Cl* et similiter lin. 49. || 40. τούτων inclusit Cor.; ejecit Mein. || 44. γῆν *Enok;* συνεχόμενον Xyl. || 49. αἱ ante Πιθ. add. editt. ante Kr. || 50. τῆς [καὶ] τῆς Cor. || Καπραίαι *k*, Καπρέαι editt. ante Kr. || 51. αἱ om. Epit.

P. 215, 2. διειργομένας Epit., Cor. || 3. ταῦτα Epit., ταύτην *ABCl;* ταύτην τὴν αἰτίαν editt. ante Kr. || 5. [τῶν] Σαυν. Cor. || 15. « Rectius fort. fuerit Φοίβειαν scribere. » MEIN. || ἐπὶ δὲ πύρρου ἡ Siebenk.; ἐπὶ Π. δ' ἡ codd., quod recte retinuit Mein. || 24. τελευτᾶν *Eno*, τελευτᾶ *ABCl*. || 29. Ἰόνιον *E*, Ἰώνιον *ABCl*. || 32. Λοκρῶν *E*, ἐπεὶ Λοκρῶν *ABCl*. || 33. ἀπὸ ejiciendum. || 38. ἅμα γὰρ οὗτοι] « ἅμα τούτοις Corayus, audacia parum felici; ἐνῴκουν aut tale quid legendum censuit Casaub., similique sententia Groskurdius proposuit : ἅμα γὰρ οὗτοι ἐνῳκίσαντο αὐτοῖς. Quæ incertissima sunt omnia, neque melius habeo quod proferam. » KRAMER. Lacunam post verba ἐν οἷς notavit Meinekius. Miror neminem vidisse in γὰρ οὗτοι ἐν οἷς latere Ταραντίνοις. Tarentum conditum an. 708; Croton an. 710; Locri paullo post Crotonem, ut Strabo ait; Ol. 24, 2 (683) sec. Hieronymum; qui computus est ex eorum numero, quibus res 24 annis justo seriores collocantur, adeo ut Locrorum origines ponendæ sint in an. 706. Ulterius hæc prosequi ad rem nostram nihil attinet. Ceterum jam patet quomodo intelligendus sit Pausanias 3, 3, 1 Locros Lacedæmoniorum coloniam esse dicens. Nimirum Lacedæmonii isti sunt conditores Tarenti. || Verba καὶ ἔστιν... ἐστρατοπεδεύσαντο Meinekius sueta confidentia ejecit; Kramerus post v. Ζεφυρίῳ lin. 37. transponi voluit. || 41. Ἐσῶπιν] Ἐπῶπιν scribendum esse cum Meinekio censeo. || 44. συνάγων Cor. || 46. νυμφοστοληθείσας recte Epit.; editt. ante Kr., Mein. || 47. ὁλοπτέρους] Recte, opinor, Meinekius : « Strabo scripserat κολοπτέρους, idque unice Dionysii consilio accommodatum erat. Vocem alias non obviam satis tuetur quod Plutarchus Flamin. c. 21 dixit : κόλουρος ὄρνις καὶ ἀπτήν. » || 48. ἐκέλευε *no*, editt. ante Kr. || γυρεύειν] θηρεύειν Mein.; ἀγρεύειν conj. Dindorf. in Steph. Thes. v. γυρεύειν. At vide de voce γυρεύειν Corayi Ἄτακτα, t. 2, p. 96, 7. || 50. ἔφασαν] ejic. putat Kr.; Corayus servans ἔφασαν in antecc. pro

τινὰς δὲ scripsit τινὲς δέ. — τὰς φάσσας conj. quidam ap. Grosk.; asterisco locum corruptum notavit Meineke. Piccolus meus conjecit περιδιώκειν σφαδαζούσας. An fort. περιοιώκειν ὀχλαδόν, an περισκιμπάζειν? || 54. παίδων *k* Cor.

P. 216, 5. σώματα *o* et marg. *n*; πράγματα *ABCl* Epit. || ἐφ' οἷς Xyl.; ἐν οἷς codd. || 17. εἶναι supplevit Cor.; præstat, quod Meinekius dedit, αὐτῶν, [τὰς δὲ ζημίας] δεῖν [εἶναι] τὰς αὐτάς, quam in sententiam Zaleuci legem interpretatus est jam Heynius Op. Acad. 2, p. 37. || 18. ἐπαινεῖ [δὲ] Cor.; ἐπαινεῖν codd. || αὐτῶν ejecit Mein.; in αὐτὸν mutari et ante περὶ collocari voluerunt Grosk. et Kram. || 20. πέρα *o*, παρὰ *ABCl*, περὶ *B* m. sec. et *hn* Ald. || 29. συμβαίνειν codd.; em. Xyl. || 33. τοῖς ἠλιαζομένοις codd.; em. Kr. || 42. πίτταν ἣν Βρεττιάνιον σῖλαν *ABCl;* em. Palmer. || 54. Σάγρα *E*, Σάγρας *ABCl; Σάγρας* ὃν [καὶ] conj. Grosk.

P. 217, 2. Post Ῥηγίνων fort. excidisse πενταχισχιλίων suspicatur Groskurd., coll. Justino 20. 3. || 4. φησὶν codd.; em. Xyl. || 12. δ' om. Cor. || 14. εἰς Σικελίαν Cor; Mein., recte. || 16. Σκυλάκιον *A*. || 17. προσώρισεν Mein.; μέρος ὥρισεν codd. || 27. ταύτας Kr., ταῦτα codd. || 29. Velim τὰ διαστήματα. || 30. ὥστε γε codd.; em. Cor. || 31. δὶς delendum, ut Mannertus (t. 9, 2, p. 202) et alii monuerunt. || 35. Milia 250 habet Plinius 3, 11, 16. || 36. sqq. Locus mutilus. Nulla in codicibus lacuna cernitur, neque varia exstat lectio, nisi quod pro ἀζώνῳ in *B* est εὐζώνῳ, quod in *n* quoque super ἀζώνῳ notatur. Corayus pro λείπων scripsit τὸ λεῖπον, ceterum lacunarum signis manca verba esse indicavit. Resarcire locum unus tentavit Groskurdius hunc in modum : ... φησί· [τὴν πεζῇ περιοδείαν δώδεκα ἡμερῶν] εὐζώνῳ Ἀρτεμίδωρος [λέγει· πλέοντι δὲ σταδίων δισχιλίων], τοσούτους δὲ καὶ λείπων [τῷ στόματι, ὅσους καὶ Πολύβιος εἴρηκε] τοῦ πλάτους τοῦ στόματος τοῦ κόλπου. In quibus verba τῇ πεζῇ elicuit e numerorum siglis τπ' quæ sunt in *BC* pro verbis τριακοσίων ὀγδοήκοντα. Verum ut ista magnarum lacunarum multitudo parum probabilis est, sic illud τοσούτους δὲ καὶ λείπων nihili est. Porro si et Polybius et Artemidorus fauces sinus Tarentini 700 stadiorum esse (mensura peraccurata) dixissent, atque in cetera mensuratione nonnisi paucorum stadiorum numero dissensissent, nihil erat cur Strabo τὰ διάρματα οὐκ εὐκρινῶς λέγεσθαι quereret. Denique si recte haberent quæ Groskurdius Artemidoro affingit, dicendum foret, Strabonem, quamvis in terrarum mensuratione per hanc orbis partem Artemidoro præ ceteris se addicere soleat, hoc tamen loco neque Artemidorum neque Polybium, etsi verissima tradentes, sequi voluisse, quemnam vero secutus sit, id non constare. Nimirum aliter prorsus de his statuisse Strabonem, quivis Strabonianam orbis terrarum tabulam inspiciens protinus intelligit. Nam quum a freto Siculo ad Iapygium reapse sint stadia 2000, sec. Strabonem esse debent 2800 et amplius. Scilicet a freto Siculo ad Pachynum versus ortum sunt stadia 1130, hinc ad Elidem 4000, hinc ad isthmum Cor. 1400 stadia, quæ summam efficiunt stadiorum 6530; ab isthmo autem ad Araxum pr. sunt stadia 1030, ab Eueno, qui e regione Araxi est, ad sinum Ambracium stadia 670, inde ad Ceraunios montes 1300, inde ad Iapygium pr. 700. Igitur quum ab isthmo ad Iapygium sint stadia 3700 [secundum alium computum ex Artemidoro desumtum ab Isthmo ad Brundusium sunt stadia 3820 (ap. Plin. 2, 112 § 224), vel stad. 3420 (sec. Agathem. p. 411 ed. Hoffm)]: sequitur ab Iapygio ad fretum Siculum computata esse stadia 2830 vel amplius. Qui numerus quoniam falsus est, errori autem præ ceteris obnoxia esse solet sinuum magnorum mensuratio, nostro quoque loco error quærendus erit in mensura sinus Tarentini. Itaque a freto Siculo usque ad Lacinium satis recte 1300 vel 1400 stadia computata fuerint, falso autem a Lacinio ad Iapygium lineam rectam 1400 vel 1500 stadiorum esse Strabo putaverit, sinum Tarentinum aut leniter duntaxat curvatum, aut justo ampliorem esse existimans. Ducem vero in his, sicut in ceteris plerisque, secutus sit Artemidorum, qui id quod Strabonianæ rationes flagitant, nostro loco tradidit si manca mecum ita restitueris : αὐτὸς ὁ κόλπος ἔχει περίπλουν ἀξιόλογον μιλίων διακοσίων τεσσαράκοντα (1920 stad.), ὡς ὁ χωραγράφος φησίν· [οἱ δ' ἐλάττονα ποιοῦσι, σταδίων λέγοντες χιλίων] τριακοσίων ὀγδοήκοντα, μ[εί]ζονα [δ'] ὁ Ἀρτεμίδωρος, τοσούτους, [ἔτι] δὲ καὶ λ', εἰπὼν τοῦ πλάτους (malim τὸ πλάτος) τοῦ στόματος τοῦ κόλπου. Secundum hæc Artemidorus faucibus sinus tribuit stadia 1410 (1380 et 30), quot fere Strabonem computasse aliunde probare studuimus. || 43. « ἑκατὸν καὶ asteriscis inclusit Cor., quia sex m. p. hoc templum Crotone abesse dicit Livius. Centum stadiorum idem intervallum statuere videtur Itin. marit. p. 490., unde καὶ πεντήκοντα potius omittenda esse censuit Grosk. » Kramer. || 45. ᾧ] Mein. in Vind.; οὗ Cor.; ὧν codd. || 48. τῶν Ἀχαιῶν *BCl*. || 52. εὐθὺς] αὖθις Cor.

P. 218, 1. ἐπώνυμοι] ὁμώνυμοι *A*. || Τρώων] ποταμῶν Mein., quod sane res ipsa flagitare videtur. Cf. Steph. Byz. v. Ἀκράγαντες : Φησὶ γὰρ Δοῦρις ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν Σικελῶν πόλεων ἐκ τῶν ποταμῶν ὀνομάζονται,... ὡς καὶ ἐν Ἰταλίᾳ. || Verba καὶ ποταμὸς... ἔσχε utpote glossam ej. Mein. Ut oratio recte procedat, ejice καὶ ante ποταμός. || 3. φήσαντος] χρήσαντος Epit., Mein. || 7. λῷον margo *A* pr. m.; δοτὸν codd. || 10. παρὲκ σέθεν Toup., Siebenk., Kr.; πάρες σέθεν codd.; παρεξελθ' Epit.; παρὲκ θεὸν, Zenob. 3, 42; Diodor. 8, 17, Cor., Mein.; quod sane reponendum est. In Vind. Mein. pro πάρες fort. leg. παρεὶς conjecit. || 11. κλαύματα Zenob., Diod., Cor., Mein.; κλάσματα, supra scripto οὐκ ἀγαθὰ, *AB;* οὐκ ἀγαθὰ κλάσματα *kno;* οὐκ ἄλλα Zenob., quod in οὐδ' ἄλλα em. Schneidewin. Cf. Eustath. Odyss. ρ, 455. || ὀρθὸν] Lege δῶρον cum Epit., mgine *A* pr. m., Diodor., Zenob., Cor., Mein. || 12. τὸν] τὴν *B* editt. ante Kr. || 13. τοῦ Ἀρχίου Ald. || 14. ὥρμηντο codd.; em. Cor. || 23. ὑγίειαν editt. ante Kr., Mein. || φορὸν διὰ] Lege φορόν (vel f. σύμφορον)· διό, auctore Piccolo. Meinekius verba διὰ τὸ πλ. τ. ἀθλ. ejecit. || 32. καὶ om. *Bl*. || 38. διασχίσαι Epit. || 40. ἀποληφθέντα Epit. et correct. in *B*; ἀπολειφθέντα *ABCl*. || τῇ add. ex *l*. || 41. θηριόβρωτον *nio* Cor. || 44. ὁ ἰσελικεὺς codd.; Οἰς... Ἑλικεύς Cor.; ὁ Ἴσ[ος] Ἑλικεύς Mein., addens fort. nihil excidisse, adeo ut leg. sit ὁ Ἴς Ἑλ. At ὁ articulus offensioni est, qui ante Ἑλ. ponendus erat. Fort. in οις latet Ελσᾶς (v. C. Inscr. 1, p. 382, 386), vel οἰκιστὴς αὐτῆς [Θησ]εύς. At sciri hæc nequeunt. || 46. ὡς] ὥστε...ὑπάρξαι...σχεῖν Epit., ex qua ὥστε rec. Mein. || Pro ὑπῆρξε cum Mein. lege ἐπῆρξε. || 48. ἐστράτευσεν Mein. || 51. ἐφθρέθησαν *A*. || 53. συνελόντες *AC* et pr. m. *B*.

P. 219, 4. Post v. διεχειρίσαντο lacunam notat Meinekius; excidisse opinatur τοὺς δὲ ἠνδραποδίσαντο. || 13. Κοπιὰς Cor. || 19. Ἡράκλεια πόλις Epit., Ἡρακλεόπολις *ABCl*. || 20. Σεῖρις Cor.; et sic infra codd. habent. || 22. ἀνοικισθείσης Cor., ἀποικισθείσης Grosk. || 30. Χώνων] αὐτοχθόνων *kno*, margo *A* m. pr., Ald.; τῶν Χώνων editt. ante Kr. || 31. νῦν καταμῦον] *kno*, et correct. in *B;* νύκτα μῦον *ABCl*. || 32. ὥστε μὴ [μόνον] καταμῦσαι Xyl.; quo nihil proficimus; ὥστε μὴ κ. φανῆναι μόνον Cor.; ὥστε μὴ κ. φάναι μόνον conj. Kr. non improbabiliter; ὡ. μ. καταμῦσαι ἀναινόμενον scripsit Mein., sed mavelit ὡς μὴ καταμύσαι ἀναινόμενον, adeo ut Strabo

dixerit : « protervum est fabulari, ut dea non dico oculos clauserit indignabunda (id enim non mirum est), verum etiam nunc clausis oculis eam ostendi. » Quæ nescio an cuiquam M. persuaserit. || 33. τὸ om. Meineke, quum Iliacum simulacrum non diversum esse putaretur ab eo quod apud Siritas erat. || 34. Fort. τὰ νῦν ante καταμῦον excidit. || 35. τοσαῦτα e Tyrwh. conj. Siebenk.; τοιαῦτα codd. || 37. Λουκερία l (?) editt. ante Kr. et Meinekius; fort. recte. || 38. Σιρίτιδι m. sec. in A, idque recte recepit Meineke h. l. et lin. 41. Cf. lin. 20. || 41. τὴν Σειρ. Cor. || 42. ἐπὶ Τεύθραντος] Legendum ἐπὶ τοῦ Τράεντος, e conj. Groskurdii; περὶ τὸν Τράεντα Cor. Vide Diodor. 12, 22. || 43. Κλεανδρίᾳ codd. em. Cor. || 53. Νηλειδῶν Mein., recte.

P. 220, 6. οὐσῶν τῶν π. Ald. || τοῦ [δὲ] Μετ. Cor. || 7. Inclusa supplevit Grosk. || 26. οὗτος] τοιοῦτος *kno* et m. sec. in *B*. || 42. Θρινακία *E*, Eustath. ad Dion. 467, Mein. recte; Τρινακὶς *C* (?) et editt. ante Kr. inde a Xyl. || 45. Γένων *ACl*, Κένην *B*.

P. 221, 5. τ' ejice; ἡ μὲν Cor. || 6. Post ἑτέρας excidisse videtur χιλίων πεντακοσίων καὶ πεντήκοντα, monente Grosk. || 10. τεσσαρακ. codd. || 13. ἐκ δὲ] ἐκ μὲν Cor., Mein.; ἐκ γε e Casaub. conj. Siebenk.; fort. ἐκ δή. || 14. εἰς τὴν Τυνδ. *A*. || Ἀγάθυρνον Cas.; Ἀγάθυρσον codd. || 15. Lege Ἄλαισαν cum Cor. et Mein. || καὶ πάλιν ἴσα] Hoc falsum est. In tab. Peut. sunt 18 m. p., quot Strabo falso computat a Cephalœdio ad Himeram, quum horum potius distantia eadem sit quæ est Agathyrno Alæsam. Strabo igitur duos distantiarum numeros in Agrippæ tabula notatos male confudisse videtur. || 19. Αἰγεστέων] Ἐγεσταίων corr. in *A* m. sec.; Αἰγεσταίων Mein. || 22. Ἀκραγαντῖνον *ABCl*, τῶν Ἀκραγαντίνων *k*. || καὶ ἄλλα εἴκοσι] Ante hæc excidisse εἰς δὲ Γέλαν εἴκοσι censet Kramerus, quoniam intervallum inter Agrigentum et Camarinam multo longius sit quam 22 m. p. At quum intervallum sit millium sexaginta et amplius, supplementum istud non sufficit. Neque Gelæ, utpote a mari remotioris et Strabonis ævo οὐκέτι συνοικουμένης (p. 226, 41), nec in Itin. nec in Tab. Peut. memoratæ, mentio facta fuerit in Itinerario maritimo, in quo neque Agrigentum memoratur, sed urbis hujus emporium. Itaque si ad verum et ad mentem Chorographi res traducere velis, supplendum foret hunc fere in modum : ἐπὶ δὲ τὸ Ἀκραγαντίνων ἐμπόριον εἴκοσι, [ἐπὶ δὲ Φιντίαν λιμένα εἴκοσι (23 sec. Itin.), ἐντεῦθεν δ' εἰς Καλουισιάναν πάλιν εἴκοσι,] καὶ ἄλλα εἴκοσι εἰς Καμαρίναν. In Itin. p. 95 *Plaga Calvisiana* a Phintia abest 27 m. p., adeo ut ab Agrigento distet 50 m. p.; sed in Tab. P. usque ad Calvisianam nonnisi 44 m. p. computantur. || 25. τριάκοντα ἕξ] εἴκοσι *lB*, sed in *B* m. sec. λς'. || 27. Post vocem τριάκοντα Groskurdius suppleri vult : καὶ ἔτι εἰς τὴν Πελωριάδα ἐννέα, quibus additis expleatur summa mill. 168, quæ (lin. 27) assignantur viæ terrestri, quam a maritima non differre sibi persuasit. || 29. διακόσια e Cluveri conj. additum. || 30. γε inclusit Cor.; om. Mein., recte. || 32. καὶ ejiciendum. || 37. οὐδαμῇ supplevit Cor. || 39. ἐν τοῖς inclusit Siebenk.; ejecit Cor.; fort. ejiciendum esse putat Mein.; ἐν τῷ, sc. τριγώνῳ, mavult Kr.; κλίμασι subintelligit Grosk. || 40. χειμένης] *Bk*, Siebenkees, Cor., Mein. in Vind.; χειμένη cett. codd., Grosk., Kr., Mein. in edit. Parum refert, hoc an illud legas. || 42. ὥστε τὴν ἐπιζευγνυμένην *Bk*, editt. ante Kr. || ἐκκεῖσθαι πρὸς ἕω μὲν καὶ πρὸς ἄρκτον βλέπουσα] e Cor. conj. Dübnerus. Quod si admittendum foret, deinceps cum eodem Corayo legendum ποιοῦσαν δέ. Codices ita : ἐκκεῖσθαι πρὸς ἕω φαμὲν πρὸς ἄρκτον βλέπουσαν· ποιήσει δέ, etc. Quæ sensum aliquem fundunt, si in antecc. cum *B* legas ὥστε τὴν ἐπιζ. Sed non ita Strabo scripsit. Bene Meinekius, præeunte Rankio, correxit : ὥστε ἡ ἐπιζ.. ἐπὶ τὸν Πάχυνον [ὃν] ἐκκεῖσθαι πρὸς ἕω ἔφαμεν (p. 220, 46), [ἅμα] πρὸς ἄρκτον βλέπουσα ποιήσει τὴν, modo ejicias illud ἅμα, quod e prava Du Theilii conjectura Meinekius perperam assumpsit. || 44. τὴν πρὸς Cor.; καὶ πρὸς codd. || δεῖ] « fort. δοκεῖ » Mein. || 46. προσιοῦσιν *AC* et pr. m. *B*. || 48. τοῦ] τῆς *A*; om. articulum *Bl*. || 51. ἐπ' Ἀμισόν *ABCl*; ἐπὶ Παμμισὸν *o*; em. Cor.

P. 222, 1. δὲ om. Sieb.; ὃν Cor. omisso dein ἱκανῶς ἐστιν, quod deest in *C*. || ἱκανῶς ejic. videtur. || 2. δόξοιτο codd.; em. Tyrwh. || ἀπὸ τοῦ μεσημβρινοῦ σημείου πρὸς τὴν ἑσπέραν] Hæc caderent in lineam quæ est a Peloriade ad Lilybæum; nunc vero Strabo dicere debet lineam eam quæ a Pachyno ad Lilybæum ducitur, non esse τῷ ἰσημερινῷ παράλληλον sive ab ortu versus occasum non rectam pertinere, sed versus meridiem deflecti, adeo ut australe Siciliæ latus non solum noto, sed etiam ortui obversum sit. Corrigendum igitur videtur ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ σημείου πρὸς τὴν μεσημβρίαν. Verba ἰσημερινός et μεσημβρινός sæpe in scriptis geogr. confunduntur. Vitio nostrum locum laborare bene sensit Groskurdius, sed quod legi voluit, ἀπὸ τοῦ ἑωθινοῦ σημ. πρὸς τὴν ἑσπ., ferri nequit. || 7. καὶ inclusit Cor. || 8. καθ'] καὶ codd.; em. Xyl. || 9. σκοπιᾶς Epit. || 10. ἀναγομένων *no*, ἀγομένων *ABCl*. || 12. Πελωριάδος *E*. || 20. Νάξος καὶ Μέγαρα] Naxus inter Tauromenium et Catanam sita erat. Aut igitur Strabo erravit, aut verba turbata sunt. || 21. συνελθοῦσαι] συνῆλθον *no* Cor. Deinde pro πάντων in *AB* legitur καὶ πάντα, sed in *B* καὶ expunctum est et πάντα mutatum in πάντων. Meinekius codicum scripturam συνελθοῦσαι καὶ πάντα intactam reliquit, sed apposito asterisco locum corruptum esse significavit. Idem in Vindiciis p. 67 : « Hæc gravibus corruptelis laborare, vel orationis vitiositas arguit. Nam cum αἱ τῶν ποταμῶν ἐκβολαί scriptum sit manifesto desideratur aliquid, quo quinam illi fluvii sint accuratius indicetur. Quo accedet quod non πάντων in cod. *A* scriptum est, sed καὶ πάντα, quod, utut vitiosum, revocandum est, dum cetera ad saniorem rationem revocata fuerint. Mirum item videri debet, quod fluvii illi in sua ipsi ostia effundi dicuntur. Augentur etiam turbæ sequentibus verbis : ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ τῆς Ξιφωνίας ἀκρωτήριον. Itaque omnia ista de fluviis illis allata non ad Naxum Straboni spectant, sed ad Megara; apud Megara autem nulli in mare erumpunt nec possunt erumpere amnes ex Ætna effusi. Vides summam hic esse omnium rerum perturbationem quam gaudebo si cui felici emendatione tollere continget. » — Ego de his ita sentio. Voce ὅπου indicatur tractus Catana Syracusas pertinens. Memorantur in eo præter Xiphoniæ promontorium, Megaris adjacens, fluvii ex Ætna decurrentes. Horum maximus est Simæthus, cujus ostia efficiunt *Tragecynum portum* (Tab. Peut.). Meminit ejus fluvii Strabo; nam in συνελθου latere Συμαίθου luce clarius est. Alius fluviolus ex Ætna in Catanæ portum delabens est Amenanus (Strabo p. 200, 19, alii). Sed hujus nomen subesse nequit reliquis literis σαι και παντα (in quibus σαι ortum est ex καί, quare hæc vox in plurimis codd. non legitur), contra vero ex καὶ πάντα καταρρ. leni manu refingere licet : καὶ Παντα[κίου] vel fort. Παντα[κία] καταρρ.; quare Παντακίας (Thuc. et Ptol.) vel *Pantagias* (Virgil., Ovid., Sil., alii) fluv. (h. *Porcari*), qui inter Simæthum et Megara exit, ostioque tutam navigiis stationem præbet, a Strabone commemorari, sed minus recte ex Ætna fluere dici mihi videtur. || 23. Lege Ξιφωνίας, uti est apud Scylacem et Stephan. Byz. || 25. δεκάτῃ] καὶ τῇ codd.; em. Scaliger ad Euseb. Chron. an. Abr. 1281; πεντεκαιδεκάτῃ conj.

Cluver. (Sic. Ant. p. 37). ‖ 33. ὧν inseruit Cor. ‖ 45. ζάγκλον Mein. ‖ 47. Κατάνη C et ex correct. B. ‖ 50. Σέξστος (i. e. Σέκστος) A. ‖ 54. πόρῳ] πορθμῷ editt. ante Kr.

P. 223, 1. Εὐφυῶς] εὐθέως Cor.; φυσικῶς Mein.; ἀφύκτως conj. Piccolus; quoniam res nautis non semper sed frequenter accidebat, legerim συχνῶς, quod a traditis literis non longe recedit. ‖ 7. δὲ] τε Cor. et Mein. ‖ 20. ξενεστοι (sic) A, ξένεστοι BCl; ξύνες ὅ τι Cor.; v. Bœckh. Pindar. t. 2, p. 597. ‖ 21. Αἴτνης codd. ‖ 22. κατα] μετὰ Cor., Mein. ‖ 30. πλεῖστον [ἐκείνη] κοινωνεῖ conj. Grosk. ‖ ἐκεῖ τεθρ.] ἐκτεθρύλληται codd.; em. Xyl. ‖ 34. ὅταν τῷ Ποσειδῶνι (Ποσιδῶνι BC) φαίνηται codd.; ὅταν [οὖν, φησὶ] Ποσειδώνιος, φλέγηται Cor., qui deinde (t. 3, p. 7) φαίνηται (i. e. φωτίζηται) retinendum esse censuit. Kramerus pro φαίνηται legit γίνηται; Meinekius : ὅταν δ', ὁ Ποσειδώνι[ός] φ[ησι,] γίνηται. Groskurd.: φλέγηται τῷ πυρὶ τὸ ὄρος vel συμβαίνῃ τὰ περὶ τ. ὄ. Pro Ποσειδῶνι Xyl. conj. Ποσειδεῶνι. Fierique potest ut Posidonius ab hoc loco alienus sit, Strabo autem dixerit : ὅταν [δὲ vel οὖν] Τυφὼς εἰλῶν (vel ἴλλων) φαίνηται τὰ περὶ τὸ ὄρος κτλ. ‖ 39. ὡς add. Cor.‖ 40. δ' ej. Cor. ‖ 42. τεσσαράκοντα ἢ πεντήκοντα k editt. ante Kr.; idque recipiendum fuerit, coll. p. 141, 2. ‖ 43. Ἐρυθίαν ABCl. ‖ 53. τι om. BCl et editt. ante Kr.

P. 224, 4. χρηστηριαζομένων [δ'] ἱρέσθαι Mein.; χρηστηριαζόμενον ἱρέσθαι codd., nisi quod in k est χρηστηριαζομένους, quod recepit Cor., ante ἵρεσθαι inserens οὖν. Kramerus χρηστηριαζόμενον· ἵρεσθαι [δὲ]. ‖ 9. τὴν πόλιν l. ‖ 12. « ἐκγένοιντο CBl; in B tamen ν litera expuncta. In Epitome legitur : ἡ παροιμία λέγουσα περὶ τῶν ὑπερβολῶν (ὑπερπλούτων, ὑπερπλουσίων?) ὅτι οὐδὲ τὴν τῶν Συρακουσίων δεκάτην ἀμείβω. Codicum tamen scripturæ concinit Stephanus Byz. v. Συράκουσαι. Nihilominus sanum non puto ἐκγένοιτο, quod nemo adhuc explicavit, ac nescio an Strabo scripserit ἐκλέγοιτο. Cf. Append. Proverb. ap. Schneidew. 4, 88. » Kramer. « Nec tamen probaverim quod Kramerus conjecit ἐκλέγοιτο, ac nescio an non potius ἐξικνοῖτο vel ἐξίκοιτο scribendum sit : *ne Syracusanorum quidem decimam eorum sumtibus sufficere.* » Meineke. Vind. p. 69. Ceterum quod in Stephani editt. legitur ἐκγένοιτο, Xylander e Strabone intulit; codices Steph. habent γένοιτο, quod genuinum esse suspicor. Pro οὐκ ἀνεχ legendum conjicio οὐδ' ἅλας γένοιτ' ἄν, quo admisso, intelligitur etiam cur tres codd. præbeant γένοιντο, numero plurali. Ἅλες sunt vile pauperum obsonium, quævis res vilissima, adeo ut οὐδ' ἅλας fere sit *ne hilum quidem*. Similiter Schneidewinus οὐδ' ἅλα scripsit pro οὐδ' ἄλλα apud Zenobium (V. not. ad p. 218, 11). In Epitome vocem ἀμείβω fort. corrector quidam dedit pro eo quod auctor Epitomes scripserat : ἍΛΑ ἔχω (οὐδ' ἅλα ἔχω τὴν, etc.). ‖ 16. Κόρκυραν Cor., quam formam in plerisque locis codd. exhibent. ‖ 22. ἀπιόντας omis. no et Mein.; post κτισάντων transponendum putant Grosk. et Kram.; ἀπιόντα editt. ante Kr. ‖ 25. τε] τὸ codd. ‖ 33. πρώτους Cor.; πρῶτον codd. ‖ 34. λέγεσθαι] γενέσθαι Cor. ‖ τὸ M.] τὴν codd.; em. Cor. ‖ 47. ἀξιόλογον codd.; em. Casaub. ‖ 49. οὖσα] γρ. πρόσγειος οὖσα n, quod rec. Siebenk. et Cor.; [ὅμορ]οῦσα Mein., vix recte. Fort. : [μικρὸν ἀπ]οῦσα vel γεφύρᾳ π. τ. ἤπειρον [ἐν]οῦσα· ‖ 51. ἐρχόμενον conj. Casaub.

P. 225, 2. ἐνόμισαν ejec. Cor.; post Ὀλυμπίᾳ poni vult Grosk. ‖ 5. τῷδε ABC, sed in B expuncta vox; omis. editt. inde a Xyl.; τόδε ἄμπνευμα Ald. ‖ 6. πνεῦμα B; Ἀλφειοῦ codd. ‖ 7. κλεινᾶν] κρήνας codd. V. Pindar. Nem. 1, init. ‖ 16. Verba ὅμως...ῥεῖθρον, inopportuna sane, ej. Mein. ‖ 17. καταδύνει codd.; em. Kr. ‖ 24. ἐκεῖ Epit., ἐκεῖνο ABCl; dein καὶ om. Casaub. ‖ 25. [τὸ] διάστ. Cor. ‖ 28. αὐτὴ Cor.; αὕτη codd. ‖ 29. οὐχ ὅπως τοσούτῳ Siebenk., Cor., Kr.; οὐχ ὅτι τοσούτῳ Mein.; οὐχὶ τῷ τότε οὕτω codd. ‖ πόρων Cor., ὁρῶν codd. ‖ 33. τῷ Cor.; τὰ codd. ‖ 36. κ' Ἀχαρνᾶνας Siebenk., Cor. ‖ 39. εἰς] ἐς Bl. Videtur scribendum ἔνθεν ἐς » *Kram.* Quod sane metrum postulat; rec. Mein. ‖ 40. ἥκει] ἵκοιο ACl; δῆμον] δημωνίκου C, δημονίκου δῆμον B; em. Tyrwh. ‖ 41. Αυγκίου codd.; em. Tyrwh. ‖ 42-47. Verba ἐκτείνουσι...ῥεῖν φησι ejecit Meineke. « Hæc, inquit, per se spectata neque doctrinæ neque ingenii laude carent; quis enim neget argute dictum esse illud ὁ τὸν Ὅμηρον ψέγων ὡς μυθογράφον, cum ipse Zoilus de Alpheo amne ea commentus sit quæ omnem fidem excedant. Quo magis mirandum est Wolfium Prol. Hom. p. 192 ista expungi voluisse. Nihilominus totam annotationem, quæ quam incommode institutam orationem interpellat neminem fugere potest, qui locum paullo intentius inspexerit, a Strabone abjudicandum arbitror. Mirum etiam videri debet, quod Alphei cursus in his sic memoratur ac si nulla ejus in superioribus mentio facta esset. » ‖ 46. Σικυωνίᾳ Grosk.

P. 226, 12. δὲ Γελῴων οὖσα Kram.; δὲ λέγω ιωνουσα (sic) ACl, δὲ Ἰώνων οὖσα B, editt. ante Kr. Cf. Thuc. 6, 4. ‖ 17. Ἅλεσα codd. ‖ 18. Αἰγεστέων A, Ἐγεσταίων m. sec. ‖ 19. Κεφαλοίδεις codd., Κεφαλοίδιον B man. sec.; em. Mein. ‖ 20. Αἰγεστέαν ACl, Ἐγεσταίαν A m. sec.; Αἰγεσταίαν B, Αἰγεσταν editt. ante Kr. inde a Xyl. ‖ 23. Ἐγέστου A m. sec. ‖ 27. πᾶσαν] Lege πᾶσιν cum Cor. et Mein. ‖ 31-39. « Verba οἰκεῖται δὲ... ἀξιόλογον verissime, ut opinor, Schleiermacher in schedd. Lachmanni suspicatur transponenda esse post verba μετὰ Αἰγέστου τοῦ Τρωός (lin. 24). Etenim verborum ordine, qui nunc est, servato, non tantum mons Eryx in ipsa maris ora situs incommodissime inter loca mediterranea recensetur, sed interrumpitur etiam orationis connexus. » Kramer. Transposuit verba Meinekius. ‖ 35. ἢ] καὶ B man. sec. Verba ἢ τὸ ἱερὸν ejicienda esse monent Cor., Kr., Mein. ‖ 40. καὶ inclusit Cor. ‖ 42. οὔτε Γέλαν inclusit Cor. ‖ 44. Post Ζαγκλαῖοι excidisse Γέλαν δὲ Ῥόδιοι inseruit Meineke e Groskurdii conjectura probabili. ‖ 46. Post Λεοντῖνοι inserenda esse quæ p. 227, 25-28 leguntur κεκάκωται... ἀεί monuerunt Siebenk., Grosk., Kr., Mein. ‖ 46. ἐξελείφθησαν Mein., sed in præf. ἐξελ. fort. revocandum esse dicit. ‖ 47. κωμικοὶ codd.; em. Xyl.

P. 227, 4. πυκναῖς] συχναῖς C. ‖ 5. ὂν om. C; τρῦτον δ' B Ald. ‖ 25. Vid. not. ad p. 226, 46. ‖ 41. κατὰ] καὶ l et pr. m. B; dein εἶναι ante τὴν πέριξ inseruit Cor. ‖ 45. ἐχούσῃ] ἐχούσῃ Cor., quo opus non erat. ‖ 46. ἐν om. ABCl, habet i; ἐν μέσῳ Epit. ‖ 50. καὶ incl. Cor. ‖ 51. ἐπειδὴ o, ἐπεὶ δὲ ABCl.

P. 228, 7. μηδὲν codd. ‖ 10. εἰ δὲ [καὶ] καταρ. Cor.; καταρριφείη Mein.; φθάνειν Cor. ‖ 13. ποτε ejiciendum; om. Epit. ‖ 17. παραλίαν codd. ‖ 18. Λιπαρέων C et m. pr. A. ‖ 22. Νεβρώδη Cor. et Mein., eaque scriptura Kramero quoque verior esse videtur. ‖ 28. καὶ τὰ supplevit Cor.; καὶ τὰ Ἱμεραῖα scripsit Mein., quod ipse quoque malim. ‖ 32. Παλ.] Ἰταλικοὶ codd.; em. Casaub. ‖ 35. Μάταυρον] Locus ignotus; Μέταυρον scr. Coray, nescio cur; nam de Metauro non magis constat. Fortasse Μάζαρον (aliis Μάζαρα) legendum esse suspicatur Cluverius (Sic. ant. p. 225), quamquam ea quæ Strabo narrat, in hoc tractu nunc certe non exstant. In eadem insulæ parte in qua Palicorum crateres erant, oppidum alicubi exstabat, quod Ptolemæus 3, 4, (p. 195, 24 ed. Wilb.) Ἰμίχαρα vocat, cujusque incolæ in Plinii codd. (3, 8, 14): *Imacharenses*, *Imacarenses*, *Imagarenses*, *Magarenses*. Eadem fere varietas scripturæ est in Ciceron. Verr.

3, 18, 42, ubi *Imacharenses* editur. Quare nescio an pro περὶ Μάταυρον legendum sit περὶ Ἰμάγαρον vel fort. Ἰμάχαρον. Quæ si recte conjecimus, indagando urbis loco inservire poterunt. || 42. πρὸ] ἀπὸ e Palmeri conj. Siebenk. et Cor., recte, puto. || 45. Ἀσίαν] Ἀβίαν codd.; em. Xyl. || 51. Τιμαίου codd.; em. Xyl. || 52. Σικ.] Ἰταλίαν *no* Cor. || 53. Λιπαρέων *ACB*.

P. 229, 5. Λιπαρέων *AC*. || 8. τὴν om. *Bl* Cor. || 9. μετάλλων *B* Ald. || εὐπρόσοδον *no* Cor., Kr.; ἐμπρόσοδον *A* Epit., Mein.; ἐν πρόσοδον *Cl*; πρόσοδον *B*. Ald. Vox εὐπρόσοδος eo sensu quem noster locus postulat, nusquam usurpatur; ἐμπρόσοδος omnino nusquam reperitur; sed formatam esse ad analogiam vocis ἔγκαρπος opinatur Meinekius. Ego, collatis inter se variis scripturis, legi velim : μέταλλον [μεγάλων] ὃν προσόδων. Cf. Diodorus 5, 10, 2 : Ἔχει δ' ἡ νῆσος αὕτη τὰ διαβεβοημένα μέταλλα τῆς στυπτηρίας, ἐξ ἧς λαμβάνουσιν οἱ Λιπαραῖοι καὶ Ῥωμαῖοι μεγάλας προσόδους. || 11. ἡ Θέρμεσσα inseruit e Cluveri conj. Cor. || 12. καὶ ins. Cor. || 22. ἀμωσγέπως recte Cor. et Mein. || 26. τριάκοντα Epit. || 28. εἰ δὲ ταῦτ'... μυθολογηθεῖσιν ejecit Meineke utpote nasutuli interpolatoris animadversionem; recte, puto. || 37. τὰ om. *ABCl*, habet Epit. || 40. τῶν γοῦν, etc., ut corrupta, asterisco notat Meinekius, certam quandam occasionem qua istam scientiam suam Liparæi probaverint, a Strabone memoratam fuisse putans. Quare in Vindiciis proponit : τῶν γοῦν [Ῥωμαίων πρεσβευτῶν] ἐν Λιπάραις [κατασχεθέντων] γενομένης ἀπλ. etc., laudato Livio 5, 28, ubi in rebus anni 390 a. C. narratur : *L. Valerius, L. Sergius, A. Manilius, missi longa una nave, haud procul freto Siculo a piratis Liparensium excepti devehuntur Liparas.* Scilicet fieri potuisse dicit ut his ventum Liparæi prædicerent. Quæ sunt longe petita. Nescio an pro πνεῖν· τῶν γοῦν fuerit πνεῖν· ἑαυτῷ γοῦν, ipsi sc. Polybio. Fort. etiam pro γενομένης ἀπλοίας leg. γενομένῳ δι' ἀπλοίας; sed opus eo non est. || ἀπλοίας] ἀπνοίας *no*. || 41. ἄνεμον ex Epitome additum. || 45. « Verba ἱκανῶς ἐστιν... ἀμφοτέρων add. sec. m. in marg. *n*, pr. m. in marg. *o*, atque in marginem itidem relegavit Cor. Vocem ἱκανῶς autem esse Strabonis et cum præcedentibus conjungendam, recte intellexit Groskurdius, qui reliqua hunc fere in modum restituenda esse suspicatur : [μεγάλη δὲ] ἐστιν ἡ ἐπίστασις τῆς ἐνεργείας, [ἣ] λέγοιτ' ἂν [μάλιστα παρασκευάζειν καὶ ἔκπληξιν καὶ ἡδονὴν·] ἐπίσης γὰρ ἄμφω, κτλ. Ac videntur similia subesse illis verbis ex p. 25 ed. Cas. petita. » Kramer. || 51. ἡ δὲ ὄνος Στρογγύλη *C*, in quibus ὄνος natum esse ex ὄνομα putat Meineke; vix recte. Cento fuerit glossæ, quam ad præcedens nomen Θέρμεσσαν quidam adscripserat : ἡ καὶ Μελιγουνίς (v. p. 229, 3).

P. 230, 4. μάλιστα] Alterum μάλιστα ejiciendum. Accuratiora Strabo tradet deleto μάλιστα quod est post πελαγία; nam Euonymus ins. minus quam Strongyle in alto sita est. || 5. τοῖς ἐκ Λιπάρας εἰς Σικελίαν πλέουσιν]. « Erratum est haud dubie h. l. aut a Strabone aut a librario : nulla enim ex insulis ad lævam sita est ex Lipara ad Siciliam naviganti, neque reliqua quæ de Euonymi situ tradit his verbis conveniunt. Videtur igitur scriptum potius fuisse ἐκ Σικελίας εἰς Λιπάραν. » Kramer. Quibus obsecutus Meinekius scripsit εἰς Λιπάρας ἐκ Σικελίας. Quod summopere miror. Nam Euonymus (hod. *Panaria*) e Lipara versus Pelorum Siciliæ prospicienti navigantive a sinistra est, tantumque abest ut Strabonianis (cum quibus confer tabulas Ptolemæi) error subsit, ut inter argumenta afferantur, quibus probetur Euonymum esse hodiernam *Panariam*. Mannertus Euonymum esse putavit hod. *Salinam*, quam insulam, duplice vertice insignem, a vett. Didymen vocari nunc nemo nescit; at nescivit Groskurdius; quare ipse quoque conjecturam protulit, quam non refero. || 8. τοῦ πυρὸς in codd. legitur post v. κοιλιῶν; e Bœckhii conject. transposuit Kramer. || 16. ἐν *no*, ἐκ *ABCl*. || 23. μυλίαις Epit.; recte, puto. Cf. p. 223, 50 : λίθος μυλίας; p. 419, 37 : τοῦ μυλίου λίθου. || 24. Φλαμίνιον] Leg. Φλαμινῖνον (T. Quinctium Flamininum prætorem a. 628) cum Du Theilio et Corayo. || 27. Ἐρικώδους εἰς Φοινικώδη]. Ἐρικούσης εἰς Φοινικοῦσαν *no* Siebenk.; Cor. « Cluverius quoque (Sic. Ant. p. 396) Strabonem uno eodemque modo utrobique vocabula ista formasse censuit, librariosque ea postmodum variasse. Quod quum per se parum probabile sit, tenendum est ex Chorographo hæc sumta esse, ea forma fortasse uso. » Kramer. Hoc confidenter affirmare licebat, quum easdem nominum formas præbeat Tab. Peutingeriana, nisi quod *Ericodes* in *Brigades* corruptum est. || 29. « πρὸς ἄρκτον quum nullo modo quadret ad insularum illarum situm, Groskurdius conjecit scriptum fuisse πρὸς ἀρκτ[ικὸν ἄκρ]ον : sed complura alia h. l. mire turbata sunt, nullaque medicina sananda. » Kramer. Falsissima Strabo refert, sed verba sanissima sunt. Inspice tabulam Peut., videbisque situm insularum distantiarumque rationes eodem plane modo describi quo Strabo narrat e Chorographo. Nullum novi locum quo cognatio Tabulæ Peut. cum Agrippæ orbe picto intercedens probetur luculentius. || 30. δ' om. *ABl*. || 33. τῆς ἄκρας] ἑκατέρας codd.; em. Cluverius l. l. p. 425. || 45. Γαλαβροὺς *AC* Epit.; Καλαυροὺς *E*. || 49. ἐπὶ ejiciendum; δέ τι Cor.; an δέ πως? Mein.

P. 231, 2. ἐπίπλους] Lege περίπλους, e conj. Kr. || περὶ] ἐπὶ Cor. || 3. Lege τι [χιλίων] τετρακοσίων e conj. Grosk.; χιλίων τριακοσίων conj. Kr. || 4. μὲν incl. Cor. || Post καὶ (quod deest in editt. ante Kr.) in *A* septem octove literarum lacuna; ὁ Τάρας suppl. Cor.; præterea excidit κ', nisi καὶ ex κ' natum est; διακοσίους καὶ εἴκοσιν habet *i*. || 7. ἐνταῦθα margo *o*; ἐντεῦθεν codd. || λιμὴν *i*; om. *ABCl*; in *A* tamen spatium vacuum septem fere literarum; δὴ λιμήν dedit Mein. ut expleretur lacunæ spatium. || 8. κλειομένη *AC* et pr. m. *B*; μεγάλῃ] μεγίστῃ *i* editt. ante Kr. || 13. An οὐ μικρὸν (coll. Liv. 25, 11)? *Mein.* || 31. ὅσοι *no*. || 32. παρθενείας *ABC*, et sic in sqq. fere ubique. || 38. νομισθεῖσι Cor.; ὀνομασθεῖσι codd.; ἑτοιμασθεῖσι vel ὁμολογηθεῖσι conj. Mein. || 40. ἡνίκ' ἂν Mein., ἡνίκα codd. || κυνῆν om. *ACl*, habent *Bkil*, Epit. et mgo *n*. || περίθηται Epit. *i*; περιθῆται *ACl*. περιθῇ *Bkt*. || 42. ἐξαγγειλάντων δέ τινων *Bk* editt. ante Kr.; ἐξαγγειλάντων δὲ λάθρα Cor., Mein.; ἐξαγγείλαντες δέ τινες fuisse censet Kr. || 44. ἂν bene om. Cor., Mein.; περιθέσθαι Epit., περιθῆναι *B*, περιθεῖναι cett. codd. || 45. μεμήνυται e Bekkeri conj.; μεμηνύκασι codd. || 47. κελεύσαντες δ' αὐτοὺς Epit.; κελεύσαντος δ' αὐτοῦ *ABCl*. || 49. Σατύριον e Stephano Casaub.; Σαστύριον *ABCl*, Σατύρεον Epit. || 53. φασι] φησὶ mavult Kr.

P. 232, 5. βουγαίους *ABl*, βουκαίους *C*; em. Meursius. || 16. ἔτει *no*; om. *ABCl*; ἔτει δεκάτῳ δ' *i*; δεκάτῳ ὕστερον τοῦ πολέμου χρόνῳ *t* Ald. || 19. ἐπ' ἴσοις *g*, ἐπίσοις *C*, ἐπίσης *Al* et ex correct. *B*; ἐπὶ ἴσοις primum scriptum erat in *B*. || 28. συγγενέσθαι *l* (?) et editt. ante Kr. || 32. ἀμφ' αὐτὴν Kr.; ἄμφω τῶδε codd., editt. ante Kr. || 47. τὴν τάξιν *BCl*. || 48. εἰς ἀποικίαν] fort. εἰς Ἰαπυγίαν conj. Mein.; Groskurd. lin. 51 post σταλέντες excidisse εἰς Ἰαπυγίαν vel εἰς Ἰταλίαν putavit. || 51. κατέλαβον margo *B* m. sec.; κατελάβοντο *ACl*, κατεβάλοντο *B*.

P. 233, 8. ἢ τὰς ἄλλας ἡμέρας Cor.; γρ. τὰς ἄλλας ἡμέρας ἐργατικὰς margo *n*. Eustathius ad Dion. 376 : παρ' οἷς πανδήμους ἑορτὰς κατ' ἔτος πλείους ἢ τὰς ἄλλας ἡμέρας συνέβαινεν ἄγεσθαι. || 25. πρὸς δὲ... βασιλέα Meinekius

posuit lin. 22 post v. λέγεται. || 28. Ἰαπύγων Epit. *ikno;* Ἰαπυγίων *ABCl*. || 34. πολίσματα codd. et editt. ante Kr. || 38. καὶ Mein.; κατὰ codd. || 39. ὡς Mein.; πως codd.; ἀνταῖρον Xyl.; ἀνταίρων codd. || 42. Ἰωνίου *AB*. || 45. ἐκ additum ex *hi*. || ἐς] Lege εἰς cum Mein.; πρὸς editt. ante Kr. || Βάριδος Cor., Βάριτος *Bl*, Βάρητος *AC*. Epit. || 53. Λευερνίους *l*. || 54. καταφυγόντας δεῦρο codd.; em. Cor.

P. 234, 1. [τῶν] ἐχ. Cor. || ἴσχει *ABCl*. || 2. Λευερνίαν *l*. || 8. τῆς Σασ. *l*, editt. ante Kr. || 10. μὲν om. *no* Sieb., Cor. || 11. Ῥωδαίων codd. ubique; Ῥοδιῶν Mein. || 12. ἐξ ἧς...Ἔννιος fort. glossa. » *Mein*. || 17. Γαλαβρίαν *AC* Epit.||21. τῇ θαλάττῃ Σαληπία *AC*, τῆς θαλάσσης Σαληπία *Bl* Ald.; em. Cluver. || 22. Θυρέαι *AC*, Θυραῖαι *Bl*, Θυραῖοι Ald.; em. Cluver.; ἐν ᾗ Siebenk.; ἐν ᾧ codd.; ἔτι δ. Cor., ἐπιδείκνυται codd. || δυναστῶν *Bno* Sieb., Cor., Mein. || 23. Οὐρίαν codd.; em. Cluver. || 25. ἡ ταύτην bene Cor. || 27. εἶθ' inseruit Cor.; non rec. Mein. || 39. πολλῶν κόλπων *lm*, sed in *l* πολλῶν expunctum. || 42. Βρέντιον Cluver. et Cor. e Steph. et Etym. M.; probabiliter. Cum codd. facit Eustathius ad Od. p. 1409. || τῆς ἐλάφου Cor. || 44. προβραχῆ Cor. || 45. ἔχει Kr., ἔχειν codd. || 46. ἔτι Xyl.; ἐν codd. || 47. εὐθύπλοα codd.; em. Cor. || 49. ἡμινοίκη codd.; em. Xyl. || 50. Πευκεσίων... Δαυνιτῶν codd.; em. Xyl. et Cor. || 51. Οὐενουεντοῦ *ABCl*; Ἰγνατία *Bl*. || 52. Καιλία e numis et Stephano Meineke. || 52. « Καὶ Νήτιον, quæ Casaubono jam expungenda videbantur, utpote nata ex repetitione proximorum καὶ Κανύσιον, Cor. omisit, neque quidquam aliud ad tuendum illud nomen, nemini præterea commemoratum, proferri potuit, quam Tabulæ Peutingerianæ *Ehetium* iisdem fere in partibus positum, de quo ipso tamen nihil constat. In medio igitur res est relinquenda. » Kramer. *Ehetium* Tab. Peut., inter Cæliam et Egnatiam situm, hodie est *Noia;* unde probabile fit *N* literam in Tabula neglectam esse. *Nehetium* vero sive *Neetium* juxta *Netium* dictum fuerit, sicut ejusdem nominis urbs Sicula apud Ptolemæum vocatur Νέητον, apud Ciceronem vero et Silium Ital. *Netum*. *Netinos* Italiæ habes etiam apud Plinium 3, 11, 16, 105 p. 249 ed. Sillig., sed ab Harduino e Strabone illatos. Codices Plinii habent : *Neretini*, *Neratini*, *Neetini*. Legerim *Nehetini* vel *Neetini*, modo liqueret nostri oppidi incolas ibi intelligendos esse. Ceterum Strabo, ut ordinem geographicum servaret, Netium ante Cælium memorare debebat. || Ἐρδωνία Cor.; Κερδωνία *ABC*. || 53. δὴ Kr., δὲ codd.

P. 235, 3. Ἐν inseruit Casaub. || 4. Οὐενουεντόν *ABC*. || 6. Κλαυδίου καὶ Γαλ. codd.; em. Cor. || 7. μέχρις Ὀνέσσης *ABCl*, μέχρις Οὐενουσίας *l* ex correct.; em. Tyrwhitt. || 15. διπλοῦς ex Epit. add. Kr. || 16. « Du Theil et Groskurdius post Ἑλλάδος excidisse quædam suspicantur, quibus navigationis illius longitudo fuerit indicata : atque hic quidem, cum intervallum inter Brundusium et Epidamnum vel mille stadiis sit brevius, alterum vero, ut ex p. 281 Cas. pateat, octingentorum fere stadiorum [700 sec. Artemidor. ap. Plin. et Agathem.], ex proximis huc transferenda putat verba [ὅσον] ὀκτακοσίων σταδίων, ibique ubi nunc leguntur, delenda. Sed nimia est hæc audacia ac non probanda. Multo tamen improbabilior Gosselini est opinio, qui χιλίων ex errore aliquo natum esse censet. » Kramer. Mihi quoque ista 1800 stadia a Strabonis mente prorsus aliena esse persuasum est. Nihil tamen transponendum puto, sed lin. 18 ita legi velim : χιλίων γάρ ἐστιν, [ἐ]κεῖνος δὲ] ὀκτακοσίων σταδίων. || 22. Στεγνατία codd.; em. Xyl. || 23. δεῦρο expunxit *B*, om. *hno*. || 24. Πευκετίου *Al*, Πευκεστίου *BC;* em. Xyl. || ἐν add. Kr. || 28. Τάρας add. Xyl. || 29. Καύνιοι codd., sed correct. m. sec. in *B*. || 38. ἐνενήκοντα] ϛ' Ald. quod probant Grosk. et Kramer. Quum 90 fere stadia sint usque ad Canusium urbem, hanc ipsam ἐμπόριον dici putavit D'Anvillius; quod nemo sibi persuaserit. Legendum ἀπὸ τοῦ ἐμπορίου. Auctor quem Strabo secutus est ista 90 stadia usque ad urbis regionem pertinere voluit; ne tamen ipse Strabonem h. l. scripsisse ἐπὶ τὸ Κανύσιον putemus, impedire videntur sequentia. || Σαλάπια] Σαλιππία *ACl*. || 3.. Ἀργυριππίνων Cor. et Mein. At Stephanus v. Ἀργύριππα· τὸ ἐθνικὸν Ἀργυριππανός· Στράβων Ἀργυριπ[π]ηνός φησιν. || 40. γε inclus. Cor.; ἐν μεγάλῳ πεδίῳ conj. Grosk.; ἐν τῷ πεδίῳ [Διομήδους] conj. Mein. in Vind. p. 80. || 43. ἐλάττω ἐστὶν *AC* et pr. m. *B;* ἐλάττων ἐστὶν scripsit Mein. || 43. Ἀργυροίππιον codd.; em. Cas. || 44. εἶτα] ἡ τὰ Mein. in Vind.; sed in editt. Str. vulgatam servavit. || 48. Λουκερία editt. ante Kr. et Meinekius.

P. 236, 7. Σιπιοῦς *AC*. || 11. Σαυνίας *ABl*. || 20. Οὔριον Mein. || 24. εὐδεινὴ Cas.; εὐδιεινὴ *n*, Sieb., Cor. || 40. Αἶσιν] ,ασζ' *BC*, χίλια διακόσια ἐνενήκοντα *Al;* e Cluveri conj. em. Kr.; Ἀσπίαν (qui est fluvius in T. Peut. commemoratus) conj. Tyrwhitt. Mox ὂν suppl. Cor. || 44. Σῆλαν] Σήναν e conj. Cluveri Mein.; Σπίναν conj. Tyrwhitt., probante Schweighæusero ad Polyb.; Καισήναν Grosk. Ex his Cluveri conjecturam Kramerus eo commendari dicit quod et facillima sit et Polybius (2, 14, 11) Galliæ cisalpinæ oram maritimam a Sena urbe usque ad Adriæ intimum recessum patere referat, adeo ut eodem fere termino in definiendo Italiæ latere usi videantur Chorographus, Artemidorus, Polybius. « Unum tamen, Kramerus ait, me retinuit quominus hanc scripturam, quam verissimam puto, reciperem. Etenim Polybius l. l. Galliæ oram esse dicit ὑπὲρ τοὺς δισχιλίους σταδίους καὶ πεντακοσίους, qui numerus multo major est eo quem ex eodem Polybio h. l. afferri videmus. Sed hæc differentia ita fortasse explicanda est, ut h. l. quantum recta distet Aquileia ab urbe Sena putetur indicatum esse, non quanta sit oræ ipsius longitudo. » — At quum de spatiis μεμιλιασμένοις sermo sit, explicatio hæc admitti nequit. Porro ne putemus pro 178 m. p. ponenda esse 278, eo impedimur quod in sqq. Strabo dicit oræ Illyricæ supra 6000 stadia tribui, adeo ut longior sit quam Italica. Huc accedit quod (ut monuit Gosselinus) ab Iapygio promontorio ad Aquileiam reapse colliguntur 740 (562 et 178) fere millia passuum, et quod millia 178 inde ab Aquileia pertinent usque ad Rubiconem sive usque ad terminum nostræ rei accommodatissimum. Quæ omnia eo faciunt ut non Senam urbem h. l. memorari putemus, sed oppidulum quoddam ipso Rubicone fluviolo obscurius, eo solummodo nomine notabile quod Galliæ Italiæque termino erat proximum. Proxima autem Rubiconi statio, tria m. p. a fluvio distans, in Tab. Peut. notatur *Ad Novas*. Quodsi igitur Σῆλαν nomen corruptum est, nescio an σ litera ex antecedente voce perperam repetita sit, in ῆλαν autem lateat Νέαν. Quod Groskurdius proposuit Καισήναν, propterea non placet, quod *Cæsena* ad viam, qua juxta oram Aquileiam itur, nihil pertinet. || 48. τοῦτον] τούτων *C*, τοῦτο Ald.; τοῦτον [τὸν παράπλουν] conj. Grosk.; τοῦτο... μεῖζον...ἔλαττον ὂν conj. Kr. || 51. ἐλέγομεν e Kr. conj. Mein., recte, opinor. || 52. δὲ m. sec. *B;* γε *ACl* et m. pr. *B*.

P. 237, 4. ἔλαθε] οὐχ ἔβλαψεν margo *l;* unde Ald. : οὐχ ἔλαθε οὐκ ἔβλαψε· καὶ οὐδὲν ἢ οὐ πολύ; unde Cor. : παραπ. οὐδὲν ἔβλαψεν ἢ οὐ. || οὐ om. *ABCl*, sed in *B*, ut in *n*, additum m. sec. || 9. Πευκίοις codd.; em. Xyl. || 19. ἔλαττον ὂν ἢ codd.; em. Cor. || 21. Βούκανον codd.; em. Xyl. || 23. Βοῦκαν, addito sec. m. ον, *B*. || 28. μέν-

τοι μὲν δὴ vel μὲν οὖν conj. Kr.; illud rec. Mein. || 29. νῦν om. editt.; Kr. νῦν lin. 30 ejici mavult; ejecit Mein. || 32. ἃ add. Kr. || καὶ αὐτὰ [δὲ] Cor. || 44. εὐκρασίαι..δυσκρασίαι *A*. || 46. ἐκ] καὶ codd.; em. Cor. || 51. τὸ om. Ald.; τῶν πλευρῶν *no* Cor. || 52. ἀπολιπόντων codd.; em. Cor. || 54. πεδινῶν Kr., Mein.; πεδίων codd.; καὶ τῶν ἀπὸ τῶν πεδίων *no* Cor.

P. 238, 1. λιμένων *AC*. || 3. ὑγίειαν editt. ante Kr. et Meinekius. || 4. τε] δὲ Cor., Mein. || 6. ὅσον *AC* et pr. m. *B*. || 8. Λιβύης] Ἀσίας codd.; em. Pertz ap. Mein. in Vindic. p. 81. || 9. ἐν inclusit Cor. || 26. αἰφν. [ὑπὸ Κελτῶν] ἀποβαλεῖν Cor. e Plethone, qui : ὑπὸ Κελτῶν περὶ τοῦ Πάδου ἀποβαλεῖν. || 29. κατὰ Casaub.; καὶ codd. || 30. An τούτους [τοὺς κινδύνους]? Mein. in Vind. || 33. ἄδην *ABCl*, ἀναίδην *no* Pleth.; em. Cor. || 43. ὅσην Cor. || 53. ἐπακούουσι codd.; em. Cor.

P. 239, 2. Οὐρείσθον codd. || 3. κατέλυσεν add. e conj. Casaub. || 4. δὲ ex *n* addidit Kr.; [καὶ] τὴν K. editt. ante Kr. || 6. ὁ om. *AC*. || 7. ἀθρόως] ἀφόβως *B*. || 16. συνέβη, [ἢ] κατ' Mein.; διὰ] ὑπὸ Ald. || 17. ἐκλελοιπότων *no* Cor. || 19. ἢ add. Cor. || 31. διὰ add. Grosk., Mein.; τῷ ἀκοινωνήτῳ Cor. || 34. μέγιστον *n* et sec. m. *B*; μέγιστοι *ABCl*. || 42. δὲ add. Cor. || 46. διοικεῖν *no* et sec. m. *A*; οἰκεῖν *ABCl*.

P. 240, 11. μὲν τὰ] τείνοντα Cor.; fort. μέρη τά. || 18. εὐθὺς] αὖθις Cor. || 20. δὲ καὶ asteriscis inclusit Cor., perperam. || 22. διακοσίους post χιλίους probabiliter addit Cor., coll. p. 261, 5, ubi a Tergeste ad Danubium 1200 stadia esse dicuntur. || 23. ὡς] Mein. in Vind.; πως codd.; om. Cor. || 27. Τυρρεγετῶν *B*; Τυριγετῶν Tzschukke, Cor. || 33. λέγομεν codd.; leg. λέγωμεν, ut editt. ante Kr. || 42. διὸ δὴ καὶ] Mein.; διὸ δίκαια codd.

P. 241, 5. δέ τι] δ' ἔτι *A*, δέ τοι Ald. || 7. μεταναστάντα Ald., Cor. || 9. Σουγάβρων *A*, erasa inter α et β litera μ. || 16. ἐξήρτηται codd.; em. Casaub. || 18. οὖσα codd.; em. Xyl. || 21. μέρη] ὄρη Mein. Deinde καὶ apud Kram. (et Mein.) deest, errore, opinor, typographorum. || 23. Κολδούων codd.; Κολθούλων Ald.; Κουάδων Cluver. (Germ. ant. p. 119), Κοαδούων Kram. Verba καθάπερ... Κοαδ. transponenda esse post v. τὰ ἐκτὸς τοῦ δρυμοῦ (lin. 34), et pro ἐν οἷς leg. ἐν ᾧ, suspicatur Cluver. Quum plurima Strabo habeat quæ probent eum de his regionibus male doctum fuisse, sanior quisque nihil dijudicaverit. Meinekius verba καθάπερ... Κοαδ. ejecit, mira judicii confidentia. || 24. Μαροβούδου *Bl*, Βαροβούδου *C*. || 26. Μαρκομάνους Cor. || 30. Λουίους] Aut Λούγους (sic Ptol.) aut Λουγίους (sic Dio Cass. et Tacit.) legendum fuerit; Λουγίους dedit Mein. || 31. Ζούμους] Nomen aliunde non notum. Λεμοβίους conj. Cluver., quod recte improbat Kr.; Βούρους conj. Zeus (*Die Deutschen* p. 126); Βούρρους cum Dione Cass. 68, 8 mavult Kramer. Scribendum potius esse Λούνους, et apud Ptolemæum pro Λουγοιδιδοῦνοι leg. esse Λοῦγοι οἱ Δοῦνοι (sicut ibid. Λουγοιοιμανοί legitur pro Λοῦγοι οἱ Μανοί, *Lygii Manimi* ap. Tacit.) conjeci in Ind. Nom.; nunc in ΚΑΙ Ζούμους latere κ. Διδούμους vel Διδούνους, neque quidquam in Ptol. mutandum esse censeo. || Βούτωνας] *AB* Cor.; Βούτονας *Cl* editt. vett.; Γούτωνας e Cluveri conj. scr. Kramer. et Mein. Nibil his tribuendum esse censet Ukertus t. 3, 1, p. 411. Intelligendas esse Βατείνους Ptolemæi conj. Mannert. || Μουγίλωνας] Μουλγίλωνας *C*; Βουργουδίωνας conj. Cluver., probante Kramero, qui Burgundiones, quos Ptolemæus Βουγουντὰς vocat, fort. Βουγίδωνας dictos esse putat. Nescio an potius pro Μουγίλωνας legendum sit Λουγίμωνας vel Λουγίμανας, adeo ut intelligendi sint *Lugi Mani* Ptolemæi, *Lygii Manimi* Taciti. Scriptura Μουλγίλωνας in *C* ex eo nata fuerit quod supra literam M in quibusdam codd. literam λ corrector scripserat. || 32. Σιβινοὺς] « Eosdem esse putat Zeus (l. l. p. 154) atque Ptolemæi Σιδεινοὺς (in vocalibus hujus nominis fluctuantur codd.) » *Kram.* Wilbergius in Ptol. p. 152, 24 varias nominis scripturas affert Σουδεινοί, Σουδηνοί et Σουδινοί; non habet lect. Σιδεινοί. || 34. οἰκεῖ Cor.; ᾤκει codd. || 38. Εὐμόνδοροι codd.; em. Cas.; Λαγκόσαργοι codd.; mutavit Kr. || 45. οἰκία Cor. || 48. Γαμαβρίουοι *A*, in quo super υ scripta lit. ν; inde Γαμαβρίουνοι *BCl*; Γαμαβριούιοι Tzsch., Cor., Mein., quia sic in Tacito legitur. || 49. Βούκτεροι *BCl*. || 50. Καοῦλκοι] Infra (p. 242, 39) minus recte, ut videtur, legitur Καθῦλκοι. Sunt Καλούκωνες Ptolemæi p. 152, 3. || 50. Καμψιανοὶ] Infra καὶ Ἀμψάνων, ubi καὶ ex K ortum esse ex orationis tenore patet. || 52. Βίσουργίς τε] Βισουργίστα *B*, Βισουργίσται *Cl*. || 53. Βουκτέρων *BCl*.

P. 242, 4. Βίρχανις *C*, Βουρχανίς Strabo ap. Steph. Byz., Tzsch., Cor.; *Burchana* Plin. 4, 27. || 9. ἐπανισταμένους codd.; em. Cor. || 13. Σούγαβροι *AC*. || 15. διεῖχον] διεδέχοντο Cor., Mein., probante Kramero; cf. p. 161, 25. || 21 et 28. Κουιντιλίου editt. ante Kr. || 25. Σεγιμοῦντος codd.; e Casaub. conj. em. Kr.; τε] θ' ὁ Cor.; probab. || 30. Σεγιμήρου] Kr.; Αἰγιμήρους *AC*, Αἰγιμήρου *Bl*, Σαιγιμήρου Tzsch., Σιγιμήρου Cor. || 31. τῶν] τοῦ *k* Cor., quod sane malim; γυνὴ ἡ τούτ. C; [ἡ] γυνὴ τούτ. Casaub. || 32. Οὐκρομήρου Ald.; Ἀκρουμήρου vel Ὀκρουμήρου conj. Cluver.; ap. Tacit. opt. codd. habent *Actumero*; Οὐκρομήρου scr. Mein. || Χάττων] Βαττων *A*, Βαττῶν *BCl*, Βραττῶν *m*; em. Cluver. || 33. Βαιτόριτος *ACl*, Βαιτόριδος *B*; em. Cor. || 33. Σύγγαμβρος *AC*, Σύγαμβρος *Bl*. || 34. Αἰγέστης codd.; em. Kr.; Σαιγέστης Tzsch. || 39. Οὐσίπων Kr.; Νουσίπων codd.; Οὐσιπίων Cluver. || 40. Χάττων om. *Aghi*; inclusit Cor. || Λανδῶν] Μαρσῶν conj. Cluverius, « rectissime, ut opinor, ipsis literarum ductibus ΛΑΝΔΩΝ eo ducentibus (!) : contra Marsos autem Germanicum tum maxime pugnasse docet Tac. Ann. 2, 25. Infelix contra Groskurdii suspicio Λαγκοβάρδων. » Kramerus. Apud Ptolemæum a Casuariis et Chattis meridiem versus ponuntur Δανδοῦται. Apud Strabonem pro Λανδοί leg. Δανδοί, nisi erat Δανδ[ουτ]οί. || 41. Σουβαττίων codd.; Τουβαττίων Kr., Mein.; Τουβαντίων Cluver; Τούβαντοι ap. Ptol., *Tubantes* ap. latinos scr. || 43. σκολιᾶς] δυσκολίας *AC*. || 52. τριακοσίων] Pro T' fuisse Φ aut X' viri docti monuerunt; πεντακοσίων scr. Mein. || 54. Ἰουνδολικοὺς codd.; Οὐινδελικοὺς Tzsch., Cor.

P. 243, 1. « Verba καὶ ὁ Ἑρκύνιος δρυμὸς sic a Strabone scribi non potuisse diu est animadversum; neque tamen probanda Cluverii conjectura (l.l. p. 705) : νοτιώτερα δ' ἐστὶν αὕτη καὶ τῶν τοῦ Ἴστρου πηγῶν καὶ τοῦ Ἑρκυνίου δρυμοῦ, aut Groskurdii opinio lacunam ex more suo post πηγῶν statuentis, quam ita explet : ὧν κατ' ἴσον πως διέχει. Crediderim potius verba illa ab interpolatore profecta esse, qui mancam putavit orationem post καὶ αὕτη. Eandem Lachmanni sententiam esse postea vidi in schedis. » Kramerus. Itaque verba ista Meinekius ejecit. Quo commisso, quæ relinquuntur verba καὶ αὕτη abundant. Non animadverterunt interpretes ea quæ nostras tabulas geographicas inspicienti falsa esse apparent, ita tamen dicta esse ut cum eo quem Strabo sibi efformavit situ locorum conciliari possint. Nam Hercyniæ silvæ initium Istri fontibus propinquum quidem esse dicitur (p. 242, 48), at quonam ab iis intervallo separetur non definitur; deinde vero Ister, cujus fontes ex Strabonis opinione nonnisi unius diei itinere a lacu Veneto versus boream distant, ῥεῖν πρὸς νότον κατ' ἀρχάς perhibetur (p. 240, 17). Fieri igitur potuit, ut Istri pars maxima

meridionalis lacu Veneto esset australior, initium vero silvæ Hercyniæ cum ipsa hac Istri parte australi componeretur, adeo ut e Gallia per lacum et deinde per Istrum in silvam tendenti iter faciendum esset versus ortum hibernum. Cf. Ukerti *Géogr.* t. 3, 1, p. 115. Quæ quum ita habeant, verba Strabonis non sunt sollicitanda. || 9. Οἰνδέλικοί *C*. Post hanc vocem quædam excidisse patet. Cluverius proposuit : [Ἔπειτά εἰσιν οἱ Νωρικοὶ] καὶ ἡ Βοΐων ἐρημία μέχρι Παννονίων· πάντες, τὸ πλέον etc.; Groskurd. : [Μετὰ τούτους δὲ πρὸς ἕω Νωρικοί εἰσιν] καὶ ἡ. B. ἐ, μ. Παννονίων· πάντες [μὲν] etc. || 12. ἀλπείων editt. ante Kr. et Meinekius; recte. || 19. οὐ om. *n* Cor.; οὔτε] οὐδὲ Cor. || 21. ἐξελαθεῖεν *Cghno* Cor. Mein., quod sane præstat. || 27. παρoργισθέντας Xyl.; παρορμηθέντας Cor. || 28. τε [καὶ] πλάσματι Cor. || 29. πλημ. ὑπερβάλλουσαν *BC* (?), editt. ante Kr. || 31. περιοριζούσας codd.; em. Tzsch. || 38. ταύτας] τοιαύτας Cor., Mein. || 40. αἰσθέσθαι Cor. || 46. ὁρωμένην codd. em. Cor.

P. 244, 1. Ταῦτά τε δὴ e Cor. conj. Mein. || 2. ὅτι *Kno*. || 4. ἡ] lege ὁ. || 5. κληθεὶς codd.; em. Casaub. || 10. Τευρ.] Ταυρίστας Tzsch., Cor., absque causa idonea. Dein pro καὶ legendum ἢ, ut cum Groskurdio puto. || 25. καταστρέψασαι *ACl*. || 27. ἀναβᾶσαι ὑπερπετεῖς ... ἐλαιμοτόμουν Cor.; [μία] ἀναβᾶσα vel ἀναβᾶσά τις conj. Grosk., probante Kramero. Meinekius lacunam ante ὑπερπετὴς notat. Fort. fuit ἀναβᾶσα [ἡ προφῆτις] ὑπερπετής. || 35. παροικοῦσι e Corayi conj. Meinekius; recte. ut vid. || 40. οὐδένας *BCE*, ... πεποιημένους *Et*, et sic editt. ante Kr. et Meinekius. Fort. recte. || 45. μέρη post Βορυσθένη collocari vult Grosk.; varia lectio fuerit vocis χωρία; ej. Cor. et Mein. || 52. παράπαν *BCl*; παρ' ἅπαν Cor.

P. 245, 2. Ἔλεγεν] ἐπέχει e Krameri conj. Mein.; ἐγένετο vel διέτεινεν conj. Cas., λεκτέον Sbk., ἔτυχεν Tzsch., δεῖ λέγειν Grosk., [ὧν] ἔλεγον Cor. || 17. ταῦτα] τ' αὐτῷ *C*, ταῦτα *no*, τοιαῦτα Ald., πάντα Cor.; ταῦτα om. *E*; Kr. et Mein. nihil tentarunt. Lego [περὶ] τῆς ταύτῃ. Cf. p. 167, 35 : ἃ δ' εἴρηκε Πυθέας περί τε ταύτης καὶ τῶν ἄλλων τῶν ταύτῃ τόπων. || 24. τε ej. Mein. || 26. Post Σωκράτης fort. addendum ἐᾷ conj. Mein. || 28. τε ejic. || 31. Μυσοὺς codd.; em. Tyrwhitt. || 34. Μεδοβιθυνοί codd.; em. Tzsch. || 35. καὶ Θῦνοι om. *E*. || 37. δὲ add. Kr., alterumque δὲ lin. 38 inclusit. || 45. ἀπηρτιμένος *C*; οὐκ ἀπηρτισμένος conj. Cor. ad vers. gall. || 47. ἐόντων codd., em. Cor.

P. 246, 11. μὴ] ἢ conj. Kr. || 11. Σκορδίστας Casaub., Σκορδίσκας codd. || 12. δὲ Αιγυρ.] δὲ Τυρίσκους Cor., δὲ Τευρίσκους Kr.; Τερίσκους dixit Eratosthenes; lego δὲ καὶ Τευρ. || 27. τρισκαι supplevit Cor. || 33. καὶ νῦν] Μυσοὺς νῦν Cor.; velim ὡς νῦν, ut conj. Kr. et Mein. || 36. ἐπίκτησιν Kram.; ἔγκτησιν Cor.; κτῆσιν Mein. || 40. προσεκπτώσεις *A*, πρὸς ἐκπτώσεις *BCl*., πρὸς ἐκπτωσίν τινες Gemist.; καὶ κατὰ προέκπτωσίν τινες ... παρεώσθησαν Cor. || 52. εἰ μὴ Cor.; οὐ codd.; ὃ οὐ Pletho; ᾧ οὐ Tzsch. || ἢ om. *ABCl*; in margine *B* : ἄλλως· γαμεῖ γὰρ οὐδὲ εἷς οὐ δέκ' ἢ ἕνδεκα γυναῖκας δώδεκά τε. Eadem in *hno* Ald. || 53. δωδεκέτις πλείους *ACl*, δωδεκέτης *B*, δώδεκά τε *B*. || τινές] Leg. τινάς, ut Mein. e conj. Krameri.

P. 247, 1. καστροφητις (sic) *A*, καταστροφήτις *ACl*; em. Tyrwh. || 2. ἐπικαλεῖταί τ' ἐν *A*, ἐπικαλεῖται τὰ ἐν *C*, ἐπικαλεῖται ἐν *Bl*; em. Xyl. || 15. δαπάναις] ἀπάταις codd.; em. Cor. || 26. καὶ ἐμψ. ... εὐσέβειαν ej. Mein.; præfixo ὡς post σπουδὴν transposuit Pletho. || 28. Ζάμοξιν *C*. || 30. ἐκείνῳ *AB*. || 46. ὑπελείφθη codd. || 48. Κωγαίωνον editt. ante Kr. || 49. Βυρβίστας *C*, Βοιρεβίστας Cor., sicut codd. habent p. 252, 18. 253, 6. Sed Βυρεβίστας iterum p. 649, 8.; *Boroista*, Jornandis Get. c. 11. || 50. Δεκαίνεως *A*. || 52. τοῦ] ὑπὸ τοῦ Pletho, Cor. || 53 Ταῦτα Cor., qui dein οὐ inseruit. Pro κακῶς in *l* καλῶς.

P. 248, 16. πλάττειν e Villebrunii conj. Cor.; πάντας codd. || 38. ἐν τῷ Π. φασι om. *o*; ej. Cor., Mein. || 40. Ὠγύν *C*, Ὠγυεν *l*, Ὠγύγιον *ik*, Xyl., Cor. Ptolemæus Callaicæ Hispanicæ promontorium Ὀρούιον memorat, fortasse non diversum ab *Argio* Iberiæ septentrionalis *jugo*, cujus Avienus meminit (Or. m. 159). Fortasse hunc esse montem a Strabone memoratum, adeo ut pro Ὠγύιον legendum sit Ὀρύιον suspicatur Meineke in Vind. p. 83. Eodem jure fingere liceret fabulam de Ogyio monte pertinere ad Getarum montem sacrum, qui p. 247. 48 Κωγαίωνον ὄρος vocatur. || 43. Παγχαΐαν] Παγχίαν codd.; em. Xyl. || 44. In his turbatum aliquid. Lacunam post ἄμμου indicavit Mein.; Grosk. proposuit : λίθους, [οὓς] ἐξ ἄμμου [συμπήγνυσθαι] ἐκ δὲ etc. || 46. ἐπιτεῖναι codd. || 48. αὖ] ἂν Cor.; asterisco locum notavit Mein. || 51. γε Casaub.; τε codd.

P. 249, 1. γερρήνων *ABCl*; em. Tzsch. || 3. τινα *no*, τι *ABCl*. || 5. ἐμνήσθην] εἰρήκαμεν *no*. || 7. τὰ ejic. || 8. πέραν *k*, Ald., Cor. || 12. τυγχάνοι *AB*. || 16. γαλακτοφάγων *AB*. || 17. τὰ ante ὑπὸ Ποσ. cum Spengelio velim ejicere. || 18. πρότερον ferri vix potest, nec credo respicere vocem ea quæ Strabo disputavit lib. 1, c. 2, ut Kramerus putat; προσθετέον conj. Grosk. || 20. διότι] ὅτι *B*. || 22. ἔδειξε codd., em. Xyl.; κατὰ inseruit Grosk. || 25. μὴ additum ex *Bknol*. || 29. πλάττει codd.; em. Xyl. || 33. Leg. πότερον, ut conj. Kr., probante Mein. || 39. ἢ] εἰ Mein. || 42. ὑπ'] ὑπὲρ *Alkno*. || 44. λίγυς τε ἰδὲ] Kr.; Αιγυστὶ δὲ codd.; Αἰθίοπας Λίβυάς τ' ἠδὲ Cor. || 47. [καὶ] ἀγαύους Cor.; in ἀγαύους latere ἀνθρώπους suspicatur Kramerus. || 48. καὶ inclusit Cor. || 49. τοῖς] τούτοις *kno*, marg. *B*. || τὰς] καὶ τὰς *kno* margo *B*. || 50. τὰ τέκνα Ald.; Cor.

P. 250. 1. δ' ἡ] δὴ codd.; em. Cor. || εἰς] leg. vid. καὶ cum Cor. et Mein. || 7. πρὸς ταῦτ incl. Cor. || 21. Σελεύκωνα Ald.; Σέλευκον καὶ Λεύκωνα conj. Casaub.; Σάτυρον καὶ Λεύκωνα Cor. || 27. λειότητος *ABCl*, τελειότητος *g* Ald.; e Casaub. conj. em. Tzsch. || 36. αὐτῶν τὴν πόλιν *no*; τὴν αὐτῶν πόλιν editt. ante Kr. || 37. παρὰ inseruit Cor. || 42. τὸν πότον Ald. || 43. ἀποκρίνεσθαι *AC*; οὐδὲν Grosk. et Mein. || πλὴν] om. *no* Ald.; πρὶν *B*. || 51. τοὺς Ἀλεξάνδρου ej. Mein.

P. 251, 2-5, καὶ Πλάτων ... ἐπ' αὐτῇ ej. Mein. || 13. τε Kr.; δὲ codd. || 14. δεῖν Cor.; δεινὸν codd.; δέον, omisso δέ, Tzsch. || 21. Δία Tzsch., δὲ codd. || δὲ addidit Kr. || 24. αἶαν *no* Cor. || ἀπηνὲς codd. || 31. Verba ἦν .. Δαρεῖος fort. non esse Strabonis putant Kr. et Mein. || 32. γενεῇ Mein. || 33. ἄνθρωποι ἀπ' οἴκων *A*, ἄνθρωποι ἀποίκων *Bl*. Ald.; em. Cor. || 36. Leg. [τῶν] ἑπτά, ut Cor., Mein. || 37. ἕνα τελεία] ἐν εὐτελείᾳ vel ἐπ' εὐτελείᾳ Toup.; hoc rec. Cor. et Mein. || εὑρήματα *BC*. || 40. οὐ τἀληθ. Cor. Mein., bene. || 42. εὕρημα *B*. || 44. ὡς ... τὰ ἑξῆς ejecit Mein. || 47. ὑστέρων *A* Mein.

P. 252, 2. πλάσμα Mein. || 6 et 7. δὲ et ἐρεῖ suppl. Cor. || 7. γοῦν recte om. *no*. || 11. Μυσοὶ codd.; em. Tyrwh. || 13. Post ἱστορίᾳ in codd. leguntur verba τοῦ ποιητοῦ, quæ post ἀποφάσει collocavit Kr. || 18. Βειρεβύστας mgo *A*. || 21. ἀπῆρεν *AC*. || 22. πράγμασιν *BCl*. || 27. Κελτοὺς καὶ τοὺς *A*. || 30. εὐπείθειαν marg. *i*; εὐπορίαν codd. || 31. ἔσχεν καινεὸν *Al*, ἔσχε καὶ νέον *C*, ἔσχε δὲ καίνεον *B*. || καὶ incl. Cor. || 34. Ζαμόλξιος Cor. || 38. στρατιὰν Cor. || 41. μυριάδας codd.; em. Casaub.; τότε] ποτὲ Tzsch. || 45. Δάκους *BCl* et similiter in sqq.; fort. rectius. || 49. Δάους *B*, Δαύους *ABCl*.

P. 253, 6. δ' add. Casaub. || 10 et 13. Δανούβιον editt. ante Kr. || 16. Verba καὶ τοῖς Θρᾳξὶ exciderunt in edit. Kram.; errorem repetivit edit. Mein. || 19. Μοισοῖς Mein.

|| 22. ἐξανιστάντων *ABC*, ἐξανιστώντων *E*. || 28. εἴκοσι μυριάδας leg. videtur cum Mein.; εἰς ante στρατείαν inserere vult Kr.; pro στρατείας Eustathius ad Dion. 394 habet στρατοῦ; Corayus στρατιᾶς scripsit. || 34. Μεταξὺ δὲ [Γετῶν καὶ] τῆς θαλ Groskurd. || 36. ἀπολειφθεὶς *ABCl*. || 42. βαρβάρου] βασιλέως *E*. || 44. ἐκβολαῖς [τοῦ Ἴστρου] μεγ. Groskurd., probabiliter. || 55. Πεύκινοι *A*, Πευκίνοι C, Πευκινοὶ *Bl*.

P. 254, 14. « πόλιν quomodo expediendum sit difficile est dictu. Groskurdius verba ἄλλην τινὰ aut subaudienda aut a Strabone scripta excidisse ratus, Tyram urbem intelligit. Hoc vero incertissimum est. Illam enim urbem quamquam Ptolem. et Periplus Ponti Euxini ab Ophiussa distinguunt, alii testes, Plinius 4, 26 et Stephanus Byz. s. v., diversam ab hac nisi nomine non fuisse statuunt. Præterea tota enuntiati forma eam sententiam respuit, nec cur urbis nomen Strabo omiserit, intelligis. Videtur potius πόλιν delendum esse, ut diversa accolarum narratio de distantia urbium istarum subjiciatur, id quod Tzschukkius jam est suspicatus. » Kramerus. Haud credo. Nescio an legendum sit : οἱ δὲ προσοικοῦντες [ὁμώνυμον] τῷ ποταμῷ πόλιν. || 24. Γετῶν] Σκυθῶν Epit. || 25. Τυρρεγέται *ABl*, Τυραγέται Epit.; Τυριγέται *C* (?), Tzsch., Cor. || 26. « Οὖργοι prorsus ignoti sunt, nec improbabilis conjectura Mannerti (t. 4, p. 274) Γεωργοί, de quibus v. infra (p. 259, 1) et Herodot. 4, 18. Syllaba γε ut omitteretur similitudine voculæ καὶ effici potuit. Ceterum in marg. *A* pr. m. addita sunt hæc : Οὔγγροι νῦν, οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ Τοῦρκοι λέγονται. » Kramer. Georgi sive Agricolæ de quibus p. 259 et apud Herodotum sermo est, ad eum tractum de quo nunc agitur non pertinent. Præterea ne putem Strabonem scripsisse καὶ Γεωργοί, impedior sequentibus : τὸ μὲν πλέον νομάδες, ὀλίγοι δὲ καὶ γεωργίας ἐπιμελούμενοι. Fortasse indicari Τάργους quos Ptolemæus 3, 5 p. 202, 2 inter Tyragetas et Iazyges Danubii accolas ponit, conjeci in Indice nom. s. v. Urgi. At obscurissimum hunc populum a Strabone memorari parum est probabile. Gentem hujus regionis notissimam habebis, si pro καὶ Οὖργοι mecum legeris κ. Ἀγ[ά]θυρσοι. || 29. Τυρρεγέταις *ABl*; Γερμανοὶ *ABC*. || 33. Πεύκινοι et Πευκίνοι *C*, Πευκινοί *Bl*. || 34. Ῥωξανῶν *A*, Ῥοξανῶν *B*, Ῥωξάνων *CE*. Similiter lin. 37 et 38. || 41. Σκιλούρῳ *ABCl*; em. Xyl. || 45. ἐξ codd.; em. Tzsch. || 48. δ' ἔχουσι *no*.

P. 255, 2. καὶ οἱ *C*; om. *E* Cor. || 7. καὶ add. Tzsch. || 8. τοῦ add. Cor. || Καρπηνιήτου codd.; em. Xyl. || 10. τε. om. *E*. || 12. ἀπορρινοῦσι *E*; ἀπορινῶσι *ABCl*. || 16. δῆλός ἐστιν om. *no*. || 18. πηλὸν om. *E*, spatio vacuo relicto; πλοῦν em. Cor. || 19. ἀποληφθέντες *E*, ἀπολειφθέντες *ABCl*. || 20. γαγγάκη *E*. || 21. Verba Νεοπτόλεμον ... ἱππομαχίᾳ Mein. transposuit post v. ὁδόν (lin. 18). || 25. πολλὴν Cor. || 28. νημενούντων *Eno* Epit. || 34. πλοῦς ἐστὶν ἐπὶ *no*. || 35. δ' add. Cor. || 44. Καρπινηίτης *ABCl*, Καρπινίτης Epit. || 45. δισχιλίους Epit. || 46. οἱ δ' ἐκεῖ scr. Tzsch. Potius ante καλοῦνται quædam excidisse censent Cor., Grosk., Kr., Mein. || 47. Τάφιοι codd.; sed ρ additum in *A* sec. m. || 50. ὧν σταδίων add. Mein.

P. 256, 10. ἄλλος] « καὶ Καλὸς λιμὴν Corayus e conj. Casauboni, coll. Ptol. 3, 5 et Mela 1, 1, 25; qui portum quidem habent ita nominatum, sed locis inter se et ab hoc de quo agit Strabo, valde diversis; neque est cur vox ἄλλος, quæ ansam præbuit illi conjecturæ, respuatur ulla est causa. » Kramer. Nullus in antecc. memoratur portus; quæ in verbo ἄλλος recte offenderunt Cas., Grosk., Cor., Mein. Quod Paulus Beckerus (*Die Herakleotische Halbinsel in archæologischer Beziehung. Leipz.* 1856, p. 9) putat ἄλλον λιμένα significare *einen Nebenhafen* (*in der Sebastopolischen Bucht* sc.), id ferri non posse nemo græce doctus non intelligit. Pro ἄλλος fort leg. esse ἅμα suspicatur Meinekius, qui iis quæ de geographicis monet Kramerus, acquievisse videtur. At dubium non est, quin recte Καλὸς λιμὴν priores interpretes reponi jusserint. De situ portus e Melæ compendio accuratioris aliquid erui nequit. Ptolemæus a Strabone eatenus recedit quod Calum portum in Carcinite quidem sinu, at in ora ejus boreali collocat, dum Strabonis narratio portum flagitat in objecto litore meridionali positum; ibi vero cum Strabone hunc portum ponit Arrianus, Ponticæ oræ descriptor omnium accuratissimus (V. Geogr. min. t. 1, p. 396 sq.). || 15. παράπλου *ABCEl*. || 28. ἐν αὐτῇ Mein., recte. || 33. « Verba καὶ τοῦ Ἀδρίου mirifica sunt ac mihi suspecta : addita videantur propter Romanorum mentionem. » Kramer. Ejecit verba Meinekius. Mihi Romanorum mentio non additamenti, sed corruptionis causa exstitisse videtur. Quæ a Borysthene orientem versus juxta mare patebat regio, Ὑλαία vocabatur (Herodot. 4, 9. 18. 54. 76; Scymnus 845; Alexander Polyh. ap. Steph. v. Ὑλαία; Mela 2. 1, 45), sicuti mare regionem hanc alluens *Hylæum* dicebatur, teste Plinio 4, 12, 26, 83 : *Inde silvestris regio Hylæum mare quo adluitur cognominavit; Enoechadlæ vocantur incolæ*. Jam vero apud Strabonem in literis υΑΔριου, si ρ ejeceris, elementa habes vocis ὑΛΑίου. Legere itaque licet : βαρβάρους κατὰ τὸ Ὑλαῖον [πέλαγος], nisi mavelis, transpositis verbis : ἐπὶ τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἰσθμοῦ καὶ τοῦ Ὑλαίου [πελάγους] μέχρι τ. Βορ. Voce Ὑλαίου in Ἀδρίου corrupta, facile intelligitur cur πελάγους ejectum sit. Nomen quod apud Plinium legitur *enoechadlæ* (*enoaecadiæ* cod. *R*), ex quo Harduinus inepte elicuit *inde Hylæi*, ita corrigendum est, ut assumta litera *l* ex voce ancedente, legatur *Terroccadiæ* vel potius *Torroccadiæ*, Τορροκκάδιοι; nam apud Ptolemæum 5, 3, p. 202, 1 ed. Wilb. hæc gens in Græcis nostris vocatur Τορεκκάδαι, in Latinis *Torrecadæ;* at urbis nomen ibidem scribitur : Τόροκα, Τόροκκα, Τόρροκα. Scripserim Τόρροκκα et Τορροκκάδαι, quæ scriptura ad elementa literarum quæ Plinii codices præbent proxime accedit. || 41. Πιρισάδου *ABC* Epit.; Περισάδου *lno*. Quum infra in plerisque locis codd. Παρ. exhibeant, eaque forma obtineat ap. Demosth., Diodor., Polyæn., Kramerus hoc quoque loco dedit Παρισάδου; Tzsch., Cor. et Mein. maluerunt Παιρισάδου, sicut numi habent. || 45. τὸν τῶν Συμβ. *Cl*; Συμβόλων om. *no*. || λιμένα τοῦτον μέχρι *no*. || 48. πρόσκειται *ABC*.

P. 257, 2. μετώπου [οὐ] πολὺ legendum esse dixi in not. ad p. 103, 26. || 6. Τιβαρηνίαν *E*. || 17. ἔθνος supra ὄρος pr. m. addit *E*. || Κιμμέριοι *AE*. || 8. δυναστεῦσαν *ABCl*; em. Xyl. || 9. βόσπορος] κόλπος *n*, Tzsch., Cor.; *sinus Cimmerius* Guarinus. || 13. εὔγεων *no* Mein. || 15. Βοσποραvῶν *E*; idem lin. 17 codd. *BCE*, ubi Βοσποριανῶν *A* Epit. || 16. εὔγεως Mein. || 20. κώμας] χώρας *E*. || 21. Præstat Νύμφαιον, ut Mein. || 26. Σάτυρον Cas.; Σάγαυρον codd.; Πιρισάδην *AB*. || 31. Παρισάδου *AC*. || 32. ὃς ante οὐχ *Bno*, Cor., Mein.; recte. || 40. ἀπὸ ejiciendum videtur. || 44. τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας editt. ante Kr.

P. 258, 16. Καρπινίτου *ACl*, Παρπινίτου *B*, Καρκινίτου *Epit*. || 26. τριάκοντα γοῦν codd.; τριακοντάχουν γοῦν Kr.; em. Mein., qui deinde scripsit ἀποδιδοῦσα. || 28. τε] δὲ *no*. || 34. διακοσίας καὶ δέκα] ιε' Epit., quod verum esse putat Kr. || 36. καὶ τοῖς ἱππ. *BCl*. || 38. ἕψημα *gikno*. || 41. φόρων Xyl.; ὅρων *Bl*, ὁρῶν *C*, || 49. δ' οἱ] *no*, δ' οὐ *ABCl*, δ' αὖ Tzsch. || 54. δέκα] Leg. videtur ἕνα cum Grosk. et Mein.

P. 259, 5. τοῖς καταριθμηθεῖσι] τὴν καταρίθμησιν codd.; e Villebruni conj. em. Cor. || τύποις *Al*, τύποι *BC*, τῶν

τόπων *no.* || 6. Σείλουρος codd.; em. Xyl. || 8. Χάβον] Χάλαον pr. m. in marg. *A*; Χαῦον editt. ante Kr. || τοῦ inseruit Mein. || Μιθριδάτου codd.; « Μιθριδάτῃ Tzsch., quod ferri nequit. Suspicari possis Μιθριδάτου στρατηγοῦ τινος. » Kramer. τοῦ Μιθριδάτου στρατηγοῦ dedit Meinekius. Præstat Tzschukkii emendatio lenissima. Cf. Pausan. 9, 12 : Μαρδόνιον Ξέρξῃ στρατηγοῦντα et alia similia in Steph. Thes. v. στρατηγεῖν p. 838, *A* || 15. ἀντέχοιεν Cor.; ταῦτ' ἔχοιεν codd. || 21. τοῦ ante πρὸς om. *B*. || 25. Βοσποριανῶν *i*, ut supra p. 257, 15 et 17. || 30. Ἕλεσιν] ὄρεσιν Cor. || 33. κῶλος ap. Athen. V, 7. 44. πρὸς τὸν] εἰς τὸν *Ek*; Ἴστρον Tyrwhitt.; ἰσθμὸν codd. || 45. πρὸς om. *E*.

P. 260, 1. Δάκοις *BCl*. || 2. διέλοι Cor.; διέλθοι codd. || 4. Παιωνικὰ *AE*. || 9. Αἶμον editt. ante Kramerum, qui Αἶμον dicit legi in *AE*, de ceteris codd. minus constare. || 14. Ἀρδία Epit. et Steph. Byz.; Ἀρδεία codd. || 16. Post αὐτῆς Groskurdius suppleri velit ὄρη ἐστί. Dein pro ὁμορεῖ codd. ὅμορον; em. Mein.; cum eodem velim ὑψηλότατον pro ὑψηλόν. || 18. Αὐγαριατῶν codd. || 20. ἃ κεῖνται ... ἀρξάμενα codd.; em. Cor. || 22. Ἰουινδολίκους *A*, Ἰουνδουλίκους *C*. || Τοινίους] « Ἐλουητίους Cor. (Ἐλουηττίους Mein.); atque verum id puto, licet falsum sit, quod Casaubonus refert, in lib. vet. id legi. ΚΑΙΤΟΙΝΙΟΥΣ simili modo ortum esse videtur ex καὶ ἐλουεττίους (αἰτουάτιοι præbent codd. lib. 4, p. 192 Cas.) atque καὶ διττανῶν ex καὶ Ἐδητανῶν lib. 3 p. 162. Infelix Casauboni conjectura est καὶ Βοΐους. » Kramer. Violentior hæc emendatio quam ut probabilem habeas. Τοίνιοι iidem sunt qui p. 244 dicuntur Τωύγενοι, quæ nominis forma si recte habet, nostro quoque loco Τωυγένους leg. fuerit, nisi forte erat Τοι[γε]νίους. Ceterum Sprunerus aliique (quos ipse in Tab. secutus sum) Toygenos istos in hodiernam *Zug* regionem posuerunt; at potius ad boreali Helvetiæ parte inter Tigurinos et lacum Brigantium (in quo tractu locorum nomina *Tuggen* et *Toggenburg* occurrunt, quæ jam Joh. Müllerus cum *Toygenis* Strabonis composuit) collocandos esse ex nostro loco colligitur. || 25. Δάκοι *BCl*. || 26. Ἐκρετοσείρῳ *ABCl*. Κρετοσίρῳ *C*; Κριτασίρῳ codd. habent p. 252, 29; φάσκοντες *B*; φάσκοντος *Al*, φάσκοντι *no*. || 27. Παρίσου] « Μαρίσου Cor. e Cas. conj. paullo inconsideratius, quum a septentrione ille in Danubium (imo in hod. *Theiss*) influat; Μάργου s. Μάρτου e p. 462, 15 reponendum esse censet Grosk., paulo felicius, quia nimis remotus est orientem versus ab iis locis, de quibus h. l. agitur. » Hæc Kramerus, qui quomodo res expedienda sit, in medio reliquit. Fluvius qui Boios a Dacis dirimebat, si Danubius non erat, vix alius esse poterat nisi hodiernus *Theiss* (Tibissus, Tibiscus), qui apud Plinium (4, 12, 25) *Pathissus*, apud Ammianum Marc. 17, 13, 4 *Parthiscus* vocatur. Ac reapse Plinius l. l. Dacos occasum versus usque ad *Pathissum* pertinuisse refert. Quare nostro loco pro Παρίσου aut Παθίσου aut Παρθίσου legendum esse puto. Quodsi Strabo hunc fluvium de jugo montano in antecc. descripto per Scordiscos a meridie in Danubium influere existimavit, id non adeo mirandum est, quum de aliis quoque fluviis in Danubium exeuntibus falsissima prodiderit. Pathisum boream versus fluere statuit, sicuti Savum et Dravum et Noarum boream versus fluere dixit (p. 261, 4). || 33. μέχρις Αἰγεστικῆς *A*. || 37. Δάκους *BCl*. || 40. πολὺν] πολλοὶ Cor., recte, ut videtur. || 41. Ναύποντον codd.; em. Casaub. || 42. Legi velim cum Meinekio ὑπερτιθεῖσι. || Ὄχραν] Ἄκραν *AClE* (*B*?). || 45. Ὄχρα Epit.; ἄκρα *AClE* (*B*). || 49. Τεργέστε Kr., Τεργέσται *AC*, Τεργέστης *Blno* Ald. || 50. Λούγαιον *C*. || 51. Ναυπόντου codd.; τῶν Ναυπόντων *E*; Καρκόρας *C* (?) *hm*, Tzsch., Cor. || 52. Σάβον *E* Mein.; Σάον Tzsch., Cor., et codd. supra p. 173, 4. || 53. Σεγηστικὴν *A*; πλήθει om. *E* et Pletho; πλῆθος Ald.; πλωτὸς vel potius πλεῖται [καὶ] προσλαβὼν Cor.; πλήθει [ὑδάτων μέγα αὐξηθεὶς, καὶ] προσλαβὼν conj. Grosk.; Tzsch. πλήθει dici pro *augetur* putat, quod recte improbat Kramerus qui omnia sana esse asseverat. Meinekius asterisco corruptelam indicasse satis habet. Ceterum Νόαρος nomen num recte habeat, parum liquet. Indicatur hodiernus *Muhr* fl. qui in Dravum incidit. Ad eundem fluvium referunt stationem quæ in Tab. Peut. vocatur *in Imurio*.

P. 261, 2. Κάλαπιν *ABCl*, quod non mutaverim; Κόλαπιν *E*. Supra (p. 173, 6) pro ὁ Κόλαπις codd. ὀγδόλαπις, in quo Δ natum ex Α, cui tamquam varia lectio adscriptum erat Ο. Apud Herodotum in Danubium influere dicitur Κάρπις fl., quem Savum esse conjiciunt; recte, puto; scilicet in Savum translatum est nomen affluentis, ejus, quem Strabo Κάλαπιν dicit, alii vero ex frequenti liquidarum permutatione Κάραπιν vel Κάρπιν dixisse videntur. || Δανουβίῳ *l*, et sic in sqq.; Κουρδίσκους *C*. || 4. δ' add. Cor.; Τεργέσται *ACl*, Τεργεστῶν *B*. || 7. κείμενα *no*. || 9. Διτίωνες pr. m. *B*, Διατίωνες *A*, Διασίωνες *no*, Διάσνωνες *B* ex correct., *k*, Ald. || 10. Διστιᾶται *C*; ἡγεμὼν ἦν καὶ *o* et margo *n*. || 11. ἃ add. Cor.; διατείνει δὲ *E*, διατείνοντα Pleth. || 12 et 14. Σαρδιαίων *ABCl*, Ἀρδειέων *E*; em. Cor. || δ' add. Cor. || 13. Ῥιζωνικοῦ *E*. || 14. γῆς [ἡ Ἰλλυρικὴ παραλία ἐστὶ] μεταξὺ Grosk., probabiliter. || 24. τῶν Πολῶν *E*, τῶν πόλεων *ABCl*; τῆς Πόλας Xyl., Tzsch., Cor.; pluralem τὰς Πόλας habes p. 179, 46. || 31. ἐκπεποιημένοι *ACl*. || 33. Ἀρουπῖνοι Kr., Mein., coll. p. 172. 48; Ἀρουπῖνος *A*, Ἀρούπινος *Cl*, Ἀρούπινον *C* (?), Ἀρούπεινον Cor. || Μονήττιον Tzsch. || Οὔενδον *l* (?). || 34. καὶ ante ζειᾷ incl. Cor. || 35. καὶ recte om. Epit., Cor., Mein.. || 38. πενταχ. ex Epit. supplev. Xyl. || 43. Κυρικτικὴ Kr., Κυριακτικὴ *C*, Κυρηκτικὴ Epit., Κυρακτικὴ *Bl*., Cor. Cf. p. 102, 23. || 46. Ἴσα codd.; em. Xyl.; Ἰσσαίων *ghik* et sec. m. *A*. || 48. καὶ ἡ] ἔπειτα ἡ Pletho, Tzsch., Cor.; *dehinc* Guarin.; ἑξῆς δὲ conj. Cas.; εἶτα ἡ Mein. || 52. Πρώμωνα e conj. Schweighæuseri (ad Appian. Illyr. c. 12) Mein. || 54. Ἀνδρήτριον *ABl*, Ἀδρήτριον C.; em. Cellarius et Tzsch.

P. 262, 1. Δαίμμιον codd.; em. Xyl.; Δέλμιον Mein. || 2. ἐποίησεν ἀσικᾶς *ACl*. || 4. τῆς χώρας Epit., Steph. Byz. v. Δάλμιον, Eustath. ad Dion. 97. || 5. νομίσματι e Casaub.; conj. Cor. || 6. ἄλλους Casaub., ἀλλήλους codd. || 7. Ἄνδριον *E*, Σάρδιον Pletho, Ἄρδιον Xyl., Tzsch., Cor., recte. || μέσον] Malim μέσην cum Cor. et Mein. || 8. ἐπὶ θαλάττῃ Epit. || 10. Σαρδιαῖοι Pletho; Πλαραῖοι conj. Tzsch., coll. Steph. s. v. et Appian. Ill. 10. || 11. Κέρκυρα Epit. || 14. Οὐαραλίους codd.; e Gronovii conj. (ad Liv. 27, 30) em. Cor. || Σαρδιαίους *Cl*. || 13. Post τελέως excidisse videtur τὸ ἔθνος, monente Groskurdio. Pletho ita habet : ὥστ' ἐξέφθαρται μικροῦ τελέως τὸ ἔθνος καὶ ἐκλέλοιπε. || 22. Σκορδίσκοι *B* (?), editt. ante Kr. || 27. ὁ ῥιζαῖ κόλπος Epit.; ὁ Ῥιζωναίων κ. conj. Grosk.; ὁ Ῥιζονικὸς κ. Mein. || 29. ἡ add. e Plethone; συνάπτει δὲ *Blno*. || 31. Δασανήτιοι *A*, Δασσαρήτιοι Cor. || 32. Αὐταρεάταις *ABC*, Δαρδανιάταις Cor.; « Quod cum per se parum probabile sit, non minus incommodum est quam codicum scriptura, propterea quod ἄλλοι Dardanios quoque respicit (!). Omnia planissima forent, si verba καὶ τοῖς Αὐταριάταις abessent. » Kramer. Ego cum Groskurdio probo Corayum Δαρδανιάταις reponentem; ceterum quum ἄλλοι vox in vulgata lectione nonnisi ad duos populos referenda foret inepte, Groskurdius legi voluit [καὶ] ἄλλοι; quod displicet; alius potius populi mentionem excidisse crediderim; nescio an fuerit Δασαρήτιοι [καὶ Ἐγχέλιοι (sic codd. p. 271, 22)], ἄλλοι, etc. Enchelanes s.

Encheleas in ipsa Dessaretide ponit Polybius 5, 108. || 34. Ante vocem πόλις nomen urbis excidisse censens Meinekius lacunam notavit. || Μέδοις codd. Ante hanc vocem excidit οἱ, nisi in sequentibus legi velis συνάπτοντες cum *no*, Pleth., Tzsch. Cor. || 37. [τὰς] διαίτας Cor. || 38. μουσικοῖς ej. Mein., recte. || 41. 'Ριζονικὸν Pletho et Steph. Byz. v. Δυρράχιον; 'Ριζικὸν codd. || 42 et 46. Κορκ. Tzsch., Cor. || 44. Λῷος Epit. || 51. καὶ πρὸς] εἰς *no*. || 54. καὶ om. *Bl*.

P. 263, 3. εἰς] ὡς εἰς *AB*. || 8. [ἀπὸ] τῆς Cor. || 10. [ἀπὸ] τῆς ῥίζης Cor. || 10. Βαλλιακὴ καὶ 'Ωραιὸν *ABCl*; Βαλλιακὴ πόλις, omisso altero nomine, Epit.; em. Xyl. || 18. ἀπὸ [τοῦ] ἀνδρὸς Ald. || 19. Ἴσης *ACl*. || 25. Ante ἀπὸ τοῦ excidisse τεκμαιρόμενος vel simile verbum putat Mein. || 26. [τόν] τε Cor.; fort. τε ejiciendum esse suspicatur Kr. || 28. τιθεὶς] τὴν θέσιν Cor.; καὶ [τὸ] τῶν ν. τ. Λιβυρνίδων τοσοῦτον [εἶναι τὸ μέ]γεθος, ὥστε conj. Grosk. At secundum hæc Theopompus dicere videretur totum istum insularum complexum contineri 500 stadiorum ambitu, quum tamen vel singulæ insulæ circuitum majorem habeant, atque antiquiores scriptores eo potius peccaverint quod borealem Adriæ partem justo longe majorem finxerint, Hyllicamque chersonesum, ut hoc afferam, vel Peloponneso æqualem esse putarint. Itaque malim : [τὸ] τῶν νήσων τῶν Λ. [τὴν ἐλαχίστην τοσαύτην εἶναι τὸ μέγ]εθος ὥστε, vel τῶν Λιβυρνίδων [τὰς] πλείστας τὸν κύκλον etc. || 31. παρακρούσματα Tzsch., Cor. || 32. λαοδογματικῶς codd.; em. Tyrwh. || 33. καὶ περὶ τῶν ἄλ. Ald. || 36. ὑπεναντίας *E*. || 39. εἴ τί που *C* Mein. || 43. ἔθνος codd.; em. Tyrwh. || 48. Δαλματαίων *A* m. pr., *C*, Epit. || 50. τῇ δὲ] Ante hæc lacunam notant interpretes. Groskurdius : συνάπτοντα [καὶ διήκοντα τῇ μὲν παρὰ τοὺς Τριβαλλοὺς καὶ Μυσοὺς], τῇ δὲ, κτλ. Quæ recte improbat Kramerus. Corayus pro τῇ δὲ παρὰ legendum suspicatur τοῖς παρὰ. Ac sane, quum Scordisci per totam Pannoniam essent, quosnam h. l. Scordiscos intelligi voluerit auctor significare debebat. Eodem sensu possis : Σκορδίσκοις συνάπτοντα [τοῖς παρατείνουσι] τῇδε παρὰ etc.

P. 264, 1. ἄγκει Epit.; ἄγγει codd. || 9. οἱ add. editt. || 14. οἰκεῖν (οἰκοῦντες *Bno*) ejiciendum. || 15. Μάργου Pletho, Μάρτου codd.; Βάργον] Μάργον Mannert. (t. 3, p. 606), Cor. « Codicum scriptura eo videtur firmari, quod idem hoc flumen Βρόγγος ab Herodoto (4, 49) appellatur. » *Kram*. || 19. Ἰλλυριῶν *ABC*. || 22. Καπεδούνουν *C*. || 26. Μακρόβυζοι *E*, Κρώσυζοι Pleth. || 27. Κάλαπιν *ABl*. || 28. Τομαία *Al*, Τομαίαν *B* Ald., Τομήα *C*.; Τομέα Tzsch.; Τόμιν Cor., uti est p. 265, 5. || 28. τὸν Αἰ.] τὸ Αἰ. *A* Mein., recte : || 29. ὑπ' αὐτοῦ *A*, unde ὑπὲρ αὐτοῦ Mein. || 30. Μέδων codd. || 31. Βέσσοι] Μέσσοι *A*; οἵπερ Mein., ὑπὲρ codd. || 32. ὑπὸ τῶν ἄλλων λῃστῶν Pleth.; ἀπὸ τῶν λῃστειῶν Cor. || 35. Ἰλλυριῶν *E*, Ἰλλυρίδων *ABCl*. || 'Υβριᾶνες] Ἀγριᾶνες conjecit Casaubonus, quod recepit Meinekius. At quo pacto Agrianes inter Dardanios et Autariatas et Ardiæos habitasse dixeris, non intelligo. Contra vero quum juxta Dassaretios degisse noverimus Brygos vel Bryges vel, ut in codd. passim scribitur, *Briges*, et urbs eorum ap. Stephanum modo Βρύγιον modo Βρυγιάς dicatur, nostro loco pro 'Υβριᾶνες legendum fuerit οἱ Βριγιᾶνες vel rectius Βρυγιᾶνες. Quodsi infra p. 271 eadem gens Βρῖγοι (Βρῦγοι) vocatur, id ex alio fonte manare vel ex eo colligas quod ibidem Sesarethii dicuntur quos h. l. Dasaretios nominat. || 49. παραγραφὰς codd.; em. Cor.

P. 265, 5. Τομῖς *E*, Τομεὺς Tzsch. || 10. Ante ἱερὸν in *Bno* suppletur ὅπου. || 14. Αἰξωνὴ *E*. || 15. Κρούλιοι codd.; em. Xyl. || 18. Μενέβρα *BC*, Μεναβρία (Μενναβρ. suprascr.) *E*; Μέννα πόλις *A*, Μεννάπολις *B*, Μενάπολις (supr. scr. Μεννάπ.) *E*; Μένα] Μένα *ABCl*, Μέννα *E*, ἡ τοῦ Μένιος βρία *Epit*., « ex conjectura, ut videtur : et hoc mireris, qui ex Μενεβρία oriri potuerit Μεσημβρία. Rectiora haud dubie tradit Stephanus, ex Nicolao Dam. referens ἀπὸ Μέλσου nominatam fuisse illam urbem. In reliquis magnopere concinunt quæ Strabo et Nicolaus docent, ut eundem auctorem sequi videantur. Inde suspicor Strabonem scripsisse Μελσηβρία οἷον Μέλσα πόλις, τοῦ κτίσαντος Μέλσα καλουμένου. Nominativus fuerit Μέλσας, quem varie declinavit uterque : Λ et Σ (forma rotunda) facile coaluerunt in N. » Kramerus. Ceterum cum Strabone faciunt quæ leguntur in Simeone Logotheta (cod. Par. 1712 fol. 72) : Μεσημβρία ἡ πρὶν Μενεβρία ἀπὸ Μέννου Θρᾳκὸς τοῦ ταύτην οἰκίσαντος καὶ βρία τοῦ παρά τισι Θρᾳκῶν πόλισμα λεγομένου· πρὸς δὲ τὸ εὐφραδέστερον Μεσημβρία νῦν ὀνομάζεται. || 21. Σηλυμβρία *C* Mein. || 22. Πολτυμβρία Mein. || 24. καὶ ἡ Τιρ.] κητίριζις *ABCl*; em. Tzsch. || 28. Verba Ἀγχιάλη κ. α. Ἀπ. ejicienda; καὶ ante Ἀγχ. habent *no*. || 29. Φθινόπολις codd.; em. Xyl. || 30. Ἀνδριάκη *Bl*; lege Ἀνδριακή; Ἀδριάκη *C*. Similiter Ἀνδριακὴ, Myrensium in Lycia navale, Ἀδριακή scribitur in Stadiasm. M. M. p. 492 ed. Didot. Quem Lyciæ portum nostro Pontico nomen dedisse colligitur ex Dionys. Anapl. Bosp. fr. 50 (G. Min. t. 2 p. 59, ubi v. not.). || 38. τοσοῦτον] Leg. videtur δὶς τοσοῦτον sive 40 stadia; tot enim recte computant Arrianus § 37 et Anonymus. Per. Pont. § 91. (V. Geogr. m. 1 p. 401 et 412). || 39. ὅπερ] malim οὗπερ cum Cor.; ὅθεν Pletho. || 46. πέντε καὶ [ἑκατὸν] τριάκοντα leg. esse suspicor. V. not. ad Dionys. Anapl. p. 9. || 47. προσεχὴς Mein., quod sane præstat. || 49. πλείους Pleth. || 54. διὰ τὴν στενοχωρίαν ej. Mein.

P. 266, 4, πρότερον] Velim πρῶτον cum Cor. et Mein. || 6. προσιοῦσα *ABCl*. || 9. Χαλκηδονικῆς *E*; προσπίπτουσα *lno*, προκύπτουσα *E*. || 22. πρότεροι Cor., Mein. || 23. εἰς om. *ACl*, neque necessarium est; ἐπὶ *no*; πέραν] περαίαν *k*, Planud., Cor. || 24. πλοῦτον Casaub., πλούτου *no*, πλοῦν *ABCl*. || 26. ἐπεὶ δ' ἡ *ABCl*. Ald. || 29. Καλύβη] Deb. Καβύλη, ut Demosth. et Polyb. || 33. καὶ τοῖς Ἰλλ. ὄρεσι καὶ Θρ. Mein. || 35. Leg. ἀρξάμενα cum *C* (?) *no*, Cor., Mein. || κατὰ ejiciendum. || 45. ἐπαγαγομένου Cor., Mein. || 46. τε] δὲ Cor. || 50. Αὐλίδα codd.; em. Xyl.

P. 267, 1. Τέμβικες *ABCEl* Epit. || ὡς δὲ ... ἔννεπον e margine illata esse videntur; ej. Mein. || δὲ] καὶ Cor. || 3. σύας] σοίας *ABC*, ὗας *lno*, σύας Epit.; ἔννεπον *E*. || 5. Ἔκλος (Αἴακος mgo) *A*; ἔκλος, et supr. αικλος, Epit.; ceterum pro Αἶκλος recte Mein. Ἄϊκλος. || 6. Κρίνανος codd.; em. Wesseling. ad Diodor. 5, 81. || 10. ἔχουσι om. *AC*; κατέχουσι Cor. || 12. Ἀσσωπαῖαι codd.; em. Xyl. || 18. Δελέγεια Mein. || 23. Ἴδην *E*, Σίδην *ABCl*. || 34. τοῦ δὲ] « τούτου δὲ ? » *Kram*. || 40. ἀλέους codd.; ἀλέας Wesseling., Cor., probante Dindorf. in Steph. Thes. v. λαός p. 106, B (cf. v. ἄλης p. 1459); λαοὺς Etym. M. et Gudian. s. v. λαός, Tzsch., Grosk., Mein.; λᾶας conj. Heynius ad Apollod. p. 113. || 43. τοῦτο Pletho, τὸ codd.

P. 268, 2. αὐτοῖς] αὐτῶν Pleth., Cor. || 5. τὸν Αἰμίλιον post Παῦλον inter versus addit *t*. || 7. πέντε] β' *lm*. || 9. τὴν γραφὴν *ACl*; προσῆκε *AC*. || 15. Ἀγνατία *E*. || 16. Κυψέλων Epit.; Κυψέλου *ABCEl* || 17. δ' add. ex Epit. || 20. ὀγδοήκοντα] κ' *Cl*, εἴκοσι *A*, supra π' m. sec. || 27. Λυχνιδίου codd.; em. Tzsch. || 31. Λυγκιστῶν *AC* et sic sæpius. || Leg. Ἐορδῶν ex præcepto Herodiani. || Ἐδ.] Αἴδεσαν *A*, Ἔδεσαν *ACl*, Ἔδεσσαν Epit. || 39. Ἀμπρακικοῦ Epit. ubique. || 37. Ἰλλυριῶν *E*, Ἰλλυρίδων *ABCl*. || 42. ἐκπίπτει τοῦ Αἰγαίου πελάγους codd.; e Plethone em. Tzsch. || 44. ὀρῶν e Casaub. conj. Kr.; ἐθνῶν codd.

P. 269, 8. μέχρι Πελοποννήσου, κτλ.] Hæc sic Strabonem scripsisse non credo. An fuit : μέχρι [Μαλεῶν τῆς] Πελοποννήσου vel μέχρι Κυθήρων νήσου (quæ insula in Myrtoo erat. V. p. 102, 40) τὸ Μυρτῷόν ἐστι καὶ [τούτῳ συνεχὲς τὸ] Κρ.? || 15. Χαονίας *Cl*, et pr. m. *B*. || 30. Ὄγχημος *AC*, Ὄγχιμος *Bl*, Ὄγχισμος *no*; em. Tzsch. Eadem varietas lect. est lin. 35. || 32. Κασσώπη Tzsch., Cor., Grosk. « Mirum est quod legitur in Epit. : Ὅτι ἀπὸ Κασσιόπης τῆς ἐν Κερκύρᾳ, ἕως Βρεντεσίου, κτλ. » Kramerus. Mirum potius est quod apud Strabonem de Epirotica Cassiope sermonem esse putant, quum de Corcyræ promontorio portuque (V. Ptol. 3, 5; hod. *Cassopo*) cogitandum sit. Nam si Cassiope nostra in Epiro esset, ibidem, secundum Strabonis verba, etiam Phalacrum prom. esset, quod Corcyræ esse constat; deinde autem lin. 33 in oræ descriptione pergendum fuisset verbis μετὰ τὴν Κασσιόπην, non vero μετὰ τὸν Ὄγχησμον. In errorem induxerunt verba καὶ πάλιν ἄλλος, quæ sciolus quidam Epiroticam Cassiopen memorari putans introduxisse videtur; legendum puto καὶ λιμὴν ἄλλος. || 35. « Vocibus μετὰ δὲ quum finiatur folium in *A*, id quod sequitur incipit ab argumento libri octavi; quaternio integer excidit. Eadem autem quæ in *A* desunt, desiderantur etiam in *ghi*; in *g* duæ, in *h* tres paginæ vacuæ sunt relictæ. » Kram. || 41. Λευκιμαν *B*, Λευκίμμην *l*. || 46. ὁ om. *Bl*; Θυμίαμις *lB*, sed in *B* literæ μι expunctæ sunt. || 49. Βουχαίτιον codd.; Βουχέτιον Grosk., Kr., Mein. || 50. Ἐλάτεια Pleth.

P. 270, 8. τὰ Pleth., τὰς *Cl*, τοῖς *BE*. || 12. δεκαναίαν Wesseling. ad Diod. 14, 103; δεκανέαν *ABCl*, δεκάνεων Pleth., τὴν ιθ' ἀκροθίνιον *no*. || 17. Γόργου Epit., Τόργου *C*, Τόλγου *Bl*. Ald. || 18. Ἄραχθος *C*, Ἄροθος *E*. || 19. ὀλίγων] ὀκτὼ suspicatur Cor. || 20. Τύμφης Cor., Στύμφης *Bl*, Στίμφης *C*. || 21. εὐτύχει Cor.

P. 271, 10. Αἴθιγκες *Cl*. et *B* in quo κ sec. m. in litura scriptum. || 12. ἰωνικῷ pr. m. *B*, ἰονικῷ *Cl* et sec. m. *B*. || 16. ἔθνη] μέρη *BCE*. || 19. τῶν om. Tzsch. et Cor. || 20. Βρίγοι *E*, Φρύγοι *BCl*; em. Cas. || 21. ἀργύρια codd.; em. Cor. || 21. περὶ ἃ Δυέσται Mein.; περισάδυές τε codd.; περὶ ἃ jam conjecerat Casaubonus; οὗπερ Ὑλλεῖς susp. Cor.; [οὗ] Περισάδυές τε conj. Kr. « Diestas sive Dyestas, qui nunc primum in Macedonicarum sive, quod eodem redit, Illyricarum gentium ordinem introducuntur, commemorat Herodianus apud Stephanum Byz. v. Πιάσται : Βαρύνεται δὲ ὁμοίως τῷ Ὀρέσται· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Διέσται. Μακεδονικὰ δέ εἰσιν ἔθνη. Ubi quod dixi olim Diestas eosdem esse quos Pausanias Διάστας vocat, i. e. Dii Macedonici incolas, nunc retracto. » Meineke in Vind. p. 88. Incerta hæc sunt eatenus quatenus de sedibus Diastarum nihil constat. Fortassis Strabo scripsit : περὶ ἃ Σαδυέσται vel Σάδυές τε, quos juxta Encheleas memorari putaverim, sicuti Polybius 5, 108, 8 inter oppida Illyriæ Lychnitidi paludi proxima juxta *Enchelanas* opp. habet *Sationem* opp. || 22. Ἐγχελέαι οὓς καὶ Kramer. et Mein., nisi quod hic Ἐγχέλειοι scripsit; Ἐγχελέους καὶ codd.; [οὓς] καὶ Ἐγχελίους καὶ Corayus. Ceterum Polybius, Livius aliique in hoc tractu collocant *Dasaretios*, qui quum a *Sesarethiis* Strabonis vix diversi sint, quæritur an auctor scripserit καὶ Ἐγχέλει[οι καὶ Δασαρήτιοι] οὓς καὶ Σεσαρηθίους καλοῦσι. Ipse Strabo ex alio fonte Dasaretios memorat p. 262, 31 et 264, 37, eorumque sedes ita definit ut in eo tractu qui a Rhizone at Drilonem fluvium pertinet, ponendi forent. Qua in regione Dasaretios habitasse alius nemo prodidit, at Enchelearum ibi sedes fuisse complures tradiderunt (v. not. ad Scylac. p. 37) : adeo ut quæ de Encheleis erat sententiarum diversitas, eadem etiam de Dasaretiis obtinuisse videatur. || 23. Σεσαρησίους codd., quod mutavit Kramerus, quoniam Stephanus ex Hecatæo laudat Σεσάρηθον oppidum Taulantiorum. || 24. Δουρίσπος Strabo ap. Steph. s. v.; τρίπολις Mein.; Λέορδοι *Bl*, Λεορδοί *C*; Ἔορδοι Cor., Ἐορδοί Mein. || 25. Αἴμια *BCl*, Ἐλίμια *o*; em. Casaub. e Steph. s. v. Ἐλίμεια. || 26. Ἐγχελίοις *C*, Ἐγχελίοις *k*. Legendum aut Ἐγχελέαις aut Ἐγχελείοις; hoc rec. Mein. || 29. δὲ] τε Cor. || 31. μήτηρ Ἀμύντου τοῦ Εὐρυδίκης codd.; em. Cor. || 22. Ἴρρα] Assumta ex vocabulo antec. litera σ, legendum est Σίρρα (*Sirræ*), ut monuit Dindorfius in Steph. Thes. v. Σίρρας, ex eoque Meinekius. || 33. Νεοπτολέμῳ codd.; em. Mein. Νεοπτολέμῳ τῷ Ἀχ. conj. Spengel, probante Kramero. || 38. Legendum aut Λυγκῆστιν aut Λύγκον, monente Kramero; hoc rec. Mein. || 39. Ἐλίμειαν] Αἰμίαν codd.; em. Tzsch. || 43. παραπλησίοις Cor. || 45. Ῥωμαίους Mein. probab. || 46. Ἰγνατία *B*. || 48. Λυχνιδοῦντα codd.; em. Tzsch. || 50. ὁ ῥατῶος codd.; e Tzsch. conj. em. Kr.

Pag. 272, 2. Ἀλυγκιστῶν *Bl*, Λυγκιστῶν *C*; em. Tzsch. || 3. Πελ.] πλειόνων codd.; em. Cor. || 6. τρίπολις Mein. || 8 et 16. Ἀλκόμεναι Stephan. s. v., Cor. || 9. Στύβαρα Mein.; Στυβέρρα Polyb. 28, 8, 8; *Stubera* Liv. 31, 39; Στόβηρα Suidas. || Κύδραι Strabo ap. Steph., Tzsch., Cor., Mein. || Βυρσῶν codd.; em. Tzsch. || 19. Ταμάρου codd.; em. Cor. || 33. ὁ om. *B* Cor. || 43. οὐχ add. Kr.; οὐ pro οὕτω e Plethone Tzsch. et Cor. || 44. ἐλλοὺς ἐλλοὺς codd.; em. Tzsch. || 48. [Οὐ μέντοι, ὁ Σκήψιός φησι, τῆς] ἐν κτλ. Mein.; in eandem sententiam similia proposuerunt Tzsch. et Grosk. || τῆς ἐν τοῖς] τοῖς ἐντὸς *Cl*; e Tzsch. conj. em. Cor.

P. 273, 4. Τόμουρος *E* et Eustath. ad Odyss. ξ, 327 (p. 1760 R) et Odyss. π, 403 (p. 1806 R). Cf. Stephan. v. Τόμαρος. || 6. τε] δὲ Cor., Mein., recte. || 7. ἐγένετο] ἐλέγετο Cor. et Eustath. ad Odyss., p. 1760 R. || 9. τομόρους *BCl*; τομούρους *E* et Eustath. || 11. Ἀμφίλοχος codd.; ex Epit. em. Xyl. || 14. εἰ Epit., ἦν codd. || 15. κτενέω Cor. || 16. ἀποτρωπῶσι θεοὶ et παύσασθαι ex Hom. edd. Coray. || 17. τομόρους *C*, τομούρας Tzsch. || 19. πολ.] βουλεύματα Eustath. l. l. p. 1806. || 21. τμάρους] τομαρούρους e Cas. conj. Corayus, coll. Epitome in qua : τόμουροι ἐκαλοῦντο ἐν συγκοπῇ ἀπὸ τοῦ τομάρχοι (τομάρουροι?), ὡς ἂν τοῦ Τομάρου φύλακες. Kram. et Mein. τμάρους, utpote ab interpolatore additum, ejiciendum esse putant. || 22. παρ' add. Tzsch. || 23. ὡς inseruit Cor., idem καὶ addidit ante καταχρ. || 29. τάττοιντο codd.; em. Cor. || 32. μέντοι Mein., ἐν τοῖς codd.; μὲν τοῖς Kr.; ἐν τοῖς Θετταλικοῖς Cor. Guarinum secutus. || 34. πελασγίας] Fort. leg. Θεσσαλίας, et in lin. 35, v. Θεσσαλίας ejiciendum esse suspicatur Meinekius. || 38. Κινέας] Cf. Stephanus v. Δωδώνη : Κινέας δέ φησι πόλιν ἐν Θεσσαλίᾳ εἶναι καί φησιν τὸ τοῦ Διὸς μαντεῖον εἰς Ἤπειρον μετενεχθῆναι.

P. 274, 6. πελίας Kr. nescio quam recte; πελείας cod. Cf. Eustathius ad Odyss. ξ, 327 p. 1760 : οἱ δὲ τὸ παλαιὸν μὲν ἄνδρας προφητεύειν φασίν, ὕστερον δὲ τρεῖς ἀποδειχθῆναι γραίας προφήτιδας, ἃς πελείας καλεῖσθαι γλώσσῃ Μολοττῶν, ὡς τοὺς γέροντας πελείους. Hesychius : Πελείους. Κῷοι καὶ οἱ Ἠπειρῶται τοὺς γέροντας καὶ τὰς πρεσβύτιδας. || 7. πελιγόνας] Cf. Hesychius : Πελιγᾶνες, οἱ ἔνδοξοι· παρὰ δὲ Σύροις οἱ βουλευταί. || 11. χαλκίον Mein. || 13. κροτοῦντα conj. Spengel. || 19. προσέλθοι Kr., προσελθεῖν cod., expuncto σ. || 24. Decem fere literarum capax spatium vacuum in cod.; Kramerus τὴν Πέλλαν suppleri voluit; melius Tafelius : νότον στενά. « Significantur, ait, Axianæ angustiæ, nomine Bulgarico *Prusak*, de quibus vide Thessalonicam p. 295 sq. Pellæ nomen requiri Kramerus existimat, me dissentiente. Pella longe alibi quærenda est. Per Axii vallem

et angustias ad initium sinus Thermæi venitur, non ad Ludiæ lacum, ubi vetus Pella. Straboniana verba hunc sensum habent : « Ubi introitus patet ad angustias Axianas. » Nam στενὰ non idem est quod εἰσϐολαί. Immo ex isto loco, ubi utraque urbs ante dicta, εἰσϐάλλουσιν ἐπὶ τὰ στενά. Ergo εἰσϐολαὶ est locus, unde egrediuntur, ut ingrediantur, στενὰ, locus quem ingrediuntur. Idem plane Macedoniæ locus idemque nomen (*Stena*) in Tab. Peut. occurrit sectione VII. » ‖ 28. δὲ add. Kr. ‖ 26. « Βόϊον ὄρος, nullo alio loco commemoratum, non diversum videtur ab eo quod supra (p. 272, 11) appellatur τὸ Ποῖον ὄρος. » *Kramer*. ‖ 44. τινῶν] δεινῶν conj. Spengel. ‖ 49. Aut ἐπὶ γέλωτι ejiciendum, aut γελᾶται corruptum est; λέγεται conj. Mein.

P. 275, 5. Εὔρου cod., Ἕϐρου mgo. ‖ 18. Legerim ἰοῦσι et lin. 20 παραλληλογράμμου cum Cor. et Mein. ‖ 27. Βόττωνα Kr., Βούτωνα codex. Cf. Etym. M. p. 206, 6, ubi : Τὸ δὲ ἐθνικὸν τοῦ Βόττεια διὰ τοῦ ι, ὡς Στράϐων ἐν ζ'· καλεῖται δὲ ἀπὸ Βόττωνος τοῦ Κρητός. ‖ 28. Leg. Παίονες δὲ [τὰ] περὶ, monente Kramero in Add. ‖ 32. Ἤδωνες] leg. vid. Ὤδονες, ut Mein. monuit. Dein leg. Σίθωνες. ‖ 35. ἐπῆλθον γὰρ conj. Spengel.

P. 276, 9. Τιταρήσιον... Τιταρίου] Super T scriptum K. Etiam codd. Palat. lin. 30 habet Κιταρίου, sicut codd. *A* p. 379, 7. et Ptolemæus 3, 13. Τίταρον alii codd. et Eustath. ad Il. β, 754 p. 336, 27 R. ‖ 15. Locus luxatus redintegrandus ex Eustathio ad Hom. p. 337, 12, qui e Strabone affert hæc : Πηνειὸς φέρεται ἐν ἀριστερᾷ μὲν ἔχων Ὄλυμπον, ἐν δεξιᾷ δὲ Ὄσσαν, ἐπὶ δὲ ταῖς ἐκϐολαῖς τοῦ Πηνειοῦ ἐν δεξιᾷ Μαγνῆτις πόλις ἡ Γυρτών. Unde Mein. et Kr. in Add. nostro loco supplent : [ἐν δὲ δεξιᾷ τὴν Ὄσσαν, ἐγγὺς] τῶν ἐκϐολῶν. ‖ 18. ἐϐασίλευσεν cod.; ἐϐασίλευσαν Eustath. ad Il. β, 752 p. 337, 14 R. ‖ 21. Θρήκης Mein. ‖ 30. Κιταρίου cod. ‖ 36. Leg. ἀπέχει δὲ σταδίους ἑκατὸν τῆς Γυρτῶνος ἡ Κραννών, uti e Strabone habet Stephanus v. Κραννών. Idem Stephanus e Strabone affert hæc : Ὀμόλιον, πόλις Μακεδονίας καὶ Μαγνησίας. Στράϐων ἑϐδόμῃ. ‖ 45. φησί (sc. Strabo) Mein. ‖ 48. μείζονα codex; μειζόνων Eustathius ad Il. β, 596, p. 299 8 : Ὀρφεὺς τὰ πρῶτα μὲν ἀγυρτεύων διέζη, εἶτα καὶ μειζόνων ἀξιῶν ἑαυτὸν καὶ ὄχλον καὶ δύναμιν περιποιούμενος διεφθάρη ἐξ ἐπισυστάσεως, ἀνὴρ γόης ἀπὸ μουσικῆς τε καὶ μαντικῆς καὶ τῶν περὶ τὰς τελετὰς ὀργιασμῶν.

P. 277, 3. Τρικλάρων] De his aliunde non constat. Conjeceram legendum esse Ἀγριάνων; at quæritur num Agrianes usque ad fontes Erigonis occasum versus pertinuerint. Strabo, qui de Erigonis cursu superiore jam dixerat p. 272, 1, nostro loco, qui ex alio fonte petitus esse videtur, nescio an Τρικλάρων nomine intelligi voluerit Pelagones trifariam divisos. Nam non modo Thessaliæ, sed Pæoniæ etiam Pelagoniam τρίπολιν fuisse testatur Stephanus Byz. v. Τρίπολις, ipseque Strabo Pæoniæ Pelagoniam τριπολῖτιν memorat p. 271, 24, cum eaque alio loco (p. 272, 6) tripolim Thessalicam confundit. Hæc si recte conjeci, Pelagones h. l. Τρίκλαροι vocantur, sicut Bessi vocantur Τετραχωρῖται vel Τετράκωμοι (v. not. ad p. 285, 10), siculi Ponti populus Ἑπτακωμῆται dicuntur, sicuti Τρικλαρία vocabatur Diana cui tria oppida Achaiæ communia offerebant sacra (Pausan. 7, 19, 1). ‖ 4. τῆς Πελλαίας] « Pro Πελλαίας legi vix aliter poterit quam Πελαγονίας. Jam etiam intelliges quare Strabo nude dicat τὴν πόλιν. Est urbs terræ cognominis Pelagonia, (Heraclea Lyncestis), *Bitolia* s. *Buteli* Bulgarorum, Turcarum *Toli-Monastir*. » Hæc Tafelius, probantibus Kramero et Meinekio, quorum hic Πελαγονίας istud in verba Strabonis recepit. Mihi quoque Tafelii conjectura, quam in latinis indicavi, arridebat; sed accuratius re perpensa, in codicis scriptura acquiescendum esse censebis. Nimirum Strabonem de fluviis hujus regionis accuratiora non habuisse comperta luculenter patet ex iis quæ de Haliacmone inter Dium et Pydnam egrediente prodidit. Nec meliora novit de Erigone, quem Axio misceri putavit, non in Pæonia, sed, ut codex habet, in Pellæa regione haud procul ab ora maritima. Reapse ita Strabonem statuisse primum ex eo quod fluvii ejus in descriptione oræ maritimæ mentio fit, conjicimus, deinde autem e Ptolemæi tabulis intelligimus; nam is quoque, sicuti Strabo, Haliacmonem inter Dium et Pydnam exire statuit, Erigonem vero in Axium delabi censet paullo supra Pellam urbem, adeo ut confluentes tum a Pella tum a maris litore vix centum absint stadia. Sic certe delineatum est in vetustis Tabulis quæ Bertianæ Ptolemæi editioni adjunguntur, et eodem fere modo in ceteris tabulis. Non satis his concinunt quæ in græcis edi solent, ubi positiones ita exhibentur : Pella 49° 20′ long., 40° 5′ lat. Axii ostia 49° 20′. 40° 10′. Axii et Erigonis confluentes 49° 15′. 41°. Secundum tabulas confluentes ponendi sunt non in 41°, sed in 40° 10′ lat. Miror nullam exhiberi a Wilbergio lectionis varietatem, quamvis optima Ptol. editio Argentina (anni 1513), quam unam inspexi, pro 41° legatur 40° 30′. Ceterum apud Ptolemæum Pella est a dextra Erigonis, dum apud Strabonem Erigon urbem in *sinistra* relinquere dicitur. Hoc ne mireris, tenendum est Axium e mente Strabonis esse a meridie Pellæ inter Pydnam et Methonem vel certe inter Methonem et Alorum. Nam Pieria, in qua Pydna urbs, usque ad Axium pertinere dicitur (lin. 43); Methone jam pertinere videtur ad sequentem regionem (l. 44); certe Alorus expressis verbis Bottiææ assignatur (l. 12). Erigon in Axium a borea influere putandus est. Hæc Tafelii causa monui. ‖ 6. εἴκοσι] η′ et supra pr. m. κ′ codex. ‖ 8. Cf. Stephanus Byz. : Ἄλωρος, πόλις Μακεδονίας· « Ἔστι δὲ τὸ μυχαίτατον τοῦ Θερμαίου κόλπου. » ‖ 10. διὰ] « Literæ δι perierunt in codice, sicut ea, quæ paulo post uncinis inclusa sunt. Ceterum mira sunt quæ hic traduntur. » Kramer. « Verba λέγεται... ἐπιφάνειαν, ab hoc loco prorsus aliena, per errorem ex sequenti fragmento huc translata esse suspicor, in quo de Thessalonicæ urbis nomine agitur, quam Cassander ab uxoris suæ Philippi filiæ nomine appellavit. Philippus autem Thessalonicæ nomen filiæ imposuerat a Thessalis devictis. Tale quid Stephanus Byz. dixisse videtur ab epitomatore misere truncatus et in hunc ferme modum redintegrandus : Κασάνδρου κτίσμα, ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικός, Φιλίππου δὲ τοῦ Ἀμύντου θυγατρός, ἣν τοὺς Θεσσαλοὺς νικήσας οὕτως ἐκάλεσε. Hæc vel his similia si Strabonem quoque prodidisse statuere licet, epitomator ejus, sive malis glossator, scribere potuit λέγεται δὲ Θεσσαλονίκεια διὰ τὴν ἐπιφάνειαν [τῆς κατὰ Θεσσαλῶν νίκης], quæ verba primum in margine scripta, postea truncata in alium locum suffecta sunt. » Meinekius. Vind. p. 93. Strabonem id quod Meinekius verbis istis inesse putat, non dixisse e collatis fr. 21 et 24 colligas; neque glossator id dicere potuit, nisi glossam statuas loco suo motam esse; quod cur putemus causa non est, quum ea quæ l. l. Strabo affert ita sint comparata ut annotationi marginali ansam præbere potuerint. Falsissimum enim est quod Strabo dicit Alorum in intimo sinus Thermæi recessu positam; quæ positio quum uni conveniat Thessalonicæ, fieri potuit ut glossator Alorum a Thessalonice non diversam esse putaret, adeoque adscriberet : λέγεται δὲ Θεσσαλονίκεια [ἡ δι]ὰ τὴν ἐπιφάνειαν [νῦν καὶ τῷ κόλπῳ (*golfe de Saloniki*) τοὔνομα διδοῦσα vel ejusmodi aliquid.]. Sin errorem Strabonis perspexit, scribere potuit : λέγεσθαι δ' ἔδει Θεσσ., κτλ. Alorus oppidum ad

Thermaei sinus partem maxime occidentalem alicubi positum erat; Thermæus vero sinus in tabulis Ptolemæi non a meridie versus boream, sed ab ortu ad occasum porrigitur. Ejusmodi tabulis utens Strabo Alorum esse τὸ μυχαίτατον τοῦ κόλπου dixit. Quod Stephani locum attinet, Meinekii tentamina violentiora sunt quam ut admitti possint. Cautius vir doctus egit in edit. Stephani. Ceterum quod ibi in verbis Θεσσαλονίκη,.... ἥτις ἄρα ἐκαλεῖτο Ἀλία pro ignoto isto Ἀλία legi voluit Θέρμα, non probo. Nomen istud legitur etiam in cod. Paris. Simeonis Logoth. p. 74) ubi : Θεσσαλονίκη δὲ καὶ Ἄλεια καὶ Φίλα (An Θέρμα?) καλουμένη. Legendum vero esse Αἴνεια ex alio ejusdem loco (p. 72) patet, ubi hæc : Ὁ μέντοι Κάσσανδρος Θεσσαλονίκην τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου θυγατέρα (immo Alex. sororem, Philippi filiam) ποιησάμενος γυναῖκα, εἰς ὄνομα ταύτης κτίζει τὴν Θεσσαλονίκην· οἱ δὲ Αἰνείαν φασὶ μετὰ τὸ ἀποφυγεῖν τὸν Τρωικὸν πόλεμον· ὅθεν καὶ ἡ χώρα Αἴνεια λέγεται· τὸ δὲ ἐν τῇ Παλίνῃ (*l.* Παλλήνῃ) φρούριον, παρ' αὐτοῦ τοῦ Αἰνείου οἰκοδομούμενον· ἐπεὶ [γὰρ] παρὰ τῶν ὑπ' αὐτῷ ἀκήκοε γεγενῆσθαι αὐτῷ θυγατέρα καὶ Κασσάνδραν ὀνομασθῆναι, καὶ αὐτὸς Κασσάνδρειαν τὸν τόπον ὠνόμασε, καὶ στήλην λιθίνην γυναικὸς σχῆμα ἔχουσαν καὶ πρὸς Τροίαν βλέπουσαν ἐπάνω τοῦ τείχους ἔστησεν. || 22. Lege τηλόθεν. || 37. Αἴνεια. || 44. ἡ νῦν Κίτρον καλεῖται glossatoris fuerint. || πόλεις Kr., πόλις cod.

P. 278, 20. τῆς γῆς, etc.] τῇ πηγῇ ἐπικίδναται, ἀλλὰ τὸ τῆς πηγῆς τῷ Ἀξιῷ em. Politus ad Eustathium t. 2, p. 779; Corayus dedit : κάλλιστον τῆς γῆς τῇ ὄψει ἐπικίδναται, ἀλλὰ τὸ τῆς πηγῆς τῷ Ἀξιῷ. Cf. Eustathius ad Il. β, 850 p. 360, 14 : Ἐν δὲ τῷ ἐπικίδναται αἴῃ ἢ αἶαν (διττῶς γὰρ ἡ γραφή) αἶάν τινες οὐ τὴν γῆν ἐνόησαν, ἀλλά τινα πηγήν, ὡς δῆλον ἐξ ὧν ὁ γεωγράφος φησί, λέγων, ὅτι ἡ παρ' Ὁμήρῳ Ἀμυδὼν Ἀβυδὼν ὕστερον ἐκλήθη, κατεσκάφη δέ. Πηγὴ δὲ πλησίον Ἀμυδῶνος, Αἶα καλουμένη, καθαρώτατον ὕδωρ ἐκδιδοῦσα εἰς τὸν Ἀξιόν, ὃς ἐκ πολλῶν πληρούμενος ποταμῶν θολερὸς ῥέει. Φαύλη οὖν, φησίν, ἡ φερομένη γραφὴ « Ἀξιοῦ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἴῃ, » ὡς δηλαδὴ οὐ τοῦ Ἀξιοῦ ἐπικιδνάντος τὸ ὕδωρ τῇ πηγῇ, ἀλλ' ἀνάπαλιν· εἶτα ὑποδυσκόλως αἰτιώμενος ὁ γεωγράφος καὶ τὸ νοῆσαι τὴν αἶαν ἐπὶ τῆς γῆς ἔοικε παντελῶς ἐθέλειν ἐκβαλεῖν τοῦ Ὁμηρικοῦ ἔπους τὴν τοιαύτην λέξιν. || 26. Leg. Αἴνειαν. || 29. Ἀμφιδάμαντα cod.; em. Kr. || 35. Καλασυραίου cod.; em. Kr.

P. 279, 9. Μηκύπερνα codex, quod servavit Meineke; Μηκυπερναῖοι habes in inscript. ap. Franz. Elem. Epigr. p. 121, 9. || 13. τῆς πέριξ Mein.; recte, ut vid. || 41. Θύσσαν cod. || 42. Ὀλόφυξον Tzsch.; Ἀκρεσθώους cod. || 48. τετρακόσια (υ') ferri nequit; legendum est ψ' (700). || 51. Νέσσου cod.

P. 280, 1. Μυρκῖνος Ἀργίλος cod.; em. editt. || 4. Δάτον ἀγαθὸν cod.; em. editt. || ἀγαθοιδας cod.; ἀγαθῖδας Mein. || 7. Leg. χρυσεῖα κ. ἀργυρεῖα || 12. sqq. Inclusa supplevit Kr. || 15. Cf. Eustathius ad Il. β, 596 p. 299, 7 R. : καὶ ὅτι ἐν τῇ ἀκτῇ τῇ περὶ τὸν Ἄθων Θάμυρις ὁ Θρᾷξ ἐβασίλευσε, τῶν αὐτῶν ἐπιτηδευμάτων γενόμενος, ὧν καὶ ὁ Κίκων Ὀρφεύς. || 25. « ἐνὸν non plane certum est; nihil tamen reperire potui quod melius conveniret compendio quo breviator usus est. » Kram. || 33. Νέσου cod. || 45. ἑκατὸν] An τριακοσίους (T pro P)? *Kram.* Id sane res postulat; neque aliter statuit Ptolemæus. || λίμνην] λιμένα conj. Tafel, recte, ut videtur. || 52. Ὀδομάντεις cod.; Ὀδομάντεις Kr.; leg. cum Mein. Ὀδόμαντες.

P. 281, 2. διαιρεῖ] Leg. διαρρεῖ e conj Kr. || 4. Γαροροηδία cod.; em. Kr. || 12. Locus turbatus. Lege : τὰ περὶ τὸν Δόβηρον, ἐν δεξιᾷ δὲ τὰ περὶ τὴν Ῥοδόπην καὶ τὸν Αἷμον. Ἐντὸς δὲ, κτλ, nisi fort. verba καὶ τὴν P. καὶ τ. Αἷμον ὄρος ejicienda sunt. || 19. Μέδων καὶ Σίντων cod.; em. Kr. || 26. Ὀρεστίαν Kr., Ὀργεστίαν cod. Ceterum de hac Pelagoniæ nomine aliunde non constat. || 29. καὶ [γὰρ] αὐτοὺς conj. Spengel.; Πηλεγόνας, supr. scripto Πελαγόνας cod. || 43. Φίλιπποι supplevit Kramer., vix recte, populi nomen excidisse videtur. || 46. ὅτι ἡ νῦν cod.; em. editt. || 49. Inclusa suppl. Kr.; in cod. septem octove literarum spatium relictum. || 53. Δικαιάπολις cod. || 54. Ἰωλκῷ cod.; κόλπῳ em. Schneidewin.

P. 282, 8. Καρ supplevit Kr.; spatium in codice vacuum est. || 12. « Post ἡδύ literæ tres quattuorve blattæ morsu perierunt; præterea γιον supra γαιον scriptum est. » *Kram.* Quid lateat, nescio. || 26. Lacunam codex habet. || 31. Typothetarum errore bis habes Καράκωμα pro Χαράκωμα. Ceterum in καὶ ἄλλο Χαρακ. hæreo; fuit, ni fallor, καὶ Σάλη χαράκωμα (v. Herod. 7, 39). Nomine Σάλη in ἄλλο corrupto, excerptor in χαράκωμα vidit nomen proprium. || 36. ἑκατὸν] Pro ρ' fuerit σ' (200). || 42. Καρπίλοι cod.; em. Kr. || 46. Ἀστῶν Kr.; Γετῶν cod. || 47. Βιζύης cod. || 50. Βηρισιάδης καὶ Θησεὺς cod.; em. Kr. et Tafel. || 52. Ῥηγῖνα et Ἐργῖνος legi vult Wesselingius ad Hierocl. p. 632, refragante Tafelio in libello de Constantino Porphyrog. p. XXVIII.

P. 283, 15. « Ἀλωπεκόννησος ex cod. notavi, quod cum ferri nequeat, illud scripsi ex Suida v. Αἶνος et Ἀλωπεκόννησος. » Kr. || 19. εὐρόνοτον] λιβόνοτον conj. Meineke, recte, si ad nostras tabulas geographicas res exigenda esset; sed aliter statuisse Strabonem ex Ptolemæi tabulis intelligitur, in quibus Chersonesus πρὸς εὐρόνοτον spectat. ||

P. 284, 6. διακόσιοι sive σ' delendum est; ortum ex litera antecedente male repetita. || 19. Leg. καὶ [*Βα*] θυνίας e conj. Kr. || 23. Ante μέχρι excidisse videtur καὶ ἐντεῦθεν. || 47. Versus Pindaricos excudere tentarunt Meinekius in *Zeitschrift f. Alterthumskunde* 1844, p. 15 et Schneidewinus in *Gœtt. Gel. Anz.* 1844, p. 263.

P. 285. Ἥρως] Ex Homero leg. Πείρως || 10. προτέραν Strabo ap. Stephan. Byz. v. Κορπιλοί. Præterea Stephanus e septimo Strabonis libro affert hæc : Τετραχωρῖται, οἱ Βεσσοί, ὡς Στράβων ἑβδόμῃ. Οὗτοι λέγονται καὶ Τετράκωμοι. His adde libri septimi mentionem quæ exstat apud Athenæum 14, p. 657, F : Λέγει γὰρ (Στράβων) ἐν τῇ ἑβδόμῃ τῆς αὐτῆς πραγματείας [sc. τῶν Γεωγραφουμένων) ἐγνωκέναι Ποσειδώνιον, τὸν ἀπὸ τῆς Στοᾶς φιλόσοφον, οὗ πολλάκις μεμνήμεθα, συγγενομένου Σκιπίωνι τῷ τὴν Καρχηδόνα ἑλόντι. || 24. πάντα [τὰ] ἐν conj. Spengel., probabiliter. || 26. Aut leg. τὴν Μακεδονίαν cum Casaubono, aut verba hæc ejicienda; ejecit Meinekio. || ἀποδώσωμεν *A*, sed ex correct. ἀποδώσομεν. « ἀποδώσωμέν, φησι, νυνί, *CElmsv* : præterea quæ inde ab hoc verbo usque ad ἐγχειρητέον leguntur, tamquam argumentum reliquis præfixa sunt in *lm*, atque adeo in hoc minio scripta. » *Kramer*. || 34. τρόπον *B* m. sec. et Ald. || προσελάβοντο *no*.

P. 286, 5. Μαλιέων *E*; Μαλιαίων *ABCsuv*; Μαλιλέων *l*; Μηλιέων *A* m. sec. et *E* m. sec. || τὰ addidi e conj. Mein. in Vind. || 7 [Τῆς] Ἑλλάδος μὲν οὖν, sic ex *E* Kramerus, qui de suo addidit articulum, quippe quem Strabo nomini Ἑλλάς constanti usu jungat. Eundem vero Strabonem μὲν οὖν constanter ponere inter articulum et substantivum, ideoque istud Ἑλλάδος meram Epitomatoris conjecturam videri monet Meinekius. ἐπιδουομὲν οὖν *Ag*, ἐπὶ δυσμάς *h*, ἐπὶ δύσμι *i*, ἰδοὺ μὲν οὖν *Clsv*, ἰδίᾳ μὲν οὖν *B* Cor.; ἐπὶ τούτοις μὲν οὖν *B* in marg., *noqu* Ald. In scriptura codicis *A* id ipsum latere quod *E* exhibet opinatur Kramerus. Meinekius dedit : * ἐπιδουο μὲν. Subesse videtur adjectivum vel participium; possis ἐπιδιῃρημέν[α μὲν] οὖν. Meinekius in Vind. conj. ἐκ παλαιοῦ μὲν οὖν, quod non placet. || 13. ἐποικίσαντες

Cor. || 19. ἔθη *n*, ἔθνη cett. codd. || 22. μὲν εἶναι] μεῖναι conj. Mein. in Vind. || 26. ἑτεροεθοῦς Mein. || 27. πλήθους] ἔθνους *BCElsv*. || 38. ἐκπεπτωκόσιν *ABCsv* et pr. m. *E*. || 45. δέ τι Cor.; δ' ἔτι codd. || 47. Leg. τοσαῦτα cum Corayo. || 49. λαβόντες] ἀναλαβόντες *bkno*; λέγωμεν δὴ διαλαβόντες Mein.; nescio an recte.

P. 287, 2. γῆν] τὴν Mein.; fort. γῆν τὴν. || 4. σύμβολον *BCElsv*. || 5. προπεσοῦσα *BEl*. || 7. τῇ δ[ὲ εἰς τὸ Μυρτῷον πέλαγος (sive πρὸς τὸν Σαρωνικὸν), καὶ] ἀποτελεῖ etc. legendum suspicatur Corayus, probante Groskurdio. Ac sane nisi ejusmodi aliquid suppleveris, male stat sententia. || 8. ταῦτα] ταῦτα τὰ vel potius τὰ Mein. conj. in Vind.; τὰ dedit in edit.; fort. erat διὰ ταῦτα. || 10. καὶ τὸ ἐκτὸς [ἰσθμοῦ μέχρι Πυλῶν. ἄλλο δέ τι (vel τρίτον δὲ) τὸ ἐκτὸς] Πυλῶν μέχρι proponit Kramer. At Strabo nonnisi duo systemata distinguit, quod vel ex comparativis μεῖζον, ἐπιφανέστερον patet. Casaubonus conj. καὶ τὸ ἐκτὸς μέχρι Πυλῶν καὶ τῆς ἐκβολῆς; Groskurdius : τὸ ἐκτὸς [τὸ ἀπὸ Ἰσθμοῦ διατεῖνον διὰ Θερμο]πυλῶν μέχρι κτλ. Sed quomodo alterum hoc systema Θετταλικόν dici potuit? Curtius (*Pelop.* 1, p. 31) et Meikius verba Πυλῶν et καὶ τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ Θετταλικόν ejiciunt. Fieri sane potest ut quidam Helladem nonnisi usque ad Thermopylas pertinere existimans verbum Πυλῶν substituere voluerit verbis τῆς ἐκβολῆς τοῦ Πηνειοῦ, utque cetera quæ ejici vult Meinekius cento sint scholii. At quum et quæ antecedunt et quæ sequuntur in Strabone lacunis lacera sint, eadem labe etiam nostrum locum laborare probabilius est. Jam vero e Scylace et Dicæarcho constat quæstionem a multis agitatam fuisse, num Thessalia annumeranda Helladi esset necne. Hanc igitur quæstionem Strabonem quoque tetigisse puto, adeo ut locus in hanc sententiam refingendus sit : καὶ τὸ ἐκτὸς [τὸ μέχρι τῶν Πυλῶν καὶ τὸ ἀπὸ τῶν] Πυλῶν μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Πηνειοῦ· [τῆς γὰρ Ἑλλάδος] καὶ τοῦτό ἐστι τὸ Θετταλικόν. Possis etiam : καὶ τοῦτο γάρ ἐστιν Ἑλλαδικόν. Sed illud malo. Aliud in latinis tentaveram, quod nunc retracto. || 11. ἔστι δὲ καὶ μεῖζον] « Hæc variis conjecturis frustra tentarunt Tzsch., Cor., Grosk.; sana sunt omnia. » Kramerus, qui hæc scribens insanus erat. Ipse Strabo lin. 37 Peloponnesum dicit ἐλαχίστην, ἐπιφανεστάτην δέ. Corayus in sqq. τὸ ἐκτὸς legit; quod ferri nequit. Groskurdius : ἔστι δὲ καὶ μείζων· [ἐνδοξότερον δὲ] καὶ ἐπιφ. Tzschuckius : ἔστι δὲ καὶ μεῖον καὶ ἐπιφ. At καὶ, sive μεῖον sive μεῖζον legeris, ineptum est. Legerim ἔστι δὲ μεῖον, ἀλλ' ἐπιφ. || 14. Ante χωρὶς quædam exciderunt. Groskurdius proponit : ἀλλὰ μὴν καὶ πᾶσα αὕτη συμπάσης τῆς Εὐρώπης. Kramerus : ἡγεμονίαν δὲ τρόπον τινὰ τῆς Εὐρώπης ἔχει ἡ ἅπασα Ἑλλάς. Curtius l.l. p. 31 : ἡ δὲ Ἑλλὰς τῆς συμπάσης Εὐρώπης. || 16. τε] γὰρ *BCElv* Mein. || 17. ταῖς σημειωδεστάταις Cor. || 18. διαπεποικιλμένην ἐκ *BCElv*, διαπεποικιλμένων *A*; e Tzsch. conj. em. Mein. || 21. Παγῶν Epit. et sec. m. in *C*; πάντων *ABCEl*. || 25. Κρισσαίου *BE* et sic alibi. || 25. ἡ δ' ἐπιν. *BCE* editt. ante Kr. et Meinekius; recte. || πενταχοσίων ὀκτὼ] ὀλίγῳ πλειόνων ἢ πενταχοσίων σταδίων Pletho.; Groskurdius delet vocem ὅσον, ut quæ non conveniat stadiorum numero tam accurate definito. Suspicor Strabonem scripsisse φν' (550), vel φκ' (550), quum ν' κ' η' confundi sexcentis jam locis viderimus; corruptum illud ὀκτὼ Plethonem jam reperisse nihil est quod miremur. || 27. Fuisse τὴν μὲν [Ἀττικὴν καὶ] Βοιωτίαν probabilis est conjectura Meinekii et Spengelii. || 44. ἐπὶ Ἰσθμὸν] ἐπὶ Μαλέαν Pletho, pessima conjectura, quam rec. Tzsch. || 45. Μαλεῶν] Ταινάρου Pletho, Tzsch. || 49. κατὰ τὸν ... ἑτέραν θάλασσαν om. *BClsv*.

P. 288, 8. [αἱ] Ἐχιν. Cor., Mein. || 11. μετὰ δὲ Ἠλείαν *B* (ἑξῆς δὲ μετὰ τὴν Ἠλείαν ex correct. sec. m.) *CEl*; ἑξῆς δ' ...... μὲν τὴν Ἠλείαν *A*. « Quæ inter δ et μὲν legebantur cum membrana h. l. corrosa deleta sunt. In schedula agglutinata sec. m. μὲν τὴν et infra μετὰ δὲ Ἠλείαν : inde μετὰ τὴν Ἠλείαν *no* editt. » *Kramer*. || 22. πόρον] κόλπον conj. Cor. ad vers. gall.; potius ἢ post πόρον inserendum videtur, ut censent Grosk., Kr., Mein. Verba μέση .... ἔθνεσιν Grosk. post μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ καὶ αὕτη transposuit. || 36. Ῥίον om. *BCEl*; in *B* additum m. sec.; δὲ [καὶ] Μολ. Ῥ. Mein. || 37. προϊοῦσα *BCEl*. || 40. τέρμοσιν] τέρμασιν editt. ante. Kr. || 41. Ἀράξου ποταμοῦ *Buk*. || 42. χιλίων καὶ τριάκοντα *B*, sed sec. m. corrrect. || 44. Verba Ἀκαρνᾶνές εἰσιν ejicienda esse censeo. Groskurdius corrigi voluit : ἐπὶ τὸν Εὔηνον Αἰτωλοί εἰσιν, εἶθ' ἑξῆς ἐπὶ τὸ Ἀντίρριον [αὖθις] Αἰτωλοί. || 45. Præter Phocenses memorandi erant Locri, adeoque cum Plethone Tzsch. et Cor. scripserunt : Λοκρῶν ἐστι καὶ Φωκέων καὶ Βοιωτῶν. || 48. Ante Ἀλκυονὶς et post θάλασσα exciderunt fere hæc : Κρισαῖος κόλπος ἐστίν· ἡ δὲ ἀπὸ Κρεούσης πόλεως θάλασσα, monentibus Grosk. et Kramero. || 49. Inclusa supplevit Kr.; in *A* quinque vel sex literarum lacuna est; κόλπου ἀπέχουσα τοῦ ἰσθμοῦ *no*; κόλπου διέχουσα ἀπὸ τοῦ ἰσθμοῦ *B* editt. ante. Kr. || 50. Inter τοῖς et μὲν novem fere literæ in *A* deletæ sunt, attamen χ litera ex parte superest et ὡς additum man. sec.; inde χιλίοις om. *Bghno*; e Casaub. conj. suppl. Cor. || ὡς μὲν οὖν *B*. || 52. θέσις ἐστὶ καὶ *B*. Verba γῆς ... κόλπος in *B*. omissa man. sec. in margine apposuit, scripto τῆς pro γῆς. || 53. εἶτα] μετὰ δὲ ταῦτα τὰ *Bkt*; τὰ om. *A*. Ceterum ita habent *Clms* : τὰ καθ' ἕκαστα ἐρεῖ, φησί, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῆς Ἠλείας ποιησάμενος· τὸ γὰρ μέχρι νῦν, ὡς τύπῳ εἰπεῖν, τοιαύτην καὶ τοσαύτην καὶ (καὶ om. *s*) τὴν τῆς Πελοποννήσου θέσιν (τάξιν *s*, sed θέσιν in margine) ἐξέθετο καὶ τῆς (om. *lm*) ἀντιπόρθμου. Similia leguntur in Plethone.

P. 289, 5. τοῦτο δὲ τὸ π.] τὸ δὲ παλαιὸν *BCl*. || 9. πόλιν] Leg. esse Ἦλιν monuit Cor. || 10. ἡ δὲ παρ'] τὴν δὲ παρ' codd. || 17. παρ'] περὶ Epit. et Eustath. ad Il. β, 77. || 22. ἦν om. *BCklm*; ἐστιν editt. ante Kr. || 28. ὀνομάζει] ὀνομάζων *no*; νομίζειν [δεῖ] Mein. || 35. ὀκτὼ (η') post συνεπολίσθη supplevit Cor.; fort. erat : Ἦλις [ἐξ] ὀκτὼ περιοικίδων συνεπολίσθη. Sed incerta hæc; neque magis liquet de sqq., ubi quod Kramerus dedit προσκτισ[θεισῶν], lacunam codicis *A* explet, at sensum non fundit; dicendum foret μία δὲ τῶν πρ., monente Meinekio, qui addit : « At mirum profecto unam præ ceteris commemorari περιοικίδα, eamque aliunde ne nomine quidem notam. An fuit igitur : Ἦλις ἐκ τῶν περιοικίδων συνῳκίσθη μία πολλῶν· προσέκτι[σαν δὲ καὶ] Ἀγριάδας? » Fort. μία δὲ ταύταις (sc. prioribus octo) προσεκτίσθησαν αἱ Ἀγριάδες. Aut : μία δὲ τούτων προσέτι σ[υμμένει], Ἀγριάδες. Quodsi Ἀγριάδες nomen corruptum est, fortasse reponendum Ἀνιγριάδες, coll. p. 297, 45. 298, 6. Ceterum verba μία ... Ἀγριάδες om. *BClm* Pleth. « In *A* inter προσκτισ et ἀγριάδες sex septemve literæ cum ipsa membrana deletæ; in margine agglutinato σ alterum obtectum sec. m. non est restitutum, præterea ριάδες modo scriptum. Inde μία τούτων προσκτι .... άδες, *gk*; quibus concinunt *hi* ita ut άδες omittant; μία τούτων .... ρεῖ *no*; inde μία τούτων. ρεῖ κτλ. Ald. Quam scripturam integram non ratus Corayus οὖσα post τούτων addit; Groskurdius autem ex iis quæ *g* exhibet hæc procudit incredibili temeritate : ... μία τούτων. Προσκτί[ζεσθαι δὲ καί τινες διεπράξαντο Ἀρκ]άδες. » Kramer. || 38. δὲ] τε codd.

P. 290, 8. « Inde a voce δεῖ alia manus incipit in *C*, ab ea qua priora scripta sunt prorsus diversa, quæ pertinet usque ad finem libri noni. Tam presse autem in tota hac parte sequitur codicem *A* cum in verbis

ipsis tum in lacunis notandis, ut ex illo omnia hæc manasse liquidissime appareat. » Kramer. || 17. Ὤτον] Xyl.; Βοιωτῶν, et supr. Βοιωτὸν, *A*; Βοιωτῶν *chno*, Βοιωτὸν *g* et sec. man. *k*; nomen om. *BBl* Ald. || 20. κώμη] καὶ κώμη *B*, Eustath. ad Il. β, 603 p. 227, 43 R. || 24. καὶ τῆς] ita corrosa sunt in *A* ut nonnisi κ literæ vestigia supersint; om. *cg*; τῆς om. *hi*; καὶ τῆς τῶν *bno*, editt. ante Kr. || 25. Novem fere literarum lacuna in *A*; ε[ἰσὶν, οὐ πλεί]ους suppl. putat Kramerus probabiliter; ἐκ Κυλλήνης στάδιοι *cgh*, ἐκ Κυλλήνης εἰσὶ *i*, quod rec. Cor., verba ἐκ Κυλλήνης uncis includens. || 26. Ἐλείσων ἢ Ἔλεισα *A* m. pr.; Ἐλίσων ἢ Ἔλισα *A* m. sec.; Ἐλίσσων ἢ Ἔλισσα *b*. || 28. Μεταξὺ etc.] Μετὰ δὲ τὸν Χελωνάταν καὶ τὴν Κυλλήνην conj. Leakius *Travels in Morea* I, 7. At cum Strabone facit Ptolemæus 3, 14, p. 236 ed. Wilb. Unde hoc certe patet nihil esse mutandum; alia quæstio est, num revera olim Peneus inter Chelonatam et Cyllenen exierit, ut censet Curtius *Pelop.* t. 2, p. 105. Quod ut perfracte negare non ausim, sic Strabonis et Ptolemæi consensu non probari contendo; persæpe enim fit ut de rebus falsissimis auctores isti consentiant, ut supra de cursu Haliacmonis et Erigonis (p. 277, 1). || 30. Ἔφυρα] Rectius ubique scripseris Ἐφύρα. || 33. ἐπὶ τὸν Λασίωνα] ἐπὶ Λασίωνα Mein.; ἐπιθαλασσίωνα codd. Cf. schol. ad Hom. Il. ο, 531 : ὁ Σελλήεις, ὃς ῥεῖ ἀπὸ Λασίωνος ὄρους. || 33. Βοιωνώᾳ] Βοινώᾳ vel Βοινόᾳ Cor., recte, ut opinor. || 36. λέγεσθαι] γενέσθαι Cor. || 36. Verba ἐκεῖ γὰρ ... στρατεῖαι Meinekius transposuit post v. Σελλήεντος (lin. 38). || 40. θώραξ addidit Cor. || 40. ἡ Ἀθηνᾶ add. Mein. || 45. ὄφρα οἱ εἴη ἰοὺς χρίεσθαι om. *Bklnou*, editt. ante Kr.; in marg. habent *Bk*.

P. 291, 1. Alterum ἄνδρα ejiciendum. || 8. Aut leg. οἱ καὶ Κρ., aut καὶ ejiciendum, monente Meinekio. || 13. συντιθεὶς] προστιθεὶς Pletho, συντιθεὶς [ἢ προστιθεὶς] Cor.; [ἢ] συντιθεὶς ἢ πρ. Grosk. || 14. μεσηγὺς ... Ἴμβρου om. *Bklu*, Pletho. || 24. καὶ [τὸ] περὶ? *Mein.* || 25. οὖν fort. delendum opinatur Meinekius. || 30. Verba φησὶ γὰρ ... Οἰχιαλῆος ejecit Mein. || 32. ἦν] Leg. aut ἡ aut ἦν ἡ; hoc Corayus, illud Mein. maluit. || 36. Μεταξὺ δὲ τοῦ Πηνειοῦ καὶ τῆς τοῦ Σελλήεντος ἐμβολῆς Curtius, probante Meinekio (nisi quod pro τῆς τοῦ Σ. dedit τῆς Σ.) nec non Kramero, nisi quod pro ἐκβολῆς maluerit εἰσβολῆς. Posses etiam συμβολῆς. At perperam Strabonis verba sollicitantur. Secundum codicum lectionem et Peneus et Selleis suo quisque ostio in mare exeunt; eamque opinionem Strabonis fuisse clare patet ex p. 290, 29, ubi : Μεταξὺ δὲ τοῦ Χελωνάτα καὶ τῆς Κυλλήνης ὅ τε Πηνειὸς ἐκδίδωσι καὶ ὁ Σελλήεις, quæ sic Strabo dicere non potuit, si Selleentem in Peneum influere putasset. Error hic Strabonis cum altero illo de Penei ostio componendus est. Ceterum Pylum reapse inter Penei et Selleentis confluentes situm fuisse et ipse statuo. || 37. τὸ Σκόλλιον] « τὸν Σκόλλιν editt. inde a Xyl., qui montem intelligit infra (p. 293, 33) descriptum : at ille ἡ Σκόλλις appellatur (quapropter Leake p. 183 tacite scripsit κατὰ τὴν Σκόλλιν), et paullo longius abfuisse ab urbe Pylo videtur. Codicum vero scripturam ne ipse quidem sanam crediderim. » Kramer. Promiscue dici τὴν Σκόλλιν et τὸ Σκόλλιον ὄρος nihil habet quo offendas; neque probandus est Curtius (l. l. 1, 105) qui diversos montes his nominibus significari opinatur. Quodsi accurata tradit Strabo, Scollis nomen ad totum tractum montanum qui a Peneo boream versus pertinet, referendum est. || 38. ᾗ] ἡ codd.: em. Penzel.; ἡ πρὸς τὸν Ἀλφειὸν, ἧς οὐδὲν etc. *Acghno* et sec. m. margo *B*.; ἧς τῇ πρὸς τ. Ἀλφ. οὐδέν ἐστι κ., οὐδὲ τῇ πρὸς etc., Cor. || 39. τῇ ante πρὸς habent *bno* || 44. μὲν ... ἄλλος] μὴν ... ἄλλη *Bu*; ἄλλη etiam ap. Eustath. ad Il. β, 591, p. 296, 30. || 45. καὶ τῇ Πισάτιδι om. *Blu*. Alia multa in *B* ceterisque codicibus, qui libros VIII et IX decurtatos habebant, omittuntur vel in brevius contrahuntur; quas omissiones cur singulas enotemus, causam non video. || 49. νεωτέρων] ἑτέρων codd.; em. Cor.

P. 292, 5. Γέρηνον *A* m. pr. et Eustath. ad Il. β, 336 et 591 (p. 175, 24 et 224, 31 R.). || 6. Γεράνιον *A* m. pr.; *hl*; Γεράνιον et η supra α *A* m. sec. et *B*. || 7. δὲ ταὐτὸ] δ' αὐτὸ *no* Cor.; δὲ ταὐτὸν Ald. || 9. Γερηνὰ *Ag*. || 10. συνοικούμενα *Bl*. || 11. ὑπάρχουσι *bnou* Ald. || 16. « Pro versibus Homeri inde ab ὅσσον in *Bklsu* Ald. vocem ἔναιον excipiunt hæc : καὶ ἑξῆς ἕως τοῦ πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοὶ, ita tamen ut in *B* ἔμαινον pr. m. scriptum sit et β sec. m. supra add., in *s* legatur ἔμενον. Totum hunc Homeri locum om. Pletho. » Kramer. || 26. Βουπρασιεῖς *Bl*. || 29. « Verba τὸ δὲ—τοῦτο quo referenda sint, quomodo et cum proximis et inter se cohæreant, difficillimum est dictu. Infinitivum ut aliqua ratione fulciret καὶ ante νυνὶ add. Cor., excidisse autem post ὁμώνυμον verba καὶ ἄλλοι φασὶ statuit Groskurdius, parum apte uterque. Infinitivus enim ille liberius positus cum sæpius apud Strabonem inveniatur (v. p. 166. 255. 258, 372 ed. Cas.), per se hic foret ferendus : sed ineptissime hæc verba interrumpunt Strabonis disputationem, eoque minus videntur genuina, quod eadem fere paulo post aptissimo loco atque connexu repetuntur. Annotatio videtur esse margini a nescio quo addita, atque in ordinem deinceps recepta, quam recte omisit Pletho. » Kramer. Ejecit verba Meinekius. || 30. οὐκ om. *Blu* editt ante Kr.; δὲ post νυνὶ add. *BEknou*. Ald. || 36. Verba ἡ δὲ χώρα ... πόλεως om. *B*. || 53. πυρῶν Eustathius ad Il. 2, 625.

P. 293, 3. Αἰσχύλος] An Ἀρχίλοχος? *Mein.* || 5. Ἠλείους Cor., Ἐπειοὺς codd. || 18. ἔνεμον τὴν π. *Acghno*; ἐνέμοντο πολ. cett. codd. || 23. ἐντὸς] ἐν ι Cor. || 29. Volebam Ὑρμίνα. Ὀρμίνα ἢ Ὑρμίνα habet *A*; Ὅρμινα et Ὕρμινα cett. codd. et editt. || 38. Post ἐκ octo fere literæ una cum membrana in *A* corrosæ sunt; ἑκατὸν πρὸς τοῖς suppletum in *bno*, quod quum justo longius sit, in brevius redegit Kramerus, qui deinde alteram novem fere literarum lacunam explevit, cum Xylandro scribens καὶ Δύμης, pro quibus καὶ ἐκ Δύμης δὲ tentarunt *hi*. Ceterum his sic constitutis locus nondum sanatus; nam mensuræ istæ referri possunt ad Scollim montem, sed ad Lampeam pertinere nequeunt. Quare verba ἐχόμενον ἑτέρας τινὸς Ἀρκαδικοῦ ὄρους Λαμπείας tamquam spuria ejicienda esse putavit Curtius in *Zeitschrift für Alterthumswiss.* 1852, N. 1, monente Kramero in Addendis. Idque fortassis recte fieri putat Meinekius. At cur ultimo hoc refugio utamur, causa est nulla. Fieri potest ut, transposito pronomine relativo, legendum sit : ... Ἠλείων, ὅπερ ἐχόμενον ... Λαμπείας, τῆς Ἤλιδος μὲν διέστηκε κτλ., idque propterea mavelis, quod Scollidis potius quam Lampeæ montis situs hoc loco definiendus fuisse videtur. Quodsi autem distantiæ istæ ad Lampeam m. pertinent, lin. 38 pro ρλ' Strabo scripserit σλ', et pro καὶ Δύμης supplendum fuerit καὶ Φαρῶν. Nimirum Lampea (quem montem Pausanias Erymanthi partem dicit, dum Strabo fortasse Lampeæ nomine Erymanthum, quem non memorat, comprehendit) hodie ejusdem significationis vocabulo Ἀστρᾶς vocatur, uti statuo cum Leakio, Kieperto, Rossio ceterisque, quibus quæ opponit Curtius (Pelop. I, p. 386 sqq), Lampeam componens cum hodierno *Calliphoni* monte, qui ab Erymantho versus ortum tenditur, pondere carere mihi videntur. || 14. Ἀλίσιον *A*, Ἀλήσιον *B* et (addito ει supra η sec. man.) *l*. Ἀλήσιον habent etiam Stephanus

et Eustath. ad Il. λ, 757, p. 883, 3 R. || Ἀλησιαῖον] Ἀλαισιαίων *Ah*, Ἀλαισυίων *gi*, Ἀλαισιαῖον *c*, Ἀλαισυαῖον *o*, Ἀλεσυαῖον *lk*. Non notum aliunde vocabulum. || 41. περὶ] παρὰ editt. ante Kr. || ἐν ᾗ καὶ] ἐνὶ καὶ *no*, ἔνθα *Bl*. || 45. Ἀλίσιον καὶ Ἀλισίου *A* et sic in sqq.

P. 294, 4. Καύκων] καὶ Καύκων Ald.; unde καὶ Καύκων καὶ Καυκώνη θηλυκῶς conj. Cas. et Grosk. || 5. θηλυκῶς ut e sqq. inepte huc translatum obelo notatur a Cor. et Kr.; ejecit vocem Mein.; jam reperit Eustathius ad Il. β, 607. || 5. ὡς recte om. Pletho, Cor., Mein. || 8. Τευθέας *Acghno*, Τευθέας (ο supra ε sec. m.) *B*. || 11. Νεμιδίας *bknou*; Νεμαίας conj. Lobeck ad Phryn. p. 557; Νεμαίας Cor. || 12. Τευθέας *A*. || 17. εὑρῇς *bno*. || 18. Πόροιο *no*; leg. Πίεροιο. || 18-28 περὶ δὲ...τυχόν a Strabone aliena esse monuit Kramer.; ej. Mein. || 19. φησίν] τισίν *Bklu* Ald. || 23 et 36. ὀφέλλεται Cor. || 34. Λέπριον codd.; Λέπρειον ubique Meineke; recte, opinor. || 38. Σαφέστερον...μεθορίας] Sic *Acghinou* et margo *B* manu sec.; manus prima in *B* ita: Δῆλον δὲ μᾶλλον τοῦτ' ἔσται, ἐπειδὰν τὴν Πισᾶτιν καὶ τὴν ἑξῆς κειμένην Τριφυλίαν διεξίωμεν. In *lm* nihil nisi hæc: Ἀναβάλλεται δὲ τὴν περὶ τούτου σκέψιν εἰς τὰ ἑξῆς. In *tq* legitur: Δῆλον δὲ μᾶλλον τοῦτ' ἔσται, ἐπειδὰν τὴν Πισᾶτιν καὶ τὴν ἑξῆς Τριφυλίαν διεξίωμεν μέχρι τῆς τῶν Μεσσηνίων μεθορίας. || 41. Πεισατῶν *A*, et similiter in sqq. || 42. Φαία *Aghi*. || 43. ῥέεθρον *Aghno*. || 45. Φειάν *A*; καὶ ante ταύτης om. *Bklu* Cor. || 46. τὸ ἐγγυτάτω *B* Epit., Mein.; recte; τὸ ἐγγύτατον *nolu* Ald. || 47. ἐστὶ om. Cor.; εἰσὶ Mein. || 48. εὐθὺς om. *BEklu*; αὖθις Cor.; per se εὐθὺς vox nihil habet offensionis, sed quum ἄκρα ista Ἰχθὺς vocaretur, ipsum hoc nomen abiisse in εὐθὺς haud improbabilis est conjectura Palmerii Ad auctor. gr. p. 304. || 49. πάλιν om. *BEklu* Cor.

P. 295, 4. ὑπὸ γῆν *BEl* et Eustathius ad Dion. 409. || 8. μακρὸν] μικρὸν *Bk*, Pletho, Ald.; μαντικὸν *l*. || 10. Γυθείου Mein.; Ἀχαιῶν codd. etiam infra præbent; Ἀκριῶν e Polybio 5, 19, 8 et Pausania 3, 21, 6; 22, 5 Xyl. et Cor.; apud Ptolemæum 3, 14 scribitur Ἄκρεια. || 11. Κελάδοντα] Quum parum probabile sit significari τὸν Κέλαδον fluviolum (Pausan. 8, 38, 9), haud dubie legendum est Λάδωνα e conjectura Palmerii l. l. p. 304, quam recepit Mein. || 15. Ἐπιταλίου] Ἐπιτάνου *Acgh*, Ἐπιτάνης *B* expuncta litera ε; Πιτάνης *klno* et man. sec. margo *A*; e Tzschuckii conj. em. Kr. || 16. Ἀλφειωνίας Mein., addens fortasse præstare Ἀλφειῶας. || 22. ἀνθέων πλέως Mein.; ἀνθέων ὡς codd.; pro ἀνθέων Xyl. conj. ἀναθημάτων, Casaub. ἀνατεθέντων, Toupius (App. Emend. Theocrit. p. 4) ἄντρων, Kramerus ἱδρυνθέντων. || 34. Σάμιον] Σάμιοι codd.; em. Cor. || 35. Post vocem Τριφύλιοι ponenda esse quæ leguntur lin. 47-49 (καὶ τὸ ...Φελλῶνα) vidit Groskurdius. || 38. καὶ] Legendum aut ἢ aut ὁ καὶ, monente Corayo. || 40. τῶν Ὁμήρου ej. Mein.; Strabonem scripsisse αὐτοῦ, cujus vocis locum glossa τῶν Ὁμήρου occupaverit, censuit Groskurdius; Kramerus verba ὡς ἂν... τεκμαίροιτο utpote glossema suspectat. || 42. Μάμαος] an. f. Ἄμμαος? || Ἀρκαδικός] Ἀρκαδιακός editt. ante Kramerum. « Quod Mamaus amnis etiam Arcadicus dictus fuisse fertur, mihi quidem satis mirum esse videtur, ac vereor ne hic quoque aliquid turbatum sit. Vide igitur an verba hæc καὶ Ἀρκαδικός cum iis conjungenda sint, quæ paulo superius leguntur (lin. 38), ubi de situ Pyli Triphyliaci agitur. Lepreaticus Pylus non diversus est a Triphyliaco, tertiumque præterea nomen habuit ὁ Ἀρκαδικός. Testis ipse Strabo p. 289, 48: ἀφ' οὗ καὶ Ἀρκαδικὸς Πύλος ἐκλήθη ὁ αὐτὸς καὶ Τριφυλιακός, item p. 301, 13: ἡ πατρὶς τοῦ Νέστορος, ἣν φαμεν Τριφυλιακὸν Πύλον καὶ Ἀρκαδικὸν καὶ Λεπρεατικόν. Scribendum igitur videtur ὁ Τριφυλιακὸς Πύλος [ὁ] καὶ Λεπρεατικὸς [καὶ Ἀρκαδικός]. Ac par erat hoc maxime loco omnia Pyli cognomina simul conjuncta apponi. » Meinekius Vind. p. 106; fortassis recte. || 49. κατὰ τὸν Φελλῶνα] « Vereor ne minuscula litera κατὰ τὸν Φελλῶνα scribendum sit, quo nomine regionem designatam fuisse probabile est duram et lapidosam, inter Scilluntem et Pholoæ montis declivia sitam. Comparari potest, quem Aristophanes Acharn. 273 et Nub. 71 commemorat, Atticæ ager ὁ φελλεύς dictus. Cf. Ruhnkenius ad Tim. p. 270. Similiter passim legas aliquid factum situmve esse κατὰ τὸν τραχῶνα, κατὰ τὸν λασιῶνα, κατὰ τὸν πλατανιστῶνα et id genus alia. » Meineke l. l. Haud multum inde lucramur. Quum ejusmodi nomina persæpe sint locorum nomina propria, nostro loco num minuscula an majuscula litera exaranda sit, sciri omnino nequit. || 51. Legas κατηθεῖσαν e conject. Sevini (v. Apollodor. ed. Cluver. t. 2, p. 67 sq.). || 53. Verba ἥν τινες ἡδ. καλ. inclusit Cor.

P. 296, 9. Ὕπανα] Ἐπάνη *B*, sed Ὕπανα m. sec. || Τυμπανέαι scripsit Tzsch., Cor., Kr., Mein.; Τυπάνσαι *Abgh*, Τυπάνσαι *c* (?), Τιπάνσαι *i*, Κτυπάνσα *Ald.*, *Epana et Tiphane* Guarinus. Scribendum potius Τυπανέαι; nam sic Steph. Byz. et Polybii (4, 77, 9 et 78, 1 et 79, 2) codices omnes præter unum qui Τυμπ. Apud Ptolemæum (3, 14, p. 260 Wilb.) quoque optimi codices Τυπάνεαι, sicut mons hujus tractus apud Pausan. 5, 6, 7 Τυπαῖον vocatur. || 10. τόδε δ' ἔμεινε *no* (?) Ald., τὸ δὲ διέμεινε Cor. || δὲ δύο] δὲ om. Cor. || Δαλίων] Διάγων ap. Pausan. 6, 21, 4. || 13. δὴ inclus. Cor. || 20. Λέπριον *Acghno*, Λέπρεον, supra scr. ι, *B*. || 21. ἡ add. Grosk. || 22. Ἀννίου] Ἀνίγρου e Xyl. conj. Cor., Penzel., Grosk., quod ferri non posse recte monet Kramer., qui recte, opinor, conj. Ἀλφειοῦ. || 24. ἑκάτερον codd.; em. Cor. || 32. δ' inclusit Kr.; τότε δ' ἀπεχ. Cor.; verba τὸ δ' ἀπ. π. μ. delenda esse opinatur Meineke, qui post v. δυνατὸν interpungit. Quodsi probandum esset, certe δεῖ post ἐφαρμόττειν supplendum foret. Nescio an Strabo scripserit: τοῦδ' ἀντέχεσθαι προσῆκε μᾶλλον. Ceterum non patet quo consilio hanc sententiam h. l. auctor apposuerit. Fort. verba πάρεστι...μᾶλλον transferenda esse in p. 297, 15 post v. ὁ λόγος suspicatur Mein. Vind. p. 107. || 33. Λεπρεᾶται] sic Pletho; Τεγεᾶται codd. et Eustath. ad Il. β, 607, p. 301, 41. || 34. Κυπαρισσεῖς *Bl*. Eustath. et Steph. Byz. s. v. et codd. omnes p. 299, 32; Κυπαρισσιεῖς (σεῖς supr. m. sec.) *A*, quæ forma quum etiam in numis legatur, utroque Strabonis loco fort. reponenda est. || 35. τὸν Μ.] sic etiam Stephan. Byz.; infra p. 300, 37; 384, 32 τὸ Μάκιστον ὄ, sicut Plinius quoque habet *Macistum*. || 45. Καυκωνιάτας] Καύκωνας Pleth., *Cauconii* Guarin. Infra p. 465, 3 Καυκωνίτας.

P. 297, 8. ἃ] delendum, tollendaque interpunctio quæ est post v. Λακωνικήν. || 8. ἐκείνῳ] ἐκείνῳ τε *Acghno*, ex corr. *k*, Pletho. || 15-41. τὸν Σωτάδην *Bkl*, Ald.; Ὀδύσσειαν margo *B* man. sec. et margo *n*; τὴν Ὀδύσσειαν *o*, Guarin., Cor. « Quam tamen conjecturam parum probabilem esse sponte sua apparet. Quomodo autem Sotadis ista mentio explicanda sit, nemo unquam, ut opinor, divinaverit: neque nimis anxie quærendum puto, cum totus hic locus usque ad verba μέχρι Πύλου τοῦ Μεσσηνιακοῦ non a Strabone profectus esse videatur. Quod ut credam, primum nimia quædam et anilis prorsus facit loquacitas a Strabone aliena, deinde inepta repetitio verborum εἰ μὲν τοίνυν ἐνταῦθα μόνον οἰκοῖεν οἱ Καύκωνες [« Verum hæc neque inelegans et pæne necessaria erat repetitio, ut opposita sententia, quæ verbis μεμερισμένων δὲ...οὔσης continetur, recte inferri posset. » *Mein.*], denique et maxime quidem ultima

verba inde a παρακλησίως, quæ non a Strabone, sed ab homine quodam de alieno opere loquente scripta esse liquidissime patet : nusquam enim Strabo, ut alia taceam, opus suum τὴν χωρογραφίαν vocavit. Ab eodem adjecta hæc esse videntur qui supra p. 342 ed. Cas. de Cauconibus quædam addiderat. » KRAMER. « Krameri sententiam probabilem mihi videri non diffiteor. Negari enim non potest in tota illa disputatione etsi non indocte scripta, tamen aliquammulta inesse quæ Straboni sunt dissimillima. Neque tamen eo vocis χωρογραφία usum retulerim in postrema parte, quæ mihi in hanc sententiam accipienda videbatur, ut dicat scriptor dubitationes et ἀπορίας de Pylo se soluturum, ubi antea paucis locorum inter utrumque Pylum sitorum enarrationem absolvisset. At maximam νοθείας suspicionem movet mira ista Sotadis citatio, hominis prorsus ignoti, quem, si conjecturæ locus est, grammaticum Byzantinum fuisse crediderim, cujus ex scholiis Homericis quidquid hic sapientiæ expromitur fluxisse crediderim. Ac fortasse is idem est Sotades quem de Planetarum nominibus exposuisse auctor est Joannes Malala Chron. 2, p. 25. » MEINEKIUS. ‖ 21. πορεύσεσθαι Cor., Mein., recte; εἰς τοὔπισθεν *no*. ‖ 40. δὲ] δὲ [καὶ] Cor.; Παρωρεᾶται e Casaub. conj. Tzsch., coll. Herodot. 4, 148, Παρωνάται *Acgh*, Παρονάται *Bkno*. ‖ 41. Λέπριον *Acgh*. ‖ 42. πλησίον] μέχρι *Bl* Pletho. ‖ 46. Post γένεσιν Pletho addit μυθεύουσιν. Ac sane ejusmodi verbum excidisse videtur. ‖ 47. Ἰωναῖον ad Νύμφας Ἰωνιάδας referendum, de quibus v. p. 306, 35 et Athenæus 15 p. 681, 683. Cf. not. ad Dion. Per. v. 416; Διωναῖον conj. Xyl.; Ἐνδυμιωναῖον conj. Tzsch., rec. Cor. ‖ Εὐρυκύδειον Tzsch., Εὐρυκύδιον *A*. Cor., Εὐρυκίδιον *bno*. Post hanc vocem nonnulla excidisse putat Meineke. ‖ 50. τάχα δὲ καὶ τῆς *no*, editt. ante Kr.

P. 298, 2. Μινύειος ἐκδίδωσιν, οὗ *Bl*, editt. ante Kr. ‖ 7. τιφῶδες e Casaub. conj. Cor.; τειφώδης *Acg*, τυφώδης *Bl* Ald. ‖ 10. ὀσμὴν e Casaub. conj. Cor.; ὀχθὴν codd. « Hoc fere loco in marg. *A* pr. m. addita sunt hæc : νῦν τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου μοναστήριον τοῦτό φασιν, quæ quo spectent dici nequit. Eadem leguntur in *g*. » KRAMER. ‖ 18. Ἀνίγρου *B* m. sec. et Pletho; ἄντρου codd. ‖ 20. Μινυήιον] Μιμνυήιον vel Μενυήιον conj. Cor. Quod reprehendens Meinekius : « Non adeo, inquit, scriptor hic nugabatur, ut tam falsis etymologiis indulgeret; necesse est latere talem nominis formam, quæ ad verbum in υω revocari potest. Fortasse igitur Ἐλινυήιον Strabo scripserat, ab ἐλινύω, quod cum grammatici fere per ὀκνεῖν vel ἀναπαύεσθαι interpretentur, scholiasta Hippocratis nuper a Darembergio editus p. 26 per σχολάζειν explicat et, quod maximi momenti est, diserto testimonio Eliensibus tanquam proprium assignat. » MEINEKIUS. Probabilior est Corayi conjectura, quam commendant etiam præcedentia verba μονὴν μᾶλλον ἢ ῥύσιν, quibus ad etymon vocis alludi videtur. ‖ 22. Μινυήιον] Μιντήιον *Agh*, Μεντήιον *i*, Μιντήριον *c* (?) *bkno*; em. Cor. ‖ 27. Ὑπαισίᾳ] Ὑπάνᾳ conj. Cas., Ὑπανίᾳ Tzsch.; quum infra p. 299, 15 memoretur τὸ πεδίον τὸ Αἰπάσιον Lepreo propinquum, nostro loco Αἰπασίᾳ legendum conjecit Palmerius l. l. p. 306, quod probant Groskurdius, Kramerus, et recepit Meinekius. Sed Αἰπάσιον et Ὑπαισία nomina ad eundem locum pertinere minime liquere recte censet Curtius *Pelop.* t. 2, p. 117 Ni fallor, pro Ὑπαισία lenissima correctione legendum est Ὑπαι[π]είᾳ. Ab oriente Arenes in alto montis jugo sita erat Αἰπυ (*summis ingestum montibus Æpy*. Stat. Theb. 4, 180) s. Αἴπιον (Ptol.) s. Ἤπειον (Xen.), de eoque jugo versus meridiem defluebat Anigrus seu Minyeus fl. Regio his montibus subjecta dicta fuerit Ὑπαιπεία. Similiter Lydiæ urbs Ὕπαιπα dicebatur, utpote κτισθεῖσα ὑπὸ τὸ παρακείμενον ὄρος, ὑπὸ τὸ Αἶπος (St. Byz.). In tabula Hypæpeam regionem ad borealem montium tractum notavi; sed ponenda potius fuerit ad latus meridionale, adeo ut ἡ Ὑπαιπεία aut non diversa sit a Παρωρείᾳ, (cf. p. 297, 40), aut partem ejus constituerit. ‖ 31. μεταξὺ Κυρηναίας] v. not. ad p. 48, 11. Articulum τῆς ante Κρήτης om. *Bl* Cor. ‖ 34. ἀπέδειξαν Mein.; ἐπίδειξαν codd. ‖ 37. αἱ inseruit Cor.; deinde cum Meinekio pro Ἀχαιαί legi velim Χααῖαι (hod. *Kaiaffa*), adeo ut petræ istæ sic dictæ fuerint a Chaa oppido (p. 299, 15). Ceterum verba Μεταξὺ Ἀχαιαὶ om. *ls*. « In *B* autem quum primum omissa fuissent, quæ inde a Μεταξὺ usque ad verba καθάπερ καὶ (p. 299, 35) leguntur, totaque fere pagina vacua relicta esset, sec. m. postea quæ deerant addita sunt, multis tamen audacissime mutatis. Jam hoc ipso loco habentur ibi hæc : μεταξὺ δ' Ἀνίγρου καὶ τοῦ ὄρους, ἀφ' οὗ Ἰαρδάνης ῥεῖ, λειμὼν δείκνυται καὶ τάφος ἐπιφανὴς καὶ Ἀχαιαὶ πέτραι ἀπότομοι κτλ. Eadem exstant in *ktu*, Guar., editt. usque ad Corayum, qui confundendis veris falsisque novam effinxit scripturam hanc : Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἀνίγρου καὶ τοῦ ὄρους, ἐξ οὗ ῥεῖ ὁ Ἰαρδάνης, λειμὼν δείκνυται. Καὶ ἠρίον ἐπιφανές, καὶ [αἱ] Ἀχαιαί· εἰσὶ δὲ πέτραι κτλ. » KRAM. ‖ 42. Post θέσιν in *bku* et Guarin. adduntur : ὅτι ἐν ἀφανεῖ κεῖται. In *ls* post θέσιν pergitur : φησὶ γὰρ αὐτὴν ἐκ θαλάσσης μὴ ὁρᾶσθαι· καὶ πεδίον κτλ. ‖ 43. Post θαλάττῃ *bku* et Ald. ita habent : τούτῳ δὲ κορυφὴ ὑψηλὴ ἐπιπροσθεῖ τὸ Σαμικόν· οὕτω γὰρ νῦν καλεῖται, ὅπου ἡ Σάμος ἦν, ὥστε ἐκ θαλάττης μὴ ὁρᾶσθαι, ἐνταῦθα δὲ πεδίον ἐστὶ Σαμικὸν ὀνομαζόμενον· ἐξ οὗ δὴ καὶ μᾶλλον τεκμαίροιτο ἄν τις (μάλιστα ἄν τις τεκμαίροιτο Ald.) πόλιν ὑπάρξαι ποτὲ Σάμον. ‖ 44. ἐπίπροσθεν Coray.; περίπροσθεν *Acghino*. ‖ 48. Ῥαζίνη Mein.; εἰς ejiciendum esse monuit Tzsch.; ποιῆσαι] τὸ ποίημα γεγραφέναι *bku*, Guar., Ald. ‖ 49. Leg. λίγει'; λιγεῖα codd.; deinde Ἐρατώ, νόμους Mein.; ἐρατῶν ὕμνους codd.

P. 299, 1. τῷ corrosum in *A* neque sec. m. restitutum; lacuna in *gc*, ita tamen ut in *c* legatur σὺν δ' αὐτῷ; οὐ δ' αὐτῷ *hi*. ‖ 2. « Syllabæ τὸν ἀδ cum membrana deletæ, neque sec. manu restitutæ sunt in *A* : inde τὸν om. *cg* spatio vacuo relicto; etiam in *h* spatium vacuum relictum, quod voce φησι explevit manus recentior, deinde habet τὸν ἀδελφόν : inde φησὶ τὸν ἀδελφὸν *i*, ὄντα ἀδελφὸν *bknou*, Guar., editt. » KRAMER. ‖ 6. Λεπρίου *Abcg hi*. ‖ 7. τὸν Μεσσηνιακὸν Cor. ‖ 19. « ἠβῶμ ... καὶ Νέδα om. *blsu*, ac pro illis verbo γράφειν subjiciuntur alia : ἀντὶ τοῦ Φειᾶς παρ' τείχεσι Χάας παρ' τείχεσιν in *ls*, ἀντὶ τοῦ Φειᾶς Χάας παρ' τείχεσιν in *bu*, sed in *b* versus Homerici in margine additi, deinde etiam reliqua inde a τῷ γὰρ τάφῳ ... Νέδα. Hæc in ordinem recepta sunt in *kgt*, præterea οὐ Κελάδοντι οὐδὲ Φειᾶς inter versus inserta sunt in *k*, in margine addita in *q* : inde οὐ Κελάδοντι οὐδὲ Φειᾶς ἀντὶ τοῦ Φειᾶς Χάας παρ' τείχεσι Ald. » KRAM. ‖ 19. Κελάδοντι] Ἀκίδωνι aut Ἀκίδοντι leg. esse patet; Ἀκίδωνα dedit Cor., quum sic infra legatur; Ἀκίδοντι, utpote ad tradita propius accedens, scripsit Meinekius. ‖ 20. Post Ἀρκάδες margo *q* sec. m. addit ἐγχεσίμωροι. ‖ 21. Χάας Casaub.; Φειᾶς codd. ‖ 25. Κυπαρισσία Tzsch.; Κυπαρισῖνα *Ag*, Κυπαρισσίνα *bhkno*. Ceterum Cyparissiam hanc fortasse ab ea quam novimus in Messeniaca ora diversam esse putat Curtius *Pelop.* 2, p. 199. Mihi Strabo confundere videtur Triphyliam ad Nedam usque pertinentem cum Nestorea Triphylia quæ etiam Messeniæ partem complectebatur. ‖ 31. Ante καθ' ὃ excidisse καὶ ἐκδίδωσι probabiliter censent Cor., Grosk., Kr. ‖ Κυπαρισσεῦσι] Fort. leg. Κυπαρισσιεῦσι, quod dederunt Cor. et Mein. Cf. supra not. ad 296, 34.

42. Ἔρανα] Ἔρανα codd., em. Xyl.; Ἔραννα St. Byz. v. Κυπαρισσία, quod malim etiam in Strabone. || 43. Decem fere literæ in *A* deletæ; καὶ ἡ ἄκρα recte, ut videtur, supplet Grosk. In *Bkno* legitur : ἔστι δὲ καὶ Πλαταμ. || 45. ἑκατὸν εἰσι στάδιοι] ἑκατὸν εἰκοσίν εἰσι στάδιοι *no* (?), στάδιοι εἴκοσι καὶ ἑκατὸν *k*, στάδιοι ἑκατὸν εἴκοσι *t* editt. ante Kr. || 45. καὶ νησίον] κενήριον codd.; em. Curtius.

P. 300, 1. συγκρούειν] συγκρίνειν editt. ante Kr. inde a Xyl. || 19. μὲν delendum videtur Meinekio. || 21. Μαργάλαι] Μαργάναι sec. Diodor. 15, 77, quod apud Strabonem quoque reponendum esse censet Wesselingius. Idem oppidum Μάργαια vocatur in nostris Steph. Byz. codd. || Ἀμφιδολίας] Ἀμφιπολίας *Abcghnio*, Ἀμφιπόλεως *k* Ald.; e Wesselingii (ad Diodor. 15, 77) conj. em. Tzsch. || 24. φυσικῶς abesse velit Mein. || 22. αὕτη ἡ] ἡ αὐτὴ codd.; em. Cor. || 34. πυμάτη] νεάτη ex Il. λ, 712 Cor. || 35. πρότερον] προτέραν *Acghino* || 36. ἦν [ἡ] Μακ. Cor. || 38. ὁμωνύμως] ὁμώνυμος *B*; ὁμώνυμος μέν, ὅμως δὲ νῦν aut ὁμωνύμως μὲν οὖν ἦν, ὅμως δὲ νῦν conj. Corayus; οὐχ ὁμώνυμος μὲν οὖν κτλ. conj. Kramerus; ὁμώνυμος μὲν οὔ, ὁμοίως δὲ νῦν dedit Meinekius. Quorum nihil satisfacit. Legendum censeo : Ἄλλη δ' ἐστὶν ἡ Μεσσηνιακὴ Κυπαρισσία, ὁμωνύμως μὲν οὔ, ὁμοίως δὲ [λεγομένη· τό γε vel τὸ δὲ] νῦν κἀκείνη (sc. ὁ Κυπαρισσήεις τῆς Μακιστίας ad cognominem fluvium sita) λέγεται Κυπαρισσία ἑνικῶς καὶ θηλυκῶς, ὁ δὲ ποταμὸς Κυπαρισσήεις. Ceterum hæc distinctio inter Cyparissiam Messeniacam et Cyparissiam in Macistia transnedana (quæ erat Messeniæ) sitam, ex eadem confusione fluxerit, de qua supra ad p. 299, 25 monui. || 46. Πτελεάσιμον] « Nomen hoc corruptum esse vidit Lobekius Pathol. p. 164, cui Πτελεατικόν vel Πτελεάσιον scribendum videtur, quorum alterum verum puto, nisi forte locus ab declivitate Πτελέα σιμόν appellatus fuit, ut Πτελέα sit genitivus a Πτελέας » Meinek. Vind. p. 111. In edit. Strab. Mein. dedit Πτελεάσιον. Conjicerem Πτελε[οῦ] λειμών, nisi δρυμῶδες vox obstare videretur. || 50. Ἡλείας] Ἐλείας em. Cor. || 52. Post πεδίον Groskurdius οἱ δὲ καὶ πόλιν, Meinekius οἱ δὲ πολείδιον supplent; Corayus vero πεδίον mutat in πόλιν.

P. 301, 2. Ὄλουριν] sic etiam Eustathius ad Il. β, 594; Ὄλουρον editt. ante Kr. inde a Xyl. || 19. ἐπὶ ξενίᾳ Eustath ad. Il. β, 591. || 21. τὴν suppl. editt. || 23. ὅρμον [ὁδόν] Cor. || 26. δύσετο] δύετο *Aghino* Mein. || 38. νώτου Cor.; νότου codd. || 43. εἰ γοῦν] εἶτ' οὖν *Acghino* Cor.; Ἠλιακὸν] Ἠλειακὸν *Bl* et similiter in sqq. || 46. ἐπιβαλεῖν. *Bkl*, editt. ante Kr.

P. 302, 3. πλέονος] πλείονος *Bkl*, || 5. παραπλ. *B*; περίπλους *A*, *B* sec. m., *cghinoqtu* Ald. Literæ πα in *A* erasæ. || 6. ἀδόξων [τόπων καὶ] ποταμῶν Cor., recte. || 15. ὅτι] ἔτι *Achino*. || 16. δὴ] δὲ mavult Kr. || 21. οἷόν τ' ἦν *kno*. || 30. γενομένης] γεγενημένης *no* Ald. || 32. γενομένης inclusit Cor. || 38. Μινυήιον] Μινύειον *l*, Μινύηον *hi*, Μινήιον *c*. || 52. ὑπὸ τοῦ] ὑφ' *Bkl*, editt. ante Kr.

P. 303, 1. ἔμελλον *no* (?) editt. ante Kr. || 12. ὑπῆρχε codd., ἐπῆρχε em. Cor. || 19. δὴ incl. Cor. || 22. Βουπράσιον *no*. || 25. χρεωκοποῦντες *Bkl*, editt. ante Kr. || 41. Νέδωνος;] Μέδ. codd.; em. Casaub. || 45. καὶ πάνθ' *Bl* editt. ante Kr.; ἄλλας pro πάνθ' legendum suspicatur Kr.; πάνθ' ὑπ' ἐκ. ποιῶν [ἀλλότρια] Grosk.; asteriscum voci πάνθ' apposuit Mein.; vocem ποιῶν om. Pletho.

P. 304, 10. Χαρμίδου] sic Epit.; Χαρμίνου codd. || 11. ὡς] ὅτι *Acghino*. || 13. καθήμενον [μὲν] ποιησ. Cor. || 18. Πάνεινος] Πάνδεινος *Acghil* et pr. m. *B*; Πάνδαινος *k*, Pleth., Ald. || 19. τε om. Cor. || 23. δὲ καὶ τοῦ Φ. *c*, Cor. || 24. μέλλει *Bchiklno* Ald. || 30-39. εἰρῆσθαι ... δείξας recte suspectavit Kr., ej. Mein. || 31. ὅτι om. Cor. || 34. ἔφη μὲν γάρ φησι *Acghi*, ἔφη γὰρ *Blk*, φησὶ γὰρ *no* Cor. || 35. σείσατο Epit. et sec. m. *A*, εἴσατο codd. || 36. ἐκείνη *Bkl* Ald.; ὅλης κινηθείσης *no* Cor. || 38. κομψῶς] κοσμίως Eustath. ad Il. α, 529. || 51. Πεισάτιδος *Ach*.

P. 305, 12. οὔτε] οὐδὲ Mein. || 23. μέγ' suppl. Cor. || 25. οὐ *Bl*, Eustath. ad Il, α, 698; οὖν *Acghino*. || 26. δὲ e Plethone additum. || 27. Πεισάται et lin. 30 Πεισάτιδος *Acgh*. || 37. μέχρι καὶ νῦν *Bcghiklmno* et sec. m. *A*. || 39. Λέπριον *cgh* et pr. m. *A*. || 40. κρατήσασι πολέμῳ] οὐ κοινωνήσασι τοῦ πολέμου Pletho, Cor., Grosk. Lepreatæ non solum bello contra Lacedæmonios abstinuerant, sed socii etiam se Lacedæmoniis adjunxerant. Pausanias 4, 15, 8 : Λακεδαιμονίοις δὲ ἦλθον συμμαχήσαντες Κορίνθιοι καὶ Λεπρεατῶν τινες κατ' ἔχθος τῶν Ἠλείων. Fort. igitur legendum est Λεπρεάταις συστρατεύσασιν [ἐν τῷ] πολέμῳ, vel tale quid. || 42. θ'] γ' Cor., Mein. Malim cum Casaub. delere καὶ quod est ante φόρους. || 44. πλεῖστον delendum esse censet Kr.; ej. Mein. || 50. διὰ ante τὸ ἱερὸν probabiliter addunt Cor. et Mein. || 53. πολλάκις νομίζουσι καὶ τάν. *n* editt. ante Kr.; legendum πολλὰ καινίζουσιν e conj. Casauboni, quam rec. Mein.; πολλὰ καινοτομοῦσιν conj. Grosk.; καινὰ νομίζουσιν conj. Kr.

P. 306, 2. Πεισάτιδος *Acgh*, et sic in sqq. || 4. ἐπὶ τὸ πολὺ *Bki* Ald., Cor. || ὁροῖν *Acghino* Mein. || 12. Βῖσσαν Epit.; Βῆσαν codd. || 13. Κικυσίου] Κυκισίου mgo *B*, Κικινυσίου *c*, Κυκησίου editt. ante Kr. || 25. καλεῖται ... Βαρνίχιος] Suspectarunt Bœckhius et Kr.; ej. Mein. « Videtur, Kramerus ait, nomen illud ex slavico quodam formatum, quod fuerit, ut Cybulskius slavici sermonis peritissimus me docuit, aut *warnitza* (fluvius verticosus) aut *wranitza* (fl. niger, aut *branitza* (fl. defendens) aut *barnitza* (fl. paludosus). » || 28-32. Verba τὸν δ' ἐν ... ἐκ Φαρσάλου recte, ut videtur, ejecit Meinekius. || 30. Ἐνισέα] sic etiam Eustathius ad Odyss. λ, 328, p. 1682, R; Ἐνιπέα habet Epit., atque sic vulgo et ipsi Straboni p. 370, 49. 371, 4 fluvium hunc vocari constat; nostro tamen loco de alia ejus nominis forma agi patet, quamquam eam non Ἐνισέα sed Ἐλισέα fuisse colligis ex Hesychio (Ἐλιπεύς· ὁ Ἐνιπεὺς ποταμός) et titulo Thessalico ap. Ussingum Inscr. gr. 2, 7 : ἐκ τοῦ Εὐρωποῦ ἐν τὸν Ἐλιπῆ, ἀπὸ τοῦ Ἐλιπέος ἐν τὸ νέμας. Ceterum glossator dicere debebat : ὃν ἀπὸ τῆς Ὄθρυος ῥέοντα δέχεται ὁ Ἀπιδανός, etc., quod ipsum reponi voluit Groskurdius. || 36. Ἰωνιάδων] Γωνιάδων *A* m. sec., et hinc *bchhikno* Ald. || 37. Ἄρπινα] Ἔπινα *ABchiklno*, Αἴπινα *A* m. sec.; em. Tzsch. || 38. Φηραίαν] Ἡραίαν legendum esse bene monuit Tzsch. Ad corruptam lectionem Φαραίαν (Achaiæ urbem) pertinet glossa : ὑπέρκειται δὲ etc. || 41. Κικυσίαν *n*, Κυκίσιον *b*, Κυκήσιον editt. ante Kr. || 43. ἐξελείφθη Mein.; ἐξηλείφθη codd. || 48. διὰ δὴ τοῦτο *no*, διὰ τοῦτο δὲ *Bkl*. || 51. Ἐρύμανθον] Ἀμάρυνθον codd.; em. Palmer. (Exercitt. ad auct. gr. p. 308.)

P. 307, 1. τῶν] ἕνεκα τῶν conj. Kr. || 26. Ἀχαιοί] Ἐπειοὶ conj. Kr. Vulgatam tuetur Curtius in *Ztschft f. Alterth.* 1852, N. 1. || 35. Ὀλυμπιακὸν *Bghiklno*, editt. ante Kr. || 43. Φειδώνεια *Bchkno* editt. ante Kr. || 48. Ὀλυμπιακὸν *kno*, editt. ante Kr. || 52. ἀναγράψαι] ἀνασχέσθαι Pletho.

P. 308, 3. ἦν ἐκεῖνοι *no* ex conj., ut videtur; literæ ἦν ἐκεῖ in *A* una cum membrana deletæ; ταύτην γὰρ οὗτοι in *i* et sec. m. in *h*. || χιλίων ... διακοσίων] Numerus hic quum falsissimus sit, Curtius *Pelop.* 2, p. 93 putat Strabonem Elidis paraplum confudisse cum oræ longitudine quæ est usque ad Acritam, Messeniæ promontorium. Immo pro χιλ ... σ' legendum est χο' (670) qui numerus recte habet

et cum ceteris Strabonis mensuris convenit. Eodem errore p. 312, 1 pro χο' codex m habet χιλίων ἑβδομήκοντα. || 31. Sex septemve literæ deletæ in A; Οἴτιλον supplendum esse recte monere videtur Kramerus, idque rec. Mein.; sec. man. in A supra τὸν δὲ scr. μὲν; inde τὸν μὲν καὶ, indicata lacuna, hion, et, missa lacuna, bcgqtu. || 32. Inclusa, quæ in A perierunt, suppl. Kr. || 35. καὶ ἡ Κυπαρισσία ej. Mein. et Curtius Pelop. t. 2, p. 199, n. 55. Exspectabas : μεθ' ἣν ἡ Κυπαρισσία καὶ τὸ Κορ., sed ita Strabonem scripsisse ob sequentia (lin. 43) non est probabile. Triphylia h. l. intelligenda videtur Nestorea illa quæ longe ultra Nedam fluvium pertinuit, adeo ut promontorium Triphyliæ et Messeniæ commune sit Ptolemæi Cyparissium prom. Itaque ad vocem ἄκρα quidam in margine notasse videtur ἡ Κυπαρισσία, quæ verba deinde, addito καὶ, in alienum locum transducta sunt. || 36. Αἰγαλέον] Αἰγάλεων mavult Mein. in Vind. p. 112. || 42. καὶ Στρατοκλ.] καὶ Σοφοκλέους e Palmerii conjectura Cor., coll. Thucyd. 4, 2; ἐπὶ Στρατοκλ. Wesseling. ad Diodor. 12, 60 et Mein. In A syllabæ τὸς καὶ Στρα deletæ, et m. sec. postea additæ sunt; fort. igitur pr. m. pro καὶ erat ἐπί. || 44. Decem fere literarum lacuna in A; καὶ ἡ [Πρωτὴ νῆσος] conj. Kr. Dein προκειμένη Cor. et Mein. || 48. αἱ delendum. || 49. Κυπαρισσῶν c; leg. videtur Κυπαρισσιέων, monente Kramero, idque dedit Mein.

P. 309, 1. « Hoc fere loco in margine n adnotata sunt hæc : Τόδε ἐγὼ Κυριακὸς εἰς Μεσσηνιακὴν Πύλον ἐπίγραμμα εὗρον (sequitur titulus, qui est in Bœckhii Corp. Inscr. n. 1323). Καὶ νυνὶ δὲ ταύτην ἠλαττωμένην Πύλον πόλιν Βαίτυλον καλοῦσιν. » KRAMER. || 14. Κιναίθιον] Κιναίδιον codd.; em. Xyl.; Καινήπολιν (voluit Καινόπολιν) conj. Falconer (cf. Procop. B. V. 1, p. 367, 10); Kramerus quoque Καίνην urbem, quam Ptolemæus dicit (3 15), codicis scripturæ subesse opinatur. Xylandri emendationem confirmat Dionysius Hal. Ant. Rom. 1, 50 : ἀπὸ δὲ Κυθήρων ποιουμένου τὸν πλοῦν οὐ πρόσω τῆς Πελοποννήσου τῶν ἑταίρων τινὰ τῶν Αἰνείου Κίναιθον ἐπὶ τῶν ἀκρωτηρίων ἑνὸς θάπτουσιν, ὃ νῦν Κιναίθιον καλεῖται. || 16. Οἴτυλος] ὁ Πύλος codd.; ὁ Οἴτυλος Pletho. || Βαίτυλος] Leg. vid. Βοίτυλος, ut Cor. in not. suspicatur, et sic Mein. scripsit; Βαίτυλος, conj. Kramer, quum sic scribatur in titulo modo laudato (Βίτυλα ap. Ptol.; Βίτυλο hodie). || 19. Γερηνίοις Acghinok. || 24. Θαλάμους] Θαλάμας Cor., Mein., probabiliter, quum sic apud ceteros oppidum vocetur. || 29. Leg. ἀγαγόμενος cum Cor. et Mein. || 29-31. Verba καὶ ἐν Ποιαέσσῃ ... καὶ Τράγιον Strabonis non videri esse censet Meinekius. || 29. Ποιηέσσῃ Bkno, || 31. Ποιήεσσαν bno. || 34. Πέλλανα Kramer., Πέλαννα A, Πέλανα Bl, editt. ante Kr. || 37. ἰόντων] ἰόντι Eustathius ad Il. 7, 152 p. 743 27 R., editt. ante Kr. || 39. Μεσσόλαν ch. (?), editt. ante Kr. inde a Casaubono. || 42. Φηραῖς BEl, editt. ante Kr. || 44. πόλις μία] πόλισμα Cor. || 46. Ἀσίνην e Breq. conj. Corayus; Ἀσίνης codd. et Eustath. l. l.; τὴν μεταξὺ [Μεθώνης καὶ Κορώνης] Ἀσίνην Groskurdius. || 48. ἧς [πλησίον] πρὸς Groskurd. || 51. Φαραὶ A m. pr., Φηραία A m. sec. BEcghil.

P. 310, 4. Ἔρανα] « Malim Ἔραννα. » Mein. || 5. Quinque fere literæ in A deletæ; καλεῖσθαι suppl. h man. sec. et i, εἶναι bno Ald. || 6. Φηρὰς editt. ante Kr.; deinde sex fere literæ in A deletæ, ἐν ἀριστερᾷ habent bno. || 9. Μακαρίας] Καμαρίας Bk. || 11. διακοσίους καὶ delenda, monente Palmerio l. l. p. 310. || 15. ὃν om. Bl, editt. ante Kr. Ut recte oratio procedat, ὡς, quod est ante προείπομεν, cum Kr. et Mein. ejiciendum puto. || 18. Decem fere literarum in A lacuna; χώρας habet margo in A agglutinata, nec non chi; ταύτης legitur in bghnoqt. || 19 et 20. In A lacuna decem, deinde altera lacuna duodecim fere literarum; η, quod Kr. dedit post Ῥίον, pro κ potius habendum esse videtur. Supplerunt et correxerunt viri docti :.. αὐτῷ, [εἰς δὲ τὰς ἄλλας] βασιλέας πέμψαι [εἰς sec. man. addidit n] Πύλον καὶ Ῥίον κ[αὶ Μεσόλαν καὶ] Ὑαμεῖτιν. V. Stephan. v. Μεσόλα et Ὑάμεια, Müller. Dor. 1. p. 95. In B hæc leguntur : ὥστε τὴν Στενύκλαρον ἐν τῷ μέσῳ οὖσαν βασίλειον ἐκείνῳ γενέσθαι· ἐντεῦθεν δὲ Ἰαμιτιν (sic) πέμψαι πρεσβευτὴν εἰς Πύλον καὶ Ῥίον τοὺς Μεσσηνίους ἅπαντας ἰσονόμους τοῖς Δωριεῦσι ποιήσοντα· ἀναξιοπαθούντων δὲ τῶν Δωριέων, μεταγνοὺς μητρόπολιν τὴν Στενύκλαρον ἀπέδειξε καὶ τοὺς Δωριέας εἰς τοῦτο ἤγαγεν. In margine autem legitur : Γράφε· μὲν ἐν τῷ μέσῳ τῆς χώρας ταύτης κειμένην ἀποδεῖξαι βασίλειον αὐτῷ τῆς βασιλείας, et deinde : Ἄλλως· μεταγνόντα μόνην τὴν Στενύκλαρον νομίσαι πόλιν· εἰς τοῦτο δὲ τοὺς Δωριέας συναγαγεῖν πάντας. || 29. Φάριος correct. in n, Φαληρεὺς codd. || 30. Δημήτριον Acghi; παρακελευόμενον ABcghikl; em. Xyl. || 32. Post ἀμφοῖν Xyl. et sqq. editt. addiderunt κρατήσας; Meinekius ἀμφοῖν mutat in κρατῶν. Cf. Polyb. 7, 11 : οὕτω γὰρ ἑκατέρων τῶν κεράτων κρατῶν μόνως ἂν ὑποχείριον ἔχοις τὸν βοῦν. || 36. Ῥωμαῖοι addidit Xyl. || 53. Verba καὶ Ἠλείους quæ codd. exhibent, in A sec. m. scripta sunt in lacuna totidem fere literarum; prima manu scriptum potius fuisse καὶ Ἀρκάδας probabiliter suspicatur Kramerus; idque reposuit Meinekius; καὶ Ἠλείοις [καὶ Ἀρκάδας] καὶ Π. dedit Corayus.

P. 311, 3. Post vocem Λακεδαιμονίους quædam excidisse patet; ἐλθὼν ἐξ Ἐρινεοῦ e Casaub. conj. suppl. Cor. et Mein. || 25. ἑκατόμβοια A m. pr. || 28. Μεσσ. Κόλ.] Μεσσηνιακὸς κόλπος ὁ τῆς νῦν Μάνης glossa in marg. A m sec. et in g. || 38. Ibi in marg. A m. sec. et in g legitur : τὸ τῶν μειλιγῶν (ἡμειλιγῶν g) ὄρος. || 49. ἄκραν διαρμά ἐστι τῆς Κυρηναίας πρὸς νότον codd.; ex Epit. em. Cor.

P. 312, 1. ἑξακόσιοι ἑδδ.] χιλίων ἑβδ. m, confusis χ et χιλίων. || 4. κατὰ] καὶ Cor., recte, ni fallor. || 9. ἐγγύτατα bno Ald.; ἐγγυτάτην conj. Grosk. || 10. « σταδίων πεντήκοντα, et σ pr. m. supra κ add., A; διακοσίων om. g; σν' b, διακοσίων καὶ πεντήκοντα k (sed priores duæ voces expunctæ videntur) et editt. At Groskurdius de distantia inter Tænarum et Corycum h. l. agi recte statuens, numerumque διακοσίων a Strabone profectum non esse suspicatus (id quod confirmari videtur ipsa codicis A scriptura, ex qua reliquæ omnes manarunt), ἑπτακοσίων valde probabiliter conjecit coll. p. 475 ed. Cas. (p. 408, 21 Did.) » KRAMER. Itaque ἑπτακοσίων pro διακ. scripsit Meinekius, haud recte. Verborum σταδίων Διακοσίων lenissima correctio offertur σταδίων [ἐν]νακοσίων. Porro quum a Creta ad Tænarum navigatio ducentis minimum stadiis longior sit quam ea quæ est ad Maleas : Strabo, quum hanc (quæ reapse est circiter 500 stadiorum) 700 stadiorum esse dicat p. 408, 21, illam jure suo dicere potuit stadiorum esse 950. || 12. Ἀμαθοῦς] Reponendum videtur Ψαμαθοῦς; nam sic urbs apud cett. nominatur; Γύθειον m. sec. A., recte. || 16. Ἀχραίων] Ἀκταίων ABEcghino, Ἀκριῶν Cor., ut supra. || 17. διακοσίων καὶ τεσσαράκοντα σταδίων] « Syllabæ σαράκοντα στα in A perierunt, sed sec. m. restitutæ sunt, simul tamen γρ. τεσσάρων itidem sec. m. additum : etenim quum is qui codicem illum resarsit, h. l. non inveniret in exemplo suo quod poneret, dubius hæsit quomodo lacunam compleret : inde δ' est in b, τεσσάρων in no Ald. Sed τεσσαράκοντα magis convenit et magnitudini lacunæ quæ est in A, et locorum distantiæ. » KRAMERUS. At 240 stadia in antecedentibus Strabo usque ad Gythium pertinere dixerat; quo demum pacto eundem stadiorum numerum denuo usque ad Eurotam pertinere dixerit? Nostro loco oræ longitudo

quæ est a Gythio ad Eurotam notanda erat; quæ quum sit fere 74 stadiorum, dubium non est quin pro CΔ' (204) legendum sit οδ' (74). In codice *A* fuerit διαx. τεσσαράκοντα, sed recte alter horum numerorum ex alio codice in τεσσάρων correctus est. || 28. Μεσσόαν... Θόρναχα om. *BElt* Pletho; in margine tamen habet *t* usque ad vocem τὸν; eadem sic in ordinem verborum recepit *q*, spatio vacuo post τὸν relicto. || 29. ἀλλὰ add. Cor. || [Θόρνα]κα. Inclusa, quæ in *A* perierunt, suppleta e conj. Mein.; Θρᾷκα (grammaticum) suppl. Kr. || 34. ἥρως] ἵππους ex Il. τ, 392 editt. ante Kr. inde a Xyl. || 32-47. Verba παραδείγμασι.. Σιμμίας a Strabone aliena esse censet Mein. || 42. ἧλον... ἧλ] ἥλιον... ἧλι Epit. Cf. Apollon. Dysc. de pronom. p. 372, Eusth. ad Il. ε, 416 p. 566, 35 R, Il. ξ, 266, p. 984, 22. || 45. τὸ ἔριον add. Cor. || 50. Quattuor fere literarum lacuna; οὐ suppl. *A* man. sec. in marg. agglutinato; quod hinc habent *cghino;* αἱ suppl. Cor., Mein.; αἱ ἄλλαι conj. Kr.

P. 313, 3-6. Verba καὶ Σοφοκλῆς...θεούς ej. Mein. || 16. λαιμενωι να (α ex parte deletum)....λίμενον *A*; perierunt quindecim fere literæ; pro λίμενον scriptum εὐλίμενον in *bno*. Müllerus (*Dor.* 1, p. 49) conj. : Λαὶ μὲν ὀ[χυρώματι, Ἐπιδαύρῳ (vel Γυθείῳ) δὲ ἐμπορίῳ διὰ τὸ εὐ]λίμενον. Quæ lacunæ spatium longe excedunt. Kramerus, neglectis literis ωι, conj. : Λαὶ μὲν να[υστάθμῳ διὰ τὸ εὐ]λίμενον, addens in ωι fort. latere ὡς. Nescio an in λαιμενωι conflata sit vera lectio Λαὶ μὲν cum corrupta ἀλιμένῳ. || 17. Αἶγυ] Αἶτυι codd.; em. O. Müller l. l. Inter πολι et γὰρ quindecim fere literæ in *A* absumptæ; super πολι sec. man. additæ literæ μι; unde πολεμι in *gi*, πολεμίους in *h*. Müllerus l. l. supplevit πολεμί[ους ἐπιτειχισμῷ· ταύτην] γὰρ; Kramerus : πολέ[μους· τοῖς πολεμίοις] γὰρ. Meinekius : πολέ[μους ὁρμητηρίῳ· καὶ] γάρ. || 18. Φαραίᾳ, Groskurd.; Φερία *bno*, Φεραίᾳ cett. codd.; Φάριδι conj. O Müller. Post δ quindecim fere literæ in *A* pessumdatæ. Müllerus l. l. conj.: δ' [εἰς συνόδους]; Kramerus : δ[ὲ φρουρίῳ, μάλιστα]; Meineke : δ' [ἀρχαίῳ, πλείστην]; Curtius *Pelop.* 2, p. 309 : δὲ [ταμιείῳ πλείστην]. Ex quibus πλείστην in nostra edit. addi velim. Quamquam totam rem in meris opinationibus repositam esse patet. || 19. ἐκτὸς Mein.; ἐντὸς codd. Sequitur post τ literam in *A* quindecim fere literarum lacuna, in qua quid scriptum fuerit sciri nequit. [Βοιαῖς δ' ἐμπορίῳ] proposuit Curtius. || 21. ἀρχείων] ἀρχῶν Cor. || 22. Verba καλεῖσθαι δὲ Εἵλωτας, quæ hoc loco ferri nequeunt, post v. Ἕλος (lin. 25) ponenda esse probabiliter censet Kramerus. || 50. καὶ ej. Cor. || 52. καὶ inclus. Cor.; ej. Mein.

P. 314, 16. ἀρχῇ] ταραχῇ Cor. || 18. ἀπεστερημένου ταύτην πᾶσαν Cor. || 29 sqq. Inclusa in *A* una cum membrana perierunt. || 34. ἀποδίδοται] ἀποδέδοται bene Cor., Mein. || 35. Quum tredecim fere literæ exciderint, Meinekius supplendum proponit : ἐκπεσόν[τα διὰ φόνον τῆς] οἰκίας. || 37. ἐκβαλούσης malim cum Cor. et Mein. || 45. πολεμίοις *m*, ut vid., et correct. *n;* πολέμοις cett. codd. || 48. μυρίοισι νάμασι e conj. Cas. et Valckenarii (ad Eur. Phœn. 248) Tzsch.; μυρίοισιν ἄρμασι *A*, μυρίοις ἄρμασι *B*. || 49. ποίμναισιν e conj. Valckenarii Tzsch.; ποιμέσιν codd. Deinde εὐβοτάτην, codd.; em. Cor. || 53. γαίας Mein.; φαύλου Casaub.; φύλου *ABl*, φύλον *cg*, φῦλον *no*, οἴλου et supr. αλου *h*, ἥλου *i*.

P. 315, 2. μείζονα codd. || 8. ἐπιθαλαττίας *Bl;* fort. ἐπιθαλαττιδίας leg. esse putat Mein. || 11. πρόσω δὲ] Hæc sana esse non videntur; διὰκ δὲ βάντι conj. Mein. || 12. κάθηται] καλεῖται Mein. || 13. ὁμορεῖ *no;* in *A* ὁμο literæ perierunt, uti σὸς literæ in lin. 14. || οὐδὲ in codd. omissum addidit Casaub. || 16. Inclusa exciderunt in *A;* διὰ μέσον ῥεῖ *ghi*. || 17. Quinque vel sex literæ in *A* absumptæ; καλουμένην habent *bknoqt*. || 18. Sex fere literæ desunt in *A;* διαβάντι δὲ τὸν *i;* γὰρ pro δὲ dedit Kr. In *bknoqt* legitur διαβᾶσι δὲ τὸν. || 19. Ante ων sex fere literæ desunt; εἶτ' ἡ τῶν Φηρῶν ἐπαρχία ἅπασα etc. sec. m. in *oqt;* τῶν [Ἐπει]ῶν conj. Kr.; τῶν [Καυκώ]νων Curtius; τῶν [Λεπρεατ]ῶν Mein. || Μεσσαίων] *Messeniorum* Guarinus, Μεσσηνίων Grosk.; Μινυῶν Kr. et Curtius; Μακιστίων Mein. || 20. Desunt sex fere literæ in *A;* εἶθ' ἑξῆς ἡ Πισᾶτις *hi*. || 21. Lacuna expleta in *h*. || 27. ὁ καιέτας] καιάσας Ald. || 32. κορυφήν τινα *Bl*. Ald. || 40. Inclusa interciderunt in *A*. || 42. καλὰ] δῶρα ex Odyss. φ, 13 Coray. || 44. ἐπενέγκῃ Cor.; ἐπήνεγκε codd. || 46. Ὀρσιλόχοιο *B* ex correct., uti nos legimus in Odyss.; Ὀρτιλ. habet etiam Eustath. ad Odyss. l. l. et Pausan. 4, 1, 3. 30, 2. || 47. τῆς Φήρης ej. Mein.; recte. Dein : ἡ μέρος ἦν τῆς Μεσσηνίας margo *n*, Cor. || 49. ξεῖνος Xyl., κοινῶς codd.

P. 316, 14. οὐδὲ Kr. addit e Plethone; μὴ οὔσης] μηνυούσης *Agh;* μηδ' οὔσης *A* m. sec. et *Blno* Cor. || 16. Sex fere literarum lacuna in *A;* δοκεῖ γὰρ συμπίπτειν *bno;* pro γὰρ Kr. et Mein. malunt δέ. || 17. Octo fere literæ in *A* exciderunt; αὐ[τὸν χρῆσθαι] conj. Kr. || 18. Octo fere literæ in *A* exciderunt. ἐξουσίᾳ habent *bno*. Dein pro τιον editt. exhibebant ἐναντίον; Kramerus leg. βέλτιον. quod rec. Mein. || 19. Circiter octo litt. in *A* lacuna; καὶ Πύλου suppl. *bno*. || 20. Ejusdem spatii lacuna, expleta in *bno*. || 21. « Inter στρα et λέας duodecim fere literæ interciderunt in *A*, sed μετὰ δὲ Μα sec. m. additum. Inde post στρα spatium vacuum relictum in *ch*. Ceterum ultima hæc sana esse non videntur, ac si βέλτιον supra scriptum fuerat, ἡ μηδὲν seu ἡ μὴ hic fortasse legendum fuerit. Sed hæc omnia incertissima. » Kramer. Quo pacto Kramerianis supplementis locus sanetur et probabilis aliqua emergat sententia, ego non assequor. Locum jam corruptum fuisse in codice A lacunis nondum mutilo, suspicor. Groskurdius ingenio indulgens sensum loco restituere tentavit ita : [Ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς Λακεδαίμονος ἐπίθετον, ἡ κοίλη, οὐκ ἐᾷ τὴν χώραν δέχεσθαι·] δοκεῖ γὰρ συμπίπτειν τοῦτο τὸ [τῆς πόλεως] τοῖς τῆς χώρας ἐπιθέτοις ἀν[οικείως], εἰ μὴ, νὴ Δία, ποιητικῇ τις τοῦτο συγχωρήσει ἐξουσίᾳ· [ὅτι δὲ, καθάπερ προείρηται, ἡ Μεσσήνη τότε μέρος ἦν τῆς Λακωνικῆς καὶ τεταγμένη ὑπὸ Μενελάῳ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ δεῖ τεκμαίρεσθαι]· ἐναντίον γὰρ τὴν Μεσσήνην [κοινωνοῦσαν τῆς στρατείας μήτε] μετὰ τῆς Λακωνικῆς ἡ Πύλου τῆς ὑπὸ τῷ Νέστορι, μήτε δὴ καθ' αὑτὴν τάττεσθαι ἐν τῷ Καταλόγῳ [ὡς] μηδὲν κοινωνοῦσαν τῆς στρατείας.

P. 317, 10. Decem fere literæ in *A* exciderunt; lacunam explev. Kr.; supra ἥρου sec. m. scripsit νου; unde καὶ... νου in *cghi;* καὶ τοῦτον (τοῦτο Ald.) τοῦ τόπου habent *bknot* Ald.; καὶ γὰρ τοῦτον τοῦ ποιητοῦ dedit Cor. || 11. Duodecim fere literæ in *A* absumtæ; οὐ παροπτέος ἐνέφηνεν suppl. *bknot*. || 12. Ἀσίνης] « Oppidi nomen quum ex parte interciderit in *A*, syllabæ ανῆς modo supersunt a pr. m.; inde Ἀσιάνης sec. m. in scheda agglutinata, quæ simul γρ. ἀπὸ Ἀσίνης add. in margine; Ἀσιανῆς est etiam in *h*. » Kramer. Ego literas ανῆς, quæ in *A* leguntur, infelici conjectura in Ἀσιακῆς (quod nihili est) et deinde in Ἀσίνης mutatas esse censeo. Nam Asine oppidum (ad hod. *Tolon* portum) a Nauplia nonnisi 50 stadia, si juxta oram processeris, distabat (Cf. Strabo p. 320, 50 : Ἔστιν αὐτὴ, sc. Asine, κώμη τῆς Ἀργείας πλησίον Ναυπλίας), adeoque ad intimum sinum Argolicum erat positum. Quo igitur pacto Strabo dicere potuit ab Asine initium esse sinus Hermionici? Porro quum Strabo dicat : εἶτ' (post Naupliam) ἄλλα χωρία καὶ ἐφεξῆς ὁ Ἑρμιονικὸς κόλπος, num probabile est ista ἄλλα χωρία in brevissimo paucorum stadiorum spa-

ciunt versus choliambicos, monente Meinekio. || 46. μέντοι] μὲν τὸ codd.; em. Cor., qui deinde addidit καί. || 49. τε quod om. *E*, ejiciendum, monente Kr.

P. 326, 7. δεκτέον] λεκτέον codd.; em. Casaub. || 8. φρέατα] « An φλεβία? » MEIN. || 10. φασι] φησι *Bl.* || 15. ὑποπεσοῦσαν] ὑποῦσαν bene Cor. et Mein. || 16. λευκολίθῳ *aghno*, λευκολίθου *c* Cor.; λευκῶν λίθων Mein., addens fort. præstare λευκοῦ λίθου. || 17. Παρνασὸς *aBh*, Tzsch., Cor. || 19. Κρισσαῖος codd. || 21. τῆς Βοιωτίας Mein. || 23. Post vocem δὲ, quam om. *gh*, nonnulla excidisse apparet; καὶ Σικυωνίας πρὸς ἑσπέραν· ὑπέρκειται δὲ etc. Tzsch., Cor.; Σικ. πρὸς ἑσπέραν, [πρὸς ἕω] δὲ ὑπέρκ. Groskurd., quæ non satisfacere recte monet Kr. 25. ἀπὸ τῆς] καὶ τῆς Pletho, Cor. || 33. περὶ] παρὰ *acgh* Cor.; ἐπὶ conj. Kr., recte. || 39. τῶν Παγῶν *E*. || 40. Ὀλμίαι *agh*. || 43. δὲ om. codd. || 44. Κρομυωνία *BElg* et similiter lin. 49 et 51.

P. 327, 1. ἐν ᾗ [τὸ] τοῦ Cor. || 8. Ἀσίας] Ἀσέας suspicatur Cor. || 10. Κορίνθιος *Bgk*, Eustath. ad Il. β, 607 p. 301, 39. Idem supra Κόρινθος notatur in *ac*. || 24. ἐγένετο *klno* et *B* m. sec., editt.; pluralem tuetur Kr. || ἐν ἄλλοις] « Fort. « εἰς ἄλλους. » *Mein.* || 37. ἑωράκαμεν *no*. || 40. ἀφῖκται Cor.

P. 328, 1. τορεύματα *acgh*; παμπλήθη *i*; ὀστράκινα τορεύματα παμπλήθη Cor. Vocem τορευμάτων glossam fuisse explicandum χαλκωμάτων, suspicatur Kr.; asterisco locum notat Mein. Ni fallor, legendum est τροχηλάτων. || 9. κατωρθωμένων Cor., Mein. || 16. πάντες] « An παίζοντες? » Mein.; ἐπάντη καὶ ὀφρ.? || 22. Εὐφρόνιος] Εὐφορίων apud Hephæstion. De metr. 15, 59, adeo ut alterutro loco corrigendum sit; Εὐφορίων ap. Strab. scripsit Mein. || 26 et 28. Κηλ.] Κοιλ. Ald. || 29. διαρρέων τὴν Σικυωνίαν Grosk., præstat παραρρ. τὴν Σικυῶνα, e conj. Corayi. || 40. Αἰγιαλεῖς Mein.; deinde Cas. conj. leg. ἀνῴκισεν ... Δημήτριος.

P. 329, 6. τῶν μετ.] τὴν μ. *ino* Cor. || 10. Παρνασσὸν *E*, Παρνασὸν cett. codd. || 13. Τρικόρινθον *h*, Τρικόρυνθον Mein. || 26. Αἰγιαλείας *Bk*. || 28. μετὰ] κατὰ *k*. || 44. Ὠγύγου, et supr. λυ, *ah*; Ὠγυγούλου *c*, Ὠγυγουλοι *g*, Ὀγυγούλου *l*; Ὠγύλου *n*, sed γ supra λ add. m. sec.

P. 330, 1. συνιοῦσαι *no* Cor., recte. || 3 τινὰς] τὰς λοιπὰς Pletho. || 4. συνελθ.] συνεστώσης conj. Curtius *Pel.* 1, p. 451. || 7. ὃ] ὃν velim. cum Grosk. et Mein. || 8. οἱ [ἐν Ἀσίᾳ] Ἴωνες conj. Grosk. || 18. βασιλέα ante καθιστᾶσιν add. *Bkgt*. || 29. ἑστήκει] « Fort. ἑστήκεν vel ἑστήκοι. » *Mein.* || 44. Verba Ἡσίοδος ... Θετταλικῆς ejicienda videntur Meinekio. || 46. δὴ [καὶ πέντε] ἔτη, e Casaub. conj. Cor., coll. Polyb. 2, 43. || 49. Ἀρνάριον] Αἰνάριον p. 332, 26.; Ὁμάριον Cor., Ἀμάριον e Welckeri (Cycl. 1, p. 128) et Kr. conj. Mein.

P. 331, 2. Lacunam notarunt Kr. et Mein. Post ἐλευθερωθέντας in *agchikn* et in editt. legitur : καὶ μετ' ὀλίγα vel ὀλίγον (sc. Strabon dicit); quæ sunt breviatoris. || 4. Ἑρμιὼν] Ἑρμιόνη Pletho, Cor.; Ἑρμιώνην inter versus add. *n*. || 4. Μεγαλόπολις *Bl*. || 5. προσετέθησαν *o* Cor. || 13. εἶτα ... γνωρίζεσθαι ej. Mein. || 24. Πεῖρος add. et deinde Μέλας tanquam ex antecc. μέγας ortum om. e Casaub. conj. Corayus, recte probante Kramero. Curtius *Pelop.* 1, p. 428. vulgatam tueri velit coll. Dionys. Per. 416 et Callimacho hymn. in Jov. 22, ubi Melas quidam inter Arcadiæ fluvios memoratur; at num Melas iste etiam ad Achaiam pertineat, non constat; contra liquet Strabonem ad verbum fere exscripsisse locum Herodoti 1, 145 : ... καὶ Ἑλίκη (ἐς τὴν κατέφυγον Ἴωνες ὑπὸ Ἀχαιῶν μάχῃ ἑσσωθέντες) καὶ Αἴγιον καὶ Ῥύπες καὶ Πατρέες καὶ Φαρέες καὶ Ὤλενος (ἐν ᾧ Πεῖρος ποταμὸς μέγας ἐστί) καὶ Δύμη etc. || 32. ὃ add. Kram.; ἀπέχει] ἀπέχον *B* (?) et editt. ante Kr. || 41. οἱ om. *aBghi*[…] 45. τε] δὲ codd.

P. 332, 4. καὶ] ἢ Cor. || 9. Αἰγίου] Αἰγαίου *cghi*, Αἰγ[…] *no* Cor., Αἰγίων *B*, ex correct. || 16. πόλιν] χώραν Pl[etho], idque res postulare videtur; quare rec. Tzsch., C[or.], Mein. || 23. Ὀλένου editt. ante Kr. || 24. Κεραύνια co[dd.]; em. Perizonius ad Ælian. V. H. 13, 6. || 26. Αἰνάρ[ιον] […] p. 330, 49. || 35. Φαρεῖς *no*, Tzsch., Cor., recte, ut v[…] verba καὶ Αἰσχύλος ... Ῥύπας et lin. 40. καὶ τὸ Ἀν[…]ριον recte ej. Mein.

P. 333, 9. Φαρεῖς Pletho. Tzsch. Cor. || Φαραῖται] Φαρ[…] ap. Pausan.; idque h. l. rec. Mein.; Φαραῖται e Step[h.] legi voluit Sylburg. || 14. χίλιοι [τριάκοντα] conj. C[or.], coll. p. 288, 50; rec. Mein. || 18. « Inde a τὴν γοῦν κα[…]τον prima manus denuo incipit in *A*; simul inde ab […] loco foliorum margines eo quo supra diximus, m[odo] lacerati sunt ac post resarti. » Kr. || 27. Μεγαλόπολις […] || 28. Μεγαλόπολις codd., sed λη supra λο pr. m. add. […] *A*. || 38. αὐτὴ] αὕτη Mein. || 40. Κύνηθα *Achino*. […] Ἀλαίας codd.; em. Cor. || 44. Decem fere litt. lacuna […] *A*; rec. m. insertum est κείμενον, quod habent etiam […] f. μέγιστον supplendum conj. Kr.

P. 334, 6. ἀπέρασιν] ἀπέχρυσιν *kno*, sec. m. *B*, Ald. […] πεντήκοντα] πέντε conj. Müller. *Dor.* 2, p. 439, pro-bante Groskurdio nec non Curtio (*Pelop.* p. 216) […] natum esse ex Δ' conj. Kramer. || 14. Ἀνίαν] Ἀροα[…] conj. Penzel et Grosk. || 16. ἠθμοὺς] ἰσθμοὺς Ac[…] ἰθμοὺς *m*; εἰσθμοὺς conj. Tzsch. ex Hesychio : εἰσθμο[ί], εἴσοδος ὕδατος στενή, ubi εἰσιθμὸς et similiter εἰσιθμο[ὺς] ap. Strab. leg. esse putat Dindorf. in St. *Thes.* s. v. 19. καὶ εἰς τὸν Ἀλ. editt. ante Kr. || 21. παρὰ *A*; περ[ὶ] cett. codd. || 22. ὑπὸ τὸ [Χάον] ὄρος conj. Mein. in Vind. p. 127, collato Pausan. Cor. 24, 7. || 51. κίσσον Kr. dedit ex Epit. || Ἀγραῖον] e Cor. conj. Kram. et Mein.; Ἀγαῖον *Abko* Epit., Αἰγαῖον editt. ante Kr. Servandum erat Ἀγαῖον, quod ex eodem Ephoro, quo Strabo utitur, habet etiam Nicolaus Dam. fr. 38 (F. H. t. 3, p. 376).

P. 335, 5. τὴν Μεγαρίδα] καὶ τῆς Μεγαρίδος τὸ πλέον Pletho. Post hæc verba ponenda sunt quæ leguntur lin. 7 et 8 ὥστε τὸν... Κορινθίων, monente Du Theilio. || 8. Novem fere litt. in *A* lacuna, quæ sec. manu non est expleta; τῶν Βοιωτῶν habet *h*, τῶν Μεγαρέων *gbkno*; articulum sustulit Kram. || 9. λεκτέον νῦν exhibent *cbhkno*; at in *A* lacunæ spatium tot literarum vix capax; quare λέγωμεν proposuit Kr., λεκτέον, misso νῦν, scripsit Mein. || 11. καὶ τὰ] ἐπὶ τὰ codd.; em. e conj. *Mein.* in Vind. p. 128. || 16. Quæ sequuntur per totum hunc locum lacunæ in *A* sec. manu non sunt expletæ; κοιλ. σφόδρα suppl. Grosk.; κοιλ. οὕτως Mein. || 18. Manca explevit Grosk. || 19. Lacuna 20 fere literarum. τεινόμενα ἐπὶ τὸν κόλπον suppl. Kr.; ποιοῦντα τὸν κόλπον τὸν suppl. Mein.; in quibus probamus τὸν articulum ante Ἑρμ., verum ποιοῦντα istud a re alienum fuerit; τῆς Μεγαρίδος ἐπὶ τὸν κόλπον suppl. Grosk. || 21. Supplevit Grosk. || 22. Suppl. Tzsch. Pro φήν sec. m. scriptum φθην; unde ἔφθην in *bcghino*. || 23. Lacuna expleta in *bno*. || 24. ποιεῖται τὴν suppl. Kr. || 25. Κρίσσαν κα[ὶ] Grosk.; αὐτὸν mavult Kram., quum sex fere literæ in *A* excidisse videantur. || 26. Κρισσαίαν suppl. Grosk.; ταύτῃ proposuit Kramerus. Ceterum Meinekius totum hunc locum ita efformavit : νομίζει δ' οὐδ' ἂν κ[οιλαίνεσθαι οὕτως] τὴν ᾐόνα τὴν ἀπὸ Σουνίου μέχρι [τοῦ Ἰσθμοῦ ὥστε μεγάλην] ἔχειν ἐπιστροφήν, εἰ μὴ προσῆν τῇ [ᾐόνι ταύτῃ καὶ] τὰ συνεχῆ τῷ Ἰσθμῷ χωρία τὰ [ποιοῦντα τὸν κόλπον τὸν] Ἑρμιονικὸν καὶ τὴν Ἀκτήν· ὡς δ' αὔ[τως οὐδ' ἂν τὴν ἀπὸ τῶν Κεραυν]ίων ἐπὶ τὸν Κορινθιακὸν κόλπον ἔχειν τινὰ τοσαύ[την ἐπιστρο]φὴν ὥστε κοιλαίνεσθαι κολποειδῶς καθ' αὑ[τήν, εἰ μὴ τὸ] Ῥίον καὶ τὸ Ἀντίῤῥιον

συναγόμενα εἰς στενὸν [ἐποίει τὴν] ἔμφασιν ταύτην· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ περι[έχοντα] τὸν μυχόν, εἰς ἃ καταλήγειν συμβαίνει τὴν [ταύτῃ] θάλατταν. || 32. ἐπὶ μικρὸν] ἐπίμικτον codd.; e Casaub. conj. em. Cor. || 36. [τόσ]ον. Tres litt. in *A* exesæ; τοσοῦτον legitur in *hi*. || 37. Πηγὰς] Παγὰς Cor. || 40. δὲ add. Mein.

P. 336, 1. Ἀκτὴ] Leg. vid. aut Ἀττικὴ aut ἀκτὴ δ' ἐστὶν [ἡ Ἀττικὴ]: hoc dedit Mein. || 18. Lacunam sic explevit Grosk.; malim cum Meinekio: ἀναλα[βόντες τὰς χώρας ἀπὸ τῆς π]αραλίας. || 20. Ἀττικῆς] « Fort. ἀκτῆς. » *Mein.* || 21 et 26. Σκιρ. *E.* || 26. ὂν post ὑψηλόν add. Cor. et Mein. || 44. τούτους] αὐτοὺς *Bklno.* || 48. Ἰάονες] Ἴωνες codd.; em. Xyl. || 51. καὶ περὶ τῶν ὀρ. *Bok.*

P. 337, 8. διότι] ὅτι *Bkno.* || 18. [τῷ δὲ] Λύκῳ est in *acghino;* at superest in *A* litera α ante Λύκῳ; [εἶτ]α supplevit Mein. || 20. νέμων] Literæ μων in *A* sec. m. suppletæ sunt; νέμει Meinekius. Idem in Vindiciis p. 130 locum hunc a poeta fortasse ita scriptum fuisse putat:

ἐμοὶ μὲν ὥρισεν πατὴρ
ἀκτάς, ἀπελθεῖν τῆσδε γῆς [προσεσπέρους]
πρεσβεῖα νείμας, εἶτα [δευτέρῳ] Λύκῳ
τὸν ἀντίπλευρον κῆπον Εὐβοίας νέμειν.

21. ὅμαυλον *E;* ὅμαυδον, sec. m. supra scripto λον, *A;* ὅμαλον *Blkno* Ald.; ὁμαύλον *h*, ὕμαυδον *c*, ὅμορον *i*, ἀνώμαλον Tzsch., ὅμωρον Cor. || 35. παροξυνόντων *g* Cor., Mein. || 45. μέχρι καὶ νῦν *h* Cor. || 51. Ἐρετριακοὶ *kn* (?) editt. ante Kr.

P. 338, 1. Σκιρ. *E.* || 3. Decem fere literæ in *A* exciderunt; κατὰ Κρίσαν recens manus in *A* adscripsit, idque inde præbent *kno* et ex correct. *B;* in hoc pr. m. habes: διείργουσα δὲ τὴν Νισαίαν ἀπὸ τῆς Κρίσσης τῆς Ἀρχιονίδος καλουμένης. Mannertus (Geogr. t. 8, p. 153) suppleri voluit κατὰ Κρέουσαν, probantibus Du Theilio et Groskurdio; κατὰ τὰς Παγὰς suppl. Kram. || 9. καθάπερ... κεῖται πνοάς non esse Strabonis putat Mein. || 14. Σκειρὰς *A*. || 16. ἐπισκείρῳ *A*, ἐπισκίρῳ *gl*, ἐπισκίρωσιν *no*, ἐπισκίρωσις *o* m. sec.; ἔτι Σκίρα Cor. || 17. δὲ Cor.; δὴ codd. || 19. Εὐρυλόχου] Εὐρύκλου codd.; em. Tzsch. || 23. ὑπαρξ.] Leg. ἐπάρξαντας e conj. Cor. || 29. Σαλαμῖνι] Ἐλευσῖνι codd. Verba Βώκαρος.... καλούμενος non esse Strabonis suspicatur Mein.; certe verba ὁ νῦν Β. κ. glossatoris fuerint. || 36. ἄγειν] ἄγε *aEch;* ἄγε τρισκαίδεκα Eustath. ad Il. β, 557 p. 284, 41. || 41. αὐτοῖς] τούτῳ Pletho; αὐτῷ Grosk. || 47. Lacunam, quæ est in *A*, unus explevit *h*.

P. 339, 4. σκήψασθαι] χρήσασθαι *no.* || 5. αὐτοῖς ante οὕτως add. *Bk* (??), editt. ante Kr. || 6. ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας Ald.; δώδεκα ἄγε νέας Eust.; verba ἔκ τε Πολ. etiam Pletho om. || 22. Ἐλευσὶς *gh* Cor., Mein. || 33. Φαρμακοῦσαι *B*, m. pr., et *l*; Ald. || 36. κορυδαλὸς codd. præter *E* et Plethonem; Κορυδαλεῖς *Bcgklno.* || 38. λήμην] λιμένα codd. (sed in *A* litt. ένα m. sec. scriptæ); e Cas. conj. em. Cor. || 45. στομίῳ] Mirum hoc, sive verbum sive rem spectaveris; ἰσθμίῳ proposuit Meinekius. Legerim: στομίῳ δὲ μικρῷ τὴν εἴσοδον ἔχοντες ὑποπίπτουσιν αὐτῷ λιμένες τρεῖς. || 46. ἔχων] ἔχον, et supr. ἐστίν, *h;* ἔχον ἐστὶν *i*.

P. 340, 20. καὶ τὸ περὶ τῆς τριαίνης ἔχει τι σημεῖον codd.; ἔχει in ἐκεῖ mutavit Gronov., probante Corayo.; ἐκεῖ ἐστὶ σημ. conj. Kr.; ἔχει με σημεῖον conj. Grosk.; τὸ περιττῆς τριαίνης ἐκεῖθι σημεῖον, Meinekius, quod perplacet. || 24. Octo fere literarum lacuna in *A;* τόπον supplevit *g* m. sec. et *bno;* τὴν χώραν conj. Kr.; ἵδρυσιν Mein. || 25. Undecim fere litt. lacuna; ἔστι κτῆμα supplevit *B;* ἐστὶν ἱερόν conj. Mein. || 44. ἔτι] sic Mein.; εἰς codd. || 45. Inclusa, quæ in *A* perierunt, supplevit Grosk. || 46. « Inter Ὀλυμπικὸν et ὁ τὸ decem fere literæ interciderunt in *A*, nec restitutæ sunt, sed sec. m. in marg. add. καὶ αὐτὸ τὸ Ὀλύμπιον: inde καὶ τὸ Ὀλυμπικὸν καὶ αὐτὸ τὸ Ὀλύμπιον *gnohi* (in ultimis duobus tamen αὐτὸ deest); καὶ αὐτὸ τὸ Ὀλύμπιον, omissis καὶ τὸ Ὀλυμπικὸν, *Bk* editt. Haud improbabiliter Grosk. conj.: καὶ τὸ Ὀλυμπικὸν (ἔστι δὲ ταὐτὸ τὸ Ὀλύμπιον). Sed Ὀλυμπικόν valde suspectum, ac videtur Ὀλυμπιεῖον scrib. esse; similiter apud Vellejum quoque (1, 10) *Olympicum*, quod cod. exhibet, diu in *Olympieum* est mutatum. » Kramer. καὶ τὸ Διονυσιακὸν [καὶ δὴ καὶ αὐτὸ τ]ὸ Ὀλύμπιον conj. Mein. || 50. Decem fere litt. lacuna in *A;* θαυμαστὰ suppl. *hi*, ἅπαντα *no;* πλεῖστα Mein. || 54. Ἀκτικὴν] Ἀττικὴν *ai;* Ἀκτὴν Mein.

P. 341, 8. φιλότιμον Xyl.; φιλόδημον codd.; « an φιλείδημον? » Mein. || 14. εἰσὶ] An [ἀλλ'] εἰσὶ? *Mein.* || 20. πότιμον] ποταμὸν codd.; em. Xyl. || 24. προσθεῖσιν Cor. et Mein., recte. || 31. Post Κηφισιὰ in *Bkno* additur Φαληρὸς, in Plethone Ἀθῆναι. In reliquis codicibus nulla notatur lacuna, quam indicasse satis habent Kr. et Mein. || 33. οὖν [οἱ] Ἀθ. Mein.

P. 342, 14. Ἁλαιεῖς] Ἁλιεῖς codd.; em. Tzsch. || 15. εἶθ' Ὀρεεῖς *A;* εἶθ' Ὠρεεῖς *A* m. sec., *BElkno;* εἶτα Θορεῖς Tzsch., Cor., Kr.; εἶτα Θοραεῖς Mein. || Λαμπτρεῖς Kr., Λαμπρεῖς Tzsch., Cor., Λαμπριεῖς *A*, Λαμπυρεῖς *A* m. sec. *BEgklno.* || 16. Αἰγιλεῖς] Αἰγινεῖς codd.; em. Tzsch. || 18. μακρὰ om. *Elnog* Pletho. In *A* 12 fere literæ corrosæ sunt inter μα et ν μετά. « Fort. scriptum fuerat: μακρὰ ἄκρα ἐστὶν: persæpe enim ν ἐφελκυστικὸν in hoc codice ponitur ante consonam. Kramer. || 20. Φάβρα] Φαῦρα *l* (?) Ald.; « An Φάγρα? » *Mein.* || Ἐλαιοῦσσα Mein. || 27. φρίξουσι] Sic etiam apud Herodot. 8, 96; utroque loco φρύξουσι e Kuhnii conj. scribendum esse videtur. (In latinis lege: *an* φρύξουσι?) || 35. Lacunam explevit Xyl. || 41. Τρικόρυνθος *A;* Τρικόρυθος *A* m. sec. et cett. codd. || ὅπου e Plethone add. Tzsch. || 47. τετραρίστῳ *hi*, τετρωρίστῳ *Bcglkno* editt. ante Kr. et Meinekius. || 51. Θορίκου] Θορίου *aBE*, Θουρίου *l* (?) Ald.; e Casaub. conj. em. Tzsch.

P. 343, 4. Lacunam explevit Xyl. || 5. φιλότητι καὶ εὐνῇ om. in *Acghlno* || 13. εἰρήσεται ὕστερον suppl. *bno;* μετ' ὀλίγον λέξομεν *i*. || 18. Πεντελ.] ἑλικῆς codd.; em. Xyl. || 29. Κηφισὸς Mein. || Τρινεμίων et Τρινεμιῶν codd.; e Casaub. conj. em. Kr. || 3. ἔστι] ἔτι Xyl. || 42. sqq. « Per totum hunc locum ea quæ interciderunt in *A*, sec. m. restituta non sunt; iisdem locis lacunæ inveniuntur in *cghi*, quæ ex parte conjecturis parum felicibus expletæ sunt in *bkno* editt. » Kram. Quæ in sqq. leguntur supplementa debentur Groskurdio, Du Theilio, Kramero. || 46. ὑπερ[κείμενα αὐτ]ῆς πρὸς conj. Kr.; præstat ὑπερ[κείμενα μέρ]η, quod dedit Mein. || 50. καὶ [Βοιωτ]ίας conj. Du Theil. || 51. Παγὰς Mein.

P. 344, 1. ὅρων] τόπων Mein. || 11. Κρισσαίῳ codd. || 25. ἐπιμελεῖ Mein.; ἐπεὶ μηδὲ codd., præter *no*, qui has voces omittunt, nescio an recte; ἐπιτηδείᾳ Cor.; πότε] τί ποτε e Plethone Cor. et Mein. || 26. ἐπὶ] μηδ' ἐπὶ *no;* μικρὸν] μακρὸν *Bl* Pleth. || 32. διότι] ὅτι *Blno.* || 37. ἐπέθεντο Xyl.; ἔθεντο codd.

P. 345, 6. Ὕαν πόλιν] πόλιν Ὕαν *no*, Ὑάμπολιν Tzsch., Cor. || 10. δ' add. Cor.; δὲ *no.* || 20. κατὰ] καὶ *acghi* διὰ *no.* || ἐπειδὴ] ἐπεὶ *Blk.* || 29. Post v. προφήτιδας folium excidit in *A;* damnum resarcivit man. sec. || 34. τούτων] τούτου Cor. || 46. τὸ μαντεῖον] τοὐναντίον *abcghino* Ald. || 38. συλλέγοντας] συλλήσοντας conj. Gronovius, συλήσαντας Grosk., qui præterea ἕνα addendum esse monuit. Cf. Epit., ubi sic: ἀνθ' ὧν ἐχρήσθη κατ' ἐνιαυτὸν κλέπτοντας ἕνα τῶν παρ' αὐτοῖς τριπόδων ἀποκομίζειν εἰς Δωδώνην. || 39. καὶ ante ποιεῖν om. *aBcghino* Cor. || 45. προσαγορ.] συναπαγορ. *acghik.*

P. 346, 4. καὶ [αἱ] ἄλλαι e Plethone Cor., Mein. || 5. ἔχουσι post ἀνάλογον add. *no* Cor. || 5. Θεσπιῶν] Θεσπεσιῶν *cgh* et supr. scr. in *a*. || 12. ἐστιν post Δελφ. habent *egk*. || 21. αὐτὸν] αὐτοῦ editt. ante Kr. || 24. πετρώδης χώρα *aghino*. || 27. ὁ Χαλκιδικὸς Eustath. ad Il. β, 496, p. 265, 11. || 28. ἑξδ.] Excidisse ἑπτακόσιοι conj. Gosselin. et Grosk.; ἑξακόσιοι Falconer.; fuisse ϙο' susp. Kr. || 47. Σιγηλοῦ codd.; Σιγηλὸν Pletho. || 49. Inde a voce Ταναγρικῇ denuo incipit *A*. || 51. In *A* duodecim fere litt. lacuna; μεθιδρυμένη *h*, μεθιδρυμένης *i*, μεθιδρυμένον *bkno*; ex Epit. lacunam suppl. Kr. || Ἀμφιαράειον Mein.; recte. || Ταναγραϊκῆς *A* m. pr.; Ταναγρικῆς *A* m. sec. et cett. codd. || 54. Θηβαίων] Leg. cum Eustathio (ad Il. β, 498) τὴν Θήβηθεν, aut cum Meinekio τὴν ἐκ Θηβῶν. Verba Καλοῦσι... Μυκαληττὸν (Μουκαληττὸν leg.), utpote glossatoris, ejecit Mein.

P. 347, 2. Μυκαληττόν codd.; em. Mein. || 5. ὅμορον] ὅμοιον codd.; em. Xyl. || 5. Legerim τῇ Ταναγρικῇ cum Xyl. et Cor., coll. Stephan. s. v. Τάναγρα et Eustath. ad Il. β, 498 p. 266, 35. || ἐντεῦθεν] ἐνταῦθα codd.; ὅθεν Pletho; em. Cor. || 7. ὁπόταν Eustath. l. l. et Suidas v. Ἅρμα; ὁπότε codd. || 8. Πυθιαστῶν conj. Grosk. præter necessitatem. || 17. ἐπὶ] περὶ *Blk* Ald. || 23. « Ἄργος, quod magno consensu exhibent codd. (sed in *A* verba Θηβῶν εἰς Ἄργος sec. m. addita in sched. agglut.) et Eustathius ad Il. β, 498, p. 266, 27 R., ferri non posse inde a Palmerio (v. Exercc. in auctt. gr. p. 316) plerique censuerunt recte, mea sententia : sed quid Strabo scripserit, incertissimum est. Mutandum in Ἅρμα putat Palmerius, in Ἀνθηδόνα Politus (ad Eustath. in Hom. t. 2, p. 534), parum commode expedientes quæ in proximis obstant eorum opinionibus : a dextra enim non a sinistra sita est Tanagra Thebis eunti sive Harma sive Anthedona. Quapropter Groskurdius verba illa sec., m. in *A* addita nihili æstimanda falso ratus hæc proposuit : ἔστι δὲ τῷ ἐκ [τῆς Αὐλίδος εἰς Θήβας] ἀπιόντι κτλ., quæ nemo probabit. Equidem Ἅρμα scribendum esse cum Palmerio crediderim, erroremque, qui est in proximis, fatendum, non corrigendum; ortus videri possit ex Harmatis Attici et Bœotici confusione. » Kramer. Bœotiam suum habuisse Argos colligas e Suida apud quem Acusilaus esse dicitur Ἀργεῖος ἀπὸ Κερκάδος πόλεως οὔσης Αὐλίδος πλησίον, nec non e glossa Hesychii : Ἄργος Ὑάντιον (Ἀργοβίαντον cod.) Βοιωτίας. Fortasse igitur post ea quæ de Harmatis incolis civitate ab Argivis donatis leguntur, nonnulla exciderunt quibus Strabo etiam Argos locum vel regionem in hoc Bœotiæ tractu exstare vel exstitisse dixerat, adeo ut ad hæc referenda essent verba εἰς Ἄργος. Sin verba corrupta esse cum plurimis censes, conjicere possis leg. esse εἰς Γραὸς [στῆθος vel ἕδος]; nam collis hic e Xenophonte (Hell. 5, 4, 51) aliisque notus, inter Scolum et Tanagræam ditionem situs erat. Sin notius nomen desideres, in promptu foret : εἰς Γραῖαν vel εἰς Ὠρωπόν. Omnia in meras retrusa sunt conjecturas. || ἀπιόντι] ἀνιόντι probabiliter Mein. || 24. « Inter *k* (post quod pars literæ sive α sive ω superest in *A*) et ἐν quindecim fere literæ interciderunt in *A*, nec restitutæ sunt. » Kram.; καὶ ἡ Ὑρία ἐγγὺς τῆς ὁδοῦ conj. Grosk.; quod propter situm locorum admitti nequit. Meinekius in Vind. p. 136 conj. : ἡ Τάναγρα κ[ώμη· ἡ δὲ Φαραὶ κώμη] ἐν δεξιᾷ κεῖται. At Τάναγρα non κώμη, sed πόλις (v. 352, 32). Fort. fuit : ἐν ἀριστερᾷ ἡ Ταναγραϊκ[ή· ἡ δὲ Παρασωπία] ἐν δεξιᾷ κεῖται. || 25. Ὑρρία codd.; em. Cas. Eustathius ad Il. β, 496, p. 264, 44 ita habet : Ὑρία τῆς Ταναγραίας πρότερον, ὕστερον δὲ τῆς Θηβαΐδος || 26. Ὑρριεὺς *acgh*. || 29. Ὑρρίην codd. || 34. Ἰωνίδι *BEl* Ald. || Ἐλεῶν] καὶ Αἰολέων *Acgh*, Ἐλαιῶν *Bk*, ὁ Ἐλεῶν *A* m. sec., ὁ Ἐλεῶν Eustath. ad Il. β, 500. || 35. ἑλῶν *a*, sed infra add. αἰολέων, quod præbent *gi*; ἐλαιῶν *Bk* Ald. || 37. Εὔβοιαν Ald. || 41. Κηφισὸς *A*. || 42. Ἁλαί] ἄλλαι codd.; em. Palmer. || 45. Verba διαρμα... πολὺ ἐλάττους aut post Ὀρόβιαι (lin. 49) transponenda, aut κεῖται... Ὀρόβιαι delenda esse censet Meinekius. || 49. Αἰγῶν intercidit in *A*, legitur in *bkno* Epit. || Ὀρόβιαι] Epit.; Ὀρόβαι codd.

P. 348, 5. Ἴσαν m. pr. *Ac* et *ghiklno*. || 10. Lacuna expleta est in *bkno*. || Νῖσαν] Ἴσον e Palm. conj. Tzsch. et Cor. || 11. Duodecim fere literæ interciderunt in *A*; ἦν γὰρ ὁ [Ἴσος πόλις ἐν τῇ] *gbno*; ὁ[μώνυμος πόλις ἐν] M. conj. Kr.; ὁ[μώνυμος πόλις τῇ] M. Mein. || 12. Inter πρὸς et ιρῶνος duodecim fere litt. deletæ in *A*; τὴν ὑπώρειαν Κιθα]ιρῶνος suppl. Grosk.; πρόσ[χωρος τοῦ Κιθα]ιρῶνος Mein. || 17. Φαρὰς correct. in *a*, Φηράς *aBcghikl*. || 18. ἔστι] ἔτι *Agno*. || 19. Φηρῶν *Bchikl* et sec. m. *a*. 26. νότον.... ἄρκτον *Bkl*. || 31. δὲ] δὴ *BEkl*. || 33. τὰ δὲ ante καὶ codd. præter *i*, sed sec. m. in *ABk*. || 47. γίνεται] δύναται *Bl*, Ald.; δύναται γίνεσθαι Pletho. || 47. καὶ] ἢ *Bkl*.

P. 349, 4. μὴ] μὴ κ *A*, tredecim fere literis ante Πλαταιὰς deletis; μηκέτ' ἔχουσιν ὡς πρότερον *g* m. sec. et *no*; μὴ λέγεσθαι sec. m. in *A* ad extremam marginem adscripsit; inde μηκέτι λέγεσθαι ἐτύμως Corayus. || 13. Κηφισός *B*. || 15. ὡς e Plethone additum. || 17. δὲ post χάσμα add. *Acgh*. || 21. ἧς ἐμνήσθημεν Grosk.; in *A* sex fere litt. exciderunt; ἧς εἴπομεν *gbkno*; ὡς εἴπομεν Cor. || 28. ὁ μεταλλεὺς τῆς Κρήτης codd.; em. Freretus (*Mém. de l'Ac.* t. 23, p. 142). || 34. δ' οἰκίσαι] Sic lacunam septem fere litt., quæ est in *A*, explevit Cor.; λέγεται καὶ κατὰ Κεκρ. *bgno* Ald. || 34. ὑπῆρξε] Leg. ἐπῆρξε e conj. Cor. || 42. προσαναλ. codd.; em. Cor. || 52. Φανητέων codd.; em. Cor.

P. 350, 5. Lacunam 14 fere litt. explevit Grosk.; πλησίον· καὶ τὰ τούτου δὲ habent *bkno*. || 10. Novem fere litt. lacuna in *A*; lacunam *c* explet verbis καὶ τῶν λιμνῶν; in *Bk* ante v. κειμένων add. μεταξύ. Inde Corayus : καὶ τῶν ἑλῶν καὶ τῶν λιμνῶν. [Τῶν δὲ] μεταξὺ κειμένων etc. Τῶν δὲ περὶ ex Grosk. conj. rec. Kr. et Mein. || λιμνῶν] λειμώνων codd.; em. Cor. || Τρεφία] Τριφυλία Ald., Guarin. Cf. Steph. Byz. : Τράφεια, πόλις Βοιωτίας, πολλὰ θρέμματα ἔχουσα. Τὸ ἐθνικὸν Τράφιος ἢ Τραφιεύς. Nicander Ther. 888 : ἠὲ σίδας ψαμαθηΐδας, ἅς τε Τρόφεια (sive Τρέφεια, uti est in schol.; τρέφει αἶα codd.) Κῶπαί τε λιμναῖον ὑπεθρέψαντο παρ' ὕδωρ. *Lacum* Trephiam alius nemo memorat; sed cur nullum fuisse, nostroque loco nonnisi unam Cephissidem sive Hylicam paludem memorari, verbaque ἥ τε Τρέφεια aut mutanda aut delenda putemus, causa est nulla. Ceterum, ut hoc addam, Schneiderus ad Nicandr. l. l. legi voluit : μεταξὺ δὲ τῶν ἑλῶν καὶ τῶν λιμνῶν κειμένη ἐστὶν ἥ τε Τρόφεια καὶ αἱ Κῶπαι καὶ ἡ Ὕλη ἧς μέμνηται etc.; Müllerus *Orchom.* p. 81 : Μεταξὺ δὲ τῶν παρακειμένων λειμώνων ἥ τε Τρόφεια καὶ ἡ Ὕλη, ἧς μέμνηται. Groskurdius : τῶν ἐγγὺς περικειμένων λιμνῶν ἐστιν ἡ μέτριος Ὑλική, ἡ καὶ Κηφισσίς. Quæ Du Theilius et Falconerus commenti sint, non memoro. || ἡ Κ[ηφισσίς] sic e Falconeri conj. Cor.; ἡ Κωπαΐς *abcghikno*; in *A* nonnisi ἡ Κ literæ prima manu scriptæ supersunt. Ceterum ante μέμνηται supplendum etiam est ἧς : Corayus δὲ particulam post μέμνηται inseruit. || 15. sqq. Inclusa sunt glossatoris. || 17. κώμης] πόλεως *BEkl* Pletho. || 27. ἡ δὲ Casaub.; καὶ codd. || 35. ὁ Τύχιος Tzsch.; Τύχιος codd.; om. Eustath. ad Il. 2, 500 et Mein.; recte. || 39 sqq. Lacunas Groskurdium maxime secutus, explevit Kramerus, a quo in nonnullis recedit Meinekius, qui lin. 40 scripsit : τόπω[ν ὑπογράφουσιν, ὥστε] λόγῳ. Dein lin. 42 : ἀξ[ιολόγων καὶ τῶν

μή· καὶ] χαλεπὸν ἐν, quod præstat. Denique lin. 47 : πειρώμ[εθα περιοδεύειν], et lin. 50 : χρήσιμον ἢ [πρὸς τὴν ὑπόθεσι]ν.

P. 351, 1. παραλειφθὲν Cor.; παραληφθὲν codd. || 4. Ἀνθηδόνα Eustath. ad Il β, 497 p. 265, 22; ἀπέχουσα marg. *A* m. sec. || 6. Σχοινεὺς scribi voluit Politus ad Eustath. l. l. || 10. ἵνα Epit.; εἶναι codd.; ἴμεν editt. ante Kr. inde a Xyl. V. Steph. Thes. gr. t. 3, p. 271 s. v. εἰμι. || 15. Σικυωνίᾳ Cor.; Σικυῶνι codd. || 16. ποταμὸς ante Ἀσωπὸς addit Epit. || 16. ῥέουσι καὶ οἱ ἄλλοι ποταμοὶ codd.; em. Cor. Verba εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι... τούτῳ ejecit Mein. || 18. Σκάρφη] Σκάφλαι codd.; em. Xyl. || 19. Ante ὁ γὰρ excidisse videtur : ἡ δὲ Παρασωπία τῆς Θηβαΐδος, monente Groskurdio. || 21. Πότνια codd. || 29. παραῤῥεῖ] παρὰ codd.; em. Du Theilius. || 41. Θεσπειαὶ *A* et sic in sqq. || 42. Κρεουσίαν] fort. Κρεουσίδα, ut Kr. putat, coll. Xenoph. Hell. 5, 4, 16, Pausan. 9, 32, Stephan. || 47. Duodecim fere litt. lacuna in *A*; αὐτὸς ἐκεῖνος περὶ τοῦ πατρὸς *bcghi* et *no*, nisi quod hi omittunt v. ἐκεῖνος. Kramerus conj. : ἐ[πη ποιησάμενος κατὰ] τοῦ, Meinekius : ἐ[πιλαβόμενος] τοῦ. || 48. λέγων post πατρὸς addunt *bkno*. || μ[ετανέστη πρό]τερον suppl. Kr.; μ[ετέστη, θρασύ]τερον λέγων Mein. In *A* decem fere literæ exciderunt. || 50 et 51. Lacunæ expletæ sunt in *h* m. sec.

P. 352, 1. αὐτοῦ e Palmerii conj. Cor.; αὐτῇ *acghi*, αὐτῆς *Bklno* Ald. || 4. Κρισσαίου *BEl*. || 8. παραλίας] Sic septem vel octo literarum lacunam, quæ est in *A*, explent *bknop*. || 10. Ὀλμιὰς suppl. Palmer. || 11. Decem fere litt. lacuna in *A*; τοῦ κόλπου τού[του συμ]βέβηκε *bkno*; τοῦ [Κρισαίου συμ]βέβηκε Kram.; Παγὰς Cor. || 13. πε[ρὶ ἧς εἰ]ρήκαμεν suppl. *bkno*; ὧν dedit Grosk. || 14. Κορινθιακοῦ ante v. Παρνασσοῦ add. *Bkl*, Φωκικοῦ Pletho. || 20. Πιερίαν *Bkno* Ald. || 21. Πίπλειαν *Acghi no*. || 28. Θεσπιᾶσιν Cor. || 30. τινες] πολλοὶ Eustath. ad Il. β, 498. || τὴν θέαν] τὴν Θέσπειαν vel τὰς Θεσπιὰς leg. esse monuerunt editt. || 34. Μετὰ δὲ Θ.] Sic lacunam, quæ est in *A*, bene explet *i*; Ταῖς δὲ Θεσπίαις legitur in *bkno*. || 35. ὡς δ' αὔτως λέγει καὶ *bkno*. || 38. Post Πετεῶνα editt. ante Kr. inde a Xyl. add. ex Il. 2, 501 : ὠκαλέην Μεδεῶνά τ' || 39. δὲ] δ' ἐστι *no*. || 43. Κρισσαίῳ *BEl*. || 44. Βοιωτικὸς *BEl*. Eustath. l. l. || 47. Quatuor fere litt. in *A* exciderunt; [πετε]ὼν legitur in *bkno*; [ὑφ' ἑτέ]ρων conj. Kr.; [ὑπ' ἐνί]ων Mein. || 48 et 53. Ὠχάλαι] Ὠκάλεαι Xyl.; Ὠκαλέα Cor., Mein. || 49. Ὅμηρος post φησι add. *BEkl*.

P. 353, 4. Ἀλίαρτος] Leg. aut Ἁλιαρτία aut Ἁλιαρτίς; hoc est probabilius. || 15. οἰκεῖται] κεῖται Pletho. || 22. Γλίσαντα *Bl*. || 27. Ἰτωνίας] Ἰωνίας codd.; e Plethone em. Tzsch. || 29. Κουάριον] Κουράλιον conj. Palmer., coll. p. 376, 35 et Callimach. lavacr. Pall. v. 64. At vide p. 354, 32 et 374, 12. || 31. ἄσσ' Ἀθάνα ἀπολε codd. || 32. ἅ ποι] ἀπὸ codd.; dein Κοιρωνίας codd.; Κορωνίας Schneidewinus et Meinekius, Κορωνέας Bergk. || λαίῳ] « Λάϊον loci nomen fuisse videtur prope Coroneam. Cf. Hippocrates Epid. 3, p. 134 et 142 ed. Litr. : ἐπὶ τοῦ Ληΐου, de quo nuper dixi in Comment. de Hippocr. Epid. in Relat. menstr. Academ. Berolin. 1852. » Mein. Ceterum pro ἐπὶ λαίῳ ναυω legitur in *A*, ἐπιδεων αυω, in *c* ἐπιδέων αὔω, in *g* ἐπιδεύων ἄνω, in *hi* ἐπιδέων αὐτῷ. Hæc sicuti reliqua quæ in hoc Alcæi loco corrupta sunt, correxit Welckerus. || 37. οὖν] γὰρ *n* pr. m. || 38. ἐν τῇ] ἐν [ταύτῃ] τῇ Cor. Deinde post Μεσσηνιακῇ excidisse videri Κορώνῃ probabilis conjectura est Groskurdii, qui præterea pro Μεσσην. leg. opinabatur Θεσσαλικῇ. || Κορωνασῖς] Κορωνεῖς *BEl* et sec. m. *A* et Eustath. || 43. Ὀλμείου] Ὀλμίου *Acghilno*, Ὀλμειοῦ *E*. || 48. Μεγαρίδος] Βοιωτίας recte Pletho, Du Theil, Cor., Grosk., Mein. Dein εἰσὶ suppl. editt.; αἱ mavult Kr., idque dedit Mein. || 51. Μαρδώνιον codd.

P. 354, 4. μνᾶμα Cor.; μνῆμα codd., σᾶμα in epigr. Theodoridæ (Anthol. Pal. 13, 21). Versum Theodoridæ a glossatore additum esse recte censere videntur Corayus, Kram., Mein. || 5. Γλισάντα *a*, Γλίσαντα *Bl*. || 7. « Inter δρι et ἵπτει sex fere literæ interciderunt in *A*. Recte haud dubie δρία scriptum fuisse judicavit Brequigny, sed nemo adhuc docuit, quomodo intelligenda sint verba γεώλοφα καλεῖται δρία. Ad Ægialei sepulcrum, de quo loquitur Pausanias, 9, 19, 3, referenda censuit Falkonerus, eumque secutus Groskurdius proponit πρόσκειται s. πρόκειται pro καλεῖται : quæ parum sunt probabilia. Præterea δρία vox poetis tantum usurpata tam aliena mihi videntur a dicendi genere, quo Strabo uti solet, ut verba illa ex margine huc illata esse putem. Inde fortasse explicandum est quod et γεωλοφα et δρι accentu carent in *A*. In proximis recte conjecit Groskurdius ὑποπίπτει, parum apte relativum οἷς præmittens ad δρία referendum. » Kramer. Meinekius in editione Strab. verba γεώλοφα καλ. δρι ejecit; in Vindiciis ita habet : « Si γεώλοφα δρία populare et usitatum apud Bœotos Hypati montis nomen fuisse sumas, nihil in re ipsa offensionis est; nihilominus verum puto Krameri judicium, quoniam verba ista sic scripta constructione excidunt, quam Strabonem ita potius extulisse crediderim : καλεῖται δὲ δρία γεώλοφα. Ceterum videndum ne loco illi potius τρία γεώλοφα nomen fuerit, sive ita ipsum Hypatum vocabulum statuas, sive Hypatum cum Teumesso et Cadmea. » Ungerus in Theban. Paradox. p. 416 conjecit :... καὶ τῆς Καδμείας· Γεωλοφία Ὄφεως καλεῖται δείρη ἐνταῦθα ἣ συνάπτει etc. Quæ omnia sunt violentiora. Glisas situm erat ad Hypatum inter summum hujus montis jugum et Teumessum vicum vel oppidum, a quo secundum Pausaniam septem distabat stadia; bene igitur habent verba πλησίον Τευμησσοῦ (quibus verbis oppidum non vero montem seu collem indicari ex articuli defectu intelligas); at non video cur his deinde subjiciantur καὶ τῆς Καδμείας, quum Cadmea a Teumesso occasum versus supra 40 stadia, a Glisante supra 47 stadia dissita esset. Potius una cum Teumesso vico etiam montem indicari exspectabas. Quare in latinis conjeceram : πλησίον Τευμησσοῦ καὶ [τοῦ] τῆς Καδμείας [ἀλώπεκος] γεωλόφου [ὃ] καλεῖται Δρί[ος, ᾧ ὑπο]πίπτει. Sed hoc quoque violentius est, neque vulpis ista quæ Cadmeos infestavit, Cadmea, sed Teumesia dici solet. Ni fallor, legendum est : πλησίον Τευμησσοῦ καὶ τῆς δασείας γεωλοφίας [ἣ] καλεῖται Δρί[ος, ᾧ ὑπο]πίπτει. Ὄρη δασέα sæpius nomine proprio vocabantur Δρία; sic Δρίος erat mons Achaiæ (Diod. 5, 50) et alius Naxi insulæ (Id. 5, 51). Cf Strabo p. 236, 11 : Δαυνίας περὶ λόφον, ᾧ ὄνομα Δρίον. Vocem γεωλοφία habes apud Strabonem p. 147, 32 et 202, 11; nec alium novi prosæ orationis scriptorem qui ea usus sit. || 8. Ἀόνιον] ὄνιον *Aghi*, Ἰόνιον *bkno* Ald.; *cadit in campum domum (sic enim nominant)* Guarinus; em. Cor. Deinde duodecim fere literæ in *A* desunt inter διατείνει et v. ἀπὸ. Groskurdius supplevit εἰς τὴν Καδμείαν, quod rec. Mein.; possis etiam μέχρις Θηβῶν. || 12. πολίδιον pr. m. *A*. || 14. τοῦ πολέμου τοῦ Τρωικοῦ editt. ante Kr. || 15. ὑπὸ] ἐπὶ *n*. || 17. ἄφοδον] sic *A*; ἔφοδον *a* (sed in marg. add. γρ. ἄφοδον) *Bcghiklno*. || 28. Duæ fere literæ desunt in *A*, in quo sec. m. in marg. addidit περιкιнηθεὶς (sic), hinc περικινηθεὶς in *c*; δινηθεὶς scr. Mein. Idem in Vindic. p. 142 proposuit ὁρμηθεὶς, addens κινηθεὶς defendi posse Homerico illo Il. α. 47 : αὐτοῦ κινηθέντος. || 29. γᾶν Kram.; γῆν codd.; dein τε deleri vult Bœckh. ad Pindar. t. 2, p. 595; θάλασσαν codd.; σκοπιαῖσι codd.; μεγάλαις suppletum in marg. *A* et in cett. codd. || 30.

δεινάσατο *Acghi;* fort. leg. esse διζήσατο, *perquisivit*, conj. Meinekius in Vindiciis, ubi totum Pindari locum in hunc modum refingendum esse suspicatur : Γᾶν τε καὶ [πᾶσαν] θάλασσαν, καὶ σκοπιαῖσιν[ἄκραι]ς [πτώων] ὀρέων ὕπερ ἔστα, καὶ μυχοὺς διζήσατο βαλλόμενος κρηπῖδας ἀλσέων. Bœckhius δινάσατο vix recte interpretatur *concussit;* δίνασ' ἄπο conj. Dindorf. in Thes. v. δινάζω, quod quid sibi velit non magis intelligo quam Meinekius. Nescio an fuerit : καὶ μύλους δινάσατο, *et magnos lapides volvit*. ‖ 37. Πτῷον] Leg. Πτῷον ex præcepto Arcadii p. 122. ‖ 38. Πτωίου Mein.

P. 355, 3. οὔτε] οὐδὲ Mein. ‖ 6. τέκτονος] Μήονος legitur in Il. ε, 43, quod ap. Strabonem reposuerunt Du Theil, Cor., Grosk., Mein.; recte haud dubie, præsertim quum τέκτονος vox in *A* m. sec. suppleta sit. ‖ 9. Τισφώσιον *Ach.* ‖ 16. ἐνθάδε] ἐνταῦθα editt. ante Kr. ‖ 26. καταφυγεῖν Cor. ‖ 27. Τιλφώσιον codd.; mutavit Tzsch.; dein Τίλφωσσα codd. ‖ 47. ἑτέροις] ἑτέραν *acghi*.

P. 356, 1. Βοιωτικοῦ *Bl.* ‖ 6. Leg. πολυχρηματήσαντες cum Cor. et Mein. ‖ 18-45. ἀνάγκη γὰρ etc. glossatoris esse recte monuit Kram.; ejecit hæc Meinekius. ‖ 22. μὴ additum e conj. Tyrwhitt., qui scribi voluit ὅ τε μὴ λαμβ., quod rec. Mein. ‖ 24. ἔχει] ἔχοι *A;* om. Coray., scribens εἰ δὲ ἀμφότερα, συνέχει τὴν ἀμοιβήν. ‖ 27. « Post ταμείου, qua voce pagina finitur, cum folium integrum intercidisset in *A*, ea quæ leguntur inde a παύσονται usque ad ἑσπερίων καὶ τῶν (p. 357, 49) sec. m. restituta sunt. » Kram. ‖ 40. διάγωσιν] ἄγωσιν Mein. ‖ 43. ὁ [πλείστην] τρέφειν Mein. ‖ 47. ὃν] ὧν codd.; em. Mein. ‖ 53. ψυχρότατα... εὐχειμερώτατον (p. 357, 5) ej. Mein.

P. 357, 25. Φωκίδος] Λοκρίδος codd.; sed Φωκίδος sec. m. in marg. *B* et inter versus *n*. ‖ 29. οὐδ' ἐκεῖ] οὐ δοκεῖ *Bacil* et pr. m. *B;* καθήκει Mein.; καθήκειν codd. ‖ 30. Κρισαίῳ Kr.; Κρισσαίῳ et mox Κρίσσα codd. ‖ 32. Ἀντικύρα Kr., Ἀντίκιρρα codd. ‖ 35. Παρνασὸς *aBl* et similiter in sqq.

P. 358, 1. Lacunas quæ in seqq. notantur explerunt editt.; quod de singulis ubique fusius explicare operæ non est pretium. ‖ 2. Καὶ ἡ πᾶσα Οἰταία Mein. suppl. ‖ 17. τὸ δὲ πρὸς ἕω Φωκεῖς ex Epit. editt. ante Kr. ‖ 19. παραλ.] παράλ. *Bl.* ‖ 21. παρ[άλληλοι] Du Theil.; παρ[αμήκεις] *bkno* editt. ante Kr.; e conj. Du Theilii em. Kr. ‖ 2. ἡ δὲ ἑσπέριος] *bkno;* ἡ [δὲ νότιος] Du Theil., Cor.; ἡ δὲ πρὸς νότον] ob lacunæ spatium Kr. ‖ 24. π[αράλληλοι οὐ]δὲ e conj. Du Theilii; παραμήκεις οὐδὲ *bkno*. ‖ 28. [τῶν τοιούτων χω]ρίων *bkno;* em. Du Theil. ‖ 41. Πηλείδεω Ἀχιλῆος, ex Hom. reposuerunt editt. ante Kr., recte haud dubie. ‖ 45. ἐν ἀγαθέῃ add. editt. ante Kr. ‖ 46. γνώριμοι post ταῦτα add. editt. ante Kr.; τιμαῖοί εἰσιν inter versus habet *n* man. sec. ‖ 52. ἐμβ.] εἰσβ. *BEl* et sec. m. *A*.

P. 359, 5. ἐπὶ] μέχρι *Acghino*, sed ἐπὶ in marg. *A* m. sec. ‖ 6. ὅρων] ὀρῶν *ABcghilno*, μερῶν *B;* em. Kr. ‖ 16. Κίρφι] Κίρφει *E* et sec. m. *A*, editt. ante Kr. et Meinekius, ‖ 18. προκ.] πρόσκειται *A* m. sec., *g*, Pletho, Eustath. ad Il. β' 526 p. 273, 32., Tzsch., Cor. ‖ 19. τῇ Κίῤῥᾳ *A* m. sec., *BEgl*, Pletho, Eust., Tzsch., Cor. ‖ 20. γὰρ] δ' *BEkl;* Κρῖσα] Κρίσσα codd., editt. ante Kr. ‖ 21. Ἀντίκιρρα *Eno*. ‖ 27. Οἰταῖον] Μαλιακὸν Pletho. ‖ 28. Κρῖσα] sic *A;* Κρίσσα *Bkl*. ‖ 29. « Post ἡ μὲν cum manifesto quædam exciderint, in marg. *n* addita hæc : ἡ μὲν πρότερον ὑπὸ Κρισθαίων, αὐτὴ δ' ἡ Κρίσα, quæ in verborum seriem recepta sunt in *o* et Ald. ita, ut pro Κρισθαίων legatur Κρισσαίων in illo, Κρισσαίου in hac, simul incommodissime subjunguntur verba ἡ δ' ὕστερον. Commodior est Plethonis scriptura : ἡ μὲν πρότερον ὑπὸ Κρισσαίων· αὐτὴ δ' ἡ Κρίσσα ὕστερον, quam rec. Tzsch., Cor. Illud tamen Crissæorum bellum, quod nemo antiquorum novit, interpolatori debetur, nec diutius curandum est. Sed quid Strabo ipse scripserit, eo difficilius est divinare, quod Cirrhæ et Crisæ res miro confudit, et ad Crisam retulit quæ ex reliquorum scriptorum testimonio ad Cirrham referenda sunt : *cf.* imprimis Callisthen. ap. Athen. 13, p. 560, C; Schol. Pind. Prolegg. ad Pyth. Suspicari possis : ἡ μὲν πρότερον ὑπὸ Σόλωνος, ἡ δ' ὕστερον κτλ., coll. Pausan. 10, 37, 5; Polyæn. 3, 5; Frontin. Strat. 3, 7 : sed incertissima hæc sunt. Mirifica est Guarini interpretatio : *illa quidem ad sinum Crissæum, Crissa vero postea ab Eurylocho* etc. » Kramer. ‖ 31. Κρισσαῖον codd. et editt. ante Kr., et sic in sqq. ‖ πόλεμον] κόλπον *m*. ‖ 40. χώραν *A* m. pr. χάριν *A* m. sec. et cett. codd. ‖ 41. Νῦν μὲν οὖν αὐτὴ ὠλιγώρηται add. *Bkno*, Pleth., editt. ante Kr. ‖ δ' ἱκανῶς] δ' ἱκα πῶς *n*, δ' πῶς *o*, πῶς Pletho, Tzsch., Cor.; καὶ om. Pletho, Tzsch., Cor. ‖ 42. ἐτιμᾶτο e Plethone additum; ἐτιμήθη conj. Cas., idque dedit Mein.

P. 360, 3-12. ἡ μὲν οὖν etc. interpolatoris esse monet Kr.; ejecit Mein. ‖ 11. πλεῖον] πλείων codd.; em. Tzsch.; ἐπεδήμει Cor.; ἐπιδημεῖ codd.; ἐπιδημοῖεν add. in *n*. ‖ 15. προσελάβετο *Bkl*. ‖ 34. μετασχούσας Ald., μετεξούσας Pleth.; μεθεξούσας Tzsch., Cor. ‖ 43. προσῆλθον, συνῆλθον *A* m. sec. et codd. cett. ‖ 47. μετὴν καὶ τούτων quum m. sec. in *A* scripta sint, fort. genuina non sunt; μετὴν αὐτῆς conj. Grosk., μετὴν μόνως propos. Kr.; sed præter necessitatem, quum τούτων percommode ad τήν τε ἐαρινὴν καὶ τὴν μετοπωρινὴν σύνοδον referre *liceat*. ‖ 54. χρημάτων δὲ χάριν τῶν ἀναθημάτων codd.; δὲ *sustulit* Cor., in γε mutavit Mein.; δ' post τῶν *inseruerunt* Cor. et Mein. Pletho habet χρημάτων ἕνεκα· τῶν δ' ἀναθ. etc. καὶ ante ἀναθ. in *no*.

P. 361, 1. τὰ δὲ πλείω μένει] Hoc quum parum sit probabile, nescio an leni manu emendandum sit τὰ δ' ἔτι διαμένει. ‖ 8. ὑπονοοῦσιν] ἐπινοοῦσιν codd.; em. Grosk. ‖ 12 Quattuor fere literarum in *A* lacuna; τότε vel ὑπ' αὐτῶν conj. Kr.; ὑπὸ τούτων Cor. ‖ 13. Post χρημάτων in editt. ante Kr. legitur : ... Λέγει δὲ καὶ ..., lacuna notata tum ante tum post hæc verba. ‖ 17. Decem fere literarum lacuna in *A;* οὔτ[ε τούτοις ἂν προσ]ήκοι conj. Kramerus, quæ lacunæ spatium excedere videntur; οἷς [οὐ προσ]ῆκε scr. Cor.; οὔτ[ε δὴ τούτοις] εἰκὸς τὰ conj. Grosk., traditas literas parum curantes. ‖ 18. ὡς add. Grosk. ‖ 21. κατὰ] τὸν κατὰ editt. ante Kr. *inde a* Xyl. γῆς] γῆν *no* ‖ 22. κατορωρύχθαι *B* Mein. ‖ 25. φυγεῖν] πέτεσθαι editt. ante Kr., *evolavit* Guarin. ‖ 28. ναῶν] νώτων *A* (ὤτων sec. m. in *A*)*cghi*, νωτὸν *l;* om. vocem *Bno;* em. Cas. ‖ 39. Δελφοὶ μετὰ τ. Κ. πόλεμον, οἱ δ' Ἀμφ. codd.; em. Tzsch. ‖ 44. ἀνάκρουσις *no* Ald.; ut lin. 49, ubi ἄγκρουσιν Cor. et Mein. Sane alterutro loco mutandum fuerit. ‖ 52. ἐπιπαιανισμὸν *no* Cor., Mein. ‖ γινόμενον in spatio vacuo supplevit m. sec. in *A*, supra scripto ὄντα; om. vocem *Bckl;* in *k* tamen postea addita est.

P. 362. 1. ὡς] ὅθεν Cor.; verba ὡς ... ἰαμβίζειν recte Mein. ejecisse videtur. ‖ 3. Cum Meinekio, ejecta voce εἰς, legas... θηρίου, μιμουμένων ὡς ἂν κ. ἰσχ. τ. σ. ‖ 8. ἐξ ἀρχαῖς *acgk;* ἐν ἀρχαῖς *hno*. ‖ 23. δὲ et dein αὐτὸν inclusit Cor.; δὲ etiam Kr. et Mein. ejiciunt. Si quid mutandum, lenior mutatio est, si lin. 20 pro εἰπὼν legeris εἶπεν. ‖ 28. Παρνασσίους Kr.; Παρνασίους codd. ‖ 42. καὶ ἀεὶ] καίειν Cor.; fort. leg. καίειν ἀεὶ conj. Kr.; καίεσθαι et dein ποιουμένων Grosk. ‖ ποιουμένους] ποιουμένος (sic) *A*, ποιούμενος *cghi*, ποιούμενοι *no*. « ποιουμένοις, quod in scriptis esse ait Cas., unde sumptum sit nescio. » *Kram.* ‖ 49. τύπον] τόπον codd.; em. Tyrwh. Cf. p. 10, 20. Inter παραπλήσια et καὶ quum in *A* duodecim fere

literæ exciderint, verbum τούτους, quod sec. m. restituit, ad explendam lacunam non sufficit; in *no* est τούτους εἴ-ρηκε; fuisse τούτους ἐστὶ conj. Kr. || 52. Αἰολίας] Κούρητας conj. Du Theil et Grosk.; absque causa idonea. || 54. « Verbo 'Επειῶν subjungunt τούτους δ' ὑπ' 'Αλκμαίωνος κτλ. *Bl*. In *A* autem cum post "Ηλιδος in ultimo paginæ versu interciderint duodevigiati fere literæ, sec. m. addita sunt 'Επειὸν τούτους ὑπ' 'Α. deinde, initio paginæ proximæ sex fere literæ, quæ interciderant ante τῶν ἐχθρῶν, sec. m. non sunt restitutæ, nec vox priore in pagina cœpta in hac est finita. Librarius enim, qui resarciendum hunc codicem sibi sumpserat, ex codice suo decurtato scripturus fuerat τούτους δ' ὑπ' 'Αλκμαίωνος, verumtamen cum verso folio alia scripta fuisse intelligeret, cœpto destitit. Fideliter reddiderunt quæ in *A* habentur *cghi*, lacuna inter ἀλ et τῶν relicta : inserto autem ἀλλήλων explerunt *bkno* editt. Hæc igitur nulla esse auctoritate apparet. Quod dudum recte judicantes Du Theil et Grosk., causas vero non perspicientes, conjecturis infelicibus tentarunt hunc locum, quem contrarium falso putarunt iis quæ infra p. 464 ed. Cas. traduntur. Fortasse scriptum fuit κρατηθῆναι δὴ ὑπὸ τούτων τῶν ἐχθρῶν. » Kramer.

P. 363, 3. ἐξ ἀρχῆς] ἑξῆς Cor. et Mein.; conjicerem ἐφεξῆς, si conjectura opus esset. || 4. ὄπισθεν ὁ Μάραθος] ὄπισθ' ὁ Μάραθος *Agino*. Vulgata quum sensum commodum non fundat, Meinekius scripsit 'Οπισθομάραθος; in quo ne quis offendat, comparat vir doctissimus 'Οπισθολεπρία nomen; sic enim Strabo p. 54, 37 Ephesi urbis partem eam quæ ὄπισθε τῆς Λέπρας ἀκτῆς sita erat, dictam esse refert. « Similiter, inquit, oppidulum 'Οπισθομάραθος dictum esse potuit, quod pone agrum fœnicularium situm erat. » Fieri potest ut ita res habeat, quamquam tale oppidi nomen magnopere miror. Corayus post ὄπισθεν lacunæ signum posuit. Marathum novimus Syriæ vel Phœniciæ oppidum (Quod ap. St. Byz. legitur : Μάραθος πόλις 'Ακαρνανίας· ὁ πολίτης Μαραθηνός, id corruptum esse recte, opinor, censuerunt Gronovius et Meinekius; ni fallor, refingendum est : Μάραθος πόλις [Φοινίκης, πλησί]α Κάρνης vel Καρνῶν.); at de Phocidis Maratho aliunde non constat. Apud Steph. Byz. legitur : Αἰγόσθενα, πόλις Μεγαρίδος ... 'Αρκάδιος δ' Αἰγοσθένειαν αὐτήν φησι καὶ Φωκίδος πόλιν : in quibus vereor ne perperam dicatur Arcadius cum Megaride confudisse Phocidem; immo duo oppida maritima, alterum Phocidis, Megaridis alterum, fuerint, quorum hoc apud Straboaem memorari suspicor. Quum αἰγο et αἰγι in compositis verbis vel promiscue adhiberi vel perperam permutari soleant, in antiquioribus Strabonis codd. vitiose scriptum fuerit : Αἰγισθενία· ἔνθεν Μάραθος; dein excidit ἔνθεν; αἰγισθε mutatum in ὄπισθε; νια terminatio ob sequentis μα similitudinem neglecta est. Fieri etiam potest ut olim exaratum fuerit ἐν τῇ παραλίᾳ ... πολίχνιόν ἐστιν [Αἰγίσθενα], ὄπισθε δ' ὁ Μάραθος; in quibus Αἰγίσθενα propter sequentis vocis similitudinem omissa foret. || 9. οὐδ' ἡ Με. suppl. Kr.; οὐδ' ὁ Μ. Tzsch.; καὶ ἡ Με cod. *i*; in *A* sex literæ exciderunt. || 13. Verba Θουκυδίδης ... φησί ej. Mein.; alia prorsus tradit Thucyd. 2, 29; quare Θουκυδίδης· ἄλλοι δ' ἐν Μεγάροις φασί editt. ante Kr. inde a Casaub. Cum codd. nostris facit etiam Eustath. ad Il. β, 502 p. 274, 31 R. || 17 δ' ἔχον *ABElk*, misso οἱ. || 18. « Inter ὁμωνύμως et τῷ οἱ δὲ decem fere literæ in *A* exciderunt, ita ut præter τῷ φυ, quæ sec. m. addidit, alia vocula quædam videtur scripta fuisse. Groskurdius proposuit μόνον, quod parum placet. » Kram. || 29. οἱ δ' ἐνοικ. Τρ. λεγ. fort. delenda esse putat Mein. || 43. ἐκείνης] Leg. ἐκείνου cum *Bno*. || 44. Θετταλίας] θαλάττης codd.; em. m. sec. in *n*.

P. 364, 2. Lacunam explevit. Politus ad Eustath. t. 2, p. 567. || 3. Sex fere literæ exciderunt; ὁρίων *bikno* pro ἰων dederunt; ἀν[ὰ μέσον χωρί]ον conj. Kr. || 8. 'Αδύλιον] 'Αδύλιον codd.; em. Politus, nisi quod 'Ηδύλιον pro 'Αδ. scripsit, quod em. Kr. || 9. « 'Υφαντεῖον cum nullo alio loco commemoretur, ac p. 416 ed. Cas. in Acontio monte Orchomenus sita esse dicatur, hoc nomen pro illo reponendum esse censeo cum Palmerio (Exercc. p. 319). » Kramer. « Mutatio haud lenissima, ac crediderim potius alterum montem alterius partem fuisse : at nominis formam mihi suspectam esse non diffiteor. Nullos enim novi neque 'Υφαντας neque heroem 'Υφαντα. Ita vide ne fuerit 'Υσαντείου. Hyantes, vetustus Bœotiæ populus, hæc ipsa loca tenebant, ac postea etiam cum pristinis sedibus ejecti in Phocidem concessissent, vicinas Orchomeni regiones incolebant ibique Hyampolim condebant. Jam Hyantes etiam Hysantes et Hyampolim Hysampolim dictam esse præter Eustathium ad Hom. p. 275, 4 docet Schol. Ven. Il. β, 521 : ἱστοροῦσι δὲ τοὺς ἐγχωρίους καὶ σὺν τῷ σ λέγειν 'Υσάμπολιν. Quid igitur mirum est montem illum ab incolentibus dictum esse ὄρος 'Υάντειον, et hæsisse monti nominis formam antiquam et ab indigenis usurpatam? » Meinekius. || 13. Πανοπῆα διὰ] Mein.; Πανοπη διὰ *Ag*, Πανοπιδιὰ, et supr. Πανοπῆος διὰ *i*, Πανοπίδα *Bkno* et editt. ante Kr.; Πανόπην Kram. || 14. καί τε] καὶ δὲ codd.; em. Cor. ex Theone ad Arat. Phænom. 45, ubi idem Hesiodi versus citatur. || 15. Παραποτ.] ποταμοὺς codd.; em. m. sec. in *n*. Quæ in sqq. sunt lacunæ explerunt Du Theil, Cor., Grosk., Kram. || 20. Verba ἐκτὸς ... Λυρκείου ej. Mein.; Strabo p. 370 Cas. Inachum e Lyrceo oriri dicit, Cephisum Argivum memorat nullum. || 46. 'Αλαῖς] ἄλλοις codd.; em. Holstenius ad Steph. B. s. v. || κατέληγεν Mein. || 48. Εὔβοιαν *no*.

P. 365, 4. εὐθυνόμων 'Οπίοις *A*; κεύθει νομοπόεις margo *A* in sched.; κεύθει νομως 'Οπόεις *l*, κεύθει 'Οπόεις *Bk*, κεύθει ...... 'Οπουντία *no* Ald.; κεύθει ὁμοῦ 'Οπόεις mgo *h*, Gronov.; Tzsch.; εὐθυνόμων 'Οπόεις κεύθει Cor.; κεύθει ὁμῶς 'Οπόεις Kr. || 6. δ' ἐπινείου] δὲ Πηνειοῦ *Ahnop*. || 9. Αἰδεψὸν *ach*, 'Εδεψὸν *kno* et *B* ex correct., 'Εδηψὸν *l*, Αἰδηψὸν Strabo ap. Steph. s. v. || 11. καὶ ἑκατὸν] Quum nonnisi 60 stadia sint, hæc verba tollenda et post vocem πεντήκοντα (lin. 14) transponenda esse censeo; nam a Cyno ad Cnemidem Strabo non potuit exputare stadia 50, siquidem a Cyno ad portum inter Cynum et Cnemidem situm 90 stadia exputat (lin. 31), prætereaque a Daphnunte ad Cnemidem 20 stadia numerat. Haud dubie igitur a Cyno ad Cnemidem 150 stadia exputavit, quamvis reapse non sint ultra 100. 12. οἰκῆσαι] οἰκεῖσθαι *Bklno*, ᾠκῆσθαι Tzsch. || 24. ἐβασίλευσε *hi* Cor. || 26. φασιν 'Αρύκου codd.; em. Tzsch. || 49. ταῦτα] ταύτας codd.; em. Xyl. || Σκάρφεια] γρ. καὶ Σκάρφη sec. m. in marg. *A*; Σκάρφη. Ald. || 51. Lacunam explevit Grosk.

P. 366, 2. Lacunam expl. Du Theil; [εὐήροτον δὲ νῦν ἐσ]τι Mein. || καλοῦσι] καλοῦσι δ' Mein. || 4. Lac. expl. Du Theil; [αἱ Αὐγειαί, τὴν δὲ χώ]ραν Mein. || 8. Ante Λάπην in *A* spatium quinque fere literarum vacuum; fort. οὐκ εὖ excidisse suspicatur Mein. || 10. Post σίγμα add. γράφουσιν *Bkno*. || 11. Τάρφη] Σκάρφη codd.; em. Kr. coll. Steph. v. Τάρφη et Φαρύγαι. || Θρονίου suppl. Grosk. || 21. ἀλλ οὐδ' ὑπὸ τῶν ἄλλων leg. fuerit e conj. Cor. || 39. Lac. expl. Cor. || 48. τὴν Οἴτην] ταύτην codd.; e Cas. conj. em. Cor.

P. 367, 2. Αἰγίμιος] Αἰπάλιος codd.; em. Kr. || 12. Post 'Αθαμάνων Cor. add. οὕτως ἐκακώθησαν ὥστε. || 18. 'Αμυνάνδρου Du Theil.; 'Αμυνα .... *A*; γρ. 'Αμύντα *nk*; 'Αμύντου *b* Ald. || 25. τὸ ὄρος τοῦτο interpolatoris esse susp. Kr. || 36. Καλλίδρομος Pletho. || 47. ὃς] ἣ Pletho, Cor. || 48. 'Αντίκιρραν codd., em. Kr. || ὁ Δύρας] "Ολυρος,

supr. 'Ολυφα; sec. m., *A*; ὁ Λύρος *cghi*, ὁ Λύρας *Bkl* Pletho, Ald.; ex Herodot. 7, 198 em. Hopper. || 53. ἐντὸς] Leg. ἐκτὸς cum Grosk.

P. 368, 1. συμβάλλοντα] συμβάντα *Bkl* Ald. || 14. τελευτᾷ] ἐλεύθερα e Casaub. conj. Cor.; ἅπαντα ταῦτα πᾶσιν ἀν. conj. Kr.; ἅπαντ' ἀτελεύεται κ. π. ἀ. Mein.; malim ἅπαντα διοδεύεται π. καὶ ἀνέφγε vel ἅπαντα ὁδευτὰ πᾶσι διανέφγε. || 20. Quæ leguntur inde a voce οὕτως usque ad verba ὁ δὲ ποιητὴς (p. 369, 40) in *A* interciderunt et man. sec. restituta sunt. || 28. ἑβδομήκοντα] Legerim ἑκατὸν καὶ ἑξδ., quod a vero proxime abest; fortasse tamen Strabonis error subest, quum eadem 70 stadia redeant infra p. 273, 32. || 52. Παιονίας] « Pæoniæ mentio h. l. minus commoda, sed frustra tentant hoc nomen Du Theil et Grosk. » Kram. Pro ineptissimo isto Παιονίας Du Theil leg. proposuit Ποιονίας, de Ποίῳ s. Βοίῳ monte id nomen fingens; Πίνδου conj. Grosk.; Pindo ab occasu adjacet Paroræa regio. Itaque legerim Παρωραίας, quod in codd. sæpius abiit in Παροριας Cf. p. 270, 20. 271, 10).

P. 369, 7. Quum Amphilochi quoque ad Epirotas pertineant, verba καὶ τῶν Ἠπ. ante Ἀμφίλοχοι transponenda videri monuerunt Du Theil, Cor., Grosk. || Ἀθαμᾶνες] Ἀκαρνᾶνες *acghilno*, Ἀχάονες *B*, Ἀχαρνᾶνες *k* || 9. Post v. Πίνδον quædam excidisse in quibus de planitie Thessalica sermo erat, recte monuit Palmer l. l. p. 321. Quæ vero ista fuerint, sciri jam nequit. Groskurdius hæc tentavit : ἡ περὶ Πίνδον [καὶ περὶ πηγὰς τοῦ Ἀχελώου. Ἡ πλείστη δὲ μεσόγαια, καὶ μάλιστα ἡ περὶ τὸν Πηνειὸν ποταμὸν, πεδιάς ἐστι καὶ ταπεινὴ, διατείνουσα σχεδόν τι μέχρι τῆς παραλίας,] πλὴν etc. || 15. ὑπερεκχεῖται editt. ante Kr. inde a Xyl. || 19. κατὰ add. Cor. || 26. Ἐστ.] Ἱστ. Cor. || 30. Φαρσαλίου codd.; Φαρσαλίας Pletho.; em. Kr. || 34. Πελασγιῶται] *n* e correct., *Bk* Ald.; Θετταλιῶται *acghi lno* || 35. Θεσσαλιῶται insertum e conj. Buttmanni (Lexilog. 2, p. 277) et Grosk. || 37. καὶ add. Cas. || 39. Λάρισσα codd.; em. Kr. || 47. δὴ] δὲ *Bkl*. || καὶ, quod ejiciendum, om. *Bk*.

P. 370, 2. στρατείας codd.; em. Cor. || 8. πρόσφορον] πρὸς φόνον *A* pr. m. et *cgi* || 12. Versum ej. Mein. || 13. « Post παρεῖναι pr. m. voculam (fortasse αὐτῷ) additam fuisse in *A*, e numero literarum hoc versu comprehensarum colligas; plura deesse suspicati sunt Cas. et Grosk. in explicando hoc loco parum felices. » Kr. || 14. Verba interpolatoris, ὀλίγων ἐστὶν, ej. Mein. || 18. Septem octove literarum in *A* lacuna. Δῆλος οὖν ταῦτα λέγων. εἴρηται conj. Kr., quod ferri nequit. Quæ sequuntur post v. ἔργων usque ad verba ἐν ἀντιλογίᾳ ἐστὶ om. *Bklmsu* Pletho et Ald.; exhibent vero ea quæ in marg. *A* leguntur : ὅτι (ὅτι om. *Bksu* Ald.; τῶν μέντοι pro ὅτι Pletho) τῶν ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεῖ λεχθέντων ἐν ἀντιλογίᾳ ἐστὶ (ἐστὶ om. *Bku* Ald.). || 20. Post ἐστὶ Pletho habet : τό τε Ἄργος τὸ Πελασγικὸν καὶ ἡ Φθία. Ἄργος τε γὰρ οἱ μὲν πόλιν δέχονται, quæ rec. Tzsch. et Cor. Post τό τε Mein. inseruit γὰρ, et lin. 21 οἱ μὲν ante πόλιν. || 21. Θετταλονίκην codd.; em. Tzsch. || 32. καὶ ὅταν οὕτως· φεῦγον] καὶ ὅταν οὕτως φῇ ἔπειτ' *Acghi*; καὶ ἔπειτ' cett. codd.; em. Mein. || 41. Θετίδειον sec. m. supra Θετίδιον in *A*; idque recte rec. Mein. || 49. οἰκεῖσθαι *Acghi*; ᾠκῆσθαι cett. codd. et Eustath. ad Il. β, 683, p. 320, 40 R. || 51. ἑαυτῶν] αὐτῶν *Bklno*, editt. ante Kr.

P. 371, 15 et 16. Lacunas explevit Kr. || 24. ὄντες] μένοντες *Acghik* (*k* ex correct.), μὲν ὄντες *no*. || 25. Ὀρμένιον] Ὄρμενον codd.; em. Xyl. || 27. τῆς Πίνδου] τοῦ πεδίου codd.; em. Du Theil. || 28 sqq. Lacunas explev. Du Theil., Cor., Kr. || 33. Ἄλου] Ἄλου ex Homero Cor.; Ἄλου præter codd. etiam Eustath. ad Il. β, 682, p. 320, 3 R. || 37. Ἀλιοῦντα Cor. || 43. Τυφρηστῷ] Τεφρηστῷ *Acghino*; γρ. Τυμφρηστῷ inter versus add. *n*, idque exhibent *bk*.editt. ante Kr. Ceterum τῷ ὄρει post Τυφρ. add. *bkno* editt. ante Kr. || « Inter Δόλοψιν et δὲ cum octo fere literæ intercidissent, καὶ sec. m. post illam vocem additum est in *A*; eadem lacuna, omisso prætera δὲ, est in *g* (ubi etiam καὶ om.) *ich*, sed in duobus ultimis καὶ ἐκεῖθεν sec. m. add.; idem legitur in *El* (in hoc add. δὲ?); κἀκεῖθεν Pletho. Particula καὶ aptior est quam δὲ. Fort. καὶ ἐνθένδε scriptum fuerat in *A*. » *Kram.*; κἀνθένδε Mein. || 45. Ἰτώνου] Ἴτωνος conj. Cas. coll. Steph. v. Ἴτων. || 47. συνα] α litera etiam prior pars literæ ω esse potest. Quindecim fere literæ in *A* desiderantur; συνῴ[κισαν Φαρσάλιοι] e Grosk. conj. suppl. Kr. et Mein., nisi quod hic δὲ inseruit post ἀφανισθεῖσαν. Fort. erat ἀφανισθεῖσα δὲ συνῳκίσθη ὑπὸ Φαρσαλίων. || 49. Ἄμφρυσος] Ἄμφυσσος codd.; em. Xyl., τείχει, quod intercidit in *A*, suppletum est in *bkno*. || 50. ἡ Ἄλος] ἡ χώρα *Bkno* editt. ante Kr.; ἡ Ἅλος, quod legitur in *El* et Plethone, præbet etiam Eustathius ad Il. 2, 682. || 51. ἡ] καὶ ἡ codd.; καὶ editt.; fort. recte; possis etiam ἥ.

P. 372, 2. Φθιωτῶν] In hoc vitium latet; γρ. Θηβῶν sec. m. in *n*, fort. recte, quamquam reapse Halus inter Thebas et Pharsalum sita non erat. Bene res haberet si legeretur : ἐν μέσῳ ἐστὶ Πτελεοῦ καὶ Θηβῶν. || 4. Φθιωτῶν] γρ. Θηβαίων m. sec. in *n*. || 7. Τραχινίαν] νίαν literæ in *A* exciderunt et restitutæ sunt m. sec., quæ in marg. addidit : ἡ Τραχῖναν; Mein. Τραχῖνα scr. || 13. δὲ post ποιητὴς add. Cor. || 15. Τυφρηστοῦ] τρυφῆς τοῦ *A* m. pr.; Τρυφησσὸς in sched. agglutinata manus sec., et in marg. ἔχοντος ἐκ Τυμφρηστοῦ, ἐκδιδόντος δὲ πλησίον. In *ghi* Τρυφησσός; in *B* Τιμφηστοῦ ex correct.; pr. m. in *B*, ut in *Ecnop*, Τυμφρηστοῦ; in *l* Τραφρηστοῦ. || 16. Τριοπικοῦ *Acghin*. Quid in quatuor vel quinque literarum lacuna fuerit, nescimus; Τεφρηστοῦ Tzsch., Τυμφρηστοῦ Grosk. præter veri speciem conj. || 30. ἀπὸ add. Cor. || 31. Ἐχίναν *Bkl*; ἔχειν ἀνδαμίαν *Acghion*; γρ. Λαμίαν add. *n*; em. Xyl. || 34. Inclusa addidit Cor. || 35. Lacunam expl. Du Theil. || 36. Μελιτεία *A*, Μελίτειαν codd. cett.; em. Xyl. || 42. Lacuna expleta est in *bcghi kno*. || 43. Lac. expl. Kr. || 45. διῃρημένη codd.; em. Mannert. *Geogr.* t. 7, p. 627. || 49. Ἀντίκιρρα *Bcghlno*.

P. 373, 3: ἡ Φοίνιξ ejicienda esse monuit Kr.; ej. Mein. || 15. Lacunam expl. Kr.; ἔχουσα habet *B*. || 16. Inclusa e Plethone addita. Nulla in codd. lacuna. || 18. Τόμαρον] Ἴσμαρον *Acghino*, Ἴμαρον *BEkl*; em. sec. m. in *n*; Pletho quoque Τόμαρον habet. || 19. εἰς om. codd.; sed postea add. in *Bn*. || 31. Decem fere litt. lacuna; [τὴν μεσόγαιαν] conj. Grosk.; [τὴν Οἰταίαν] Mein. || 34. δέκα] aperto vitio; ο' (70) vel ν pro ι fuerit. || 36. Decem fere literæ in *A* exciderunt; in lacunæ locum sec. m. scriptum ἱε πόλεων, quod in cett. codd. transiit, nisi quod in *E* legitur ἡ τῶν νιέων πόλεων. In editt. legebatur : δεκαπέντε πόλεων. Emend. Palmer. (Exerc. p. 322) et Grosk. || 38. μεσογαίᾳ *kno*. || 40. Λάρισα pr. m. *A*, Λάρισσα cett. codd. Quæ in sqq. occurrunt lacunæ expletæ sunt a Cor., Falconero, Grosk., Kr.

P. 374, 2. Λάρισσα codd. || 10. Ἄμφρυσος *A* m. pr.; Ἄμφρισος, supr. scr. ι, *a*; Ἄμφρισος *c*, Ἀμφύρισος *g*, Ἀμφυρσος *no*. || ποταμὸς post ῥεῖ add. *Bk*. || 11. Ἴτωνος] Ἴτων *Bk*, Guarin., Ald. || 13. Lacunam decem fere literarum explevit Cor.; περὶ τούτου ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἄρνης Βοιωτιακῆς *bkno*, nisi quod in *k* Βοιωτιακοῖς et in *no* ἐν τοῖς Βοιωτιακοῖς. || 16. Lacunam expl. in *bkno*, nisi quod pro ὅπου, quod Kramero debetur, præbent ἔνθα. || Φυλλίου Mein.; Φυλαίου *A*; Φυλλαίου cett. codd. || 18. συντελεῖ καὶ] συντελεῖται codd.; em. Cor. Sequitur lacuna octo fere literarum; πάντα τὰ μέχρι suppl. O. Müller (*Gœtting. gel. Anz.* 1829, p. 2032), ἅπαντα μέχρι Grosk.; τἆλλα

μέχρι Mein., quod præstat, utpote ceteris brevius. || 19. ἔρμα] ἐρμ *A* pr. m.; αιον suppl. sec. m. supra addens ἔρυμα; ἑρμαῖον *ghi*, ἔρυμα *BElno*, ἔρημα *k*; em. Cas. || 23. νησίδια *Bklno*. || 26. καὶ ante τὴν add. Cor.; *contiguamque oram* Guarin.; κατὰ τὴν conj. Cas. || 27. ἥπερ ἐστὶν] ἔπεστιν codd.; em. Tzsch.; ἅπερ ἐστὶν Cas. et Cor. || 39. διέχουσα post σταδίους excidisse conj. Mein. in Vind.; καὶ post ὑπέρκειται addi velit Kr.; πλησίον post Δημητριάδος suppleri voluit Müller *Orchom.* p. 248. || 12. Νηλείας et dein Νήλειόν τε Mein., recte. || 49. ὥσπερ] ὥνπερ codd.; em. Cor.

P. 375, 3. ὁ Ἄναυρος] ὁ ναῦρος codd.; em. Cas. || 4. ὁ add. editt. ante Kr. || Ἰωλκός] an Ἰώλκιος? || 5. Πυλαϊκὴν] « Quum de Pylaico conventu Iolci celebrato aliunde nihil constet, Du Theil syllabas πυλαϊκ, quæ in *A* sec. m. scripta sunt in sched. aggl., nulla auctoritate esse ratus sive Πελιακὴν sive Ἀμυρικὴν scribendum esse suspicatur; ac Πελιακὴν satis possit arridere, modo de tali conventu mentio esset apud scriptores antiquos. Etenim quæ de certamine ab Acasto in patris honorem instituto a multis traduntur, huc non sint referenda. Nihilominus Groskurd. eam scripturam recepit. » Kram. Meinekius quoque ludos in Peliæ honorem semel, non vero annis redeuntibus, actos esse asseverat, quasi de hac re aliquid compertum haberet. Immo quum ludos quosdam statis vicibus Iolci actos esse e Strabone constet, ludi vero in Peliæ honorem acti una cum Panathenæis ceterisque certaminibus celeberrimis, quæ celebrare Græci solebant, recenseantur in Peplo Aristotelis ap. schol. in Aristid. p. 105 ed. Frommel (Fr. Hist. t. 2, p. 189) : apud Strabonem pro πυλαϊκὴν lenissima mutatione Πελιακὴν scribendum esse recte censuit Du Theilius. Meinekius in Vind. f. Δημητριακὴν leg. suspicabatur. || 11. Leg. Μηθώνη. || 14. Exciderunt in *A* literæ quattuor; μετὰ suppl. Kr.; τόπων conj. Mein. Deinde δὲ addidit Kr. In codd. nulla lacuna. || 21. γέννησιν *Bklno* Eustath. ad Il. β, 756. || 26. ἐπεχείρησε *no*. || 32. συνιστᾶσιν *ag* Cor. || 35. Δευκαλλίας] Δευκαλλίου *A*, Δευκαλίας *klno* Ald., Δευκολλίας *Bm*, Δευκολίας *B* ex corr.; Λευκολλείας conj. Tzsch.; Λευκολλείου Cor. Λευκαδίας Tyrwhitt.; luce clarius est in Δευκαλλίας latere Δοκιμαίας, ut vidit Reinesius. Cf. Strabo p. 494, 23 : τὸ λατόμιον Συνναδικοῦ λίθου (οὕτω μὲν Ῥωμαῖοι καλοῦσιν, οἱ δ' ἐπιχώριοι Δοκιμίτην καὶ Δοκιμαῖον). || 36. καὶ τῆς] Leg. τῆς καὶ vel ἤτοι. Dein ante Ἱεραπ. excidit καὶ τῆς, nisi fort. Συνναδικῆς tollere velis, utpote a glossatore additum. Meinekio verba καὶ τῆς Δ. delenda videntur, nec non Ἱεροπολιτικῆς; ejus enim marmoris genus cujus meminit Paulus Silent. De Ambon. 113, 168) seriori demum tempore Græcis innotuisse opinatur absque causa idonea. || 38. λιθείας Mein. || 42-43. Lacunas explevit Cor. || 50. Ἱστιαιέων *BE*. || 52 et 53. Lac. explevit Du Theil.

P. 376, 3. ὅμορον codd.; em. Palm. || 7. δὲ Θαμαὶ] sic *a Eghil*; Ἰθώμη ἢ Θώμην ἢ Θαμαὶ in marg. *a*; δὲ Ἰθώμη *Bno* Ald., δ' Ἰθώμην *k* Eustath., Cor.; legendum esse Θούμαιον, collato Stephano s. v. Ἰθώμη, censet Kramer. || 8. κλιμακόεν *no*. || 16. ὑπερβαλέσθαι Tzsch., Cor. || 18. « Post βίον deesse aliquid suspicantur Cas., Tzsch., Cor., atque hic lacunæ signum apposuit; equidem in verbis ὁ ταῦτα vitiosi aliquid latere crediderim. Suspicari possis τοιαῦτα, omisso articulo, sed parum id satisfacit. » Kramer. Meineke ante μυθεύεσθαι asteriscum ponit. Pro ὁ ταῦτα μυθεῖσθαι βουλόμενος legendum puto ὁ ταῦτ' ἀληθεύεσθαι β. || 20. ἀποδεδειγμένας codd.; correx. m. sec. in *A*. || 23. ὀνούριον] ὁμούριον *B*; ὁμίριον editt. ante Cor.; Ὀνθύριον e Stephano s. v. correxit Mein. || 24. Φαρυκάδων margo *A* et *Bkl* Ald., Φαρκάδων *Acghino*. || 24. αὐτῶν] αὐτῆς velim cum Du Theilio. || 25. Κουάριος Pletho. || 26. Ἰτωμίας *c*, Ἰθωνίας *o*, Ἰθωμίας Ald. || 28. Πελινναῖον *Acgh*, Πελινναίην *l*. || 29. Φαρυκαδόνα codd. || 30. Λάρισσαν codd. excepto *A*; Θετταλ.] Θετταλίᾳ Eustath. ad Il. β, 755 p. 337, 9; Πελασγιώτιδι Pletho, Cor. || 34. ἄλλοι ante ἄλλως recte addidisse videtur Cor. || 42. Ὀρμίνιον] Ὅρμενον (μενον m. sec. in *A* scriptum) *Agh no*; Ὀρμίνιον *BEkl* et Eustath. ad Il. β, 734 p. 332, 5.

P. 377, 2. Κερκάφου] Κερφίου *A* m. pr.; Κερκάφου sec. m. in marg. *A* et cett. codd. et Eustathius ad Il. ι, 448 p. 762, 8. Cercaphus erat Rhodius heros et Solis filius; quare Ἡλίου legendum esse suspicatur Meinekius, siquidem incorruptum sit Κερκάφου nomen; id vero aliter habere et codicis *A* scriptura et ipsa fabularum historia indicat. Nullus dubito quin Κερφίου natum sit ex Κερθίου, hoc vero ex Κρηθέως. Crethei nomen reponendum esse tanto facilius largieris, quum idem Æoli filius, qui hoc loco Orminium condidisse dicitur, vicinam Iolcum urbem condidisse apud Apollodorum (1, 9, 11) perhibeatur. || 6. ὅτε ἂν] ὡς ἂν *A* m. sec. *Bklno*; ὅτε ἂν *chi*. || 7. καὶ δεῖ γράφειν *k* Ald.; καὶ δεῖν γράφειν editt. ante Kr. inde a Xyl. || 29. εὐρυχόροιο post Ἑλλάδος add. editt. ante Kr. inde ab Hoppero. || 31. ἐν μέσῃ ἐστὶ] ἐστὶ ἐν μέσῃ *Bkl*; ἐστὶ om. Eustath. ad Il. β, 754, p. 332, 13. || 32. μεταλαιούσῃ] ὑπ' Εὐμήλῳ οὔσῃ em. Du Theil.; Εὐμήλου οὔσῃ malunt Kr. et Mein.; μεγάλῃ οὔσῃ conj. Cas., μεσογαίᾳ οὔσῃ Politus, μεταλλευούσῃ Toup., ἔτι μενούσῃ Cor. || δοῦναι αὐτὴν Εὐρυπύ supplev. Du Theil.; in quibus αὐτὴν omitti mavult Kr., quum lacuna nonnisi 10 fere literarum sit. || 34. λευκόγεων sec. m. in *A*; idem habet Eustath. ad Il. β, 735 p. 332, 21; rec. Mein. || 35. Lacuna sex fere literarum. [τῶν Ἀφε]τῶν supplevit Groskurdius, probantibus Kramero et Meinekio; vix recte; nam Aphetæ in promontorio Magnesiæ sitæ ad loca Titano monti vicina nihil pertinent. Cum Arne componitur Itonus p. 374, 13. Fort. igitur nostro loco fuit καὶ [τοῦ Ἰ]τών[ου] vel καὶ [τὰ περὶ Ἰ]των[ον]. || 37. δὲ Pletho, τε codd. || 39. ταπεινώσαντες] ὠσάμενοι Pletho, ἀπώσαντες Cor., idque sane legit is qui scripsit in sqq. εἰς τὴν... ποταμίαν; sed hæc verba quum non legisse videatur Eustathius ad Il. β, 738 p. 334 (ubi : ταπεινώσαντες δὲ αὐτοὺς Λαπίθαι), neque conveniant quæ in sqq. leguntur, interpolatoris esse recteque a Meinekio ejici videntur. || 48. ὃν post φῦλον addunt *acghno*; id etiam in *A* m. pr. scriptum esse ex lacunæ magnitudine colligit Kramerus.

P. 378, 1. ὅλοι ferri nequit; natum videtur ex corrupta lectione vocis ὅπου. || 2. Ἄργισα *B*, Ἄργεισα, et sec. m. ισ supra ει, *A*. || Ἀργουρα] Ἄργουσα codd.; em. Xyl. || 4. αὕτη] αὐτὴ sec. m. in *A* et cett. codd. || 6. Φαλλαναίων *ahino*. || 7. Φάλαννα] Φάλαννος Eustath. ad Il. 2, 738 p. 333, 19. || 12. Λαρισσαῖοι codd. || 15. ἐπικλύζων Ald. || 21. Πελασγία] πλαγία codd.; em. Xyl. || 23. πεδίον ἐστὶ ὃ νῦν *Aghino*; « fort. igitur π. ἔτι νῦν. » *Mein.* || Λαρίσσιον et dein Λάρισσος codd. || 29. ἐν Συρίᾳ] ἔνυννα *a* in marg. || 32. « Ἀττικῇ, quod codices omnes exhibent (etiam in *A* supersunt syllabæ ττικῇ pr. m. scriptæ, non σγτικῇ, ut Du Theil opinabatur) suspectum Palmerio (Exercc. in auct. gr. p. 323), quia nusquam inveniatur nomen hujus loci in Attica, nisi h. l. et apud Stephanum s. v. Λάρισσα qui sua petiverit ex Strabone; suspicatur igitur scribendum esse ἐν τῇ Καρικῇ δ' ἔστι Λάρισσα τῶν Τραλλέων διέχουσα κτλ. Ac mirum certe est inter Larissas in Asia sitas Atticam commemorari : nihilominus codicum scripturam tuetur auctoritas Stephani, quod ea quæ tradit l. c. e Strabone non petita esse satis liquet. Nullo modo probanda sunt quæ Du Theil proponit ἐν τῇ Πελασγικῇ aut Πελασγικὴ δ' ἐστὶ Λάρισσα, τῶν Τραλλέων

κτλ. » Kramer. « Stephanus sua haud dubie e Strabone hausit. Nec vero correctione succurrendum, sed litura. Si tamen fuit etiam Attica Larisa, verba ista ante καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ transposuerim. Sed videntur in hoc Larisarum recensu etiam alia tum interpolata tum loco suo mota esse. Ephesia enim quam dicit Larisa haud diversa est ab ea quam triginta stadiis a Trallibus distare dicit : vide ipsum Strabonem lib. 14 p. 620 ed. Cas. (p. 530 ed. Did.). Itaque vide an verba καὶ ἡ Ἐφεσία Λάρισα ἐστι ante τῶν Τραλλέων transponenda, sequentia autem καὶ ἐν Συρίᾳ ab interpolatrice manu addita sint. Neque enim necessario omnes Larisæ memorandæ erant. » Meinekius. In his quæ de Larissa Ephesia a Trallensi non distinguenda Meinekius, Groskurdium secutus, dicit, falsa sunt. Qui enim fieri potest ut Larissa, quæ hoc loco 30 stadia a Trallibus distare dicitur ideoque in Mæandri valle posita erat, eadem sit cum Ephesia quæ p. 530, 38 in Caystrio campo sita et, ab Epheso 180 stadia distans, Tmolo quam Epheso propinquior fuisse proditur? Itaque gravioris interpolationis signum manifestum nostro loco non inest. Atticam vero Larissam ego quoque neque exstitisse neque a Strabone memoratam esse puto. Quæ in antecc. memorantur petræ Larissææ in via qua Mytilene Methymnam proficiscebantur, 50 ab illa urbe stadiis dissitæ, eas recte Kiepertus aliique ponunt in ora saxosa quæ est prope hodiernum *Mistigna*. Positæ igitur erant ἐν τῇ ἀκτῇ vel etiam ἐν τῇ Ἀκτῇ, quum ejusmodi litora proprio nomine Ἀκταὶ passim vocentur. Jam vero frequens est ἀκτή, ἀκτική, ἀττική vocum confusio (sic p. 336, 20 recte ἀκτῆς pro Ἀττικῆς reponendum esse censet Meinekius). Hinc sponte nascitur suspicio Strabonem scripsisse : ... εἰσὶ Λαρισαῖαι πέτραι κατὰ τὴν ἐπὶ Μηθύμνης ὁδὸν ἐν τῇ Ἀκτῇ· ἔστι [δὲ] Λάρισα καὶ τῶν Τραλλέων etc.; deinde corrupta voce Ἀκτή, quendam inserta καὶ et transposita δὲ particulis istam Atticæ Larissam quam vulgata exhibet, procudisse. || 34. Μεσωγίδος] μεσογαίας *A* m. pr., Μεσογίδος *a* m. sec., *El;* Μεσσωγίδος Cor.; Μεσωγ. Kr. || 39. μεταξὺ αὐλὸ *Acghino;* μ. Ναυλόχ. e Tzsch. conj. Kr.; superest octo fere litt. lacuna; leg. videtur καὶ Ὀδησσοῦ e conj. Groskurdii. || 41. Ὀλοσσὼν *Aghilno*, Mein., recte, opinor; unum *o* habet etiam Lycophr. Cass. 905; duplex *o* Eustathius ad Il. β, 739 p. 333, 35, laudato Strabone. || 45. Εὐρώτου codd., Eustath.; Εὐρώτα editt.; em. Kr., collat. lib. 7 fr. 14. 15. || 54. Ἱστιαιώτιδος Cor.; Ἱστιώτιδος *l* Ald.; in *A* nonnisi literæ ώτιδος prima m. scriptæ sunt; res vero postulare videtur ut suppleatur [Πελασγι]ώτιδος, monente Groskurdio. || 54. ἐπειληφότας] ἐπειληφότων voluit Grosk.; ἐπειληχότας in Vindic. conj. Mein.

P. 379, 1. [αἱ] ὑπὸ Cor.; fort. [οἱ] ὑπὸ... Περραιβικοί *Mein.* || 7. Τιταρίου] Κιταρίου *Agi*, Τιταρίου *h*, Τιτάρου *BEc klno* et *a* m. sec., et Eustath. ad Il. β, 754 p. 336, 27. Cf. not. ad p. 276, 9. || 20. τὴν additum ex *no;* excidisse in *a* spatio vacuo indicatur. || 27. Σκοτούσης *achl* Pleth. || 33. τοιοῦτο Mein. || 40. Ὀρχομένιον *A* m. pr. || 46. παρέχειν Pletho, παρεῖχεν *A*, παρεῖχε *a* et cett. codd.

P. 380, 2 et 5. Αἰνιάνων Pletho, Ἀθαμάνων codd. et Eustath. ad Il β, 749 p. 335, 35. || 8. δὲ ἰδίοις] leg. διδύμοις conj. Mein. || 10. Κολωνούς] fort. ὄχθους ναίουσα Κορωνίς, Mein. Vind. p. 161. || 13. Αἰνιᾶνες Pletho, Ἀθαμᾶνες codd. || 30. τῆς τοῦ Πηνειοῦ διὰ] τοῦ Π. διὰ τῆς codd.; em. Cor. || 33. ὥστε [καὶ] τὸν Mein. || 45. Ἰπνοὺς] Ἰπνοῦν *ABEghis*, Ὑπνοῦν *lm*, Ἰπνοῦντα *ckno*, Ἰπνοῦντα e correct. *B*, Tzsch., Cor.; Ἰπνούς ex Herodot. 7, 188 Kramer. || 48. Πηλίου] Πηνειοῦ codd.; em. Palmer. || 53. δισχιλ. τριακ. πεντ.] βτν' *Es;* βτη' *lm B*, quorum in *B* m. sec. correctum βτν' et deinde iterum βω'; hinc δισχιλίων ὀκτακοσίων editt. ante Kr.

P. 381, 3. Ἰταλίαν, et supra m. sec. αἰτω, *A;* utrumque habent *ch;* Ἰταλίαν *gik*, Αἰτωλίαν *BElno* Pleth., editt. ante Kr. « Inter ὑπὸ et ἰθων (sic) cum octo fere literæ intercidissent in *A*, sec. m. Λαπιθῶν modo restituit, ut legitur in codd. reliquis; articulus τῶν pr. m. additus fuisse videtur in *A*. » Kr. || 4. ἐν Λαρίσσῃ codd.; em. Politus. || Γυρτώνῃ *A;* Φεραῖς *BEklno*. || 7. ὠνόμαστο *A* m. sec.; ὠνομάσθαι conj. Grosk. || Μαντοῦς τῆς] μάντεως τοῦ codd.; em. Kuhn. ad Pausan. 7, 3. || 9. Μόψοπος] sic *no* Epit.; Μόψος codd. cett. || 16. Δευκαλίωνα] typ. erratum; leg. Δευκαλίωνι. Corayus e conj. dedit Δευκαλίωνα... Αἵμονα. || 21. Φειδίππου] Φιλίππου codd.; em. Lipsius. || 23. Νεστωνίς *E*. || 24. Νέσωνος *E*. || 37. ἐπειδὴ] ἐπεὶ δὲ *B* (ex corr.) *klnopu*, editt. ante Kr. et Meinekius. || 46. Γεραιστόν] Γέραστον *Dh* et ex correct. *k;* eodem modo in sqq.

P, 382, 3. καὶ Πεταλία] καὶ παραλία *Dhx* (sed *h* in marg. Πεταλία), καὶ Θετταλία *k*. || Σουνίῳ *DEhx*, Σούνιον *Bgh lnopu*, Σουνίων *Co*. || 5. Μηλιεῦσι *D* ex correct., *h*, Pleth. || 8. προσπίπτουσα *Enop* Eustath. ad Il. β, 537 p. 279, 21 R. || 15. Αὐλίδος] Καφηρέως Epit.; Χαλκίδος e Cas. conj. Du Theil., Cor., Grosk. Contra Tzschucke vulgatam tuetur loco Valerii Maximi (1, 8, 10), ubi Cœla Eubœa inter Rhamnuntem et Carystum ponitur. || 15. Γέραστον *CDghu* || 27. πρὸς [τὸν] Αἰγαῖον Cor., Mein. || 32. Αἴκλου] Ἀΐκλου Mein., recte; Ἀαίκλου *BDEghlno pnu*, Ἀέκλου *y*, Ἀδίκλου *k;* em. Xyl. || 34. Leg. ὡραίᾳ, ut e Kr. conj. Mein. || 36. τὴν Περιάδα] τὴν πεδιάδα scr. Mein.; fortassis recte; certe Periadem urbem aliunde non novimus; quodsi notæ urbis nomen corruptum est, conjicere licet τὴν περὶ Διάδας (Athenas Diades) vel Αἰγάς || Κίρινθον *Cgopsv*. || Ἐδεψὸν codd.; em. Xyl. || 37. ἐν ᾧ] ἐν αἷς Grosk., ἐν ᾗ conj. Kr.; ἔνθα proposuit Mein. Deinde verba ἦν δὲ μαντεῖον καὶ asteriscis inclusit Corayus; Groskurdius verba ἦν δὲ... Ἀπόλλωνος utpote glossam ejicienda esse aut in v. Σελινουντίου vitium latere putat. Xylander, Kramerus et Meinekius καὶ particulam ejecisse satis habent. Quæ omnia sunt incertissima. De Selinuntio Apolline sive Orobiis sive alibi culto non constat. Si corrupta vox Σελ., Strabo scripserit ἦν δὲ καὶ μαντεῖον Κηρινθίου Ἀπ., sc. in Cerintho urbe quam una cum Orobiis modo memoraverat. Σεληνουντίου *BCDg puv*, Σελανουντίου *s*. || 39. δ' εἰς] δὲ codd.; em. Cor.; Ἑστίαιαν *Cgu;* Ἐλλοπεῖς codd.; em. Tzsch. || 42. Φιλιστείδην *lnox*, Φιλιστήδην *p*. || 45. Ἱστιαίων *Bgklnopuvxy*. || 46. Ἐρετριαίων *BCgpox*. || 50. Ἱστιαίων *BCgklnopuvx*. || 51. Τεθρίῳ codd., sed λε inter versus addidit *D* pr. m. || 52. Κάλαντα *Ckpx*, Κάλλαντα etiam Eustath. ad Il. β, 537 p. 280, 27.

P. 383, 5. Ἑστιαιεῦσι *BCguo*, Ἱστιεῦσι *k*. || 12. λέγομεν codd.; em. Cor. || 13 Κήναιον] Κλειναῖον et Κλιναῖον codd.; em. Hopper. Post Κήναιον codd., excepto *E*, addunt πλησίον. Quare in antecc. pro δ' ἐν τῷ editt. ante Kramerum et Meinekius scripserunt δὲ τῷ. « Sed quoniam adverbium illud cum genitivo construere solet Strabo, non cum dativo, nec satis commode ponitur post Κήναιον, omittere malui cum *E*, cujus magna est in hac parte auctoritas, quam præpositionem respuere omnium codd. consensu firmatam. » Kramer. || 15. Κῦνον] Καῦνον codd.; em. Tzsch.; τῆς Δίου *BCDghiuv;* in *B* sec. m. τοῦ supra τῆς. || 16. ἀπῳκ. *D*, ἐπῳκ. cett. codd. || 16. Ἑστιαίαν *BCgkuo*. || 17. Κίρινθος *Cgnopsu*, Κόρινθος *E;* πολείδιον *E*, πολίδιον cett. codd. || 18. Βούδορος *Dh*, Epit., Βούδωρος codd. cett. || 20. Ὄχη] ὄχθη *Cglnoy*, Ald., pr. m. *D*. || 22. Μαρμαρίου legi velit Holstenius ad St. Byz. s. v.; Μαρμαρίου vel μαρμάρινον conj. Mein. in Vind., præter necessitatem. || 23. Ἀραφηνίας codd., nisi quod in *D* pr. m. erat Ἀραφηνίδας, quod

deinde mutatum est; em. Xyl., Strabonis usum secutus. || 24. Post v. ξαινομένη Ald. addit : Καρυστίαν λίθον ἀφ' ἧς γίνονται χειρόματα (sic). Similia habet margo *p* : τὴν Καρυστίαν λίθον, ἀφ' ἧς ὑφάσματα γίνονται. Τοῦτο λίνον φασὶν ἄλλοι Καρπάσιον· φύεσθαι δ' ἐπὶ πέτρας βάθος ὅσον παλαιστήν. Τοῖς τούτων λίνοις ἐργάζεται ὑφάσματα [ἃ] καὶ ἡμεῖς εἴδομεν ἀνάλωτα πυρί. Hæc ducta esse ex scholiis Cyriaci Anconitani monet Tzschuckius. || 55. ὕφη] ὑφάσματα *kno* Ald. || 27. τὸν πίνον τῇ πλύσει *x ;* τῇ τῶν λίνων πλύσει Epit., ex quibus πίνον vocem corrigendam esse monuerunt editt. || φκίσθαι] φχῆσθαι *Bknox* Ald. || 29. Στειριέων] Στυριέων *Dhi*, Στυριαίων *BCklnox ;* em. Palmer. || 30. Μαλιακῷ] Leg. Λαμιακῷ e conj. Cas. || ὑπὸ Φαίδρου] An ὑπ' Ἀντιφίλου? V. Diodor. 18, 13, 6; Plutarch. Phocion. c. 25. || 36. Γέραστον codd.; em. Xyl. || 42. τὸν] τὴν *Bklnox* Ald.; artic. om. *E* et Eustath. ad Odyss. γ, 177; Γεραιστὸν *E* Eustath.; Γεραστὸν codd. cett. || 46. Ἄϊκλος Mein. || 48. φκήσε codd., nisi quod in *D* φκισε m. sec. || 50. Ἄραβες] Ἀράβιοι conj. Mein. in Vind.

P. 384. πύργους] τεῖχος editt. ante Kr. || 12. Λιλαντον, *BCDhikln;* Λιλαντον *os;* Ἀήλαντον Epit. || 16. Post ἐκλέλοιπεν in Epit. leguntur : ὥσπερ καὶ Ἀθήνησι τἀργυρεῖα, quæ rec. Grosk. et Mein. || 24. Εὐβοΐδα potius leg. esse monet Mein.; καμπὴν] καμπτὴν *Bkl* Ald.; κάμπτων conj. Mein. in Vindic.; καμπτὴν dedit in edit. Str.; Εὐβοΐδ' ἄκραν τὴν ἀμφὶ conj. Bernhardyus (*Berlin. Jahrb. f. w. Kritik* 1828, p. 247). Ceterum quum ex his versibus minime liqueat *urbem* Eubœam ab Æschylo commemoratam esse, Meinekius putat excidisse vel totum versum vel certe partem versus, cujus in fine legeretur πόλιν. Kramerus : « Si καμπτὴν, inquit, meliore niteretur auctoritate, suspicari posses Εὔβοια καμπτὴν etc. || 32. Ἐρέτριαν *E*, Ἐρετρίας *BCDhiklno*, Ἐρετριέας *x*(?) et editt. inde a Xyl.; *Eretrienses* Guarin. || 36. Ταμύναι] Ταμύναια *x*, Τάμυνα Strabo apud Stephanum s. v.; Τάμυναι Cas., Tzsch., Mein. || 38. ἐνιαυτόν e conj. Meinekii; αὐτὸν codd. Ceterum verba ἐν δὲ τῇ Ἐρετρικῇ πόλις ἦν Τάμυναι et πλησίον τοῦ πορθμοῦ conjungenda et lin. 53 post v. κεκωμῴδηνται transponenda esse probabiliter censet Kramerus, probante Meinekio. In vetusto aliquo codice omissa, dein ad marginem adscripta, tum male discerpta et in alienum locum illata esse videntur. || 46. ποτέ] πρότερον Cor. ex Guarino, qui vertit *superioribus annis.*

P. 385, 4. τῇ] *E* et Eustath. ad Il. β, 596, p. 298, 28 R.; ἡ *BCDhklnox ;* οἱ Ald. || ὅς γε καὶ] ὡς γε καὶ *CDghi*, ὥστε καὶ *s*, οὗ γε καὶ *kx*, Tzsch., ὅπου καὶ *y* Cor., ὅς γε κατελ. *B* (?), Ald.; ὅς γε καὶ ἐκεῖ Cas.; ὅς γ' ἐκεῖ conj. Kr.; ὅς γε κἀκεῖ Mein. || 17. ὥστε om. *CDhinx ;* in *n* tamen inter versus additum; ὥστ' ἐν Grosk. et Mein., recte, ut videtur. Ceterum post ἐπαύσαντο aliquid excidisse censent Kr. et Meinekius, quorum hic præterea aliam lacunam notat post vocem διενεχθεῖσαι, Strabonem in hunc ferme modum scripsisse putans : περὶ δὲ Ληλάντου διενεχθεῖσαι [ἐπολέμουν μὲν ἀλλήλοις, ἀλλ' ἐπὶ μικρὸν] οὐδ' οὕτω τελέως ἐπαύσαντο [ὁμονοοῦντες, ὥστ' ἐν τῷ πολέμῳ etc. || 20-28. Verba καὶ γὰρ δή... ὁ ὑσσός, glossatoris esse videntur, monente Kramero; ejecit ea Mein. || 21. οὐδὲν] οὐθὲν *CDEkx*, Ald.; οὐθ' ἓν *Inos* Cas.; οὐχ ἓν Mein.; recte, opinor. || 22. καθεστὼς post ἔθος addidit Cor. || 27. Post συστάδην [μαχομένων ἐστὶ] supplendum videtur. In Ald. legitur συστάδην χρώμεθα καὶ κοντοβολοῦντες, ex quibus κοντοβολοῦντες legitur etiam in *C* et *k*, in hoc tamen postea corr. || 36. ἦν habet *E*, cett. codd. om. || 36. ἐπίστατο *no*, ἐπίσταται cett. codd. || 50. περιφ. Cor.; παραφ. codd. || 51. Θεσσαλικὴν *k* ex correct.; cum cett. codd. facit etiam Eustath. ad Dionys. 473. At Θεσσαλικὴν habent Athenæus p. 278, C, Suidas v. ὑμεῖς, schol. ad Il. β, 761.

P. 386, 3. εἰσὶ δὲ νῦν] εἰσὶ μὲν οὖν proponit Meinekius in Vind. || 8. Ἄβαντες] ἀναβάντες conj. Xyl.; καὶ ἀναβάντες Grosk.; μεταβαίνοντες Cor.; ἀποβάντες Kr.; ἀποβαίνοντες Mein. || 9. « Supra Ἔδεσσαν signum pictum, eodemque repetito ἡ νῦν Βοηνα (h. e. Vodhena, uti hodieque appellatur illud oppidum) sec. m. add. in marg. *D.* » Kramer. || συμπολεμήσοντας Cor. « Nescio an scribendum sit : περὶ Ἔδεσσαν ἔμειναν [καὶ] συμπολεμήσαντες τ. ὑ. ἔκτισαν π. E., transposita particula καὶ quæ vulgo ante ἔκτισαν legitur. Nisi forte συμπολιτεύσαντες scribendum est. » Mein. Vind. p. 171. || 15. Θετταλοῖς *no*, Θετταλικοῖς cett. codd. || 30. Παρνασσοῦ *BCElnox.* || 48. καὶ Οἰναία δὲ] καὶ ἡ Ἡναία δὲ *Bk*, καὶ ἡ Αἰνεία δὲ *l* (?) Ald., καὶ ἡ Αἰνία Tzsch., Cor.; καὶ Οἰνειάδαι, καὶ αὐτὴ etc. leg. esse vidit Kr. || 50. τοῦ] τῆς *noxy*. Cf. Steph. : Στράτος... θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς. || 52. Ἀλυζία *DEkl*, Ἀλυζίαι *CDghinoxy.*

P. 387. ὁ Στρ.] ἡ Στρ. *nox* Tzsch., Cor.; μετὰ] typothetarum error; lege κατὰ. « Ceterum verba κεῖται...Ἀνακτόριον, quæ repugnant et iis quæ de horum locorum situ aliunde scimus, et iis quæ Strabo ipse de singulis rectissime tradit, Penzelius in nott. ad interpretationem suam a librario adjecta putat parum probabiliter. Neque tamen ulla in medium prolata est loci desperatissimi medicina, ita ut acquiescendum videatur in Tzshuckii sententia, per errorem fortasse a Strabone ipso Stratum præpostero ordine positum esse pro Alyzia. » Kramer. Groskurdius, Tzschuckii et Mannerti (*Geogr.* t. 8, p. 84) suspiciones recte improbans, pro Ἀλυζίας legi voluit Ἀντιρρίου (potuisset Μολυκρίας, quod ad tradita propius accederet). Media fere via inter Alyziam et Anactorium Kiepertus incertam conjecturam secutus ponit Σόλιον vel Σόλλιον, cujus Thucydides meminit : adeo ut hujus fortasse oppidi Strabonem meminisse putari posset. At parum hoc probabile est, præsertim quum infra in oræ descriptione nulla ejus fiat mentio. Mihi verba Strabonis sana esse videntur, errorem autem explicandum puto e ratione tabularum quas in his Noster secutus est simillimas iis quas Ptolemæus adhibuit. Ptolemæus enim Alyziam (hod. *Kandili*) non ponit, ut ponere debebat, inter Actium et Acheloum fere mediam, sed proximam facit Acheloi ostio, adeo ut ab eo nonnisi duodecima unius gradus parte (42 fere stadiis) distet. Similem igitur tabulam si Strabo quoque ob oculos habuit, probabiliter statuere potuit aliquem Alyzia Anactorium proficiscentem per Stratum iter facere eamque urbem in media fere via esse positam. Tanto facilius id fieri potuit, si Acheloi fluvii (cui Stratus adjacebat) partem superiorem tabula dabat justo magis versus occasum et sinum Ambracium deflexam. Eoque vitio veteres tabulas laborasse nescio an ex Livio colligas, qui (43, 21) Stratum perperam dicit sitam esse *super Ambracium sinum ad Inachum fluvium.* Memorandum denique est in tabulis Ptolemæi (quales Bertianæ Ptol. editioni subjunguntur) mediam inter Actium et Alyziam poni urbem mediterraneam, cujus nomen in codd. nostris excidit; indicari Stratum tum e Strabone colligo, tum inde fit probabile quod præcipua hæc Acarnaniæ urbs præ ceteris commemoranda erat. || 10. Post Ἀχελῴου Pletho addit : τε καὶ περὶ Πλευρῶνα. || 12. Τραχήνιον *os*, Τραχίνιον codd. cett.; em. Palmer. || 18. ὅρος ex *E* additum; post μὲν collocant editt. ante Kr. || 20. μᾶλλον] μαλαὸν *BCghilnosxy ;* μάλα ὄντων marg. *h;* μαλαιὸν *m;* μάλα ὂν *Dk ;* om. *E ;* em. Cas. || 19. Μολυκρίας codd.; em. Tzsch. Ad hunc locum in marg. *Cguy* leguntur hæc : Οἶμαι τὸν

μὲν Ταφίασον (μεταμφίασον *gy*) τὸ νῦν λεγόμενον Ὄζον ὄρος· Χαλκίδα δὲ τὴν ἀρτίως Βαράσαβαν, ὑφ' ἣν καὶ πολίχνιόν ἐστι Ἀντίπατρα καλούμενον, καθότι καὶ τὰς Πάτρας ἔχει ἀπεναντίον. || 26. ἵδρυται *Bkno*. Dein malis Μακύνεια. || 30. Εὔηνος *no* Pletho, ὁ δὲ τῆνος *DBChilsx*, Εὐτῆνος *k*. || Βωμιαίων *DCghinox*, Βωιαίων *Bkl* Ald.; em. Tzsch. || 38. Λυκέρνας *CDghilxy* et ex correct. *Bk*, Λυχάρνας *no*, addito : γρ. Λυκόρμας, uti habet *E*. || 51. Μακύνιον et Μολυκρίαν codd.

P. 388, 3. καὶ recte om. *k*. || 10. ἡ Λευκὰς] Stadia 240 pertinent usque ad Leucatam prom.; an igitur h. l. ἡ Λευκὰς est ἡ Λευκὰς ἄκρα (ut Ptolem. dicit), an pro ἡ Λευκὰς αὕτη legendum ὁ Λευκάτης. Αὕτη? || 12. αὐτὴν om. *o*; αὐτὴν ὁ ποιητὴς *Dhil*. || 16. Νήριτος] Νήρικος *D* (sed hic supr. Νήριτος) *BE*; em. Kr. || 17. ἡ μὲν οἷος *B*, ut legitur in Odyss. Dein Νήρικον codd., excepto *B*. || 20. κροκύλει' *E*, Κροκύλην cett. codd. || 21. Γαργάσουσος *CDhil*, Γαργάσου codd. cett.; Γόργου em. viri docti. || 21. Νήρικον *B*, sed postea correctus. || 38. ἅλμα] ἀλλὰ codd.; em. Wordsworth. in not. ad Theocr. || 39. σὴν] σὸν e Bentleji conj. Cor. Inclusa ex Hesychio subjecit Bentl. || 42. Περόλα *Dh*, sed Πτερόλα margo *h* et *Ci*; Πταρόλα *Bglmno*, Πτάροχα *x*, Παρόλα *k*, Πταόλα Ald.; em. Tzsch.; τὸν] τοῦ codd. (sed *B* postea correct.), Ald.; τὸν τοῦ Tzsch., Cor., τὸν Kr.

P. 389, 12. καὶ add. Cas. || 14. καὶ] sic *E*; ὡς codd. cett. || 16. ὡς om. Tzsch., Cor. || 18. Κροκύλην *nox*. || 21. καὶ expunctum in *B*; om. *kno* Cor. || 24. μήλων] οἰῶν est in Odyss. || 36. ποιεῖσθαι] ποιῶν *hi* et supra ποιεῖσθαι m. pr. *D*, id recte rec. Mein.; ποεῖ καὶ δῆλος *s*. || 38. ἐν inclusit Cor. || 41. γράφεσθαι *E*; ἂν γράφεσθαι *BCDhikln*; ἀντιγράφεσθαι *ox* Tzsch., Cor.

P. 390, 5. πλησίον *h*, πλησίων cett. codd. || 15. οἱ ρ' *nosx*, οἱ τ' codd. cett. || 22. δῆλον add. Cor. || 23. δὲ *o*, τε cett. codd. || 25. ἄδηλον] οὐ ἄδηλον *B* ex corr. et *x*, δῆλον cett. codd.; em. Xyl. || 26-29. ὁ μέντοι ... ἠπείροιο Strabonis non esse videri monet Kr.; ej. Mein. || 39. εὐδείελος] ἱππήλατος margo *B*, uti legimus in Odyss. || 45. ἐσχάτην] sic *E*; πρὸς ἐσχάτην *BCklno*, ὡς ἐσχάτην *x*; om. ἐσχάτην *Dhi*.

P. 391, 2. καὶ ex *E* additum. || 11. τε] δὲ codd.; em. Kr. 16. συννεφῆ] συναφῆ *BCDhikl*, συναφῆς *nox*; em. Cas. 26. οὐδὲ ἀρχή ἐστιν] οὐδ' εἰ ἀρχήν ἐστιν e Tyrwhitti conj. Cor. et Mein.; id vero sensum fundere ineptum recte monuit Groskurdius, qui cum Tzschuckio scripsit οὐδ' ὅπου ἀρχή ἐστιν, quod non magis ad rem pertinet. Ni fallor, οὐδὲ corruptum est ex εἰ δὲ; hoc quum super οὐδὲ quidam scripsisset, deinde juxta οὐδὲ in verborum ordinem receptum est, aliisque corruptelis ansam dedit. Lego : εἰ δὲ ἀόριστον τοῦτο. || 28. « ὀγδοήκοντα a Strabone scriptum non fuisse Groskurdius suspicatur haud injuria : in Dionysii (Pseudodicæarchi) Descr. Gr. v. 51 legitur Ἰθάκη σταδίων ὀγδοήκοντα, στενή, unde tamen frustra Grosk. explicare studet Strabonis errorem; 25 m. p. Ithacæ circuitum esse tradit Plinius H N. 4, 12, 19. » Kramer. Reapse 300 circiter stadiorum ambitus est. Itaque pro ὡς π', repetita σ litera, legas ὡς σπ'. || 34. Παλεῖς e Cas. conj. additum.

P. 392, 1. Ταφιοῦς] Ταφιοὺς *Dh*, Ταφιὰς Mein. || 6. Φυλείδεω] Φυλιέως *CDhiksx*, Φυλλιέως *Bl* Ald.; Φαλιέως *no*; Φυλιδέω Epit.; em. Cas. || 10 τὸ μὲν] τὴν μὲν codd.; em. Tzsch. || 12. οἱ μὲν ex *k* additum; verba καὶ οἱ μὲν om. Mein. || 13. οὐδὲ] οἱ δὲ codd., em. Grosk.; οὐδ' οἱ Π. Cor. || 19. παρὰ δύο] sic *x*; παρ' ἕνα cett. codd. || 24. περὶ ὀγδοήκοντα] Lege : περὶ ρπ' (180); nam tot fere sunt. || 25. τριακοσίων] Pro τ' legendum ψ' (700); 93 m. pass. (774 stad.) sec. Plin.; vel plura sunt stadia, si oræ anfractus legeris. || 27. Αἶνος addidit Xyl. || 39. Ἀλαλκομενάς] Sic etiam Plutarchus Qu. gr. c. 43; Ἀλκομενὰς perperam, ut videtur, Stephanus s. v. Ceterum et Plutarchus et Stephanus urbem in Ithaca ponunt; atque hæc insula habet isthmum ruinis insignem, non vero Asteria insula perexigua, in qua quo modo urbem esse Apollodorus dicere potuerit, non assequor. || 41. οἶδε] εἶδε *Bkl* Ald. || 43. ἂν add. Cor.

P. 393, 7. δ' addidit Kr. deleto δ' ante ὅτι. ἡ Ἰωνικὴ *hi*, ὥστ' Ἰωνικὴ *x*, ὥστε ἡ Ἰωνικὴ *y*, ἡ δ' Ἰωνικὴ Cor. || 14. οἱ om. *CDhil*; σάμους *E* et inter versus *n*, σαμαίους cett. codd. || 22. μέμνηται ... ἐθέλων] « Hæc fort. e lib. 12, p. 549 Cas. addita sunt. » *Mein*. || 23. ἀσπίδι h. l. codd.; ἀνείλετο Epit., et ex correct. *B*; ἀνείλατο *Bgy*, ἀφείλατο *s*, ἀγείλατο *i*, ἀγάλλεται olim editt. inde a Xyl. || 26. « πρὸς ἑσπέραν quia parum conveniunt cum vera insulæ situ, variis conjecturis tentata sunt : πρὸς ἕω proposuit Tyrwh., πρὸς Ἑσπερίδας scripsit Cor., infelicissime hic; Palmerius contra (v. Græc. antiq. 4, 24 p. 523) verba ista sana recte judicans καὶ ante τῆς Πελ. delendum censet, ut hæc efficiatur sententia : *paullo magis quam Cephallenia ad occiduas partes Peloponnesi inclinans* : quæ probantur Tzschuckio et Groskurdio, mihi quamquam non displicent, non ita satisfaciunt, ut amplecti audeam. » Kramer. Palmerii conj. recepit Meinekius et nos quoque in latinis expressimus; perperam; nam admissa hac mutatione, oratio existit mirum quantum contortula, nec ulla causa subest cur codicum scripturam corruptam esse putemus. Nimirum quum Strabo ab Isthmo usque ad Peloponnesi extremitatem occidentalem 1400 stadiorum lineam esse statuat, quæ revera vix est stadiorum 900 : patet peninsulam hanc multo longius quam par erat versus occasum extendi ideoque Zacynthum quoque insulam de vera sua sede extrudi versus plagam occidentalem. Nihil mirum igitur eam dici μικρῷ πρὸς ἑσπέραν μᾶλλον τῆς Κεφαλληνίας. Neque aliter statuit Ptolemæus qui Cephalleniæ oppidum ponit 47° 40' long., Zacynthum vero 47° 30'. || 28. αὐτῇ] αὐτὴ *gxy*; in ceteris codd. ita legitur : συνάπτων δ' αὐτὴν πλέον ἐστὶν ὁ; Tyrwh. proposuit τῇ Πελοποννήσῳ συνάπτουσ' αὐτήν. πλέων κτλ.; Corayus : συνάπτουσα δ' αὐτῇ. Πλείων etc., quæ sunt nihili. || 29. ἑκατὸν ἑξήκοντα] σταδίους ante ἑκ. addunt *Bno*. Ambitus Zacynthi est circiter 550 stadiorum; quare ut ad verum res ducatur, pro ρξ' scribendum foret φξ'. Apud Plinium ambitus esse dicitur 35 (vel 36) m. pass. (280 stad.), qui numerus et ipse corruptus fuerit; pro XXXV legerim LXXV (600 stad.) || 32. τριακόσιοι] ἑξακόσιοι p. 710, 15, minus recte; tamen hoc reposuit h. l. Mein. || 40. καὶ πρὸ] Recte καὶ istud omittunt Corayus et Mein., cum quibus lege : Ἐχινάδες (πλείους δ' εἰσί, ... τραχεῖαι) πρὸ τῆς ἐκβολῆς κτλ. || 44. Παραχελῷιν *Bkl*, Παραχελώην *nosx*, Παραχελῷτιν *D*. || 45. Post χώραν cod. *x* addit ἐστὶ προσχοῦσα, quæ rec. Cor. Deinde δὲ recte sustulit Xyl.

P. 394, 1. Ἀχελῷον codd., exc. *C*. || 4. χύτει] τύπῳ *Dhil* Ald., ut legitur in Soph. Trach. v. 12; in *h* tamen margo habet χύτει. || 17. παραχελῴτιδος codd., præter *k*, qui Παραχελωνίτιδος. Post hanc vocem *Bnox* addunt φθείροντα. || ἀναψῦξαι] ἀνάψυξιν codd.; e Villebrunii conj. em. Cor. || 27. Ταφιοὺς *BDhkx*; Ταφιοῦα Xyl.; Ταφιὰς (sic Plin.) Hermolaus Barbarus ad Plin. 4, 19, 12 et Mein. || 28. διαστήμασιν] διαιτήμασιν *BDEklnox*; em. Xyl. || 31. Δηιονέως *E* et Eustath. ad Od. α, 105; Δηίονος *CDBhlnsx*; Δηιονέος *Bo* ex corr.; Δηίωνος *k*. || 35. φασὶ] φησί codd.; em. Cor. || 40. εἰσὶ] ἐστὶ codd. præter *nox* qui om. hoc verbum; em. Palmer. Deinde πόλις codd., exc. *x*. || 42. ἐξ οὗ τοὺς] ἐξ οὗ τοῦ *no* et ex correct. *B*; ἐξ αὐτοῦ cett. codd.; em. Cas. || 44. παρκτόπων *g*, παρα-

τόπως Cor. || 45. Κριθώτη *h* et ex correct. *D*; Κορινθώτη *BCklnosx* et pr. m. *D* et margo *h*. Deinde αἱ ante Ἔχιν. inserunt Cor. et Mein. || 46. ἐνικῶς λεγ.] θηλυκῶς λ. conj. Cor.; ἀρσενικῶς λ. Grosk.; ej. verba Meinekius, recte opinor. Ceterum quum glossarum quoque ratio reddenda sit, neque videam quid sibi velit illud ἐνικῶς λεγ. (siquidem nemo unquam Ἀσταχοὶ plurali numero dixit), fortasse in marg. legebatur ἡ νῦν Νεοχωρί λεγομένη, quum *Neochori* locus nunc sit in eo tractu ubi sita erat Astacus. || 49. Ad hunc locum in marg. *u* leguntur hæc : αὗται αἱ λίμναι κατάντικρυ Πατρῶν δυτικώτερον ἐκρινῇ δύσει, δίαρμα ἔχουσαι θαλάσσης ἑκκαίδεκα μιλίων, ἀφ' ὧν πολλὴ καὶ ἀγαθὴ ἄγρα ἰχθύων κομίζεται ὅσαι ἡμέραι ταῖς Πάτραις.

P. 395, 3. Χαλκίαν] Χαλειαν (sic) *D*, Χαλείαν *Chsx*, Χαλίαν *no*, Χάλκειαν editt. ante Kr. || εἶθ' ἡ Πλευρὼν etc.] « Palmer (Gr. ant. 4, 15 p. p. 472) notandum esse jure censuit, quod Pleuron h. l. ponitur ultra Euenum fluv. orientem versus : atque inde antiquam Pleuronem intelligendam esse credidit. Sed hanc quoque una cum Calydone in altera Eueni ripa a Strabone collocatam fuisse ex iis quæ de his locis p. 450 sq. ed. Cas. traduntur, elucere videatur. Præterea ubicunque Pleuron simpliciter a Strabone commemoratur, ea quæ ejus ætate supererat, h. e. nova, est intelligenda, ad montem Aracynthum inter Acheloum et Euenum constanter a Strabone collocata. Jam igitur hunc locum sic ab eo scribi non potuisse, ut nunc legitur, luce mihi videtur esse clarius : omnia autem plana erunt et congrua, si verba εἶθ' ἡ Πλευρὼν ... ἱερόν collocantur ante εἶθ' ὁ Εὐήνος κτλ. Quorum ordo quam facile turbari potuerit manifestum est. » Kramer. Cf. not ad lin. 10. || 4. Ἀλίκυρνα] Λικύρνα codd.; Λυκίρνα Ald.; Ἀλίκυρνα Strabo ap. Steph. s. v. 6. Λαφρίου] Λαφραίου codd., nisi quod Λαθραίου habet *l* et Ald.; em. Palmer. || 7. Ταφίασος codd. || 10. οὕτω] « Εὐήνου pro Ἀχελῴου (lin. 11) scribendum esse censent Palmerius (Gr. ant. 4, 6, p. 477) et Groskurdius, ne repugnent hæc iis quæ proxime præcedunt, quæ ex Artemidoro sumta esse Groskurdius opinatur. Quod parum probabile esse ex iis, quæ modo disputavimus, apparet. Multo melius Du Theil οὐχ ante οὕτω excidisse conjicit. Chalcidem vero sive montem sive urbem ad Acheloum a nonnullis fuisse collocatam liquet (?) ex Dionysio Per. 496, Steph. Byz. s. v., Eustath. ad Il. β, 640 p. 311, 40 R. » Kramer. Negationem οὐχ ante οὕτω inseruit etiam Meinekius, quamquam is in antecc. verba quæ transponi vult Kramerus, in loco suo reliquit. Ego quoque Krameri rationes secutus sum, at recte me id fecisse magnopere dubito. Quem hoc loco legimus Ætoliæ paraplum, sicut ceteras orarum descriptiones plurimas, ex Artemidoro afferri per se est verisimillimum et verbis Ἀρτεμίδωρος μὲν οὖν subindicatur. Monendum erat in hoc paraplo Pleuronem, Halicyrnam et Taphiassum non recte poni ab oriente Eueni fl. et Chalciæ montis; Strabo contra monuit Chalciam haud recte collocari videri ab occasu Pleuronis (inter Pleuronem et Acheloum), quasi de Pleuronis situ recte Artemidorus statuisset. Non optime hæc disputata esse fateor, sed violentis istis machinis, quas Kramerus admovit, mutanda esse nego. || 14. Ταφίασσον *B*, Ταφίασον cett. codd.; deinde δὲ e Tzsch. conj. Kramerus scripsit pro τε, quod est in *BCDhk*; cett. codd. vocem hanc om. || 15. φασι *BCDhkl*. || 18. ἔστι δὲ Ὄνθις πρὸς conj. Palmerius (Exercc. p. 326), quum Ὀνθίδα λίμνην Ætoliæ e Nicando memoret Schol. ad Nic. Ther. 215; at locus ille scholiastæ adeo est corruptus ut neque de nomine neque de situ hujus lacus certioris aliquid erui possit. Palmerio obsecutus Onthidis nomen paludi qui est sub Chalcide monte, indidit Kiepertus in tab. Gr.

|| 18. εὔοψος] εὔυψος *BCDghlnox*, εὔψυχος *k* Ald.; in marg. *v* legitur : τὴν νῦν Μάλαιναν (sic) καλουμένην || 23. Inclusa ejicienda esse monuit Bergk in poet. lyr. p. 542. Καλυδωναίου δὲ *Dhisn*, et, misso δὲ *ox*; Καλυδωνέου δὲ *Bk*, Κλυδωναίου δὲ *C*, Κλυδωνέου δὲ *l*; Καλυδώνιος οὐδὲ e Cas conj. Tzsch. et Cor. || 25. ἀκρᾶν] ἄκραν *BCDghiks*, ἄκρας *lx*; em. Kr. e Villebrunii conj. || 26. ἧς] ὡς codd.; οὗ Cas.; ἧς Cor. || 28. Ἀραχίνθῳ codd. || 32. Κονώπα codd.; em. Tzsch. || 41. ὑπὸ] ἐκ *no*. || 42. Αἰτωλοὶ] Αἰτωλία *no* Cor. || 50. τοῦτο] *no* et sec. m. *h*, τούτου *BCDhkl* Ald.

P. 396, 28. Ἴκαρον codd.; em. Xyl. || πέραν] περὶ *l*, πέτραν *s*, περαίαν *BEkno*; τῆς περαίας Tzsch., Cor. || πολλὴν] πόλιν *CDEghihslx*, πολλὰ *k*. || 33. Ἴκαρον codd., exc. *E*. || ἐπιμεῖναι] ὑπομ. Mein. || 44. Ἀλκμέωνα *CDh* Mein. || 45. συστρατεύσαντα *Clo*. || 49. ἐκείνῳ *C* (?) editt. ante Kr. inde a Xyl.

P. 397, 24. Θουκυδίδης τε Cor., hæc jungens præcedentibus. || 26. φησι *BChino* Ald.

P. 398, 6, τε] δὲ codd.; em. Tzsch. || 8. φασιν codd.; em. Tzsch. || 14. δεκάτῃ δ'] δέκα, τῇ δ' codd.; δεκάτῃ ὕστερον *s*; em. Cor. || 21. τραφέντα *xn*, τρεφθέντα codd. cett. et margo *n*; θρεφθέντα Jacobs ad Anthol. t. 4, p. 161 et Cor. || 22. Αἰτωλοί ... Αἰτωλὸν] Αἰτωλὸν ... Αἰτωλοὶ *Bkno*. || 24. Ἠλείων] Αἰτωλῶν codd.; illud Pletho et correct. in *n*. || 42. τοιγε ej. Cor. Mein. || 43. ἐπιφέρειν conj. Cas. || 45. ἐπ'] ὑπ' *x* Cor.

P. 399. 2. τούτου add. Cor. || 5. λέγων] ἡ Ἠλείων Cor.; aut ejiciendam vocem aut scribendum τοῦτον εἶναι τὸν τῶν Ἐπειῶν λεὼν censet Tzsch.; ej. vocem Mein. || 8. Post οὖν excidisse πιστὸν monuit Grosk. || 11. ἐπ' ἴσης *Bkl nox* Ald. || 13. ἐπελθόντας recte, ut videtur, Cor. et Mein. || 15. διότι] ὅτι *Bklnox* || 23. αὐτὸς] αὐτὸς δ' Cor. || 25. ὁ τάλας, ὁ δογματικὰς *CDghilnoxs*, ὁ τὰς τῶν ἄλλων δογματικὰς m. sec.; e Tyrwh. conj. em. Tzsch. || 28. καὶ διδοῖς] καὶ διαδοὺς *BCDghikx*, καὶ διαδιδοὺς *lno*; νὴ Δία, δίδως conj. Tyrwh., rec. Cor.; διδοῖς em. Cas.; καὶ aut ejiciendum aut leg. καὶ [αὐτὸς]. || 30. συγγνώμη, *Bk*, συγγνώμην *BChilno*; in *n* supra additur ἔχειν, recte, ut videtur; συγγνώμην νέμειν conj. Mein.; συγγνῶναι conj. Kr. || 50. Αἰτωλίαν] Πλευρωνίαν *no* || 52. καλεῖσθαι] καλέσαι e conj. Kr. Mein.; recte, ut videtur.

P. 400, 7. εἴπερ] οἵπερ *Bkno* Ald. || 12. μὲν ποιητής, misso ὡς, codd. exc. *E*. || 15. ὅπερ ante οὕτω *no*; οὕτω διαλέγεται *Dhl*. || 27. ἐμπεπλεγμένους conj. Du Theil. || ἄλλαις] ἄλλως codd. exc. *x*. || 34. καὶ] κατὰ Cor. || 35. διαστελλομένους conj. Grosk. || 35. ὡς δὲ] ὥστε conj. Heynius; ὥστε, ὡς Tzsch. || 40. ὡς suppl. Cor. || 44. τρόπος] τόπος conj. Cor. || 46. ἐπειδὴ δὲ ὁμωνυμίᾳ codd., exc. *no*. qui ἐπεὶ δὲ, et *x*, qui ἐπεὶ δ' ἡ; em. Cor. || 47. ἂν om. *nox*. || 52. τοὺς] τοῖς codd.

P. 401, 1. Post εἰρῆσθαι e Stephano v. Ἀκαρνανία addenda videntur : καὶ κρώβυλον καὶ τέττιγα ἐμπλέκεσθαι. || 7. τοῖς Κουρῆσι *CDhilsx* || 17. δῶρα δ' ἐμῆς ... ἐνεικέμεν ... χθιζὸν Iliad τ, 193. || 20. Ἀχαιῶν in Iliad. l. l. || 22. Verba ἡ δὲ ἐνόπλιος ... στρατιωτικά glossatoris esse videntur, monente Kramero; ejecit ea Mein. || 22. στρατ.] ἡ στρατ. *C*, Tzsch. || 23. δηλοῖ δὲ καὶ Ald. || 24. καὶ] ἐπὶ conj. Xyl., Cas.. Cor. || 33. τὸν δὲ ὄντως νοῦν] καὶ ὁπωσοῦν Cor.; σχολάζοντα post ὄντως excidisse censet Grosk.; nescio an leg. sit : τὸν δὲ ὄντως (vel τὸν δὲ δεόντως) νοοῦντα. Meinekius in Vind. p. 173 verba τὸν δὲ ὄντως ... θεῖον eliminanda potius quam emendanda esse putabat. || 45. Cum Meinekio legas γεγένηται.

P. 402, 2. ὑμνητική *D*, in margine addens οὖσα; cett. codd. ὑμνητικὴ οὖσα. || 7. νὴ Δία] καὶ Διὶ *x*, Tzsch., Cor. || 19. καὶ Τίτυροι *no*, Epit., Guar.; καὶ Σάτυροι cett. codd.; verba hæc, nisi glossatoris sunt, post verba

καὶ Σάτυροι transponenda sunt, monente Kramero. || 20. καὶ τ.] κατὰ ταῦτα conj. Heynius in Comment. Societ. Gotting. t. 8, p. 5. || 22. οἷοι] sic *x*; οἱ cett. codd. || 35. νέοι *E*, νέον cett. codd. || 43. Ἄγδιστιν] om. *x*, Ἄγεστιν *Epit.*, Αἰεστιν codd. rel.; em. Cas. Infra p. 486, 11 codd. ἀγγίδιστιν, sicut in inscr. habes Ἄγγιστις formam. || 45. Σικυλ.] πυλήνην codd.; em. Tzsch. || Περισσινοῦντα *B*, Πισινοῦντα *x*, Πισσινοῦντα cett. codd. || 46. Post Κυβέλην *noE* addunt καὶ Κυβήβην, quod rec. Mein.; recte, ut vid. || 53. σχοινοτένεια Bœckh., σχοινοτενὴς Herm.; σχοῖνος τονίας *k* σχοινογονίας *hi*, σχοινοτονίας codd. cett. || ἀοιδαὶ *Bklnox*. || 54. διθυράμβων.*x* et Dionys. De comp. verb. c. 14; διθυράμβῳ cett. codd.

P. 403, 1. δὲ inclusit Cor. || 3. κατάρχειν *kx*, Hermann., Bœckh.; κατάρχει cett. codd.; καταρχαὶ Cas., καταχεῖ Tzsch., Cor. e Reiskii conj. || μεγάλα, πάρα] πάρα μεγάλαι ex corr. *B*, πάρα μεγάλοι cett. codd.; em. Bœckh. || ῥοίμβοι codd. || 5. χαχλάδων codd.; em. Bœckh.; κεχλάδοντα ex Hermanni conj. Tzsch., Cor. || 9. Post θεῶν Cor. lacunam notat; ἐμφαίνων καὶ ἀμφότερα excidisse opinatur Grosk.; ἀλλήλαις *BCDhiklx*. || 11. διά τε Ὅμηρον] Leg. διὰ τὸ ὅμορον e conj. Mein.; κατὰ τὸν Ὅμηρον *Bkno*; οὐ κατὰ τὸν Ὅ. Cor. || 13. Quæ in sqq. uncis includuntur ex Euripide suppleta sunt; ex eodem scriptura codd. passim correcta. || 41. Παλαμήδει *Dhi* Mein. || 42. οὐ σὺν] οὐ σὰν *BCDhl*; θύσων conj. Mein.; an [χορεύ]ουσαν? Dein Διονύσου *BCDhi*, sed supra scr. Διονύσῳ in *Bh*; κομᾶν *BDhil*, κομᾶνος *Cs*, κομῶν *kno Ald.*, κώμων Tzsch., Cor.; κωμᾶν Kr.; fort. leg. κοίλαν ὅς conj. Mein.; quæ omnia sunt incertissima. || 51. Μύσιος Epit. || 52. οὐχ ὁ αὐτὸς δὲ, ὥς τινες ὑπέλαβον Epit. || 57. ποῦ] τοῦ *CDhl*, τὴν *Bkno*; em. Cor. e conj. Xylandri.

P. 404, 7. Κύβην codd.; em. Tzsch. || 10. παραδόντα] παράδων τὰ *x* Cor.; παραδιδόντα *s*, παραδιδόμενος τοῖς Δ. *Bkno*, editt. ante Kr.; παραδιδόμενος ἐν τοῖς Δ. conj. Heynius l. l. p. 8.; παραδίδοται vel παραδιδόμενος ὁμοίως τῷ Διονύσῳ καὶ αὐτός conj. Lobeck. in Aglaoph. p. 1049; παραδοὺς τὰ Δ. e Kram. conj. Mein. || 12. Κότυα *Dh*, Κόττυα *i*, Κοτύττια Epit., editt. ante Kr. et Meinekius. || Βενδίδια *nox* Epit., Μενδίδια *Ckl* Ald.; μὲν δίδια ex correct. *B*; Βενθείδια *E*. || 13. Κόττυος *ino*. || 15. Post ὀργάνων Grosk. excidisse quædam haud recte putans suppleri vult : καὶ ταύτῃ τὸν Διόνυσον συνάγων. || 16. Verba ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς, post quæ verba Αἰσχύλος μέμνηται repetunt *CDhi*, delenda videntur. || 17. δρεια *Dh*, δρια cett. codd.; ὄρθια, *altisona*, conj. Wagner in Æsch. fr. || 21. δακτυλόθικτον e Jacobsii conj. Cor.; δακτυλόδεικτον Mein. || 23. χαλκοθέοις codd.; χαλκοθέτοις Epit.; em. Cas. || 26. ὑπομηχῶνται *Bklno*. || 28. τυμπάνου codd.; τυπάνου metri causa em. Kr.; lapsu factum est, ut in nostra editione servatum sit τυμπάνου. || εἰκὼν] εἰχὼν *B* (ex correct.) *lx*, ἠχὼ *kno* editt. || 48. ἀφάσσων *nox* fort. recte. || 50. νάμβλας *CDilnosx*, νάμβλα *Ek* et ex correct. *B*, Ald.

P. 405. 2. Βενδιδείων *Dhi*, Βενδιδίων cett. codd. || 5. ἄττης, [ἄττης] ὕης] τῆς ἄττα σύης *CDghil*, τῆς ἄττης *B*, ὕης ἄττης *x*, ἄττης ὕης *kno* Ald.; ὕης ἄττης καὶ ἄττης ὕης editt. ante Kr. Inde a Xyl.; em. Kr. e Demosth. De cor. § 260. || 7. εὔροι additum ex *Bkno*. || 10. « Ἑκατέρω καὶ om. *xy*; Ἑκατέρῳ, et supr. add. Ἑκατέρου, *n*; Ἑκατέου *B*; Ἑκαταίου *k*, editt., quod nulla esse auctoritate apparet, ita ut quæ de hujus nominis affinitate qualicunque cum Apolline viri docti suspicati sunt (v. Welcker *Die Æsch. Trilogie* p. 193 et *Nachtrag* p. 212, Lobeck. Aglaoph. p. 1116) vehementer collabefiant; Ἑκατεροῦ scripsit, dum melius inveniatur, Gœttling in Hes. fr. 129. Apud Diodor. 5, 50 commemoratur Ἑχήτορος, antiquissimus Thracum in Naxo insula dux (cf. Parthen. c. 19, ubi fort. scribendum Ἑχήτορος οἱ Θρᾷκες). » Kramer. In ... fort. latet præpositio ἐκ, quam habes etiam lin. 12, et Strabo utitur in genealogiis p. 406, 3 sqq. Hoc si est, scio an fuerit : ἐκ Σατύρου. Satyrum quendam a S... Bacchi comitibus distinguendum habemus ap. A... dor. 2, 1 (v. not. Heynii), ubi noster satyrorum ... pecora Arcadum abegisse dicitur, sicut Mercur... tyrorum pater, boves abegit. || 12. ὀρειαι ... ἐγένοντο ... em. Cor. || 15. γράψας *x*, στέψας cett. codd.; ... conj. Mein. || 19. πρώτους [τοὺς] ἐν Εὐ. conj. G... coll. p. 467 ed. Cas. || 27. Κορύβαντα editt. ante K... a Xyl. || 28. ἱερέα Πύδνης codd.; em Cas. || 31. ... τ. Κορ. ejicienda. || 39. ὁμοίως] ὅμως e Xyl. conj. || 52. Post Πύτνα excidisse καὶ τῆς Κρήτης δὲ ... quid, recte censuit Cas. || Ἱερὰ κύτνα *D*.

P. 406, 3. Καβείρου *CDhi*, in *D* supra add. ους, Κα... *gs*, Καβείρης *Bklno*. || 4. Κάμιλον *Bklo* Ald. || ... *kno*; καὶ conj. O. Müller. *Prolegg*. p. 454; τρεῖς conj. ... καὶ τρεῖς? || 6. Ῥυτίας *n*, fort. recte. || 8. Καβείρο... *lnos* Ald., Καβείρης *Bk*. || 15. Κορυβαντεῖον Mein. Κορύβησσα, *s* supra add. Κορύβυσσα, quod habent ... 20. Post. αὐτοὺς Meinekius in Vind. p. 175, exc... putat : [Κουρῆτας δὲ λέγεσθαι] et in sqq. fuisse καὶ Κ... βαντας δὲ, quæ sunt probabilia; Groskurdius lin. 22 ... καὶ Κορύβαντας inseri voluit : Κουρῆτες μὲν ἀπὸ τοῦ κ... εἶναι καλούμενοι. || 24. οὓς] οἵους Mein. in Vind. || 32 ... αἳ *x*; vocem om. *s* et Cor. || 33. Post Ἴδην in *x* ad... δάκτυλοι; fortasse tamen plura exciderunt; certe ... δάκτυλοι, sed Ἰδαῖοι δάκτυλοι scriptum fuerit. Cetero... nullum h. l. est lacunæ vestigium in codd. » Kramer. Voce Ἰδαῖοι opus non est. || 40. Κέλμιν] Σαλαμῖνον codd. e Cas. em. conj. Tzsch. || Δαμνέα *x*, Δαμνανέα cett. codd.; e Cas. conj. em. Tzsch. || 43. κρείττων Cor. || 53. [τοὺς καὶ] τούτους Cor., recte.

P. 407, 5. αἰνιττομένων codd.; em. Xyl. || 10. ἄν τι δοῦναι τὸ *D*, ἀντιδοῦναι τὸ *BChil*, ἂν δοῦναί τι *no*, ἄν τις ἐξ αὐτῶν εἰκάσειε *x*, Tzsch., Cor.; e Tyrwh. conj. em. Kr. || 17. καὶ add. Kr. || 19. γοητείας codd.; em. Du Theil || 20. [καὶ] μάλιστα Cor. || 26. αὐτὴ Cor.; αὕτη Mein.; αὐτῆς codd. Post αὐτὴ Cor. inseruit πρὸ. || 38. Φαλάσαρνα codd.; em. Cor. addens fort. Φαλάσαρναν leg. esse, quum infra feminino genere nomen usurpetur. Et τὰ et ἡ Φαλάσαρνα dicebatur, parumque in talibus Strabo sibi constat. 40. « Κίμαρος promontorium nemini præter Strabonem commemoratur, Κώρυκος contra a multis scriptoribus et a Strabone ipso [p. 312, 8; cf. not. ad 711, 29] in his fere partibus collocatur : atque hoc nomen hoc loco Pletho (sec. Du Theil; Κάρρημος ex alio cod. laudat Tzsch.) conjecturam secutus; alterum vero nomen mox (p. 408, 21) recurrit, nec attrectandum est, quamtumvis suspectum sit. Literarum ductus si attenderis, Κίσαμος urbs nomini isti aliquo modo videri possit affinis. » Kramer. Reapse occidentale Cretæ latus a borea terminatur Coryco promontorio (*Cap Buso*), quod a Criumetopo 230 fere stadia distat. Attamen idem promontorium diversis nominibus laudari, lectore non admonito, parum est probabile. Jam vero quum sequenti promontorio (*Cap Spada*), quod a priori nonnisi ... stadiis dissitum est eoque multo magis versus boream prominet, subjecta sit Cisamus urbs (*Cisamo casteli*), sponte nascitur conjectura hocce promontorium a Strabone significari atque pro Κίμαρος legendum esse Κίσαμος. Huc accedit quod apud Ptolemæum quoque occiduum Cretæ latus a borea terminetur Κισάμῳ ἄκρῳ (sic enim e codd. legi jubeo pro eo quod vulgo editur Κύαμον ἄκρον). Attamen apud Ptolemæum Cisamum prom. non est hodiernum *Cap Spada*, sed id quod ab illo supra 200 stadia versus ortum distans nunc appellatur

Cap de la Soude, quod olim alteram Cisamum urbem (hod. *Kalives*) subjectam habebat. Ni fallor, Ptolemæus quoque acceperat id quod Strabo tradit, occiduam Cretæ oram a septentrione terminari Cisamo promontorio; eo autem nomine quum non novisse videatur nisi hodiernum *Cap de la Soude*, Cretæ partem occidentalem pessime delineavit ita, ut quæcumque ab hoc promontorio versus occasum essent, in meridiem ejiceret. Jam ut illuc revertar, adde quod Strabo p. 212, 8 a Coryco diaplum esse dicat ad Tænarum, a Cimaro autem (p. 408, 21) in Cythera insulam et ad [*Maleas*]: unde item colligas Cimarum vel potius Cisamum pr. a Coryco fuisse versus ortum. || 46. ὑπὸ τὸ μέγεθος] οὔπω τ. μ. *B*; οὐ κατὰ τὸ μ. *kno* et inter versus *h*, et editt. ante Kr.; hoc si probaveris pro μέγεθος legendum foret μῆκος. At ferri id nequit; requiritur numerus. [ὅσον διακοσίων] οὐ κατὰ τὸ μ. conj. Grosk.; Kramero in ὑπὸ latere videtur υ' που vel τ' που, verba autem τὸ μέγεθος e margine illata esse suspicatur. Meinekius proposuit: υ', ὅπου τὸ μέγιστον, quod placet. || 50. ὅσον codd.; em. Cor., || 51. κατά τε codd.; em. Cor. || Post μέρος excidisse ἀπὸ τῶν ἑσπερίων μερῶν ἀρξάμενος ἡ νῆσος ἱκανῶς πλατεῖά ἐστι vel simile quid, bene monuit Kr.; ἡ νῆσος αἰφνιδίως στενοχωρεῖ proposuit Grosk.

P. 408, 1. Ἀμφιπαλίαν codd.; em. Cas. || 2. τῶν codd.; em. Cor.; Δάμπεω codd.; em. Tzsch. || 5. τὸν] τῶν codd.; em. Cor.; Μινώας] ὤας (sic) *D*, om. *hi*, νινώας codd. cett.; em. Xyl. || 21. Κιμάρου] γρ. Ταινάρου margo *o*, quod pravam esse conjecturam monuerunt interpretes; ἐπὶ Μαλέαν recte e Cas. conj. em. Tzsch. et Cor., nisi quod e Straboniano usu scribendum est ἐπὶ Μαλέας. Meinekius dedit ἐπὶ Ταίναρον, e conj. Krameri, qui hanc vocem ob antecedentis vocis similitudinem excidisse censet. Sed Maleas promontorium satis indicat Cytherorum mentio. Quod Kramerus contendit Cythera rectius dici interjacere inter Cretam et Tænarum quam inter hanc insulam et Maleas, id non ita esse apparet si hodiernas tabulas nauticas inspicias; multo minus vero ita erat in tabulis Strabonianis, in quibus Creta justo magis versus occasum pertinebat. || 25. πενταχισχιλίων] Numerus hic, justo longe major, corruptus esse debet, si recte habet quod sequitur οἱ δὲ ἔτι ἐλαττόνων. Groskurdius conj.: πενταχ[οσίων καὶ δ]ισχιλίων, quam infelicem esse conjecturam dicit Kr.; fort. erat τινες μὲν δισχιλίων, οἱ δὲ. Sed fieri etiam potest ut in sqq. fuerit οἱ δὲ [πολύ] τι ἐλαττόνων. || 28. Post ἐλαττ. excidisse χιλίων probabilis est conjectura Gosselini. || 34. Πρᾶσον *Dh*, Πράσον cett. codd.; Πραῖσον Tzsch., Cor. || 47. τριχινίου codd.; ex Eustath. ad Od. τ, 176 em. Xyl. || Post λόφους addunt εὐαμισολόφος *CDih* (εὐαμίλλους supr. add. *h*), ἐφαμισολόφος *B*, εὐαμισολόφους *gl*, καὶ ἡμισολόφος *s*, ἐφαμίλλους *nok*, editt. vett.; inclusit Cor.; ejec. Kr. et Mein. Eustathius l. l. vocem hanc non habet. || 49. Κνῶσος *B* et sic postea.

P. 409, 1. νομίμων] νόμων *CDghlsx*. || 4. Κνωσὸς *C* et sic postea. || 5 Inclusa supplevimus e conj. Tyrwhitti. || 6. τῆς δὲ Λύκτου] Legendum τῆς δὲ Λύττου, quæ nominis forma etiam in sqq., ubi Λύκτον codd. præbent reponenda est. || 12. Ἀμνισῷ] Ἀμνισσῷ *Dh*, et Eustathius ad Od. τ, 188 p. 1862, 37 Strabonis locum citans. || 14. Κέρατος codd.; em. Cas. || ὁμωνύμως mavult Mein. || 18. Inclusa adduntur ex Diodor. 5, 78, ubi: τούτων (sc. urbium a Minoe conditarum) δ' ἐπιφανεστάτας τρεῖς, Κνωσσὸν μὲν ἐν τοῖς πρὸς βορρᾶν καὶ τὴν Ἀσίαν νεύουσι μέρεσι τῆς νήσου, Φαιστὸν δ' ἐπὶ θαλάσσης ἐστραμμένην ἐπὶ μεσημβρίαν, Κυδωνίαν δ' ἐν τοῖς πρὸς ἑσπέραν κεκλιμένοις τόποις καταντικρὺ τῆς Πελοποννήσου, quæ aperte ex eodem Ephoro petita sunt quem Strabo adhibuit. || 23. ἦν post ζηλωτὴς add. Cor. || 24. τῷ ἀδελφῷ Cor. et Eustath. l. l. || 42. Μίνωα *Bkno* Ald. || 45. ὃς ante πρῶτον add. Xyl. ex Il. ν, 450. || 46 ὑπὲρ] περὶ Ald.; διότι ὅτι *knox* Ald. || 50. Post ἄλλοι Cor. transponit verba ἐν τῇ Πολιτείᾳ; τῇ Εὐρώπῃ om. *x*; ἐν τῇ Εὐρώπης πολιτείᾳ Ald.; in margine ad verba ἐν τοῖς νόμοις notatum esse ἐν τῇ πολ., quod inde in ordinem verborum irrepserit, opinatur Kr.; ej. verba Mein.; nescio an fuerit Ἔφορος [δὲ] ἐν τῇ Εὐρ. τὴν πολιτείαν αὐτῶν ἀναγέγραφεν. || 52. τυράννους codd.; em. Tzsch.

P. 410, 23. ἐν add. ex *Bkl*. || 24. Μαμέτιδος *Bk*; Μακεδόσσης, λέγεται γὰρ καὶ οὕτως marg. *gv*; γρ. Μακεδίσσης *n*.

P. 411, 3. ὀγδοήκ.] sic codd. et Eustathius ad Il. β, 645 p. 312, 45; et Phrantzes in Chron. 1, 34; in marg. *x* legitur ἢ ὀκτώ, quod rec. Tzsch. et Cor.; recte, ut videtur; Barth. (ad Stat. Theb. 5, 361) lin. 5 legi voluit [ἑκατὸν] πεντήκοντα. || 4. προῆλθε Cor. || 6. κατὰ] καὶ codd.; em. Cas. || 8. Μάταλον] μέταλον (add. γρ. μέταλλον) *n*, μέταλλον codd. cett.; infra (lin. 47) μάρταλον codd. plerique. Casaubonus mss. libros habere dicit μέταιον et μάταιον, quod unde manaverit Kramerus se nescire ait. Μάταλον e Villebrunii conj. Grosk. Kr. Mein. || Μάταλα in Stadiasm. M. M., Ματαλία ap. Ptol. || 8. παραρρέει Eustath. l. l. || 10. Λεβήνης *i*, Λεβήνου ex correct. *k*. || 11. Εὐξύνθεος *k*, Εὐσύνθεος *i*, Εὐξύνθεος cett. codd.; e Plutarcho Amator. p. 931, 1 ed. Didot. em. editt. || 12. εἶναι ante ἄθλων add. *hi*; « etenim in *D*, ex quo manarunt isti codd., εἶναι quod legitur ante τοῦτον, primum omissum et secunda manu inter versus additum est; id deinde huc translatum. Cor. autem scripsit εἶναι δὲ τῶν, et desideratur omnino aptus sententiarum connexus: scribendum videtur sive τῶν δ' ἄθλων sive ἄθλων δ'. » Kramer. Meinekius scripsit λόγῳ, ἄθλων ... ἵνα φήσας, quod præstat. || 14. Πράσκῳ *k*, Πράσσῳ Ald., Πραίσῳ Tzsch., Cor., et sic ubique. || 15. ἑβδομήκοντα] ξ' σταδίους editt., quod non ex codd. fluxit sed ex sqq. (lin. 23) assumtum est; ο' habent *Dh*, in *h* supra additum διακοσίους, quod præbet etiam *i*; ὁ est in cett. codd. Neque ο' neque c' (200) verus numerus fuerit; legendum puto ξ'. Deinde post v. ὀγδοήκοντα nonnulla excidisse censeo, quibus dictum erat Prasum hanc non confundendam esse cum Praso Homerica Eteocretum urbe, Dictæ vicina, cum qua fortasse confuderat eam Aratus, qui Dicten Idæ vicinam esse putabat. Nam Prasum, quæ in sqq. memoratur, non eandem esse cum Praso Lebeni vicina patet, neque Strabonem urbes longissime dissitas confudisse vel ex eo colligas quod duobus locis de distantiis loquitur quibus Prasus a mari distet. Prasum a Gortynia 180 stadiorum intervallo separatam cum Pashleyo quærimus prope hodiernum *Cap Sudsuro*, ad eamque referendos putamus numos, in quibus Πριανσιέων legitur et Neptunus cum tridente conspicitur. Hæc enim insignia urbem maritimam indicant, non vero istud πολίχνιον quod in mediterraneis prope Dicten erat Strabonis ætate ab Hierapytniis deletum. Quare apud Strabonem pro ο' vel c' legi volebam ξ'. De formis Πρᾶσος, Πραῖσος, Πριανσός v. Bœckh. ad C. I. 2, p. 504. Ad Prasum Lebeni vicinam pertinere videtur Πραισός ap. St. Byz., siquidem ibi Ῥυτίου pro Ῥιθύμης legendum fuerit. || 23. σταδίοις] σταδίους Cor. Post hanc vocem in Ald. perperam adduntur διέχοντες τῆς Γορτύνης δὲ ἑκατὸν καὶ ὀγδοήκοντα || 31. Τίτυρος] Τύρος *l*. || 35. Γορτύνης *ikx* Cor. || 40. Φαλασάρνοις *C*. || 44. Μίνωος *nox*. || 45. ἦν ante κατεσκ. codd.; quod ej. Xyl. || 46. Γορτύνης *ix* Cor. || 47. Μαρτάλου *BCDghlxy* et ex correct. *k*, Ματάλου *B* ex correct. et *o*, Μετάλου *n*, Μετάλλου *k* m. pr. || 52. Ὀλύσσην] ὁ Λισσῆς sec. Steph.; leg. ὁ Λισσὴν e conj. Cor. || 53. Λύκτου *Bhiklno* et m. sec. *B*; Λύτου *B* m. pr. et *x*.

P. 412, 4. Λύτιοι *kx*, Λύκτιοι *Dhilkln* et pr. m. *B*. || 17. εἶχεν ἂν] ἂν εἶχεν *x*, εἶχεν, misso ἂν, cett. codd. || 18. οὔτ' εἰ] ὅτι *BCDhis*, ὅτι εἰ *x*; ἀλλ' οὐδ' εἰ e Tyrwh. conj. Tzsch. et Cor. || 20. ὡς ejiciendum. || 22. φησι] φήσας recte, ut videtur, conjec. Kramer., idque rec. Mein. Alii, ut staret locus, ante καὶ τούτου scripserunt ὥστε, quod legitur in *B* ex correct. et in *kno* et editt. || 25. ἐμέμνητ' ἂν] *Bno*; ἐμέμνητο cett. codd. || 27. συμμίξας] συμμείνας scr. Cor., dubitans tamen. || 28. ὁ δὲ [Νέστωρ] καὶ conj. Grosk. || 29. οὔτε inseruit Cor.; Meinekius verba κατὰ τὴν στρ. ... ἐκεῖθεν ejecit. || 34. αὐτὸν] αὐτῶν codd.; em. Cor. || 43. αἱρομένης *C*, αἱρουμένης cett. codd. || 47. συσσιτεῖν suppleri ante ἐν τοῖς συσσ. voluit Grosk., probante Kramero, qui in sqq. vocem συσσίτια, quam editt. inde a Xyl. omiserunt, e margine illatam esse putabat. Contra συσσίτια in συσσιτεῖν mutandum esse vidit Mein.

P. 413, 2. Κουρῆτα] Κουρῆτας et deinde ὕστερον δὲ [κύρριχον τὸν] καὶ e Grosk. conj. legi vult Kr., haud improbabiliter. || 6. Θαλήταν εὑρεῖν conj. Meursius, sed Θάλητα formam etiam alibi Strabo habet; videtur autem in vetusto aliquo codice super α scriptum fuisse αν, unde deinde natum est ἀνευρεῖν, cujus loco Strabonem dedisse puto εὑρεῖν. || 15. πολεμικῶν] πολλῶν Cor. || 16. μεῖναι] εἶναι codd.; em. Cor. || Λυκτίοις *B* (sed is postea correct.) *Dhilno* edd.; Λυτίοις *x*. || 18. Λυκτίων *lno*, Λυτίων *x*. || 29. οὔτε add. Xyl. || 35. Ἀλθεμένους codd. || 46. ἀρχείων] ἀρχαίων codd.; em. Kr.; ἀρχῶν e Meursii conj. Cor. || 54. τὴν δὲ συσσιτίαν ἀνδρείαν (ἀνδρίαν *x*) codd.; em. Kr.

P. 414, 2. ὁμοίως] ὡς *no*; om. *k* Ald.; ὁμοίως ὡς *B* ex correct.; Tzsch., Cor. || 5. ἀνδρίων *BCDhi*; πρέπει codd.; ex Ursini conj. em. Kr. || 31. δὲ inseruit Kr.; eandem vocem priores editt. inseruerunt post ἕκαστα; Corayus dedit: τῶν [οὖν] Κρητικῶν τὰ κυριώτατα [ταῦτα· περὶ] τῶν καθ' ἕκαστα δὲ κτλ. || 36. ἱκανοὶ ὦσι διοικεῖν *kno*. || 38. δὲ om. *CDhin*; δεῖ vel δὲ δεῖ conj. Grosk. || 43. δ' inseruit Cas. || 49. τῆς om. *no*, Ald., Cor.

P. 415, 3. ἀσιδήρων e Tyrwh. conj. Cor. || 7. μέλλοι *BClno* || 9. ἐξομολογουμένους codd. || 12. παιδὸς τῇ τιμῇ *no*. || 15. ἐπιδιώξεως *no*, ἐπιδείξεως cett. codd. || 18. Ante καὶ δωρησάμενος excidisse ὁ δ' ἐραστὴς ἀσπασάμενος vel tale quid conj. Kr.; lacunam notat etiam Mein. || 31. παρῇ τιμωρεῖν] παρατιμωρεῖν codd.; em. Cor. || 33. αἰσχρὸν inserendum esse monuit Cas. || 36. χοροῖς] χρόνοις *BCD hil*, θρόνοις *knox* et ex correct. *B*. || 49. καὶ τὴν δόξαν *Dhik*, κ. διὰ τὴν δ. cett. codd.

P. 416, 6. Θήρῃ Mein. || 13. ταύτης δ' εἰς ἑκατὸν] τούτων δ' ἴσον ἑκάστῃ *Bkno* Ald.; *ab iis singulis jus abest* Guar.; ἑκαστὸν *CDghilsxy*; em. Tzsch. e conj. Cas. || 15. Σίκηνος codd.; em. Tzsch. || Λαγοῦσσα Cor. || 24. στρατιὰν Cor. || 25. πλείους] Μηλίους conj. Tywh. et Toup., probante Kramero. || 27. προκείμεναι *lno* Ald. || 31. ψιλὸν *CD*, ὑψηλὸν cett. codd. || 37. πάροιθεν οὐ φορητά codd.; οὐ om. Eustath. ad Od. x, 3 p. 1644, 54 R. || Post. κυμάτεσσι Schol. ad x, 3 addit Δᾶλος. || τ' add. Tzsch. || 39. ἀλλὰ καιογενής *D*, ἀλλὰ καὶ ὁ γένης *Cs*, ἀλλ' ἀκαιογένης *Bk*, ἀλλὰ καινογενὴς *hi*, ἀλλὰ καὶ ὁ γένος *l* Ald.; ἀλλὰ Κοίου γένος Schneider., Hermann., Tzsch., Cor.; ἀλλὰ Κοιογενὴς e Porsoni conj. Kr., Mein. || ὠδίνεσσι *BDhios*, ὠδίναισι *k*, ὀδύναισι editt. ante Kr. || θύοισ' e Bergkii conj. Kr., Mein.; θύοις *CDhl*, θείαις *Bknos*, editt. ante Kr.; θοαῖς conj. Bœckh. || 40. ἐπέβαινεν e Schneideri conj. Tzsch., Cor.; malim ἐπέβα νιν e Porsoni conj., quam rec. Mein. || 41. πρύμνων *CDhilos*, πρεμνῶν *Bk*; em. Hermann. || 42. δ' ἐπὶ κρανοῖς *Bl*, δ' ἐκράνοις *h*, δὲ κράνοις *i*, δ' ἐπὶ κραναῇ *kno* Ald., δ' ἐπὶ κραναᾷ ex Herm. conj. Tzsch. et Cor. || 49. γοῦν Mein; δ' οὖν codd. || ις' additum e conj. Cor.

P. 417, 2. Κύδνον *x* Epit.; Κύθρον cett. codd. || 3. Ἀλ[illegible] *Dhil*, Οὐλίαρον Epit. || 6. Ἀλίαρον *BCDhlx*. || 17. [illegible] fort. οὔ με *Mein*. || 18. δειλὴν *s* Mein., δειλὴ cett. [illegible] Kr.; fort. leg. ἡ δειλῇ susp. Mein. || Γύαρον *Blno*. [illegible] ὁμοίῃ Kr || 24. Ῥήνεια. *Bkno*, Ῥήναια cett. codd. [illegible] καὶ om. *x* Cor. || 42. Κορησία Mein. || 51. κονι[illegible] *CDghlxy*, κονιάζεσθαι *Bk*; ἀγωνίζεσθαι codd. ap[illegible] Byz. v. Ἰουλίς. || καὶ om. *nox*.

P. 418, 6. πρὸς τῇ Π. *Bklno* || 8. κατὰ] μετὰ *x*. || [illegible] ρος *D*; [μὴ] μηκύνουσι Cor. || 18. Βάδιος codd. [illegible] 24. ὑστάτους] « ὑγιαινοτάτους habet Stephanus [illegible] Μύκονος hunc Strabonis locum afferens, eumque [illegible] tur Eustathius ad Dion. 525; idem legi in codd. qu[illegible] dam falso tradit Casaubonus. De qua scriptura [illegible] judicarunt viri docti. Corruptam esse censeo cum [illegible] vio et Bernhardyo, quorum ille proposuit (ad [illegible] or. 1, p. 522) δεινοτάτους, hic (ad Eust. l. l.) [illegible] τάτους. » Kramer. Stephanus non aliud tradidit [illegible] quod nos jam in codd. legimus. In ὑγιεινοτάτους [illegible] ὑπολοίπους, aut conflata vox est ex ὑστάτους et [illegible] τους, quæ varia fuerit lectio. || 26. καὶ om. *Bknox*; [illegible] ρημένα Stephan. l. l. || 28. ἐν τῇ νήσῳ *BCD* Eustat[illegible] || 34. Γοργόνης *BCD*. || 39. Γοργόνης *CDhl* || 48. [illegible] Λέρος Eustath. ad Dion. 530. Grosk., Mein.; rect[illegible] videtur. Deinde aliquid exciderit; ἐφ' ἧς εἴρηται supp[illegible] Grosk. || 49. καὶ] εἰ Cor. || 52. καὶ αἱ Κορ. Cor.

P. 419, 6. Verba ἔνδοξον ... Σαμίων πόλεως ej. Meinek[illegible] recte. || 11. καὶ τῷ (τὸ supr. add. in *D*) ἐν Κ[illegible] *CDh*; καὶ τὸ ἐν Κ. *i*, καὶ τῷ ἐν τῷ Κ. *s*. « Indi[illegible] cari possis tertium quoddam mare post Lib[illegible] additum, totumque locum ita scriptum: καὶ τὸ [Μυρ]τῷον]. Ἐν Καρπαθίῳ δὲ. Displicet tamen articuli omissio ante Καρπ. » Kramer. || 21. ἐπείγετο *BCDkil*; ἐπείγεται *nox*; ἐπήγετο Cor. || 31. Χαλκεία *BCksx*. 41. νησίδια edd. ante Kr. || 52. Νισύρων codd.; em. Cor.

P. 420, 3. Κάσος] νῆσος *BCDklsx*. || 4. Σαλμωνίου *BC*[illegible] *no*. || 10. Κασσίων *BDhklno*. || 17. ἀλλ' οἱ] [illegible] || 46. τεταμένος] τετμημένος *Cglouxwz* Ald.; [illegible] Eustath. ad Dion. 647.

P. 421, 5. ὅσον ἀπὸ τῆς *CDghlvxz*; in *z* tamen [illegible] tatum in τό; ὅσον τὸ *oruw*; ὅσον γε τὸ *i*; em. ex Eust. || πλεονάζοντα] πλησιάζοντα *hi* et inter versus *D*; [πλη]σιάζοντα Xyl., quod si probaveris, in sqq. ἐν delendum. Potius post πλεονάζοντα cum Groskurdio ἐν addendum videtur; ἐπιπολάζοντα proposuit Mein. || 19. οὖσαι [illegible] σαι conj. Cor. || 21. γε] τε codd., exc. *D*. || 28. οὖσα *D*; hoc m. sec. mutatum in οὖσαν, quod cett. codd. habent. || 34. χερρονησιάζοντα *lo*. || 41. ἐκδίδωσι (ἐνδίδωσι *u*) ποταμὸς ῥέων codd., exc. *xy*, in quibus [illegible] ποταμοὶ ῥέοντες. || 43. τῇ] ἡ et postea οὖσα codd.; em. Cor.

P. 422, 6. εὐθὺς] αὖθις Cor. || 11. προστίθει codd.; em. Tzsch. || 15. Leg. ἦν [καὶ] Κασπίαν cum Grosk. [illegible] Mein. || 22. ἐκπίπτει Ald. || 31. ἁμαξικοὶ codd.; em. Cor. || 34. οἱ δὲ καὶ] οἱ δὲ *hi*.

P. 423, 1. τοῦ] τὸ codd.; em. Cor. || 5. τε] δὲ codd.; em. Cor. || φασὶ post ἄνω add. *wz* Cor. || 36. καὶ add. [illegible] conj. Cas. || 37. περὶ τὸν inseruit *Grosk*. || 38 [illegible] *rw*. || 45. Ἀντικοίτην *oz*, Ἀντικίτην *x*; Ἀττικίτης est ap. Ptolemæum. || 36. Κιμβρικὴν codd.; em. Xyl.

P. 424, 8. Leg. vid. πλησίον δ' ἐστὶ τὸ Ἡράκλειον, ut Kr. conjecit. || Πατραεύς] Hic locus apud Stephanum ex Hecatæo vocatur Πάτρασυς (Πατρασίς, Πατρασσύς var. lect.), fort. rectius. || 15. οὕτως] οὗτος codd.; em. Xyl. || ἐπὶ] ἀπὸ codd.; em. Xyl.; ὁ ἐπὶ Cor. || 18 ᾧ add. Cor.; γῆς, ὄνομα Ἄκραν Mein. || διειργομένῳ *Dhi* Cor., διειργομένη *oz*, διειργομένων *lrw* Ald. || 35. Κοροκονδαμῆτιν *hloxz* Ald., Κοροκονδαμίτην *Crw*. Eadem varietas

lin. 32. || 27. Ἀντιχίτου *Cx*, Ἀντιβίτου *w*, Ἀντιχοίτου *oz*. || 33 Leg. Φαναγόρεια; Κῆπος *rw*. || 35. ἡ Κῆπος *rw*, ὁ Κῆπος Ald. || 38. Γοργιππία codd.; Γοργιππία editt. ante Kr. || 42. Φαναγόρειον] « Φανάρου codd. (τοῦ pro τὸ habent *orxz*), Φαναγόρου Ald.; ἡ Φαιναγορία Epit.; τὸ Φαναγόρειον Constantin. Porph. De Them. 2, 12, quod recipere non dubitavi (pluralem τὰ Φαναγόρεια habet Steph. B. s. v.); τὸ Φαναγόριον Cor. » Kramer. Legendum est ἡ τοῦ Φαναγόρου; id enim aperte produnt codd., firmaturque ex Scylace (§ 72) et Anonymi Periplo. Pont. Eux. || 45. τὰ Φαναγόρια *CDhilnow* Ald.; ἡ Φαναγορία *xz* Cor. || 51. κρύψειεν *z*; κρύψει, κρύψοι, κρύψαι, κρύψι cett. codd.

P. 425, 1. Τορεάται] Τορέται ceteris dicuntur, et sic ap. Strab. quoque Mein. dedit. || Ἄγροι] Ἀγρῖται Ptolemæi. || Ἀρρηχοί Steph. Byz. e Strabone; quamquam ibi fort. Ἀρριχοί leg. est, sicut codd. Strabonis habent et Ptolemæus; *Arrechi* legitur in Plin. 6, 7, 7. || 2. Τάρπητες] an Τύραμβαι Ptolemæi? || Ὀβιδιακηνοί] fort. Ὀρβίδοι, Σαχῆνοι; Ptolemæus ad Tanaim Περιερβιδούς novit; idem habet Σαχήνους. || Σιτταχηνοί] Σιταχηνοί *C*; Ptolemæi Σιραχηνοί, et probabiliter non diversi ab iis qui infra ex alio fonte dicuntur Σίρακες. || Δοσκοί] Τουσκοί Ptolemæi. Post hanc voc. καὶ supplet Cor. || 3. Ἀσπουργιτιανοί *rw*, Ἀσπουργιτανοί cett. codd.; em. Tzsch. ex p. 476, 13. Apud Ptolemæum vocantur Ἀστουριχανοί. || 4. Γοργιπτίας *Dhi*, Γοργοπίας *oz*, Γοργιππίας editt. ante Kr. inde a Xyl. || 12. Κάσσανδρος *C*, Κάσανδρος cett. codd.; em. Cas. || 15. καὶ add. Cas. || 16. Γοργοππίαν *C*, Γοργιπτίαν *i*, Γοργοπίαν cett. codd. || 17. ἡ] τῇ codd.; em. Xyl. || 25. Ῥέκας] Κρέκα; conj. Valesius ad Ammian. 22, 8, 24 (ubi *Amphitus et Cercius*), idque rec. Mein.; recte opinor. || 29. τινι post πόλει add. *Clowz*. || 38. πεζοὶ *lowz*. || 40. ποιοῦνται editt. ante Kr. || 43. καταποντίζουσιν *x*. || 51. γῆς post προγονικῆς add. Cor. || 53. Ζυγῶν Cor. et Mein., ut ceteris locis Strabo habet; Ζύγιοι appellantur etiam Dionysio v. 687. Dein δυσχωρίας Cor.

P. 426, 10. τοῦ] τῷ vel τῷ τοῦ malim cum Mein. || 15. μέγαν] fort. leg. λιμένα conj. Mein., præter rem. || 20. Θοάνας *CDhilxz* Ald., Θοῶνας *o*, Χοάνας *rw*; em. Cas. || 46. Σχοιδίσῃ *CDhilrw*, Σχιδέσῃ *oz*, Σχυδίσης *x*. || 51. Θεμίσκυρα *CDhilrw*.

P. 427, 4. οὕτω δ. δεξ.] Hæc ante versum in codd. leguntur; transpos. Cor. || 13. τριακόσια] τριάκοντα *x*. || οἷς οὐδὲν κτλ.] « Quo referenda sint hæc verba non plane liquet: alii enim ad ἔθνη referentes varie explicarunt, parum feliciter omnes; nec probabiles sunt conjecturæ a nonnullis prolatæ, velut μέτεστι pro μέλει (Cas.), ἄλλων pro ὄντων (Grosk.): alii rectius, opinor, ad οἱ δὲ retulerunt. Sed cum incommodissime collocata esse fatendum sit, post ipsa illa verba transferenda esse censeo, quo facto optime procedet oratio. » Kramer. Legendum puto: οἷς οὐδὲν τῶν λοιπῶν μέλειν. || 28. τριῶν ἡμερῶν ἢ δύο] A Phasi ad Amisum sec. Strabonem sunt 3600 stadia, ad Sinopem 4500 stadia: quamquam numeri hi justo majores sunt, tamen patet istud τριῶν ἡμ. ἢ δύο locum habere non posse; octo vel novem dies Strabonem notasse, librarios vero γ et β confudisse cum η et θ censent Gosselinus, Grosk., Kr.; quod parum est probabile. Nescio an corrigendum sit: τριῶν [νυχθ]ημερῶν ἢ δ' (i. e. τεττάρων). || 29. καὶ τὰς] κατὰ τὰς Cor. conj., probabiliter. || 32. πολλὴν] ὕλην Cor., Mein.; πολλήν τε γὰρ [ὕλην] malim cum Kramero. || 35. Legerim ἐξεκόμιζον cum Mein.; ἀπεκόμιζον Cor. || 42. χαχωθείσης... Εὐριπίδης ejicienda censet Mein...

P. 428, 13. δὲ ex *rw* add. Cas. || 14. ῥεῖ ὁ Χάρης] ῥιοχάρης *CDhilzx*, καὶ ῥιοχάρης *i*, ῥιογάρος Ald.; ῥεῖ ὁ Χάρις *rw* editt. ante Kr. inde a Cas. « De Dioscuriade quæ dicenda erant, jam supra Strabo exposuit conclusitque narrationem suam verbis: ταῦτα δὴ τὰ περὶ τὴν Διοσκουριάδα. Quo magis mireris scriptorem eodem denuo redire. His si addideris particulam δὲ ab editoribus demum adjectam esse ut aliquo vinculo hæc cum ceteris connecterentur, non dubitabis quin hæc de Charete fluvio, a nemine præterea memorato, in marginem sint rejicienda. » Bene hæc Meinekius. Vind. p. 184. Quum in Dioscuriadis regione fuisse Chrysorrhoam fluvium e Plinio constet, hunc ipsum in codicum scripturis corruptis latere puto, glossam vero in margine positam fuisse ad verba quæ paullo post (lin. 25) leguntur: λέγεται καὶ χρυσὸν καταφέρειν τοὺς χειμάρρους. || 16. αὐχμοῦ] ῥύπου Ald. || 17. Θοάνες Eustath. ad Dion. 689. || 20. τῶν] τῷ codd., exc. *C* in quo τὰ; em. Cas. || 23. στρατείαν codd.; em. Cor. || 24. Post συντεταγ. inserendum δὲ, monente Grosk. || εἰ μὴ] ἔνιοι conj. Kr.; Groskurd. ante εἰ excidisse putat Ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐ πιθανῶς λέγεσθαι δοκεῖ, vel tale quid. || 31. θαυμαστῶς codd.; em. Casaubonus, qui deinde ἃ inseruit. Quod sequitur καὶ transponendum est ante κατὰ τὴν ὀσμήν. Pro φαρμ., quod Cor. dedit, codd. ἀφαρμακτοῖς. Ceterum Corayus scripsit: ὥστε τοὺς φ. τ. β. λυπεῖν καὶ τὴν ὀσμήν. || 39. καὶ ante ἡ delendum, sicuti sequens καί, nisi cum Mein. legeris κατοικεῖται. || 41. [τὰς] στέγας Cor. || Ἀραγῶνα (Ἀραγᾶνα *i*, Ἀραβῶνα *o*, Ἀρραβῶνα Ald.) κάτω codd., nisi quod pro κάτω Epit. habet ἐκ. Infra fluvius Ἄραγος vocatur. Hoc loco in codd. olim scriptum fuerit Ἄραγον ἀπὸ, et supra ἀπὸ varia lectio ἐκ.

P. 429, 2. ἄλλους ante πλείους add. Cor. et Mein. || 3. Ἀλαζόνιος *C* et Epit.; Ἀλαζώνιος cett. codd. || Ῥυτάκης *oz*. || 4. ἐμβάλλει *oz* Epit.; ἐμβάλλουσι cett. codd. || 12. καὶ ante ἐξ habent *Dhi*, om. cett. codd. || 15. Ῥαπανῶν *w*. || 17. γιν. Mein. || 24. αὐτῷ Mein. || 34. Ἀλαζόνιος insertum e conj. Grosk. || 35. « Ἀράγῳ cum Du Theilio et Grosk. corruptum putare necesse est, nisi Strabonem ipsum errasse, aut duo flumina plane diversa eodem nomine appellata fuisse statuas: quorum neutrum valde est probabile. Verumtamen quod nomen Strabo scripserit haud facile dixeris: Pelorus certe, a Dione, 37, 2 commemoratus, quem fortasse intelligendum Grosk. suspicatur, ab hoc loco alienus fuisse videtur. » Kramer. Neque erratum esse neque corruptum quidquam censeo. V. Index nominum s. v. Harmozica. || 46. ἱερῶν codd.; em. Xyl.

P. 430, 2. ἄγριοι] sic *y*, ἀλλότριοι cett. codd.; πλὴν ἀλλ' οὐχ ἄγριοι conj. Kr. || 10. Καμβισηνὴ *CDh*, et sic in sqq.; οἱ Καμβυσηνοὶ *rw*. οἱ Καμβησηνοὶ Ald. || 22. ἐπιγελῶντα] ἐπιγεγελῶντα *h*; ἐπίγεια ὄντα conj. Tyrwh.; ἐπιπόλαια ὄντα Cor.; ἐπίπλεα ὄντα Kr.; ἐπίπεδα ὄντα Mein., quod ipse quoque conjeceram. In mentem etiam venit παντελῶς ἢ τί γε ὕλη ὄντα vel ἑλώδη. || μηδὲ Kr.; μηδὲν codd., μηδένα Cor. || 23. γὰρ recte om. *oxz*. || 35. « ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα κἀνήροτα πάντα φύονται, » uti est in Odyss. ι', 109, Xyl. et Mein. || 38. γοῦν] γὰρ *Cl*. Mein. || 39. τὸν] τὸ Tzsch. || 44. εὐάερον] εὐάμπελον *x*. || 45. ἐκείνων Cor., Mein. Dein μένουσι *Dhil*. || 46. Post τεμνόμεναι *D* pr. m. bene habet δὲ, secunda m. deletum; rec. δὲ Mein.

P. 431, 2. μείζω] πλείω *E* et Eustath. ad Dion. 730. || 9. στρατιὰν velim e Villebrunii conjectura, quam rec. Mein. || 10. πεζῶν *Eg*, ἀνδρῶν cett. codd. || δισμυρίους] μυρίους Plutarch. Pomp. c. 35; idem Strabo quoque scripserit. || 21. Καμβισηνῆς *CDh*. || 50. καὶ inclus. Cor.; ej Mein. || 51. οὐ τὸ τῶν *r*. || 52. νομίζουσι post ὅσιον add. *w*.

P. 432, 1. Ἀρμενίου codd. || 6. Ἀρμένιον codd. || 7. Ἀρμενίου] Ὀρμένου Eustath. ad Il. β, 734 p. 332, 13;

Ἀρμένου Tzsch., Cor. || 9. Ἀχιλησίνην codd.; Συσκιειρῆτιν *CDhl* Ald., Συσκιειρίτην *z*, Συσκιειρῆτιν *x*, Συσκειρῆτιν *Ei*, Συσκιρίτην *x*, Συσκιρῆτιν *gy*. || 17. Μερμαδάλην *C*, Μερμάνδαλιν *z*. || 26. τῶν ἵππων ex antecc. male repetita videntur; ej. Mein.; ἐφ' ἵππων *loz*. || 42. Μορμόδας *Dh*. « Nullo alio loco commemoratur hoc nomen, nec diversus videtur hic fluvius ab eo qui supra Mermadalis appellatur : inde hic quoque ita scribendum esse censuit Grosk.» Kramer. Attamen Mermadalis, inter Legas et Gelas et Amazonas medius, in Caspium mare exire debebat, Mermodas autem in Mæotin egredi dicitur, ideoque ab illo diversus fuerit, ut monet Ukertus *Geogr*. t. 3, 2, p. 548. || 52. λόγῳ [τῷ] περὶ Cor., Mein.

P. 433, 15. ταῦτά γε ταύτὰ conj. Cor. || τάφοι Kr., ταφαὶ Cor.; πάφαι *C*, Πάφου *Dhilrwx* Ald., πάφος *oz*. || 24. λέγοντες post ἀποφαίνονται add. *xy*. || 26. δυναστεῦσαι *oy*, Ald., addito καὶ *z*, præmisso τοῦ *x*; δυναστευσάντων cett. codd.; em. Cas. || 31. δὲ additum ex *E*. || 33. Κασπίαν *Cg*, Κασπίων *Cg*. || 34. οὐκ ἀνωμ.] sic *E*, Mein.; κἂν ὁμολ. codd. cett., nisi quod καὶ ὁμολ. *m*; οὐκ ἂν ὡμ. conj. Kr. || 36. δὲ] γε Cor. || 43. ἐμυθεύσαντο τὰ περὶ Προμηθέως καὶ τῶν δεσμῶν editt. ante Kr. || 44. τὰ inclusit Cor. || 50. ἀλλὰ διὰ τὴν δόξαν Corayus; ante χαριεῖσθαι quædam excidisse putat Meinekius. Ac sane turbatum aliquid; vulgatam tueri frustra studet Kramerus.

P. 434, 1. [οἱ] τοὔνομα Tzsch. Cor., perperam. || 4. Ἀλβανίαν καὶ Ἰβηρίαν καὶ Κόλχους καὶ Ἡνίοχους *l*, Cor. || 12. πλατέα Epit. *Elx*, Cor. || 14. Ἀτροπατεῖαν codd., exc. *oz*. || 15. Μάσιον] Ἴμαῖον *E*. || 23. εὐπορία] ἀπορία Cor., Grosk., quod recte improbat Ukertus 3, 2, p. 548. || 24. Χαιανοῖται] Χαιανῖται *Coz*, Χαιανοῖτες *r*, Χαιανοί τε *Dhr*, Χαλκίανοί τε *E*; eosdem indicari quos Χαινίδας Ptolemæus 5, 8 vocat, suspicatur Casaubonus, recte, puto Strabonem scripsisse Χαμαιεῦναι vel potius Χαμαικοῖται (hoc rec. Mein.) speciosa est conjectura Du Theilii. || καὶ Πολυφάγοι] Legendum puto καὶ Ἱπποφάγοι, collato Ptolemæo. || 25. « Εἰσαδίκων om. *oz*, relicta lacuna (in *z* postea additum esse Σιρακῶν tradit Tzsch.), Σιράκων pro illo nomine exhibent *xy*. Du Theil conjicit Ἰσοδίκων. » Kramer. Istud Ἰσοδίκων merum est figmentum. Apud Ptolemæum 5, 8 p. 348 ed. Wilb. infra Hippophagos collocantur Σουαρδηνοὶ καὶ Ἀσαῖοι, ubi legendum puto καὶ Ἰασαῖοι, sicut in codice editionis Argentinæ καὶ Οὐασαῖοι ortum est ex καὶ Εἰασαῖοι. Hi vero Ἰασαῖοι vel Εἰασαῖοι iidem sunt, ni fallor, qui Εἰσάδικοι in Strabon. codd. vocantur. Quæ vera sit nominis forma, dicere non habeo. || 26. μὴ παντ.] An μή[πω] παντ.? || 28. Ναβιανοὶ] Nomen aliunde non notum : Ταβιηνοί apud Ptol., ni fallor; an Δαβιανοὶ ap. Strab. fuit? || Πανξανοὶ] Παξανοὶ *iz*, Πενζανοὶ *E*; Παγξανοὶ Tzsch., Cor.; fort. leg. Πανζανοὶ susp. Kr. Aliunde de his nihil constat. || τῶν ἀνωτέρω καὶ προσαρκτίων μᾶλλον Ἀόρσων e Tyrwhitti conj. Du Theil et Corayus, probante Ukerto 3, 2, p. 548. Id vero a Strabonis sententia alienum esse recte monuerunt Tzsch., Grosk., Kr.; οἱ ἀνωτέρω Ἄορσοι sunt Caucasi accolæ; πρὸς ἄρκτον proposuit Gatterer (Comment. Gott. 12, p. 163), quo nihil lucramur; Ἄορσοι pro Ἀόρσων legi voluit Grosk., adeo ut sensus sit inferiores Aorsi magis quam Siraces septentriones versus habitasse, sicut patet ex iis quæ paullo post leguntur. Displicet hoc Kramero mihique. Vocem Ἀόρσων post ἀνωτέρω transponendum esse puto. || 33. ἔστελλε Cor., Mein.; vix recte. || 34. εἴκοσι] Nimius esse numerus videtur. Pro κ' nescio an fuerit η'. || 50. που καὶ] καὶ om. *Cw* Cor., recte, nisi fort. erat τ' καί; in *E* legitur π' καὶ .ε. || 52. πλειόνων Kr., πλεῖον *C*, πλείων codd. cett.

P. 435, 2. γνώριμον] γνωριζόμενον bene conj. Kr. [illegible] Κλουσίους codd., exc. Epit. || 5. Ἀριάκων *CDhilrx* [illegible] Ἀριακῶν Epit., Ἀναρίσκων *oz*, Ἀναριάκων Ald.; [illegible] Tzsch. || Ἀμάρδων Cor., præter necessitatem. || 6. [illegible] codd., exc. Epit.; similiter in sqq. ο pro ω in [illegible] codd. || 18. οἱ δὲ τὸ πρῶτον Cor., probante Kr. [illegible] ἔτι πορρωτέρω conj. G. Hermann ad Æschyl. [illegible] p. 163. || 23. ἀκριβὲς *E* Mein. || 32. μηδὲ] μήτε [illegible] [μήτε] εἶδον μήτε ἤκουσαν Mein. || εἰδότων] ἰδόντων [illegible] Cor.. idque rec. Mein. Deinde e Corayi conj. legendum fuerit σκοποῦντες αὐτὸ μόνον τοῦτο ὅ τι ἀκρόασιν [illegible] ἔχοι. || 38. οὐ recte om. *oz*. || 51. Σπάρνους codd.; [illegible] Xyl.; Ἀπάρνους proposuit Cas. || 52. πρόσκειται *CD* [illegible] Ald. || 7. Γῆλαι codd. || Καδ.] Δοκούσιοι *E*, Δοκούσιοι [illegible] cett. || 8. Οὐίτιοι] sic *E*, Κουίτιοι codd. cett., Κουίτιοι [illegible] Ald.; e Cas. conj. mutarunt editt. Ego Strabonem [illegible] psisse censeo Κύρτιοι; nam Cyrtios juxta Anariacas [illegible] locat p. 449, 8; Uitios autem Strabo p. 440, 46 [illegible] Caspiorum et Albanorum habet, ubi Ptolemæus [illegible] ponit. Sane quidem in sqq. (lin. 10) Uitia ad meridionalem maris Caspii oram juxta Anariacas commemoratur; verum hinc ne colligas nostro quoque [illegible] Uitiorum mentionem fieri, sed Uitios in Cyrtiorum [illegible] cum suffectos esse statuas, postquam quæ sequuntur φασὶ δὲ... ἐγκοιμωμένων ex margine in ordinem verborum recepta essent. Hæc enim si tueri velis, truncatam esse orationem dicendum est; sin ejeceris, optime omnia procedunt. Porro interpolata esse quæ hoc loco [illegible] Ænianibus Uitiæ (quasi alterius *Œtæ*) incolis leguntur, ex eo etiam intelligitur, quod de his Strabo in Armeniæ descriptione (455, 35) ita monuit, ut cum iis quæ alibi (p. 440) de Utiæ situ dixit, conciliari possint. || 8. « Παρασίων *ioszz*, Παρνασίων Cor., Παρρασίων scribendum esse suspicatur Raoul *Rochette Sur les colon*. p. 147 : putarunt enim aliqua ratione referendum esse hunc populum ad Ænianes propter verba Stephani s. v. Αἰνία (Αἰνία, πόλις Περραιβῶν, καὶ Αἰνιᾶνες οἱ [illegible] κοῦντες, καὶ Αἴνιος ποταμὸς αὐτῆς... Στράβων δὲ ἐν τῇ [illegible] φασὶν ἐν τῷ Πόντῳ Αἰνιᾶνας ἄλλους εἶναι, οὓς καλεῖσθαι νῦν Παρσίους), qui tamen ipse in referendo hoc Strabonis loco errorem admisisse videatur. Parrhasini in his partibus commemorantur a Plinio 6, 16, 18. » Kramer. Ex Plinio nihil proficimus; nam *Parrhasinos* illos qui in Dalecampiana et Broteriana Plinii editionibus post *Paricanos et Sarangas* memorantur, Silligius in nullo suorum codicum reperit, ideoque novissimus editor hanc vocem expunxit. Ceterum *intelligendi sunt Parrsieni* Ptolemæi, qui infra Sarangas in Gedrosia habitabant. Pro Παῤῥασίων legendum esse Περραιβῶν non nego, etsi ex Stephano id non consequitur; certe Thessalicam gentem indicari, non vero Arcadicam, per est probabile. Vix enim dubium, *quin nostra* fluxerint e Cyrsilo Pharsalio et Medio Larissæo, qui, ineptissimis commentis indulgentes, per totam Armeniam et vicinas regiones monumenta et instituta Thessalica agnoscere sibi videbantur. An fort. legendum est Φαρσαλίων? || 10. Παρσίους] Παῤῥασίους codd.; *e Stephano* em. Cor. || ἣν Αἰνιάνα καλεῖσθαι] sic *E*; ἣ νῦν Αἰνιάνα καλεῖται cett. codd., nisi quod Αἰνειάνα in *Chxz*; Αἰνιᾶνα vel Αἰνιᾶνας leg. conj. Kramer. *Ptolemæus* 6, 2, p. 391, 15 inter Amardum et Stratonem fluvios in ea oræ Caspiæ regione in qua Anariacæ et Parrhasii seu Parsii isti habitasse putandi sunt, habet ʼΑΜάνα urbem, quam esse nostram ΑἰΝΙάναν suspicor. Nescio an apud Strab. legendum sit : τειχίσαι πόλιν [Αἰνίαν] ἣν νῦν Ἀμιάνα καλεῖσθαι. || δείκνυσθαι] δείκνυται codd. || 13. Ἀναριάκην [illegible] Ἀβάρκην *Dh*, Ναβάρκην codd. cett.; em. Tzsch. e Stephano, qui : Ἀναριάκη, πόλις πρὸς τῇ Κασπίᾳ θαλάσσῃ

Στράβων. Hæc ἈΝΑριάκη fuerit ἈΛΙΔράκη Ptolemæi 6, 2, p. 393, 13. || 13. ἐν ᾧ codd. || 14. ἐγκοιμ.] ἓν κοιμ. codd. || Deinceps orationem resarcire Groskurdius studet hunc in modum : καὶ ἄλλα τινὰ [ἴχνη τοῦ τῶν Ἑλλήνων συνοικισμοῦ· ἔστι δὲ πάντα ταῦτα τὰ] ἔθνη etc. Cf. not. ad lin. 8. || 23. Ταλαβρώκη *Dh*. Apud Polyb. 10, 31 pro Τάμβραξ lege Ταλάβροξ. || Σαμαριανὴ καὶ Κάρτα] Legendum puto Σαραμιανὴ vel Σαραμάννη (sic Ptolem.) [ἡ] καὶ Κάρτα (Ζαδράκαρτα [l. Ζααράκαρτα] Arriani, 3, 23). Est hodierna *Sari*. Cf. Index nominum. || 26. καὶ διὰ τὸ μὲν εἶδος etc.] καὶ τοῦ μὲν εἴδους *owz*, καὶ ταῦτα μὲν τοῦ εἴδους *xy*, καὶ δὴ τοῦ μὲν εἴδους Cor., fort. pro εἴδους leg. esse ἔθνους suspicans. In *E* nihil nisi hæc : σημεῖα δὲ τῆς εὐδαιμονίας· ἡ μὲν γὰρ etc., quod rec. Mein.; καὶ τῆς μὲν εὐδ. σημεῖα· ἡ μὲν Kr.; attamen Epitome ipsius Strabonis verba reddere non videtur. Quod codices habent ἡγοῦντο et ἡγοῦνται, cum Meinekio ortum esse puto ex ἡ γοῦν ἄμπελος, quæ erat varia lectio verborum ἡ γὰρ ἄμπελος. In antecc. legerim :... χιλίους τετρακοσίους καὶ δέκα. Τοῦ δὲ μεγέθους (vel fort. Τοῦ δὲ πολυειδοῦς) τῆς εὐδαιμονίας σημεῖα· ἡ γὰρ etc. Numerus stadiorum 1410 ne nimis exactus esse videatur, reputandum est in Asiaticarum regionum descriptione distantias maximas stadiorum numeris peraccurate supputatis definiri. Sic in sqq. occurrunt numeri 4560. 4120. 1960 etc. || 32. Σαχαγηνῇ codd.; em. Xyl. || Ἀραξινῇ codd.; em. Xyl. || 41. μὲν delevit Cor., probante Meinekio, qui prius ἀλλ' scribi voluerat pro καὶ; malim μόνον e conj. Piccoli qui deinde pro καὶ proposuit ἅτε. An καὶ [τοῦτο]? In Aldina verba μὲν χρόνον omittuntur. || 47. διαιρεῖται codd., exc. *z*.

P. 437, 14. οὖν om. Mein. || 19. προφέρεται recte, puto, Cor. Mein. || 21. δὲ καὶ] τε Cor. || 27. καὶ om. editt. inde a Cas.; γε Mein.; καὶ τοῦτο *i*. || 28. ὡς] ὥστ' codd.; ὥστ' εἶναι Τάναϊν *y*; em. Cor. || 30. καὶ om. *z* Cor. || 38. ἐκ] ἓν Cor. e conj. Casauboni. || 46. σκεπαζομένοις Epit., σκεπαζόμενοι *i*, σκεπαζόμενον cett. codd. || 50. δ' om. Mein.; ἄλλοι δ' ἄλλως *C*, ἄλλοσε ἄλλοι Cor., qui in notis proposuit ἄλλοτε ἄλλῃ.

P. 438. ἀρξάμενα *Egxyz*, Tzsch., Cor., Mein. || 6. καὶ om. Cor.; τυγχανόντων codd., exc. *E*. || 15. Παρωχοάρας *CDhlorwxz*, Παρωχοάτρας *y*; em. Tzsch. || 20. « Verba τά τε ἄκρα... προσβόρεια manifesto turbata sunt; sed quomodo sint corrigenda non video. Simillimus est locus 15, p. 689 ed. Cas. (p. 587, 35), ex quo Groskurdius ita hunc nostrum restituendum esse censet : παρὰ δὲ τοῖς βαρβάροις τὰ [τῆς Ἀριανῆς καὶ τῆς Ἰνδικῆς ὄρη] τὰ προσβόρρεια [κατὰ μέρος ὠνομάζετο ὁ] Παροπάμισος καὶ τὰ Ἠμωδὰ κτλ. Equidem ejicienda potius nonnulla, quam quidquam addendum crediderim. » Kramer. Groskurdium mutata verba transponentem, transposita supplementorum opera resarcientem nemo probabit. Corruptelæ ex eo manarunt quod nomina propria scribæ in nota verba depravarunt. Legendum esse censeo : παρὰ δὲ τοῖς Βαρβάροις[ς] τά τε [Σ]άφρ[ι]α καὶ τὰ Παροπαμίσεια [καὶ] τὰ [Ὀ]ττοροκόρρεια καὶ τὰ Ἠμωδὰ καὶ τὸ Ἰμαὸν [ὠνομάζετο], καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὀνόματα ἑκάστοις μέρεσιν ἐπέκειτο. Verbum ὠνομάζετο vel aliud simile Strabo fortasse non scripsit, quum ex antecc. facile subintelligatur. Montes qui ab occasu Paropamisi sunt Ariam a Margiana et Bactriana dirimentes, apud Ptolemæum vocantur Σάριφα ὄρη. Eosdem alio nomine et fortasse rectius dictos esse censeo Σάφρια ὄρη, siquidem omnia suadent nomen eos habere a loco quem Isidorus Characenus et Anonymus Cosmographus (Æthicus, p. 727 ed. Gronov.) Σάφρι, *Saphri*, vocant, quemadmodum proximus mons, qui apud Ptolemæum 6, 2 τὸ Μασδωρανὸν ὄρος appellatur, ab oppidulo quod etiam nunc *Masdoran* dicitur, nomen nactus fuerit (v. Geogr. min. t. I, p. XCI). Ottorocorram montem, cujus sæpius vett. meminerunt, Ptolemæus in ultimo oriente ultra Imaum collocat; apud Strabonem statim post Paropamisum memoratur; quod ne mireris, locum adscribam Cosmographiæ (l. l.), cujus fundum ex antiquis tabulis ævi Augustei deductum esse constat : *Usque ad fontes fluminis Ottorogorræ* (*Ortogordomaris* ap. Marcellin. 23, 6, 70; *Dargamanis* sec. Ptol. 6, 11.), auctor inquit, *ubi sunt montana Paropamisadæ, mons Taurus; a fontibus Ottorogorræ usque ad civitatem Ottorogorram inter Hunnos et Scythas et Gandaridas mons Caucasus. Ultimus autem inter Eoas et Pasiadras mons Imaus.* || 20. Παρπαμίσου *CDhilrw*, Παρπαμισοῦ *E*, Παρχαμίσου *xy*. || 21. Ἡμωδὰ *E*. Ἠωδάα *CDhilorwxz* Ald., Ἠωδαΐα *gy*. || Ἰμαῖον *E*, Ἰμάονον *CDhiowz* Ald., Ἰμαόνιον *gxy*, Ἰμάορον *l*. || 23. τὰ add. Cor. || 26. Δάοι codd. || 28. Σάκκας *CDhi*, et sic plerumque. || 32. καὶ Πασιανοὶ] ἢ Ἀσιανοὶ conj. Longerue (Annal. Arsacid. p. 14.) et Vaillant (De Arsac. imp. I, p. 61). Legendum est Πασιακοί. Iidem Ἀπασιακοὶ vocantur p. 440, 9, sicut dicere licet et Μαρδοί et Ἄμαρδοι. Sunt Πανσίκαι Herodoti, *Pæsicæ* Pomponii Melæ, Πασίκαι Ptolemæi. || Τάχαροι codd.; em. editt. || 33. Σαράκαυλοι *x*. Cf. not. ad p. 440, 30. || καὶ delent Grosk. et Kr.; οἱ Cor. || 36. Πίσσαυροι *E*. || 37. Ἔπαρνοι *E*, Ἀσπάριοι *w*. || 38. διατείνουσι] om. *E*; διαμένουσι codd.; *extenduntur* Guarin.; em. Cor. || 43. τὴν Ἰσαίαν codd.; em. Xyl. || 52. τριήρεσι codd.; em. Xyl.

P. 439, 9. Ἀναείτιδος *CDhi*. || 11. τὰ Σάκα codd.; em. Tzsch. || 18. οὖν add. Cor. || 32. προσηγορεύσας codd., exc. *oxz*. || 35. τις] τῆς *Chilorwz*, τοῖς *D*, τῶν *gxy*; em. Tzsch. || 39. ὧν] Lege οὗ ex conj. Cor. || 39. Ἀράξην *i*, Ἄραξον cett. codd. || 47. θεῶν Cor. || 51. φανερὰν Cor., vocem hanc post ἐξαρτήσας collocans. || 53. μετὰ τῶν πρ. *w*, Cas.

P. 440, 20. ἡ om. Mein. || 25. « Αὐγάσιοι pro Ἀττάσιοι scribendum esse censet Casaubonus ex Stephano, qui illud nomen suo loco affert citato undecimo Strabonis libro, unde haud parvum opinioni isti accedit pondus : verumtamen *Attasini* cum Chorasmiis recensentur a Plinio 6, 16, 18, ut dubium sit, utra verior habenda sit scriptura. Corayus denique Ἀσπασιάκαι proposuit propter sequentia. » Kramer. Legendum est ex Stephano Αὐγάσιοι. *Attasini* apud Plinium legitur ex conjectura Hermolai Barbari, qui simul etiam alteram conjecturam *Attasii* proposuit; utrumque ex Strabone; in codd. Plinii legitur : *Arasmi*, *Arassini*, *Amassini*. Αὐγάσιοι Strabonis sunt Αὐγαλοὶ Ptolemæi, Αἴγλοι Herodoti (3, 92). Ægli isti multum negotii viris doctis facesserunt, variisque nomen conjecturis tentatum est. Nuperrime Kiepertus Αἴγλοι mutandum esse in Σογδοί contendit; quod tanto facilius concedendum videatur quum Ægli isti ex Herodoti sententia vel in ipsa Sogdiana vel in confiniis ejus regionis quærendi sint. At bene habet vulgata. Fugit Herodoti interpretes locus Chronici Paschalis (p. 321 ed. Bonn.), ubi inter urbes quibus Alexandriæ nomen, recensetur Ἀλεξάνδρεια ἡ κατὰ Σκυθίαν ἐν Αἰγαίοις. Istam urbem esse Alexandriam Iaxarti fluvio impositam recte vidit Droysenius. Sita igitur erat in ea ipsa regione ubi fuerunt Αἴγλοι Herodoti, quorum nomen latere in Αἰγαίοις extra dubitationis aleam positum esse mihi videtur, sive Αἴγλοις sive Αὐγάλοις scribere malis. Ptolemæus Augalos suos item ad Iaxartem ponit, sed magis versus occasum quam Herodotus fecisse videtur. Infra Augalos apud Ptolemæum sunt Chorasmii, quos Strabo quoque cum Augasiis componit. || 31. « πρὸς δύσιν παρὰ τὸν om. editt.; atque ea a Strabone ita

scribi non potuisse, luce videtur esse clarius : difficillimum autem dictu, quomodo corrigenda sint; omnium simplicissima foret ratio, si mutatis casibus scriberetur τοῖς Ἀραχωτοῖς καὶ Μασσαγέταις τοὺς Βακτρίους. » KRAMERUS. Mira est hæc emendatio, secundum quam Arachosia a Bactriana versus orientem sita fuisset. Interpres Gallicus verba πρὸς δύσιν in πρὸς ἕω mutari voluit, Ἀραχωτοὺς autem nomen corruptum esse censuit : hoc recte, illud perperam. Fugit eum Ptolemæum quoque Massagetas non solum a Sogdiana boream et orientem versus, sed etiam a Bactriana occasum versus ad Oxum fluvium collocare. At jure Du Theilius miratur cum Massagetis componi Arachotos, qui neque πρὸς δύσιν Bactrianæ erant neque ad Oxum quidquam pertinebant. Nisi egregie fallor, τοὺς Ἀραχωτοὺς ortum est ex τοὺς Σαρακαύλους, hæc vero vitiosa scriptura fuerit et corrigenda in τοὺς Σακαραύλους; sic supra p. 438, 33 unus solummodo codex Σαράκαυλοι, ceteri Σακάραυλοι exhibent. Fuerunt vero Sacaraulæ inter scythicas gentes quæ Græcis Bactrianam ademerunt (v. p. 438, 33). Apud Ptolemæum 6, 14 p. 428, 1 Σαγαραῦκαι vocantur et inter Oxum et Iaxartem ponuntur. Alia ejus gentis mentio latet in Cosmographia Pseudo-Æthici p. 726 ed. Gronov., ubi editur : *inter Dapsassa Cauracas et Parthenasis mons Oschobaris*, quæ corrigenda sint hunc in modum : *inter Dahas Sacaraucas et Parthyenam* (i. e. Parthorum regnum Ariam complectens) *mons Ochobaris* (i. e. Ochi mons; nam *baris* i. q. mons). Omnia hæc eo faciunt, ut in Strabonis loco Saracaulos aptissime jungi Massagetis existimemus. Ceterum vulgatam lectionem jam reperit Stephanus Byz., qui, Ἀραχωσία, inquit, πόλις οὐκ ἄπωθεν τῶν Μασσαγετῶν. Στράβων ἑνδεκάτῃ. || 38. Ἀμάρδους] Ἀρμανοὺς *E*, Ἀμαρνοὺς codd. cett.; em. Xyl. || Ἀναριάκας] Ἀδριάκας *rw*, Ἀνδριάκας cett. codd.; em. Xyl. || 41. Δέρμικας *gxy*. || 42. Μαντιανῶν *E*. Idem vitium in omnibus codd. p. 453, 51. || 43. Παραιχοάθραν *Dh*, Παραχολάθραν *l*. || 45. ἀπὸ τοῦ Κασπίου] i. e. a monte Caspio. Corrige latina, in quibus pro 1800 stadiis habes 8000. || 49. ἑβδομήκοντα om. *Cgoqtuyz*, sed in *C* in margine additum. || 51. δισχίλιοι δισμύριοι codd.; transposuit Mein.

P. 441, 3. Δράπῃ codd. || 7. τριακ.] πεντακόσιοι codd.; illud ex p. 723 ed. Cas. dedit Kramerus, addens : « Sed ne sic quidem numerus hic plane convenit summæ numerorum supra propositorum; ἐνενήκοντα igitur inseri jussit post χιλίους Falconerus, post ἑξακοσίους Groskurdius, quod utrumque æque est incertum. » || 13. κατὰ add. Casaub. || 16. ὥστε *gixy*; ὡς cett. codd., exc. *E* qui vocem omisit. || διὰ τούτων Cor. || 19. Κωμεισηνὴ *CDh*, Καμβυσηνὴ *y*, Καμεισηνὴ cett. codd.; em. Tzsch. || Χωρινή *CDhor*, Χωαρηνή Cor. || 22. Ἄραγας *i*, Ῥάγας cett. codd. || 26. Ῥαγαῖς codd. || 36. ἀλλήλους *loz*; leg. ἄλλοις e conj. Cor. || 40. Δατίων codd.; Δαχίων Ald.; em. Xyl. || 48. τι ante μέρος add. *rw*.

P. 442, 5. Ξανδείους *Crz*, Ξανθίους editt. ante Kr, inde a Xyl. || Παρείους codd. || 18. Ματιανὴ *E*, Μαντιανὴ *l*, Μαρτιανὴ cett. codd.; em. Casaub. || κράτιστα *E*, ἃ κράτιστα cett. codd. || 20. [τῶν] ταύτῃ Cor. || 22. Lege : ποταμοῖς διαρρεῖται ποτίζουσιν αὐτά, τὰ μὲν etc., ex em. Mein. || 24. ὁμορεῖ δὲ ἡ Ἀρία τῇ Βακτριανῇ καὶ τὴν ὑποστᾶσαν ὄρει τῷ ἔχοντι τὴν Βακτριανήν] κατὰ τὴν ὑποπίπτουσαν [τῷ] ὄρει τῷ etc. Corayus, « quæ ne ipsa quidem præbent sensum tolerabilem. Commode contra ita videtur lenissima mutatione componi posse locus difficillimus ac pæne desperatus : καὶ τῷ ὄρει τῷ ἔχοντι ὑποστᾶσαν τὴν Βακτριανήν. In quibus insolentius sane est usurpatum ὑποστῆναι, nec temere tamen mutandum. » KRAMER. « Certum remedium frustrum circumspexi. Suspicor tamen in corrupto τὴν ὑποστᾶσαν Paropamisi nomen latere; nec ἔχοντι sanum videtur. An διέχοντι fuit? » MEINEKIUS. in Vind. p. 188. Ego conjeceram : τῇ Βακτριανῇ (καὶ) τῇ ὑπὸ τῷ Σαρίφῳ (vel Σαρφίῳ) ὄρει τῷ διέχοντι τὴν Βακτριανὴν [καὶ τὴν Ἀρίαν], quæ in latinis expressi. At hæc quoque rejicula. Istud ὑποστᾶσαν ὄρει corrigendum esse puto in : ὑπὸ Στασάνορι τῷ ἔχοντι τὴν Βακτριανήν. Stasanor Bactrianam et Sogdianam provincias ab Antipatro (an. 321), et deinde iterum ab Antigono (an. 316) obtinuerat (Diodor. 18, 39, 6. 19, 48, 1. Arrian. De success. Alex. c. 34 p. 245 ed. Didot). Ceterum Bactrianam Aria nonnisi perexigua sui parte attingere poterat, longeque major pars contermina erat Margianæ. Margianam vero, sicuti Susianam, Bactrianæ Stasanoris provinciæ adjunctam fuisse per se est probabile et ex nostro loco colligas; certe peculiarem provinciam Margianam tum constituisse non constat. Legendum igitur aut : ὁμορεῖ δὲ ἡ Ἀρία τῇ Μαργιανῇ τῇ ὑπὸ Στ., aut : τῇ Βακτριανῇ καὶ τῇ [Μαργιανῇ τῇ] ὑπὸ Στ., vel etiam καὶ [τῇ λοιπῇ] τῇ ὑπὸ Στ. || 25. Fort. post Ὑρκανίας excidit θαλάσσης; certe eo sensu vox intelligenda est. || 29. μερῶν] ὀρῶν *E*; in *D* literæ με in litura scriptæ. || 30. Ἀρίαν] Ὑρκανίαν *rw*; Ἀρίαν καὶ ἡ Ἀραχωσία δὲ ... οὐ πολὺ etc. Du Theil. et Grosk., probante Kramero. || 34. τριακόσιοι] σʹ *E*. || Ἀρτακάηνα] Ἀρτάκακενα *CDloxz* Tzsch., Ἀρτάκνα *r*, Ἀρτακάνα *w*. « Conditoris nomen fuit Ἀρτάκης, ex quo formari potest Ἀρτακηνὴ sive neutro genere Ἀρτακηνά. » *Mein*. Cujusmodi regula in nomina barbara non cadit. Inter Ariæ urbes a Ptolemæo memoratas novem sunt quæ in άνα exeunt; *eaque terminatio* omnium frequentissima in hujus *quoque urbis* nomine restituenda est apud Ptolemæum, ubi libri habent Ἀρτικαῦδνα. Apud Isidorum Characenum urbs vocatur Ἀρτακαύαν πόλις, ap. Arrian. Exp. 3, 25 Ἀρτακόανα, ap. Plin. 6, 25, 93 codd. *Artacoana, Artacoanna, Artacoamna*. Apud Strabonem Ἀρτακαυάνα in antiquioribus codicibus abierit in Ἀρτακάννα; deinde alterum ν in κ et in η mutatum, ut fieri solet. || Ἀχαία] Ἀχαιΐα *Dhiz*. Meinekio nomen corruptum esse videtur, nescio quam ob causam. Fortasse Ἀχαία est urbs quam in Parthiene memorat Appianus Syr. 57 : ἐν δὲ τῇ Παρθυηνῇ Σώτειρα, Καλλιόπη, Χάρις, Ἑκατόμπυλος, Ἀχαία; ex his enim quum Sotiram in Aria fuisse ex Ammiano 23, 6 et Ptolemæo 6, 17, 7 constet, idem etiam de Achæa statuendum esse ex Strabone colligere licet. Similiter Ptolemæum Ariæ et Parthyenes loca miscere in Prolegg. ad Isidor. Char. monui. Conditor urbis esse potuit Achæus, pater Laodices, quæ nupsit Antiocho II. Plinius 6, 25, 93 in Aria memorat antiquum oppidum *Artacabane iterum ab Antiocho munitum*. Fortasse hæc est nostra *Achæa*. Altera urbs *Achais* in Media erat, prius Heraclea dicta, quæ post eversionem ab Antiocho restituta alterum istud nomen nacta est. || 36. γὰρ om. *h*, spatio vacuo relicto; in *D* m. sec. additum est; ὁ οἶνος εἰς *i*. Legendum erit : εὐοινεῖ δὲ σφόδρα ἡ γῆ, [ἐν ᾗ γε] καὶ εἰς τριγένειαν [ὁ οἶνος] παραμένει etc. Cf. p. 61, 4 : τὴν Ἀρίαν εὐοινίᾳ... ὑπερβάλλειν, ἐν ᾗ γε καὶ εἰς τριγένειαν (τριγονίαν nostro loco codd. et editt.) παραμένειν ἐν ἀπιττώτοις ἄγγεσι τὸν οἶνον.

P. 443, 1. Ἀτραμυτινὸς *oz*, Ἀτραμμιτηνὸς Ald. || 4. Ἰσάμου] Ἰομάνου conj. Mannert. *Geogr*. 5, p. 295; malim Ἰμάου ex conjectura Cas., quam rec. Mein. || γὰρ omittendum. || 6. Παταλληνὴν *CDhz*, Πατταληνὴν codd. cett. || 7. Τεσαροόστου Ald. || 8. Σιγέριδος *x*, Σιγέρτιδος editt. ante Kr. || 11. Φρυνῶν] Φαυνῶν codd.; e Dionys. Perieg. 752 et Eustathio em. Tzsch. Sunt Γρυναῖοι Scythæ Ptolemæi. || 63. ἐμβάλλων editt. ante Kr.; εἰσβάλλων mavult Mein. || 14. Δάραψα] Ἄδραψα infra p. 725

ed. Cas.; quid rectius sit nescio; Δρέψα Ptolem. 6, 12, Δράψακα Arrian. Exp. 3, 29, 1. || 18. Τουριούαν] Ταπουρίαν conj. Du Theil, unde Ταπυρίαν scr. Mein., conjectura incerta; nescio an subsit potius satrapæ nomen Τουριουάνου vel Τουριάνου. Cum nostro Τουριούαν hodiernam *Turan* regionem vix recte compónit Bournouf, citante Lassenio in *Ind. Alterth.* 1, p. 14. || 21. Σογδιανῶν *Dhz*, Σουγδιανῶν *i*, Σουγδίων *CBl* et m. sec. *D*. Si indigenam nominis formam spectes, Σουγδ. potius quam Σογδ. scribendum est. || 22. Σουγδίους *CDl*. || 24. ἔθεσι Mein., recte, puto. || 36. τῷ Κείων Kram.; τῷ οἰκείῳ codd. || 39. « ἄξιον ἦν om. Ald.; inde Cas., δεῖ pro δὴ in codd. quibusdam legi falso ratus, scripsit καὶ δεῖ διαπορεῖν. Corayus omisit ἦν, auctoritate codicis nescio cujus, quod non displiceret, nisi ἡνίκα obstaret. » Kram. || 40. ποιεῖν] εἰπεῖν *o* Cor.; νοεῖν conj. Tyrwh.; ὑπονοεῖν mavult Mein. || 45. Καριάτα *oxz*. || 52. προδοσίας *E*, προδόσεως cett. codd. || 52. ἐν αὐτῇ Βακτριανῇ *ih;* ἐν αὐτῇ τῇ *B*. Cor.

P. 444, 3. εὔγαιον *D*, m. pr., εὐγαίων *C*. || 13. καὶ om. *xy* Tzsch. Cor.; in καλεῖ mutari vult Casaubonus; in eo alterum fluvii nomen latere suspicatur Mein. Quomodo resarciendus sit locus lacer nescio. || λέγει post Ἀριστόβουλος add. *ixy*, quorum *y* habet ὡς ante Ἀριστόβουλος || 14. Ante θεμένων excidisse τοὔνομα monuit Cas. || 15. ἔθεσαν] « ἔθεντο exspectabam, præsertim quum θεμένων præcedat. » *Mein.* || 27. ὑπάρχειν] ἔχειν *i*, ποιεῖν *x*. || 31. ἐκβολαὶ editt ante. Kr. || 34. τριακοσίων τετταράκοντα codd. et Eustath. ad Il. β, 852 p. 361, 18 R; em. Xyl., coll. Herodot. 2, 6. 5, 53. || 40. μέχρι τοῦ νῦν editt. ante Kr. || 43. ἔξω] Debebat εἴσω, vel, ut alias solet Strabo, ἐντός.

P. 445, 2 et 10. Ἴμαιον Ald., Mein.; recte; Ἴμαιον *E*, Ἴμεον cett. codd. || 6. Lege μύουρον, quod supra μείουρον habet *E*. || 12. μυρίων] « ἑξακισχιλίων scribendum censet Grosk., idque postulare videntur et quæ de maris Caspii longitudine traduntur supra p. 74 et 507. ed. Cas. et quæ mox disputantur de maxima terræ habitabilis latitudine : quamquam hæc ipsa parum conveniunt iis quæ aliis locis eadem de re docentur, maxime p. 116 init., videturque Strabo, paullo incuriosius Apollodorum Artemitenum secutus, decipi se esse passus : de qua re v. Grosk. ad p. 74. » Kramer. || 20. Ἰσσικοῦ *x*. || 21. περιοδευομένης *CD*, περιοδευμένης *hirw* Ald. || 23. τῆς μεγίστης codd.; em. Cor. || 30. ὁ add. Cor.; Ἀρτεμησίας *Cx*, Ἀρτεμισίας cett. codd.; em. Xyl. || 40. Τάμαρον] *Tamum* Mela 3, 7; *Tabis* Plin. 6. 20; *Samamara* ap. Pseudo-Æthicum p. 727 ed. Gron. || 47. φύντα] ζῶντα Stobæus tit. 121. || 48. πόνων] κακῶν Sext. Empir. Hypoth. Pyrrh. 3, 24 § 230.

P. 446, 4. Σίγγινοι *l*. || 9. ὅπως] ὅπερ *r;* om. Cor. || 11. Leg. Ταπύρων cum Cor. et Mein. || 13. οἰκοῦσι... Ὑρκανῶν glossa ex p. 441, 28 petita. || 24. περὶ τούτων om. codd., exc. *oz* Ald., in quibus περὶ τούτου; em. Tzsch. || 25. ὅσα μὲν [οὖν] Mein. || 28. τῷδε ἢ τῷδε τῷ κλίματι Cor. || 41. ἐκτεινόμενον ex correct. *D*, Mein. || μακροὺς] sic *E*, μικρὰς *oz*, μικροὺς cett. codd.

P. 447, 9. Ἀκιλισηνὴν margo *E*, Αισηνὴν codd., exc. Epit. in qua Βασιλισηνὴν quod e Cas. sententia rec. Cor., improbante Kramero. In latinis dele verba *et Sophenam*. || 20. Τίγριδος *loxz* Ald.; Τίγρυος *C*. || δισχιλίους] Scribendum putaveris χιλίους (Cf. Ritter. tom. 10, p. 74); at cum Strabone etiam Diodorus facit 2, 11. || 22. ἀπὸ γοῦν, et supra ἀπὸ δ' οὖν, *D*. || 29. Πολυάρρην codd.; em. Tzsch. || 38. καὶ ante Κακπαδ. add. *ovz;* ἀπὸ add. Grosk. || 45. αἱ add. editt. || 50. Ἐλυμαίων *E*, Εὐλυμέων *CDxz*, Εὐλυμένων *i*, Εὐλιμένων *w*, Ἀλιμέων *l*, Ἐλιμέων *r*. || Παραιταχήνων (sic) *E*, Παραιτασηνῶν *Dhilwx*, Παραιτασινῶν *Coz*. || 53. περιλαμβάνουσαι Cor.

P. 448, 3. Κάσπιοι *Er*, sed supr. Κάσπιοι. || 10. πρὸς ἕω τείνοντα ejicienda esse censet Kr., ejecit Mein., πρὸς ἕω καὶ πρὸς δύσιν τείνοντα conj. Du Theil. || 23. Τίγρει Cor., Τίγριδι *Eoxz*, Mein. Τίγρηδι Ald. || 32. Verba καὶ τῇ Ματιανῇ, Falconerus, Du Theilius, Cor. et Kr. suspectarunt, Meinekius ejecit, perperam ; nam bene habent ; contra vero offensioni sunt verba καὶ τῆς Ματιανῆς, quæ neque in καὶ τῇ Ματιανῇ, ut Kr. putat, neque in καὶ [μέρει vel τῷ προσαρκτίῳ μέρει] τῆς Ματιανῆς, ut Mannert., Grosk., Mein. censent, neque in τοῖς Ματιανοῖς, ut Tzsch. et Cor., sed in καὶ τῇ Κασπιανῇ mutanda sunt. De Caspiana regione v. p. 453, 21. || 37. κατὰ ejic. || 39. Σπαύτα *D* (ν in fine vocabuli erasum est) *hi*, Σπαῦτα *Cloz* Ald., Σπαῦταν Tzsch. Lacus armenice dicitur *Kapotan* vel *Kaputan Dzow*. Quæritur an Σπαῦτα pro Καπαῦτα ipse Strabo an librarii scripserint. Καπαῦτα oppidum infra hunc lacum situm habet Ptolemæus. Cf. not. ad p. 453, 51. || 41. καπυρωθεῖσιν] καταπυρωθεῖσιν Tzsch., probante Dindorfio in Steph. Thes., improbante post Groskurdium Kramero, quamvis hic fatetur non satis constare quæ sit h. l. vis verbi καπυροῦν. Legendum suspicor καταρρυπωθεῖσιν. Quas purgandi causa immerserant vestes, extrahebant sale contaminatas. || 50. Γάζακα] Γάζα καὶ codd.; em. Grosk., qui deinde excidisse monuit χειμάδιον sive χειμερινὸν δέ.

P. 449, 2. Δέλλιος] Ἀδέλφιος codd.; em. Cas. || 11. Μάρδοι] Ἄμαρδοι codd.; em. Cas. || 15. ἄνδρες δεινοὶ πετροβατεῖν καὶ ἀκοντισταὶ ἄριστοι Tzsch. et Cor. ex Eustathio ad Dion. 730. « Probabilius est verba illa ab Eustathio liberius hunc locum referente addita esse , quam in codd. omissa. » Kramer. || 19 Ἀρταούας δ' ἦν *CDhirxw*, Ἀρταούσας δ' ἦν *l*. || 19. εἰκὸς om. *oz*, ὡς εἰκὸς *x;* ortum esse ex verbo sequente putat Kr.; εἰκῇ scripsit Mein. || 31. Ἀστυάγους *Ei*. || 33. χειμάδιον] « Post Ἐκβάτανα lacunæ signa posuit Cor., excidisse ratus talia fere : τὰ Ἐκβάτανα [θερινὸν βασίλειον, ἡ δὲ Σελεύκεια] κτλ., quæ nullo modo ferri posse sponte sua liquet ; nec probabilior altera scriptura est ab eo in notis proposita. Nec felicior est Du Theilii conjectura χειμάδιον mutantis in θέριον, quod nemo unquam videtur ita usurpasse. Verumtamen corruptam esse vocem χειμάδιον liquidissime apparet ex iis quæ mox leguntur et p. 522 et 743 ed. Cas. Fortasse scriptum fuerat βασίλειον, postea nescio quomodo mutatum. » Kramer. Χρηματιστήριον conj. Meinekius. Tentare possis : Ἐκβάτανα [ἀρχεῖον] χειμηλίων vel χρηματοφυλάκιον s. γαζοφυλάκιον. || 39. Αἰδυμαίοις *Chirxz*, Ἀλυμαίοις *D*. || 49. Παραταχηνοῖς *Dh*. || 52. νότον] ἕω *E*. || 54. καθ' ὃν Tzsch. Cor. || Μεσσαβατικὴ *E*, ἡμᾶς σαβατικὴ *Cz* Ald., ἡ Μεσαβατικὴ Tzsch. Cor.

P. 450, 2 Ἀτραπίοις codd. exc. *E*. || 5. καὶ ἡ πρὸς Ῥάγαις [Ἡράκλεια] conj. Grosk., Kr., Meinekius. Heraclea ista commemoratur p. 441, 21. Deinde αὐτοὶ Ῥάγαι voluit Groskurd.; « sed singularem, Kr. ait, tuetur Stephanus s. v. Ῥάγα, ubi hunc Strabonis locum sequitur. » Igitur pro πρὸς Ῥάγαις legendum esse πρὸς Ῥάγᾳ et Strabonem hæc non ex eodem fonte afferre quo usus est p. 441 (ubi Ῥάγαι sæpius legitur et Heraclea memoratur), consentaneum est. Jam vero quum Heracleam oppidum ab Alexandro conditum, deinde eversum ac restitutum Antiochus *Achaida* appellaverit (Plin. 6, 16, 18, 48), nullus dubito quin ἡ πρὸς Ῥάγαις orta sint ex ἡ πρὸς Ῥάγᾳ Ἀχαΐς. || 8. πεντακοσίοις] ὀκτασίοις *rw*. || 9. Ἀρτεμισηνὸς *CDhir*, Ἀρτεμησινὸς *lxy*, Ἀρταμιτηνὸς *oz*. || 13. Μαντιανὴν *rw*. || 14. Κασπίαις *Ei* Epit. || 21. πέντε] πεντεκαίδεκα conj. Wesseling. ad Diodor. 17, 110, coll. Arrian. 7, 13. || 23. Νισαίους *E*. || 30. πολὺ] οὐ πολὺ Strabo ap. Stephan. v. Μηδία, unde recepit Co-

rayus. « Neque infitiandum est, Kramerus ait, negationem sententiarum connexu magnopere commendari, ne dicam requiri : verumtamen cum Plinius (19, 15., coll. 20, 48) *laser quod in Perside aut Media et Armenia nascatur large, multo infra Cyrenaicum esse* tradat, codices sequi tutius est visum. » Quæ sequuntur : ἔστι δ' ὅτε καὶ διαφέρων, satis aperte indicant in antecc.. legendum esse : ὀπός, [ὡς τὸ] πολὺ λειπόμενος, idque etiam in Stephano reponendum. Inter ός et πο facile ὡς τὸ a scribis negligebatur. || 36. πάρισον editt. || 38. πλάτος] Debebat μῆκος, monente Groskurdio. At num recte μῆκος reposuerit Meinekius, quæritur. || 39. Κασπίας *i*. || 47. ἔθη] ἔθηκε codd., exc. *oz*.

P. 451, 12. καὶ recte om. *oz*. || 17. ὅτε καὶ ἀντὶ *x* Cor. || 18. τοῦ μὲν [οὖν] Meinekius. Post Ἰάσονος *oz* add. φασιν. || 32. ὅτι πλείστας νέμειν [τοὺς] ἄνδρας conj. Grosk.; ὅτι πλείστας ἔχοντας νέμειν ἄνδρας Kr. Similiter possis : ὅτι πλείστας [ἕνα] νέμειν ἄνδρα. At νέμειν ἄνδρα vel γυναῖκα, *pro viro vel uxore habere*, vix quisquam dixerit. Itaque Meinekius proposuit : ὅτι πλείστας νέμονται ἔχειν ἄνδρας. Sed ne νέμειν corruptum esse putem, neque conjiciam ἕνα ἔχειν vel νέμεσθαι (inter se dividere) ἄνδρα vel tale quid, obstare videtur Epitome, quæ ita habet : ὡσαύτως δὲ καὶ γυναιξὶ συμφορὰν εἶναι τὸ νέμειν ἐλάττονας τῶν πέντε ἔχοντι γυναῖκας. In his ἔχοντα legi vult Kramerus ; quo admisso nihilo melius oratio procedet. Scribendum potius : γυναῖκας συμφορὰν νέμειν τὸ εἶναι etc. Similiter apud Strabonem quoque legi velim : ἐν καλῷ τίθεσθαι ὅτι πλείστας εἶναι ἀνδράσι, τῶν πέντε δὲ ἐλάττους συμφορὰν νέμειν. Pro exquisitiore isto νέμειν quidam dederat ἡγεῖσθαι vocem usitatissimam ; deinde νέμειν in margine adscriptum est, tum ex margine in ordinem verborum rediit, sed non suum recuperavit locum. || 40. νομίμων margo *x*, νομαδικῶν codd. || 41. ταῦτα codd.; em. Cor. || 42. φήσομεν Kr.; θήσομεν codd. || 47. Τίγριος *E*, Τίγρητος *x*, Τίγριδος *oz* Ald.

P. 452, 3. Παρύδρης codd.; *Paryadra* Guarin.; Κυδίσης codd. exc. *i*. || 22. πρὸς ἄρκτων *E*, προσάρκτων *Clorwxz*, προσαρκτίων correct. *z*; ἡ add. *xz*. || 27. Ταύρου] Debebat Ἀντιταύρου, monente Du Theilio. || 28. Μεσο ejiciendum esse monuit Salmasius in Solin. p. 437. || 28. αὐτὴν] αὐτὸν *xz* Tzsch. Cor. || 29. Καρθασιόκερτα *E*. || 31. Γορδυληνὴν *E*, Γοργοδιλὴν *z*, Γοργοδυληνὴν cett. codd.; em. Cor. || 37. τὰ] τὴν codd.; Ἄζαραν *l* Ald., τὰ Ζάρα Tzsch. Cor., absque causa idonea. || πόλεις] πόλις *CDil xrw* Ald.; πόλιν *oz*, πόλεις *E*. || 45. Σακ.] Ἀκασηνὴ *E*, Κασσηνὴ *hi*, Σακασσηνὴ codd. rell. || 50. Φαυηνὴ *orwxz* Ald.; Φαυνηνὴ Tzsch. et Cor., eandem esse regionem quæ infra Φαυνῖτις vocatur, putantes; recte, opinor. Φασιανὴν (*Basean* Armen.) conj. Lucas Ingigius (Armen. ant. p. 528), probante Kramero. Quæ sequuntur nomina Κωμισηνὴ et Ὀρχιστηνὴ (Ὀρχηστηνὴ *E*, Ὀρχιστινὴ *CDoxz*) num recte habeant, nescio. || 54. Χωζηνὴ *gy*, Κοζηνὴ *x* (*Chordzen* arm.).

P. 453. 1. τῶν ὀρῶν] om. *gxy* Cor.; κατὰ τὰ ὄρη *oz* Tzsch.; verba ex antecc. male repetita esse recte censere videtur Kr.; fort. leg. ἐμπόρων in notis ad Epit. conj. Cor.; ὁδοιπόρων proposuit Mein. in Vind. p. 190. || 2. γενομένων *xz* Epit. Cor. || 4. ἃς ante παρεξαίροντας inseruit Meinekius, recte, opinor. || 6. τε post ὀρύττεσθαι add. *i* Cor. || 9. κἀν τούτοις] Si reapse Strabo dixit etiam in vermibus aquam contineri, legendum erit κἀν τούτοις δὲ. At vix dubium est quin turbatus locus sit, recteque Meinekius in Vind. p. 191 censeat verba περιεχούσας χρηστὸν ὕδωρ ὡς ἐν χιτῶνι sciolum in margine ad verba ἀπολαμβάνεσθαι ... πίνεσθαι adscripsisse; quibus ejectis, cetera in hunc modum refingenda esse : ἐν δὲ τῇ χιόνι βώλους πήγνυσθαί φασι κοίλας, κἀν ταύταις (vel κοίλους, κἀν τούτοις) ἀπολαμβάνεσθαι χρ. ὕδωρ, περισχισθέντων δὲ τῶν χιτώνων πίνεσθαι. Καὶ ζῶα δὲ ... θρῖπας, τὴν δὲ γένεσιν κτλ. || 10. περισχεθέντων codd., exc. *E* Epit. || 13. φεψάλου *E* Epit., πετάλλου *Dh*, πετάλου cett. codd. || 15. Ζαριάδην codd.; em. Tyrwh. || 18. Ἀκισηνῆς] Ἀμισηνῆς Ald.; Ἀκιλισηνῆς editt. ante Kr.; « quæ scriptura per se satis arridet, sed Acilisene postea recensetur inter regiones ex vicinis populis a primis Armeniæ regibus deinceps subactas. Quapropter codicum scripturam relinquere malui quantumvis corruptam, ac nescio an huc pertineat Ἀμφισσηνή, quam Steph. v. Ἄμφισσα dicit χώραν τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας, excitato Strabonis libro undecimo. » KRAMER. Sane nostrum Strabonis locum Stephanus citavit. Quodsi Amphissene τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας esse dicitur, id ex Strabone qui hanc regionem priscæ Armeniæ attribuit, quæ Artaxiæ temporibus μικρὰ adhuc erat (lin. 14), facile explicatur. Ceterum Ἀμφισσηνή nomen vix recte habet. Apud Ptolemæum Sophenæ adjacet Ἀνζιτηνή (*Hanozith* armeniace); ζι et θι græce idem fere sonant; Θ et Φ confundi solent; itaque Strabo scripserit Ἀνθισηνή idque in codice Stephani abierat in Ἀμφισηνή. || 19. καὶ Ὀδομαντίδος] Provinciæ Armeniæ nomen in notum Græcis vocabulum detortum esse suspicor. An est Ὀβορδηνὴ Ptolemæi (Ὀβορδανῖτις)? Oromandum urbem Ptol. in Armenia minore habet. 20. παρακειμένων *oxz*. || 23. Παιάδρου *CDhloxz*, Παιάνδρου *i*; em. Xyl.; deinde Χορζονὴν codd. || 24. Μοσσυνοίκων *C*, Μοσανοίκων *Dhlrwxz*. || 25. τήν τε Καρ. *Dhi*. || Καρηνητὴν *l*, Καρηνίτην cett. codd. || Ξερξ.] Ita etiam ap. Steph. s. v. Debebat Δερξηνὴν (*Derdchan*). || 26. Ἀχλισιηνὴν codd.; Ἀκλησινὴν Ald. || 28. Ταρωνῖτις (*Taron* arm.) Kram.; Ταμωνῖτις codd.; *Taraunitium* Tacit. An. 14, 24; Τάραυνα Procop. B. P. 2, 25; Τάρων Constant. Porph. De adm. imp. c. 45. || 31. Ἄρζατα *E* et sic postea. || 32. Ἀτροπάτης *C*, Ἀτροπάτας *DEhiwxz*. || 33. Ἀρταξενῷ *Dh*, Ἀρταξηνῷ cett. codd.; em. Tzsch. || ἐπὶ] καὶ editt. ante Kr. inde a Xyl. Ejice vocem. || 39. Βάρβυρσα *l*. || 40. Ἀρτάγειρα Mein., e conj. Ruhnkenii ad Vellej. Paterc. 2, 102, coll. Zonara 10, 36. || 41. Ἄδωρ] Ἄδων Zonaras l.l., Mein.; *Domnes* Flor. 4, 12, Rufus Breviar. c. 19. Ἄδδων conj. Voss ad Vellej. l.l. || 51. Μαντιανή] Sic sæpe codd. habere pro Ματιανή jam vidimus; ceterum nescitur num ipse Strabo Ματιανή scripserit an a scribis hæc vox ex Καπαῦτα (Σπαῦτα p. 448), quod sequens κυανῆ flagitat, corrupta sit. || κυανεανὴ codd., exc. *E*. || 54. Ἀρσηνή] Ἄρσισσα Ptolem. || Θωπῖτιν *E*, Θωῆτιν cett. codd., Θωνῖτις Dionys. Per. 988 et Eustathius ad h. l. Strabonem laudans; Θωσπῖτις Ptolem.

P. 454, 1. ῥήπτει *C*, ῥύττει *m*, ῥύπτει Eustath. l. l. || 9. Χαλωνῖτιν Armeniæ non novimus. Erat Chalonitis regio in Assyriæ Mediæque confiniis, in qua *Diyalah* s. *Didjeil* (Dialas, Delas, Sillas apud vett.), i e. parvus Tigris, per Zagrum montem in planitiem errumpit. Huncce *Diyalah* (non vero *Kerkah* (Choaspem) fluvium, ut nonnulli putant) Tigridis nomine designat Diodorus 17, 110, 3. Strabo ejusdem fluvii regionem in Armeniam ad Tigrim perperam transposuisse videtur, sicuti sqq. quoque mira rerum confusione laborant. || 18. Ὑσπιράτιδι] *in Syspiretide* Guarinus; legendum Συσπιρίτιδι, uti legitur p. 432, 6 et 455, 2. Syspiritidem esse regionem metallis divitem, ab *Erzeroum* boream et ortum versus sitam, quæ arm. vocatur *Ispir*, in eaque ponendos esse Saspires Herodoti aliorumque, viri docti communi, quantum sciam, statuerunt consensu, nec aliter nos in tabulis rem repræsentavimus. Non ita tamen sensisse Strabonem in propatulo est. Nam ex Cyrsilo et Medio refert (p. 455, 2 et 432, 9) Thessalos sedes fixisse par-

tim in Sophene et Acilisene, partim ἐν τῇ Συσπιρίτιδι ἕως τῆς Καλαχηνῆς καὶ τῆς Ἀδιαβηνῆς ἔξω τῶν Ἀρμενιακῶν ὅρων, adeo ut Syspiritis in ea fere regione ponenda sit in qua Arrapachitin habet Ptolemæus. Hæc quum a meridie sit Moxoenes (*Mokkh* armen.; in qua *Moschis* quædam commemoratur et alteram Colchidem Ptolemæus collocat), Syspiritis autem, quam in hodierna *Ispir* agnoscunt, quum a Colchide sit versus meridiem Moschicis montibus subjecta : sponte conjectura nascitur auctores Strabonis Moschicos montes Ponto vicinos cum hodiernæ *Mokkh* jugis montanis (Niphate) confudisse ideoque etiam Hyspiritidem ex Armenia septentrionali in Assyriam et Mediæ confinia et Zagri juga detrusisse. || 19. τὰ Κάβαλλα] Κάβαλα *i*, Κάββαλα *C;* Κάμβαλα *lorwxz*, editt. ante Kr., quam nominis formam revocandam esse censeo. Quum Alexandri exercitus in Armeniam nunquam penetrarint, ex hoc quoque loco patet Hyspiritidem Strabonis non esse quærendam in hodierna *Ispir*. Menonis ista expeditio non video quando locum habere potuerit nisi illo tempore quo Alexander Susis Opim et hinc per Zagrum montem Ecbatana profectus est. Eo in itinere ad dextram reliquit montem quem Plinius (6, 31) dicit *Cambalidum, ad septentrionem Massabaticæ situm*, Tacitus vero (Ann. 12, 13) *Sambulam* vocat. Nunc quoque altissima hæc juga, quæ non longe a Zagri pylis versus meridiem distant, appellantur *Sumbala* (v. Ritter. t. 9, p. 478), quorum in regione *Sambatas* Ptolemæus collocat. Eodem referenda sunt verba Diodori (17, 110, 4,), qui de illo quod dixi Alexandri itinere loquens : ἐν ἡμέραις τέτταρσι, ait, τὴν Σιττακηνὴν διανύσας ἧκεν εἰς τὰ καλούμενα Σάμβανα. Ad hanc igitur Cambalidi vel Sambuli montis regionem etiam Κάμβαλα (rectius foret Σάμβαλα) Strabonis referenda esse, atque Strabonis auctores Hyspiritidem suam per Zagrum montem hucusque extendisse, suspicor. || 20. ἀνήχθη] ἀνείχθη *C;* ἀνηρέθη conj. Cas.; ἀνεδείχθη vel ἐδείχθη Tzsch; ἀπήχθη Grosk.; ἀνεῴχθη Cor.; ἀπήγχθη Mein., quæ omnia sunt incertissima. || 21. δὴ] τὸ Tzsch., Cor. || 11. σάνδυκος] ὀπάνδικος codd.; em. Salmasius ad Solin. p. 811. || καλούμενος *Dhlrw*, καλούμενα *xz*, καλουμένης *CEio*. || 24. Νισαῖοι *E*. || 27. Μιθρακηνοῖς *C*, Μιθρακάνοις *Elorwz*, Μιθριακοῖς Cor. e conj. Toupii, Μιθραϊκοῖς Grosk. || 39. καὶ ἑκατὸν ejicienda. Cf. Plutarch. Pomp. c. 33. || ἱππάρχῳ] ἐπάρχῳ codd.; em. Du Theil. || 45. εὖρος additum e conj. Grosk. || 50. Λαρίσσης et mox Λαρισσαῖον codd., exc. *Dh*. || 53. Κέρσυλον *rw*, *Myrsilius* Guar.

P. 455, 4. ὁρῶν codd.; em. Xyl. || 6. Θετταλ.] Αἰτωλικοὺς codd.; em. Cor. e conj. Du Theilii || 12. τὴν ... διασκευὴν codd.; em. Kr. e conj. Grosk. || 16. κατέσκαψαν codd.; *structa sunt* Guar.; em. Cas. || 29. τυγχάνει Kr.; συγχαίνει *CEhi* et margo *D;* συγχέαι *Dlrwx*, συμβῇ *z*, συμβαίνει *o* editt. ante Kr. || 36. Οὐτίαν *Dhow;* Οὐιτίαν supra codd. dederunt; sed fortasse ibi potius corrigendum fuerit. *Uti* s. *Oti* regio dicitur armeniace; Οὖδοι apud Ptolemæum; Ὠτηνή est Asinio Quadrato ap. Steph. Byz. s. v. Huc accedit quod Οὐτία propius abest ab Οἰτεία. Haud enim dubito quin Cyrsilus in Asiaticæ regionis nomine agnoverit Œtæam Thessalicam. Forma Οὐιτία conflata esse videtur ex variis scripturis Οὐτία et Οἰτία. || 37. Νίβαρον] Ἴμμαρον *E*, Ἴμβαρον cett. codd.; em. Cor. || 39. Βάριδος] Ἀβάριδος *Cx* Tzsch., Cor. Cf. Ritter tom. 10, p. 360. || 43. περισκελιστάς *oxz*. || 44. Σαράπαι *x*.

P. 456, 3. Ζαδριάδροις Ald. || 10. Ἀρτάνης] Ἀρσάκης Steph. s. v. Σωφηνή. || 18. περὶ Νίνον] περίνιον codd.; em. Xyl. || 23. πλησίον τῆς Ἰβηρίας] « Ἰβηρίας corruptum esse cum diu animadversum sit, quid scriptum fuerit a nemine adhuc inventum est; parum apte enim conjecisse Cellarium (Geogr. 2, p. 230) τοῦ Νιβάρου, Falconerum τῆς Ἀρμενίας, Groskurdium τῆς Ἀσσυρίας, facile intelligitur. Urbis autem nomen cum videatur requiri, Strabo, ni fallor, scripserat τῆς Νισίβιος, prope quam Tigranocerta sita fuisse in ipsa Mygdonia docet p. 522 et 747 (p. 447, 43 et 636, 7); cf. Taciti Annal. XV, 4; alia v. ap. Ritter. *Erdk*. t. 11, p. 106 sqq. » Kramer. Recte Kramerus priores emendandi conatus vanos esse dicit, sed quod ipse Νισίβιος pro Ἰβηρίας reponendum putat, id, si literas spectas, non est veri simile. Neque vicina Nisibi fuisse Tigranocerta Strabo dixit, sed hoc tantum asseruit (p. 447) urbem istam, quæ erat a borea Masii montis, a meridie ejus sitam fuisse sicuti Nisibin (τὸ Μάσιον τὸ ὑπερκείμενον τῆς Νισίβιος ὄρος καὶ τῶν Τιγρανοκέρτων). Jam vero Masius patebat longissime. Altero loco Tigranocerta cum Nisibi, Carris, Nicephorio, aliis recensetur inter urbes Mygdoniæ, quæ regio sec. Strabonem a Nicephorio usque ad Tigrim pertinet, adeo ut hinc quoque de situ Tigranocertorum accuratioris nihil colligatur. Ceterum quum p. 637, 7 componantur Τιγρανόκερτα καὶ τὰ περὶ Κάρρας (Κάρας var. l.), nostro l. conjicere licet : πλησίον ταῖς Κάρραις vel τῆς [περ]ὶ Κάρρας; quo admisso, satis accurate situs urbis indicaretur; nam Carrhæ a Zeugmate vix 600 absunt stadiis. Attamen quum Ptolemæus e regione Zeugmatis (72° long., 37° lat.) ponat Ὀλίβηρα oppidum (73° 3′ long., 37° lat.), supra Carrhas (73° 15°. 36° 10′) versus boream situm, angustioribus finibus regionem circumscribere simulque omnes codicum literas servare licet scribendo πλησίον τῆς [Ὀλ]ιβηρίας. Oliberæ Ptolemæi in Tab. Peut. respondere vel certe propinquus fuisse videtur *Barbare* locus, a quo 10 m. p. intervallo versus *ortum* distant *Minnacerta* (leg. *Mannocerta*, de *Manno*, frequenti nomine principum Orroenes); hanc urbem a Strabone cum Tigranocertis confundi dicerem, nisi hæc inter Oliberam et Zeugma quærenda essent. In eo autem tractu quum sit Edessa, et jure mireris celeberrimam urbem inter Mygdoniæ loca a Strabone non commemorari, hanc ipsam suspicor a Strabone Tigranocerta vocari et Armeniæ regiam in Edessam translatam esse eodem errore quo Edessæ nomen in Syriæ urbem Bambycen sive Hierapolin transferri videtur p. 636, 48. Ubinam potissimum Tigranocerta sita fuerint, nondum satis convenit inter viros doctos. Ut mittam opiniones dudum explosas, Moltkius et Kiepertus Tigranis regiam in hodierno *Meja-Tarkin* agnoscunt, eosque nos in tabula secuti sumus; contra Ainsworthius locorum naturam ita esse comparatam esse ostendere studuit, ut urbs cum hodierno *Diabekir* componenda sit (v. Ritter. t. 11, p. 101 et passim). Hoc si est, tanto facilius errorem Strabonis explicare licet. Nam *Diabekir* et Edessa (*Orroe*) iisdem fere intervallis ab Euphrate distant; porro *Diabekir* in ea regione sita est quæ sec. Plinium (6, 31) *Arrene* vocabatur; Edessa vero caput erat *Orroenes*, quæ cum Arrene confundi poterat. Denique e Tacito constat (Ann. 15, 3.) Tigranocerta sita fuisse ad Nicephorium fluvium (in Tigrin exeuntem, quem Plinius l.l. Nicephorionem vocat); Edessa autem fluvio adjacebat qui ad Nicephorium in Euphratem egreditur. Quod apud Tacitum legitur Tigranocerta a Nisibi abesse *septem et triginta* m. p., id falsum est, ubicunque Armeniæ urbem posueris; tum ad *Diabekir*, tum ad *Meja-Tarkin* via est 130 fere millium : adeo ut apud Tacitum *septem* vox in *centum* mutanda esse videatur. || τίσαι codd.; em. Xyl. || 34. καὶ ante δέσμιος add. Cor. || 40. Ταναΐδος codd.; Ταναΐτις θεὰ Epit. et Eustath. ad Dion. 846. et Il. ξ, 295 p. 987, 11 R; em. Xyl.

P. 457, 10. Ante Καὶ ἡ. K. nonnulla excidisse videntur; δ' ante ἐστι dederunt Cor. et Mein. ‖ 18. μετοικησάντων codd.; em. Cor. ‖ 34. τῆς om. *oz*. ‖ 35. ἄλλων om. Tzsch. Cor.; ἐθνῶν codd., exc. *c*; οὐχ ante ἠφάνισται add. Cor.

P. 458, 13. περιεῖλον codd.; em. Xyl. ‖ 18. πω τὴν] πρώτην codd.; em. Tyrwh. ‖ 24. Γασαυρῖτις *D*, Γαυσαυρῖτις *h*, Γαυσαρῖτις *i*, Σαυρῖτις *l*, Ἰσαυρῖτις *oz*, Ἰσαρῖτις *x*, Γαρσαυρῖτις *CE* Epit. ‖ 25. Λαουσανσηνή *l*, Λαουιασηνή codd. cett.; em. Kr.; Λαουινιασηνή Tzsch., Cor. ‖ Σαργαυσηνή *CDhlx*; Σαργουσινή *goyz*, Σαργυσηνή Epit.; em. Tzsch. ‖ Σαραουηνὴ] Σαραουνὴ *Dhior* Guar.; Σαργαουνὴ *o*, Σαραουσηνὴ *i*. ‖ Χαμανηνή Epit. ‖ 26. Μορ.] Ῥιμνηνὴ *Dhior* Guar., Ῥιμνηνὴ *Cxz* Ald., Ῥομνηνὴ *l*, Μοραμηνὴ Epit.; e Plinio em. Tzsch. ‖ 27. τοῖς] τῆς codd., exc. *E* ‖ 28. Καστάβαλλα *E*. ‖ Κύδυστρα *CDh*, Κύδιστρα *Elrwx*, Κύδριστρα *z*, Κύδρισα *o*; e Cicerone (Ep. ad div. 15, 2 et 4) em. Xyl. ‖ 30. Ἐλαιοῦσαν *o*, Ἐλεοῦσσαν cett. codd. ‖ 36. Μοραρίτην *L*. ‖ 38. καὶ add. Xyl. ‖ 40. Σωφινῇ *z*, Σοφηνῇ *Dhi*, Σωφήνῃ editt. ante Kr. ‖ 45. παράκειται *E*.

P. 459, 5. δ] ἣν leg. vid. cum Grosk. ‖ Μᾶ] Μάων *lw*, Κόμανα *Dh* Ald.; Μᾶς Cor.; Μᾶν conj. Grosk. ‖ 6. τὸ add. ex *i*. ‖ 9 ὁ add. Tyrwh. ‖ 14. ἐν add. Cor. ‖ 21. συναγγείων *oxz*, συναγκίων cett. codd. ‖ 26. καθαρὸν codd.; em. Tyrwh. ‖ ἀπλώτῳ] leg. vid. ἀπλέτῳ quod *C* ex corr. habet et rec. Tzsch. Mein.; αὐτό. τῷ Cor. e conj. Tyrwh. ‖ 36. ἐξοχαῖς *CDlrw*. ‖ 45. ὀχετῷ πλατεῖ Cor.; ὀχετῷ οὐ πλατεῖ conj. Kr. Mein. Post προσεοικὸς Cor. addit μῆκος περὶ χιλίους σταδίους, improbante Kramero. ‖ 46. διὰ τὸ] τὸ διὰ codd.; transposuit Grosk.; διὰ om. Mein. e conj. Kr. ‖ 52. εὐρυδίνης Eustath. ad Dion. 867, ἀργυροδίνης Epit. et Oracc. Sibyll. p. 515, Mein.; recte. ‖ 53. Κύπρον] νῆσον Oracc. Sib.

P. 460, 4. οὕτω] οὔπω (sic) Ald.; οὔπω ὡς vel potius οὐχ' ὡς Cor. ‖ 5-11. Τρίτη... φανεράν] Hæc post lin. 35 posuit Mein., proponente Kramero; recte, ut videtur. ‖ 5. Δακιήου vel Δακιήνου conj. Tyrwh.; Ἀσβαμαίου Mein., coll. Marcellin. 23, 6 et Philostrat. Vit. Apoll. 1, 6. ‖ 7. μὲν post λειπομένη add. Cor. ‖ 19. Σαργαραυσίνη codd.; e Plinio 6, 3 et Ptol. 5, 6 em. Tzsch. ‖ 20. Κάρμαλος codd.; em. Cor. ‖ 21. δὲ] sic *z*, τε cett. codd. ‖ 25. θησαυροφυλάκιον Ald. ‖ 26. βασιλείου vel βασίλειον πόλεως conj. Cor. ‖ 27. ὁρῶν codd.; em. Cor. ‖ 28. τὰ γὰρ Σαύειρα *CDhilrw*, τὰ γὰρ Σαύαρα *x*, τὰ γὰρ Σαύηρα *oz*, Tzsch.; Γαρσάουρα Cor., « quam formam codd. infra p. 568 et 663 ed. Cas. aliique scriptores tuentur : sed ex scripturis, quas codd. exhibent p. 539. 568, videtur colligendum esse, nomen oppidi illius fuisse etiam Γαρσαύιρα, ad radicem *bir* fortasse referendum.» Kramer. ‖ 28. Λέγεται [δ'] ὑπ. Mein. ‖ 33. οὗτος [δ'] ἐστι Mein. ‖ 36. Δύο δὲ μόναι στρ. πόλεις ἔχουσιν Mein. ‖ 40. δὲ [καὶ] Εὐσ. Cor. ‖ 54. εὔκαιρον *E*.

P. 461, 11. λῃστεύοιμεν] πιστεύοιμεν codd.; em. Xyl. ‖ 13. καὶ ἐμβελεῖς codd., exc. *x*, qui om.; fort. κἀνεμβελεῖς leg. suspicatur Mein. ‖ 17. βάθρων *Clorwxz*, βάραθρα *hi* et m. sec. *D*; em. Xyl. ‖ 30. εἰς] γὰρ εἰς *rw*. ‖ 40. λιθείαν *ix* Mein. ‖ 45 et 50. Εὐφράτην] Deb. Ἅλυν.

P. 462, 2. Ἧρπα *Dh*, Ἧρπαν *oz*, Ὕρπαν *x*. ‖ 7. ὃν] ὃ codd.; em. Cor. ‖ 12. αὑτῶν Cor., Kr.; αὐτῶν codd. Ceterum Corayus : ἀσφάλειαν αὑτῶν τε καὶ [τῶν] σωμάτων καὶ τῶν χρημάτων εἶχον, recte, puto. Meinekius ἀσφ. τὴν αὑτῶν τε καὶ σωμάτων καὶ τῶν χρημάτων. Kramerus σωμάτων in χρημάτων mutari, reliqua intacta linqui vult. ‖ 18. Κυρήνου *hm*, Καυρήνου *r*; fuerit Κύρου, ut conj. Raderus ad Curtium 3, 4, 1 (ubi : *Cyri castra*), quod rec. Mein. ‖ 35. Βαγαδανία Mein.; Γαβανία *E*, Γαβαδανία cett. codd.; Βαγαδαονία Tzsch., Cor., Kr. e Steph. s. v. ‖ 37. καὶ ante μόλις add. *CDhilrw* Ald.; ἀγρόβοτος codd.; em. Cas. ‖ 39. Γαρσαυίρα *Dhioz*, Σ[...]γασίαν correct. in *s*, Γαρσαβίερα *C*, Σάργαυσα *x*, Γ[...]σαυίραν *l*, Ald., Γαρσαυρίαν Tzsch., Γαρσάουρα Cor. ‖ 43. εἰώθασιν codd.; em. Grosk. ‖ 47. εὑρέσθαι em. C[...] ‖ 50. ἄλλως *CDhilrw*.; δὲ τὰς codd.; em. Cor. ‖ [...] Καμμανηνῆς *Dlw*, Καμαννηνῆς *C*, Κομμαννηνῆς *h*, Κ[...]νηνῆς *ix*, Κομμαγηνῆς *oz*, Καμμαγηνῆς Ald.

P. 463, 1. Δασμέδα *Cw*, Δασμέσδα *oz*, Δασμένων Al[d.] ‖ 2. Δαβιανσινῆς *C*, Δαουιανσινῆς *D*, Δανιανσινῆς [...] Λανιαυσινῆς *xz*, Δαυιασηνῆς *h*, Δανιασινῆς Ald., Λαου[ινια]σηνῆς Tzsch., Cor. ‖ 3. Χαμαννηνή *Cho*, Χαμαννηνή [...] Καμανηνή *x*, Καμαννηνή *z*. ‖ Δαβιασινή *C*, Δαουια[...] *D*, Δαυιασηνή *h*, Λαυιανσινή *r*, Δανιανσινή *i*, Δανια[...] Ald., Λαουινιασηνή Tzsch., Cor. ‖ 16. δ' οὖν om. edit[t.] ante Kr. « Excidit fort. aliquid ante ἐπέτρεψαν. » Kr. ‖ 17. βούλοιντο editt. ante Kr. ‖ 18. τριγένειαν *Cl*[...] Ald. ‖ προελθὸν τὸ γένος Cor. ‖ 21. Post Κατ[...] Al[d.] add. μέχρι τούτου. ‖ 27. Τιβαρνῶν *oxz*, Τιβαρηνῶν *lr*[...] ‖ 35. [καὶ] τὰ μὲν Cor.; τὰ μέντοι vel τὰ μὲν δὴ conj. Mein. ‖ 53. Καλχηδόνια *CDhlrw* Ald., Χαλκηδόνια [...], Χαλχηδόνι *i*, Χαλκηδόνι *xi*.

P. 464, 25. Μιλησίων] Debebat Μεγαρέων. ‖ 26. Leg. οὐδενὶ cum Mein. ‖ 38. Μινῷα et Μινώα codd.; em. Meursius in Creta 3, 14, p. 191. ‖ 42 et 53. τὸ 1[...] codd.; em. Salmasius ad Solin. p. 624.

P. 465, 3. Καυκωνιάτας p. 296, 45. ‖ 6. Κάλατις *lrw*, Κάλαπις *oxz* Ald. ‖ 11. ὁ Δομενεκλείου *hi* Cor., ὁ δὲ Μενεκλείου Ald. ‖ 22. Σαγγίαν Eustath. ad Dion. 809; Σαγίαν codd. ‖ 23. Πισινοῦντος *CEhoxz*, Πεισινοῦντος *Dl* Ald. ‖ 25. ἀποσχεῖν codd.; em. Cor. ‖ μικροῦ καὶ Cor. ‖ 37. Τιειόν ἐστι] τηιονίτιν *CDhlo*, Τηιον ἐστιν *x*, τῶν ἰονιτῶν *i*, *Teioniticum oppidum* Guarin., Τηιωνίτη Ald.

P. 466, 12. ὃς add. Cor. ex Herodot. 1, 6; καὶ ejiciendum; pro ἐξίησι Herodotus ἐξίει, quod rec. Mein. ‖ 19. καὶ Il. [δὲ] Cor. ‖ 20. διίπον *C*, δίηπον *lw*, δίεπον [...] Mein. ‖ 40. τῇ συνῳκηκυίᾳ *o*, τῇ συνῳκικυίᾳ *Ez* Tzsch. Cor. ‖ 44. τοῦ καταπολεμηθέντος ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Epit. ‖ 45. συνῴκισε] συνέστησε *E*. ‖ 46. Κιτώρου *x*. ‖ 47. Τηίου codd.; Τίου Epit. Kr. Mein.

P. 467, 1. μὲν om. editt. ante Kr.; δὲ habent *rw*; ἢ ἑκατὸν corruptum esse videtur Meinekio, conferenti schol. Apoll. Rhod. 2, 945 : ἐστὶ γὰρ Αἰγιαλὸς σταδίων χιλίων (μυρίων codd.; em. Mein.) κάμψαντι τὴν Κάραμβιν μέχρι Σινώπης. E Periplis Ponti Euxini constat *Ægialum* oppidum a Carambi occasum versus 200 *fere* stadia distare; nihilominus nautæ τοῦ αἰγιαλοῦ *initium* fortasse posuerunt ab Ægialo urbe, quum reapse Carambis promontorium ex proxima ora non multum procurrat; quamquam aliter de his veteres geographi, in iisque etiam Strabo (p. 467, 8), statuant. Littus illud rectum pertinet usque fere ad Potamos, sive usque ad initium magni istius promontorii cui Sinope imposita est; longitudinem habet 900 fere stadiorum; Strabo tamen quum a Carambi usque ad Sinopen nonnisi 700 stadia esse haud recte statuat, etiam litoris istius longitudinem multo minorem fecerit; itaque pro πλειόνων μὲν ἢ ἑκατὸν nescio an legendum sit πλειόνων ἢ πενταχοσίων. Similiter μὲν ortum esse ex πεντε vidimus p. 110, 9 et 102, 29. Ceterum hæc incertissima esse patet. ‖ 5 Κωβιαλὸν] Legendum Κρωβιαλὸν sicuti habet Schol. Apoll. 2, 944 Strabonem laudans ceterique. ‖ 15. ὃς ἔργον οὐκ ἔχει (εἶχ' em. Cor.) Ἀρμένην ἐτείχισεν · καὶ ἔστιν τὸ μέτρον ἰαμβικόν. Epit., cui obtemperavit Corayus. Ineptum esse epitomatoris judicium censet Mein. ‖ 22. οὐδὲ] οὐ Cor. ‖ 28. φυσικῇ προνοίᾳ codd.; e Cas. conj. em. Kr. ‖ 33. καὶ om. *oxz*, recte, ut videtur. ‖ 34. ἔχουσα codd.; em. Cor., qui deinde καὶ delendum esse censet probabi-

liter. || 37. τὸ ex *E*. additum. || 40. πυκνοῖς] πολλοῖς *E*. 42. δὲ inclusit Cor.

468, 2. Αὐτόλυτον codd.; em. Xyl. || 15. πραγματευσάμενον *x* Cor. || 17. ἃς] οὓς *i* Cor. || 19. Καμβυσηνὴν *E* Ald., Καμβυσινὴν *xz*, Καμμισηνήν *r*. || 28. « Γαδηλονῆτις *o*, Γαδηλωνῖτις Cas.; Γαζηλωνῖτις et paullo post Γαζηλῶνα scribendum esse censet Grosk., Plinium secutus qui (6, 2) commemorat urbem *Gazelonem*, idque nomen latere ratus in formis haud dubie corruptis quæ infra habentur Γαζαλουῖτις (p. 553 Cas.) et Γαζιλωτὸς (p. 560): atque hoc quidem valde probabile est, simulque η censeo recipiendum; verumtamen δ non temere est mutandum.» Kramerus. Γαζηλωνῖτις et Γαζηλῶνα rec. Mein. || 29. Ἀραμηνῆς *CDhilxz*, Ἀραμινῆς *ro*, Ἀραβηνῆς, sed in marg. Σαραμηνῆς, *E*. || 43. ἐνταχ.] π' *E*. || 44. Ante Καππ. *i* habet καὶ, *oz* καὶ εἶτα; ex his εἶτα rec. Tzsch. Cor.; etiam nomen regis excidisse censet Cas., probabiliter.

469, 12. Δαξιμ. codd., exc. *E*. || 28. παρώριος *Dghilo xyz*, παρόριος *C*, παράλιος *rw* Cas.; παράριος Ald., παρώρειος Xyl., Tzsch., Cor.; παρόριος *E*. Kr. || 35. εὐπορίαν Cor. Mein. || 39. Φαύδα *loz* editt. ante Kr. rectius, ut puto; *Phabela* Guar.; Φαδισάνη in Arriani Perip. Pont. § 23 p. 390 ed. Didot. || 42. Διονυσιόδωρος codd. || 43. Ἴχενι] Ἴωνι *i* Cor.; Μηλίῳ ex Plinio 2, 119 legendum esse conj. Tyrwh., quod rec. Mein. Fort. pro τῷ Ἴχενι leg. est τῷ Τροιζηνίῳ; novimus Dionysodorum Trœzenium grammaticum; fort. ejusdem familiæ etiam mathematicus fuit. || 53. γενέτης codd.; em. Cas. || Κύτωρος] Κοτύωρα ap. Xenoph. et Arrian.; Κοτύωρον ap. Anonym., Plin. Ptol.; idem etiam nostro loco reponendum fuerit; certe Κοτύωρος, quod Cor. dedit, alibi non occurrit.

470, 8. Τιβαρηνοί *E*. || 11. Κερχέται *Ex*. || 12. Σκυδίσσης *Clorwx*, Κυδίσσης *z*. || 19. πυργιδίοις *E*. || 36. γὰρ] δὲ *oz* Cor. || εὐθὺς] αὐτῆς *Dhi*. || 36. γεωργεῖ codd.; em. Cas. || 40. μάλιστα ante τῶν δελφίνων transposuit Mein. || 44. δελεαζόμενοι, οὓς codd.; δελεαζόμενοι. τούτους μὲν οὖν οὗτοι Cor.; δελεαζομένους μὲν οὖν οὗτοι Kr. e conj. Meinekii, nisi quod hic μόνοι ex antecedente μενοι ortum et delendum esse putat. Idem Meinekius proposuit: δελεαζόμενοι· ἄσμενοι οὖν οὗτοι.

471, 6. ἀνείλετο om. codd. exc. *E*; ἀγάλλεται editt. ante Kr. || παρὰ] περὶ codd.; em. Cor. || 8. Σάπαι codd.; em. Groskurd. || 10. Βρύγες Epit., Βρέγες codd. || 11. καὶ Μέρονες ex sqq. καὶ Μαίονες ortum. || 19. Ἀλαζ.] Ἀλιζ. codd.; ex Holstenii conj. em. Tzsch. || Ἀμαζώνων] Ἀμαζόνων codd. || 20. μεταποιοῦντες *x*. || ἢ add. Cor. || 21. Ἀλόβης] Ἀόλης codd.; em. Tzsch.; μὲν] δὲ codd.; em. Cor. || Ἀλαζ.] Ἀλιζ. codd.; em. Tzsch. || 24. τοὺς] τὰς codd., exc. *CDw*; dein Ἀμαζόνας codd., exc. *C*. || 29. [ὧν] καὶ Mein. || 36. Ἀμαζόνων *Dlowxz*. || 42. οὐδὲ codd.; em. Cor. || 45. δμως διηπόρηκε Cor.; καὶ delendum videtur Meinekio. || 50. πόλις *Dhiorzx*, πόλει *C*. || Ὀδρύσσης] ὁ ρύμος *Dhilorw*, δρυμος *z*, ὀρρύμος *C*, ὀδρύσιος *x*; em. Tzsch.; Ὀδρύσης Mein. || 51. Μυγδόνος *xz*, Μυγδόνης cett. codd.; em. Cor.

472, 1. Ἀλαζώνων] Ἀλαζόνων *x*, Ἀμαζόνων cett. codd. || Ὀδρύσσης *C*, ὁ δρύσσης *r*, Ὀδρύσης *x*. || 5. περὶ] ὑπὲρ codd.; em. Cor. || Μυρλίαν codd., exc. *oz* qui Μυραῖαν. || 6. Ἀλιζόνων *Coxz*, Ἀλιαζόνων *w*. || 8. Ἀλιζόνων *x* ex correct., Ἀλαζώνων e Palmerii conj. Cor., Mein. || 9. νῦν δὲ Ζηλ. Mein., recte. || οὔτε ποῦ Kr., ὅπου codd.; οὐθ' ὅπου Cor. || Ἀλόπη] λίμνη codd.; Ἀλύβη Cor., Ἀλόπη Grosk., Kr., Mein. || 17. Πύγελλα codd.; em. Tzsch. || 18. Ἀμαζ.] Ἀλιζῶνας *i*, Ἀλιζώνους Eustath. ad Il. β, 857, Ἀμαζόνας cett. codd.; em. Kr. || 22. φασι Ald. || 38. οὔτι; εἰ μὴ codd.; εἰ δὲ μὴ correct. in *z*; em. Cor. || 45. οὐδ' Cor. Mein. || 47. τοποθετῶν codd.; em. Cas. || 48. Ἐνέαν] Leg. Νέαν, coll. Steph. v. Νέαι et Plin. 2, 97. || 49. Ἀλαζίαν editt. ante Kr. inde a Xyl.; infra est Ἀλαζόνιον.

P. 473, 10. οἱ add. Cor. || 17. Leg. πολεμήσοντας ex *z* cum Cor. et Mein. || 22. Φρυξίν] Ἴωσιν *oz* Tzsch. Cor.; em. Kr. || 23. οἵ ῥα om. *oz*; ἤματι τῷ, ὅτε τ' ἦλθον ex Iliade editt. ante Kr. et Meinekius. || 25. ἐλέχθην Tzsch., Cor., ex nostra Iliade. || 26. οἱ δ'] οἱ θ' *oi*, οὐθ' cett. codd. || 43. ζαρ. δώκης (sic) *Dhw* Ald. || Τίβιρος *CDilo*, Τίβηρος *hwz*; e Cas. conj. em. Kr. || Γάσης καὶ Ὀλιγάσης *z*. || 44. Βαμωνίτιδι]. « Bamonitis cum hoc uno loco commemoretur, Corayus suspicatur in nott. ad interpretationem Gallicam scribendum esse Φαζημωνίτιδι, quam his in partibus sitam fuisse liqueat ex p. 560 ed. Cas.: nisi forte isti nomini intercedat aliqua necessitudo cum nomine Βαβανόμου, quod semel itidem legitur p. 561. Sed sunt hæ suspiciones, ut ipse ait, incertissimæ. » Kramer. Φαζημωνίτιδι rec. Mein.; posses etiam Δαζημωνίτιδι. || 45. Πημολίτιδι *DCorxz*, sed in *D* η mutatum in *i*; recte, opinor, Πημολισίτιδι Mein.; p. 481, 24 regio vocatur Πιμολισηνή. || Γαζαλ.] Ζαγλουθίτιδι *oz*, Γαζαλονίτιδι *w*; leg. haud dubie Γαζηλωνίτιδι, ut conj. Grosk., idque rec. Mein.

P. 474, 4. χαίπερ editt. ante Kr. inde a Xyl.; καίπερ codd.; ὥσπερ conj. Kr. || 8. ἀξίων *h*, ἄξιον cett. codd. || 10. τῆς δὲ μεσογαίας codd.; em. Kr.; τὰς δὲ μεσογαίους s. μεσογείους conj. Cor. || 17. [ἂν] ejice. || 19. τ' ejiciendum. || 20. ἂν ejiciendum. || 21. εἰ ἤδη conj. Cor. || 37. ἐπέδραμε Cor. || 39. ἐκ πάντων δὲ [τούτων καὶ] τῶν τοιούτων Mein. || 45. τὸν λόγον ejicienda. || 52. οὗ] οὐ codd.; em. Cor.

P. 475, 1. καὶ Σάμον] Samum Ionicam ab Homero non memorari ipse Strabo monet. Itaque hæc verba ejicienda esse videntur, uti monuerunt Corayus, Kramerus, alii. || 10. ἔτι] ἐπεὶ codd., præter *lm* qui hanc vocem om. || 23. ὅτε] οὔτε codd.; em. Grosk. || 24. καὶ ex *i* additum. || 40. « ἐνεχείρησε codd., exc. *Dh*, Ald.; ἐνεχώρισε Cor., quod verbum neque apud ullum scriptorem antiquum invenitur, neque ad hujus loci structuram satis quadrat: inusitata sane est etiam h. l. verbi ἐγχειρίζειν structura, ferenda tamen erit, donec melius quid inveniatur. » Kram. Legendum puto ἐνεσώρευσε. || 41. Βασγοιδάριζα] Βασγιδάριζα *Dhix*, Βασγοδάριζα *oz*, Βασιοδάριζα *r*. Locus hic in Tabula Peutingeriana scribitur *Olotædariza*; ΩΛΟΤΟΙ et ΒΑΣΓΟΙ facile confundebantur; fortasse igitur apud Strabonem corrigendum est. Quod præcedit apud Strabonem Ὕδαρα, haud dubie est *Palara* Tab. Peutingerianæ. || 50. Ἀγγολισηνῆς codd. exc. *xz*. || 52. Ἀκιλισινήν *CDhlow* Ald.

P. 476, 2. τῇ] τῇ αὐτῇ Ald.; αὐτῇ δὴ Cor. || 3. ἡ add. Kr. || 13. Ἀπουργιανοῖς codd.; em. Xyl. || 18. καθίσταται codd.; em. Cor. || 39. Verba τῆς Μαγν... δυσμικώτερα ex Epit. add. Kr. || 40. ἑκατὸν] Pro ρ' leg. puto σ' (200). 48. περὶ] πρὸς Mein.; an ἐπὶ? Dein τὴν ῥίζαν *oz*. Tzsch. Cor. || 49. τοῦ αὐχένος] ἐκ vel ἀπὸ vel ἄνω τ. αὐχ. conj. Grosk.; καὶ τ. αὐχ. conj. Kr. Complura excidisse videntur. Tentari possit :.. ἐστι [χαλεπὴν ἐχούσης τὴν ἀνάβασιν διὰ] τοῦ αὐχένος, sicuti in similis loci descriptione p. 480, 32 : αἱ κορυφαὶ δ' ἔχουσιν αὐχένα παντάπασι στενὸν... ἀπὸ τῆς ποταμίας ἀναβαίνοντι.

P. 477, 5. Ζελῖτιν *CDhilrow*, Ζελεῖτιν *xz*. || 6. κατασκευάσαντος *oz* Cor. || 7. Διόπολιν codd., exc. *i*. || 9. τὴν] καὶ τὴν *ix* Cor. || 13. τοῦτο *C* Cor. || 16. Μηνὸς [Κάρου] conj. Cor. || 17. Ἀρχαίου Tzsch.; Πισιδίᾳ *i* Cor., recte. || 19. τε recte om. *x*. || 40. πατρὸς ortum ex πρὸς.

P. 478, 1. βασιλειῶν codd.; em. Cas. || 15. εὕρετο *C* Cor. || 21. εἶναι om. codd. || 33. ἀνάγοντας codd.; sed leg. est ἀπάγοντας ex conj. Cor. || 40. γε] τε codd.; em. Cor. ||

53. ἑταιρίδων oz Tzsch. Cor. || 54. ὄχλος post τόπῳ excidisse putat Grosk.

P. 479; 12. Ποντικοὶ] πολιτικοὶ codd.; em. Cor. || 15. ἐπὶ] ὑπὸ conjecit Cor. || 19. Inclusa ex antecc. male repetita sunt. || 24. καὶ τῶν π. αὐτὸν οὐκ ὀλίγων conj. Kr. probabiliter. || 25. ἡ] ἣν Cor., Mein.; recte. || 28. καλουμένην ante Κολουπήνην Ald. || 29. Λαυιασηνῆ *CDhlrw*, Λανιασηνῆ *oxz*, Λαναοηνῆ Ald., Λαουινιασηνῆ Tzsch. Cor. || 34. δὲ τέποργι codd., *Teporigi* Guarin.; em. Tzsch. e conj. Jebbii et Eckhelii. Cf. Bœckh. C. g. I. 3, n. 4039. || 45. Φαζημονῖτις *lrw*, Φαζημονῆτις *xz*, Δαζιμωνῖτις *E;* (Φαμιζωνῖτις ap. Steph. v. Φαμιζών). || Νεαπολῖτιν] Μεγαλόπολιν codd.; em. Cor., coll. Stephano l. l. || 46. Verti quasi in græcis esset : καὶ Φαζημῶνα κώμην [πόλιν] ἀπέδειξ[εν αὔξ]ας τὴν etc. Sufficit addidisse πόλιν post κώμην, uti fecit Mein. || 48. Γαζιλωτὸς *Dhowz*, Γαδιλωτὸς *E*, Ζηλῆτις *x*, Γαζηλῖτις Cor., Γαζηλωνῖτις recte Grosk., Mein.

P. 480, 3. ἡ Κίζαρι *lxz*, ἡ Κίζαρη (sic) *D*, Ἰκκίζαροι *Cr*, ἡ Κιζάρη *ho* Cor. « Difficile est certi quid statuere de nomine ignoto, sed Ἰκίζαρι maxime videtur probabile. » *Kram.* Fort. ἡ Κίθαρις, sicuti Κιθαρίζων castellum erat in Armenia (Menander. in Fr. Hist. t. 4. fr. 52 p. 254, Procop. de ædif. p. 248. 250. 251 ed. Bonn.). || 4. κατεσκευασμένον codd.; em. Cor. || 6. Δαζιμωνιτῶν *E.* || 22. διέμειναν *i*, διένειμαν Cor. || 24. διεσκεύαστο codd., exc. *E.* || 26. τε ἅμα καὶ Mein. || 37. ἔχει] ἐκεῖ *Dhixz*.

P. 481, 4. ἡ δὲ [καὶ] ἱπποβ. Cor. || 9. Ὄλγασον pr. m. *D*, Ὄλγασιν *xz*. || 10. Ἀλγασσὺς Epit. || 14. Ἀμνιὸς Epit. || 16. οὐδ'] οὐκ Cor. Mein. || 21. Πομπηιόπολις *C* Epit. || 27. δημοσιῶναι] δημοσίων ἀεὶ *CDhilrw*, δημοσίως ἀεὶ *xz;* em. Cor. || 32. ἐκλιπέσθαι codd.; em. Cor. || 44. Κινιστηνὴ codd.; em. Cor. || 45. Ὀλγάσιος *xz*. || 49. Καστόρους *CDhl* Ald., Καστόρου *iorxz;* em. Cas. || 50. Μορζέους codd., *Morzei* Guar., Μορζέως Tzsch., Μορζέου Cor., Kr., Mein.

P. 482, 22. μικρὰν codd., exc. *oxz*. || Ἀζαριτίαν] Ζάρητα fons vocatur apud Stephan. s. v. || 33. ἐκδέχεται τῶν Χαλκ. ἠιὼν codd., exc. *E.* || 30. Δοιδαλσοῦ] Δυδαλσὸς vocatur ap. Memnonem c. 21. || 35. μάλιστα editt. ante Kr. || Προυσία *rw*, Προυσίας codd. cett., exc. *E;* Προῦσα Ald. || 38. Fort. leg. Ζηΐλα. || 45. ἀνάστασιν *oz* Cor.; Φρυγίας ἄρχοντα καταστῆσαι *x*.

P. 483, 7. Ἀπαμιεῖς codd.; em. Cor. || 8. ἐπὶ] ὑπὸ *xz*. || 11. Κροῖσον] Κῦρον Steph. s. v. Προῦσα; πρὸς Κίερον conj. Palmer., collato Memnone c. 29; τοῦ Κίον πολίσαντος conj. Cas.; κτίσμα Προυσίου [ἢ ὥς ἐνιοί φασι Κροίσου] τοῦ πρὸς Κῦρον πολ. Grosk. || 15. τὸ om. *E*. Mein. || 17. τὰ Φρυγῶν καὶ Μυσῶν codd. || 12. διορίσαι *E*, διορισάμενοι *CDhilrw*, διορίσασθαι *oxz*. Dein δὲ unus habet *E*. || 28. σχεδὸν] σχεδὸν δὲ codd., exc. *E;* σχ. τε Cor.; σχ. τι Mein. || 39. τῆς Μυσιακῆς πρὸς editt. ante Kr.

P. 484, 1. εἰς recte om. *oxz*. || 6. ἐπὶ δὲ τὸ] ἐπὶ δὲ τῷ *E*. ὑπὲρ δὲ τοῦ Αἰσ. *oz*, ἀπὸ δὲ τοῦ Αἰσ. *x;* ὑπὲρ τοῦ Cor., ἀπό τε τοῦ Grosk.; ἐπίταδε e Kr. conj. Meinekius. || 7. Τήρεια *E*, Τηρία *CDilrwx*, Τυρία *oz* || 18 ἐκείνων] ἐκείνους *Chioxz*, editt. ante Kr. || 23. οἴεται] οἵ εται (sic) *C*, ὥς οἷόν τε *x* Tzsch.; ὄντα Cor.; οἷ' ἐστὶ bene conj. Cas., idque rec. Mein. || 26. Τηίου codd.; em. Cas. || 39. Ὀτροία] γρ. Τροία margo *E*. || 41. πρότερον recte om. *xz*. Est varia lectio sequentis πρῶτον. || 42. πρότερον post Βιθυνία add. Cor. || 43. Κορυανδρεὺς *CD* (in hoc α supra ο) *ilorxz*, Καρυανδρεὺς *h*, Κυριανδρεὺς *E;* em. Cas. || 45. ὅς τὰ] ὅτι, ἔτι, ὅτι τὰ codd.; em. Cor. || Καλχηδόνα *C*.

P. 485, 6. Κλεοχάρης τε ῥήτωρ ὁ [τε] Μυρλεανὸς Ἀσκληπιάδης [γραμματικὸς] ἰατρὸς [τε] ὁ Προυσιεὺς e Lehrsii conj. Meinekius. || 21. Τρόγμοι *CDhilo*, Τρόγκοι *E*. || Τολιστοβῶγοι codd.; Τολιστοβόγιοι editt. ante Kr. || 28. Λεονόριος *lx*, Λέων Epit. || 35. Δρυναίμετον *CDhil*[illegible] Δρυμαίνετον *x*, *Drynemetum* Guar. || 43. Τρόγμοι codd. sed Τρόκμοι sec. m. in *E*. || 46. Ταούιον] τὰ ουία *Clo*[illegible] *Via* Guar., Ταουία Tzsch. || 48. Βογοδιατάρῳ] Μ[illegible] Δηιοτάρῳ Cor.; Βρογιτάρῳ leg. esse Keilius censet, [illegible] nente Meinekio. Idem et ipse conjeci. Brogita[rum], cui una ex filiabus Dejotari nupserat, an. 58 a P. C[lodio] tribuno Pessinuntem urbem et regis titulum [illegible] postea vero Pessinunte ejectum esse constat e C[ic.] De har. resp. 13, 28. || 49. κως] πω *C;* inclusit [illegible] Cor.; κώμη conj. Gr.; fort. Πωδάναλα leg. esse [illegible] Mein. ||

P. 486, 1. Τρόγμοι *CDhilow*. || 3. Ὀρκαόκους *oz*, [illegible] καορυκούς Xyl., *Orcaocreos* Guar., Ὀρκαορικούς [illegible] ante Kr. inde a Cas. Cf. 486, 43 et 493, 52. Qu[omodo] Strabo scripserit, non liquet; at vix dubium, [illegible] eadem sit civitas, quæ in Conciliis Ὄρκιστος [illegible] (v. Sanct. Paulus Geogr. Sacra p. 258), et qua[m] ruinis non longe a Pessinunte versus meridiem [illegible] prope hod. *Alekiam* Hamiltonus aliique agnoscunt. [illegible] Βλαῦρον codd.; em. Xyl. coll. Stephano. || 5. Τολιστ[illegible] *x*, Τολιστοβόγοι *Cz*, Τολιστοβόγιοι *Dhi*, Τολιγοστ[illegible] *E*. || 7. Βλούβιον *rw*, *Luceium* Cicero or. pro De[jot.] c. 6 et 7, unde Λουκήιον ap. Strabonem scribi [illegible] Grosk. et Kr. || 9. Πεσινοῦς *D*, Πασινοῦς *hi*, Π[illegible] *Erxz*, et similiter sæpius. || 11. ἀγδίστην *ro*, ἀγγ[illegible] *D*, sed ι supra η, ἀγγίδιστιν cett. codd. || 26. Γ[illegible] *oruxz*, Γορδεοῦς *Dh*, *Gordeus* Guarin., Γορβεοῦς Ald. || 27. « Σαωκονδάρου mavult Palmer. in auctt. Gr. p. [illegible] quod melius respondeat rationi nominum *Gallicorum*. *Kram*. Palmerii conjecturam rec. Meinekius. *Primæ* potius nominis literæ an non sint *mutandæ*, *quæritur;* nam apud Cæsarem B. Civ. 3, 4 legitur *Tarcondarius Castor*. Tarcondarius nomen gallicum græco Castoris nomini respondere videtur. Cf. Ταρκονδίμοτος nomen regum Ciliciæ ap. Strabon. p. 577, 2, Dion. Cass. [illegible] 63. 54, 9; Τάρχων Rasenorum heros, Ταργίταος [Jovis] filius ap. Scythas || 33. Μοριμινούς *CDhorz*. || 43. « [illegible] inconcinna est hoc loco verborum connexio, ut corruptelam aliquam ibi latere jure suspicatus sit Brequignyus, qui tamen parum feliciter conjecit scriptum fuisse [illegible] δὲ Τάττᾳ συνεχῆ ἐστι καὶ κτλ.; nec feliciore succ[essu] ψυχρά ante ἐστί inserendum putat Groskurdius: equidem nescio an scriptum fuerit : ἡ δὲ δὴ Τάττα [τοιαύτη] [illegible] κτλ. » *Kramer*. Krameri conjecturam rec. Meinekius, quamvis, ea admissa, non multo melius oratio procedat. Quod in sqq. describitur desertum quum ab hac Tatta palude incipiat et hinc occasum versus usque ad regionem quæ est circa Pessinuntem et Orcistum, pertineat, [illegible] ipsum Strabonem indicasse probabile est. Itaque scripserim : ἃ δ' ἐπὶ τῇ Τάττᾳ ἐστὶ καὶ τὰ etc. || Ὀρκαόρκ[illegible] codd., nisi quod in *z* ex correct. Ὀρκαόχους. Cf. supra || 44. Πιγνισὸν codd.; em. Cas.; Πίτνισσα Stephan. s. v. Πετενισσός Ptolem. 5, 4, 10. || 45. ἀναγρόβατα *x*. [illegible] Γαρσαούρων em. Cor., Mein.

P. 487, 1. Κώραλις *lorwxz;* fort. Κάραλις legendum. [illegible] Γαρσαούρων em. Cor., Mein. || 13. ἡ τὰ Ἴσαυρα] [illegible] Ἰσαυρία codd.; em. Cor.; ἡ τὰ [Ἴσαυρα καὶ τὴν] Ἰσ[illegible] Grosk. Fort. leg. ἡ τὰ Ἰσαύρα, numero duali, suspicatur Mein. || 13. τὴν δὲ add. ex *x;* cum Meinekio velim [illegible] δὲ Νέαν], εὐερκῆ. || 18. εἴδομεν] ἴδομεν *CDorz*, Cor. ἡ Δεύρη *E*, sed Δέρβη in marg. || 28. Ἰσαυρίαν] Ἰσαυ[illegible] vel fort. Ἰσαύραν, recte, puto, Mein. || 30. ἐμβάλλοντα codd.; em. Cor. || 36. καὶ Κιλίκων aut omittenda cum Guarino et Mein., aut e Kr. conj. mutanda in καὶ Λυκαόνων. || 40. Σαγαλασοῦ *Dhz*. || 42. Σαγαλασὸς *Dhz*. || 46. Σελγησὸν *Dhz*.

P. 488, 1. καὶ post δὲ add. codd., exc. *Dhi*, Ald.

εὔγαιον *lrw*, εὔγεον i. || 15. Σαγαλασεῖς *Dhoz*, Σαγανασεῖς *r*. || 17. Πισιδικῶν, codd., exc. *E*. || 18. Πεντηλισσόν *z*; Πεδνηλισσόν Tzsch. Cor. || Ἄδαδα, Τυμβριάδα] ἀδαδάτην βριάδα codd.; e Wesselingii (ad Hierocl. p. 673) conj. em. Cor. || 19. Τιτυασσόν e Wesselingii (l. l. p. 674) conj. Cor. || 20. Σίνδαν *x*; Ἴσινδα Grosk., coll. p. 539, 44; Ἰσίονδα ap. Polyb. et Liv. || Ἀαρασὸν, Ταρβασὸν, Τερμεσὸν *oz* Guarin.; Τερμεσσὸν codd. cett., exc. *E*, in quo Τερμισσόν. || 23. καθήκοντες post Μιλυάδα add. codd., exc. *E*. || 27. καίπερ] καὶ πρὸς *rw*. || 28. εἰσὶ δὲ καὶ τοῖς *oz*. || 29. Τιαβᾶ *D*, Τιαμᾶ *h*, Τιάβαι *r*, Τιάβα cett. codd.; Τάβαι Strabo ap. Stephan. s. v. Ἄμβλαδα. || 29. Ἴσινδα Stephan. l. l. || 32. ὡς εἰπεῖν codd.; em. Grosk.; ὡς εἶπον Cor. || 45. περίκεινται Cor. || 47. « ὀρθηλόν ex ὀρθόκαυλον corruptum esse suspicatur Lobeck. » *Mein*. || 48. κραναίνοις *CDEhilorw*, κραναιίνοις *x*, κρανίνοις *z*; em. Tzsch.

489, 3. καταμιχθὲν codd., exc. *E*. || 4. ἐν ἐπιπολῆς *hi*; ἐπιπολῆς Cor. || 11. ἔχειν *E*. || 12. τὰ add. Cor. || 13. καὶ ante κρημνῶν addi vult Kr. || 14. ποταμοὶ] πολλοὶ *E*. || 17. δὲ unus *E* habet. || 18. ἐπ'] ὑπ' editt. ante Kr. inde a Cas. || 28. προσαγορευόμενον *w*, προσαγορευόμενοι cett. codd.; em. Cor. || 34. Ὀλυμπινὴ codd., exc. *E*. ||

P. 490, 1. πρὸς ἀλλήλους· [πρὸς μὲν ἀλλήλους], ὅτι Cor., Kr. || 2. τούτοις codd.; em. Kr. || 13. ἀνελόντων τε] εἵλοντο τόν τε codd.; em. Cor. || 33. Καρίαν *Clorwxz*. || 43. Κρήτης codd., exc. *oz*. || 45. Τέρμιλλας *Dh*, Τερμίλλας *E*, Eustath. ad Il. β, 876; Τέρμηλλας *lo* Ald., Τερμήλας *C*; em. Xyl. || 47. Τέρμιλλας *Dh*, Τέρμηλλας *l*, Τερμήλας *Cro*. || 49. Λύκωνα codd., exc. *E*.

P. 491, 1. Ἴσανδρον in Iliade. || 7. Ante μετὰ excidit καὶ πρὸ τῶν Τρωικῶν, monente Cas.; καὶ κατὰ τὰ Τρ. Tzsch., [ἐκ τῶν] κατὰ τὰ Τρ. Cor. || 9. τὸ πάλαι *l*, τὸ πάλαι καὶ *CDh*, τὸ παλαιὸν i, παλαιαὶ καὶ *rw*, παλαιαὶ *oz*, τε παλαιαὶ recte *x*. || 12. ἦν οἱ codd.; em. Xyl. || 24. τό [τε] τελ. Mein. || 30. οὕτως] ὡσαύτως conj. Kr.; καὶ ἄλλους [ἄλλως]. Οὕτω δὲ καὶ οἱ Τρῶες ἐκ μικρῶν αὐξηθέντες Cor.; An Κᾶρας ἀδιακρίτως?

P. 492, 3. εὖ] οὐ codd.; em. Mannert. Geogr. t. 6, 3, p. 567. || 12. χωρῶν codd.; em. Xyl. || 12. Καλυδνίῳ Strabo ap. Eustath. ad Il. β, 677 p. 319, 8 R. || 14. Λαβίνῳ *Chi*, Λαβήνῳ cett. codd.; em. Xyl. || 21. Inde a voce αὕτη incipit codex *F*. || Ἀβρετατηνοῦ *CDhilrw*, Ἀβρεττανοῦ *oz*, Ἀβρυτανοῦ *ux*; em Xyl. || 30. ἡ ὕλη] ὕλη ἡ *owz* Cor. ||

P. 493, 10. γῇ unus habet *F*. || 16. καὶ inclusit Cor. || 23. λιμὸς mgo *o* et *z* ex correct.; λίμας et λίμνας et λεύμας codd.; λοιμὸς Xyl.; cf. Memnon c. 42. || 37. Μάκεστον] Μέλεστον *h*, Βέλεστον *i*, Μήκιστον *z*, Μέκεστον cett. codd.; *Macestum* dicit Plin. 5, 32, 40. || Ἀβασίτιδος codd.; e Kieperti conj. em. Kr. || 43. Ἀζανοί Strabo ap. Steph. s. v.; Ἀζανιοί codd.; Αἰζανοί in numis. || 44. Νακώλεια *E* et Stephan. l. l., sed Νακολία Steph. s. h. v. || Κοτυάιον *hiouxz*, Κοτιάιον *DF*. Epit. || Μιδάιον codd.; em. Tzsch. || Δορυλάιον Epit.; leg. videtur Δορυλάειον, quod dedit Mein. || 51. λιποῦσα codd.; em. Cor. || 51. Πισινοῦντα *Ez*, Πισσινοῦντα *x*. || 52. Ὀρκαορύκους *CDFhilorwx*, Ὀρκάρκους *E*, Ὀρκαορκοὺς *z*.

P. 494, 4. « Καὶ ante πολίσματα posuit Xylander, nullo lacunæ signo post hanc vocem addito. Spatium vacuum quindecim fere literis sufficiens relictum est in *DFh*, paullo majus in *Cv*; uno tenore scripta sunt in codd. rell., sed in *i* inserta inter καὶ et Ἀφροδισιάς leguntur ἄλλα ἥ τε, unde Cor. scripsit πολίσματα ἄλλα τε καὶ, parum probabiliter; substantivum potius videatur excidisse, velut χωρία vel simile quid. » KRAMER. || 5. Σαναός] Σαναά *h*, Σαναιά *i*. Legas Συναός (hod. *Simaw*). De Sanao non constat. || 6. Ταβαίαι *x*, Ταμέαι *hi*, Ταβέαι cett. codd.; em. Cor. || 14. ἐποικίαν Tzsch. || 18. Ἀσκροίου in marg. *F*. || 23. Δοκίμεια Stephanus e Strabone (s. v. Σύνναδα et Δοκίμειον). || 25 Δοκιμαῖον] Δοκιμαίαν codd. et Stephan.; em. Xyl. || μικροὺς *F*. Mein. || 38. ἀπὸ τῆς [παλαιᾶς] πόλεως e Salm. conj. Cor.; Κελαινῶν post ἔχων addi vult Grosk. Hæc improbans Kramerus ἐκ τῆς [ἀκρο]πόλεως legendum esse, Strabonem vero Apameæ et Celænarum arces confudisse putat, præter veri speciem. Marsyam e lacu exire prope Celænas sito Strabo dicit in sqq.; nostro loco fort. erat: οὐκ ἄπωθεν τῆς πόλεως vel ἐγγὺς τῆς πόλεως vel ἐγγὺς παντελῶς. || καταφερεῖ *CF*. || 41. Ὄργαν *E*; Ὄρβαν (Νόρβαν var. lect.) sec. Chrysostom. or. 35, § 13, et optimos codd. Plinii 5, 29, 29, § 106. || 43. μέγας add. *orwz*; om. Mein. || 47. καὶ τὴν] κατὰ codd.; em. Cor. || 48. διαιρεῖ codd.; em. Cas. || 53. ἀπέδειξεν *ioz*; ἐπέδειξεν cett. codd.

P. 495, 5. ὑπολείβεσθαι Tzsch., Kr.; ἀπολ. codd., Mein. || 19. μαλακότητας codd.; em. Kr. || 21. κοραξῖν codd.; em. Salm.; κορακίνην conj. Palmer.; κοραξικὴν Grosk. || 26. συνέπεσεν] συνεπιρρεῖ conj. Kr. || 32. πλέον post πλησιόχωρον add. *ux*, editt. ante Kr. (nisi quod τὸ πλέον Cor.). || δὲ Κάρουρα. Ὅριον δὲ] Κάρουρα δὲ ὅριον τῆς Φρ. codd. (et editt. ante Kr.) exc. *E*. || 38. ἐπιγενομένου *oz* Cor. || 43. Χαρώνεια editt. ante Kr. || 44. Χαράκοις codd.; em. Tzsch. ex pag. 649 ed. Cas. || 48. πολλὺν *D*, πολὺν *hilw* Eustath. ad Dion. 828. || 50. βιασάμενον codd.; em. Xyl. || 51. μεσόγεαν Eustath. l. l., Mein.

P. 496, 4. ἀντιτεκτονοῦντες Cor. || 5. αὐτὴν codd.; em. Grosk. || 13. ὁμώνυμον codd.; em. editt. Deinde leg. videtur ἡ διὰ τὴν τῶν λίθων ἀπὸ τῶν ἐκπυρώσεων μελανίαν, e conj. Grosk., quam rec. M. || 33. ὑπονόμου Mein.; recte, opinor; ὑπόνοσον conj. Cor.; ἐπίνοσον proponit Kr. || 36. ἀλόντες codd.; em. Xyl. || 40. συνέστη *rw* Cor., Mein.; συνεστήκει conj. Kr. || 44. τι συμβαίνει] ἔτι συμμένει bene conj. Cor. || 47. Post Βερεκ. excidisse videtur καὶ οἱ Κερβήσιοι, monente Grosk. || 51. μνησθήσεται codd.; em. Cas. || 52. ὧν κατ' Ἰδαῖον πάγον apud Platon. De rep. p. 391. E.

P. 437, 7. ἕρπουσι] βρέμουσι e Cas. conj. Tzsch. Cor.; πρέπουσι Mein. || ὀρεχθεῖ *ux*, ἐρέχθει *Cglruw*, ἐρέχθεον *Dhi*; ὀρεχθέει e Cas. conj. Tzsch., Cor.; ὀρεχθεῖ δάπεδον Lobeck. in Aglaoph. p. 1216; ῥοχθεῖ conj. Kr.; πᾶν τ' Ἐρέχθειον πέδον vel πᾶν δ' ἐρέχθεται πέδον proponit Mein. || 9. ἀνάπτωσιν] ἀναπτωεῖν *F*, ἀνάπτοιεν cett. codd. || 11. ἐποικισάντων Cas., Tzsch. || 18. δὴ] δὲ codd.; em. Cor. || 24. καὶ τῶν [νῦν] Κανῶν conj. Kr.

P. 498, 11. αἱρέσεις] διαιρέσεις conj. Cor.; id recte probare videntur Grosk. et Mein.; vulgatam tueri vult Kr.; *et variis nominibus partitiones multas conficiunt* Guarinus. || 21. τελευτήσαντος] καθαλώσαντος (sic) *D*; quod ortum esse vid. ex καταλύσαντος vel κατανύσαντος vel καταναλώσαντος || 24. Ἀρχέλαον] Ἐχέλας vocatur apud Pausan. 3, 2, 1. || 47. συστέλλει] Aut συστέλλων legendum aut tollenda vox. || Ἀτραμυττίου, sed δ supra τ add., *D*. quod rec. Mein.

P. 499, 3. ἐπιστρέφοντος *Ex*, ἐπιστραφέντος cett. codd. || 7. ὁ add. Kr. || ἔξω] sic *EF*, ἐν ᾧ cett. codd. || 16. Ἵκανον] ἱκέσθην Il. ξ, 283. || 17. ὅτι codd.; em Xyl. || 18. Articulum ante Ἥρα om. Cor. et Mein., recte. || 21-27. Verba καὶ τὸ πολυπίδακον ... πάρεστιν ὁρᾶν in marginem rejecit Mein., recte, ut puto. || 27. δὴ] « τε Cor. parum apte, nullo successu varie tentans hunc locum primum in nott. ad interpr. Paris., ubi ὁρᾷ οὕτως mutanda censet in ὡσαύτως, deinde in editione ipsa, ubi nota maxima post εἴρηκε incidens, novam sententiam a καὶ ἡμῖν incipiens ὁρᾷ omisit, in nott. denique, ubi οὕτως in ὄντας mutandum esse suspicatur. Omnia optime contra procedent, si pro ὁρᾷ scribatur φράζων, mutatione satis

leni. Post οἰκείως Tzsch. δὲ, Cor. τε scriptum fuisse suspicatur. Dein ἄκρον τέρων *CFmoz*, ἄκρον τερον *D*, sed ε supra τ sec. m. add. : inde ἄκρον ἕτερον *hi*, ἄκρον simpliciter exhibent *ux* (sed ita, ut lacuna sequatur duabus circiter syllabis sufficiens) *rw*, quos secutus est Cor.; ἀκρόντερον habet Ald., ἀκρωτήριον Cas., ἄκρον ἕτερον Tzsch. Verum restituisse mihi videor reponens λέγων, coll. Il. ξ, 292. » Kramer, cujus conjecturas rec. Meinekius. Ego pro ὁρᾷ οὕτως et ἄκρον τέρων legendum puto εἰρηκὼς et ἄκρον γ' ἐρῶν. || 33. τὰ add. Grosk. || 34. ἔξω τῆς Πρ.] sic *E*, ἔξω τὰ τῆς Πρ. *ux*, ἔξω τὰ μέχρι τῆς Πρ. cett. codd. || 37. ἀναχωροῦσα *E*, recte, ni fallor. || 45. παρὰ τὴν παραλίαν conj. Kr., [ἐπὶ τὰ] τῆς π. conj. Mein.; neutro opus est. || 47. ἐν αὐτῇ τῇ παρ. editt. ante Kr. || 48. τε] γε Cor.

P. 500, 10. σὺν] ἐν editt. ante Kr. || 11. Λυρνησὸν *x* et sic ubique. || 17. Ἕλες codd.; em. Xyl. || 24. καὶ τὸν Ἐπίστρ. ejecit Mein. || 36. Inclusa ex Epitome adjecimus, præeuntibus Corayo et Grosk.; in codd. post Χρυσηίδα legitur οὐκ οἴονται... Θήβηθεν, quod post verba ἐγὼ Θήβησιν (lin. 46) transposuit Cor. || 46. Verba σὺ μὲν... Θήβηθεν om. Cor., Mein., haud improbabiliter. || 48. ἐν Τροίῃ Epit., ἐκ Τροίης codd. || 49. ἐν οἴκῳ] ποτὶ δῶμα Epit., κατὰ δῶμα in Il. 10, 478 nunc editur; sed v. ib. schol.

P. 501, 2. γε] τε Cor. || 5. εἴθ' οἱ] εἴθ' codd.; οἱ Epit.; οἵ θ' Cor. || 15. γε] τε Cor. || 18. Περκώπην *x*, hoc loco et post. Cf. Steph. B. s. v. || 27. ἐνέειπεν codd., exc. *x*, qui ἔννεπεν; ἐνένιπτεν Tzsch., ἐνένιπεν Kr. cum Iliadis editoribus novissimis. || 36. Λυρνησοῖς *Cxz* ; μετ' αὐτὴν pro ἐν αὐτῇ *moz*. || 37. [καὶ] ἡ Cor. || 41. Μακαρίων πόλις *F*, μακάρων ἕδος cett. codd., Μάκαρος ἕδος Epit.; Μάκαρος πόλις Kr., coll. p. 356 ed. Cas.

P. 502, 3. συνθέντες *EFmxz*. || 5. τὰ ἐφεξῆς *mox*. || 10. ἡ ἀρχὴ *x*. || 31. καθάπερ [ἑπτὰ πόρους] ὁ Ἑπτάπορος Strabo scripserit, ut monuerunt editt. || 32-37. Verba ὁ δ' ἐκ .. Ταύρου e marg. irrepsisse cum Kr. et Mein. censemus. || 33. πολλοὺς δὲ om. *x*, Guar., Cor., fort. recte, nisi in sqq. Σκάρθων etc. alius fluvii mentio latet, adeo ut legendum sit : Ἠλείαν, [ὁ δ'] ἐκ πέντε κ. ε. || 34. Σκάρθων] ἐμβάλλων vel εἰσβάλλων conj. Cor.; melius καταρρέων Groskurd., quamquam incommode h. l. ponitur participium qualecunque, monente Kramero. Fluvii nomen proprium subesse non videtur; intelligendus Ladon s. Selleis. || 37. In latinis pro *Samus* lege *Sarus*. || 38. Post τι lacuna in codd., exc. *Fi*, quorum *i* habet ἐν εἴκοσι; ἐν legitur etiam in *x*. || 45. Σιδήνη *Fi* Mein. || 48. Ἀρπάγεια *F*, Ἀρπαγεια (sic) *D*, Ἀρπαγεῖα cett. codd.; Ἀρπάγια Strabo ap. Stephan. s. v.

P. 503, 5. καὶ [ἡ] ἐφεξῆς Mein. || 14. καὶ ante Καλλ. om. Cor. Mein. || 18. ἐπώνυμον *E*, sed supra add. ὁμώ; ὁμώνυμον cett. codd. || 19. « κατὰ τὴν Πυκάτην om. *Cx*, κατὰ τὴν τύκατιν *Dhi* ; κατὰ τὴν ἐπακτίαν conj. Voss. ad Scylac. p. 85 ; κατὰ τὴν ἀκτὴν Berkel ad Steph. v. Ἀκτή, probante Kramero; κατὰ τὴν πυμάτην ἀκτὴν Grosk.; κατὰ τὴν Πακτύην (e regione Pactyæ Chersonesi urbis) conj. Mein.; κατὰ τὴν Πιτυᾶτιν conj. Cor.; nimirum inter Parium et Priapum erat Πιτύα opp., eique imminens Πιτυῶδες ὄρος (v. infr. lin. 46). || 20. λιθεία Mein. || 23. τὸ] Leg. τε cum *moxz* Cor. Mein. || 23. ἐξηλείφθη codd.; em. Mein. || 25. δὴ om. *moxz* Cor. || 29. ἴσατο *C*, ἱδρύσατο *moxz*; εἴσατο ἤγουν ἵδρυσε Eustath. ad Il. β, 828, p. 355, 5. || 30. περὶ] παρὰ Eustath. l. l. || 46. Πιτύεια Epit. || 53. ὁμώνυμον post ἔχουσα suppleri vult Grosk.

P. 504, 1. πρῶτον codd.; em. Cor. || 2. Ἀρισταῖος codd., em. Cas. || 4. Τηρείης] ῥείης *C*, τῆς ῥείης cett. codd.; Τηρείης margo *E*. || Πειρωσῷ *x*, Πειρασσῷ *F*. || 9. τῆς ῥείης codd. || 13. Πιτύουσα codd., exc. *E*. || 14. περὶ στερεᾷ codd., στερρᾷ Ald.; em. Xyl. et Berkel ad Steph. v. Καλλίπολις. || 20. κατέσπασται *Foz*, κατέσπασ[illegible] *hirwx*.

P. 505, 15. Ἡ [Περκώτη] Παλαιπερκώτη μετων[illegible] misso ὁ τόπος, conj. Mein., coll. schol. ad Il. [illegible] ἀρχαία αὕτη ἦν Περκώτη, νῦν Παλαιπερκώτη κα[illegible] Possis etiam : ὅτι Παλαιπερκώτη μ. ὁ [τῆς ἀρχαίας Πε[illegible] της] τόπος Nihili sunt quæ tentarunt Tzsch., Cor., Gr[illegible] Kr. Cf. Mein. ad Steph. v. Περκώτη. || 25. K[illegible] codd. exc. *Fx*. || 27. κλυτὰ δώματ' ἔναιον legi[illegible] Il. β, 854 et apud ipsum Strabon. p. 542 ed. Ca[illegible] Θρᾷκες [τοῖς ἐν Τροίᾳ ὁμώνυμοι] conj. Grosk. || 4[illegible] ὑπ' *moz*. || 52. ἀρίστη] « fort. κρατίστη. » Mein.

P. 506, 14. παραλλακτέον editt. ante Kr. inde a Xyl. Nisi cum *i* legere velis ἐν τοῖς περὶ Θρᾴκην τόπο[illegible] ciendum est τόποις, quod Kr. vult, aut scrib. [illegible] quod Mein. proponit. || 36. Τμώλῳ καὶ τὰ περὶ [illegible] 39. τὰ δὲ ἄλλα παραλία *mowz* Guarin. Ald.

P. 507, 9. καθάπερ] καὶ ἅπερ codd.; em. Xyl.; καὶ [illegible] ... ὑποβεβηκότων, ἔστι τις Cor. || ἁπλῶν] ἀγαθῶν [illegible] em. Grosk. || ἔτι πῶς] ἐστί πως *moz*; om. Co[illegible] πως conj. Grosk. || 11. μεσαγρίων *rw*. || 14. καὶ [illegible] Ald. || 27. ἐπὶ] ἐκ codd.; em. Cor. || 30. φκεον[illegible] *moz*. || 38. τελέως *rxz* Cor. Mein. || 47. Κροῖσον [illegible] *x*, χρησμὸν *moz* Guar. || 50. καὶ inclus. Cor.

P. 508, 2. πόλιν ἀντὶ κώμης καὶ Eusth. ad Il. δ, 16[illegible] μάντι] βίαν τε bene conj. Casaub.; μηχανάς τε [illegible] *rw*, ἀνάγκην *x*, spatium vacuum in *moz*, neque [illegible] thius l. l. hæc verba exprimit ; μάχην μηχανάς [illegible] Palm., μηχανάς τε Freinshem., Cor., βίαν τε κα[illegible] Tzsch., coll. Dion. Cass. fr. 131. || 36. δεκαπ[illegible] Cor., coll. Epitome, ubi ἐν ἡμέραις δέκα || 37. χ[illegible] στρατὸν Epit.

P. 509, 2. ἐφιλ. γὰρ πρὸς codd., exc. *Dhi*; ἄρα pro γὰρ [illegible] voluit Tyrwh. || 4. γνωριμώτατα codd.; em. Cor [illegible] ante Αἰνείαν habent codd., exc. *orxz*. || 8. ὅτι] om. [illegible] ἔπειθ' ὅτι *i* Cor.; τε cett. codd. || 9. Ἴλου *ix* Cor.; [illegible] ηγορίαν *F*. || 13. νῦν post ἐνταῦθα add. *Dhi*; [illegible] Ald. Cor. || 18. μικρῷ *moxz*. || 33. Ὀφρύνιον [illegible] exc. *E* Epit. || 34. λίμνη] « Fort. λιμήν. » Mein [illegible] πτελεός *z*, fort. recte ; Πτελεόν Troadis oppidum [illegible] ratur ap. Steph. Byz. || 37. Ῥυτίῳ *CFmoxz*, Ῥ[illegible] Ῥουτίῳ *hi*; ἠιὼν συνεχὴς *moz*, ἀλιγενὴς *CDFhirw*; [illegible] τειον om. Eustath. ad Il. β, 648 et η', 86; aut dele[illegible] aut post μνῆμα ponendum. || 40. Ῥυτιεῦσι codd., [illegible] om. codd., exc. *x*, qui ἄλλα habet, quod rec. Cor ; [illegible] λους dedit Kr. || 44. Ῥοίτιον *h*, Ῥύτιον cett. codd., [illegible] quod οι supra υ add. in *D*. || Σίγιον codd., exc. *E*. [illegible] Σιγιάδα codd., exc. *E*. || 52. Πρωτεσιλάειον *E*, Πρωτεσι[illegible] λαιον *Forz*, Πρωτεσιλαίων *C*, Πρωτεσίλεων *Dh*[illegible] Ἐλεοῦσα *Dhimowz*, Ἐλαιοῦσσα Cor.

P. 510, 5. Ῥοιτίου *Dh*, Ῥυτίου *C*. Eadem scripturæ var[illegible] tas in sqq. || 23. τάχα δὲ [καὶ] Cor. || 48. λέγει [illegible] ποιητὴν *F*; τε om. *CDhi* ; τε καὶ *moz* ; λέγει ὁ π[illegible] καὶ *x*.

P. 511, 4. Κεβρήνους *imoxz* Cor. || 7. τούτους additum [illegible] conj. Grosk. || 9. Ῥοιτίου *CDFhi*, Ῥυτίου cett. co[illegible] exc. *E*. || 14. ἀπολαμβάνεσθαι Mein.; μεταλάσσεσθαι *E* [illegible] μεταλαμβάνεσθαι cett. codd., καταλαμβάνεσθαι Cor. || 20. Βάτειαν codd.; em. Xyl. || 28. αὐτῷ] malim αὐτοῦ [illegible] || 35. διέχων] « ἔχων codd.; Cor. correxit e conj. Pal[illegible] merii (in auctt. gr. p. 341) : Δι propter Ν quod præ[illegible] cedit neglectum est. In *i* κύκλον additum est post ἔχω[illegible] Ita Eustathius hæc verba intellexit. V. ad Il. υ', 4[illegible] 53 p. 1195, 28 et 43 R. » Kramer. Nihil erat cur vul[illegible] gata e Palmerii conj. mutaretur, ut nunc video ex scho[illegible] Hom. Il. υ', 53 in Crameri Anecd. Par. t. 3, p. 390 . [illegible]

ήτριος ὁ Σκήψιος Καλλικόλωνον αὐτὸν καλεῖσθαι, λόφον ταδίων πέντε τὴν περίμετρον, κεῖσθαι δὲ μεταξὺ Ἰλιέων ώμης καὶ Σιμόεντος, ἀπέχειν δὲ Σιμόεντος μὲν στάδια ε', λιέων δὲ κώμης ι'. || 52. καὶ om. *x* Cor.

512, 5. λέγοι *moxz*, λέγοιτο *CDFhirw*. || 6. ἀπέοικε] φέστηκε ex Eustathio ad Il. ζ, 433, p. 653, 49 legi vonit Casaub., quod probat Kr., rec. Mein. || 10. ἵκοντο odd., exc. *x* qui h. v. omisit; em. Xyl. || 14. εἰ om. *Fr*, εἰς om. Mein. || 15. τῆς] τοιαύτης Cor. ex Eustahio. || 20. ὡς] καὶ leg. fuerit cum Kr. et Mein.; ὡς εἰ el ὡς ἂν εἰ conj. Grosk. || 21. ἐχόντων *moz*. || 27. τὸ dd. Kr. || 28. τὸ add. Grosk.; πεδίον συμπροστιθεὶς Mein. Post v. προστιθεὶς excidisse οὐκ εὖ conj. Kr., οὐκ εἰδὼς el οὐ διανοούμενος Grosk. || 29. πρόσχωμα *Crwxz*, πρόωμα cett. codd.; Mein. || 41. τόδε codd., exc. *rxz*. || 0. που vel τί excidise censet Kr.; ποῦ ἐστιν supplev. roskurd. || 52. πρόσχωμα *morwzx*, πρόχωμα cett. odd., Mein.

513, 5. ἀφ' inseruit Kr.; [ἀπὸ] πολὺ ἂν μείζονος ὕψους or., Mein. || 26-30. Verba ὅτε καὶ... Ἀττικοί corruptes insignia a lectore erudito in margine annotata, hinc n ordinem verborum recepta esse recte censet Kr.; ejeit verba Mein. || 26. ἑαυτὸν post φερόμενον ponunt editt. nte Kr. || 28. κελεῦσαι pro κελεύσας ἀγγεῖλαι *moz*. || 29. όος] σος (sic) *F; σόος* sec. m. in *h*; om. *i*, σῶος *rwx*. | Ἄρει] sic *ho*, ἄροι cett. codd. || ἔντεα δ'] e. conj. Wesselingii ad Herodot. 5, 95 Cor., Kr., Mein., alii; νθαδ' *F*, ἐνθάδ' *Dhz*, ἐνθάδε *x*, ἔνθα δ' *C*, Ald. Mihi Wesselingii conjectura nunc videtur speciosior esse uam verior. Servata codicum scriptura, totum locum nanu leni ita refingi velim: Ἀλκαῖος σόος Ἄρει ἐνθάδ', ὐκέτ' ἐν δάῃ· κόρυν [δ'] ἐς Γλαυκώπου ἱερὸν ἀνεκρέμασαν Ἀττικοί. || οὐκυτὸν] οὔχυτον *h*, οὔχυ τὸν *i*, οὐκ αὐτὸν *Cmoz* Ald., οὐ κεῖται *rw;* αὖ καὐτὰν ex Angli cujusdam onj. Cor., οὐκ ἀνένεικον dubitanter Bergk. (Poet. lyr. . 578), οὐκ εἴρυτο proponit Kr. || ἀλήκτοριν] ἀλυκτόην *oz*, ἀλέκτοριν ex Angli conj. Cor., ἃ δὴ κτέρας Bergk. |30. γλαυκωπὸν codd.; em. Wesseling. || ἀνεκρ.] ὃν ἐκρέμασαν codd.; ὃν om. editt. ante. Kr.; « ἐνεκρέμασαν Seidler. et Bergk., sed formam communem ex Herodoto estituendam esse censui, cum in reliquis etiam nullum lialecti æolicæ vestigium offendatur. » Kramer. || 31. ἐς μονομαχίαν Kr.; προσκαλ. codd. exc. *F*. || 38. περιτειχίσαι codd., em. Cor. || 46. ἀπειθούντων *CDFhirwx;* m. Palmer. || 52. Παγετείου Mein.

514, 2. συνέβη *mz* Cor. || 3. ἐξελήφθη *CDF*, ἐξηλήφθη *i*, ἐξηλείφθη *moxz;* em. Cor. || οὐδὲ e Cor. conj. Mein. | 14. διὰ μῆνιν editt. ante Kr. inde a Xyl. || 22. εἰ γὰρ *xz;* αὐτὰρ ἐπεὶ in Od. legitur. || 23. βουλῇ] εἴπερ βουλῇ odd., exc. *moz*, qui recte, ut videtur, hunc versum mittunt; omisit etiam Mein.; εἴπερ ortum ex εἰ varia ectione pro ᾗ in versu antec., et ex περ quod initio verus sequentis desideratur. Verba inclusa ex lib. I, p. 17 d. Cas. addidit Cor. || 29. Verba ὡς καὶ... φίλον υἱὸν ej. Mein.; spuria esse jam censuit Heynius ad Il. ζ, 92. ι, 55. || 37. εἴτ' ἐφ' ἱκετίαις εἴτε * conj. Cor.; quid sibi velit ρένας vox, in medio reliquit, sicut Meinekius quoque, qui conjecit: εἴθ' ἱκετ[είας ἑρμην]εύοντες εἴτε φρένας. In Epit. legitur: ὡς τὸ θυάσιν (sic) οὕτως γούνασιν ἀντὶ τοῦ αῖς ἱκεσίαις. Eustathius ad Il. ι, 92 p. 627, 9 R: δύναται δέ, φασί, τὸ ἐπὶ γούνασι νοηθῆναι καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ γουασμῷ καὶ ἱκετείᾳ. || 40. καὶ ante ἄλλαις add. editt. ante Kr. || 43. κατεσκάφη *D* (θ supra φ additum habens) et *himorwxz*, Eustath. ad Il. δ, 163, p. 460, 11 R. || 48. κατά τι παλ. Epit. et Eustath.

515, 6. οἷος ὁ ἐκείνου *x* Tzsch. Cor. || 7. θυμός] μῦθος codd.; em. Xyl. || 9. τὸ Σίγιον καὶ τὸ Ῥοίτιον codd. || 14. καὶ inclusit Cor. || 25. πῶς] ὡς codd.; em. Cor. || 38. « διάδυσιν Tzsch., Cor. (et Mein.) e Xyl. conj., collato Diodoro 5, 36, satis probabiliter quidem, sed non ita necessarium ut recipere audeam. Eustathius ad Il. χ, p. 1263, 38 R. codicibus concinit. » Kramer. || 39. καὶ inclusit Cor. || 43. Ἄνδειρος *Dh*, Ἄνδηρος *Ei*, Ἄνδριος editt. ante Kr. || Καρισηνῆς codd., exc. *E*. || 46. Πιτυίαν codd.; em. Xyl. || 47. τὴν χώραν] τὸν τόπον *E*. || 50. πόλιν] χώραν *rw; regionem* Guarin. || 51. οὗτος] οὕτως velit Kr. || 52. Ῥοίτης Epit.

P. 516, 1. Μελαίνας *F* Epit., Κελαινὰς *moxz* editt. ante Kr. inde a Xyl. || ἐὰν] sic *Dhg*, ἐᾶν *C*, ἕως *moz*, om. *ux* Ald.; διήκειν *rw*, διήκειν καὶ ἕως editt. ante Kr. inde a Casaub.; ἀνιέναι *i*, quod recte rec. Mein.; in Epitome legitur: τὸ δὲ ὕψος ἀπὸ μὲν ῥίζης ἐπὶ ἑξήκοντα ἑπτὰ πόδας ἀνήει. || 8. τὸ] τότε *CDFhi*. || 13. Κλεανδρείας Epit.; Νεανδρίας conj. Tzsch. || Γόρδου] f. leg. Γεργίθου opinatur Grosk. || 15. Αἴνιον] « Αἴνιος fluvius cum hoc uno loco commemoretur ac præterea Strabo p. 595 ed. Cas. postquam Rhodium in Hellespontum exire tradidit, secundum nonnullos in Æsepum influere adjecerit, tertia opinione nec illic addita, neque hoc loco ullo modo significata, Αἴσηπον hic quoque scribendum censeo, quod quam facile in Αἴνιον corrumpi potuerit liquet. » Kramerus, cujus probo conjecturam. Quum Καλὴ πεύκη ab Adramyttio 180 stadia, locus vero quo Rhodius oritur, a Cale Peuce 60 stadia distare dicantur, hæc bene conciliari possunt, si de fluvio sermo est in Æsepum exeunte, non item si de amne agitur in Hellespontum egrediente, sive is Rhodius fuerit sive ignotus quidam Ænius Rhodium excipiens. || 18. Ἀλιζόνοι *oz*, *Halizonium* Cuarin.; Ἀλιζώνιον Tzsch. Cor. || 19. Ἀλιζόνων *CDFhoxz*, Ἀλλιζόνων *iw; ἀλαζόνων g;* Ἀλαζόνων conj. Grosk.; Ἀλιζώνων recte habet *E*. || 25. Νέαν] Cf. p. 472, 48. || 26. Ἀργυρία] ἀργυρεῖα *oxz*, ἀργύρια cett. codd.; em. Cor. Deinde τάγματα ἀργύρια *F*, τάγματα τὰ ἀργύρια *CDhi*, τακτέον τὰ ἀργυρεῖα *moz;* τακτέον πρὸς τὴν etc., *x; quod etiam ad eandem materiam ponendum est*, Guarin.; πλάσματα conj. Xyl.; τακτέον πλάσμα * τὰ ἀργύρια * Cor. || γε] τε codd.; em. Cor. || 38. Αἰνέας] Αἰνείας *CFh*, Νείας *x*, Νέας Mein.; διέχειν περὶ πεντηκ. *F*. || 43. δ' ἡ] Leg. δὴ cum Cor. et Mein. || Σιγειάδα *FE*, Σιγιάδα cett. codd. || 44. Ἀχαιὸν *CDFhix*, Ἀχάιον *E*. || 52. πλείω, καὶ δὴ καὶ om. *moz*.

P. 517, 2. Post Λεύκοφρυν in *moz* adduntur: εἰσὶ δὲ καὶ ἕτερα νησία περὶ αὐτήν. || 6. Λάρισσα codd.; mutavit Kr. || 7 Decem fere literarum defectus in *DFh;* τῆς Τενεδίας *i* Cor.; τῆς [Τενεδίων περ]αίας conj. Grosk.; probante Kram.; idque rec. Mein. || 19. ἔργον Eustath. ad Il. α, 39 p. 34, 17 R. || 29. παρονομάσαι *moz* Eustath. l. l.; κατονομάσαι editt. ante Kr. || 34. Ξυπετέων] ὀξυπετέων (sic) *F;* ὀξυπετεῶν *C;* ὁ Ξυπετεὼν Tzsch. Cor.; Ξυπετέων aut Ξυπετεώνων aut Ξυπεταιώνων conj. Kr.; οἱ Ξυπετεῶνες Mein. || 37. γενέσθαι ἀρχηγέτην *moz*. || 40. ἱδρυμένῃ Χρύσῃ *moz*. || 44. Λαρισσαία codd., exc. *Dh*. || 47. Ἀλίσιον *DCFhx*, Ἀλύσιον *moz* Ald., *Halysium* Guarin.; Ἀλήσιον *E*. Cf. Steph. Byz. v. Ἀλήσιος et Τραγασαί. || 48. ἐντὸς] ἐν τοῖς codd.; em. Tyrwh. || Τραγασαῖον *E*, Τραγισαῖον *hi*, Τραγεσαῖον cett. codd. || 51. ἀπόψει *i*.

P. 518, 6. τῶν om. *hi* Cor. || 13. τεταγμένων *CDhix*. || 19. Σατνιόες codd. *Exz*, || 22. γὰρ abundat. Post δουρὶ editt. inde a Xyl. ex Iliade addebant: μετάλμενος ὀξυόεντι. || 23. Ἠνοπίδην ex Iliade editt. ante Kr. || 24. Ἤνοπι *CDF*. || ὄχθας *izx* Cor. || 26. ναῖε codd., exc. *z*, ubi ναῖε ex correct. || ὄχθας *oz* Cor. || 28. Σατνιόεντα *x*, Σατιόεντα *z* (?). Tzsch. Cor. Eustathius ad Il. ζ, 21 p. 623, 21: καὶ περὶ μὲν Σατνιόεντος ὁ γεωγράφος φησὶν ὅτι τινὲς Σαφνιόεντα λέγουσιν. Unde conjicias nostro loco fuisse

Σατνιόεντα δ' (vel δὲ οἱ) ὕστερον εἶπον Σαφνιόεντα. ‖ 34. τε] τότε *moz*. ‖ 37. δὲ] τε codd.; em. Cor. ‖ 48. Πολυμήδειον Mein. ‖ 49. Ἄσσος] ἄλσος codd.; em. Mannert. *Geogr.* t. 6, 3, p. 420. ‖ 51. [τὰ] Γάργαρα editt. ante Kr. inde a Cas. ‖ 52. Ἀδραμύτινον *E*.

P. 519, 13. Ἀδραμύτιον *E*. ‖ 16. ἐν] δ' ἐν Cor. Mein. ‖ 17. Περπερίνα *oz*; « Περπερηνή scribendum videtur ob ipsius nominis formam Plinii (5, 32) auctoritate firmatam. Cf. St. B. v. Παρπάρων et Holsten. ad h. l. » KRAMER. ‖ 19. κῶμαι] κατοικίαι *moz*. ‖ 20. Ἄττεα] Num recte nomen habeat, quæritur. ‖ 23. ἡ Μελαία *CFrxz*, Μελέα *D*, Μελήα *h*, Μελία *i*, Μελαία *o*; e Cas. conj. em. Tzsch. ‖ 36. Μιλήσιοι Ald.; Μιλησίοις codd. ‖ αὐτοῖς] αὐτοὶ *moz* Cor.

P. 520, 6. παραγενομένων *Dhi*, λεγομένων *rwx*, ...νομένων *C*; om. vocem *moz*; περιγενομένων Eustath. ‖ 7. περισωθῆναι] περαιωθῆναι Cor. ‖ 14. Ἐλύμνῳ codd., exc. *F*. ‖ 18. τοῖς Λατίνοις pr. m. *D* et *irw*, ἐν τῇ Λατίνῃ *moz*. ‖ 20. ἀπειρίαν codd.; em. Cas. ‖ 34. [νῦν δὲ δὴ] Αἰνείαο editt. ante Kr. inde a Xyl. ‖ 41. γοῦν] γὰρ editt. ante Kr.

P. 521, 29. κατεπλήξαντο *F*, κατέπληξε *moxz*, κατέπληξε τοὺς πολλοὺς conj. Cor. ‖ 34. ἀφ'] ἐφ' codd.; em. Cas.; ἀναβολὴ] βουλὴ codd.; em. Cas. ‖ 42. Ἄνδηρα *DEhi* Epit.; Πιονίας *Dh* Ald.; Πιονία editt. ante Kr. inde a Cas., uti est ap. Hierocl. p. 663. ‖ 42. προσλαβὼν *x*; ἡ προσλαβὼν conj. Cor.

P. 522, 12. ἀδελφιδοῦ Ald. ‖ 15. ἅμα] ὀνόματι *moz*, ἅμα ὀνόματι Cor. ‖ 20. τε om. Cor.; ὥσπερ καὶ Mein. ‖ 21. Αἰολέων [εἰσίν] conj. Grosk. ‖ 23. Μιλήτου πόλεως codd.; Μιλητοπόλεως Cor. ‖ 30. τοίνυν] μέντοι *moz*. ‖ 34. Ἁλικαρνασσὸν codd., exc. *Dhxz*. ‖ 35. ἡ μὲν τοίνυν Ald., Mein. ‖ ἐκλειφθεῖσα Eustath. ad Il. ζ, 21, p. 628, 24; ἐκληφθεῖσα *DFhx*, ἐξαλειφθεῖσα *moz*. ‖ 36. Ἁλικαρνασσέων *CF*. ‖ 38. καὶ ἡ χώρα νῦν vel ἔτι νῦν conj. Grosk.; καὶ νῦν ἡ χώρα mavult Kr.; idque rec. Mein. ‖ 39. ᾠκῆσθαι *oxz* Tzsch., ᾠκεῖσθαι Ald. ‖ 45. Ἁλικαρνασσὸν codd. ‖ 46. Συάγελα Kram., Συναγέλα *CDx*, σὺν ἀγέλᾳ *hmiowz*, συναγελας (sic) *F*, Σουάγελα Tzsch. ‖ 48. ἐπιτήδειον codd.; em. Xyl. ‖ 49. σχεῖν codd.; em. Cor. ex Herodot. 1, 175. ‖ 50. Πήδασος *moz*; Πηδάσιον conj. Salmasius ad Steph. s. v. Πήδασα in editt. Berkel.

P. 523, 1. ἡ δὴ νῦν editt. ante Kr. ‖ 7. τὴν ἐχ. additum ex *moz*. ‖ 12. υἷες Ἀχ. om. codd. ‖ 13. καλλιπάρηον post Χρυσηΐδα add. editt. ante Kr. ‖ 23. Aut ejice τοῖς cum Cor., aut lege τὸ πρότερον cum Mein. ‖ 31. οὖν] γοῦν mavult Mein. ‖ ἔτι] ἔστι codd.; em. Mein. ‖ 32. λέγεται] λεγόμενος *moz*. ‖ Κιλλεοὺς *C*, Κιλλέους *Dhrw*, Κιλεος (sic) *F*, Κιλλέου *moxz*; em. Cas. ‖ 35. Κιλλεὸς *F*, Κίλλεος cett. codd. In sqq. quoque pro αι codd. ε habent. ‖ 37. Κολωνεὺς *F*. ‖ 48. εἰς τὴν Ἀμ. *Cxz*.

P. 524, 6. οὐδὲ] Malim οὔτε e conj. Kr. et Mein. ‖ 15. εὐθὺς *xz*, Tzsch., Cor., Mein. ‖ 17. ἀπὸ Ἀμ. δὲ *moz*; δὲ om. *CE*. ‖ 25. Strabo scripserit σμίνθοι, uti est ap. alios, monente Casaubono; idque rec. Mein. ‖ 27. οἱ Ὀτέοι codd., exc. *E*. ‖ Κορν. τινα τιμᾶσθαι. *E*. ‖ 30. Μίμαντα] Μελιοῦντα codd.; em. Cor. ‖ 32. γίνεσθαι bene *moz* Cor. Mein. ‖ 35. μεῖς τις *EF*, μύς τις *Dmoxz*, μύσων τις *hi*, μιστις *C*. ‖ 41. δὲ [καὶ] Ἀστ. Cor. Mein. ‖ 48. ἔρημος om. *moz*. ‖ ὑποπλάκῳ *xz*. ‖ 49. Πλάκος] ὑπόπλακος *moxz*. ‖ 51. Ἀνδήρων *DEi*, sed in *D* correctum Ἀνδίρων.

P. 525, 22. χείμαρρος *moz*, χείμαρος *Crwz*. ‖ 23. εἰς στόμα *w*, εἰς στόμα τι *r*. ‖ 24. Ἄνδιρα *CDh*. ‖ Ἑρμίνου codd., exc. *F*. ‖ 33. Ἐλεοῦσσαν] ἔχουσαν codd.; em. Palmer.; Ἐλαιοῦσσαν Mein. ‖ 35. νησὶς] γῆ τις Cor. Sane vulgata corrupta est. An ἡ ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ κίσηρις (pumex)? ‖ τοῦ ἐπίσου ὄγκου Cor. ‖ 40. Ἐλαϊτικὸν Ald. ‖ 44. τοῦ] τῆς *moz*. ‖ 47. Κάνη *E*. ‖ 49. Κανέᾳ *CDhix*. ‖ 50. Ἀργινουσῶν *CDz*. ‖ 51. Αἶγα] Αἰγᾶ *D*, Αἶγαν *hoz*, Αἶγα l. Αἰγὰν Mein. ‖ 52. Αἰγὰν *Ez*. ‖ 53. Leg. videtur ἀκτὰ ἀρχὰν cum *EF*. Cor., Mein.; nec aliter in Strabone legisse videtur Stephanus s. v. Αἰγά. Nihilominus res dubia. Αἰγᾶν ἄκρα esse potest Ægarum urbis prom.; Strabo de Cane et Æga ita loquitur ut esse debeat promontorium a quo non longe aberat urbs Αἰγαί. Cf. Ind. nom. s. v. Cane.

P. 526, 4. δὲ καὶ καθ' αὑτὸ τὸ Αἰγ. Ald. ‖ Αἶγα *DE*; ... cett. codd.; Αἰγὰ Mein. ‖ ἐκλήθη] κεκλῆσθαι codd., κεκλῆσθαι [δοκεῖ] leg. susp. Mein. ‖ 5. Verba ὡς Σ. glossatoris esse videntur; ej. Mein. ‖ 7. Ἐλέας *Cox*. ‖ οὐδεμιᾶς] μιᾶς ἑκάστης *moz*. ‖ 10. καὶ ὁ] ὁ δὲ *E*. ‖ Ἀλάνου *F*, Ἀλαίου cett. codd.; em. Xyl. ‖ 22. ... καὶ τῆς περὶ *rw*. ‖ 28. αἰν. τι τιθεὶς Ald. ‖ 42. οὔτ' ... *F*; οὔτ' ἀληθῶς conj. Grosk.; οὔτ' ὀρθῶς conj. Mein. οὔθ' deleri mavult Kr. ‖ 47. Τῆχνον codd., em. Xyl. ‖ 50. τοῦ Τ.] τῶν Τήχνων *CFrwx*, τοῦ Τήχνου *Dhimo*; em. Xyl.

P. 527, 1. Γέργηθα codd.; em. Cor. ‖ 4. ἐπεὶ] ἐπὶ codd. exc. *oz*. ‖ 7. τῷ] τῇ codd.; em. Cor. ‖ 13. Σίγριον ... *Chimoz*, Σίγριαν *Dw*; Σίγριον *EF*. ‖ 23. Μηθ... codd.; em. Kr. ‖ 35. κλειστὸς τριηρικὸς ναυσὶ ... conj. Plehnius (Lesbiac. p. 13), coll. p. 560, 6; τριήρεσι καὶ ναυσὶ *moz*; τριηρικὸς καὶ ναύσταθμον ... conj. Wesseling. ad Diodor. 13, 79. ‖ 44. ... Cor. ‖ 45. μαχατὰν Tzsch., Cor. ‖ βασιλήων codd., βασιλήιον ex O. Mülleri. conj. Bergk in poet. lyr. p. ... ‖ 146. παλαστὰν *DFhi* Mein. ‖ ἀπολιπόντα codd.; em. Müller. ‖ μίαν] ἀνίαν codd.; em. Müll. ‖ πηχέων ... ἀχέων *moxz*; dein ἀπυπέμπων *F*, ἀποπέμπων cett. codd.; em. Müller. ‖ 49. τῶν μνημονευομένων? Mein. ‖ 51. ἐκείνῃ post ἐνάμιλλον ponit *x* et Cor.

P. 528, 1. τὰ διχοστασιαστικὰ ποιήματα τοῦ Ἀλκαίου περὶ τούτων Ald. ‖ 5. Μελάνδρῳ *F*, Μεγαλαγύρῳ cett. codd.; em. Grosk. aliique. ‖ 14. αὐτὴν] ταύτην Cor. ‖ 17. ... υἱωνὸν? Mein. ‖ 18. Μάρκον] Μάκρον conj. Ryk. ad Tac. Ann. 4, 18; quod rec. Mein. ‖ 27. Ἔρεσος Mein.

P. 529, 3. Ἀπολλόννησοι *moz*, Ἀπολλώννησοι *Cx* Epit. ... Παρδοσελήνη *Dhirwxz*, Παροσελήνη *o*. ‖ 8. αὐτῇ] αὐτῇ *DFh*, ἑαυτῇ *moxz*; ἀκτῇ? Mein. ‖ 9. πόλις] πόλις ... Vocem post αὐτῆς ponit Ald. et, præmisso καὶ, *moz*. Ejicienda vox. ‖ 11. φυγόντες codd.; em. Cor. ‖ 14. Ἀσπρόκνον *F*, Ἀσπόρινον *oz*. ‖ 15. Ἀσπορηνῆς *oz*. ‖ 16. Περδίκαν *CDhrxz*. ‖ 17. Ἱμάσιν codd.; em. Tyrwh. ‖ ... ἁμὸν] ἐμὸν codd.; em. Xyl. ‖ 32. εὖ ναιετάωσαν ... Κιλ. add. editt. ante Kr. inde a Xyl. ‖ 47. Ἠνοπίδην et Hom. editt. ante Kr. ‖ 49. Ἤνοπι *F*. editt.

P. 530, 2. ἐπὶ] ὑπὸ codd.; em. Cor. ‖ 5. καὶ ante ὑπὸ om. *C*; τοῖς ὑπὸ Cor. ‖ 17. ἐπὶ inseruit Mein; κατὰ proposuit Kr. ‖ 49. ἐν τῷ Φρικίῳ codd.; em. Tyrwh.

P. 531, 3. ἀνελθόντας Grosk., ἐλθόντας codd., ἐλόντας Cor., Kr., Mein. ‖ 8. τοῦτο ἐκμαρτυρῆσαι *Dhi*. ‖ 17. ἐπικαταστεις codd.; em. Cor. ‖ 21. Καϋστρηνοῖς *CDEhimo*, Καϋστρινοῖς *Fx* Ald. ‖ 31. Αἰγᾶς *Dh*. ‖ 40. Δαρα... codd.; exc. *D*. ‖ 43. Leg. puto: *κακεῖθεν* [ὁ] εἰς Ἐλ... coll. lin. 53. ‖ 44. Ἄδαι] Quæritur an recte nomen habeat. Aliunde de Adis non constat. Cf Index nominum. ‖ 46. Ἀρμ.] *Hermatuntem* Guarin. ‖ 51. Ἀστ... Γρύνιον typoth. errore excidit Μυριναίων. Ad hunc locum in marg. *zo* leguntur: Κυριακὸς δ' ἐγὼ αὐτὸς μεταξὺ Μυρίνης καὶ Κύμης ἐς τὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροῦ ἐρείπια ἐν τῷ ὑπερκειμένῳ λίθῳ τῆς πύλης μεγίστοις καὶ καλοῖς ... γράμμασι παλαιοῖς τόδε ἐπίγραμμα εὗρον·

ἈΠΟΛΛΩΝΙ ΧΡΗΣΤΗΡΙΩΙ.

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ ἈΤΤΑΛΟΥ.

P. 352, 32. τεθεῖσθαι [δοκεῖ]? Mein. in Vindic. p. 215. ‖ ... οὐδ' ἂν ἀμν. codd., exc. *Fi*.

P. 533, 4. Τιαννός *C*, Τυανὸς *x*, Τυανεὺς *moz*. || 10. διέμενε *CDxz* Cor. || 16. ἐπανελθὼν *omz* Ald. || 19 δι'] μεθ' *moz*. || 31. πρῶτος] οὗτος πρῶτος editt. ante Kr. || 34. ἐτελεύτησε *moz*. || 39. δὲ καὶ οὗτος Ald. || 42. τὴν] γῆν τὴν Epit. || 48. δὲ add. ex *x*; τε habent *moz*. || 48. τετταρακ.] τριάκοντα? || 49. τῷ υἱῷ Ald.

P. 534, 3. Δηίγυλιν Epit. || Καινῶν] ἐκείνων *CDhimorwxz*, ἐκεῖνον *F*, καινὸν Epit.; em. Tzsch. || 5. δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν codd., exc. *Fz*. || 15 sqq. Sic hunc locum e Casaub. conj. dederunt Tzsch., Cor., Kr., suppletis iis quæ uncis includuntur, et ejecta lin. 17 voce ὄν. Meinekius vero scripsit : Μηνοδότου υἱὸς καὶ Ἀδοβογιωνίδος τοῦ τετραρχικοῦ τ. Γ. γένους, ἣν καὶ παλλακεῦσαι etc., quod sane præstare videtur. || 16. Ἀδοβογίωνος] Ἀδοβογίων ὃς τοῦ codd. || 19. τῶν ἐπιτηδείων προσποιησαμένων *mox* Tzsch. || 22. ἀπὸ add. e conj. Casaub. || 23. ἄλλων τε [χωρίων] καὶ conj. Grosk. || 24. Λυσάνδρου codd.; em. Cas. || 28. ἤτις] εἴ τις Tzsch. || ἐπικρατεῖ Cor. || 46. Ἀβλιτῶν *E* Cor., Ἀβλίτων cett. codd.; e Kieperti conj. em. Kr.

P. 535, 1. ἔξεδρον conj. Palm. || 3. Μακεδόνες] Μαίονες conj. Cas. || 7. Post ψῆγμα Meinekius posuit verba ὡς εἴρηται quæ in codd. leguntur lin. 14. || 11. δ' ἐκ] δὲ καὶ codd., exc. *E*; ἀπὸ habet *x* et Eustath. ad Il. β, 866 p. 366, 19 R., quod rec. Cor. || 14. καὶ τὰ *Eix*, κατὰ *CFw*, κατὰ τὰ *Dhmoz*. Verba ὡς εἴρηται post θαλάττης transponi volunt Cor. et Grosk., quorum hic pro ὡς legit ἧς. Aliter Meinekius. V. not. ad lin. 7. || τῆς ante θαλάττης em. *E*. || 16. Κύρου] κόρου codd.; Καΐκου conj. Cor.; Κύρου em. Tzsch., coll. p. 538, 6, ubi memoratur Κύρου πεδίον, quod a Cyro rege nomen habeat. Nihilominus suspicor Cyri campum a fluvio dici eodem modo quo vocantur campi Caystri Hermique. Apud Plinium 5, 31, § 119 in Hermum influere dicitur *Cryos* (*Cyros* var. lect.), quem in hodierno *Nif* vel *Nymphi* agnoscit Chisbullus; hic vero in iis ipsis locis fluit, quibus Cyri campus sec. Strabonem assignandus est. || 18. λίμνη inseruit Cor. || 22. καλάθους] καθόλου *rw*, πιθήκους *mz* Ald. Cas.; πιθάκνας conj. Lobeck in Aglaoph. p. 226; καλάμους alii quidam conj. || 27. Παλαιμένεος *Dhriw* Ald., Πυλαιμένεος *CEFxz* Cas., *Pylemon* Guarin.; ex Il. β, 865 em Cor. || 28. ὑπὸ] ἀπὸ *CDhx*; Τμώλου *x*. || 30. Ὕδης] sic recte *Emoz*; Ὕλης *CDFhirwx* Cor. || 31. Ὕλη *CDThirwx*. || 33. Ὕλῃ *h* (ex correct.) *orx* Cor. || 35. καὶ οὕτως γὰρ Ald. || 36. οὕτως] τούτῳ Cor. Possis etiam τῷ, quod *E* præbet et rec. Mein. || 39. Ὕλης *horx* Cor. || 41. Πιθηκούσαις codd., exc. *Fh* Epit. et Eustath. ad Il. β, 783, p. 346, 39 R. || 47. Πιθηκούσαις *z*. || 43. φασὶν *CDFmowxz* Ald.; em. Cas. || 51. μὰν ταί θ'] μαντευθ' *CDFh*, μὰν τοῦ θ' *i*, μὰν κεύθει, misso ὑπὲρ, *moz*, μαντεύεθ' *rw*, μανκευθ Ald. || 52. κῦμ' αλιερκὲς *Dimoz*, κῦμ' αλιερκεσε (sic) *F*, κῦμ' αλιερκέας *Ch*, κῦμα ἁλιερκέες *rw*, κῦμ' ἁλιερκέσι Ald. || ὄχθε *CF*, ὄχθεσι καὶ λίαν *rw*; ὄχθαι om. *moz*; ὄχθαις Ald. || 53. τ'] δ' codd. || λαχνήεντα codd.

P. 536, 5. κεράιζες Tzsch. Cor. || 6. ἑκατονταχάρανον conj. Hermann et Bœckh. coll. Julian. Ep. 24 et Pindar.; idque rec. Mein.; πεντηκονταχέφαλλον Bergk. metri causa. || 6. Ζεῦ *rw*; πάτερ *Frw*. || 7. ἐν] εἶν Bœckh. || 8. Ἀράμους codd., Eustath. ad Il. β, 782 p. 346, 41 R.; em. Cas. || 47. τὰς παρ' αὐτοῦ πόλεις codd.; em. Xyl.

P. 537, 28. Κατανίας codd.; em. Xyl. || 41. συνῆπται codd., exc. *E*. || 42. Μεσωγὶς] μεσόγαιος *F* Ald., μεσόγειος cett. codd.; em. Palmer. || 51. οὔθ'] οὐδ' *x* Mein., οὐ δ' Cor. || 52. ἀναγκαῖον] ἄρα κενῇ codd., exc. *F*, qui habet ἀναγκαῖον κενῇ sed ita ut κενῇ expunctum sit; ὡς ἄρα γε νῦν conj. Cor. ex Guarino, in quo : *ut nunc loca metiantur*. || 53. περιγραπτέον *Dhi*.

P. 538, 2. μεσογειώτιδος *CDEFhiz*, μεσογειότιδος *or*, μεσογειότητος Ald.; em. Cas. || 3. Κιλβανὸν *E*, Eustath. ad Il. β, 460 p. 254, 24 et ad Dion. 837. || 5. ἐπονομασάντων [ἀπὸ τῆς Ὑρκανίας], καὶ conj. Grosk. || 6. ὃ ejiciendum, nisi οἳ legere velis. || 7. Leg. Πελτηνὸν cum *EF* Mein. || 8. Ταβινὸν *oz*. || ἔχοντας *Dh*, ἔχον τὰς cett. codd. præter *i*, qui ἔχοντα πολ., quod rec. Cor. Mein., recte. || 11 ὑπερβαλλοῦσι leg. cum *x* Cor. Mein.; ὑπερβαλλούσας *E*. || Μεσογίδα codd., exc. *CF*. || 12. κατὰ τὸ τοῦ *Dhi*, κατὰ τὰ τοῦ *oz* Cor. Mein., ut ipse quoque malim; κατὰ τὸ om. *x*, τὸ om. *CF* Ald., τοῦ om. *E* || 13. Κυβιρατίδος *mowz*, Κιχυρατίδος *F*. || Καβαλλίδος codd., exc. *oz*. || 14. δ' om. *x* Tzsch., Cor., Kr., Mein. Quo ejecto, stat verborum ratio grammatica, at claudicant geographica. Primum offendunt verba τὴν Μεσωγίδα τὴν μεταξὺ Καρῶν τε καὶ τῆς Νυσαΐδος; nam Cares esse a borea Mesogidis auctor non dixerat. Deinde secundum verba ἥτις ἐστὶ χώρα etc. Nysais trans Mæandrum sita fuisset, quum tamen vel ex ipso Strabone constet Nysam urbem a borea fluvii fuisse. Quod si urbis ager fortassis etiam ultra Mæandrum pertinuit, vix tamen eum per totam Cariam usque ad Cibyratidem et Cabalidem pertinuisse credideris. Quæ quum ita sint, istud δὲ, quod ejiciunt editores, servandum esse puto, antecedentia autem graviore mendo affecta ita refingi velim : Ὑπερβαλοῦσι δὲ τὴν Μεσωγίδα τὴν μεταξὺ Καρῶν τε καὶ [Λυδῶν] ἡ Νυσαΐς ἐστι χώρα, εἶτα τὰ τοῦ Μαιάνδρου πέραν etc. || 14. Μεσογίδι *CDEhiw*, μεσογαίᾳ *moz* Ald. || Ἱερὰ πόλις Mein. || 20. ὑπ'] ἐπ' Cor. || 22. δρυφράκτωμα editt. ante Kr. || 31. ἔπεσιν *F*, ἔπεσον cett. codd., exc. *C* qui ἔπεσαν. || 36. εἶτ' [ἐπὶ] πάντων Cor. probabiliter; τῶν add. Cor.; πεπηρωμένων] πεπληρωμένων *CDFh*, sed in *D* correctum πεπηρ. et in *h* litera λ postea addita; πεπειραμένων *xz*, πεπειρωμένων *m*. || τοῦτο] om. Epitt.; τούτου *moz* Cor.; τοῦτο [πασχόντων] conj. Grosk.; nisi delenda τοῦτο vox, post ἱερὸν ponenda videtur Kramero. || 39. τούτου] οὕτω *Dhi* Cor. || 42 et 47. Ἱερὰν πόλιν *F* Mein. || 44. τοῖς *Fxz*; ταῖς cett. codd. || 48. τὰ μὲν οὖν περὶ *E* Mein. || 51. Κίβυρρα *F*; Σίνδη Ald.; Καβαλαΐς codd., exc. *Dh* qui Καβαλλαΐς.

P. 539, 9. Καβαλεῖς *z*, Καβαλλεῖς cett. codd., || 10. Τερμησσέων] sic Cor.; Τερμήσεως *CDFhmoxz*, Τελμήσσεως *rw*, Τελμισσέων *E*. || 11. Τελμησεῖς *CDFhx*, Τελμησσεῖς *rw*, Τελμισεῖς *Ei*. || 12. Πισάνδρου *F*, Ἰσάνδρου Tzsch. Cor. || αὐτοῦ ex *moz* addidit Cor. || 14. δὲ καὶ τοῖς] δ' ἑκάστοις *CDFhirw*, δ' ἑκάστοις τοῖς *x*, δ' ἕκαστα τοῖς *E*, δὲ τοῖς *moz*; em. Cor. || 19 Πισ. *F*; Ἰσ. Tzsch. Cor. || 21. Τερμησός C, Τερμισσός *F*, Τελμισσός *E*. || 24. Καβαλλίδα codd. || 25. οἰκησάντων *DFhorz*; ἀνοικισάντων vel ἐποικισάντων leg. suspicatur Kr. || 28. Μυλιάδος codd.; em. Tzsch. || 30. Βουβώνων codd. præter *C* in quo Βουβούνων; em. Tzsch. || Οἰνοάνδρου codd. præter *w* qui Οἰνοάδρου; em. Tzsch. || 36. τὴν Βάρβουραν *Dh*, nisi quod in *h* super prius ρ posita est litera λ. || 40. « νῦν ante δὲ add. *i*, ταύτης editt., atque deesse aliquid apparet. Crediderim tamen potius scriptum fuisse : Τῆς Λυδῶν δὲ. Verba οὐδ'... Λυδίᾳ om. *moz*. » Kramer. || 42. Μυλία *DE*, Μιλία *oz*. || Τερμησὸν *E*, Τελμησσὸν *Dh*, Τερμισσὸν *F*, Τερμισὸν *z*. || 44. Εἴσινδα *CDFhior*, quorum in ultimis Ἴσινδα supra scriptum; Πίσινδα *E*, ut ap. Ptolem. 5, 5, 6. || Σαγαλασσοῦ *oz*.

P. 540, 3. Παμφύλιοι codd., exc. *DF*. || 8. τρισχ.] χιλίων *moz*. || διὰ] καὶ διὰ editt. ante Kr. inde a Cas. || 10. γοῦν Cor. || 16. ὁρῶν codd.; em. Grosk. || 21. καὶ Χίον καὶ Σάμον conj. Kr.

P. 541, 3. Κυδρῆλος *F*, Κοδρύλος vel Κοδρῆλος conj. Cor. Sec. Pausaniam Κυνάρητος Myuntem condidit. || 5. Ἀρτην *moz*; Ἀκτήν conj. Palmer. (Exercc. in auctt. gr. p. 343). || Ἀνδρέμων *CFsxz*. || 7. Φιλωτᾶς *F* Mein. || 11.

Σατνιόεντα δ' (vel δὲ εἰ) ὕστερον εἶπον Σαφνιόεντα. || 24. τε] τότε *moz*. || 27. δὲ] τε codd.; em. Cor. || 48. Πολυμήδειον Mein. || 49. Ἄσσος] ἄλσος codd.; em. Mannert. *Geogr*. t. 6, 3, p. 420. || 51. [τὰ] Γάργαρα editt. ante Kr. inde a Cas. || 52. Ἀδραμύτινον *E*.

P. 519, 13. Ἀδραμύτιον *E*. || 16. ἐν] δ' ἐν Cor. Mein. || 17. Περπερίνα *oz*; « Περπερηνή scribendum videtur ob ipsius nominis formam Plinii (5, 32) auctoritate firmatam. Cf. St. B. v. Παρπάρων et Holsten. ad h. l. » Kramer. || 19. κῶμαι] κατοικίαι *moz*. || 20. Ἄττεα] Num recte nomen habeat, quæritur. || 23. ἡ Μελαία *CFrxz*, Μελέα *D*, Μελῆα *h*, Μελία *i*, Μελαία *o*; e Cas. conj. em. Tzsch. || 36. Μιλήσιοι Ald.; Μιλησίοις codd. || αὐτοῖς] αὐτοὶ *moz* Cor.

P. 520, 6. παραγενομένων *Dhi*, λεγομένων *rwx*, ...νομένων *C*; om. vocem *moz*; περιγενομένων Eustath. || 7. περισωθῆναι] περαιωθῆναι Cor. || 14. Ἐλύμνῳ codd., exc. *F*. || 18. τοῖς Λατίνοις pr. m. *D* et *irw*, ἐν τῇ Λατίνῃ *moz*. || 20. ἀπειρίαν codd.; em. Cas. || 34. [νῦν δὲ δὴ] Αἰνείαο editt. ante Kr. inde a Xyl. || 41. γοῦν] γὰρ editt. ante Kr.

P. 521, 29. κατεπλήξαντο *F*, κατέπληξε *moxz*, κατέπληξε τοὺς πολλοὺς conj. Cor. || 34. ἀφ'] ἐφ' codd.; em. Cas.; ἀναβολὴ] βουλὴ codd.; em. Cas. || 42. Ἄνδηρα *DEhi* Epit.; Πιωνίας *Dh* Ald.; Πιωνία editt. ante Kr. inde a Cas., uti est ap. Hierocl. p. 663. || 42. προσλαβὼν *x*; ἡ προσλαβὼν conj. Cor.

P. 522, 12. ἀδελφιδοῦ Ald. || 15. ἅμα] ὀνόματι *moz*, ἅμα ὀνόματι Cor. || 20. τε om. Cor.; ὥσπερ καὶ Mein. || 21. Αἰολέων [εἰσίν] conj. Grosk. || 23. Μιλήτου πόλεως codd.; Μιλητοπόλεως Cor. || 30. τοίνυν] μέντοι *moz*. || 34. Ἁλικαρνασσὸν codd., exc. *Dhxz*. || 35. ἡ μὲν τοίνυν Ald., Mein. || ἐκλειφθεῖσα Eustath. ad Il. ζ, 21, p. 628, 24; ἐκληφθεῖσα *DFhx*, ἐξαλειφθεῖσα *moz*. || 36. Ἁλικαρνασσέων *CF*. || 38. καὶ ἡ χώρα νῦν vel ἔτι νῦν conj. Grosk.; καὶ νῦν ἡ χώρα mavult Kr.; idque rec. Mein. || 39. ᾠκῆσθαι *oxz* Tzsch., ᾠκεῖσθαι Ald. || 45. Ἁλικαρνασσὸν codd. || 46. Συάγελα Kram., Συναγέλα *CDx*, σὺν ἀγέλᾳ *hmowz*, συναγελας (sic) *F*, Σουάγελα Tzsch. || 48. ἐπιτήδειον codd.; em. Xyl. || 49. σχεῖν codd.; em. Cor. ex Herodot. 1, 175. || 50. Πήδασος *moz*; Πηδάσιον conj. Salmasius ad Steph. s. v. Πήδασα in editt. Berkel.

P. 523, 1. ἡ δὴ νῦν editt. ante Kr. || 7. τὴν ἐχ. additum ex *moz*. || 12. υἱεῖς Ἀχ. om. codd. || 13. καλλικάρηνον post Χρυσηΐδα add. editt. ante Kr. || 23. Aut ejice τοῖς cum Cor., aut lege τὸ πρότερον cum Mein. || 31. οὖν] γοῦν mavult Mein. || ἔτι] ἔστι codd.; em. Mein. || 32. λέγεται] λεγόμενος *moz*. || Κιλλεοὺς *C*, Κιλλέους *Dhrw*, Κιλλεος (sic) *F*, Κιλλέου *moxz*; em. Cas. || 35. Κιλλεὸς *F*, Κίλλεος cett. codd. In sqq. quoque pro αι codd. ε habent. || 37. Κολωνεὺς *F*. || 48. εἰς τὴν Ἀμ. *Cxz*.

P. 524, 6. οὐδὲ] Malim οὔτε e conj. Kr. et Mein. || 15. εὐθὺς *xz*, Tzsch., Cor., Mein. || 17. ἀπὸ Ἀμ. δὲ *moz*; δὲ om. *CE*. || 25. Strabo scripserit σμίνθοι, uti est ap. alios, monente Casaubono; idque rec. Mein. || 27. οἱ Ὀτέοι codd., exc. *E*. || Κορν. τινα τιμᾶσθαι. *E*. || 30. Μίυαντα] Μελιοῦντα codd.; em. Cor. || 32. γίνεσθαι bene *moz* Cor. Mein. || 35. μεῖς τις *EF*, μύς τις *Dmoxz*, μύσων τις *hi*, μιστις *C*. || 41. δὲ [καὶ] Ἀστ. Cor. Mein. || 48. ἔρημος om. *moz*. || ὑποπλάκῳ *xz*. || 49. Πλάκος] ὑπόπλακος *moxz*. || 51. Ἀνδήρων *DEi*, sed in *D* correctum Ἀνδίρων.

P. 525, 22. χείμαρρος *moz*, χείμαρος *Crwz*. || 23. εἰς στόμα *w*, εἰς στόμα τι *r*. || 24. Ἄνδιρα *CDh*. || Ἑρμίνου codd., exc. *F*. || 33. Ἐλεοῦσσαν] ἔχουσαν codd.; em. Palmer.; Ἐλαιοῦσσαν Mein. || 35. νησὶς] γῆ τις Cor. Sane vulgata corrupta est. An ἡ ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ κίσηρις (pumex)? || τοῦ ἐπίσου ὄγκου Cor. || 40. Ἐλαϊτικὸν Ald. || 44. τοῦ] τῆς *moz*. || 47. Κάνη *E*. || 49. Κανέᾳ *CDhix*. || 50. Ἀργινουσῶν *CDz*. || 51. Αἶγα] Αἰγᾶ *D*, Αἶγαν *hoz*, Αἶγα Epit. Αἰγὰν Mein. || 52. Αἰγὰν *Ez*. || 53. Leg. videtur ἀκτὰν καὶ ἀρχὰν cum *EF*. Cor., Mein.; nec aliter in Strabone legisse videtur Stephanus s. v. Αἰγά. Nihilominus res dubia. Αἰγᾶν ἄκρα esse potest Ægarum urbis prom.; nam Strabo de Cane et Æga ita loquitur ut esse debeat promontorium a quo non longe aberat urbs Αἰγαί. Cf. Index nom. s. v. Cane.

P. 526, 4. δὲ καὶ καθ' αὑτὸ τὸ Αἰγ. Ald. || Αἶγα *DE*; Αἰγ cett. codd.; Αἰγὰ Mein. || ἐκλήθη] κεκλῆσθαι codd.; κεκλῆσθαι [δοκεῖ] leg. susp. Mein. || 5. Verba ὡς Σ. glossatoris esse videntur; ej. Mein. || 7. Ἐλαίας *Coxz*. || οὐδεμιᾶς] μιᾶς ἑκάστης *moz*. || 10. καὶ ὁ] ὁ δὲ *E*. || 11 Ἀλάνου *F*, Ἀλαίου cett. codd.; em. Xyl. || 22. χώρα καὶ τῆς περὶ *rw*. || 28. αἰν. τι τιθεὶς Ald. || 42. οὐδ'] οὐ *F*; οὔτ' ἀληθῶς conj. Grosk.; οὔτ' ὀρθῶς conj. Mein. οὐδ' deleri mavult Kr. || 47. Τῆχνον codd., em. Xyl. || 50. τοῦ T.] τῶν Τήχνων *CFrwx*, τοῦ Τήχνου *Dhimoz*, em. Xyl.

P. 527, 1. Γέργηθα codd.; em. Cor. || 4. ἐκεῖ] ἐπὶ codd., exc. *oz*. || 7. τῷ] τῇ codd.; em. Cor. || 13. Σιγρίαν *Chimoz*, Σίγριαν *Dw*; Σίγριον *EF*. || 23. Μηθυμναίων codd.; em. Kr. || 35. κλειστὸς τριηρικὸς ναυσὶ π. bene conj. Plehnius (Lesbiac. p. 13), coll. p. 560, 6; τριρεσι καὶ ναυσὶ *moz*; τριηρικὸς καὶ ναύσταθμον ναυσὶ π. conj. Wesseling. ad Diodor. 13, 79. || 44. κτείναντα Cor. || 45. μαχαταν Tzsch., Cor. || βασιλήιον codd., βασιλήιον ex O. Mülleri. conj. Bergk in poet. lyr. p. 5.. || 146. καλασταν *DFhi* Mein. || ἀπολιπόντα codd.; em. Müller. || μίαν] ἀνίαν codd.; em. Müll. || καχέων ἀχέων *moxz*; dein ἀπυπέμπων *F*, ἀποπέμπων cett. codd.; em. Müller. || 49. τῶν μνημονευομένων? *Mein*. || 51. ἐκείνῃ post ἐνάμιλλον ponit *x* et Cor.

P. 528, 1. τὰ διχοστασιαστικὰ ποιήματα τοῦ Ἀλκαίου περὶ τούτων Ald. || 5. Μελάνδρῳ *F*, Μεγαλαγύρῳ cett. codd.; em. Grosk. aliique. || 14. αὐτὴν] ταύτην Cor. || 17. υἱωνὸν? Mein. || 18. Μάρκον] Μάκρον conj. Ryk. ad Tac. Ann. 4, 18; quod rec. Mein. || 27. Ἔρεσσος Mein.

P. 529, 3. Ἀπολλόννησοι *moz*, Ἀπολλώννησοι *Cx* Epit. || Παρδοσελήνη *Dhirwxz*, Παροσελήνη *o*. || 8. αὐτῆς ... *DFh*, ἑαυτῇ *moxz*; ἀκτῇ? Mein. || 9. πόλις] πόλεις *F*. Vocem post αὐτῆς ponit Ald. et, præmisso καὶ, *moz*. Ejicienda vox. || 11. φυγόντες codd.; em. Cor. || 14. Ἀσπρόκνον *F*, Ἀσπόρινον *oz*. || 15. Ἀσπορινῆς *oz*. || 16. Περδίκαν *CDhrxz*. || 17. ἱμάσιν codd.; em. Tyrwh. || ἀμὸν] ἐμὸν codd.; em. Xyl. || 32. εὖ ναιετάωσαν post Κιλ. add. editt. ante Kr. inde a Xyl. || 47. Ἡνοπίδη et Hom. editt. ante Kr. || 49. Ἥνοπι *F*. editt.

P. 530, 2. ἐπὶ] ὑπὸ codd.; em. Cor. || 5. καὶ ante ὑπὸ om. *C*; τοῖς ὑπὸ Cor. || 17. ἐπὶ inseruit Mein; κατὰ proposuit Kr. || 49. ἐν τῷ Φρικίῳ codd.; em. Tyrwh.

P. 531, 3. ἀνελθόντας Grosk., ἐλθόντας codd., ἐλθόντας Cor. Kr., Mein. || 8. τοῦτο ἐκμαρτυρῆσαι *Dhi*. || 17. ἐπακοῦσαι codd.; em. Cor. || 21. Καϋστρηνοῖς *CDEh*; Καϋστριανοῖς *Fx* Ald. || 31. Αἰγᾶς *Dh*. || 40. Ἀσπασίαν codd.; exc. *D*. || 43. Leg. puto : κακεῖθεν [ὁ] εἰς Ε... coll. lin. 53. || 44. Ἄδαι] Quæritur an recte nomen habeat. Aliunde de Adis non constat. Cf. Index nom. || 46. Ἀρμ.] *Hermatuntem* Guarin. || 51. Γρύνιον typoth. errore excidit Μυριναίων. Ad hunc locum in marg. *zo* leguntur : Κυριακὸς δ' ἐγὼ αὐτός ... Μυρίνης καὶ Κύμης ἐς τὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν ... ἐν τῷ ὑπερκειμένῳ λίθῳ τῆς πύλης μεγίστοις καὶ κα... γράμμασι παλαιοῖς τόδε ἐπίγραμμα εὗρον·

ἈΠΟΛΛΩΝΙ ΧΡΗΣΤΗΡΙΩΙ.

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ ἈΤΤΑΛΟΥ.

P. 352, 32. τεθεῖσθαι [δοκεῖ]? Mein. in Vindic. p. 215. || οὐδ' ἂν ἀμν. codd., exc. *Fi*.

P. 533, 4. Τιαννὸς *C*, Τυανὸς *x*, Τυανεὺς *moz*. || 10. διέμενε *CDxz* Cor. || 16. ἐπανελθὼν *omz* Ald. || 19 δι'] μεθ' *moz*. || 31. πρῶτος] οὗτος πρῶτος editt. ante Kr. || 34. ἐτελεύτησε *moz*. || 39. δὲ καὶ οὗτος Ald. || 42. τὴν] γῆν τὴν Epit. || 48. δὲ add. ex *x*; τε habent *moz*. || 48. τετταρακ.] τριάκοντα? || 49. τῷ υἱῷ Ald.

P. 534, 3. Δηΐγυλιν Epit. || Καινῶν] ἐκείνων *CDhimorwxz*, ἐκεῖνον *F*, καινὸν Epit.; em. Tzsch. || 5. δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν codd., exc. *Fz*. || 15 sqq. Sic hunc locum e Casaub. conj. dederunt Tzsch., Cor., Kr., suppletis iis quæ uncis includuntur, et ejecta lin. 17 voce ὄν. Meinekius vero scripsit : Μηνοδότου υἱὸς καὶ 'Αδοβογιωνίδος τοῦ τετραρχικοῦ τ. Γ. γένους, ἣν καὶ παλλακεῦσαι etc., quod sane præstare videtur. || 16. 'Αδοβογίωνος] 'Αδοβογίων ὃς τοῦ codd. || 19. τῶν ἐπιτηδείων προσποιησαμένων *mox* Tzsch. || 22. ἀπὸ add. e conj. Casaub. || 23. ἄλλων τε [χωρίων] καὶ conj. Grosk. || 24. Λυσάνδρου codd.; em. Cas. || 28. ἥτις] εἴ τις Tzsch. || ἐπικρατεῖ Cor. || 46. 'Αβλιτῶν *E* Cor., 'Αβλίτων cett. codd.; e Kieperti conj. em. Kr.

P. 535, 1. Ἴξεδρον conj. Palm. || 3. Μακεδόνες] Μαίονες conj. Cas. || 7. Post ψῆγμα Meinekius posuit verba ὡς εἴρηται quæ in codd. leguntur lin. 14. || 11. δ' ἐκ] δὲ καὶ codd., exc. *E*; ἀπὸ habet *x* et Eustath. ad Il. β, 866 p. 366, 19 R., quod rec. Cor. || 14. καὶ τὰ *Eix*, κατὰ *CFw*, κατὰ τὰ *Dhmoz*. Verba ὡς εἴρηται post θαλάττης transponi volunt Cor. et Grosk., quorum hic pro ὡς legit ἧς. Aliter Meinekius. V. not. ad lin. 7. || τῆς ante θαλάττης em. *E*. || 16. Κύρου] κόρου codd.; Καΐκου conj. Cor.; Κύρου em. Tzsch., coll. p. 538, 6, ubi memoratur Κύρου πεδίον, quod a Cyro rege nomen habeat. Nihilominus suspicor Cyri campum a fluvio dici eodem modo quo vocantur campi Caystri Hermique. Apud Plinium 5, 31, § 119 in Hermum influere dicitur *Cryos* (*Cyros* var. lect.), quem in hodierno *Nif* vel *Nymphi* agnoscit Chisbullus; hic vero in iis ipsis locis fluit, quibus Cyri campus sec. Strabonem assignandus est. || 18. λίμνη inseruit Cor. || 22. καλάθους] καθόλου *rw*, πιθήκους *mz* Ald. Cas.; πιθάκνας conj. Lobeck in Aglaoph. p. 226; καλάμους alii quidam conj. || 27. Παλαιμένεος *Dhriw* Ald., Πυλαιμένεος *CEFxz* Cas., *Pylemon* Guarin.; ex Il. β, 865 em Cor. || 28. ὑπὸ] ἀπὸ *CDhx*; Τμώλου *x*. || 30. Ὕδης] sic recte *Emoz*; Ὕλης *CDFhirwx* Cor. || 31. Ὕλη *CDThirwx*. || 33. Ὕλῃ *h* (ex correct.) *orx* Cor. || 35. καὶ οὕτως γὰρ Ald. || 36. οὕτως] τούτῳ Cor. Possis etiam τῷ, quod *E* præbet et rec. Mein. || 39. Ὕλης *horx* Cor. || 41. Πιθηκούσαις codd., exc. *Fh* Epit. et Eustath. ad Il. β, 783, p. 346, 39 R. || 47. Πιθηκούσαις *z*. || 43. φασὶν *CDFmowxz* Ald.; em. Cas. || 51. μὰν ταί θ'] μαντευθ' *CDFh*, μὰν τοῦ θ' *i*, μὰν κεύθει, misso ὑπὲρ, *moz*, μαντεύεθ' *rw*, μανκευθ Ald. || 52. κῦμ' αλιερκὲς *Dimoz*, κῦμ' αλιερκεσε (sic) *F*, κῦμ' αλιερκέες *Ch*, κῦμα ἀλιερκέες *rw*, κῦμ' ἀλιερκέσι Ald. || ὄχθε *CF*, ὄχθεσι καὶ λίαν *rw*; ὄχθαι om. *moz*; ὄχθαις Ald. || 53. τ'] δ' codd. || λαχνήεντα codd.

P. 536, 5. κεράιζες Tzsch. Cor. || 6. ἑκατοντακάρανον conj. Hermann et Bœckh. coll. Julian. Ep. 24 et Pindar.; idque rec. Mein.; πεντηκοντακέφαλλον Bergk. metri causa. || 6. Ζεῦ *rw*; πάτερ *Frw*. || 7. ἐν] εἶν Bœckh. || 8. Ἀράμους codd., Eustath. ad Il. β, 782 p. 346, 41 R.; em. Cas. || 47. τὰς παρ' αὐτοῦ πόλεις codd.; em. Xyl.

P. 537, 28. Κατανίας codd.; em. Xyl. || 41. συνῆπται codd., exc. *E*. || 42. Μεσωγὶς] μεσόγαιος *F* Ald., μεσόγειος cett. codd.; em. Palmer. || 51. οὔθ'] οὐδ' *x* Mein., οὐ δ' Cor. || 52. ἀναγκαῖον] ἄρα κενῇ codd., exc. *F*, qui habet ἀναγκαῖον κενῇ sed ita ut κενῇ expunctum sit; ὡς ἄρα γε νῦν conj. Cor. ex Guarino, in quo : *ut nunc loca metiantur*. || 53. περιγραπτέον *Dhi*.

P. 538, 2. μεσογειώτιδος *CDEFhiz*, μεσογειότιδος *or*, μεσογειότητος Ald.; em. Cas. || 3. Κιλβανὸν *E*, Eustath. ad Il. β, 460 p. 254, 24 et ad Dion. 837. || 5. ἐπονομασάντων [ἀπὸ τῆς Ὑρκανίας], καὶ conj. Grosk. || 6. ὃ ejiciendum, nisi οἱ legere velis. || 7. Leg. Πελτηνὸν cum *EF* Mein. || 8. Ταβινὸν *oz*. || ἔχοντας *Dh*, ἔχον τὰς cett. codd. præter *i*, qui ἔχοντα πολ., quod rec. Cor. Mein., recte. || 11 ὑπερβαλλοῦσι leg. cum *x* Cor. Mein.; ὑπερβαλλούσας *E*. || Μεσογίδα codd., exc. *CF*. || 12. κατὰ τὸ τοῦ *Dhi*, κατὰ τὰ τοῦ *oz* Cor. Mein., ut ipse quoque malim; κατὰ τὸ om. *x*, τὸ om. *CF* Ald., τοῦ om. *E* || 13. Κυβιρατίδος *mowz*, Κιχυρατίδος *F*. || Καβαλλίδος codd., exc. *oz*. || 14. δ' om. *x* Tzsch., Cor., Kr., Mein. Quo ejecto, stat verborum ratio grammatica, at claudicant geographica. Primum offendunt verba τὴν Μεσωγίδα τὴν μεταξὺ Καρῶν τε καὶ τῆς Νυσαΐδος; nam Cares esse a borea Mesogidis auctor non dixerat. Deinde secundum verba ἥτις ἐστὶ χώρα etc. Nysais trans Mæandrum sita fuisset, quum tamen vel ex ipso Strabone constet Nysam urbem a borea fluvii fuisse. Quod si urbis ager fortassis etiam ultra Mæandrum pertinuit, vix tamen eum per totam Cariam usque ad Cibyratidem et Cabalidem pertinuisse credideris. Quæ quum ita sint, istud δὲ, quod ejiciunt editores, servandum esse puto, antecedentia autem graviore mendo affecta ita refingi velim : Ὑπερβαλοῦσι δὲ τὴν Μεσωγίδα τὴν μεταξὺ Καρῶν τε καὶ [Λυδῶν] ἡ Νυσαΐς ἐστι χώρα, εἶτα τὰ τοῦ Μαιάνδρου πέραν etc. || 14. Μεσογίδι *CDEhiw*, μεσογαίᾳ *moz* Ald. || Ἱερὰ πόλις Mein. || 20. ὑπ'] ἐπ' Cor. || 22. δρυφράκτωμα editt. ante Kr. || 31. ἔπεσιν *F*, ἔπεσον cett. codd., exc. *C* qui ἔπεσαν. || 36. εἶτ' [ἐπὶ] πάντων Cor. probabiliter; τῶν add. Cor.; πεπηρωμένων] πεπληρωμένων *CDFh*, sed in *D* correctum πεπηρ. et in *h* litera λ postea addita; πεπειραμένων *xz*, πεπειρωμένων *m*. || τοῦτο] om. Epitt.; τούτου *moz* Cor.; τοῦτο [πασχόντων] conj. Grosk.; nisi delenda τοῦτο vox, post ἱερὸν ponenda videtur Kramero. || 39. τούτου] οὕτω *Dhi* Cor. || 42 et 47. Ἱερὰν πόλιν *F* Mein. || 44. τοῖς *Fxz*; ταῖς cett. codd. || 48. τὰ μὲν οὖν περὶ *E* Mein. || 51. Κίβυρρα *F*; Σίνδη Ald.; Καβαλαΐς codd., exc. *Dh* qui Καβαλλαΐς.

P. 539, 9. Καβαλεῖς *z*, Καβαλλεῖς cett. codd., || 10. Τερμησσέων] sic Cor.; Τερμήσεως *CDFhmoxz*, Τελμήσσεως *rw*, Τελμισσέων *E*. || 11. Τελμησεῖς *CDFhx*, Τελμησσεῖς *rw*, Τελμισεῖς *Ei*. || 12. Πισάνδρου *F*, Ἰσάνδρου Tzsch. Cor. || αὐτοῦ ex *moz* addidit Cor. || 14. δὲ καὶ τοῖς] δ' ἑκάστοις *CDFhirw*, δ' ἑκάστοις τοῖς *x*, δ' ἕκαστα τοῖς *E*, δὲ τοῖς *moz*; em. Cor. || 19 Πισ. *F*; Ἰσ. Tzsch. Cor. || 21. Τερμησός C, Τερμισσός *F*, Τελμισσός *E*. || 24. Καβαλλίδα codd. || 25. οἰκησάντων *DFhorz*; ἀνοικισάντων vel ἐποικισάντων leg. suspicatur Kr. || 28. Μυλιάδος codd.; em. Tzsch. || 30. Βουβώνων codd. præter *C* in quo Βουβούνων; em. Tzsch. || Οἰνοάνδρου codd. præter *w* qui Οἰνοάδρου; em. Tzsch. || 36. τὴν Βάρβουραν *Dh*, nisi quod in *h* super prius ρ posita est litera λ. || 40. « νῦν ante δὲ add. *i*, ταύτης editt., atque deesse aliquid apparet. Crediderim tamen potius scriptum fuisse : Τῆς Λυδῶν δὲ. Verba οὐδ'... Λυδίᾳ om. *moz*. » Kramer. || 42. Μυλία *DE*, Μιλία *oz*. || Τερμησὸν *E*, Τελμησσὸν *Dh*, Τερμισσὸν *F*, Τερμισὸν *z*. || 44. Εἴσινδα *CDFhior*, quorum in ultimis Ἴσινδα supra scriptum; Πίσινδα *E*, ut ap. Ptolem. 5, 5, 6. || Σαγαλασοῦ *oz*.

P. 540, 3. Παμφύλιοι codd., exc. *DF*. || 8. τρισχ.] χιλίων *moz*. || διὰ] καὶ διὰ editt. ante Kr. inde a Cas. || 10. γοῦν Cor. || 16. ὁρῶν codd.; em. Grosk. || 21. καὶ Χίον καὶ Σάμον conj. Kr.

P. 541, 3. Κυδρῖλος *F*, Κοδρύλος vel Κοδρῖλος conj. Cor. Sec. Pausaniam Κυνάρητος Myuntem condidit. || 5. Ἄρτην *moz*; Ἀκτήν conj. Palmer. (Exercc. in auctt. gr. p. 343). || Ἀνδρέμων *CFsxz*. || 7. Φιλωτᾶς *F* Mein. || 11.

Ἄποικος] Ποίκης *F*, Πύκνης *x*, Ποίκνης cett. codd.; hæc et sqq. em. Tzsch. || Δάμαθος codd. || Γέρης] γὰρ ἦν codd. || 15. ἐπαγαγόμενος Mein. || Τημβρίων codd. || 16. Πατροκλῆς *moxz* Guarin. (cf. Etym. M. s. v.) || 24. Καὶ πάλιν etc. usque ad βοῶν om. *moxz*. Post βοῶν excidisse Σμυρναῖοι κατέσχον probabilis est sententia Corayi. || 29. Σισυρβῆται *CFs*. || 32. πόλιος codices, quod servavit Mein. pro ἐν scribens ἐνὶ. || 33. Λεπρῆς *C*, Λέπρης cett. codd. || 34. Πρηὼν *Cos* Cor. Mein.; fort. non temere. || 36. Πρηῶνος *C* Cor. Mein. || 37. περὶ] παρὰ *moz*. || 40. καλουμένην [κρήνην] Ὑπελ. suspic. Cas. || 41. νῦν] ποτε *F*; unde fort. τότε scribendum esse putat Kr.; τότε scr. Mein. || 42. Λεπρίης codd. || 48. ἐπανιόντες Cor. || 49. sqq. Verba καθάπερ καὶ Μ.... Αἰολίδα ex margine recepta esse cum Kramero et Meinekio censemus. || 51. αἰπὺ] ἐπεὶ *F*; τε om. editt. inde ab Hoppero; ἡμεῖς δηὖτε scr. Mein. || Πύλον codd. Mein.; Πύλου Bergk. Poet. lyr. p. 316, Kr. || 53. ἐρατὴν] ἄρα τὴν codd.; em. Wyttenbach.

P. 542, 1. δ' Ἀστύεντος] διαστήεντος *CFoz*, δι' ἀστήεντος *s*, δ' ἀναστάντες *x*, δ' Ἀστύεντος editt. ante Kr., δ' Ἀλήεντος conj. Tzsch.; certe Ἄλης fluvius ad Colophonem erat sec. Pausan. 7, 5, 5. 8, 28, 2; Tzetz. ad Lyc. 868, *Halesus* sec. Plin. 5, 29, 31, 116; Liv. 37, 36; codd. scripturam nihil curans Bergk. scripsit δὲ κρυόεντος; idem proposuit δὲ στιβῆντος. Meinekius nihil tentavit. || 2. Σμύρνην Mein.; εἴδομεν codd.; em. Clavier. (*Hist. des premiers temps* etc. 2, p. 80.) || 5. ἐφ'] ἀφ' codd.; em. Cor. || πρώτων Cor. || 26. παλαιὰ *Cmo*. || 32. ἀποίκων codd., exc. *x*. || 33. συνῴκισται] τετείχισται Ald. || 42. τινα] Τήνιοι conj. Kœnus ad Gregor. Corinth. p. 492.

P. 543, 2. συντάξας, [καὶ Κάδμος], καθ' ἡμᾶς conj. Cor. || 10. καὶ inclusit Cor. || τὰ om. codd.; exc. *E*. || 12. Λατομηκὸς *F*, Λαττομικὸς *s*, Λατομικὸς codd. cett.; em. Xyl. || 16 et 17. Φθιρῶν codd., exc. *E*. || 21. ἐν ὄψει bene conj. Grosk., idque rec. Mein. || 31. πεντηκ.] Vereor ne corruptus sit numerus. || 38. Χαρώνειον Cor. || 43. καὶ [ἡ] Μυκάλη editt. ante Kr. || 45. Στρωγιλίου *Bmoz* et correct. *x*; Στρογγυλίου *s*. || 47. Φιλωτᾶς *F* Mein. || 51. δικάσασθαι codd.; δικάσσασθαι em. Schneidewin. in Delect. poett. elegg.; δικάζεσθαι Suidas s. v. Βίαντος et Diog. L. 1. 5, 3. || κρέσσον codd., quod servavit Mein.; κρέσσων ex Hopperi conj. Tzsch., Cor., Kr. ||

P. 544. 2. Καρσίας *F*, Κορασσίας Tzsch. Cor. || Μελανθίους codd.; Μελαντίους e Vossii conj. em. Tzsch.; ceterum legi velim Μελαντείους. || 6. Μεσογίς *E*. || 29. ἑξακοσίων] *trecentorum* Guarin. || 30. Ἀνθεμὶς Tzsch. Cor. ex Eustath. ad Dion. 533; aliis vocatur Ἀνθεμοῦσα, quod hoc quoque loco reponendum fuerit. || Μελάμφυλος codd.; em. Mein. || 32. ἀποικήσαντος *F*, ἀποικίσαντος cett. codd. || 33. πως inclusit Cor. || 38. Verba οἷον Χίου κ. Λ. κ. Κῶ ejecit Mein.; post v. νήσων lin. 36 transponi vult Kr. || 43. Περὶ μὲν [οὖν] Mein. || 47. Verba καθάπερ π. κ. Μ. ἔφη ejecit Mein.

P. 545, 7. κράτη ante ληφθέντα add. Ald.; quod ortum ex varia lectione κρατηθέντα. || 37. λεγομένην δ' Ὁμήρου διὰ τὴν ξενίαν Cor. || 40. κλείω] καίω codd.; κλαίω Xyl.; κλείω Mein. || 44. ἀρισταῖα *CFs*, ἀριστέα *wx* Ald., ἀρισταῖον *moz*, Eustath. ad Il β, 730.

P. 546, 4. Δράκονον Steph. Byz. s. v. || 19. Πύγελλα *Cxz*. || 21. πυγαλλίας *Coxz*, πυγαλίας cett. codd.; πυγαλγέας e Schneideri conj. Cor. et Kr.; πυγαλγίας Mein. || 40. σκολιὰ σκόπ' ἔργα *F*, σκολιὰ ἔργα cett. codd., nisi quod margo *v* habet Σκόπα; em. Tyrwh. || 44. τότε δὲ καὶ] τό τε *moz* Cor. || 51. Κροῖσον [χρόνον] οὕτως Cor.

P. 547, 8. πρῶτον *F* et Epit. Parisina. || 9. ἄλλον codd.; em. Xyl. || 16. ἐπιτίμιον codd., exc. *F*. || 23. τε om. *Cmz* Cor. || 30. Δεινοκράτους *w* et margo *o*, ex conjectura haud dubie; quam rec. Cor. Mein. Fieri tamen potest ut ipse Strabo erraverit. || 33. ποιήσαντα codd. exc. *F*. || 37 δὲ quod est ante δὴ, asteriscis inclusit Cor. || 40. κρήνη] « κηρίνη *F*; κρήνη quod exhibent codd. rell., quid significare possit h. l., parum liquet; præterea turbata totius loci structura suspectam reddit illam scripturam : plane e contrario est quam exhibet *F*. Nihilominus cum nullum aliud opus simile e cera factum apud scriptores veteres, quod sciam, commemoretur, recipere eam non ausus sum. » Kramer. κηρίνη rec. Meinekius, qui : « Non videtur tamen ceræ usus antiquis artificibus prorsus incognitus fuisse : docent hoc quæ apud veteres de cerea imagine Protesilai ferebantur (Hygin. fab. 104), quæ temere et sine exemplo fingi non potuerunt. » Parum his ponderis inest. Nisi fuit κρήνη [ἐν ᾗ] Πενελόπη etc., adeo ut ad fontem positæ essent Penelopes et Eurycleæ imagines : suspicor Thrasonem juxta *vetulam nutricem* Eurycleam collocasse Penelopen *uxorem juvenculam*, et pro κηρίνη legendum esse κορίνη vel fort. κούρη vel κουριδία. || Πενελόπη *F*, Πηνελοπία Ald., Πηνελόπεια editt. ante Kr. inde a Xyl. Post Πην. Corayus addidit τε e conj. Tyrwh.; idem ἡ, quod est ante Εὐρ., inclusit. || 42. Μεγαβύζους *F*, Μεγαλοβύξους *C*, Μεγαλοβύζους cett. codd. || 46. καὶ πρ.] [ᾗ] καὶ πρότερον conj. Cor., [ὡς] καὶ πρ. conj. Kr. || 51. πλησιάσαντας τούτῳ codd., exc. *CF*. || 53. ἐπὶ] ὑπὸ *mz*.

P. 548, 6. προσχώσεις *Emo*, προχώσεις cett. codd. Mein. || 21 μηδεὶς ἡμέων *moz*; pro μηδεὶς ap. Diog. Laert. 9, 1, 2 legitur μηδὲ εἷς, quod in Strabonem intulit Mein. || 25. τῶν δὲ νεωτέρων [Ἀρτεμίδωρος καὶ] Ἀλέξανδρος conj. Cor., quod probant Grosk. et Mein., non item Kramerus. || 29. ποιήματα codd., exc. *F*. || 31. Σεληνουσία *xz*. || 39. πόλις [αὐτῷ] ἐν τῷ ἱερῷ Cor. || 42. Γαλήσιον *CF*. || 44. ἦν πότε] ἦν τὸ *F*. « Ceterum viguisse hoc oraculum Strabonis ipsius ætate liquet ex Taciti Ann. 2, 54. » Kram. Itaque ἔστι παλαιὸν scr. Mein. incerta conjectura. || 45. Ἀντιλόχου codd.; em. Xyl. || 52. ὅσους ἐρινειὸς ὀλύνθους] sic Tzsch., Cor., Kr., Mein.; ἐρινεὸς ὅσους (ὅσσους Epit.) ὀλύνθους codd.

P. 549, 2. ἐπελθέμεν codd.; em. Spohn. (de extr. part. Odysseæ p. 72). || οὐκ ἐδύναιο *CF* Epit., οὐκ ἐδύναο *sx*, οὐκ ἂν δύναιο *moz*, em. Mein. ad Euphor. p. 103. || 4. An Κάλχαντα νέφος? Mein. || 9. τὸν ante ἐρινεὸν habent *xz*, om. cett. codd. || 10. καὶ om. Cor. || 40. Μυόνησον *CF*, et sic *F* in sqq. || 46. Ἀρκόνησον *F*. || 53. ἀποικίη Mein.

P. 550, 3. Ἑκαταῖος] Σκυθῖνος conj. Hecker. in Philol. t. 5, p. 429. || 5. Γερραίδαι *x*, Χερραιίδαι editt. ante Kr. Legendem vero fuerit Γεραιίδαι. || 6. καὶ additum e conj. Siebelisii (Hellenica p. 41). || 11. Ἀπόκρημνος ubique Cor., quod plerique codd. habent p. 551, 28. || 13. ἐντὸς] ἐκτὸς *E*. || 15. ὑπὸ] ἀπὸ codd.; em. Cor. || 20. εἰσὶν ante αἱ Ἐρ. add. *F*. || 24. Ἔραι] Γέρραι *moz*, γ' Ἔραι Tzsch. qui ita in codicibus legi falso tradidit; Γέραι Casaub., quod etiamsi Strabonem non scripsisse codices meliores probant, tamen hanc quoque formam æolicam obtinuisse censeo. Cf. not. ad Scyl. in Geogr. min. T. 1, p 71, ubi quæ de varia lectione Straboniana dixi, Tzschuckium secutus, ex hisce corrigenda sunt. || Τηΐων *F*, Τήιον cett. codd. || 25. Κασσυστὴς *F*. || 41. Ἀλόνησος *F*. || 42. Ἄργενον *CF*, Ἀργῖνον ap. Thucyd. 8, 34. || 46. Κυβέλεια Mein. e Stephano. || 52. Ἡρόφιλος codd.; em. Tzsch.

P. 551, 2. ἔχει [ὁμώνυμον καὶ] εὐλίμενον conj. Grosk. || 7. « Λαιούς *C*; jure suspectum est Cas. hoc nomen; Ἐλαιοῦς scripsit Cor., mutatione facili sane, sed parum certa; Λάινος sive Λαινους (sic) conj. Grosk. parum feliciter, quamquam illa hujus oræ pars vocatur hodie Λιθί. » Kramer. Fort. fuit εἶτα ΑΙΘὶς, nisi potius in ΛΑιούς latet Ἀλιεύς, sicut Ἀλιεῖς locus erat oræ Argolicæ. || 12.

Ἀριουσία] Cf. Stephanus : Ἀρσυσία, χώρα τῶν Ψύρων καὶ Χίου, τραχεῖα καὶ ἀλίμενος, ὅσον σταδίων τριάκοντα, οἶνον ἄριστον ἔχουσα καλούμενον Ἀρσυηνόν, οὗ μέμνηται Στράβων ιδ'. « Hinc viri docti, cum Arsysiam aliunde cognitam non haberent, apud Stephanum Ἀρσυσία ex Ἀριουσία corruptum esse suspicati sunt, non facturi, opinor, si Arsyenum vinum simul cum Ariusio commemorari scivissent a Galeno ed. Kuhn. tom. 6, p. 276. 335. 806; tom. 10, p. 483; tom. 11, p. 87; tom. 12, p. 517. Ex horum locorum comparatione hoc certe intelligitur rectissime apud Stephanum legi Ἀρσυσία, qui cum ad Strabonis fidem provocet, aut apud hunc Ἀρσυσία scriptum repperit pro eo quod nunc legitur Ἀριουσία, aut Ariusii et Arsyeni agri memoriam conjunxerat epitomatoris culpa obliteratam. Diversos enim, quamquam sine dubio contiguos, fuisse agros e Galeno intelligitur, ut qui aliam vim Ariusio, aliam Arsyeno vino tribuat. » Meinekius ad Steph. Byz. p. 126. || 13. τριάκοντα sic e Stephano Kram.; τριακοσίων codd. || 20. μέγα] μετὰ codd., nisi quod μὲν est in *moxz*, κατὰ in *w*; vox om. in *E*; em. Mein. || 27. ἐς] Leg. εἰς cum Mein. || 28. Ἀποκρήμνου codd., exc. *F*. || 29. ὅπου] ὃ *Cx*, οὗ *mosz*, ᾧ Ald., ἐν ᾧ editt ante Kr. inde a Cas. || 42. ἐν τῷ πεδίῳ *moz* Cor. || 47. ἀντιποιοῦνται *mosz* Ald. Cor. || 53. στρωννύντες *E*, στορνήντες *F*, στορνύντες Mein.

P. 552, 1. παρασκευῶν codd.; em. Cor. || 18. στρατεία codd.; em. Cor. || 38. Παχτίου codd.; em. Xyl. || 43. Δαφίτανον *sw*, Δαμοίταν *i*. || 44. στίχου codd., exc. *F*. || 49. Δελφῶν] Αἰολέων? Mein. || 50-54. Verba περὶ ὧν... παρθένος ἀδμής fortasse e margine addita esse suspicatur Mein. || 52. κολωνούς] Κορωνίς? Mein.

P. 553, 2. ἱερᾶσθαι codd., exc. *Dh*. Fort. leg. ἱερῶσθαι. Cf. infra lin. 41. || 9. μεγέθει δ' ὑπεραίρει Cor. || 12. εὐτυχήσαντας *F*, εὐτυχήσαντος cett. codd. || 13. τῷ δ' ἑξῆς ἔτει τοὺς Μιλησίους] « τὸ δ' ἑξῆς ἔτι *D* (sed ι sec. m. in ει mutatum) *h* : eamque scripturam a Corae ad Interpr. Gall. commendatam Groskurdius secutus est; similiter Guarinus hæc verba reddit per *postea*, Xylander per *deinceps*. Nec dubium esse potest totam hujus loci rationem et connexum consideranti, quin certa illa anni definitio parum sit probabilis. Haud magis tamen in altera scriptura placet particula ἔτι. Jam vero cum pro Μιλησίους scribendum esse Ἐφεσίους post Corayum (v. not. ad Interpr. Gall.) Groskurdius et ex ipso hujus loci connexu et ex Athenæo (12, p. 525) idem de Ephesiis referente ostenderit, nescio an lateant in particula illa syllabarum ἐφε vestigia, ita ut legendum sit τὸ δ' ἑξῆς Ἐφεσίους. Qua in re admonere juvabit proxima quoque multis laborare mendis, ita ut suspicari liceat majorem h. l. contraxisse corruptelam ἀρχέτυπον, e quo manaverint codd. nostri. » Kramerus, cujus conjecturam rec. Mein., et nos quoque secuti sumus. || 18. θάσων *F*, sed alterum σ pr. m. inter versus additum; θᾶσσον *moz* Ald.; θείων *x*; τὰ Θασίων e Tyrwh. conj. Tzsch. et Cor.; Θάσον μὲν Bergk.; κλαίειν θαλασσῶν Heraclid. Pont. Polit. 22 (Fr. Hist. t. 2. p. 218). || οὐ] οὐ Tzsch., Cor., Heraclid. Pont. Quid verum fuerit, difficile dictu. || 26. καθεστὼς Mein. || 27. Σίμων] infra Σῖμος, quod hoc quoque loco posuerunt Tzsch. et Mein. || 31. ὑπὸ [τῷ] κιν. Cor. Mein. || 36. Σίμος *DF*. || 37. ἔζησε] « Fort. ἐκῆρε, propter sensus ambiguitatem. » Mein. || 38. ὅτι] ἔτι codd.; em. Mein. || ὅς γε] ὃν γε codd.; em. Kr. || 41. ἱερώμενον] ἱερωμένην *CDmoz*, ἱερωμένου *s*; ἱερωμένον *Fhx* Cor. Mein., recte. Cf. St. Thes. s. v. ἱερόω. Similiter supra lin. 2, ubi meliores codices ἱερᾶσθαι præbent, fort. ἱερῶσθαι, non vero ἱεράσασθαι reponendum est. || 49. περὶ] παρὰ codd.; em. Kr. || 52. καὶ om. Cor. || δὲ] γε codd.; τε Cor.; δὲ Mein. || 53. ἔθος [ὡς] φυσ. Cor.

P. 554. 5. Μυουσίων e Xyl. conj. editt. præter Meinekium. || 6. καὶ om. *moxz*, recte. || 20. τε additum e conj. Cas. || 22. Λαρισσαίου codd., nisi quod Λαρισαίου pr. m. in *D*. Ceterum leg. potius videtur Λαρισίου, ut erat supra p. 440 ed. Cas.; Λαράσιος dicitur in numo ap. *Eckhel*. D. N. 1, 3, p. 124. || Δομητίου *w*, Δομιτίου Tzsch., Cor. || 28. Τραλλίων om. codd., exc. *EF*. || 38. ἄκραι [πρόσκεινται], ὧν conj. Grosk. || 45. Κόρης] Ἥρης, sed m. s. Ἥρας, *D*; Ἥρας codd. cett., nisi quod in *C* sec. m. Κόρης || 47. Vel καὶ vel δὴ delendum esse monet Cor.; καὶ ej. Mein. || 52. ἐγκαλοῦντες] ἐκκαλοῦντες vel ἐμπολοῦντες vel ἀγγέλλοντες conj. Cor.; ἐπικαλοῦντες conj. Kr., idque rec. Mein. || 54. μένοντες codd.; em. Tzsch.

P. 555, 7. τοσούτων] Aut τοιούτων ex *mz* recipiendum, aut νοσούντων legendum e conj. Corayi, quam probat Kr., et rec. Mein. || 9. ἐπαληλιμμένοι Cor., ὑπαληλιμμένοι Tzsch.; λίπ' ἀληλιμμένοι e conj. Mein. || 12. τριάκοντα Legendum puto ἑκατὸν τριάκοντα. || 18. Τμῶλον τὸ ὄρος κτλ.] « Tmolum montem ab hoc loco prorsus alienum esse neminem fugit qui meminerit, quæ de ejus situ Strabo in superioribus tradidit; inde Xylander jam hoc nomen in interpretatione sua prætermisit. Neque tamen ita sanatur difficillimus hic locus, cum non magis congruant cum situ locorum quæ sequuntur ἐπὶ τὰ πρὸς τὸν νότον μέρη. Sed nemo scribere audebit πρὸς τὴν ἄρκτον aut τὸν Κάϋστρον, quæ in mentem venerunt Palmerio; nec felicior est tertia ejus conjectura πρὸς Ἰτοανατῶν μέρη. Magis arrident quæ proposuit Groskurdius : ὑπερβᾶσι τὴν Μεσωγίδα ἐπὶ τὰ πρὸς νότον μέρη Τμώλου τοῦ ὄρους. » Kramer. Justo audacior hæc emendatio esse videtur Meinekio, qui ante Τμῶλον excidisse arbitratur κατὰ, verba autem τὰ πρὸς τὸν νότον μέρη ad remotius istud Τμῶλον referenda esse dicit. Tam obscure et ambigue Strabonem locutum esse vix crediderim. Quemadmodum Tmoli mentio h. l. longe petita videtur, sic jure desideramus mentionem Caystri, cui Asii istud pratum adjacebat. Quare nescio an hunc in modum locus refingendus sit : ὑπερβᾶσιν ὅλον τὸ ὄρος τῆς Μεσωγίδος ἐπὶ [Καΰστρου] τὰ πρὸς νότον μέρη καλεῖται τόπος κτλ. Fortasse verba τῆς Μεσωγίδος omittenda erant, adeo ut τὴν Μεσωγίδα, quæ codd. habent, glossa sint ad verbum τὸ ὄρος; similiter infra lin. 30. Mesogidem indicat verbis ἐν τῷ ὄρει. Ceterum in *E* legitur Τμῶλον τὸ ὄρος καὶ τὴν Μεσωγίδα, et deinde πρὸς νῶτον, unde apud Strabonem cum Meinekio reponendum πρὸς νότον, misso articulo. || 19. Ἀσίῳ Mein.; Ἀσίῳ codd. || 22. δὲ καὶ τρεῖς *i* Cor. || 24. τὰς] τρεῖς Cor. || 28. Βρίουλα] Βριοῦλα codd.; em. Tzsch.; vocem om. *E*. || 30. Ἀρώματα *CDF* (sed in *D* est ο supra ω), Ἀρόματα *Ehimoz* Ald.; em. Cor., coll. Steph. Byz. Μεσσωγίς et Ἄρωμα (ubi perperam Meinekius ex Berkelii conj. scripsit : οἶνος ὁ Ἀρωματεύς, dum s. voce Μεσσωγὶς recte dedit Ἀρομεύς). || 30. Verba συστέλλοντες τὸ ῥῶ (ῥο *Emoxz*; τὸ ο Tzsch. Cor.; τὸ ω conj. Kr.) γράμμα glossam esse recte censet Kr.; ej. Mein. || 31. οἶνος σαρωμεὺς *CDFhsw*, οἶνος σαρομεὺς *i*, οἶνος Ἀρομεὺς *moxz*; οἶνος ὁ Ἀρωμεὺς codd. ap. Steph. ll. ll. || 45. περιοδίας *DF*. || 48. « τῆς παραλίας qui ferri possit non video : nam etiamsi Cariæ litus intelligatur, id quod volunt interpretes, non liquet cur adjecta sint verba πρὸς θαλάττης, multoque minus quid significari possint ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ κτλ. Omnia vero sunt plana, si scribitur Καρίας pro παραλίας, quod ex superioribus videtur huc male translatum. » Kramerus, cujus conjecturam rec. Meinekius. Legendum potius est ἀρχὴ μὲν οὖν τῆς περιοδείας (περιοδίας in vetustis codd. fuerit, sicuti paullo ante lin. 45). || 49. θαλάττῃ *oxz*.

P. 556, 11. εἰς additum e conj. Kr.; κατὰ add. Cor. || 13.

τετρασκισχιλίων] Γ (« sed non plane certa est sigli forma. » Kr.) *E*; unde leges τρισχιλίων; vel hic numerus justo major est. || 15. χιλίων καὶ πεντακοσίων] A Dædalis ad Phœnicem pertinens Rhodiorum περαία oræ longitudinem habet stadiorum fere 500, modo ne minimos quoque maris recessus emetiri velis; adeo ut putem aut delenda esse verba χιλίων καὶ, aut legendum χιλίων ἢ ἐνακοσίων. || 18. Ἐλαιοῦσσα Tzsch. Cor. Mein. 24. Κάλυνδα] Κάλυμνα codd.; em. Cas. || 26. Πίσιλος *F*. || 30. δυσάερος [καὶ νοσώδης] conj. Cas., collato Eustathio ad Dion. 644: ἔστι δὲ νοσώδης ἡ τοιαύτη (ἡ Καῦνος) διὰ τὸ τοῦ ἀέρος οὐκ ἀγαθὸν ἔν τε θέρει καὶ μετοπώρῳ διὰ τὰ καύματα καὶ τῶν ὡραίων καρπῶν ἀφθονίαν. Meinekius lacunæ signa posuit post μετοπώρου. Legerim καὶ τοῦ μετοπώρου [νοσερά] etc. || 32. τὰ] τε codd., exc. *Eoz*; τε Cor. || 32. τὰ inclusit Cor. || 33. ἐπιμελῶς vix genuinum; τὰ ἐπιεικῶς conj. Tzsch., ἐκπάγλως Grosk., ἐπιμελάνως Cor. verbum novum excudens; ὑπομέλανας καὶ χλωροὺς proposuit Kr. Quorum nihil placet. Legerim ἐπιπολῆς χλωρούς, *cutem pallidam habentes*. Sic Galenus: τοῖς λυπουμένοις ὠχρὸν γίνεται τὸ ἐπιπολῆς. (v. Steph. Thes. s. v.) || 36. αὐτῶν codd. Cor. || 37. ταύτην] μήποτε Ald. « In marg. *C* legi refert Tzsch. μήποτε ταύτην δεῖ γράφειν. In Epit. punctis inter versus positis, in margine additum est οὐ, iisdem punctis appictis. » Kram. Unde suspicor in marg. *C* leg. esse: μήποτε « οὐ ταύτην » δεῖ γράφειν. || 42. δ' ἐκ Κρήτης] δὲ Κρήτης codd.; em. Cor. ex Herodot. 1, 172. || 45. Verba ἐπ' ἄκρῳ ... τῷ ὄρει parentheseos signis distinxit Mein. || 46. Ἐλαιοῦσσα Tzsch., Cor., Mein.

P. 557, 27. δ' ὅμως] δέ πως? Mein. || 28. σιταρκεῖται editt. ante Kr. inde a Cas., idque reponendum fuerit. || 30. ὀψωνιαζόμενοι om. *x*, ὀψωνιζόμεναι *F*, ὀψωνιαζόμεναι Cor.; ὀψωνιασμοῦ conj. Kr.; ὀψωνιαζομένων proponit Mein. || 41. Μέγαρα] μεγάλα codd.; em. Xyl.

P. 558, 7. ἢ ἄρα codd.; em. Cor. || 18. καὶ Σταδία] καστάδία *F*, « in quo vide an καὶ Ἀστερία lateat vel καὶ Αἰθραία, quibus de nominibus Rhodi insulæ v. Stephan. Byz. et Plin. 5 21. » Meinekius. In mentem venit καὶ Ἀλία (de Helio sive Halio, patre Telchinum, sive de Halia Telchinum sorore, matre Rhodes). Sed hæc incertissima. *Stadia* oppidum in objecta Rhodo continenti memoratur apud Plin. 5, 29, § 104. || 21. θείῳ] « θείῳ quid faciendum sit nemo adhuc docuit. Lobeckius *Aglaoph*. p. 1092. dubitanter ληίων proposuit, pro quo Strabonem potius ἀγρῶν vel καρπῶν dicturum fuises crediderim. Mihi φθόνῳ, *præ invidia*, vero propius videbatur, genitivis ζῴων καὶ φυτῶν non ab ὀλέθρου suspensis, sed a καταρρέοντες. » Meineke. Sulphuris mentio non tollenda fuerit. Fort. leg. [σὺν] θείῳ vel θεῖον καταρραίνοντες [καὶ] τὸ etc. Pro καταρρέοντες in *moxz* legitur καταρραίνοντες quod exhibent etiam editt. ante Kr., recte, puto. Eodem verbo utitur de eadem re loquens Zenob. Cent. 5, 41; similiter Nonnus 14. 48: ὕδασι Ταρταρίοισι περιρραίνοντες ἀρούρας. || 21. ζῴων] ῥιζῶν? Mein. || 47. Ῥόδον] sic præter codd. etiam Eustath. ad Dion. 504; dicendum vero erat Ῥόδην, quod intulerunt Tzsch., Cor., Kr. Cf. not. ad p. 132, 39. || 49. Ἐλπίας] Σαλπίας Cor. perperam.

P. 559, 1-3. φασὶ δὲ etc ... λεχθῆναι, utpote glossam ej. Mein. || 2 Βαλεαρεῖς bene conj. Casaubonus, coll. Polyb. 3, 33. || 3. διότι] διὰ τὸ *x* Tzsch.; καὶ διὰ τοῦτο vel διὸ καὶ Cor. Glossæ sermo hiulcus non curandus. || 4. Χαωνίαν *Cdh*, Χαονίαν *moxz* Ald.; Χώνην Cor. || 6. εὐμενίαν *F*. || 35. φιλοσοφίαν *i* Cor. Mein. || 41. γὰρ] δὲ Mein. || 51. Ἐλαιοῦντος Mein. || καμπή *sw* Cor., καμπήρ *F*.

P. 560, 7. δὲ] δ' ἡ codd.; em. Cor. || 21. Ἁλικαρνασσὸς codd., exc. *Dxz*. || 22. Legendum Ζεφυρία ex Stephan. s. v. Ἁλικαρνασσός. || 23. [ἐν] τῶν probab. Cor., Mein., ex Epitome. || 24. Ante vel post ἔργον fort. aliquid excidit; ἔργον [Σκόπα] conj. Cor.; ἔργον [Σκόπα καὶ ἄλλων τεχνιτῶν] proposuit Grosk.; [θαυμαστὸν] ἔργον conj. Mein. || ὅνπερ *E*. || 30. Ἁλικαρνασσὸς codd.; similiter lin. 51. || Ἀρκόνησος *F* Mein. || μηδίσας Epit. || 51. Verba ἐπελθόντος ... ὑπέμεινεν post v. γυναικὸς transposuit e Kr. conject. Meinekius.

P. 561, 5. ᾧ] οἷς editt.; [χωρίον], ἐν ᾧ præter necessitatem conj. Tzsch., coll. Arrian. 1, 23: τὰ Ἄλινδα, χωρίον ὀχυρώτατον. || 8. ὀλίγῳ δ' ὕστερον codd. || ἄκρας κανδαρία *Cgmosvwxz*, ἄκρας κανδαρείας *Dh*, ἄκρας σκανδαρία *i*, ἄκρα κανδαρία *E*. || 13. Κῴας] Leg. aut ἄκρας, ut Mein., aut ὑπὲρ [τῆς ἄκρας] τῆς Κῴας, ut conj. Palmerius (Exerc. in auctt. gr. p. 348). || 17. τὸ Σκάνδαλον *E*, τὸ Σκανδύλιον codd. cett.; em. Tzsch. || 23. Λακτῆρα et dein Λακτηρίῳ Ald. || 24. Λακτυτηρίῳ χωρίῳ codd.; em. Cor. || 30. ἱερὸν om. *F* Mein. || 35. ἐπιταχθέντος? Mein. || 45. Ἀστυπαλεία *E*, Ἀστυπαλία cett. codd. || 48. τούτῳ] ταύτῃ codd.; om. *E* Mein.; nec legitur ap. Steph. v. Καρύανδα; ταύτην ᾤκουν scr. Cor. || 69. συγγραφεὺς] λογογράφος Stephan. l.l.

P. 562, 1. Ἰασσὸς codd., exc. *CDh*. || 4. διηγημάτια bene conj. Cor., coll. p. 651 Cas. || 10. ἅμα τοῦ κώδωνος *CF*, ἅμα τῷ τοῦ κώδωνος *i* Cor. || 12. εὖ] καὶ, εὖ *moz*. || 18. Ἴασσὸν codd. exc. *C* (?) || 22. Χαλκήτορες Mein.; Χαλκητόρων habes p. 543, 20. || 25. Ante verba κατὰ κορυφὴν Groskurdius κρημνῶδες vel ἀπότομον excidisse putat propter ea quæ in sqq. leguntur; ego pro incommodo isto αὐτοῦ, quod in αὐτῶν mutari voluit Meinekius, legendum puto αἰπύ. || 27. λιθείαν *xz*. Mein. || 33. καὶ δὴ καὶ τῶν *Cmoz*, recte, ut videtur. || 34. γάρ, ἔφη, inclusit Cor. || 36. Ὀσογῶ *CF*, Ὀσογὼ *D*, Ὠσογὼ editt. ante Kr.; Ὀσογῶα Mein.; καλοῦσιν Ὀγῶα ap. Pausan. 8, 10 legitur. In titulis Mylasensibus occurrunt: ΔΙΟΣ ΟΣΟΓΟΑ et ΔΙΟΣ ΘΓΩΑ. || 36. Λαβραυνδηνοῦ *Cosz*, dein Λάβραυνδα *Cosx*; quæ formæ etiam in numis occurrunt; rec. Mein. || 42. καὶ om. *C* (?) Tzsch. Cor.; ὁδὸς καὶ Ald., quod in ὀκτὼ καὶ mut. Cas. || 45. ἴδια] διὰ codd.; em. Cas. || 47. Μυσοῖς καὶ Λυδοῖς *Dh*, ut in Herodot. 1, 177. || 49. Ἑκάτομνον Cor.

P. 563, 12. μάλιστα ejiciendum. || 38. Μυλάσσων *Fgh* et ex correct. *D*. || 47. Χρυσαορέον *Coxz*, Χρυσαόρειον Cor. || 53. Κατοκᾶς *F* Mein., Κατόκας *h* Guarin., editt. ante Kr.; Κοτόκας cett. codd., Kr.

P. 564, 5. μὲν deleri vult Mein. || 10. κατεστραμμένον codd. Cor.; κατεστραμμένων Ald.; em. Cas. || 16. Ἀπολλώνιος ὁ Μόλων καὶ ὁ Ποσειδώνιος *i*. || 28 δηῦτε Mein. || Καρικοεργέος *E* et Eustath. ad Il. β, 367, p. 867, 25 R; καρικὰ ὁ ἔργεος *CF*, καρικὰ εὐεργέος *w*, καρικὸν εὐεργέος *moz*, καρικοῦ εὐεργέος *ux* Tzsch. || 29. τιθέναι *F*, τιθέμενοι *DEi* Cor, || 32. Νάστης Cor. ex Il. β, 867; Μέσθλης ap. Hom. Il. β, 864. || 41. ταρφθῆναι *CDFhis*, τερφθῆναι cett. codd.; em. Cor.

P. 565, 9. βαταρίζειν codd. || 12. ᾗ δὴ] ἤδη codd.; em. Cor. || μὲν om. Cor. || 18. ἐκάλεσε codd.; em. Xyl. || 21. ἡ πολλὴ συνήθεια καὶ ἐπιπλοκὴ codd., exc. *E*. || 31. πως om. *E*; πω Cor. Mein. || 34. ὀλίγοι codd.; em. Kr. || 51. Λαγγίνων codd. || ὀκτακοσίων] Justo longe major numerus, non tamen mutandus, ut ex p. 566, 5 colligitur.

P. 566, 6. ἐπὶ τῆς Ἰωνίας *F*, τὸ τῆς Ἰωνίας Cor. || 14. κατὰ ταὐτὸ ἢ *mxz*, κατ' αὐτὸ ἢ cett. codd.; em. Cor. || 14. ταύτην ἔπεισιν e conj. Cor.; ταύτῃ μὲν ἔπεστιν codd.; leg. suspicor ταύτης μνηστέον. || 19. Χελιδόνων *hi*, Χελιδονέων *x*. De Chelidoniis non constat. Κελαινῶν conj. Mannert Geogr. t. 6 p. 124; at Celænæ non hoc loco memorandæ, sed cum Apamea componendæ fuissent; Φιλομη-

λίου conj. Palmer. (in auctt. gr. p. 348), quod item non est probabile. Metropolis componenda cum hodierno *Tschull Owassi;* hoc autem sec. tabulas Kieperti in eodem est meridiano in quo sunt insulæ Chelidoniæ. An hoc Artemidorus significavit, gravioreque ulcere locus noster laborat? Non adeo hoc improbabile est, siquidem meridiana linea per Chelidonias ducta indicatur etiam p. 568, 44 : δοκοῦσι δὲ αἱ Χελιδόνιαι κατὰ Κάνωβόν πως πίπτειν. Itaque nostro loco leg. proposuerim : καὶ Μητροπόλεως κατὰ Χελιδονίας [χειμένης]· ἐπὶ μὲν κτλ. || 20. ἐννακ.] τκ' *F.* || 22. Τυράϊον codd., nisi quod *w* habet Τυρίκιον. || 29. Σοάνδρου *C*, Σοάνδρου *w*. || Σανδακόρων *DEx*, Σαδρακόρων *C*. || 36. Τομίσων] τὸ μισοῦ *CD*, Τελμισσοῦ *x*, Τομισσοῦ codd. cett. || 32. Ἥρκα oppidum vocatur p. 460, 20. 462. || 48. τῇ νῦν Πομπηιουπόλει codd.; em. Cor. et Kr.

P. 567, 31. θέσιν codd.; em. Cor. || 48. Πομπηιούπολιν *moxz*. || Δυμήνην *CDFhw*, Δυσμένην *i*, Διδυμήνην *mosxz;* em. Cas. || 53. ὁ τ. Α. ὅρος male Tzsch. || 54. Τελμησσὸς *CD* Τελμισσὸς, ε supra ι pr. m. add., *F*, Τελμεσὸς *hi*, Τελμισσὸς cett. codd., Eustath. ad Il. ζ, 181, ad Dion. 859, Steph. s. v. Strabonem laudans; Τελμησσός e Mein. conj. Kr. || Τελμεσσίς *C*, Τελμεσίς *os*, Τελμεσὸς *i*, Τελεμεσσίς *F*, Τελεμισσίς *Dh*, Τελμισσὸς Eust. ad Dion.

P. 568, 5. ἐφ'] ὑφ' Cor. || Καρμυλησὸς *Co* et pr. m. *D*. || 6. ἐν φάραγγι ᾠκημένον *E*, ἐν φαραγγεῖον κείμενον *F*, ἐν φαραγγίῳ κείμενον cett. codd. || 7. ἄκρας Eustath. ad Il. l. l.; κράγας codd. || ὀκτὼ] δύο Eust. l. l. || 13. ὁμώνυμος] ὁμογενὴς vel ὁμόγονος? Mein. || 13. Verba ὡς καὶ... ἀηδών ej. Mein., recte. || 16. Σίρβην editt. ante Kr.; Σίρμιν Eust. ad Il. μ, 314 p. 907, 30. || οἱ πρ.] τὸ πρ. *F* Mein. || 21. ἱερὸν Ἀπόλλωνος] ἱερὰ πολλὰ codd.; em. Barth. ad Statii Thebaid. 1, 696. || 27. Λιμύρου codd., exc. *EF*. || 30. ἡ [καὶ] K. e Mannerti conj. Cor.; [καὶ] ἡ K. vel καὶ Κισθ. conj. Grosk., rectius puto. || Κισθίνη *E*. || 44. καὶ ej. Mein. || 51. Φασιλὶς codd.; Φάσηλις Eustath. ad Dion. 855. || 52. λίμνην *F*. et Eustath. l. l.

P. 569, 3. Φασιλίδα *CDhos*, Φιλίδα *F*. || [τὰ] κατὰ editt. ante Kr. et Meinekius. || 16. ὁρῶν codd.; em. Kr. || 31. Φασιλίδα codd., exc. *E*. || 37. ὅμορον huc collocavit Kramerus cum eoque Meinekius; in codicibus legitur post v. κατοικίαν, ibique relinquendum erat. Nam transpositione ista locum obscurum et corruptum non recte emendari persuasum est. Stephanus hæc tradit : Ἀττάλεια πόλις Λυδίας (Lydiæ Attaleam cum Pamphyliæ urbe confundit) πρότερον Ἀγρόειρα ἡ Ἀλλόειρα (Ἀλέερα in schol. ad Leonis Sapientis Indic. Eccles.) : οἱ δὲ τὴν (Κιλικίας) Κώρυκον οὕτω φασὶ λέγεσθαι. Suidas v. Κωρυκαῖος Corycum prom. apud Attaleam situm memorat. Apud Strabonem legendum esse puto : εἶτα πόλις Ἀττάλεια, ἐπώνυμος τοῦ κτίσαντος Φιλαδέλφου, συνοικίσαντος Κώρυκον πολίχνιον [καὶ] ἄλλην κατοικίαν ὅμορον (f. leg. Ἀλλόειραν), καὶ μείζω περίβολον περιθέντος. || 37. μείζω *F*, μείζω μικρὸν *Cw*, μικρὸν cett. codd. || περιβόλαιον *hi*. || 38. Φασιλίδος codd., exc. *E*. || 46. Syllii mentionem fieri jam vidit Tzsch.; Meinekius σταδίοις in Σύλλιον mutat; malim σταδίοις [Σύλλιον]. || 50. Πεδνηλισσὸς Tzsch. Cor. Cf. p. 488, 18.

P. 570, 21. οἰκουμένη *E*, οἰκουμένης Cor. || ὧν] ἧς conj. Kr., idque rec. Mein. || 39. ἀρχὴ codd.; em. Grosk.

P. 571, 8. ἄλυκτον *z*, ἄληκτον *mo* Tzsch. Cor. || 13. εἰ καὶ τὴν] sic ex correct. *z*, εἰ τὴν *x*, εἰς τὴν cett. codd. || 28. Ἀρσινόη] Συδρὴ conj. Hopper., Σύεδρα Tzsch., probante Kramero. Corruptum esse nomen Ἀρσινόην minime liquet; aliam Arsinoen aliunde non notam habes lin. 46. Ceterum significari puto Αὔνησιν opp., quod cum Hamaxia componit Stadiasm. M. M. § 208 (Geogr. min. t. 1, p. 487), sive id oppidum Arsinoes nomen Ptolemæorum tempp. tulerit, sive e Stadiasmo Αὔνησις ap. Strabon. reponendum sit. || 35. Σεληνοῦς *Cos*. « Ceterum Selinunta urbem in his partibus multi memorant scriptores, fluvium nemo : neque licebit nisi de urbe cogitare in iis quæ infra p. 682 ed. Cas. apud Strabonem ipsum leguntur. Simul Strabo p. 387, ubi fluvios ita nominatos enumerat, hujus qui in Cilicia fluat non facit mentionem : recte igitur, ut opinor, Grosk. conjicit πόλις scribendum esse, non ποταμός (Cf. Mannert. Geogr. t. 6, 2, p. 85). » Kramer. Meinekius quoque ποταμὸς in πόλις mutavit; perperam; lege Σελινοῦς [πολίχνιον καὶ] ποταμός. Reapse fluvius est prope hod. *Selindi*, memoraturque apud Constantin. Porphyr. De them. 1, 12, p. 38 : εἶτα Σελινοῦς, μικρὸν πολισμάτιον καὶ ποταμὸν ὁμώνυμον ἔχουσα. || 38. Ἀνδρυκλος *E*, Ἄνδρικος *w;* Ἄνδροχος est in Stadiasm. M. M. § 199, p. 486, sicut *Androcus* fl. memoratur ap. Plin. || 39. Πλατανιστῆς Mein.; Πλατανιστής *E*, Πλατανιστὸς cett. codd. || 44. πεντακοσίων] Est fere mille stadiorum, quot fere colliguntur etiam e numeris Stadiasmi. Itaque nescio an πεντακ. mutandum sit in ἐννακ. || 45. [ἐν] τούτῳ e Cas. conj. Tzsch., Cor., Kr.; τούτου Mein.; τοῦτο codd. « In *E* post σταδίων spatium vacuum relictum est nonnullis vocibus sufficiens; deinde subjiciuntur hæc : πρῶτον μὲν οὖν μετὰ τὸ Ἀνεμούριον ... εἶτ' Ἀρσινόη κτλ. Quæ satis placent, sed videntur esse Epitomatoris, non Strabonis. » Kr. || ἐστὶν ἄπιδος *Di*, ἐστὶν ἄγιδος cett. codd.; em. Tzsch. || 46. πρῶτον codd.; em. Grosk. || 51. ἐνναχοσίους] Infra p. 760 Cas. rectius sunt 3650; quare ἑξακοσίους h. l. scribi voluit Grosk., scripsitque Mein., probabiliter. || 54. διακόσια] ἐννακόσια ex p. 760 ed. Cas. corrigendum fuerit, ut fecit Mein., monente Grosk.

P. 572, 5. πλησίον δ' ἐστὶ ἐκ Cor. Mein. || 16. εἰς Ῥώμην] « Malim ἐκ Ῥώμης. V. p. 213 extr. ed. Cas. » Kr. || 21. νυκτὸς γενομένης Ald. || 25. Ἀρίου codd.; em. Tzsch. || 39. καὶ inclusit Cor. || 44. Ἐλεοῦσσα et Ἐλεοῦσα codd.; eodem modo p. 573, 7; mutavit Tzsch. || 54. ὑποδεκτηρίων *w*.

P. 573, 7. Αἶμος] Αἴγμος, addito τ supra γ, *C;* Αἴτμος cett. codd.; eædem scripturæ sunt lin. 16; em. Tzsch. || 12. ὑπὸ add. e conj. Cas. || 13. Φασιλὶς codd. || 21. Πομπηιούπολιν *E*. || 22. ὀνομαστοτάτων *Dhi*. || 26. Καλυκάδνῳ] *Emowz;* Καλόδνῳ cett. codd., Mein.; attamen in antecc. formam longiorem omnes codd. præbent. || 28. Σαρδαναπάλου *Cmoxz* et sic in sqq. || 31. ὑποκροτοῦντα *E;* ἐπικροτοῦντα ap. Athenæum, p. 530. || καὶ] ἔνιοι δὲ καὶ codd., exc. *E*. || 34. σὺ δ' ὦ ξένε ante ἔσθιε add. Ald. || τἆλλα] τἆλλα ἀνθρώπινα Ald., ex Arriano 2, 5, ut videtur. || 35. « Post ἀποκροτήματος in editt. a Cas. usque ad Cor. leguntur hi versus :

εὖ εἰδώς, ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄεξε,
τερπόμενος θαλίῃσι · θανόντι τοι οὔ τις ὄνησις·
καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας·
ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
τέρπν' ἔπαθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται.
ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις ἀνθρώποισιν.

Qui versus plane om. in *DFhi;* in margine leguntur, præmissis verbis τὸ ὅλον σύγγραμμα, in *Cgsv*. Post verba τὰ ἔπη ταυτὶ collocantur in *uxy*, ita ut versus illi duo ταῦτ' ἔχω... λέλειπται semel modo legantur, ultimus vero ἥδε σοφή... ἀνθρώποισιν omittantur : quod cur factum sit, satis liquet. Inde liquido apparet a Strabone ipso epigramma illud non fuisse additum, sed in margine primum a docto quodam lectore adnotatum ac postea in verborum seriem ab aliis alio loco receptum. Recte igitur Cor. e Strabonianis remotum in paginæ cal-

eem rejecit. » KRAMER. || 40. Ἀγχιάλου Ald. || 44. Ὄλβοι *CEFmoz*, Ὀλβία *x*, Ὄλβος *g* Ald., Ὄλβη *Dhisw*.

P. 574, 5. παλαιὰ *imxz*, πάλαι cett. codd. || 13. καμπτὴν *F*. || 19. πέντε post πλείους habent codd., exc. *F*; quem cum Kramero secuti sumus, quum quinque ista stadia nullo pacto locum habere possint. Attamen pro ε' leni manu ο' (70) scribendum esse suspicor; tot enim stadia a Tarso usque ad maris oram exputat auctor Stadiasmi § 168. Mira sunt quæ deinceps leguntur οὔτ' ἐκ Τάρσου... ἢ ἐπὶ Κύδνον. || 25. παρακρυπτόντων Ald., *a prædonibus* Guarin. || 27, ἦν om. *E* Cor. || 28. ἀποφαινόμενοι codd.; em. Grosk. || 34. δὴ] δὲ Cor. Mein. || 37. ταχὺ] τραχὺ *ghixz* Ald., Mein.; recte, puto. || 38. καὶ ῥοιζομένοις κτήνεσι Cor.; ποδαγριζομένοις Xyl.; ῥοιζομένοις om. Eustath. ad Dion. 867. || 44. τῶν λόγων post φιλοσόφων add. Ald.

P. 575, 2. Post ὀλίγους quædam deesse putat Mein. || 3. τῶν ἄλλων περὶ *g*. || 4. τ'] δ' *C* Cor. Mein. || 5. ἀπέχουσα *CDgw*, sed in *D* corr. ἐπεχ. || 9. τελευτᾷ codd.; em. Cor. || 18. ἀπαυτοσχεδιάζειν Cor. || 21. ἀντιγυμνασίαρχον codd., exc. *sw*. || 29. μὲν, quod inclusimus, om. *mowxz*. || 30. ἀλλ' om. *wxz*; ἀλλ' [οὐδ' Ὀδυσσέως] οὐδὲ conj. Grosk. || 33. τοιαύτην μὲν καταλαβὼν τὴν πόλιν *D*; μὲν etiam in *hi* legitur. || 43. (δὲ) τις] δ' ἔτι *Dgmwxz*, δέ τι *F*; δὲ inclusit Cor.

P. 576, 6. ἐπὶ τὸ πολὺ *C* (?) editt. ante Kr. || 18. Μαντοῦς] Λητοῦς codd.; em. Xyl. || 24. Λυκίαν] Κιλικίαν Ald. || 25. καὶ Λυκίαν codd., exc. *E* in quo Κιλικίαν; em. Cor. Sequens καὶ jam delevit Xyl. || 30. Ἀντίλοχον *CFimosxz*, Ἀντίοχον *w*. || 35. Μάργαρσα *CF*, Μάργασα cett. codd., exc. *E*. || 36. οὔ φασι γενέσθαι μαθητὴν Παναίτιον Ald. Cor. || 39. Φιλωτᾶς *F* Mein. || 45. Ἀλήνιον codd., exc. *Dhi*. Eodem modo lin. 46. || 48. Αἰγαῖα *DE*, sed in *D* corr. Αἰγαῖαι; Αἰγαιαί mavult Mein.

P. 577, 2. Ταρκοδίμεντος *CF*, Ταρκοδήμεντος *D* et, ut vid., cett. codd.; em. Cas. || 5. Πίδνος *D*, Πίνδος cett. codd.; em. Tzsch. || 7. Ῥωσσὸς *h*, Ῥῶσος *F*. || 8. Μοψουεστία *F* Mein. || καὶ [αἱ] Πύλαι editt. ante Kr. || 26. ταῦτα Cor. || 27. κατηριθμεῖσθαι codd.; em. Kr. || 37. Ἀλιζώνας *D*, Ἀλιζῶνας Cor. || 41. Ἰσσοῦ] Ταρσοῦ conj. Cor. || 49. ἐπ' inclusit Cor.

P. 578. 2. μένοι δ' ἂν ἡ *z* Cor. || 20. διαιρῶν codd.; em. Cas. || 23. μήπω καὶ τὰ codd.; em. Cas. || 24. ἔχει codd., exc. *F*. || 25. Τρωικῶν codd., exc. *moz*. || 27. Λυκίων *F*, Κιλίκων cett. codd.; em. Cor. || 29. Κητίους codd. || 35. Ἴδρυεῖς *CDhosz*. || Τερμίδαι codd.; em. Xyl. || Δολίωνες codd.; em. Cas. || 39. Ἔφορον? Kr. || 44. ἦν add. Cor. || 47. δὴ inclusit Cor.

P. 579, 5. Ἀλιζώνους *CEFsw*. || 11. Μαουαδεῖς *CDFis*. || 14. οὐδέ θ'] οὐδ' ἔθ' codd., exc. *F*. || 18. οὐκ] οὔτε Cor. || ὅτε] οὔτ' ὁ (sic) *F*, οὔτε cett. codd.; em. Grosk.; οὔθ' ὁ scr. Cor. || 32. ἔθη] ἔθνη editt. ante Kr. || 33. αἱ inclus. Kr. || 43. πάντα om. Cor. || 53. οὐδ' αὖ τὴν Λυκαονίαν *moz*; οὐδ' αὐτὴν Λυκαονίαν Cor.

P. 580, 2. Καππάδοκας [καὶ Κατάονας] καὶ conj. Grosk. || 11. Κητίους codd.; em. Xyl. || Λέλενας *F*. || 14. μεγάλα codd.; em. Cor. || 22. ἐκ τῶν inseruit Cor. || 23. ἐκ τῶν Ἀσυρίοις *CDFiw* Ald., ἐκ τῶν Συρίας *h*, ἐκ τῶν περὶ Ἄβυδον *moz*; em. Xyl. || 27. καὶ ante τῆς inseruit Cor. Nescio an fuerit : ἀπὸ τῶν ἐν Λυδίᾳ τῇ μεταξὺ Ἀταρνέως τε καὶ Περγάμου [οὗ vel ἔνθα] πολίχνη etc. Quodsi oppidi nomen excidit, fortasse fuit ἔνθα [Μαλήνη] πολίχνη. Malinen vel Malenen agri Atarnensium commemorat Herodotus 6, 29. || τῆς] τῇ *moz*. || 28. πολίχνῃ ἐρήμῃ Epit., πολίχνης ἐρήμης Tzsch., Cor. ex Epitome a Gelenio ita correcta. || ἐκμεταλλευόμενα codd., exc. Epit. || 47. [οἱ] Φρύγες Cor. || 50. ἐλέχθην Tzsch. Cor.

P. 581, 8. οἱ] εἰ *CDEFh*. Cf. supra. p. 566 ed. Cas. || 10. Σειληνοῦ *Dhi*. || 15. μνησθῆναι *F*. || 18. νότον *Fimo sw*. || 22. Ῥοδίων editt. ante Kr. || 35. καὶ ante αἰγρι add. *E*. || 42. ἀπὸ τῶν Κλειδῶν *F* (?) editt. ante Kr. || 43. ἀπ'] ἐπ' *F*. || 44. προσκείμενα *E* Cor. Mein. || 49. ἐλυοῦντα *EF*, ἐλνοῦντα *D*, sed σ et ι sec. m. add.; Σελνοῦντα *C*.

P. 582, 1. χιλίων ἐνναχοσίων] αλ' *F*. || 6. δὲ] δὴ Cor. || 14. ἡ Ναγ.] ἦν ἀγιδος codd.; em. Cor. || 16. εἶτα χάριν ἀκτὴ codd., exc. *moxz*. Cf. Ptol. 5, 14 et Stadiasm. § 170. || 17. ὁ add. Kr. || 26. μετὰ ταῦτα Mein. || 28. Λεύκολα codd.; e Plinio mutavit Cas. || 29. ἧς] εἰς ἣν codd., exc. *F*. || 32. πλέον *w*, πλείως *x*, πλέοντι conj. Cor. Post Κίτιον lacunæ signa posuit Mein. || 37. Κουριὰς [ἄκρα] conj. Grosk. || 44. εἶθ' ἡ δῆλος codd., exc. *F*; ἡ δύλλος in marg. *o*. || φησὶ] φασὶ *CDhiosz*. || 49. δι' ἀερίνων *moz*, διερίνων cett. codd.; em. Xyl.; δι' εἰαρινῷ ἔδραμον ζεφύρῳ malim cum Mein. || 51. Leg. σὺ ζεφύρῳ δὲ, ut Mein. quoque conjecerat. || 52. οὔτ' ἐν ἀρ.] ἐν ἀριστερᾷ δὲ Tzsch. et Cor., ἀλλ' ἐν ἀριστερᾷ Grosk., perperam.

P. 583, 6. post ἔχουσα in *i* adduntur : καὶ ἱερὰ εὖ κατεσκευασμένα. || 9. καὶ ante λιμένα om. Cor. || 13. καὶ om. codd., exc. *DF*. || 17. Σολοὺς *E*, Σολοῦς *F*, Σόλους cett. codd.; em. Tzsch. || 23. Κρομύου *EF*, Κρομμύων *w*. || 36. Ταμάσῳ *E*, Ταμασσῷ cett. codd.; em. Xyl. || 38. χρήσιμος *w* Cas. || 51. πολλὰ Cor.

P. 584, 23, τὰ δ' ἀπὸ codd. || 27. καὶ om. codd., exc. *DEF*.

P. 585, 4. Οἱ πολλοὶ πολλοῖς codd.; em. Cor.; οἱ ἄλλοι π. Cas. || τοῖς πρ. ἐγνωσμένοις conj. Kr.; asterisco locum corruptum notat Mein. || 14. ἐκεῖνοι δέ γε] ἐκείνους δὲ editt. ante Kr. inde a Xyl.; ἐκ. δὲ λέγουσιν conj. Kr. || 21. καὶ om. *Cmoxz* Tzsch. Cor. || 24. Πανδίονος ἢ κατ' ἄλλους Πώρου bene conj. Grosk. || 34. Σεμίραμις [διὰ ταύτης] ἐστρ. conj. Grosk. || 37. καὶ om. *Cmoz* Tzsch. Cor. || 51. Τεάρχον *F*; καὶ ante ἐκ om. *i* Cor.

P. 586, 3. Ὀξυδράκας conj. Grosk. || 15. ἐπελθὼν editt. Eur.; τ' ex Eur. add. Kr. || 17. Νύσσαν codd. exc. *C*. || 20. Νύσσαν codd. || 21. αὐτόματον? Mein. || 23. καὶ Μ. δ. λέγεται e margine irrepsisse videntur; inclusit Cor.; ej. Mein. || 31. Νύσσαν *D*. || 36. Σύδρακας *F*, Ὀξύδρακας Σύδρακας *s*, Ὀξυδράκας cett. codd., exc. *C*.

P. 587, 19. ἦν] ᾗ Cor. || 22. Μάλιστα δ' ἐκ Cor. Mein. || 27. ἑσπερίᾳ codd., exc. *F*. || 34, Μᾶον *CF*, Μάον *Dhxz*, Ἰμαῖον *E*. || 40. καὶ om. *moz* Tzsch. Cor. || 41. ὅσον codd., exc. *F*. || 53. σχοίνοις em. Cor. || 54. Legendum μυρίων, ut jam Cas. monuit.

P. 588, 2. δ' ἀντὶ *CDFh*; τι om. *moxz*; δ' ἄν που mavult Mein. || 8. προσπίπτον codd.; em. Cor. || 13. Κωλιακοὶ legi vult Salmasius ad Solin. p. 783, probabiliter. || 19. διὰ τοῦ πεδίου malim cum Cor. et Mein. || 37, Παλίβαθρα *Cx*, Βαλίβαθρα *F*. || 41. Ταταληνὴν *F*, Πατταληνὴν editt. ante Kr. || 46. κέγχρον codd., exc. *xi* et *E*, qui tamen ον habet supra ος. || 47. ὄρυζαν *CDFhw*, ὄρυζον *E*. || 50. Αἴγυπτον [ζῴοις] conj. Grosk. || 51. ἐν ποταμῷ *E*.

P. 589, 6. Κονίσκους *E*. || 7. Leg. πενταχισχιλίων, monente Grosk. || Dein Αἰθιοπίαν [πλάτος δὲ πενταχισχιλίων] e Plinio conj. Bernhardyus ad Eratosth. p. 97, idque rec. Mein. || 10. εἰδοποιήσουσι Cor., Mein., probabiliter. || 16. « κατεσκευασμένων Tzsch. de conj. Is. Vossii (ad. Melam, 3, 7) facili sane, sed falsa tamen, ut ex ipsa enuntiati forma satis liquet; recte e contrario videtur conjecisse Salmasius ad Solin. p. 781 καὶ ante μητρῶν esse omissum. Sed ne ita quidem cur ἀμφοτέρωθεν additum sit liquet, ac nescio an majus quoddam ulcus lateat, ad quod detegendum facere videntur quæ Plinius (6, 24) tradit eadem de re agens. Ibi enim leguntur hæc : ***Quondam credita*** (Taprobane) ***XX dierum naviga-***

stione a Prasiana gente distare, mox, quia papyraceis navibus armamentisque Nili peteretur, ad nostrarum navium cursus VII dierum intervallo taxata. Mare interest vadosum senis non amplius altitudinis passibus, sed certis canalibus ita profundum, ut nullæ ancoræ sedeant : ob id navibus utrimque proræ, ne per angustias alvei circumagi sit necesse. Inde suspiceris πρώραις vel simile quid excidisse post ἀμφοτέρωθεν. » KRAMER. πρώραις rec. Mein. Ac sane ἀμφιπρώρους istas naves a Strabone indicari verisimillimum est; ceterum quid sibi velint verba ἐγκοιλίων μητρῶν χωρὶς me non intelligere fateor. || μητρῶν] μήτρων *DFh*. || 25. τὸ inseruit Cas. || 31. ὑπ' αὐτῷ codd.; em. Kr. || 40. καὶ ante μᾶλλον om. *Ei*. || 41. τοῖς δὲ τῆς ἀσίας codd.; em. Tyrwh. || 44. ποταμοὺς add. Grosk. || 48. Ὑασίων *i*, Ἱππασίων e Cas. conj. Tzsch.; Ἀσπασίων e Schmiederi (ad Arrian. Ind. p. 6) conj. Cor. Intelligendi sane sunt Ἀσπάσιοι Arriani; sed fort. recte Tzsch. conj. Ἱππάσιοι, siquidem *asp* significat ἵππος. || Ἀσσακανοῦ] Μουσικανοῦ codd.; em. Cor.

P. 590, 8. Παττaληνὴν *moxz*. || 12. ἀπὸ γαίας codd.; em. Cor. || 14. αὐτοὶ codd.; em. Xyl. || 18. στρατεύοντος *CDFi*, στρατεύοντα *E*, στρατοπεδεύοντος cett. codd.; em. Tzsch. || 24. τοὺς δὲ *F* (?) *xz*, Tzsch. Cor. || 29. ὑπὸ] ἀπὸ codd.; em. Cor. || τυχόντος *E*, ψύχοντος cett. codd. || 35 κτίζεσθαι *CEFxz* et pr. m. *D*, in quo sec. m. correct. κτίσσεσθαι; πίζεσθαι *sw*, βαπτίζεσθαι *m*. || 39. μὴ inseruit Cor. || 40. βοσμόρου ὄν φησι codd.; em. Cor. || 41. σῖτος Epit.; σεπτός codd. cett. || 52. Παττaληνῆς *m*.

P. 591, 21. δίσπορον *hi*. || 36. κναφάλων codd., exc. *CF*. || 37. σάγην codd.; e Salmasii conj. em. Tzsch. || 40. καὶ] οὐ codd., exc. *EFx*; γὰρ om. *x* Tzsch. Cor. || 41. Verba συντίθεσθαι... καρποῦ om. codd., exc. *EF*. Eadem legit Eustath. ad Dion. 1125. || 43. καὶ inclusit Cor., om. Mein. || 48. δένδρα εἶναί τινα editt. ante Kr. || 49. κατωφερῆ *moxz*. || 51. διαδοθέντα *E*, διαδύντας et deinde ἀναδύντας Cor. || 52. ἀναδοθέντα codd., exc. *h*. || 53. καταχαμφθέντα codd.; em. Cor.

P. 592, 1. γενέσθαι codd.; em. Cor. || 9. « οὐ μεγαλολεπισματαποὺς *C* (in hoc ε supra antepænultimam add. et ποῦς scriptum est) *DFh*, οὐ μεγάλα λεπίσματά πως ἔχον *i*, οὐ μεγαλοπερπισματαποῦς *s*, οὐ μεγαλοπεριπίσματον ποῦς *w*, οὐ μεγάλους λοβοὺς *moz*, οὐ μέγα λοβοὺς μεγάλους *x* (incertum tamen est an οὐ μέγα legatur; v. Falconeri nott.), μεγάλους λοβοὺς *E*, οὐ μεγάλους λοβοὺς λεπίσματα καρπούς Ald., οὐ μέγα μεγάλους λοβοὺς Tzsch., μεγάλους λοβοὺς Cor.; unice vera esse ea quæ scripsimus facile apparet; λεπίσματα inter versus primum additum ad λοποὺς in ordinem postea ita receptum est ut monstrum illud efficeretur. » KRAMER. || 15. δὲ ante δένδρων add. Cor. || 20. Aut μήτ' cum Cor. leg., aut lin. 21 μηδ' cum Mein. || 21. ἄλλο τι τῶν *F*. || 26. γε] δὲ vult Mein. || 26. ἢ δὴ] ἤδη codd.; em. Cor. || 39. μεγαλοφυεῖν codd.; em. Xyl. || 41. πεντάδυμα Cor., coll. Gellio 10, 2 et Aristot. H. An. 7, 4 et De generat. an. 4, 4. || 43. καταλιπόντων codd.; em. Cor. || 46. περιεψεῖτο *F*, πυρὶ ἐψεῖτο *Di*, πυρὶ ἐψεῖται cett. codd.; em. Kr.

P. 593, 14. μοφφαῖς] ὀμφαῖς conj. Porson., φοραῖς Lobeck., ὁρμαῖς Mein.; dein πυρὸς [θάλπει] conj. Grosk., πυρὶ Kram. Fort. κάρφαις... πυρὶ leg. est. Κάρφη et κάρφος sunt siccæ stipulæ; ap. Herodotum κάρφη vocantur convoluti tenuesque cortices (*de la cannelle*). || 22. τὴν ἑαυτοῦ *CDFhiw*, τὴν αὐτοῦ *Emoxz*; em. Cas. || 24. πεπυσμένως *Dh* (in h. ει supra υ) ; πεπεισμένους *xz*, πεπεισμένως cett. codd.; em. Mein. || 26. διάθεσιν codd., exc. *F*. || 28. λέγεται] γίνεται ? Kr. || 35. δέδεκται *CDhixzgv*, sed *gv* in marg. δέδοκται. || 48. μέσον *moxz*, μέσῳ cett. codd.; em. Cor. || 49. πρῶτα Cor. ex Odyssea.

P. 594, 25. εὐθὺς] αὖθις Cor. || 27. κατὰ] καὶ κατὰ codd.; em. Cor. || Πλιγύριον *s* et marg. *CF*, Πληγήριον *moxz*. || 28. Γώρυδα *i* Cor., Γώρυδι cett. codd.; Γωρυδάλην πόλιν Ald. Pro ΓΩΡΥ ΔΙ leg. puto ΓΩΡΥΝ. || ἄλλην] ἄλλῃ πόλει *x*. || 29. Βαρδαβήνην *Dh*, Μανδοβήνην *F*. || Γαρδαρίτιν *F*. || 37. τέμνοντας] τράνοντας *s*, θραύοντας *w*. || 39. προΐῃ *E*, προϊδεῖν cett. codd.; em. Cor. || 53. τούτοιν τοῖν δυοῖν (δυεῖν Cor.) ποταμοῖν editt. ante Kr. || Βασιανοὶ *Dhi*.

P. 595, 1. Πάσιοι *w*, Ἱππάσιοι Tzsch., Ἀσπάσιοι Cor. || Ἀσακανοῦ *Dh*. || 2 Μάσογα] Μάσσαγα Tzsch. et Cor. ex Arrian. Exp. 4, 26, 1; Μάσσακα Arrian. in Ind. 8. et Diodor., *Mazaga* Curtius. || 3. Πευκολαεῖτις *CDEF* || 5. Πευκολάστις *w*. || ζεύγματος γενομένου *moz*., Cor. || 13. φασὶ δέ τινες εἶναι *Dhi*. || 15. Ἀβυσάρου *sw*, Ἀβιοσάρου *o* || 16. ὀγδοήκ.] λ' *E*. || 21. ἀποδέχονται Ald. Cor. || ὑπερβαλέσθαι *z* Cor. || 22. λέγειν codd.; em. Cor. || 35. Βουκεφάλαν *E* || 44. εἶναι] ἐστι *moz* Cor. || 50. δένδρου *x*.

P. 596, 1. ἀπολειφθῇ *CDixw*, quorum in *Dh* dein correct. ἀποληφθῇ; ἀληφθῇ *z*, ἀλειφθῇ *mo* Cas. Tzsch., ἐπαλειφθῇ Cor.; καταμῦσαν δ' ἀποληφθῇ τὰ βλέφαρα conj. Kr. || 6. Καθέαν codd.; em. Tzsch. || 11. Καθέα codd. || 20. ἄλλως codd.; exc. *his*. || 23. Καθέων codd. || 27. ἀφίσταντο codd.; em. Cor. || 40. προσαφέντος *CFwx*, προσαφέντα *moz*. || 41. αὐτῶν] δ' αὐτῶν codd.; em. Cor. || 53. τὸ ναύσταθμον *Doxz* Cor. || 54. ἠρτικροτι (sic) *F*, ἠρτικότι *C* (inter versus addens συνεκρότει), ἠρτικρότη *Dh*, ἀρτικρότη *i*, συνεκρότει cett. codd. et editt. ante Kr.

P. 597, 7. εἶναι codd., exc. *DF*. || 7. πάρεξ *DF*, sed in marg. πέριξ. Ceterum verba καὶ πολλὰ ... πέριξ e margine irrepsisse censeo cum Kramero; ejecit Mein. || 24. Σίλβαι *moz*. || 25. Σιδράκαι *Dhi*, Ὀξυδράκαι *E*. || 27. Ὀξυδράκαι codd., exc. *F*, qui tamen ipse quoque in margine habet Ὀξυδράκαι. || 30. σαβούτα σινδοναλίαν *moz*, σαβούτα σινδολίαν *sw*, σάβου τὰ σινδονάλια *CDFh* Tzsch. Cor.; Σάβου [ἧς μητρόπολις] τὰ Σινδόμανα Groskurd. coll. Arrian. 6, 16, 5; οὗ inseruit Kr. || 33. Πατταλ. *moz*, et sic in sqq. || 39. διακοσίων] εἴκοσι conj. Grosk.; ἑκατὸν proponit Kr. coll. Arriano 5, 20. || 48. τοῦ ποταμοῦ conj. Cor. || 49. ἀπὸ γέας *CFmoz*, ἀπὸ γαίας *Di*, ὑπογαίας *i*, ἀπογαίας *sx*; em. Cas. || 50. τούτους om. *i*. Cor. || 52. αὐτὴν [πολλῶν ἕνεκα], ὧν conj. Grosk. || 54. καί τοι e conj. Mein.; καὶ γὰρ codd.

P. 598, 10. τοῖς πολεμικοῖς codd., exc. *EF*; τῶν πολεμικῶν Tzsch., Cor. e Planude. || 21 ἐπ'] ἐν Cor.; pro κήτη fort. λέγει scribendum esse opinatur Kr.; ante μεγέθους excidisse λέγει περὶ conj. Grosk.; μέγεθος pro μεγέθους conj. Cor., Kr., Mein. || 31. τοῦ Ἐραννοβόα ποτ. conj. Schneider. ad Arrian. Ind. c. 10; τοῦ [Ἐραννοβόα], ἄλλου π. mavult Kr., τοῦ ἄλλου ποταμοῦ [Ἐρανναβόα] scr. Mein. || 39. δεῖ codd., exc. *F*. || 41 Σαδρόκοττον *CDFimoz*. || 44. Ἡρώδης *moxz* Guarin.

P. 599, 23. Σίλαν Epit.; Σιλίαν cett. codd. || 24. οὖν [οὐκ] ἀπ. Cor. || 26. καίπερ καὶ ἀέρων codd., exc. *DFw*. || 43. καὶ περὶ ζώων καὶ πολιτείας codd.; em. Cor. || προσφέρει codd.; em. Cor. || 51. ἢ] καὶ *w* Cor.

P. 600, 38. οἱ δὲ] τινὲς γὰρ *moz* Cor. || 40. τοὺς] οἱ *moz* Tzsch.; καὶ ante ὑποδύντας add. *Dhimoz*. || 48. ἔχει] ἴσχει *F* Mein.

P. 601. 14. εὐτιθασσεύτους codd., exc. *Fz*. || 17. ζυγῶν codd., exc. *CDFh*; || καὶ καμ.] ὡς καὶ κ. conj. Tzsch. Grosk., ἀχαλίνους Cor.; nihil tentarunt Kr. Mein. Fortasse sana est vulgata; nam elephantos sub jugum duci currus mentione auctor jam significaverat. || 19. Verba οὗτος ὁ λόγος ... καὶ ἐλέφαντα fort. glossatoris esse censet Mein. || 20. μόνον codd; exc. *F*; κτῆμα εἶναι codd., exc. *F*. || 27. θηρίων codd.; em. Kr. || 28. ἔχοντες ζῶντες codd.; em. Kr. || ὀρύττουσι *Eh*. || 29. σωρεύουσι *E*; ἀσπάλακες

editt. ante Kr. inde a Xyl. || 35. περισπωμένων *x* Cor. || 47. μακρότητα *F*, σμικρότητα *moz* Cor. || 53. γίνοιντο? Mein.

P. 602, 7. θρύοις *CDEFhisw*, θριγγίοις *x*, θριγκοῖς Cor. || 19. μέχρι τῶν ὀρῶν conj. Grosk.; μέχρι Οὔρων conj. Cor., quoniam Uros quosdam Indi accolas commemorat Plinius 6, 20, 23 § 77; urbis nomen latere putat Tyrwh. || 32. πέμπτον [δ'] ἐστὶ recte Mein. || 35. ᾗ] εἴη codd., exc. *z*.

P. 603, 15. Leg. τέταρτοι δ' οἱ cum Mein. || 26. τιμῶν] τειχῶν e Kr. conj. Meinekius. || 32. τῇ στρατιᾷ Cor. Mein.; recte. || 35. κώδωνα Cor. || 53. γενομένους codd.; em. Tzsch. || Σαδροκόττου *moz*.

P. 604, 3 χρωμένων? Mein. || 5. εὖ πράττειν codd., exc. *F*. || 7. κριθίνου Cor.; vel κριθίνου vel κριθῶν vult Kr. || 10. ἐπιθήκης codd.; em. Tyrwh. || 14. οὐδ']οὐκ *mxz* Cor. Mein. || 19. γυμνασίων *E* Cor. Mein. || 30. εὐπαθείας *i*. || 51. τῶν γε μὴν codd.; em. Cor.

P. 605, 5. ἐκτὸς *CDFmosw*. || 31. μηδ' ᾠὰ codd.; em. Cor. || 36. Σανδρόκοτον *CFz*, Σαδρόκοτον *x*. || 41. ἀναπν.] τὰς ἀναπν. *x* Cor. || 46 et 48. τε] δὲ codd.; em. Kr.

P. 606, 1. ὡς recte om. *mz*. || 8. μόνοις αὐτοῖς φυομ. *F*. || 10. τοῦ Εὐφρ. codd., exc. *DFh*. || 22. περὶ incl. Cor. || 24. Γερμᾶνας *moxz* Epit.; Σαρμᾶνας dicuntur ap. Clem. Al. Strom. I, p. 305. || 55. μᾶλλον add. Cor. || 27. λόγων *CDFh*, λόγον cett. codd.; em. Tyrwh. || 48. Verba ἂν ... παρασκευάζεσθαι om. *moxz* Guar.; ἀναδουλοῦσί τε τὴν ἐκ τέκνων (ἣν add. Ald.) μὴ ἔχουσι δούλους ὑπηρεσίαν cett. codd., in quibus μὴ ἔ. δούλους est glossa verbo ἀδουλοῦσι adscripta; ἂν ἀδούλοις οὖσι e Tyrwh. conj. Tzsch. Cor.

P. 607, 4. καὶ om. *moxz* Cor. || 14. γεννητὸς *C* Cor. || 16. διαπεφύτηκεν *F*, διαπέφυκεν conj. Cor. || 25. Γαρμάνας *F*, Γερμᾶνας cett. codd. || 27. ἐσθῆτας δ' ἔχειν ἀπὸ *moz* Tzsch. Cor.; οὔσας post ἐσθῆτος add. conj. Kr.; ἐσθητοὺς φλοιῷ δενδρείῳ conj. Mein. || 32. καὶ inclusit Cor. || 33. ὑγραύλους codd., exc. *E*. ||45. καὶ recte om. *oz*. || 47. καθ' ᾅδου *moz*. || 48. ὁσιότητα [τείνειν] Cor.

P. 608, 8. βούλωνται *z*, ἂν βούλωνται *x* Tzsch. Cor. || 8. καὶ add. Cor. || 18. βούλοιτο Cor. || 27. ὄχλῳ codd., exc. *CFx*. || 35. εἴρηται δὲ καὶ Cor. Verba εἴρηται ... ταῦτα f. delenda esse putat Mein. || 46. εἴκοσι] ὀκτὼ *F*.

P. 609. 21. Κάνδανιν *E*. Aliis est Δάνδαμις. || 22. τὸν] τῷ *z*; τῷ ... ὑβριστῇ... κατηγορήσαντι e Tyrwh. conj. Tzsch. et Cor. || 36. διαφέροι e Kr. conj. Mein. || 37. φίλον codd., exc. *E*. || 40. Ταξίλῃ] τάξει ᾗ codd., exc. *E*. || συμβασιλεύσαιεν *Dhi*, συμβουλεύσειεν Planud., Tzsch. || 44. λέγει, κελεύει codd., exc. *DFh*. || 48. ἂν add. Cor. || 54. περιτύχωσι codd., exc. *E*.

P. 610, 2. αὐτῷ conj. Grosk. || 19. τρίπηχυν *D* ex correct.; τριπήχη codd. || 30. πλῆσαι codd.; em. Cas. || 40. λιθείαν *hoxz* Mein.

P. 611, 6. ἦκε] εἶχε codd., exc. *F*. || 7. ἐν μὲν τοῖς codd., exc. *DFh*. || 13. Κάλλανος *DF*. || 19. μήτε] μηδὲ codd.; em. Cor. || 50. ᾧ *moz*, ὧν cett. codd., Kr., Mein., fort. recte; πόθος pro κόρος leg. suspicatur Kr., coll. Arrian. 7, 2, 3. || 22. ἀποθανὼν *E*; ἀποθανὸν *E*, ἀποθανόντι cett. codd. || 23. ἀπὸ] Leg. ὑπὸ cum Cor. et Mein. || 39. καὶ ante τρ. inclusit Cor. || τε] δὲ codd.; em. Cor. || 42. Sex fere literarum spatium vacuum relictum in *CDEhg*; καὶ ασοι *v w*; καὶ παρδάλεις *s*, καὶ ἄρκοι καὶ παρδάλεις *i*, καὶ θηρία παρδάλεις *x*; καὶ θηρία .... ασοι Tzsch.; καὶ θηρία ἄρκοι Cor.; καὶ θηρία βόνασοι e Tzsch. conj. Grosk. || 46. ἀπείργηται codd.; em. Schneider. ad Ælian. An. 12, 22. || 49. καστρέα *Dh*, κάτρεα *F*.

P. 612, 5. καὶ ante τοὺς add. codd., exc. *DFh*. || 8. ἐτῶν om. codd., exc. *E*. || καὶ γυναῖκας δὲ codd., exc. *DF*. || 11. καθειμένους *CDEFhix*, καθημένους *w*, ἐνημμένους *moz*. Cor. || 21. Οἰδάνην] *Iomanem*, quem dicit Plin. 6, 17, 19, indicari putans, Οἰμάνην conj. Cor.; potius Ἰομάνην leg. videri censet Kr. At dubium vix est quin Œdanes, crocodilos et delphinos alens, idem sit cum eo qui Dyardenes vocatur apud Curtium 8, 9, 9 : *Dyardenes* (*Deardenes* var. lect.) *minus celeber* (sc. quam Indus) *auditu est, quia per ultima Indiæ currit; ceterum non crocodilos modo, uti Nilus, sed etiam delphinos ignotasque aliis gentibus belluas alit*. Itaque pro Οἰδάνην legendum videtur Διοιδάνην vel fort. Διαρδάνην. Literæ ΔΙ, præcedente N, facile exciderunt. Ceterum intelligendus videtur hodiernus *Brahmaputra* fluvius, quem et in Gangem influere et suo ostio in mare exire dicere licebat. || 21. καλεῖν codd.; em. Cas. || 42. φασι codd.; em. Cor. || 44. Post κακοπραγίᾳ in *w* adduntur : τοὺς δὲ διὰ ἄλλην τινὰ δυστυχίαν. || 48. ἐπαλιλειμμένον, *F*, ἐπαληλειμμένον cett. codd., exc. *D*. « Fortasse hic quoque ut p. 650 ed. Cas. scribendum est λίπα ἀληλιμμένον. » Kram.; λίπ' ἀληλ. rec. Mein. ||49. ζαρμανοχάνης *x*, ζάρμανος χήγαν *w* Cor. || Βαργόσης] Βαργώσης *Dh*; an. βαρυγάσης? Βαρυγάζης? || ἀπαναθανατίσας *D*, literis αν semierasis; ἀπαθανατήσας *Cmoz*; ἀποθανατίσας *F*; hoc in latinis expressum est; idque in græcis quoque reponi velim pro specioso isto ἀπαθ.

P. 613. 11. Παττααλήνης *Cmoxz* || 22. δισχίλιοι codd.; em. Kr. || 24. πλὴν om. codd.; exc. *Ez*. || 26. καὶ τὰ θρ. *Dhi* Tzsch. Cor. || 32. πίττουσι *CDhosgw* (in *gw*. add. γρ. πτήσσουσι), πήττουσι *ixz*, πίπτουσι *F*, πτήσουσι Ald.; πτίσσουσι em. Casaub.; ceterum scrib. erat πτίττουσι cum Mein. || 36. ἐπιτριβέντα, et ἀπο supra ἐπι add., *C*; ἀποτριβέντα cett. codd.; em. Cor. || 40. καὶ om. *z*.

P. 614, 3. λιμνάζοντα *Dhi*. || 12. ἐχούσης codd.; em. Tzsch. || 13. χειρούμενοι codd.; em. Grosk. || 16. ναυαρχικυβερνήτῃ *C*. || 28. ὁμοίως] ὅμως codd.; em. Cor. || 29. ἐπέλιπε] δ' ἐπελ. Cor. || 30. κατελίπετο Cor. || 32. φασὶ] φησὶ Cor. || 40. πρὸς τῷ om. *moz*. || πρὸς τὸ cett. codd.; em. Cor. || 46. κατὰ τὸ δίψος *moz* || 47. ὡς ἂν] καὶ ἦσαν Cor.; ἕως ἦσαν Grosk. || 52. ὑπὸ om. codd., exc. *moxz*.

P. 615, 6. δὲ om. *moxz*, τε cett. codd.; em. Cor, || 8. ὁ incl. Cor. || 16. ἐπὶ τῆς γῆς *CDhix*. || κεχυμένη] ἐστρωμένη *CDhix*. || 22. ἀπέκτεννον *DF*, ἀπέκτενον cett. codd.; em. Cor. || Ὀρίταις *F*. Kr. Mein., et sic ubique. || 33. Ὀρῶν *C*, Ὥρων *F*, Ὤρων *Dh*, Ὠρειτῶν *x*, Ὠριτῶν Tzsch. Cor.; cf. Arrian. 6, 18 : ἐξ Ὠρῶν ὁρμηθείς, et *Ori* ap. Plin. 7, 2. || 47. ὄρεσιν *Emoz*.

P. 616. 2. Ὀρόσπανα codd.; em. Cas. || 3. ἐπὶ] διὰ codd.; em. Grosk.; καὶ Cor. || 6. ἡ λοιπὴ] ἡ λοιπῇ *CDFhi*, ἡ λοιπῇ *sw*, ἡ λ. .... *moxz*, ἡ ληκτὴ Ald.; ἡ λοιπὴ e Xyl. conj. Tzsch. Cor. Kr. Mein. || 9. τρισχιλίους *Di* et pr. m. *h*. || 12. τὸ add. Grosk. || αὐτῶν codd., exc. *x*. || 14. γὰρ ἂν, σὺν codd. exc. *Fz*. || 23. Γεδρωσινοὶ *CDhi*. || 25. ἐκ μέρους ejicienda puto cum Kramero; ἐκ μέρους ὄντων παρὰ conj. Grosk. || 35. ἄρκτον] ἀριστερὸν codd.; em. Kr. || 37. τὴν ἐπὶ] ἐπὶ τὴν codd., exc. *E*; ἐπὶ τῶν Cor. || 44. Παρθυινῆς *DFh*. || 44. Ἀριανὴν] debebat Ἀρίαν, monente Corayo; Ἀρίαν rec. Mein. || 45. Φιλώτας *EFh mwxz*. || 46. εἰς Βάτανα *Dh*. || 54. Ἀραχώτας *E*. || εἶτα] ἤτοι codd.; em. Cor. Idem in not. leg. suspicatur : εἶτ' ἐπὶ τὴν τῶν Π.; Grosk. voluit : εἶτα διὰ τῆς τῶν Π., quibus nihil opus est.

P. 617, 7. « τοῖς Βακτρίοις βαρβάρων om. *E* (sed spatium vacuum relictum est quod tribus verbis sufficiat.) *moz*, τοῖς Βακτρίοις βαρβάροις *iwx* Cor., qui tamen hæc verba asteriscis inclusit, ut priores edd. inde a Cas.; excidisse tamen nonnulla recte statuit Groskurdius, quæ conjectura assequi vix poteris; fuisse tamen in his suspiceris fere hæc : τὰ δὲ πρὸς ἕω Σογδιανὰ, de quibus cf. p. 514. 517 ed. Cas. » Kramer. Pro consilio scripto-

ris satis erat h. l. memorasse τὰ πρὸς ἑσπέραν προσάρκτια. Quare Sogdianæ mentionem non adeo desidero. Scripserit Strabo : Βακτρία [καὶ ἡ τῶν ὁμόρων vel potius καὶ ἡ τῶν ὑπὸ] τοῖς Βακτρίοις βαρβάρων (f. pro βαρβάρων erat Μαργιανῶν). Similiter supra Ariam conterminam esse dixit τῇ Βακτριανῇ καὶ τῇ ὑπὸ Στασάνορι τῷ ἔχοντι τὴν Βακτριανὴν || 15. Ἄδραψα] Δάραψα Cor. || 18. « Χοαρινὴν *C*, Χωαρηνὴν *Dh*, quod Tzsch. et Cor. rec., coll. p. 514 ed. Cas.; sed quæ ibi commemoratur Choarene ab hac regione plane diversa est. » Kramer. Aliunde de hac Chaarene nihil constat. Ni fallor, Gandararum regio memoratur, et in τὴν Χααρηνὴν latet τὴν [Γα]νδαρηνὴν, quam Γανδαρίδα vocat, p. 594, 29. || 30. Ἀριανῆς] Ἀρυινῆς *F*, Σαρυινῆς *Dhi*. « Ἀριανῆς cum nullo modo ferri possit, Grosk. conjecit Καρμανίας infelicissime; videatur potius scribendum esse Βακτριανῆς. » Kramer. Imo Ἀριανὴ h. l. pro Ἀρία dicitur eodem modo quo p. 616, 44, sive auctoris negligentia sive errore librariorum. Ab Ariæ Alexandria ad Indum per Arachosiam via sec. Strabonem est 9000 fere stadiorum; quem numerum habes in sqq.; nam recte monuerunt viri docti pro μυρίων ἐνναχισχιλίων, quod nihili est, legendum esse μ. [ἢ] ἐ. || 28. διά τε τὴν ἄλλην ταλαιπωρίαν Cor., præeunte Xylandro. || 35. ἀθρόων mavult Kr. || 51. τριῶν καὶ om. *E*; πηχῶν δύο καὶ ἑβδομήκοντα Epit.; εἴκοσι καὶ πέντε ὀργυιῶν sec. Arrian. Ind. c. 30.

P. 618, 14. ἐκπλέοντας δ' ἀνακαλεῖν κραυγῇ *x*; hinc Grosk. : παραπλέοντας δ' ἀνακαλεῖν. Quod etsi non recipiendum sit, tamen simile quid Strabo scripsisse videtur. Apud Arrianum legitur (Indic. c. 31) : μὴ κατασχεῖν μὲν ἐς τὴν νῆσον, ἐμβοᾶν δὲ τοὺς ἀνθρώπους ὡς μάλιστα ἐν χρῷ παραπλώοντας. || 10. γὰρ ἂν αὐτῷ *x*. || 11. ἂν additum ex *moz*. || 15. Verba παραλίας etc... τῆς τοῦ Ἰνδοῦ om. codd., exc. *EF*. || 17. ποιήσας codd.; ποιῆσαν editt. ante Kramerum, qui dedit ποιήσασα. Groskurdius ita : θάλατταν · [τὸ δεύτερον δὲ βλέπει πρὸς ἑσπέραν, τὸ Ἅρμοζον καλούμενον ·] ποιῆσαν δὲ etc. || 21. ἐν ex *E* add. || 33. Πατακηνῇ *CDFhi*. || 39. ὅνπερ] ὃν πέρσαι codd.; ὅνπερ καὶ e Bertrami conj. Cor. || 43. καὶ additum ex *vz*. || 49. οὐ add. Cor.

P. 619, 5. τρίτη codd., exc. *Ex*. || 7. ἀνεμώδης codd.; em. Tyrwh. || 10. Ὀρέκτην *Dhi*, Ὀρόντην supra add., in *h*, Ὀρέκτιν *F* et in marg. Ῥάοτιν, ita tamen in litera ante ρ exciderit; Ὀρόντην *g* et in marg. γρ. ἢ Ὀρέκτιν ἢ Ἀραότιν; Ὀρόαντιν *s*. || 16. Post ὀκτακισχιλίων exciderit ἢ καὶ ἐνναχισχιλίων. Cf. p. 66, 45. Præterea Mediæ mentionem excidisse putant Groskurdius et Kramerus. Quamquam non est necessaria. || 18. δισχ.] Legendum τρισχιλίων, ut monuit Grosk., coll. p. 525 ed. Cas. || 19. Περσαίπολιν codd., exc. *E*. || 21. δὲ] τε codd. || 22. Πατισχορεῖς *DE*, Παστιχορεῖς *h*. || Ἀχεμενίδαι *F*. || 24. Μαρασὶ codd.; em. Cas. || 34. κρεῖττον] κρεῖττον ὂν conj. Cas.; ὡς κρεῖττον Kram.; τρίτον Tyrwh., Cor., fort. recte. || 37. τέτακται codd.; em. Cor. || 44. Βαδᾶν] Βανδᾶν *morz*. Pro ΒαΔᾶν legendum esse suspicor ΒαΛᾶν seu Βαλῆνα, i. e βαλῆνα, *regem*, siquidem fluvius iste hodie vocatur *Nahr el melech*; nam *melech* (μάλχος) regem significat. || 45. Δαλιδιακῶν Ald. || 49. τε] Velim δὲ cum Cor. et Mein.

P. 620, 6. Ταόκην] Ὤκην *Dh*, Ὄκην (Ὀκὴν *F*) cett. codd.; ex Arriano et Ptolem. em. Cas. || 15. [ἢ] κατὰ ζ. Cor. perperam. || 18. δισχιλίων conj. Gosselin. || 26. Εὔλεον *CDhoxz*. || 28. μὲν] δὲ *C*; om. Cor. || 32. ἄλλοι om. Cor. Potius λέγουσιν ἄλλοι delenda esse, utpote ex sequentibus orta, et præcedentia ad unum Polycletum pertinere probabiliter statuit Kramerus. « Præterea χιλίους excidisse ante ὀκτακοσίους suspicantur conjectura parum firma Gosselin. et Grosk., coll. Arrian. Ind. c. 42, Plin. 6, 27. 31. Fortasse intelligenda est Ἄγινις κώμη illa, quam ad Tigris ostia sitam atque D stadia Susis abesse tradidit Nearchus : v. § 5 et Arrian. Ind. c. 42. » Kramer. || 34. καὶ] κατὰ Cor. Mein. || 45. ἑξήκοντα *F*; legendum ἑξακοσίους, ut bene monuit Kr. || 49. τὴν Σουσ.] Excidisse Ἄγινιν, nomen istius vici (v. Arrian. Ind. c. 42), conj. Cor., Grosk., Kramer., probabiliter. || 51. καὶ om. editt. ante Kr. || 52. γῆς] τῆς codd.; e Cas. conj. em. Tzsch.

P. 621, 11. Κοπράτης *E*, uti est ap. Diodor. 19, 18. || 14. μετέβαλε e Cas. conj. Tzsch. Cor. || 15. ὁ ante βασ. add. editt. ante Kr. || μετονομάσας Κῦρον Cor. || 17. Περσαίπολις codd., exc. *DEi*. Verba μετὰ... μεγίστη πόλις unus exhibet *F*. || 20. Παρετάκων *CDFh*. 24. || Περσαίπολις... Περσαιπόλει codd., exc. *DEh*. || δι' οὗ] δ' οὐ codd.; em. Tyrwh.

P. 622, 4. τοῦ] leg. τῷ ex *moxz*. || 5. ἐπίγραμμα *i*. || 6. γενόμην codd.; em. Xyl. || 19. τὸ om. Cor.; ᾑρεῖτο βασίλειον conj. Grosk. || 22. παρὰ] περὶ codd.; em. Cor. || 33. καὶ additum ex *Eiw*. || 34. ἐκεῖνος] Quæritur an negligentius dictum sit, an corruptum. || ἀλεαίνεσθαι ἀλήθεσθαι *moz* Ald., φρύγεσθαι Epit.; ἄλλεσθαι bene Cor. et Mein., coll. Plutarch. Alex. 35, Theophrast. De pl. 8, 11 ; vulgatam tueri studet Kr. || 41. κάχρυς *F* Epit., κάγχρυς *E*, κέγχρυς *CDh*, κέγχρους *moxz* Ald. || 42. τὴν inclusit Cor., om. Mein. || 43. μικροὺς Xyl., Tzsch. || 53. προσελαύνουσι *E*.

P. 623, 2. ἐκκαιομένην *moz*, Cor., ἐκκεκαυμένην Ald. || 9. ἅτε σεσιδηρωμένους *CDFhi*, ἅτε om. *moz*, κατεσεσιδηρωμένους *x*; e Cor. conj. em. Kr. || 11. Verba τοιαύτη · ἡ δὲ παραλία τεναγώδης ἐστὶ καὶ ἀλίμενος · διὰ τοῦτο γοῦν in codd. leguntur lin. 33 post vocem τοιαύτη. Nostro autem loco codices post vocem μεσόγαια habent hæc : πολλάκις, καὶ δὴ καὶ ἐφ' ἡμῶν ἄλλοτ' ἄλλως συνέβη, quæ iterum habes lin. 29, unde, nescio quo errore, huc translata sunt. || 15. εἶχεν] ἔχειν codd.; em. Kr. || 18. Σιττακηνὴ *DEFh*. || 34. δ' add. Cor. || 41. καὶ ante παραστ. add. editt. ante Kr. inde a Cas. || 51. ἐπιχέοντες *moz*; καταχέαντες editt. ante Kr. || 52. ἐπιθέντας *Dhi*.

P. 624, 1. ὕδατος [καθαροῦ] αἰμ. Xyl. || 3. ὑφάπτουσι e correct. *z*; inde ὑφάπτουσι *mo*; ἐφαπτόμενοι ὑφάπτουσι fort. recte Cor., collatis Phœnicis versibus ap. Athenæum p. 530 : Οὐ παρὰ Μάγοισι πῦρ ἱερὸν ἀνέστησεν, Ὥσπερ νόμος, ῥάβδοισι τοῦ θεοῦ (sc. τοῦ πυρὸς) ψαύων. || 5. οὐδ' *x*, οὐχ cett. codd. || 8. γὰρ] μᾶλλον *Dh*. ἐστι] ἐκεῖ Mein., bene; [κἀκεῖ vel ἐκεῖ] ἐστὶ Grosk., Kramerus. || 18. ταῦτα codd.; em. Cor.; ναΐτιδος codd.; em. Xylander. || 19. Ὠμάνου *DFh* Mein. || 21. ταῖς ἄλλαις ἱστορίαις Ald.; τ. παλαιαῖς ἱστ. Cor. || 24. ἐκβάλλουσιν *CD moxz*. || 34. « Mirum est non addi subjectum; sive ὁ νυμφίος sive aliud verbum simile. » Kramer. Lacunæ signum ante παρέρχεται posuit Mein. || 53-54. Verba καλοῦνται... λέγεται ej. Mein.; a Strabone aliena videri jam monuerunt Cor., Grosk., Kr.

P. 625, 4. σφενδονῶντες Mein. || 9. τῶν [ἄλλων τῶν] ἐν legendum fuerit, monente Grosk. || 15. παρὰ] περὶ *E*. || 19. [οὐ] ὁ Cor. || 20. ἢ ἰάνθινον e Cas. conj. Cor. || 28. καὶ om. Cor. || 25. Leg. δειπνοῦσι δὲ cum *Eis* Cor. Mein.; καὶ δειπνοῦσι *x*. || 27. καὶ additum ex *x*. || 32. προσιόντας codd., exc. *D*. || 36. οἰωνοβότους *w*, οἰωνοβρότους cett. codd., exc. *w*. || 39. Legendum Πολύκλειτος. || 44. ἢ add. Kr.; καὶ Cor. || 46. Verba τὸν Μακρόχειρα... γονάτων a Strabone non profecta videri monuit Kr.; ej. Mein. || 47. καὶ ej. Cor.

P. 626, 10. οὔθ' οἱ Cor. || 15. καὶ Νίνῳ om. *moz*, Νείλῳ *CDFhvwx*, Σούσοις *i*. || 17. ἐπάρξαντες om. *moxz* Cor. || 25. πολλοῖς καὶ πολλάκοις (sic) ἀγῶσιν καὶ πολλάκις *F*; πολλοῖς ἀγῶσιν καὶ πολλάκις *moz*. Pro πολλάκις leg. μα-

γάλαις conj. Kr. ‖ 30. [ὁ] υἱὸς Cor. ‖ 32. Ὑστάσπου Ald. ‖ 36. δέκα] δώδεκα *Dh* Cor., qui ἡ ἕνδεκα uncis inclu-dit; recte, opinor.

P. 627, 4. Νῖνος ubique codd.; em. Cor. In latinis lege: *in qua est Ninus, et Apolloniatis.* ‖ 5. Ζάβρον *E*, Ζάγριον *Dhix* Tzsch. Cor.; Χαλωνίτης *D*, Χαωνῖτις cett. codd.; em. Cas. ‖ 7. Γαζηνὴ *D*, Χαζινὴ *F*. ‖ 10. πολλῆς codd.; em. Kr. ‖ 11. Ἰουδαίων post νῦν add. *sw*. ‖ 12. Ἰουδαίων] Λιβύων codd., nisi quod Ἰουδαίων in marg. *FzC*; καὶ Ἰουδαίων καὶ Λιβύων Cor. ‖ 20. Ταῦρον] Τοῦτο νῦν Μαῦρον ὄρος φασὶ marg. *Dhmw*. ‖ 29. πολλὰ δὲ καὶ codd., exc. *E*. ‖ 32. συρίγγων] ἃς ἡ ἰδιῶτις γλῶσσα τζερεμπούλους (τοὺς ἐρεμπούλους *h*) θρυλεῖ margo *Dh*.

P. 628, 2. τῆς] τοῦ *E*. « Mirabilis hæc Sardanapali atque Arbacis connexio, sed mirabilior videbitur propter articulum τῆς: quem mutare cum *E* nemo audebit. Neque tamen id quod unum restat, subaudire licebit ἀρχῆς. Suspicari igitur possis μάχης excidisse post Ἀρβάκου, cui errori ansam præbere potuit proximarum literarum similitudo. Sed ne hoc quidem valde mihi placere fateor. » Kramer. An μέχρι τῆς [ἥττης vel τελευτῆς] Σαρδαναπάλου [τοῦ καταλυθέντος ὑπ'] Ἀρβάκου? Cf. Ctesias ap. Athenæum p. 528, F: καταλυθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀρβάκου τελευτῆσαι. ‖ Σαρδαναπάλλου *CD* Mein. ‖ Ὀρβάκου codd.; em. Cas. ‖ 3. ὕστερον] σήμερον *Dhi*. ‖ 4. Νίνων *CDF hiw*; em. Cas. ‖ 5. μετὰ] κατὰ *Es*. ‖ 7. ὅμορος] ὅμοιος codd., exc. *Exz*. ‖ μεταξὺ τὸν Λύκον ἔχουσα *F* Mein. ‖ 9. « καθ' αὑτὴν *CEF*; κατ' αὐτὸν Cor. infelicissime, cum Arbela non ad Lycum fluvium essent sita; neque tamen quæ in codd. leguntur sensum præbent, qui ferri possit: suspicari possis excidisse καὶ ante ἃ ita, ut hæc verba significent *loca circa Arbelum sita.* » Kramer. Hoc si significare voluisset Strabo, dixisset, puto, καὶ ἃ περὶ αὐτήν ἐστι. Optimis codicibus innitens lego ἣ καθ' αὑτήν (vel potius αὑτὰ) ἐστι, aut Babyloniæ sunt aut per se provinciam constituunt, sicuti Aturia. » Quorum posterius veri est similius. ‖ 13. [οὐκ] ἐπίσημος Cor. ‖ 14. γὰρ om. *Ex*. Cor. ‖ 15. Ὑστάσπου *moz* Cor. et sic in sqq. ‖ 16. μάλιστα κατὰ τὴν *moz* Cor. ‖ 19. κώμιον] κωμύδριον marg. *F* pr. m. ‖ 21. Ἀσδμονέως *D*. ‖ 21. καὶ τὴν νίκην *E*. ‖ 25. μάχην] νίκην *E*. ‖ 26. Ἀρτακηνὴ] nomen aliunde non notum; Ἀρβηληνὴ (Ἀρβελῖτις ap. Ptolem. 6, 1 et Plin. 6, 13, 16) Cellarius et Grosk.; Ἀδιαβηνὴ mavult Kr. Fort. legendum Γαραμηνὴ ex Ptolemæo. ‖ 28. Ἀνέας] sic codd.; Ἀναίας Xyl. Kr.; Ἀνζίτιδος conj. Cas.; codd. scripturam non temere mutandam esse monet Grosk. ‖ τοῦ Κάπρου διάβασις] Patet fluvium hunc non eundem esse cum eo qui supra lin. 21 Κάπρος vocatur (v. Ritter *Erdk.* t. 9, p. 520). Res postulat ut sit aut *Gordus* fl. quem Ptolemæus dicit, aut *Dialas* (*Diabas* ap. Amm. Marcellin. 23, 6, 20) s. *Dellas* s. *Sillas*. Quare ante διάβασιν excidisse Διάλα vel Διάλου, deinde vero ex antecc. male Κάπρου suppletum esse censeo. ‖ 33. ὀγδοήκοντα] Haud dubie ἑξήκοντα Strabonem scripsisse viri docti conjiciunt probabiliter. ‖ 37. ὥστε *Dhi* Cor. Mein.

P. 629, 27. Leg. [τῇ] Περσίδι cum Mein. ‖ 30. Βαβυλῶνι Grosk., Mein. ‖ 23. οὐκ ἀποδέχονται recte, ut vid., Mein. ‖ 52. Ἐλεσηνῶν *F*. Ἀλεσηνῶν cett. codd.; em. Letronnius.

P. 630, 12. καταρράκτας codd., exc. *F*. ‖ 18. λιμνάζεσθαι *Dhi*. ‖ 42. δυσένχωστον (sic) *F*, δυσεύχωστον cett. codd.; em. Schneider in Lex gr. ‖ 50. [καὶ] τῷ δίψ. Tzsch. ‖ 52. ἀεὶ [δὲ] λυμ. e Cor. conj. Mein. Post. λυμ. codd. addunt γάρ, exc. *F*. ‖ 54. κλείοιντο codd.; em. Kr.

P. 631, 1. μηδὲ codd.; em. Cor. ‖ 8. συντείνουσαν codd. ‖ 18. τὰ πλ.] καὶ πλ. *x* Tzsch. Cor. ‖ 20. σταθμοῖς *F*, σταδίοις cett. codd. et editt. ante Kr.; σταδίοις χιλίοις καὶ ἑπτακοσίοις Corayus e conj. Gosselini. ‖ 39. τοὺς πόρους περὶ *sw*. ‖ Ῥινοκόλουρα Tzsch. Cor. ‖ 40. τόπους] ποταμοὺς codd.; em. Cor. ‖ 42. ὑπερεχχύσεις *F*. ‖ 46. γῆν *mrw* Tzsch. Cor. ‖ 50. Μασσύου *CDF*, Μασσίου *hisw*, Μασίου *x*, Μαρσύου *moz*, Κασσίου Ald.; em. Tzsch.

P. 632, 3. ἐν] ἀεὶ codd.; em. Cor. ‖ 5. Τίγριν [καὶ οὕτως πλημμυρεῖν] e Kr. conj. Meinekius, in seqq. legens: εἰς γὰρ τὰ αὐτὰ κατέρχεται πεδία. Τὰ [δὲ] λεχθέντα ὄψη etc. ‖ 7. πεδία. Καὶ οὕτως τὰ πλ. λεχθέντα codd. et editt. πλημμυρεῖν aut ejiciendum fuerit aut potius mutandum in πληροῦν; similiter lin. 42 πληροῦται in nonnullis codd. in πλημμυρεῖται abiit. ‖ 18. ἐδήλουν Cor.; ἐδηλοῦμεν codd. ‖ 28. τριακοσιάχια Ald.; τριακοσιάχοα e Tyrwh. conj. Tzsch. Cor.; τριακοσιόχοα conj. Lobeck. ad Phryn. p. 765; τριακοσιοντάχουν Mein. ‖ 29. παρέχονται Ald. ‖ εἰ γὰρ αὐτοῦ *E*, καὶ γὰρ αὐτοῖς *x*, καὶ γὰρ αὐτὸν cett. codd., nisi quod ἄρτον additum in marg. *rw*; em. Cas. ‖ 34. τοῦ φοίνικος post ὠφελείας add. editt. ante Kr. ‖ 42. πληροῦται] πλημμυρεῖται *hi*. ‖ 51. προσαχθεὶς *D*, προσαφθεὶς cett. codd.

P. 633, 1. Leg. aut πνιγέντα σβέννυσθαι, aut πνιγεὶς σβέννυται; hoc habet Epit. ‖ 2. περιχίαι *w* Cor. ‖ 8. δὴ *Dh*, Tzsch. Cor. ‖ 11. καίουσι *CFmoxz*. ‖ 18. καρθικὴ codd.; em. Kr. ‖ 32. Σιτταχηνὴ *E*, et sic in sqq. ‖ 33. μέσῃ] μέχρι *E*. ‖ 39. πρὸς [ἑσπέραν καὶ] ἄρκτον e Grosk. conj. Mein. ‖ 42. Ἐλυμάντις *F*, Ἐλυμάτις cett. codd.; em. Cellarius. ‖ 43. Ἐλυμάτιδι codd.

P. 634, 5. ὁμοίως δὲ [καὶ πρὸς τοὺς Πέρσας] καὶ conj. Kr.; Letronnius in sqq. ὕστερον aut deleri aut in πρότερον mutari voluit; in πρότερον mutavit Mein. ‖ 13. τὰ Ἄζαρα *F*, τὰ Ζάρα e Cas. conj. Tzsch. Cor. ‖ 21. Κυρβιανὰ *moz*, Κορβίανα *F*, Κορβιανὰ cett. codd., Κυρβιανὴ Cor. ‖ 41. Verba καλοῦνται... Σαχχόποδες (Σαχόποδες *F*) suspectavit Kr., ejecit Mein. ‖ 50. ἐπιθυμιάσαντες codd.; em. Grosk.

P. 635, 10. ἄλλῳ et ἄλλο et dein τρίτον codd.; em. Tzsch. ‖ 16. μικρὰ codd.; em. Cor. ‖ 26. κεῖται τ. E. μεταξὺ codd., Mein. ‖ 38. Θωνῖτιν *E*. Epit. ‖ 47. ἐφκει codd.; em. Cor.

P. 636, 7. Κάρας *moxz*. ‖ 8. Γορδίραζα *Dhi*. ‖ 11. Παρθυαίων codd.; em. Wesseling ad Diodor. 14, 27. ‖ 12. αὐτῶν Grosk., ὧν codd. ‖ 13. Σάρισα *moxz*; Σάταχα *F*. ‖ 20. ἡ λοιπὴ ποταμία conj. Mein.; Γορδυαία vel Γορδυηνὴ pro Μεσοποταμία leg. esse putabat Letronnius. ‖ 25. Γαγγεῖτιν *F*, Γαγγῆτιν Dindorf. in Thes. et Mein. ‖ 42. Ἀβόρας Epit. ‖ 43. ὑπ' ἐνίων conj. Grosk.; ὑπὸ τῶν νυνὶ Μαλίων λεγ. conj. Letr. ‖ 45. διάβασις *F*, ἀνάβασις cett. codd. ‖ 49. Ἔδεσαν *EFxz*. ‖ 50. γὰρ] δὲ Cor. Mein. ‖ 54. χαμηλάται *DFhi*, χαμηλιᾶται *Cw*.

P. 637, 1. εὐποροῦντες Cor. ‖ 2. χρωμένας Grosk. ‖ 10. παραβεβλημένος codd., exc. *DFh*. ‖ 12. τούτοις] τοῖς codd.; em. Cor. ‖ 25. Post Πάκορον excidisse τὸν τοῦ Ὀρώδου παῖδα ex sqq. collegit Letronnius. ‖ 32. Σατραπάδην *D*, Σαρασπάδην cett. codd.; em. Tzsch. ‖ 33. Κεροσπάδην *imoz*, Κεροπάσδην cett. codd.; em. Tzsch. ‖ Φραάνην codd., exc. *x*. ‖ Βοώνην codd.; em. Tzsch. ‖ 36. ἐπιλάβῃ Kr.; προσλάβῃ *moz* Cor.; ὑπολάβῃ cett. codd.; ὑποβάλῃ conj. Cas. ‖ 45. Verba inclusa a Strabone non profecta esse videri monuit Kramer.; ejecit Mein. ‖ 47. χιλίων καὶ add. Tzsch., coll. Plin. 5, 12, 13. ‖ 51. Αἰγυπτίῳ Epit., Mein., recte; inclusa ex Epit. addita sunt.

P. 638, 6. καὶ Σύρους om. codd., exc. *E*. ‖ 17. τῇ Κομμαγηνῇ *moz*, Tzsch. Cor.; τῷ Κομμαγηνῷ cett. codd. ‖ 30. διῄρητο pr. m. *D*, διῃρεῖτο cett. codd. ‖ 32. εἰς μίαν δ' ἡ Κομμαγηνή, καθάπερ καὶ ἡ Μεσοποταμία, vel εἰς μίαν δ' ἡ Κομμαγηνὴ καὶ ὁμοίως ἡ Παραποταμία conj. Grosk. ‖ 46. ἀπογόνους *Ei*, ἀπογόνος *w*, ἀπὸ γένους cett. codd. ‖ μικρὸν *F* Mein. ‖ 48. κασσίῳ codd., exc. *oz*.

P. 639, 30. Βέρροια *DEhiz*. || 32 Καριστίδος *wr*, Κυριστίδος cett. codd.; em. Xyl. || 34. Κυῤῥιστικὴ codd., et sic in sqq. || 39. ἱερὸν post καλούμενον add. *Dh*, unde rec. Cor. et Mein. || 42. Γινδάρῳ] τὴν δάρον *D*, Τηνδάρῳ *C*, Τινδάρῳ cett. codd. || ᾧ ante συνάπτουσιν add. *E*. || 52. Φαρναπάτην e Dion. Cass. 48, 41 et Plut. Anton. 33 Tzsch. Cor.

P. 640, 1. Ῥωσσὸς *moz*. || 3. κρείττων *CDhimoxz*. || 12. χῶρον codd.; em. Cor. || 22. πόλιν] ἀκρόπολιν Grosk. || 24. καὶ] εἰς λίμνην περικειμένην μεγάλην... διαχεόμενος conj. Letr., probante Kramero, qui pro εἰς mavult κατὰ. Corayus scripsit. καὶ λίμνη π. μ. εἰς ἕλη.. διαχεομένη. || 31. περιπολεῖ codd.; em. Cor. || 46. Κοσιανοῖς codd.; em. Grosk. || 50. Κασσιανῶν codd., exc. *orz*. || 54. καὶ κίλιος *w* Ald.; Καικίλιος editt. ante Kr. et Meinekius.

P. 641, 5. ἠπόρει *Cmoxz*. || 9. Αἰμισηνῶν *F*, Ἐμεσηνῶν editt. ante Kr. || 11. Μασύαν *Di*, Μασίαν *r*, Μαρσύαν *moxz* (Polyb. 5, 45. 61) editt. ante Kr. || 13. Ἀλχαίδαμνος, ρ supra λ scripto, *D*; Ἀρχέδαμνος *x*, Ἀλχαίδαμνος *moz*; Ἀλχαυδόνιος ap. Dion. Cass. 47, 27. || 21. Μασσίου *F*, Μασίου *i*, Κοσσύου *x*, Μαρσύου *moz*. || 26. Σαμσικεράμου *CD*. || 27. καὶ ἡ deleri volunt Cas. Letr. Cor. Grosk., adeo ut Themella sit Gambari sedes. Contra Kramerus : « Mihi tam incommoda videtur oppidi mentio, ut vel Arethusæ nomen ab hoc loco censeam alienum atque ejiciendum. Facile enim e superioribus in margine primum annotatum in verborum seriem recipi potuit. » Nescio an verum viderit Casaubonus. Themellam suspicor esse *Theledam* Tab. Peut., quæ ab Arethusa 25 m. p. versus ortum distat. || 31. Ἡράκλειον] Ἡράκλεια supra p. 751 ed. Cas. || 32. παραλία] παλαιά codd.; em. Tzsch.; περαία conj. Letr. || Κάρνος] Κάρανος codd.; em. Tzsch. || 35. τὰ Σίμυρα] Ταξίμυρα *Dhz*, τὰ Ξίμυρα *CEFosx*; em. Tzsch. || 36. Ὀρθωσία *E*, Ὀρθωσιάς cett. codd. || 46. Σιδῶνος codd. Mein. Supra Σιδόνος constanter codd., sicut in sqq. codices plurimi. || 50. ἔχοντες codd.; em. Tzsch. || 54. λέγειν εἰ ἄλλο τι, ὁ δεχ. *w* Cor.

P. 642, 38. Συρίαν] sic *FE*, Γωνίαν et Γονίαν cett. codd. et margo *F*. || 43. Τραχανῶν codd.; em. Tzsch. || 47. ὁμοῦ] σχεδόν *E*. || 50. σχῖνον Tzsch. Cor.

P. 643, 1. σφόδρα] χθόνα *E*. || 6. μῆκος μὲν σχ. *Dhi* Cor., recte, ut vid. || 7. καὶ ante πλ. om. *D*, inclusit Cor. || 18. Βορραμὰ *F*, Βόραμα *z*; Βόστρυν *Dhi*, Βόστρα *moxz* Ald. || 21. κατέτρεχε codd., exc. *F*. || 22. Σιδῶνος *CEFs*. || 32. Μαρσύου *C* (?) *moz*. || 40. δύο ... λεγόμενοι *E*, et in marg. λόφοι; quod recepit Mein. legens δύο λεγόμενοι λόφοι Τρ. || 41. ἔπειτα] ἐπὶ τὰ Cor. || 42. ἦν omittendum. || 45. τοὺς] τὸ codd.; em. Cor. || 47. Ζηνόδοτον *oz*; in *z* postea in Ζηνόδορον mutatum. || 52. ἡ ἐν τῷ *E*.

644, 7. τετρακοσίοις] Pro υ' legendum σ', monente Isamberto in *Bulletin de la soc. géogr.* 1853, p. 211. || 8. Ταβύριος *E*. || 9. Σιδῶνα *DEh* Eustath. ad. Dion. 911. || 10. πόλις om. codd. || 11. ἡ ante ἐναμ. om. Cor. Mein. || 12. παραδεδομένη codd.; em. Cor. || Σιδῶνα *DEh*. || 17. μᾶλλον om. *Exz* Cor. Mein. || 26. ὥστε om. Cor., asteriscum voci appinxit Mein.; ὥστ' εἶναι καὶ conj. Kr. || 27. σεισμῶν γενομένων *moxz* Cor. || 28. ἀφανισθῆναι *x* Cor. || 36. ἀνδρίαν *moxz*, εὐανδρίαν Cor. || 38. Verba μικρὰ ἀναλώσαντες fort. post μόνον transponenda esse putat Kr. || 40. ναυστολογίας codd. || 43. Σιδώνιοι *DEF* Mein.

P. 645, 1. παλαιοῦ *x* Cor. || 2. Μώσχου Hopper., Μόσχου Xyl. || 4. Σιδῶνος *h* et ex correct. *D*. || 11. ἔξεισι *x* Cor. || 12. Σιδῶνα *D* ex correct., et *Ehx*. || 13. Σιδωνίοις *hx*. || 20. χεῖσθαί *F*, κινεῖσθαί cett. codd. || 33. ἐλήφθησαν *F*; om. cett. codd.; cf. Athenæus p. 333. || 40. ἁπλῷ] παλμῷ Cor. || 42. ἐπάγειν codd., exc. *F*. || 43. συνίζησιν codd.; em. Xyl. || 53. Βουκόλων] Leg. suspicor Βουκανῶν. V. index nominum; πόλις post Βουκ. addit Cor.

P. 646, 1. Ἰόπη *Emoz*, Ἰόππη cett. codd. || 4. « γὰρ suspectum est; ὕψος enim quid ad Andromedæ expositionem faciat, parum liquet. Grosk. igitur excidisse quædam post κῆτει suspicatur parum probabiliter; fortasse γὰρ mutandum est in δέ. » Kramer. Fort. leg. ἐν ὕψει γάρ. Cf. p. 380, 19. || 13. Κάσσιον *CF*. || 18. Haud falsa traderentur si abessent verba Ἄζωτὸν καί. || 20. κρομμυῶν Mein.; κρομμύων codd.; κρομμύων τ' ἀγαθῶν *x*, κρομμύοις τ' ἀγαθὴ *moz* Tzsch. Cor. || 23. Post Ἐπικούρειος codd. add. vocem γεγονώς. || 27. καὶ μένουσα ἔρημος glossema esse putarunt Wesseling., Palmer., Sainte-Croix, Ritter (Geogr. t. 16, p. 58). Deserta urbs fuerit tempore ejus, quem h. l. Strabo exscripsit. || 29. Leg. fuerit Αἴλανα, quod rec. Mein. || 30. ὁ μὲν εἰς ἔχων τὸ codd.; em. Kr. || 39. Ῥινοκόλουρα codd., exc. *E*.; Ῥινοκούρουρα Strabo ap. Steph. s. v. || Verba ἐκεῖ... ἠκρωτηριασμένων nonnisi in *EF* exstant. || 44. ἀναιρεῖν *moz* Ald., ἀνελθεῖν Xyl., κατελθεῖν Cor. || 45. καὶ αὐτὴ Cor. || τοιαύτην ἐφεξῆς ὑπερκειμένην codd.; em. editt. || 47. Σερβωνίδα *E* Cor. || 48. πως] πρὸς codd.; em. Cas. || 51. τοσαύτην codd.; em. Letr. || 52. 53. Κάσσιον *CDFhixz*, et sic in sqq.

P. 647, 9. Μελανίας *x* Cor. || 10. τῶν] τὴν Ald., τῆς Cor.; μὲν om. Cor. || 11. « εἴκοσι post ἐνναχοσίους add. editt. inde a Cas., qui hoc verbum ex mss. se addidisse ait : qui error inde videtur explicandus, quod verba ἐντεῦθεν... πενταχοσίους om. *w* ita, ut εἴκοσι in hoc codice excipiat ἐνναχοσίους. » Kramer. || 19. Σερβωνὶς *E* Ald. || κατεῖχε codd.; em. Cas. || μέχρι καὶ Ἱερ. *F* Mein. || 21. Ἰόππης *CF*. || 25. Ἱεριχοῦντα *E* Ald., Ἐρικοῦντα cett. codd., exc. *s*. || 32. κάτω add. Cor. || 41. τινὰ codd.; em. Cas. || 42. δεῖ codd.; em. Cor. || δ' add. Cor. || 43. αἰδοῦς *FD*, ἔδους *h*, εἴδους cett. codd. || 47. ἄλλως Cor.

P. 648, 16. ἐκτομίαι codd., exc. *Fh*. || 22. τύραννον *CDFhi*; correct. in marg. *DF*. || 27. κατ' αὐτὸ *CDFhir*, κατὰ ταὐτὸ *moxz* Ald.; em. Cor. || 28. ἀμωσγέπως ? Cor. || 24. ὑπακούσῃ codd.; em. Cor. || 45. διακομίζων *moz* Cor. || προσῆκεν e Cor. conj. Mein.; προσήκει codd.

P. 649, 2. Verba καθάπερ... ἀΐσσουσι ej. Mein. || 8. Βυρεβίσθα *CDFh*, Βυρεβίθα *i*. Βοιρεβίστᾳ Cor. || Δεκίνεο; *F*, Δεκινέος *Cmowxz*, Δεκιναῖος *Dhi*. || 13. οἰωνοσκόποι bene Cor.; ἱεροσκόποι conj. Letr. || 17. δ' om. *moxz* Cor. || 23. καταβαλὼν codd.; em. Cas. || 35. Λύδας post Μαχαιροῦς add. *w*; καὶ Λύδας post Λυσιὰς add. *F*. || 37. Ἱεριχοὺς *E*. || 49. ἐστι [διὰ τοῦτο] Cor. || 54. Σερβωνὶς *E* Cor.

P. 650, 5. προεμβάντα *CDFhi*, προελθόντα *x*. || προβάντα om. Epit., Mein., recte, ut videtur. || 6. τοῦτο recte ej. Grosk., Mein. || 10. ἄσβαλος *E*, ἀσβῶλος *F*, βῶλος Epit. || 14. 15. τοῦ ... αὐτοῦ] τῆς ... αὐτῆς *Ex* Cor. || 19. ἐστι καὶ τὸ *E*. || 27. ἃ inclusit Cor. || 28. ἐκπιέσαντες *i* Cor. || 40. Μοασάδα] Μασάδα cett. scriptoribus; rectius. || 42. Λισσάδων *E*, Κλεισσάδων, Κλισσάδων, Κλυσσάδων, λειβάδων codd. cett. || πόρρωθεν καὶ ποταμοὺς Cor. || 49. καὶ [αἱ] πέτραι Cor. Mein. || 58. τὴν Θετταλίαν bene em. Cor.; τὴν θάλατταν [ταπεινωθῆναι] conj. Letr., coll. p. 38 ed. Cas. || 54. Γαρίτιδι *Dhi*.

P. 651, 2. Ταριχίαις *F*, Ταριχείαις cett. codd., em. Tzsch. ex sent. Salmasii ad Solin. p. 408. || 7. Ἡρώδῃ] Ὑρκανῷ bene Cor. || 8. τις *hz*, τισὶν cett. codd. || 17. Βερενίκην θυγατέρα codd. || 30. καὶ add. *x*. || 32. Leg. videtur τῇ Μεσοποταμίᾳ cum *i* Tzsch. Cor.; ὡς καὶ τὴν Μεσ. conj. Kr. || 45. φασὶν Tzsch. || 16. ἐξαρμόζων *CEFx*; in *x* ω mutatum in ο; ἐξαρμόζωντο, sed τὸ sec.. m. mutatum in

τοῦ, *D;* ἐναρμόζων, supra scripto „ *h;* ἐναρμόζειν *i;* ἐξαρμόζον *moz* Ald.; ἐξ ἁρμόζον Epit.; ἐξ Ἁρμόζοντος Cas., quum *ex Harmozonte Carmaniæ promontorio* legatur apud Marcellin. 23, 6; ἐξ Ἁρμόζου Cor., coll. Ptolemæo 6, 8, qui Ἄρμοζον ἄκρον habet (sed ibi quoque Ἁρμόζων vel potius Ἁρμόζων leg. esse colligitur ex Marciano p. 531 ed. Didot.). Quod Kramerus putat unice veram esse Cas. conjecturam, id secus esse mihi videtur. Regio vocatur Ἁρμοζεία apud Arrian. Ind. c. 33, *Armuzia* ap. Plin. 6, 27, § 107, incolæ *Armozei* ib. § 110; Ἄρμουζα urbs ap. Ptol. et Marcian. Promontorium erat τὸ τῶν Ἁρμόζων ἀκρωτήριον.

P. 652, 1. οὖσαν codd., exc. *D.* ‖ 4. φασὶ codd., exc. *w.* ‖ 5. κατ' αὐτὸ *x*, [καὶ] καθ' αὑτὸν e Tyrwh., conj. Cor.; συμπλεύσαντα [καὶ τὴν Ἀράβων χώραν (παραλίαν Grosk.) παραπλεύσαντα] καθ' αὑτὸν bene conj. Letr. Cf. Arrian. Exp. 7, 20. ‖ 7. φασὶν Tzsch. ‖ 10. Ἴκαρον *E*, Ἰκάριον cett. codd. ‖ 15. γῆν Mein.; τὴν codd. ‖ οἰκίας. Ἐπεὶ δὲ λεπίδας Cor., Mein., præter necessitatem. ‖ 21. ἀρωμάτων *i*, ἀρωματικῶν cett. codd. ‖ 26. φοινικοῖς *CDh*, φοινικικίοις *o*, φοινικίοις *xz* Cor. ‖ 33. Ὀρθαγόρας] Πυθαγόρας conj. Bernhardyus ad Eratosth. p. 101, absque causa idonea. ‖ Ὤγυριν e Salm. conj. Kramerus., collatis Dionysio, Plinio, Mela, Steph. Byz.; Τυρίνην *CDFhixz*, Τυρρηνὴν *E*, Τυρρίνην Ald.; Ὤγυρον Cor. coll. lin. 51. Emendatio Salmasii non tam certa est quam putari possit. Quæ de hac insula apud Strabonem aliosque traduntur, orta sunt ex confusione insularum quarum altera vocatur Ὀργάνα vel Ὤγυρις (*Gerun* s. *Ormuz*), altera autem appellatur *Tyrus* s. *Tylus* (*Bahrein*). Ad Tyrum pertinent ea quæ de situ insulæ nonnulli vera acceperant, sed suis de figura sinus Persici opinionibus innitentes perperam intellexerant (V. quæ dixi in Indice nom. s. v. *Ogyris*). Ad eandem suspicari licet etiam nomen pertinere quod codices exhibent, Τυρίνην, quodque aliis est Ὀργάνα, aliis Ὤγυρις, Marcellino (23, 6) *Turgana*. Nostram hanc insulam e Strabonis mente eandem esse quæ lin. 54 Ὤγυρος in codd. vocatur, minime liquet. ‖ 34 δισχιλίοις] τ' *E.* ‖ 38. Ἀρηίνου Ἀρσίτου Kr. et Mein. e conj. Stiehlii. « Nullus enim Phrygiæ satrapa neque ullus omnino Persa commemoratur, qui illud nomen gesserit. Arsiten vero Phrygiæ Hellespontiacæ satrapam Arrianus (1, 12) tradit cladis ad Granicum auctorem fuisse et paullo post illam cladem mortem sibi conscivisse (1, 16): cf. Pausan. 1, 29, 10. Illius autem filius cur in exilium abierit, facile intelligitur ex altero loco Arriani. » KRAMER. Sane, eundem hominem n. l. intelligendum esse probabile est. De nominis scriptura Straboniana nihil licet asseverare. ‖ 44. ἀμπώτεσιν Ald. Cor. Mein. ‖ 46. ἐπιγίνεσθαι codd.; em. Cor. ‖ 53. Δώρακτα] Δύρακτα *moxz;* Δῶρα Strab. ap. Steph. s. v.; Ὀάρακτα Arrian., Marcian., quod in Strabon. intulerunt Cor. et Mein.; fort. fuit Ἀώρακτα. ‖ 54. ‖ Ὠγύριος] Ὀγύρου codd. Cor.; mutarunt e Salmasii sent. Tzsch., Kr., Mein.

P. 653, 1. Ἀμαξήνη et correct. Μαξήνη *x*, Ἀμαζήνη cett. codd.; em. Tzsch. ‖ 8. δὲ] τε codd. ‖ 13. Μαικινή *CFsw*, Μακινή *xz* editt. ante Kr. inde a Xyl., Μαικηνή *DE* Kr. Legendum est Μαισηνή, idque etiam reponendum p. 70, 18, ubi codd. Μεσηνή (ad hod. *Forath Maisan*) et p. 629, 50. Inde dictus Μαισανίτης κόλπος ad Euphratis ostia, ap. Ptolem. ‖ 16. δὲ Cor. inseruit, illud δὲ quod lin. sq. in codd. legitur delens. « Verba ἥτις... μυχὸς corrupta esse liquet, nec sanantur conjectura Waltheri (Animadv. hist. et crit. p. 287) Tzschuckio probata ᾗ τις κτλ. Propius a vera scriptura abest Letronnius, qui scribendum censet ἥτις ἐστὶ πρὸς τῷ μυχῷ ». KRAMER, qui ipse cum Corayo legi vult: ἥτις ἐστὶν ἐν τῷ πρὸς τὸν Νεῖλον μυχῷ. Idem dedit Meinekius. At bene habet vulgata, nisi quod ὁ articulus ante πρὸς addendus videtur. Heroopolis ὁ πρὸς τῷ Νείλῳ μυχὸς τοῦ Ἀραβίου κόλπου esse dicitur eodem plane modo quo p. 277, 8 legimus: ἔστιν ἡ Ἄλωρος τὸ μυχαίτατον τοῦ Θερμαίου κόλπου. Neque aliter Diodorus (5, 42): οὗτος (ὁ μυχὸς τοῦ Ἀραβίου κόλπου) ὀνομάζεται Ποσείδειον. ‖ 28. Ἀβαταίων *F*, Ναβαταίαν cett. codd. ‖ 47. Μιναῖοι *E*, Μηναῖοι *Dhi*, Μειναῖοι cett. codd. ‖ 48. δ' unus *E* habet. ‖ 49. ἡ Καρανᾶν *F*, ἡ Καρανᾶ *CDh*, ἡ Καρανὰ *wx;* om. *Emoz* Tzsch. Cor. Cf. Ptol. 6, 7, Stephan. v. Κάρνανα, Eustath. ad Dion. 954. ‖

P. 654, 2. Χατραμῖται *E.* ‖ 3. Σάβαταν] Χαβάτανον *C* et m. sec. *D*, Χατάβανον *D* m. pr. *F* (?) *moxz;* em. Grosk. ‖ 13. δ' add. Cor. ‖ 14. ταύτης] αὐτῆς codd. ‖ 16. Κατταβανία codd., exc. *EF.* ‖ 17. Χατραμῖτις *E* ‖ 18. παραβάλλονται *moz.* ‖ 19. Μειναίαν *CDFhw*, Μηναίαν *ix*, Μηνέαν *oz*, Μιναίαν *E.* ‖ 21. Ἐλανίτῃ *moxz* et sic in sqq. ‖ 22. Γερραῖοι] sic *E* et mgo *F* et Stephan. v. Χατραμωτῖτις; Γαβαῖοι cett. codd.; Σαβαῖοι perperam conj. Mannert. Geogr. t. 6, 1, p. 110. ‖ 26. Ἀναξικράτην *oxz;* Ἀναξικράτης conj. Kr., quod rec. Meinekius; haud recte; nam οἱ περὶ Ἀλέξανδρον καὶ Ἀναξικράτη non sunt scriptores rerum Alexandri Magni (qui de Arabico sinu non scripserunt) et Anaxicrates, sed hic atque Alexander ille qui περίπλουν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης composuit (Ælian. N. An. 17, 1). ‖ 28 et 38. Τρωγλωδυτικὴν *E*, Τρωγοδυτικὴν *F;* atque λ non tantum omittit in hoc nomine Epit., sed diserte docet, ὅτι Τρωγοδῦται ἄνευ τοῦ λ λέγει ὁ Στράβων. Nihilominus a codd. scriptura communi consensu tot locis servata recedere non licet. » KRAMER. ‖ 54. φησι (sc. Eratosthenes) conj. Kr.

P. 655, 6. Ἀκύλαν *Dh;* γρ. Ὀκίλαν add. *w.* Ὄκηλις est in Ptolemæo et Anonym. Peripl. mar. Erythr. et ap. Plin. 6, 26, 104. Asterisco vocem Ἀκίλαν notavit Meineke, at vulgatam tuetur Plinius l. l. § 151, ubi item *Acilam* habes. Cf. Geogr. min t. 1. prolegg. p. LXXII a. ‖ 7. τὰς] τοὺς *DFh.* ‖ 16. ὃν unus habet *E.*, cett. om. ‖ 21. ὄντως] *F*, οὕτως *Dh*, οὕτω cett. codd. ‖ 29. ἀπολάμπων *CE moxz.* ‖ 30. ὑπαραυγεῖται *E*, probante Kramero. ‖ 34. λιθίας *CE.* ‖ 34. σιταρχούμενον codd.; em. Cor. ‖ 37. γένη] ἔθνη Ald. ‖ 53. περιβαλλομένου codd.; em. Cor.

P. 656, 1. κατεσκευασμένους *CDFhx;* κατασκευασαμένου mavult Kr. ‖ 2. ἀποσπ.] *D.* ‖ 7. Τοσούχου] sic *E* Cor. Kr. Mein.; τὸ Σούχου codd. Legendum potius fuerit φρούριόν τι, Σούχου ἵδρυμα. Suchus erat nomen Ægyptium; cf. p. 689, 39. Deinde fuerit εἶτα [νῆσος καὶ] λιμὴν Ἐλαία. Cf. G. min. t. 1, p. LXX, n. 26. ‖ 8. Ἐλέα *FDh;* etiam *E* supra αι habet ε. ‖ 10. Τηνεσὶς editt. ante Kr.; Τιμισσὸς margo *F* m. pr. ‖ 12. Σαβρῖται *F*, Σεβρῖται cett. codd.; em. Cor. ‖ 13. ὑφ' ἧς *DFhrw.* ‖ 19. Ἀστασόβα] Ἀστοσόβα margo *F*, Ἀσταγάβα cett. codd.; em. Cor. ‖ 24. λεοντόβοτα *Dhimox*, sed λεοντόβατα in marg. *D.* ‖ 27. σπερματοφάγοι *E*, ut ap. Diodor. 3, 23. ‖ 28. ὑπὸ] ἀπὸ? Mein. ‖ 30. Ἐλαίαν, et ε supra αι, *E;* Ἐλέαν cett. codd., exc. *ix.* ‖ 30. Δημήτρου *F;* Δήμητρος ap. Ptol. ‖ 32. Ἐνγέρα, sed δ supra γ, *E.* ‖ 37. κρεωφαγίας codd., exc. *CF.* ‖ 42. Verba Κοραοῦ ... φρούριον om. codd., exc. *EF.* ‖ 45. Κρεωφάγοι codd., exc. *F.*

P. 657, 3. Δαραβὰ *moxz;* Δάραδα cett. codd., Kr. et Mein. Series locorum nos ducit in eum tractum in quo magna insula, quæ *Darmaba* vocatur, oræ adjacet. ‖ 22. πέτεσθαι *h* et sec. m. *D*, Cor.; f. πέτασθαι leg. putat Kr. ‖ 30. ὑποστρώννυνται *Cmoxz.* ‖ 31. Σίλλοι codd., sed μοὶ supra scriptum in *E* m. pr. ‖ 34. Ἀκριδοφάγοι om. codd.; pr. m. add. in marg. *F.* ‖ 40. Decem fere literarum lacuna in *E;* θηρεύουσι vel λαμβάνουσιν αὐτὰς vel simile quid excidisse monet Grosk. ‖ ὑπερπετώμεναι

Dhi, ὑπερπετόμεναι *E*, ὑπερπετασθέντων *z* pr. m., ὑπερπετασθεισῶν *mo* et sec. m. *z*, Cor. || γὰρ om. *moz* Cor. || εἶτα σκοτουμένων καὶ πιπτουσῶν *moz* Cor. || 47. Δηρῆς *E*. || 43. κρεωφάγοι codd., exc. *CF*, et sic. in sqq. ||

P. 658, 8. παροπτῶντες *CEFr*, sed addito pr. m. in *F* περιῤῥιπτοῦντες, in *r* παραῤῥιπτοῦντες. || 13. πανοικεῖου (sic) F, πανοίκιοι bene Mein. || 26. φοινικῶνας *E*. || 34. περσαίαν codd. || 39. τοῦ] τὰ *D* et pr. m. *h*, ἐς τὰ *i*. Dein ἀκρωτήρια *Dhixz*. et Πιθολάου *xz*. || 44. Πιθολάου *Dxz*. || 50. λεοντοσκόπη (sic) *CDFh*, λεοντοσκοπὴ *E*, Λέοντος κώπη *s*, sed addito ο supra ω; Λέοντος κόπη Ald., Λέοντος κώμη Cas.; em. Cor. || 51. ψευδοκασσίαν codd., exc. *F*.

P. 659, 3. πλεονάζει pr. m. in marg. *F*, πλέον ἀκμάζει codd. || 4. μᾶλλον [δὲ] περὶ *F*. || 6. γυμνοῦ λιμὴν *CDEFhir*, at ψυγμοῦ additum pr. m. in marg. *Fr*. || 6. ἵδρυμα editt. ante Kr. || 10. γνώριμα τὰ ἐν τῇ ἑ. π. Cor., γνώριμον μηδὲν ἐν τῇ etc. Grosk., γνώριμον τὴν ἑ. π. proponit Kr.; possis etiam γνώριμόν [τι τῶν] ἐν etc. || 12. δὲ add. Cor. || 13. Χαριμότρου editt. inde a Xyl. || 17. καὶ ej. putat Grosk.; καὶ [εἰσι] conj. Kr. || χρυσοειδῆ *Ez* Cor. || 20. Inclusa ejicienda. || οὐχ add. Cor.; οἱ ῥινοκέρωτες e margine illatum || 22. ἐπὶ σειρὰν quid sibi velit obscurum est; nonnulla excidisse Casaubonus censet; ἀπὸ κεφαλῆς ἐπὶ οὐρὰν conj. Groskurdius, quod superfluum esse dicit Kramerus. Deinde post ὅσον alteram lacunam statuunt Grosk., Kr., Mein. Fort. erat : οὐχ, ὥσπερ Ἀρτ. φησιν, [ποδὸς] ἡμίσειαν τῷ μήκει, ἀλλὰ σχεδόν τι τόσον τῷ ὕψει. || 29. στύλους codd., exc. *EF*; τύλας Cor. || 37. καμηλοπ.] In marg. *D* legitur : τὰ τῇ δημότιδι γλώσσῃ ζιράφια ᾀδόμενα. || 50. κῆποι *Cmoxz*, κῆτοι mgo. *F*.

P. 660, 11. στιμμίζονται *E*. || 12. [ὡς] αἱ γυναῖκες probabiliter Cor., Mein. || 16. δὲ] δ' αἱ Cor. Mein., bene. || 18. ἀνιλουμένων *CF*, ἀνειλουμένων cett. codd.; em. Cor. || 35. καταλέγουσιν codd.; em. Tzsch. || 40. δὲ] sic *Eoz* Cor. Mein.; τε cett. codd. || 41. δὲ om. *z* Cor. || 47. τοῦ Αἰλανίτου Gosselinus, Letronnius, Grosk., Kram., Mein. a Strabone alienum esse censent, ideoque Mein. ejecit. Sed quidni Strabo dixerit Posidium interius positum esse quam recessum Ælaniticum, adeo ut ὁ τοῦ Ποσειδίου μυχὸς, quem Diodorus simpliciter τὸ Ποσείδιον vocat (v. not. ad p. 653, 27), longius in terram penetret quam Ælaniticus. Revera ita res habet, multo magis vero res ita habet in tabulis Ptolemæi, in quibus Ælaniticus sinus mirum quantum truncatur.

P. 561, 8. Μαρωνιτῶν *i*. || 13. Ἐλανίτης codd., exc. *E*. || Ναβαταίων e Kr. conj. Mein., probabiliter. || 14. οὖσα ἡ χώρα codd., exc. *moz*. || 19. καὶ ante βοσκ. om. *Dh*, Cor. || 20. ἡμιόνων ἀγρίων καὶ καμήλων codd.; collato Diodoro, 3, 42 transposuit verba Kramerus. || 32. σπηλαιώδεις *moxz* Tzsch. Cor., perperam. || 35. συνεχεῖς *CEx*. || 37. Χαρμόλας *E*, Χαρμοθᾶς *F*. || 47. τὰ παλαιὰ] τὰ ἄλλα conj. Letr., τὰ πλείω Kr., melius τὰ πολλὰ Mein. || 50. εὔδενδρος pro εὔυδρος *Dhi* Cor. || 52. δεομένου codd., exc. *ux*.

P. 562, 1. λίνῳ *E*. || 4. ἀντιδόντες codd., exc. *Ex*. || διπλάσιον [δὲ τοῦ σιδήρου καὶ δεκαπλάσιον] τοῦ ἀργύρου ex Agatharchide supplenda esse probabiliter censet Bochartus (Phaleg. II, 27, p. 139). Groskurdius ἀργύρου in σιδήρου mutari voluit. || 16. « τῶν ῥιζῶν, quæ quomodo ferri possint non video, delenda esse videntur. Cf. quæ leguntur p. 776. ed. Cas. : κοιτάζουσι δ' ἐπὶ δένδρων, καλυβοποιησάμενοι διὰ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων. » KRAMER. Letronnius vertit « *les gens du peuple dont le métier est de couper [le bois de senteur], couchent au pied des arbres*. » Similiter Groskurdius. Asteriscum, corruptelæ notam, loco nostro apponit Meinekius. Fort. leg. ἐπὶ τῶν ὄζων τῶν δένδρων [καλύβας vel λέχος vel tale quid] τεκταίνοντες, vel λέχος sive θάμνους ἐκτείνοντες. || 17. οἱ ... δημοτικοὶ om. *moz*, uncis inclusit Cor. || 22. Μερίαβα *CFmowxz*, Μεριάβα *E*, Μερία *Dhi*; em. Tzsch. || 26. τῶν ἄλλων βασιλείων codd.; coll. Diodoro et Agatharchide em. Leopardi; fort. ἄλλων natum ex δόμων, quæ esse poterat varia lectio vocis βασιλείων. || ἐξεῖναι codd.; om. Kr. || καταλύουσιν codd.; em. Leopardi. || 31. κασσία codd., exc. *Dhz*. || 46. ἀπὸ τῆς ἐκκαύσεως *x*, ἀπὸ τῆς καύσεως Eustath. ad Dion. 38, recte puto; ἐκ τῆς ἐπικαύσεως Cor. || 46. εἰκάζει *moz* Cor. || 49. Βώξου *Dh*, Ἐβόσου *C* et margo *F*. || 50. Πέρσου ex Agath. add. vidit Cas. || 51. κατασχομένου codd., exc. *moz*.

P. 663, 8. οὔτ' ἐπὶ νότον οὔτ' codd., exc. *E*. || 10. καὶ ex *E* additum. || 14. ἢ om. Cor. || 23. Ἐρικοῦντα *CDFhw*, Ἱερικοῦντα, addito χ supra κ, *E*; Ἱεριχοῦντα *moz* || 27. πετραίοις margo *i*; πετρίοις *EFz*, πατρίοις cett. codd. || 40. ὁρῶν codd., exc. *F*. || 44. δέ τι] δ' ἔτι *CDFh*. || 46. λιθείαν *Eoxz* Mein. || 48. χρήσασθαι codd., exc. *E*. || 54. ἡγήσασθαι codd.; em. Cor.

P. 664, 9. πολεμίου? Cas. || 27. καὶ add. Cas. || 32. ἐπὶ] ὑπὸ *moz*. || 33. ἐξουσίᾳ additum ex *moz*. || 40. σκελοτίρβη codd.; em. Cas. || 46. « Malim Ῥινοκόρουρα » Kr. || 48. Νείλῳ κατάγεται· τὰ δ' ἐκ codd.; em. Grosk. || 50. ὑπερθέσεις codd.; em. Tzsch. || 51. κειμένην *E*, κειμένη cett. codd. || 51 εἶτ' add. Letr. ||

P. 665, 7. ἔρημα codd., exc. *moz*. || 8. Σαβᾶς *Dh*, Σάβος *morwxz*. || 10. Νεγράνων] Ἀγράνων *F*. Ἀγρανῶν *CDhix*, Νεγρανῶν *moz*. || 13. ποταμὸν] Nomen fluvii excidit. || 16. καὶ add. Cor. || 18. Ἄσκα *F*. || 19. ἀπολειφθεῖσαν e Cas. conj. Cor., καταλειφθεῖσαν Xyl.; *derelictam* Guarinus. || Ἄθρουλλα editt. ante Kr. || 20. καὶ add. Cor. || 21. ἐφόδια additum ex *moz*; τροφὰς habet *x*. || 22. Μαρσυαβαὶ *CDh*, Μαρσύαβα *moxz* Cor.; Μαρίαβα scribendum videri monet Kr. || 23. Ῥαμβανειτῶν *F*, Ῥαμανιτῶν *Cwx*. || 28. ὄψει codd.; em. Xyl. || 30. Νεγρ.] Ἀνάγρανα codd., exc. *w* qui habet Ἀνάγραν, et *F* in quo Νέγρανα. || 22. εἰρήνης codd.; em. Cor. || 35. Ἔγρας] Ὑγρᾶς *iw*, Νεγρᾶς *moz*, Νερᾶς Ald.; Ἔγρας Cor. Cf. Stephan. s. v. Ἰάθριππα. || Ὀβάδα *CDhx*. || 26. ἑξηκοστὸν *CDEFhiwx*, ἑξηκοστὴν *moz*; em. Cas. || 39. ὑπέρθεσις codd., em. Cor. || 40. ὀνηθῆναι] *E*. Cor.; ὠνηθῆναι cett. codd.; σωθῆναι conj. Kr., quod rec. Mein. || 42. γε μόνους *E*; om. *moz*, γενόμενον *F*, γενομένων cett. codd.; γε μόνον Tzsch., Cor. || 47. ταύτῃ] αὐτῇ codd.; em. Cas. || 52. θάμνων Cor., Kr., Mein.; λιμνῶν codd.; hanc vocem sanam esse, contra vero post verba σμύρναν ἐκ δένδρων γίνεσθαί φασι addendum : κιννάμωμον δὲ ἐκ θάμνων, vidit Meyerus (*Botanische Erlæuterungen z. Strabo's Geogr.* p. 130), collato Arriano (Exp. 7, 20, 4) : ἤκουεν ἐκ μὲν τῶν λιμνῶν τὴν κασίαν γίνεσθαι αὐτοῖς, ἀπὸ δὲ τῶν δένδρων τὴν σμύρναν τε καὶ τὸν λιβανωτὸν, ἐκ δὲ τῶν θάμνων τὸ κιννάμωμον τέμνεσθαι. || 52. κασίαν Kr. Mein.; κασσίαν codd.

P. 666, 5. κασσίαν codd., exc. *F*. || 22. ἐξήει *moz* Cor. || 24. εἶτ' ἄλλην om. codd., exc. *F*. || 30 ἀπαγαγόντα codd.; em. Cor. || 39. οἴκῳ] ὄγκῳ codd.; em. Tyrwh. || 39. συνέχει *Ex*, συνεχῆ cett. codd.; συνεχῆ ποιεῖ *moz*, editt. ante Kr. || 42. καὶ τὸ] καί ποτ' bene conj. Cor. || 52. καὶ [ὅτι] ἐπιχωριάζει bene conj. Kr.; καὶ τὰ ἐπιχωριάζοντα Cor., ἐπιχωριάζει *E*, ἐπιχωριάζειν cett. codd. || 53. χρυσὸν κ. ἄργυρον codd., exc. *E*.

P. 667, 23. Ἐρεμβοὺς codd.; Ἀρεμβοὺς Cor. || 27. διὰ τὸ codd.; em. Grosk. || 29. Ἀραμαίους] Ἀραμίους *F*, Ἀράβους *i*, Ἀραβίους cett. codd.; Ἄραβας editt. ante Kr.; Ἀραμαίους habet marg. *F*. || Ἐρέμβους codd., exc. marg. *F*. || 29 ἀπὸ ἔθνους] πιθανῶς Cor. || 30. ἑνὸς add. e conj. Tyrwh. || 37. Ἀριμαῖοι codd.; em. Cor. || 38. Ἀραμαίους

codd.; em. Cor. || 41. Φάρζηρικ *F*; Παρυσάτην pr. m. *D*, Παροίσατιν *CFmrz*; Ἀταργάτην pr. m. *D*. || 42. Ἀθάρα codd., exc. *Dhi*; Ἀσθάραν conj. Cas.

P. 668, 12. ἐννακισχιλίους codd., nisi quod α habet margo *F*; em. Grosk.; ἐνναχοσίους Cor.; χιλίους Kr. || 18. κατὰ τὸ στόμα adulterina esse censet Grosk., Kr.; ej. Mein.; pro στόμα lege σχῆμα. || 14. « τῷ νυ *EFDr*, sed in *D* N supra υ additum est; inde υ, supra addito ν, exhibetur in *h*, cui scripturæ Letronnius superstruxit conjecturam a vero prorsus abhorrentem. » KRAMER. || 16. πρὸς τὴν μεσ. *Dh*. || 19. πολὺς *xz*; προσπεσὼν codd., exc. *E*. || 29. Ἀστόβαν *F*, Ἀστοσάβαν cett. codd. || 37. ἐπὶ] ἀπὸ Cor., f. recte. ||

P. 669, 1. ὑπακούουσι] ἐπαρχούσης Cor. || 13. τρισχ. τριακ.] γσ' *E*; leg. esse χίλιοι pr. τρισχ. ex ipso Strabone patet; κάτω χίλιοι λέγει in marg. *h*. || 29. τοῦ Νείλου ejicienda, monente Grosk. || 42. τὰ additum ex Epit. || 43. ἐργαζομένων codd., quod servat Mein. || 50. αὐταὶ codd., exc. *F*. || τριακ.] τριάκοντα καὶ ἓξ conj. Grosk., probabiliter.

P. 670, 22. Νειλομετρίου Cor.; idem in not. maluit Νείλου μέτρον, quod præbet *r*; πήχεων ... μέτρον conj. Villebrun. || 34. δὴ] δ' ἡ codd.; em. Grosk. || 49. καλοῦσι] κολποῦσι codd.; em. Brequigny; *habitant* Guarin.; κατοικοῦσι Cor.

P. 671, 1. δ' ἡ] *xhmo*; δὲ supra addito ἡ *E*; δὲ cett. codd. || εἰ μή που codd., exc. *BF*. || 13. Ἀρσινοΐτην codd., exc. *D*. || 14. ποτιζούσης] ποιούσης codd.; em. Letr. || 15. Μαρεῶτιν codd., exc. *E*. || 16. « ἐσχάτη quid sit, frustra explicare conati sunt interpretes, nec ferri potest Cas. conjectura ἐσχατιά; equidem delendam censeo hanc vocem, additam casu an consilio incertum. Consimilis prorsus est locus p. 32 ed. Cas., itidem voce male inserta corruptus : τί δ' ἄλλο ἡ Αἴγυπτός ἐστι, πλὴν ἡ ποταμία ἣν ἐπικλύζει τὸ ὕδωρ ; » KRAMER. Vocem ἐσχάτη non ejecit, sed asterisco notavit Meinekius. E loco a Kramero laudato colligo corrigendum esse ἐπιχώστη. || 19. ὁρῶν codd.; em. Cor. || 20. κηρίᾳ *BFs* et, addito υ supra η, *C*; κειρίᾳ *himowxz* et, addito ει supra η, *D*, κυρίᾳ Ald.; *manui cuidam expansæ* Guarin ; *fasciæ in longum explicatæ* Xyl.; τεταμένῃ conj. Cor.; ἀναπτυσσομένῃ vel ἀνεπτυγμένῃ conj. Kramer. probabiliter, Longe petita tentarunt Letr. et Grosk.

P. 672, 5. ὑποφαίνει *mox*., ἐπιτείνει *E* et margo *F* et pr. m. *D*, in quo mutatum est in ἐπιφαίνει, addito denuo in marg. γρ. ἐπιτείνει. || 14. παρ' ἄλλου] Leg. puto παρὰ Θαλοῦ (genitivum Θαλοῦ habes etiam p. 5, 49). || 21. ταῦτα codd.; em. Cor. || 24. ὑποβαλόμενος Cor. || 30. τὰ add. Cor. || 36. ἐπὶ τοσοῦτον editt. ante Kr. || 44. ἐπ'] ὑπ' *m* Cor. Mein.

P. 673, 2. προσέσχατον *CD*, πρὸς ἔσχατον cett. codd.; πρὸς ἔσχατα Eustath. ad Dion. 254; em. Cas. || 7. οὖν ante ᾠὸν habet Ald. || 8. δ' ἀκρολοχιὰς *DEhi*, δ' ἡ ἀκρολοχίας *Cxz* Tzsch. || 9. ἀμφίστομον *w*. Cor. || 17. « Hoc loco in marg. *C* addita sunt hæc : Ἐπίγραμμα. Σώστρατος Κνίδιος Δεξιφάνους θεοῖς σωτῆρσιν ὑπὲρ τῶν πλωϊζομένων. Eadem post ἐπιγραφή Strabonis verbis inseruntur in *Dhirw* et, omissa voce ἐπίγραμμα, in *moxz*. In editt. cum itidem h. l. legerentur, a Corayo in marginem recte sunt rejecta : a Strabone enim non esse addita e connexu satis intelligitur, tum ex eo quod in *E* non leguntur. » KRAMER. || 26. τῆς] τοῦ Cas. Cor. || 52. καὶ ante ἰδὼν editt. ante Kr.

P. 674, 1. γῇ] τῇ codd.; em. Grosk.; γῇ inter versus supra λευκῇ scriptum; inde τῇ λευκῇ γῇ *hi* Cor. || 6. οὖν, οἶμαι; οἰωνίζεσθαι *Cmoxz*; οἰωνίσασθαι conj. Grosk. || λέγεται *mox*. || 7. γεγονότος *Dhi*. || 9. τὸ μὲν ... τὸ δ' codd., exc. *E*. || 11. Μαρίας :. Μαρεῶτις codd., exc. *E*. || 32. ποιῆσαν codd., exc. *mox*. || 41. μὲν οὖν ὁδοῖς *i*, Cor. Mein. || 43. δὴ inclusit Cor.

P. 675, 3. ἐπὶ] ὑπὸ *Dhi*. || 5. Σῆμα] Σῶμα codd.; em. Tzsch.; ceterum Σῶμα etiam in Pseudocallisth. 3, 34. || 13. παριπαρεὶς Cor. || 14. ἐπ' αὐτῷ στρατ. *Dhi*. || 14. δὲ [ὄντας vel simile verbum] καὶ conj. Grosk. || 20. αὐτὴν] αὐτὸν codd., exc. *Emox*. || 29. Κρυπτὸς codd.; em. Cor. || 30. Ἀντίροδος *xz*, et alterum ρ supra addens, *D*. || 40. Τιμώνιον codd., exc. *E*. || 42. Καισάρειον Mein.; αἱ add. Cor., καὶ ἀποστάσεις *E*. || 48. Μαρεώτιδος codd.; exc. *E*. || 50. Νεκρ. καὶ τὸ πρ. *Emox*. || 53. Σαράπειον Mein. || 54. νεκρῶν *s*, νεῶν cett. codd.; em. Grosk.

P. 676, 5. στοὰς ἐν μέσῳ· τὸ δὲ διχ. codd.; em. Cor. || 12. αἱ ante ἄλλαι add. *D* (?) editt. ante Kr.; post ἄλλαι excidisse κατοικίαι vel simile verbum susp. Kr.; fort. pro ἄλλαι leg. καλιαὶ conj. Mein., parum apte. || 37. χοραύλην codd., exc. *E* Epit. || γε] τε codd.; em. Cor. || 38. ἐπὶ τοσοῦτον *Cx*. || 45. Κυβιοσάκτην *C*. || 48. βάναυσον αὐτοῦ καὶ editt. ante Kr.

P. 677, 18. κάσσιον codd., exc. *Dhx*. || 36. ἴδιος λόγος codd., exc. *s* qui habet κύριος λόγος, addito in marg. ἴδιος ; em. Cor. probabiliter.

P. 678, 1. καὶ τὸ ἐπιχ. codd., exc. *F*. || 2. πολιτικὸν] οὐ πολ. conj. Tyrwh., ἀπολιτικὸν proposuit Kr.; ὀχλητικὸν ? || βαρὺ καὶ om. codd., exc. *F*. || 9. ἔθους] ἤθους? Mein. 13. πολλάκις *moz*. || 17. εἰ μὴ καὶ χείρω *F*. || 18. καὶ Ῥωμαῖοι δὲ codd.; exc. *Fx*. || 30. ὡς recte om. *E*. || 43. συνάγεσθαι editt. ante Kr. || 53. Παραιτόμιον *E*. Παρατόνιον *F*, Παραιτώνιον *mxoz*.

P. 679, 4. Αἰνησίφυρα] sic e Ptolem. 4, 5 Xylander, Kr. Mein.; νησίφιρα *F*, νησίφυρα cett. codd., Tzsch., Cor. || 7. « Ἐνσίππεια *DEFhi*, Ἐνσίσπεια *Cxz* Ald., Ἐνισίσπια *r*, Ἐνσίπεια *m*, Ἐνίσπεια *o*, Αἰνησίπαστα editt. inde ab Hoppero, qui unde sumserit nescio : Αἰνησίππη eadem insula vocatur a Ptolemæo. » KRAMER. || 10. Inclusa supplerunt Mannert., Letr., Grosk. etc. || 13. Πηδωνία] Σιδονία *Cmox* Ald. || 16. Λιβυκὸν] Fort. leg. Βύκιον vel Βίκιον conj. Mein. ad Steph. Byz. v. Ἀντίφρα. || ζύγῳ codd.; em. Xyl. || 18. Δέρις codd., exc. *EF*. || 22. Ταπόσειρις scripto φ supra π, *D*; Ταφόσειρις *Ehi*, Ταπόσιρις *x*. Eadem varietas infra. || 26. ἀκμάζοντας codd.; em. Tyrwh. || 27. Πλινθινὴ *DEh*, Πλινθήνη *CFx*. || 29. Μαρίνα *F*, Μαρία cett. codd., exc. *E*. || 34. Μαρεώτην *CD Eh*, Μαρεῶτιν *Fmoxz*.

P. 680, 6. οὕτως] ὄντως *CDFhsnx*, αὐτοῖς Cor. || 41. ἀρεταλογίων *CDFh*, ἀρετολογίων, *x*, τερατολογίων *i*. || 44. μὲν add. Cor. || 45. ἀναίδην codd., exc. *h* et sec. m. in *D*. || 50. τὸ recte om. *Ex*.

P. 681, 1. ὁ μὲν Ἐλλίτης *CDh*, ὁ Ἐλαίτης *moxz*. || 2. ἀπὸ] ὑπὸ codd., exc. *EF*. || 7. οὐ] οὐδὲ codd., exc. *F*. || 15. ἀποκεκλιμένων codd., exc. *D*; ἀποκεκλεισμένων editt. ante Kr. inde a Xyl. || 20. κατὰ Κυαξάρη. οὗτος δ' ἦν τῶν Μήδων *moz*. || 23. Ἴναρον *Dhi*. || 26. προσιόντι codd., exc. *E*. || Ἑρμόπολις *EFx*. || 37. Post μίγνυνται codd., exc. *EF*, et editt. ante Kr. inseruerunt versus hosce :

> Μένδητα παρὰ κρημνὸν θαλάσσης
> ἔσχατον, Νείλου κέρας, αἰγίβατοι (αἰγιβάται em. Herm.)
> ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται.

P. 682, 26. χιλίων Epit.; ἐνναχοσίων codd. Cf. Herodot. 2, 158. 4, 41 et ipse Strabo p. 35 et 836 ed. Cas. || 31. Μαρείας, *E*, Μαρίας Σαμαρείας, Σαμαρίας cett. codd.

P. 683, 27. τὰς αὐτὰς] ταύτας τὰς *Ex* Cor.; τοσαύτας cett. codd.; em. Grosk. || 30. κατὰ] καὶ codd.; em. Breq. || 33. μετεβάλλοντο codd., exc. *x*. || 35. δὲ καὶ ἡ διώρυξ *Dhi*. || 52. τε] δὲ codd.; em. Cor.

P. 684, 1. Φακούσσης E, Φακούσης cett. codd. || 41. λεγόμενα] μεγάλα C. || 42. μικρῷ Dz Cor. || 44. ἀπονευούσας Cor. Grosk.; recte, ut videtur. || 49. μεγάλους εἶναι καὶ πολλοὺς καὶ πολυστίχους τοὺς στύλους moz Cor.

P. 685, 14. τρισκαίδεκα] τρία Epitome Palat.; Epit. codicis Parisiui, ut cett. codd., habet τρισκαίδεκα. || 18. οὗτοι δὲ καὶ τὰ Cor. || 37. δὴ] δὲ Dh Cor. || 46. τὸ om. Cor.

P. 686, 15. Σελήνης] Lege 'Ελένης ex conj. Noltii, coll. Herodot. 2, 112. || 16. Σεράπιον Ch et pr. m. D, Σεράπειον cett. codd., exc. F; Σαράπειον Mein. || 21. εὔδενδρος E || 35. μιᾶς inseruit Letr. || 37. ἐν ante τῷ αὐτῷ excidisse Corayus putat; ἐπὶ e conj. Kr. add. Mein. || 38. μείζονι] μείζων codd., exc. moxz. || 39. ἀπὸ ante δαπάνης excidisse suspicatur Mein. || 42. πόῤῥωθεν ἀπὸ τῶν τ. 'Α. ὁρῶν, ὃς τῷ σκληρὸς εἶναι etc. Cor. || 49. 'Ρόδοπιν EF, 'Ροδόπην cett. codd.; em. Cor. || 50. αὐτῆς incl. Cor. || 52. ἐν ὑπαίθρῳ x Cor., ὑπαίθριος cett. codd.; em. Kr.

P. 687, 10. ἐπιτρέχει s Cor. || 11. οὐκ ἐπέοικε bene conj. Letr. Kramero verba οὐκ ἀπέοικε videntur referenda esse ad rem ipsam quam modo auctor tradiderat, non ad explicationem a nonnullis propositam. || 13. πωρίας codd., exc. DEF, in quibus πορίας; πωρίνου conj. Sieb. et Grosk.; πωρείας dedit Mein. || 17. δὲ ἄλλοις leg. suspicatur Mein. || 19. ὄψει] ὕψει codd.; em. Cor. || 31. εἰς τὴν λίμνην ἐπί τε τὸν conj. Bunsen. (*Ægypt.* t. 2. p. 221), recte improbante Kramero. || 32. μέρους τινος γῆς παρεμπ. conj. Bunsen.; τοῦ νομοῦ pro τῆς νήσου conj. Kramer. Secundum codicum scripturam canalis ille duplici ostio Nili aquas excipit, quod cur ita mutemus ut sensus sit canalem duplici ostio in Mœridem lacum intrare, causa est nulla. || 44. Μούριδος codd., exc. Ew. || 53. Σερ. β. E. || 54. 'Ελαν. E.

P. 688, 3. τὸ add. Cor. || 5. εἰς ἓν Dhi. || σφαιρούμενον codd.; em. Cor. || 19. πολλοῖς codd.; em. Tzsch. || 34. καθ' ἑαυτὴν codd.; em. Grosk.; κατ' αὐτήν τε Cor. || 42. καὶ τὰς πηγὰς Dh. || 46. Μούριδος Dhimowuz. || 47. κατά τε τὰς codd., exc. E || 51. ἔχει E.

P. 689, 4. δὲ κατὰ] sic E; δὲ τὸ κατὰ DFh, δὲ τῷ κ. cett. codd.; δὲ τὰ κατὰ Cor. || 5 παρελθόντι m Cor. || 7. βασιλέων codd.; em. Cor. || 9. ἐφ'] an ἀφ'? Mein. || 10. μακρ.] μικροῦ codd.; em. Cor. || ἔχοντες codd.; em. Cor. || 16. μονολίθου F, μονολίθῳ cett. codd., exc. D. || 20 ἐπὶ] ἔστιν ἐπὶ codd., exc. E. || οὐ μέγα τῷ ὕ. e conj. Meinekii; οὐ μεγάλῳ ὕ. codd.; [ἐν] οὐ μ. ὕ. conj. Kr. || 22. « ἐκπίπτοντα quid significare possit, non intelligo : crediderim Strabonem scripsisse εἰσβλέποντα. » Kramer. Legendum esse puto ἐκκύπτοντα. || 26. ἀπεχούσης codd.; em. Cor. || 28. 'Ιμάνδης] Μαίνδης Epit.; 'Ισμάνδης codd. plurimi habent p. 690, 52. Quidnam Strabo scripserit, incertum. Epitomes scripturam utroque loco reponi vult Bunsen, t. 3, p 83. || 30. ἀριστίνδην] ἄριστον δ' ἦν codd.; em. Tywh. || 31. καὶ θεοδοσίας ejicienda esse monuit Cor. || 43. πλακούντιον E. || 50. ἀπαρχὰς E. || 52. καὶ] κατὰ Letr., καὶ κατὰ Grosk.

P. 690, 2. Μούριδος codd.; em. Xyl. || 42. ὀλόλιθον om. E. || 45. « κατὰ χαμφθεισῶν Cor. de conj. Wesselingii ad Diodor. 2, 9 : quæ quamvis sensum qualemcunque efficiant, inconcinne composita esse fatendum est; præterea verbum μονόλιθος constanter et a Strabone et ab aliis scriptoribus pro adjectivo usurpari recte animadvertit Grosk., conferens simul p. 196, 28, ubi cloacæ dicuntur οἱ ὑπόνομοι συννόμῳ λίθῳ καταχαμφθέντες. Magnopere igitur placet quod hoc loco scribendum esse censet : διὰ καταχαμφθεισῶν ψαλίδων μονολίθων ὑπερβαλλουσῶν τῷ μεγέθει » Kramer. Legendum censeo διὰ [συν]νόμων λίθων. A fornicibus μολόλιθοι alieni esse mihi videntur. Similiter infra p. 694, 2 in codd. legitur σὺν μονολίθῳ pro συννόμῳ λίθῳ. || 52. 'Ισμάνδης] Σμάνδης F, 'Ιμάνδης xz, Μάνδης w. Cf. p. 689, 28. || Μεμνόνειον et in sqq. Μεμνόνεια moz.

P. 691, 5. Μούριδος codd., exc. E. || 12. διοσημιῶν Cor. Mein.; διοσημείων codd. || 17. δ' ἔτι x, δ' ὅτι cett. codd., exc. s; δ' ὅ τι Tzsch. || 19. ἦκουε DF. || 29. δὲ suppl. Mein. || 40. κομίσαιεν] κομισθέντες codd.; em. Cas. || 43. εὐγενείας] « fort. διογενείας vel θεογενείας. » *Mein.*

P. 692, 2. ἀνθρωπείῳ hi Cor. || 3. διαφθείρουσιν codd., exc. EF. || 17. τὰ ex E additum. || 25. « Verba ὥσπερ τοῖς ἐμπορίοις ὁδεύμασι καὶ διὰ τῶν καμήλων ferri non posse recte judicat Grosk., quia apto careant connexu et cum ceteris et inter se, ac verba ἐμπορίοις ὁδεύμασι prorsus inusitata sint : sed frustra idem refingere ea conatus est, mutatis additisque compluribus verbis. E margine haud dubie recepta sunt, neque a Strabonis verbis ea secludere dubitavi. » Kramer. Ejecit verba Meinekius. Groskurdius leg. conjecit : σταθμοὺς προσφόρους τοῖς ἐμπόροις ὁδεύουσι [καὶ πεζῇ] καὶ διὰ τῶν καμήλων. Similiter Letronnius vertit : *il y disposa les stations convenables pour une route de commerce, où l'on n'emploie que des chameaux.* Legendum est : [ἐν] οἷσπερ (vel οὗπερ) τοῖς ἐμπόροις ὑδρεύματα καὶ [αὔ]λια τῶν καμήλων. Cf. Plin. 6, 26, 102 : *A Copto camelis itur aquationum ratione mansionibus dispositis* etc. || 28. φορτος z correct., φόρος cett. codd. || 35. αἱ abesse vellet Kr. | 39. καὶ καθάπερ om. F, καὶ om. Dh. Tzsch.

P. 693, 2. τὰ add. Kr. || 4. μὲν] δὲ codd.; em. Cor. || δέ τι] δ' ἐστὶ codd., exc. E, qui habet μέρος δὲ καὶ; em. Cor. || 5. Μεμνόνειον z. || 18. Μεμνονείου moz. || 21. καὶ om. codd., exc. EF. || 22. θήκαις] Θήβαις versione expressit Guarinus; idem conj. Zoega (De usu obelisc. p. 169), recte procul dubio. || 35. τοσαύτην Cmoxz; μάλιστα om. editt. ante Kr. Ex sqq. male huc translatum videri monet Kr. || 38. παλλακίδας conj. Xyl. et Dindorf. in Thes. s. v. πάλλαξ; perperam. || 40. ἄνδρας codd., exc. oz.

P. 694, 2. σὺν μονολίθῳ codd.; em. Cas. || Νείλου] μονολίθου E. || 10. καὶ τῶν ἡμερῶν] καὶ τεκμηρίων conj. Cas.; καὶ μέτρων scr. Cor., probante Kr.; vulgatam tueri voluit Grosk. An fuit καὶ τὴν ἡμέραν τῶν ἐσομένων ἀναβάσεων? || 17. καὶ recte om. moz. || 18. Inclusa ejici jussit Kr., ejecit Mein. || 29. καταῤῥάκτης codd., exc. DE, et similiter in sqq. || 37. αὐτῇ E, αὐταῖς cett. codd. || 45. καὶ πρότερον om. F, τὸ πρ. Letr.; ἢ καὶ πρ. conj. Mein. || 49. ἑκατὸν] πεντήκοντα conj. Parthey De Philis ins. p. 81. Cum Strabone facit Heliodor. Æthiop. 8, 1. || 22. Lege σφαιροειδοῦς cum editt. et codd.

P. 695, 7. οὐ δεδιότες moz. || μάτην om. codd., exc. EF. || 16. κρείττονα] χείρονα conj. Salmas.; οὐ ante πολὺ delendum putavit Cor. Nescio an fuerit : ὡς τὸ πολὺ, κρείττονα. || 38. καὶ add. Kr. || 48. ἡ [ἄνω] χώρα conj. Letr. et Grosk.

P. 696, 15. ἐπελθόντες codd.; em. Cor. || 25. μονάρχων codd. exc. s.

P. 697, 8. προσεισελθὼν C, προσελθὼν pr. m. D, προεισελθὼν cett. codd., exc. F. || 26. Post μάχιμοι Ald. add. οἰκοῦντες μικροὶ ὄντες. || 31. ἐστιν om. x; ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν αὐτοῖς ἐστιν· ἀντὶ δὲ ἐλαίου βούτυρον etc. scripsit Corayus; ποτὸν ποιοῦσιν· αὐτοῖς δ' ἀντὶ ἐλαίου καὶ βούτυρον Letronnius; ποτὸν ποιοῦσιν αὐτοῖς· ἐστὶ δὲ [ἀντ'] ἐλαίου καὶ β. Groskurdius; ποιοῦσιν· οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔλαιον, βούτυρον δὲ proposuit Kramer. Verba non mutanda sunt, modo verba αὐτοῖς ἐστιν ponas post ἔλαιον δὲ. || 41. ἡ νῆσος om. codd., exc. F. In E legitur ἡ Μερόη. || καὶ ὄρη συχνὰ Kram., συχνὰ καὶ ὄρη codd., quod servari poterat, servavitque Mein. || 47. 'Ασταβάρα codd., exc. F. || 49.

καὶ inclusit Cor. || 51. διαπλεκομένων leg. vid., e conj. Grosk.; dein καὶ τοίχων ἐκ πλίνθων *moz* Cor.; potius τοίχων ejiciendum videri censet Kr.

P. 698, 3. καὶ κεράτια codd., exc. *moxz*. || 15. Post ξυλίνοις excidisse puto καὶ ἀκοντίοις vel καὶ σκυτάλαις πεπυρακτωμέναις vel tale quid, quum πεπυρ. vox ad arcus nihil pertineat. Diodorus 3, 8, 4 postquam τὰ ξύλινα τόξα τετραπήχεα, οἷς τοξεύουσι τῷ ποδὶ προσβαίνοντες, commemoravit, addit : ἀναλωθέντων δὲ τῶν ὀϊστῶν, σκυτάλαις ξυλίναις διαγωνίζονται. Hæ sudes fuerint ξύλα ista πεπυρακτωμένα, quæ idem Diodorus 3, 25 Æthiopibus tribuit. Cf. Herodot. 7, 71 ; Scylax p. 94; Strabo p. 139, 33. || 19. οἱ καὶ] sic *EFh*; ἢ καὶ cett. codd., fort. rectius. || 34. κεραμέαις Mein.

P. 699, 3. καὶ om. *E*. || τι] τῇ *CDhi*, τῷ cett. codd., exc. *F*. || πέπερι codd., exc. *CE*. || 9. φῦσα, βοῦς etc.] ὀστράκων δὲ λύχνος, φῦσα, βοῦς, κοχλίαι *E;* ὀστρακίων δίλυχνος, φύσα (φύσσα *F*), βοῦς, κοχλίαι cett. codd.; em. Cor. || 11. δ' add. Cor. || 12. ἴδιον δέ τι codd., exc. *E*. || 16. ἥμερος γὰρ παρὰ codd., exc. *E*. || 17. ἡ] ὁ *Cz* Cor. || 25. ὀψοπώλαις *E* Ald., ὀψοπώλεσιν cett. codd.; em. Cas. || 27. καθαρείων *E* Mein. || 29. τὸ] τοῦ *CEFh;* τὸ τοῦ conj. Kr. || 30. στέας *DF*, σταῖς sec. m. *D* et *h*, ut est ap. Herod. 2, 36. || 31. οἱ κάκεις] οἱ κάκης *E;* κυλλάστεις conj. Dindorf. in Thes. s. v. || 36. Leg. fuerit κοῖκινα, monente Casaubono. || 38. ζύγος codd., exc. *Ew*.

P. 700, 1. ἀθρόων *Dh* Cor. Mein.; probabiliter. || 5. γεωμετρίας *CDEF*. || 6. καὶ ante περὶ om. *moxz* et editt. ante Kr. et Meinekius; recte. Deinde alterum καὶ, quod est ante νῦν, itidem recte om. editt. || 7. προσθέντες codd., exc. *F*. || 27. πρὸς ὀρθὴν Ald. || 31. αὐτὴν om. *Dh* Cor. || 39. τοῦτ' οὖν αὐτὸ Cor. || 46. Μαῦροι... ἐπιχωρίων post εὔδαιμον leguntur in codd.; transposuit Kr.

P. 701, 5. Τρίγκα *E*, Τίγγα editt. ante Kr. || Λύγκα *E*, Λίγγα editt. ante Kr. || 24. 'Οφέλα] 'Οφρύα Ald.; 'Απέλλα conj. Tyrwh., quum apud Marcianum Apellas peripli scriptor commemoretur; sed Marcianum potius e Strabone corrigendum esse probabilius est. || 28. πληροῦν codd., exc. *E*. || 37. Νηγρῖται *D*, Νιγρῆται cett. codd., exc. *Eh*. || 38. Λιγγός *moxz*. || 39. εἶναι] ἔχειν *E*. || 49. βρόγχια Epit. || 53. νεαρὸν] ἄρον conj. Cor.; recte, ut videtur.

P. 702, 17. 'Ιφικράτης] Leg. 'Υψικράτης, ut monuit Cor. || 21. ὥστε] οἷς γε Cor., nescio an recte. || 28. χωρεῖν *Eoxz* Cor. || 30. Λυγὸς *h*, Λιγγὸς *moxz*. || 31. Ζίλις *F*, Ζῆλος Steph. s. v, laudato Strabone. || Τίγα] Aut Τίγξ aut Τίγγις legendum. || 32. 'Αβήλη *oz*, 'Αβύλη *Dhi*. || 38. Μασαισύλων *F*, Μασσαισυλίων cett. codd., exc. *Eh*. || 39. καὶ, quod est ante Μεταγώνιον, delendum putavit Corayus; καὶ [κατοικία] Μεταγώνιον conj. Letronnius; καὶ [παρακειμένη τις κατοικία] Μεταγ. proposuit Groskurdius : quæ ob impeditam verborum structuram recte improbat Kramerus, mendum latere censens in voce καλεῖται, quam in κεῖται mutandam esse suspicatur, quum promontorii Metagonii nemo mentionem fecerit. Qua in re egregie fallitur. Μεταγωνῖτιν ἄκραν juxta Molochath fl. Ptolemæus collocat; nec non Pomponius Mela (1, 5, 1) *Metagonium promontorium* memorat, quamquam is promontorium quod Strabo in veteris Mauretaniæ finibus habet, ad terminos recentioris Mauretaniæ, qualis Melæ tempore erat, transfert et cum Treto prom. confundere videtur. Strabonis verba non sollicitanda sunt, modo Μεταγώνιον transponas post verba καλεῖται δὲ vel etiam post ποταμοῦ. *Promontorium* Metagonium intelligendum etiam p. 704, 12. Meinekius Krameri opinioni innitens promontorium illud fortassis nomine proprio Μεγάλην ἄκραν dici conjecit. Ceterum de Strabonis loco fusius exponet ceteraque quæ ad Metagonium pertinent, qua solet doctrina illustrabit clarissimus Reinaudius in *Mémoire sur les populations de l'Afrique septentrionale, leur langage, leurs croyances, et leur état social aux différentes époques de l'histoire*. || 41. Κωταίων codd., exc. *F*. Nescio an legendum sit παρατεῖνον, adeo ut mons quoque, regioni superjacens, Metagonii nominis particeps fuerit. || 4? Μασαισύλων *F*, Μασσαισυλίων cett. codd.; em. Kr.

P. 703, 6. Μασαίσυλοι *F*, Μασσάσυλοι *D*, Μασσαίσυλοι cett. codd., exc. *E*. || 13. Φαυρούσιοι *E*, Φαῤῥούσιοι *C*. || Νιγρῆτες *DFh*. || 26. Μαυρουσίους] Pharusii cum Hercule advenisse dicuntur apud Sallust. Jug. c. 18, Melam 3, 10, Plin. 5, 8. Quapropter Φαρουσίους ap. Strabonem quoque scribi voluit Letronnius, scripsitque Meinekius. || 28. Βόκχοι *h*, Βόγχον *i*, Βόγχοι cett. codd.; em. Cas. || 38. Αἴζον codd., exc. *Fs*. || 39. Λιγγὸς *moxz*. || 40. κατεσπασμένας *F* Mein., κατεσκευασμένας *mox*. || 41. Inclusa a Strabone aliena sunt, ut monuerunt vv. dd. || 51. Γαδίνιος] Τανύσιος *F*, Τανίσιος *w*. || συγγραφέων codd. || 53. Λιγγὶ *Dmoxz*, Τιγγὶ Tzsch. Cor., coll. Mela 1, 5, Plutarch. Sert. 9, Solin. c. 45. At cum Strabone facit Plinius 5, 1, 13.

P. 704, 5. φεύγοντας addidit Cor. || 6. δὲ om. codd., exc. *Ei*. || 7. ἱκετήριον codd.; em. Cor. || 8. Μασσαισυλίων codd., exc. *EF*. || 9. Μολοχάδ *DEi*. || 11. Τρητὸν additum e conj. Cas. || Μασσαισυλίων *z*, Μασσαισύλων cett. codd., exc. *F*. || Μασυλίδων codd., Μασσυλιαίων Cor. || 17. καὶ incl. Cor. || 18. Συόφακος *C*, Συοφάκας *DFhrxz*, Συοφάκα Ald., Σύφακος editt. ante Kr. inde a Xyl. || 18. Σώφακα, ο supra ω addito, *C;* Σόφακα *Dh*, Συοφάκαν *xz*, Συοφάκα Ald. || 19. Μασσανάσσης *Ci*, Μασσανίσσης editt. ante Kr. || 22. Σίγα codd.; em. Cor. || 24. ἔσθ' ὅτε] ἔσθ' ὅπη bene conj. Cor.; vel sic tamen dura oratio ; quare Groskurdius post ἔρημα excidisse putavit : τινὰ δὲ καὶ οἰκήσιμα. Lacunæ signa post ἔρημα Meinekius quoque posuit. Fortassis fuit : τὰ μὲν οὖν... ὀρεινά (καὶ ἀρόσιμα [δ'] ἔσθ' ὅπη παρέσπαρται) ἃ ἔχουσιν etc. || 25. Γετοῦλοι *E*, Γέτουλοι cett. codd. || 28. ἀληθεύει *E*, ἀληθὴς *uz* Cor., ἀληθῆ cett. codd. || 30. Verba τοὺς μεταξὺ etc.., εἴρηκε om. codd., exc. *EF*. || 39. Ante ὑγρὰ γὰρ quædam excidisse videntur. Groskurdius proponit : [ἀλλὰ καὶ ταῦτα οὐ πιθανῶς εἴρηκε] || 46. οὐδέν ἐστι codd.; em. Cor. || 50. εἰ om. *moz;* ἄρα om. *x;* in editt. ante Kr. pro εἰ ἄρα legebatur κατά γε. || 53. παραλλαγῆς] καταστροφῆς *F*. || 54. ἐνέργειαν *F*.

P. 705, 3. ἔχειν codd.; em. Letr. || 5. κατὰ addidit Kr. || 9. διαθερμαίνει *E*. || 11. πτηνῶν τε καὶ *E*. || 12. μεγέθει δὲ [ὑπερβαλλόντων καὶ] ἑπτασπ. bene conj. Letr. || 17. χημίδων *E*, χηραμίδων *Dx* Cor. || 31. ἦν δὲ] ἦν δ' ἐν editt. ante Kramerum, qui fort. ἐν δὲ leg. conjicit; quam conjecturam rec. Mein. || 33. ἔχουσαν codd., exc. *w* et m. sec. *D*. || 34. τῆς Καισαρείας] τοῦ λιμένος *moz*. || 36. An ἐστὶ [τὸ νῦν] ὅριον ? || 'Ιόβα *E*. || 44. Μασσαιλίων *moz*, Μασσαισυλίων *x*, Μασσυλιαίων codd. rell. || 52. Τισιαοῦς τε καὶ Οὔαγα] Codices habent Οὔατα, quod mutandum esse in Οὔαγα censuit Letronnius, cujus conjecturam Kramerus et Meinekius receperunt. Τισιαοῦς nomine fortassis indicari Θίσικαν oppidum non longe ab Utica distans, quod ex uno Ptolemæo 4, 3 novimus, idem suspicatur Letronnius. Nihil horum probo. Strabo quum duobus istis oppidis jungat Thalam et Capsam, apud Ptolemæum vero in eodem tractu in quo Thala et Capsa sitæ sunt, collocentur (p. 4, 3, p. 270, 11) Οὔζατα, Τίσουρος, Θύσδρος : dubium non est, quin Οὔατα Strabonis sint Οὔζατα Ptolemæi (*Ubaza* in T. Peuting. 20 m. p. a Capsa distans), Τισιαοῦς autem sit Τίσουρος Ptolemæi (*Thusurus* Tab. Peut.; hod. *Tozer*), vel

etiam (quamquam minus hoc probabile) Θύσδρος (*Thisdrus* Tab. Peut., *Tusdrus* Itin., *Tusdra* Hirt. B. Afr. c. 26.), adeo ut apud Strabonem Τίσιδρος vel Τίσδρος scriptum fuisse putari possit. || 54. Ζάκμα codd.; em. Xyl. || Ζίχα *oz*, Ζίγχα *sx*.

P. 706, 1. Ῥουσπῖνον codd.; em. Cor. || 6. Κέρκινναν additum e conj. Cas. || 7. Φαρὰν] Nomen corruptum esse puto; legerim Ταφρούραν, quod oppidum erat Thenis vicinum. || 9. Μασσυλιέων *E*, Μασσαισυλίων *x*, Μασυλιαίων *z*, Μασσυλιαίων cett. codd. || 11. Μασσανάσσου *ixw*, Μασανάσου *morz*, Σανάσσου *C*, Μασανίσσου editt. ante Kr. inde a Xyl. || 16. πόλις post Κίρτα add. editt. ante Kr. || 12. τῷ] τῇ codd.; em. Cor. || 21. ἐν αὐτῷ τῷ κόλπῳ Mein. || 25. ἐν ὄψει *E*. || 26. Μαγάδρας *hi*, Βαγάδρας cett. codd., exc. *C*. || 28. οὐδὲ τ. ὁμ. διάστ. codd; em. Cor. || 32. μῆκος] τεῖχος *Dhi*. || 33. καθήκων codd.; em. Gr. || 39. αὐτῇ codd.; em. Cor. || 41. ἔχον τε Cor. || 48. ὅσην *E*.

P. 707, 1. πόλεμον] τρόπον codd., exc. *EF*. || 5. δισχίλια conj. Letr., coll. Polyb. 36, 4; Appian. Pun. 80. || 14. ἑκ. εἴκ.] ρ' *F*. || 18. σιταρκούμενον *xz*; recte, opinor. || 35. Μασυλίους? || 45-51. Verba Κατὰ μέσον... Αἰγίμουρος ejecit Meinekius, de conj. Krameri. || 46. « Κόρσουρα, quod codices præbent hic et paullo post præter hos locos nusquam commemoratur, nec diversa est hæc insula ab ea quæ Κόσσουρα vocatur p. 123 et 277 ed. Cas. (p. 101, 39; 230, 34) : ita igitur hic quoque videatur scribendum. Eadem autem insula mox denuo percensetur ac Κόσσουρος dicitur : unde oriuntur difficultates nullo modo expediendæ. Ego vero quæ de Κόρσουρα illa qualicunque parum concinne nec ordine commodo hic traduntur, a Strabone addita esse vix crediderim. » KRAMER. Quum sinus Carthaginiensis reapse complures habeat insulas, nihil cogit ut quæ h. l. apud Strabonem leguntur, a glossatore geographiæ imperito temere adjecta esse putemus. Ex his insulis unam Strabo vocat Ægimurum (hod. *Djamour* majorem); Κόρσουρα nomen, quod corruptum esse suspicor, pertinere potest ad hod. *Djamour* minorem, quamquam hoc minus probabile est, quum utramque insulam *Ægimurorum* nomine comprehendat Plinius 5, 7, § 42; pertinuit potius ad hod. *Watiah* seu *Piana* insulam haud longe a Pulcro promontorio distantem, quæ in Spruneriana Zeugitaniæ tabula vocatur *Carura*. Hoc nomen quanam nitatur auctoritate, nescio, nec investigandi nunc otium est. Si bene habet, etiam nostro loco Κάρουρα reponas pro Κόρσουρα, quæ esse videtur emendatio scioli, qui quum p. 101 et 230 Ægimurum et Corsuram (i. q. Cossurum, hod. *Pantellariam*) memorari meminisset, Corsuræ nomen hoc loco reponendum esse putavit. || 49. φησι codd., exc. *F*. || 51. Αἰγίμορος *F*. || 54. δ' recte om. Cor.

P. 708, 3. αὐτῇ] αὐτῆς *E*, αὐτὴν cett. codd. || 9. Κόρσουρα *moz* Ald.; Κόσσουρα editt. ante Kr. inde a Xyl.; Κόσσυρος Steph. Byz. || 11. οὖσαν codd. || 13. πεντακοσίους] Quæritur an genuinus sit numerus. Distantia est 1200 stadiorum et amplius. An χιλίων excidit? || 14. Κορσούρας *moz* Ald. || Ἀδρυμὴς *F*, Ἀδρύμις *hix*, Ἄδρυμις *E*, Ἀδρύμη *moz*. || 16. κατὰ ταύτην habet Stephanus s. v. Λοπαδοῦσσα, laudato Artemidoro. Idem ap. Strabonem reponendum esse cum Kramero censeo. || 17. Λοπάδουσα *Cx*. || 18. Βαλίθωνος om. *E*; Βαλίθονος πρὸς θυννοσκοπίαν om. *moz*; Βαλέθωνος *F*; χαλίθυννος *x*; ἁρμόδιος *i*, quam conjecturam rec. Cor.; Meinekius post Ἄμμωνος excidisse opinatur εἶτα ἄκρα. || πρὸς θ.] ἐν ᾗ θυννοσκπ. *E*; unde apud Strabonem leg. esse πρὸς ᾗ θυννοσκοπεῖον conj. Kr.; fort. recte; certe θυννοσκοπία vox alibi non occurrit. || 18. Θένα] Θαίνα codd.; quod mutarunt Cor et Kr., quum supra codd. Θένα habeant, et *Thena* legatur ap. Plinium et Itin.; sed verior forma est Θαίνα, quam utroque Strabonis loco reponi velim. || 22. Κέρκινα *F*. || 23. Κερκινῖτις *F*, Κερκινῆτις *i*. || 27. δὲ om. codd., exc. *i*. || 37. ἐστι [Ταχάπη], παμμέγεθες etc.? || 51. Κίνυφος post ποταμὸς add. editt. ante Kr. Ac sane Κίνυψ vel Κίνυφος ante vel post ποταμὸς excidisse probabile est. || 51. βάθρα *Dhi*.

709, 4. Μασσαισυλείων *F*, Μασσαισυλίων cett. codd.; em. Kr. || 5. Γετούλων codd.; em. Xyl. || 17. μακροτράχηλοι *E*, μακροχηλότεροι *CDhz* Tzsch. Cor., μακροχειλότεροι *x* Ald., μακροτραχηλότεροι *F*. || 24. « τρισχιλίων in nullo legitur cod.; in *E* tamen inter σταδ. et sigla πλ' lacuna est, ad quam explendam litera in margine videtur fuisse adjecta (id quod ex additis punctis suspicor), quæ nunc cum margine recisa est. Quæ in *F* hoc loco exstant sigla duo ex more librarii, qui hanc codicis partem exaravit, legenda esse videntur ἐνναχισχιλίων τριάκοντα : prioris vero forma non multum abest a Γ. Certissimam tamen judico illam scripturam a Groskurdio commendatam coll. p. 123 ed. Cas. (p. 102, 1); πεντακισχιλίων, quod legitur in *z* e correct., quodque Cas. quamvis dubitanter proposuerat, rec. Cor. » KRAMER. Stadia 3930 Letronnius quoque reponi voluit, eoque numero accuratius definiri putavit mensuram p. 102, 1 memoratam, ubi Strabo refert secundum nonnullos ambitum Syrtis esse stadiorum 4000, oris vero latitudinem stadiorum 1500. Attamen primum miror mensuras quæ ad ceteras oræ inter Carthaginem et Alexandriam interjectæ partes, quamquam bene notas, pertinent, nonnisi rotundis indicari numeris, Syrtis autem male cognitæ ambitum numero definiri qui peraccuratam computationem proderet. Deinde monendum est Carthagine Alexandriam, secundum ea quæ in Prolegomenis (p. 76. 47) Strabo dixerat, nonnisi 9000 esse stadia, in oræ vero descriptione e Strabonianis numeris supra 12000 stadia colligi, adeo ut auctor in his suæ ipsius sententiæ computum Eratosthenicum, ex quo ora ista erat 13500 stadiorum, substituisse videatur. Unde probabile fit eundem computum etiam iis subesse quæ de Syrtis ambitu traduntur. Jam quum Eratosthenis Syrtis circuitum fecisse perhibeatur (p. 101, 52) stadiorum 5000, hanc computationem h. l. indicari puto ita ut pro stadiis 5000 ponatur paullo accuratior numerus stadiorum 4900, ͵δϡ', vulgata autem scriptura orta sit ex confusis literis Λ et Δ. (Sæpius Strabo minorem numerum ante majorem collocat, nullo interposito καί). Deinde pro 1500 stadiis ponenda fuerint stadia 2500. Quo facto, a Carthagine erunt *supra* 13000 stadia, sicuti statuit Eratosthenes. Similiter Scylax per os Syrtis navigationem esse dixit trium dierum noctiumque. || 26. Post μικρᾶς excidisse ἐκ τούτου γίνεται vel tale quid, monuit Gr. || 35. παράπλων conj. Cor. || 43. ὑπὸ Πτολεμαίῳ] Hæc sic dicta nihil definiunt. Post Πτολ. excidisse videtur Ἀπίωνι. Certe hic Ptolemæus Apion († 96 a. C.), Cyrenes rex, cujus ætate Artemidorus scripsit, intelligendus est. || 53. Μασαισύλων codd. || 54. ὅπου del. censet Kr.; ἀφ' οὗ conj. Grosk.

P. 710, 1 et 3. Inclusa delenda. || 6. Ψευδοπελίας *E*, Ψευδοπενίας *F*. || 7. Τριτωνίδα editt. ante Kr. et Meinekius; recte, puto. || 9. λιμὴν] λίμνη conj. Dodwell., probante Kramero. || 14. καὶ τὸν Χελωνάταν supplendum esse monuit Grosk. || 15. τρ. ἑξακ.] 3300 p. 393, 32. || 20. Ταύχειρα *E*, Τάρχειρα *CDFhisw*, Τεύχειρα cett. codd. || 22. δὲ κειμένη codd.; em. Cas. || 27. Ἀπολλωνία infra; idem et h. l. reposuit Mein. || 39. δις add. Cas. || 52. Ταύχειρα, scripto ευ supra αυ, *E*; Τεύχειρα *moxz*.

P. 711, 3. φθειρόντων *E*. || 11. Ἀννικερείαν Mein. || 28. κατὰ Κύκλον] κατὰ Κώρυκον conj. Cor.; sed hoc boreale Cretæ prom. hoc loco ferri nequit, ut jam sensit Kramerus.

Strabo Libyæ loca locis Creticis opponit prout situ suo invicem sibi respondent. Quum Apolloniæ opponat Criumetopon, Chersoneso portui opposuerit promontorium in meridionali Cretæ ora maxime conspicuum, cui adjacet Matalum. Itaque legendum puto : κατὰ [Μάτα]λον. || 29. χιλίων] Legendum δισχιλίων, ut recte monet Grosk. Reapse distantia est 1500 fere stadiorum, quanta est etiam ab Apollonia ad Criumetopon ; sed quum hanc ex Strabonis mente esse debeat 2000 stadiorum, Cretæ autem pars orientalis non versus meridiem, sed boream versus (ut in Ptolemæi tabulis) deflectat, nostro loco non 1500, sed 2500 requiri, facile intelligitur. || 31. Ἀρδανίξις] Ἀρδανίς de Kr. conj. Meinekius ; legerim Ἀρδανίς τις ἄκρα. Cf. not. ad p. 33, 35. || 33. τρισχιλ.] δισχιλίων e Letronnii et Grosk. conj. dedit Meineke. Perperam. Inspice tab. Ptolemæi. Chersonesum aliunde novimus urbem in Cretæ ora boreali ; nostra Chersonesus, aliunde non nota, in Erythræo, quod Ptolemæus dicit, promontorio sita fuerit, ut cum Kieperto crediderim. || 37. Πλυνός *E*. Mein. || Quæ sequuntur post vocem Τετραπυργία turbata sunt. Monente Kramero, transponenda hunc in modum : Καλεῖται δὲ ὁ τόπος Καταβαθμος· μέχρι δεῦρο ἡ Κυρηναία. Τὸ δὲ λοιπὸν ἤδη μέχρι Παραιτονίου κἀκεῖθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν εἴρηται ἡμῖν ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς. || 45. Γετοῦλοι codd. || 36. Μαρμαρῖται codd., exc. *E*. || 49. τοὺς κατ' αὐτὸ μαλακῶς codd.; em. Kr. || 50. Post ἀνατολὰς excidisse Augilorum mentionem patet ; εἰς τόπον τινὰ τὰ Αὔγιλα καλούμενον suppl. Grosk.; εἰς Αὔγιλα Kram., idque præstat. || 53. τῆς delendum, monente Grosk.

P. 712, 1. οὐκ inseruit Cor., Kr., Mein.; mirum tamen istud οὐκ ὀρυζοτροφεῖ, quum non videas, cur ὀρύζη potissimum hoc loco non provenire dicatur. Quare Meierus (*Botan. Erlæut. zu Strabo's Geogr.* p. 181) leg. proposuit :... μόνον, ὀλυροτροφεῖ, quod non magis placet. Ex *E* legi velim : οὐ ῥιζοτροφεῖ, adeo ut hæc regio non amplius δενδροφόρος sit, sicut est ea, cujus in antecc. meminerat. || φέρουσα ex *i* additum. || 10. οὐ add. Hopperus. || 16. τὰ μὲν οὖν καθ' ἡμᾶς μέρη τῆς οἰκουμένης codd., nisi quod in *Dhz* τὰ additur ante μέρη : em. Kr. || 20. καὶ bene om. *w*. || 26. πλὴν τῶν ἔξω *E*. || 35. οἱ om. codd., exc. *E*. || 37. Αἰθίοπες [πρὸς νότον] probabiliter Grosk. || 40. ἦν] ἡ codd.; em. Cor.

P. 713, 2. ὅσην ἦν εἰρ. codd., exc. *F*. || 5. ἡγεμονείας *F*, ἡγεμονίας cett. codd.; em. Cas. || 10. γε] τε codd.; em. Cor. || 15. στρατηγίας codd.; em. Cor. || 18. Verba καὶ τὸν Ἄτακα (Ἄττακα codd.) recte ej. Mein. || 24. προσώρισται Cor.

STRABONIS

TABULÆ.

PARISIIS. — EXCUDEBANT FIRMIN-DIDOT ET SOCIOS, VIA JACOB, 56.

STRABONIS

GEOGRAPHICORUM

TABULÆ XV.

INSTRUXIT

CAROLUS MÜLLERUS.

PARISIIS,

EDITORE AMBROSIO FIRMIN-DIDOT,

INSTITUTI FRANCIÆ TYPOGRAPHO,

VIA JACOB, 56.

M DCCC LXXX.

FEB
21
1883
NEW-YOR
354

TABULÆ

IN

STRABONIS GEOGRAPHICA.

PRÆFATIO.

Mirari subit qui fiat ut minora quædam scripta geographica sæpius sint tabulis explicata, illud vero quod omnium maximum hujus generis opus habemus, ejusmodi auxilio nemo hucusque instruxerit. Nam quæ in Falconeriana Strabonis editione tabulæ vel potius tabularum simulacra exstant, in censum venire nequeunt; ceteri autem editores aut omnem hanc provinciam defugerunt, aut in orbis terrarum imagine ad mentem Eratosthenis et Strabonis summis lineolis adumbranda acquieverunt. Et tamen ita res habet ut ad penitiorem Strabonianæ geographiæ intelligentiam et ad criticam in corruptissimo scriptore recte exercendam vix ullum sit accommodatius instrumentum quam tabulæ rite constructæ. Igitur Firminus Didot, sua ipsius commoda indefesso de literis bene merendi studio postponens, eâ quam omnes novimus liberalitate principe viro dignâ et nostro ævo in turpe lucrum unice intento nunquam satis laudandâ, universum Strabonis opus in tabulas expandendum curavit, quas nos, optimis usi auxiliis, quam fieri poterat diligentissime delineavimus; delineatas autem arte sua illustrarunt Jacobsius et Dalmontius, sculptores in hac urbe celeberrimi, quorum ille imagines terrarum, hic nomina æri commiserunt.

Bertius quidem (Theatr. Mundi, præf.) ipsum Strabonem πίνακας operi suo adjunxisse censuit : id vero tantum abest ut concedamus, ut Strabo haud credidisse nobis videatur fore ut aliquando existat qui suis Geographicorum libris innitens figuras regionum et fines provinciarum oppidorumque situs delineare suscepturus sit. Permulta enim eorum quæ in tali negotio magni momenti sunt, vel de industria Noster prorsus negligit vel levi bracchio tetigisse satis habet, tum quod orbis terrarum descriptio κολοσσουργία quædam est in qua τὸ καθ' ἕκαστον ἀκριβὲς negligere licet, tum vero quod istam exactæ et minutæ doctrinæ austeritatem a se alienam esse auctor existimavit, qui non geometris et pinacographis scripsit, sed hoc maxime sibi proposuit ut κοινὸν σύγγραμμα καὶ πολιτικὸν καὶ δημωφελὲς sui ævi lectoribus ingenuis in manus traderet (p. 11, 21). Idem disertis verbis profitetur (p. 147, 21) : Ὅσα μὲν φυσικῶς διώρισται, δεῖ λέγειν τὸν γεωγράφον καὶ ὅσα ἐθνικῶς, ὅταν ᾖ καὶ μνήμης ἄξια· ὅσα δ' οἱ ἡγεμόνες πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευόμενοι διατάττουσι ποικίλως, ἀρκεῖ κἂν ἐν κεφαλαίῳ τις εἴπῃ, τοῦ δ' ἀκριβοῦς ἄλλοις παραχωρητέον. Unde facile intelligitur in quantas angustias incidat si quis provinciarum limites e Strabone elicere studuerit. Huc accedit quod Strabo sua e variis fontibus colligens interdum non animadvertit verbis se jungere quæ tabularum lineis jungi nequeant (*).

Inter tabulas a Strabone adhibitas præter antiquiores illas, quæ Alexandrinis debebantur, fuisse etiam Agrippæ orbem pictum, verisimilis est virorum doctorum sententia (**), cujus probabilitatem iis maxime corroborari puto quæ p. 230, 27 de insulis Liparæis ex Chorographo traduntur. Hæc enim quum falsissima sint, adeo ut verba Strabonis corrupta nec ulla medicina sananda esse Kramerus existimaverit, tam egregie cum iis quæ in Tabula Peutingeriana delineata habes, conciaunt, ut orbem Agrippæ communem his subesse fontem haud dubitemus.

Ceterum non multum hinc proficimus; majoris autem in nostram rem momenti est quod easdem tabulas, quibus Straboni uti licebat, Ptolemæus quoque adhibuit. Quantacunque enim fuerint quæ Ptolemæus in melius mutaverit,

(*) Recte Rennelius (*Topography of the plain of Troy* p. 22) : « It appears clearly that he (Strabo) was not in habit ob subjecting his written Geography to the test of tabular construction; whence, in some cases, its accuracy and consistency were never put to the proof. »

(**) Præ ceteris v. Petersen in *Rhein. Mus.* tom. 8. p. 402 sqq.

haud pauca tamen talia reliquit qualia jam ante Strabonis ævum parum recte delineabantur; nam persæpe fit, ut opiniones perversissimas quas apud Strabonem legimus, in Ptolemæi quoque tabulis expressas videamus. Quem consensum non animadvertentes vel novissimi Strabonis interpretes haud semel commiserunt, ut quæ veteres geographi erraruut, ea supinæ librariorum negligentiæ imputarent, corrigendoque ad verum pertrahere studerent. Sic, ut unum afferam, conjecturis impetierunt quæ traduntur de Axio et Erigone fluviis (p. 277, 4), de situ Cephalleniæ (p. 393, 7), de Massagetis (p. 440, 34) et de Chersonesi promontorio (p. 283, 15), de quibus omnibus Ptolemæus aut prorsus cum Strabone consentit, aut quam proxime ad eum accedit, sicuti in iis quoque quæ de Penei ostio (p. 290, 25), de Haliacmone (p. 277), de sinu Thermæo (p. 277, 10), de Cretæ latere occiduo (p. 407, 5) deque aliis multis falsa perhibentur.

Itaque Ptolemæi auxilio usus figuras nonnullarum regionum e mente Strabonis delineaveris judicio satis tuto : in plurimis tamen quum id fieri omnino nequeat, ingenii vero lusibus indulgere noluerimus, ita nos rem instituimus, ut post tabulas quibus orbis terrarum secundum Eratosthenis Strabonisque placita exhibetur, singularum deinceps regionum imagines tales daremus quales nos jam novimus, adscriptis autem mensuris Strabonianis indicaremus quatenus veram distantiarum rationem auctor assecutus esset. Passim tamen minores tabulas majoribus inclusas adjunximus, quibus qùam sibi regionum imaginem Strabo efformaverit, summis lineolis adumbrare studuimus. Denique notulis hic illic insertis opiniones Strabonianas significari videbis. Quod situm locorum definiendum attinet, rationes nostras in Indice nominum ut plurimum paucis indicavimus, interdum etiam fusius exposuimus. Præterea in Indice variæ lectionis, in quo verba Strabonis permultis locis emendasse nobis videmur, sæpius accidit ut quæstiones geographicæ quæ vim aliquam in tabularum adornationem exercerent, tractandæ essent. His nunc pauca addere liceat, quibus tum errata quædam emendabo, tum quæ in tabulis locum invenire non potuerint, aliaque nonnulla quæ explicatione egere videantur, significabo.

De ratione quam in Tab. I secutus sum fuse exponam quando in Geographis minoribus ad Eratosthenis fragmenta devenero.

In Tab. II numerus qui meridiano per Indum ducto adscribitur, esse debet 53500 (non 43500). — Siciliæ figura non ita est delineata ut quæ de ea traduntur p. 221, omnia concilientur. Conciliari enim nequeunt. Latera insulæ ita disposita esse dicuntur, ut angulus ad Pelorum promontorium necessario sit obtusus, et meridionale, non vero (ut Strabo e Posidonio refert) occiduum Siciliæ latus ceteris longius esse debeat. Fortassis latus a Lilybæo ad Pelorum pertinens ita efformari Strabo vult ut linea semicircularis evadat, ac Lilybæum et Pelorum promontoria in eodem fere meridiano posita sint. Hoc si est, eo auctor peccavit quod p. 222, 11 dixit : τὸ δὲ ἀπὸ Λιλυβαίου τὴν ἐπὶ Πελωριάδα πλευρὰν πρὸς ἕω, quum dicendum fuisset πρῶτον πρὸς ἑσπέραν, εἶτα πρὸς ἕω.

Italiæ latus meridionale quod est a freto Siculo ad Japygium, apud Strabonem justo majus esse sponte intelligitur; quomodo autem partes ejus disponendæ essent, non satis patebat, quum verba Strabonis quæ huc faciunt (p. 217, 36) in codd. lacera essent. Resarcire ea studui in Ind. var. lect. p. 976. Quodsi bene res mihi cessit, Artemidorus cum eoque Strabo ita statuerunt ut fauces sinus Tarantini stadiorum essent 1410.

In Libyæ ora quæ notantur ab Alexandria ad Carthaginem mensuræ cum ipsarum linearum longitudine minime congruunt. Videlicet Strabo in Prolegomenis inter meridianos per Alexandriam et fretum Siculum ductos 8500 stadia intercedere statuit, eique opinioni convenienter ab Alexandria ad Carthaginem 9000 stadia exputat (p. 76, 47) : contra vero horum oblitus libro XVII in Libyæ descriptione ita agit ut suis ipsius placitis substituat Eratosthenis sententiam, qui Alexandriæ et Carthaginis meridianos 13500 stadiis distineri censuit. Cf. Ind. var. lect. ad p. 709, 24.

In India notavi *Jomanem* fluvium; hoc enim nomen pro *Œdanes* p. 612, 13 reponi voluerunt viri docti. At dubium vix est quin Œdanes Strabonis sit potius Dyardenes Curtii, quem cum hodierno *Brahmaputra* componendum esse suspicantur. Cf. tab. XIII.

In Tab. III quæ de Hispaniæ populis Strabo tradit, conciliare inter se studui, quamquam num bene definita singularum regionum imago Strabonis animo obversata sit, jure tu quæras. Omnino Hispaniæ gentes et provincias rite dividere ob frequentes mutationes et scriptorum dissensum et inconstantiam res est difficillima, et quod de Celtiberiæ divisionibus Strabo ait : οὐκ ἔστι τὸ ἀκριϐὲς ἐν τούτοις ἀποδιδόναι, quodammodo de universa valet Iberia. Sic nobis hærebat aqua in describenda Bætica sive Turdetania. Includi eam Noster dicit (p. 116, 40) Ana fluvio, Carpetanis, Oretanis et Bastetanis, sed addit accenseri ei etiam Bastetanos et τοὺς ἔξω τοῦ Ἄνα καὶ τοὺς πολλοὺς τῶν προσχώρων. Vaga verba ita intelligenda esse putavi, ut antequam Romani Lusitanos trans Tagum deduxissent, ea Lusitaniæ *provinciæ* pars, quæ Anam inter et Tagum sita esset, Turdetaniæ annumeraretur. Facit huc quod apud Ptolemæum magna ejus regionis pars, ab Ana ad Barbarium pr. pertinens, Turdetanis assignatur, apud Strabonem vero Augusta Emerita modo Lusitaniæ, modo Turdulorum urbs vocatur. Ab orientis parte Turdetaniæ adscripta fuerit regio quæ in ora maritima usque ad Carthaginem Novam pertinet : nam eo usque in litore Bastetanos degere Strabo prodit, et eo usque citeriorem Hispaniam extendi ex Artemidoro refert Stephanus Byz. s. v. Ἰϐηρίαι; eundemque Bæticæ terminum in Agrippæ tabula fuisse narrat Plinius (3, 3, § 16), qui ipse, sicut Ptolemæus, finem Bæticæ ad Urcos collocat, quamquam idem alio loco (3, 3, § 19) Baream (quæ inter Urcos et Carthaginem est fere media) Bæticæ adscriptam esse dicit.

Tab. IV. — Galliæ descriptio, quatenus in populorum sedibus provinciarumque terminis definiendis versatur, admodum rudis est miraque laborat confusione. Causam rei nonnulli ex eo repetunt quod Græcus Strabo latinos Cæsaris Commentarios non satis intellexerit. Ni fallor, Cæsarem omnino non legit Strabo, sed quæ ex eo sumsisse videri possit, in eodem Posidonio repperit, ex quo Diodorus quoque suam Galliæ descriptionem cum Straboniana in multis ad verbum pæne consentientem deprompsit.

Ac primum quidem miramur Celtas Narbonensis provinciæ finibus coerceri, ab iisque Gallos distingui tanquam gentem peculiarem (quamquam Gallorum nomine Strabo etiam latiore vocis sensu utitur p. p. 162, 33). Quam quidem distinctionem quo pacto e Cæsaris verbis simplicissimis aliquis eruerit, non assequor; contra vero eandem doctrinam tamquam χρήσιμόν τι καὶ παρὰ πολλοῖς ἀγνοούμενον apud Diodorum (5, 32, 1) legere est.

Deinde Noster eo labitur quod Belgicam, quæ usque ad Sequanam pertinebat, ad Ligerim usque extendit. Quod quum ab Augustea provinciarum constitutione alienum esse pateat, fortassis Belgicæ stirpis gentes aliquas in hodierna *Bretagne* olim consedisse indeque errorem Strabonis explicandum esse nonnulli conjecerunt. Minus docte sed nescio an verius causam erroris in eo quærere possis quod Strabo, vel Posidonius, quum Belgas majorem oræ borealis partem obtinere accepisset, temere id transtulit ad suam Galliæ tabulam, quæ omnem Galliæ oram inde a Pyrenæis ad Rhenum usque septentrionibus obversam exhibebat. Ceterum quosnam in mediterraneis inter Sequanam et Ligerim Belgicæ fines Strabo finxerit, sciri nequit, ac sponte intelligas nostram delineationem in hac parte ex mero pendere arbitrio.

Quemadmodum Belgicæ Strabo occidentalem Lugdunensis provinciæ partem attribuit, sic meridionalem Belgicæ tractum Lugdunensi adscribit, quippe quam ad Rheni usque Rhodanique fontes producit, adeo ut Lingones et Sequanos et Helvetios, Celticas gentes, quas ad Belgicam provinciam recte Plinius et Ptolemæus referunt, comprehendat. Fuerunt sane (inter eosque Walckenarius numeratur) qui Straboni insistentes re vera gentes istas ab Augusto Lugdunensi, deinde autem ab alio, fortassis ab Vespasiano, Belgicæ assignatas esse contenderint. At de ejusmodi provinciarum mutatione altum est in literatissimo sæculo silentium. Huc accedit quod cum Plinio et Ptolemæo facit etiam anonymus Cosmographiæ auctor, qui Belgicam versus austrum Alpes et Narbonensem attingere prodit. Quod quidem testimonium gravissimum est, quoniam plurima quæ de provinciarum circumscriptione in isto opere leguntur, ad Augusteam ætatem pertinere et Agrippæ e Commentariis derivare viri docti tantum non unanimi statuunt consensu. Denique ipse Strabo p. 147, 3 Belgarum partem Alpes accoluisse dicens, quo-

usque Belgica sua ipsius ætate pertinuerit subindicat.

Plurimas Galliæ gentes ita Noster recenset ut sedes singularum accuratius non definiat. Quare si nomina earum secundum disertiores scriptores disposui, vim Straboni intulisse vix accusabor. Gentes quidem inter Rhenum et Sequanam degentes ipse auctor aliquomodo disposuit (p. 161), sed tam perfunctorie, ut in his quoque ordinandis de meo aliquid addendum esse putaverim. In rudiore tabula Straboniana res in hunc modum adornanda foret :

O c e a n u s.

Sequana Fl.	Caleti.	Suessiones.	Ambiani.	Bellovaci.	Morini.	Menapii.	Rhenus Fl.
				Eburones.		Nervii.	
				Atrebatii.		Ubii.	
				Remi.			
				Senones.		Treviri.	
					Mediomatrici.		
					Tribocci.		

De Vadicasiis, quos juxta Lingones collocavi, vid. Ind. var. lect. ad p. 154, 34. Alesiam urbem cum hodierno vico *Alaise* composui. Hinc corrigenda sunt quæ dixi in Indice nominum s. v. *Alesia*, ubi eam sententiam secutus sum quæ olim obtinebat quamque etiamnunc sunt qui tueri studeant. — In Helvetia Toygenos (modo ita scribendum sit) in hodierna *Zug* regione collocavi. Sin recte conjeci (v. var. lect. ad p. 260) eosdem esse cum iis qui p. 260 Τοΐνιοι vocantur, ad Brigantium potius lacum ponendi sunt.

Inter Galliæ Transpadanæ oppida fortasse poni debebat Bergomum. Vid. Index var. lect. ad p. 177, 29.

In Tab. V monendum erat Lunam, Etruriæ oppidum, a Strabone (p. 185, 9) perperam poni ab occasu Macræ fluvii, adeo ut oppidum a portus loco non distinguatur. Idem etiam eo indicatur, quod a Pisa ad Lunam 400 stadia exputantur. — In eadem Etruria legitur *Falerii seu Phalisci;* at e Strabonis mente inter Falerios et Phaliscos distinguendum videtur. V. Ind. var. lect. ad p. 188, 26. — In Umbria pro *Otriculum, Ocridi* lege *Ocriculum*, *Ocricli*. Ibidem *Larolum* nomen deleri velim. V. Ind. v. l. ad p. 189, 32. — In Latio ad Melpidis fluvii initia Atinam oppidum addendum esse censeo. V. Ind. v. l. ad p. 197, 47. — *Festorum* locus, Romæ urbi proximus, vereor ne librariorum sphalmati debeatur. V. Ind. v. l. ad p. 191, 46. — Ne mireris *Veregin* fluvium qui e Prænestino agro in Trerum (*Tolerum* legendum puto) incidit, vide Ind. v. l. ad p. 199. 19. — Casu factum, ut omissa sit linea qua via Latina cum Labicana ad Pictas conjungenda est. — Pithecussæ insulæ mons dicebatur *Epopeus*, non vero, ut codd. Strab. habent, *Epomeus*. — Pro *Fanum Junonis Argivæ* (ad Silarum fl.) legas *Fanum Junonis Areiæ*. V. Ind. v. l. ad p. 209, 40. In Samnio Ebutiana oppidum (hod. *Elano*) addendum fuerit. V. Ind. v. l. ad p. 208, 8.

Siciliæ fluviis adde *Pataciam*, cujus mentio latet in loco corrupto p. 222, 21, ubi vid. not. Ammemanus fl. per ipsam Catanam urbem ducendus erat. — Mazaram opp. in tabula habes e Cluverii conjectura. Strabonem non hoc, sed Imagarum opp. commemorasse mihi videtur. V. Index ad p. 228, 35. — Gelæ mentio debetur Krameri conjecturæ, quam sequi non debebam. Vid. Ind. ad. p. 221, 22.

In Tab. VI non satis indicare potui istam Strabonis opinionem, ex qua Corcoras fl. in Savum influit, Savus in Dravum, Dravus prope Segesticam in Noarum, Noarus autem (qui etiam Calapin excipit) boream versus fluens in Danubium incidit. — In Thracia desiderantur locus *Thasiorum capita* dictus (p. 282, 13) et Scæorum populus, et Scæus fl. et Σκαιὸν τεῖχος, de quorum situ non liquet. — Ab oriente Borysthenis ponendum est *Hylæum mare*, si quidem recte conjeci mentionem ejus inesse corruptis illis quæ leguntur p. 256, 33, ubi vide. — In delineanda Chersonesi Tauricæ parte occidentali secutus sum Paulum Beckerum Odessenum (*Die Herakleotische Halbinsel. Leipzig*, 1856).

Tab. VII. — In Macedonia Axius fluvius sec. Strabonis opinionem in Thermæum sinum incidit eo loco ubi reapse Haliacmon exit; in Axium vero a borea fluens Pellamque urbem a sinistra relinquens influit Erigon. V. Ind. ad p. 277, 4. — *Agrianes* nomen, quod ad fontes Erigonis fluvii in Pæonia posui, delendum fuerit; contra in Pelagonia addendum puto : *Pelagones Triclari*. V. Ind. ad p. 277, 3. — In Illyria pro *Desarethii* lege *Dasaretii*. — In Epiro pro *Blatria* (apud Cassopæos) lege *Elatria*. — In Thessalia neque Helice, oppidum ex uno Hesiodo notum, neque

Messeis fons, qui prope Helladem urbem fuisse dicitur, locum invenire potuerunt. Thessaliotidis fines boreales prope Pindum montem paullo magis versus septentriones removendi sunt, Athamanum vero fines meridionales magis versus austrum proferendi, adeo ut tangant fines Thessaliotidis. V. Strabo p. 374, 19.

Tab. VIII. In Phocide Crissam urbem posui ubi ponenda est in mediterraneis; secundum Strabonem (cum quo facit Ptolemæus 3, 14 p. 230, 7 ed. Wilb.) Crissa in ora maritima inter Cirrham et Anticyram quærenda foret. Simili errore Abarum urbem Strabo (p. 363, 8) non longe ab ora maritima distare putat. In Eubœa desiderantur Elarius specus (p. 363, 20) et Bovis aula, quæ erat alia situs incerti spelunca in litore mari Ægæo obverso. Quas in Ithacæ insulæ isthmo notavi Alalcomenas, Apollodorus nescio quo pacto in Asteridis insulæ isthmo fuisse dicit. — In Argolide omissum est signum quo situs Hermionis urbis in ora maritima indicandus erat. — Verba *Hermionicus sinus* non modo suo in loco habes, sed etiam in sinus Argolici parte boreali. Ita enim res adornanda erat, siquidem sec. ea quæ in Strabonis editionibus exhibentur, initium sinus Hermionici prope Asinen ponendum est. Id tamen non dixisse Strabonem, sed viros doctos in auctorem nostrum intulisse censeo. Vide Ind. ad p. 317, 12, ubi pro ʼΑΝης quod codices præbent, non Ἀσίνης, sed Ἀλίας vel Ἁλικῆς scribendum esse dixi. Reapse enim sinus, cui Hermione adjacet, a proximo Haliæ promontorio, *Cap Mylonas*, usque ad hod. *Cap Scyli* (Scyllæum pr.) pertinet. Strabo autem Scyllæum nomen perperam ad *Cap Mylonas* transtulit, oramque quæ inde est usque ad Methanam peninsulam versus ortum procurrere opinatus est. Patet id ex verbis hisce (p. 316, 24) : Ὁ μὲν (Ἀργολικὸς κόλπος) μέχρι τοῦ Σκυλλαίου πλέοντι ὡς πρὸς ἕω βλέπων καὶ πρὸς τὰς Κυκλάδας, ὁ δὲ Ἑρμιονικὸς κόλπος) ἑωθινώτερος τούτου μέχρι πρὸς Αἴγιναν καὶ τὴν Ἐπιδαυρίαν, cum quibus concinit quod p. 49, 27 legimus Μεθώνην τὴν ἐν τῷ Ἑρμιονικῷ κόλπῳ, quod attrectare non debebam. Errorem Strabonis explicare licet collatâ tabulâ Ptolemæi, in qua Hermionicus sinus memoratur nullus, sed sinus Argolicus usque ad Scyllæum promontorium (*Scyli*) extenditur. Jam si Strabo quoque acceperat Argolicum sinum pertingere usque ad Scyllæum pr., post quod sit Methana peninsula, simul vero apud alios legerat post Argolicum sinum (cujus ad Haliam sit initium) deinceps sequi sinum Hermionicum : facile intelligitur quomodo ex his male conflatis ea quam Strabo exhibet opinio nasci potuerit. Quodsi p. 321, 13 legitur : τὸ Σκύλλαιον ἐν τῇ Ἑρμιόνῃ, hoc quoque loco Scyllæum de hodierno *Cap Mylonas* intelligi debet; idque etiam inde colligas quod sec. Scylacem et Pausaniam Hermionicæ ditionis termini ad Scyllæum (*Scyli*) minime pertinent, sed ad medium sinum Hermionicum (prope *Cap Thermisi*) collocandi sunt. Strabonem fortasse pervetustum aliquem rerum statum referre conjecit Curtius (*Pelop.* A. 2, p. 455), quod ipse quoque Scyllæum Strabonis ad hod. *Scyli* referens olim putabam. Igitur his ita constitutis, in tabula nostra delenda sunt verba *Hermionicus sinus* quæ leguntur in sinus Argolici parte; deinde ad hod. *Cap Mylonas* adscribendum : *Scyllæum pr. sec. Strabonem;* denique Hermionicæ fines, quum e Strabone constitui non possint, e Scylace et Pausania assumi velim.

In Argolico sinu pro *Eion* lege *Eiones.* Locum hunc oppidulo assignavit Curtius collato Strabone p. 321, 17; Bobleyius cum eoque Kiepertus Eiones ponunt ad sinum Hermionicum haud procul a *Cap Scyli*, quo loco nunc est *Phurkoria;* eique sententiæ aliquatenus favet Strabo p. 323, 21. Ego nescio an locus qui ἠιόνες vocabatur, quærendus sit in tenui illa oræ tænia quæ a *Cap Thermisi* ortum versus extenditur. — Desideratur in Argolide locus *Pharygæ* dictus (p. 366, 15), qui ubi fuerit nescitur. — In distantiarum notis Tænaro promontorio adscriptis pro (750) lege (950), coll. Ind. ad p. 312, 8.

Laconiæ et Messeniæ confinia haud uno modo indicavi, quum Strabo diversa male misceat. Messeniæ paraplum κατακολπίζοντι esse dicit (p. 311, 17) stadiorum 800; hæc a Neda fluvio juxta oram metienti pertinent usque ad Chœrum fluvium Gereniæ proximum, quem fuisse terminum Messeniæ e Pausania novimus. At Strabo Messeniæ adscribit totam fere Messeniaci sinus oram orientalem quæ est usque ad Thyrides; has enim p. 309, 14 dicit ὁμόρους τῇ νῦν Λακωνικῇ. Idem ex eo intelligitur quod, si stadia ista 800 e Strabonis mente usque ad Chœrum fl. sive ad Gereniam computanda essent, sequens oræ tractus, qui hinc est ad Thyrides, nulla apud Strabonem mensura definiretur. Itaque diversa Strabo confundit, nisi

forte putaveris p. 311, 18 pro κατακολπίζοντι legendum esse οὐ κατακολπίζοντα. Tertium Messeniæ limitem notavi ad Pamisum fluvium. Dixerat de hoc termino Euripides, qui eo nomine a Strabone reprehenditur. Dubium autem vix est quin idem terminus fuerit ipsius Strabonis ævo; nam quum Augustus Thuriæ regionem Laconicæ adjecisset, Thuriæ autem propinquus sit magnus Pamisus fluvius, hunc ipsum Messeniam a Laconia tunc diremisse consentaneum est. Hunc vero rerum statum Strabo quoque nescius prodit eo quod Nedontem, qui non longe a Thuria abest, per Laconiam fluere dicit (p. 309, 27). Ceterum regio, quæ inter Taygetum et Pamisum interjacet, jam anno 182 a. C. a Messenia separata est, urbesque ejus, Abia, Thuria et Pharæ, tamquam sui juris civitates, in fœdus Achaicum receptæ sunt (Polyb. 25, 1), nec improbabile est regionem istam vetusto Mesolæ nomine designatam fuisse, quod ex ipso colligas Strabone, qui p. 309, 38 de Hiræ Homericæ situ varias sententias afferens inter alia etiam hæc habet : οἱ δὲ τὴν νῦν Μεσόλαν οὕτω καλεῖσθαί φασι καθήκουσαν εἰς τὸν μεταξὺ κόλπον τοῦ Ταϋγέτου καὶ τῆς Μεσσηνίας. Quæ e grammatico Homerico qui post an. 182 scripsit desumta esse conjicio.

In Cretæ tabula Cisamum pr. cum hod. *Cap de la Soude* composui, Ptolemæi rationes secutus. Veri similius tamen est indicari hodiernum *C. Spada*, sive illud promontorium in quo Dictynnæum erat. V. Ind. ad p. 407, 40. — Distantia quæ inter Gortynem et Prasum notatur, esse debet stadiorum 180 (non 130).

Tab. IX. Loca situs incerti, quos in tabula frustra quæris, hæc sunt : in Bœotia Helos et Hilesium (p. 349, 9), Narcissi Sigeli monumentum (p. 346, 46), in Helicone antrum nympharum Libethridum, Glechon oppidum Bœotiæ vel Phocidis ad Cephissum fl. (p. 364, 13), Æanin fontem in Locride Opuntia (p. 365, 28), in Attica Olympium (p. 347, 14) et Hestiæensium et Eretriensium pagi (382, 45). Meliten et Colyttum pagos Athenis proximos ne consignaremus, spatiorum angustiis impediebamur. Larissa Attica, quæ p. 382, 45 memoratur, librariorum errori accepta refertur. In Elide locum non invenerunt neque Helos Homericum neque Aloria palus quædam, neque antra nympharum Anigriadum et Atlantidum, neque Jonæum Erycydeumque — In Attica Myrrhinus, quem pagum cum hod. *Merenda* componendum esse inscriptionum fide constat, a Strabone (p. 342, 36) perperam ponitur inter Halas Araphenidas et Probalinthum. — In Megaride delendum est nomen *Ægosthenæ;* contra vero Phocidis Ægosthenas a Strabone commemoratas fuisse in Ind. ad p. 363, 4 conjecimus, ubi addas urbis ejus apud Ptolemæum quoque (3, 14) mentionem fieri.

In Elide situm Hyrmines, Cyllenes, Ephyræ, Lasionis indicavi ex sententia Ernesti Curtii (*Pelop.* t. 2, cap. 1). Idem vir doctus de aliis nonnullis aliter quam ante fieri solebat statuit, de quibus minus nobis persuasit. Neque largiri debebam quod ille de Peneo olim a borea Chelonatæ promontorii in mare egresso conjecit. Ejus enim conjecturæ argumentum præcipuum, quum in Strabonis Ptolemæique de hac re consensu positum sit, pondere caret, quoniam de aliis erroribus quam plurimis in Græciæ Macedoniæque Tabula cum Strabone Ptolemæus conspirat.

Pylum Triphyliæ non ponendum esse ubi posuerunt Leakius et Kiepertus (ad *Tsormatzi* in extremitate occidentali *Alvena* montis) et Curtius (ad hodiernam *Piscini*), sed oppidum hoc Samico proximum fuisse ideoque magis boream versus removendum esse, dixi in Ind. nominum s. v. *Pylus*. Ipse in tabula Pylum cum hod. *Xerochoroi* composui, dubitanter tamen, quum ne hoc quidem verbis Strabonis satis conveniat. Iterum rem perpendenti Pylus Samico vicinus, sed Samico paullo borealior, uni ex fluviolis qui boream versus in Selinum et per hunc in Alpheum incidunt, appositus fuisse videtur. Nam Strabo quamvis Pylum et Samicum Triphyliæ eadem 400 stadiorum distantia a Pylo Messeniæ abesse dicat (p. 299, 6. 302, 4), tamen p. 301, 49 in locorum recensione a borea meridiem versus pergens Pylum memorat ante Samicum; deinde vero (idque majoris faciendum est) verba : παραρρέοντος (sc. τὸν Πύλον) ποταμοῦ πρὸς ἄρκτον Ἀμάθου καλουμένου πρότερον, ὃς νῦν Μάμαος καλεῖται (p. 295, 41), simplicissime ita intelliguntur ut urbem præterlabens Amathus versus boream fluat, non vero ita, ut borealem urbis partem præterfluat (quo sensu haud dubie Strabo πρὸς ἄρκτου dixisset). Consequitur Amathum fuisse unum fluviorum qui versus Alpheum labuntur, deinde autem Minthem montem, utpote Pylo

proximum (p. 295, 51), non esse hodiernum *Alvena*, ut cum Leakio Curtius statuit et ego in tabula posui, sed altiorum illum et septentrionaliorem, qui hodie *Smerna* vocatur, ut recte censent Bobleyius et Kiepertus. Jam quem ego Mamaum nominavi, is esse debet Acidon fluvius qui ab Anigro versus occasum erat et Chaam urbem Chaæis petris subjacentem atque Jardanis tumulum præterfluebat in planitie quam pratum Jardanis appellabant (p. 298, 36. 299, 13).

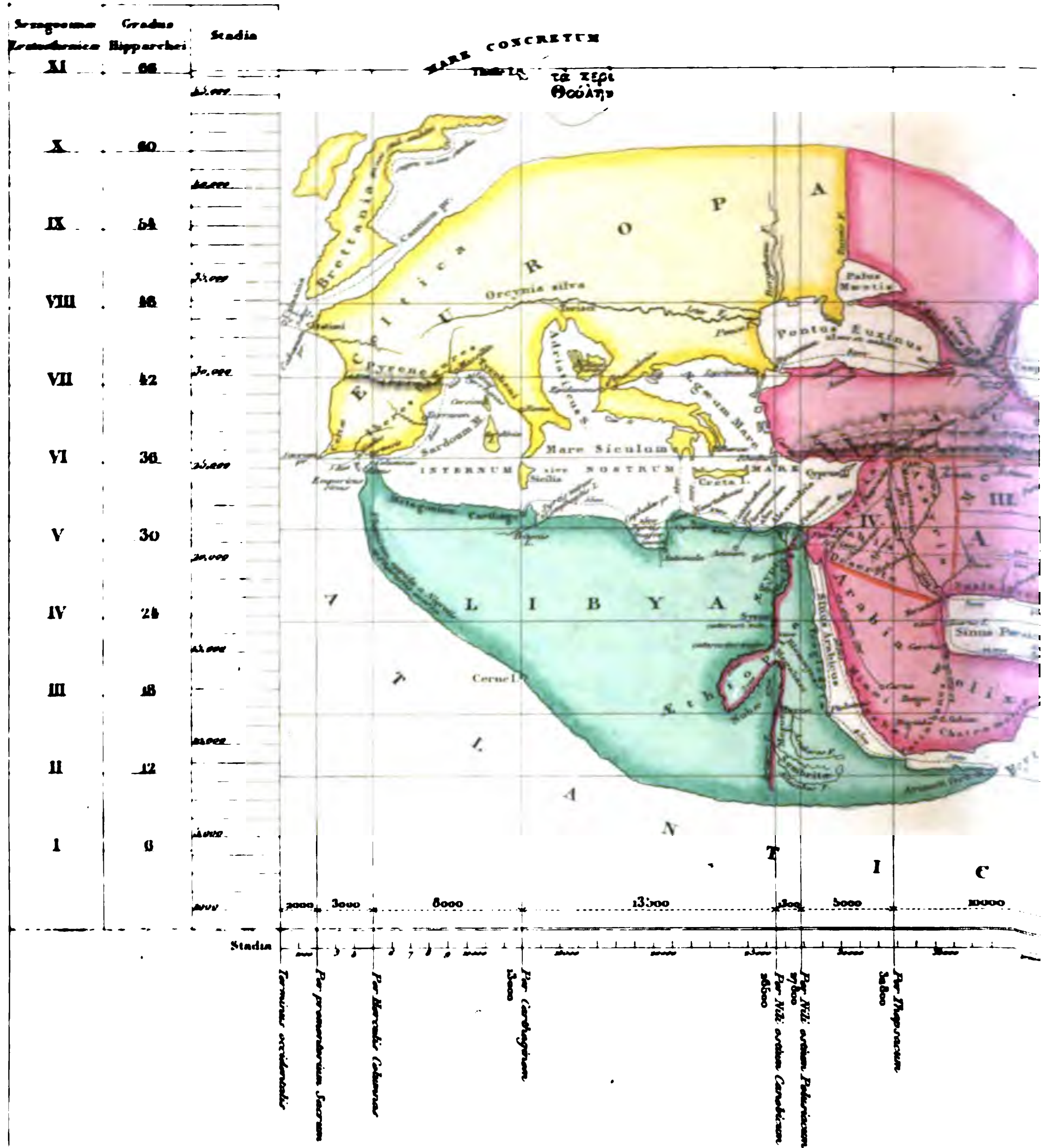
Hæc quum sponte e Strabonis verbis colligi videantur, dubitatio suborta est ex eo quod Pylus cum *Lepreo* componitur (p. 299, 6), itemque Chaa urbs *Lepreo* vicina esse dicitur (299, 13). Attamen quum Strabo p. 296, 22 Lepreum a meridie Pyli esse et a Samico 100 stadia distare dicat rectissime, idem vero (p. 299, 6. 302, 4) sibi contradicat, a Pylo Messeniæ ad Pylum Triphyliæ et *Samicum et Lepreum* eandem 400 stadiorum distantiam esse aiens : facile patet cum hoc errore manifesto cohærere etiam illud quod de Leprei et Pyli vicinitate traditur. Cum falsis istis conferre licet Ptolemæi tabulas, in quibus Lepreum a borea Minthæ montis situm est in eodem parallelo in quo sunt ostia Alphei.

Tab. XI. In Mysia Teuthraniam non regionis nomen ponere debebam, sed urbis, ut feci in tab. IX. Cf. Index nom. s. v.—Tarnen, Lydiæ urbem, quam ex Homero Strabo memorat (p. 335, 5) et schol. ad Hom. ipsas Sardes dici autumat, de conjectura cum Thybarnis, quas Diodorus vocat (14, 80), et cum hodierno *Durgudlu-kassaba* composui; quod in Ind. nom. monendum erat.

In Caria Suangela, locus situs incerti, non apparet. In Lycia Chimæræ φάραγξ in Cragi montis regione ob tabulæ angustias notari non potuit. In Galatia apud Tolistobogios alicubi ponenda sunt Blucium (*Luceium* Cic.) et Peium castella. In Syria prope Antiochiam ap. Strabonem memorantur Labotas fl. et Meleagri Charax et Trapezus collis, de quorum situ certioris nihil constat.

Tab. XII. In Armenia Syspiritin et Tigranocerta notavi tum ubi revera sita fuisse videntur, tum in iis locis quibus a Strabone assignantur. V. Index ad p. 456, 3.

ORBIS TERRARUM

ndum **ERATOSTHENEM.**

PARALLELI

Per Thulen, ubi tropicus circuli arctici vicem gerit
46300

11500

Per ostium Borysthenis
34800

5000

Per Hellespontum
29800

4350

Per Rhodum
25450

3750

Per Alexandriam
21700

5000

Per Syenen et circulum tropicum (23° 51' 20")
16700

5000

Per Meroen
11700

3400

Per Cinnamomiferam
8300

8300

ÆQUATOR

Caspium M.
Oxus F.
Sogdiana
Hyrcania
Margiana
Bactriana
Parthyæa
Aria
Arachosia
Drangiana
Gedrosia
Carmania
Ichthyophagi
ARIANA
INDIA
ASIA
II.
I.
Palibothra
Ganges F.
Tamarum pr.
Coniaci
Erythræum M.

U M M A R E

14000
16000
3000
2000

Per Caspias Pylas
38800

Per Indi ostia
56800

Per Gangis ostium
72800

Per Indiæ australe promontorium
75800

Per Taurum orientalem
77800

MERIDIANI

C. Muller del.

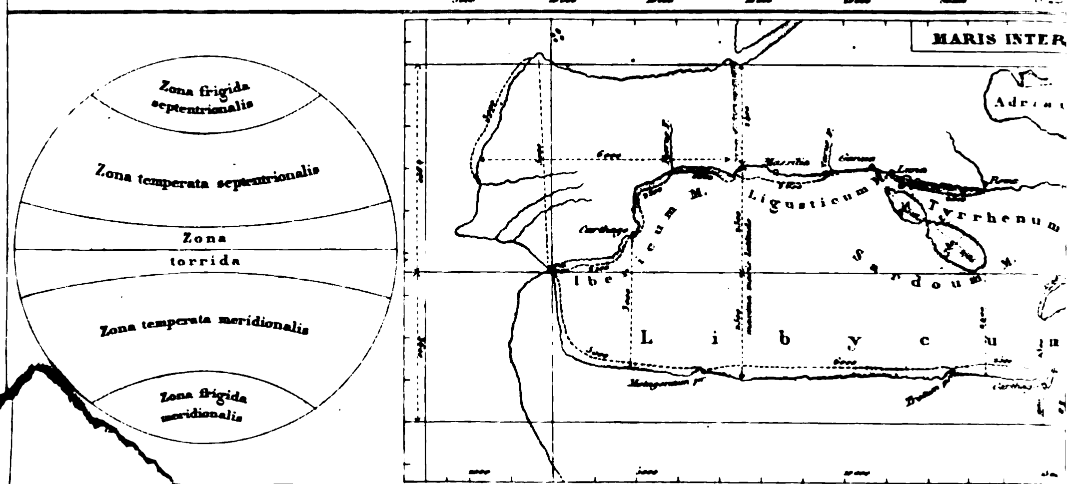
ORBIS TERRARUM

Sexagesimae Eratosthenicae	Gradus Hipparchei
X	60
IX	54
VIII	48
VII	42
VI	36
V	30
IV	24
III	18
II	12
I	6

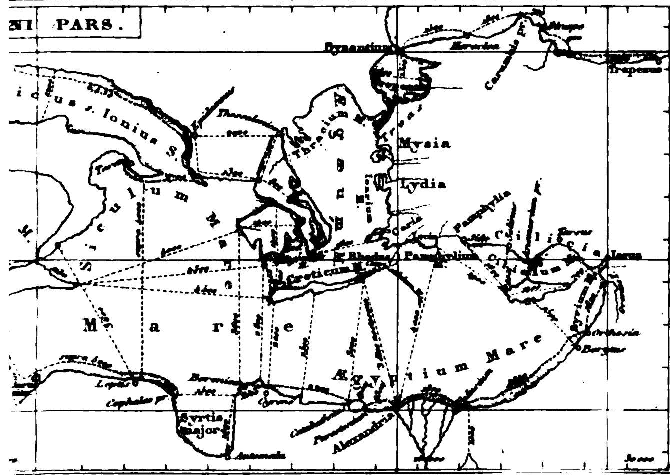
Stadia: 40000, 35000, 30000, 25000, 20000, 15000, 10000, 5000, 1000

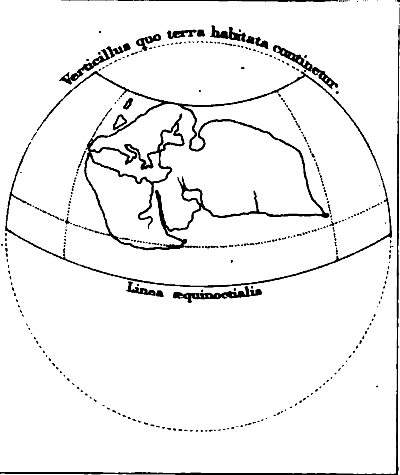
MERI
Per Herculis Columnas
Per Fretum Siculum
Per Alexandriam
Per Issum
3000 13000 8500 5000

MARE EXT
MARE vel OCEANUS
EUROPA
Pontus Euxinus
Iberia
Italia
Illyricum
Thracia
Cassiterides I.
Sacrum pr.
Corsica I.
Sardinia I.
Sicilia
Creta I.
Rhodus I.
Beatorum insulae
Mare internum
LIBYA
Arabia deserta
Æthiopes Hesperii
MARE ATLANTICUM

Secundum **STRABONEM.**

C. Müller del.

III.

HISPANIA

Gallicus Sinus

G A L L I A

Oeaso (Oiarso prope Fontarabiam) 2400 stadia inde a Tarracone

P Y R E N E M O N S

Pompelo (Pampelona)

Iacca

V A S C O N E S

I A C C E T A N I

Calagurris (Calahorra)

Osca (Huesca)

Caesar Augusta (Saragossa)

I L E R C E T E S

Ilerda (Lerida)

Celsa (Xelsa)

Bilbilis (Baubola ad Calatayud)

Segontia (Siguenza)

Segobriga

Dertosa (Tortosa)

Cartalias ?

Tarraco (Tarragona)

Oleastrum (12 mill. a Tarracone, Itin.) Strabo hunc locum inter Saguntum et Dertosam collocat.

Iberus F.

Cartalias ? Carthago vetus Ptol.

Chersonesus (Peniscola)

Saguntum (Murviedro)

Egelastae (Iniesta)

Lacus 400 stad. ambitu (Albufera de Valencia)

Sucro opp. (Cullera ?)

Setabis (S. Felipe)

Hemeroscopium, Massil. col. s. Dianium (Denia)

Artemisium s. Dianium pr. (C. S. Martin)

Planesia I. et Plumbaria I.

[Alone] Massiliens. colonia

Praeterea alia Massiliensium colonia inter Sucronem et Carthaginem sita erat.

Planesia ? (Plana et Tabarca)

Carthago Nova

Herculis I. sive Scombraria (Escombrera)

Sinus Gallicus

Pyrenae Pompeji (Summus Pyrenaeus, Itin.)

Templum Veneris Pyrenaeae

Rhode (Rosas), Massil. col.

Emporium (Ampurias), Massil. col. partim ad fluvium (Clodianum)

Vetus urbs Emporium in insula (I. de las Medas)

Veteres (Praetorium, Itin.)

Cartalias ?

Baleares sive Gymnesiae Iae duae

Pollentia (Polenza)

I. minor

I. major 600 stad. long. 200 stad. lat.

Pityussae Iae duae

Ebusus 400 stad. ambitu

Ebusus (Ivica)

Ophiussa I. (Formentera)

M A R E I B E R I C U M

M A R E L I B Y C U M

2200 stadia

HISPANIAE FIGURA ad mentem Strabonis.

Cassiteridae I.

Nerium pr.

Stadia 1000 2000 3000 4000 5000

Idubeda M.

Orospeda M.

Tagus F.

Anas F.

Baetis F.

Sacrum pr.

Gades

Carthago Nova

Parallelus per Rhodum transiens

C. Muller del.

GALLIA

BRITANNIA (PRETTANICE)

Cantium pr.

FRETUM BRITANNICUM

In insula Britanniae vicina Ceres et Proserpina coluntur (Artemidor.)

Cassiterides Ins.

Itium

MORINI

ATREBATES

AMBIANI

CALETI

BELLOVACI

SUESSIONES

Sequana F.

LEXOVII

Uxisama I.

Gabaeum pr.

OSISMII

VENETI

NAMNITES

Belgica sec. Strabonem usque ad Ligerim pertinet (Belgae in quindecim gentes dividuntur)

Lutetia

PARISII

MELDI

CARNUTES

Genabum

SENONES

Duorum corvorum portus ad ostia Ligeris

Samnitarum mulierum Ins.

Corbilo

Liger F.

PICTONES

BITURIGES CUBI

Gentes Gallicae ab Augusto Aquitaniae adscriptae

LEMOVICES

AEDUI

Nemossus

Mediolanum

Garumna

SANTONES

BITURIGES UBISCI (VIVISCI)

PETROCORII

Burdigala

ARVERNI

CADURCI

NITIOBRIGES

GABALI

RUTENI

AQUITANI

origines Ibericae, quorum gentes sunt supra viginti

AUSCII

TARBELLI

GALLICUS SINUS

VOLCAE TECTOSAGES

Tolosa

CONVENAE

Lugdunum Convenarum

Aquae Onesiae

PYRENE

MINOR SINUS

Nemausus

Strabo ed. Didot.

HISPANIA

GALLIA

Gallicus Sinus

Oeaso (Oiarso prope Fontarabiam) 2400 stadia inde a Tarracone

PYRENE MONS

Pompelo (Pampeluna)

VASCONES

Calagurris (Calahorra)

IACCETANI

Iacca

Osca (Huesca)

ILERGETES

Caesar Augusta (Saragossa)

Ilerda (Lerida)

Celsa (Jelsa)

Bilbilis (Baubola ad Calatayud)

Segontia (Siguenza) Strabone ad Durium ponitur.

Sinus Gallicus

Trophaea Pompeji (Summum Pyrenaeum, Itin.)

Templum Veneris Pyrenaeae

Rhode (Rosas) Massil. col.

Emporium (Ampurias) Massil. col. portus ad fluvium (Clodianum)

Vetus urbs Emporium in insula (I. de las Medas)

LARTOLAEETAE

LEETANI

Veteres (Praetorium, Itin.)

Cartalias ?

TARRACO (Tarragona)

Oleastrum (in mill. a Tarracone Itin.) Strabo hunc locum inter Saguntum et Dertosam collocat.

Dertosa (Tortosa)

Iberus F.

Cartalias ?

Carthago vetus (Ptol.)

Chersonesus (Peniscola)

Segobriga

BALEARES sive GYMNESIAE Ins. duae

Pollentia (Polenza)

Palma

I. minor

I. major 600 stad. long. 200 stad. lat.

Saguntum (Murviedro)

Egelasta (Iniesta)

Lacus 400 stad. ambitu (Albufera de Valencia)

Sucro opp. (Cullera ?)

PITYUSSAE Ins. duae

Ebusus 400 stad. ambitu

Ebusus (Iviza)

Ophiussa I. (Formentera)

Setabis (S. Felipe)

Hemeroscopium, Massil. col. s. Dianium (Denia)

Artemisium s. Dianium pr. (C. S. Martin)

Planesia I. et Plumbaria I.

[Alone] Massiliens. colonia

Praeterea aliae Massiliensium coloniae inter Sucronem et Carthaginem sitae erant.

Planesia ? (Plana et Tabarca)

Argentarius M.

CARTHAGO NOVA

lacus

Herculis I. sive Scombraria (Escombrera)

Baria, Phoenicum col.

2200 stadia

3000 stad. in Maurusiorum Metagonium

MARE HISPANICUM

MARE LIBYCUM

Casseritides I.

Stadia 1000 2000 3000 4000 5000

Nerium pr.

3000

5000

supra 6000

6000

Tagus F.

Anas F.

Baetis F.

Sacrum pr.

Gades

Carthago Nova

2200

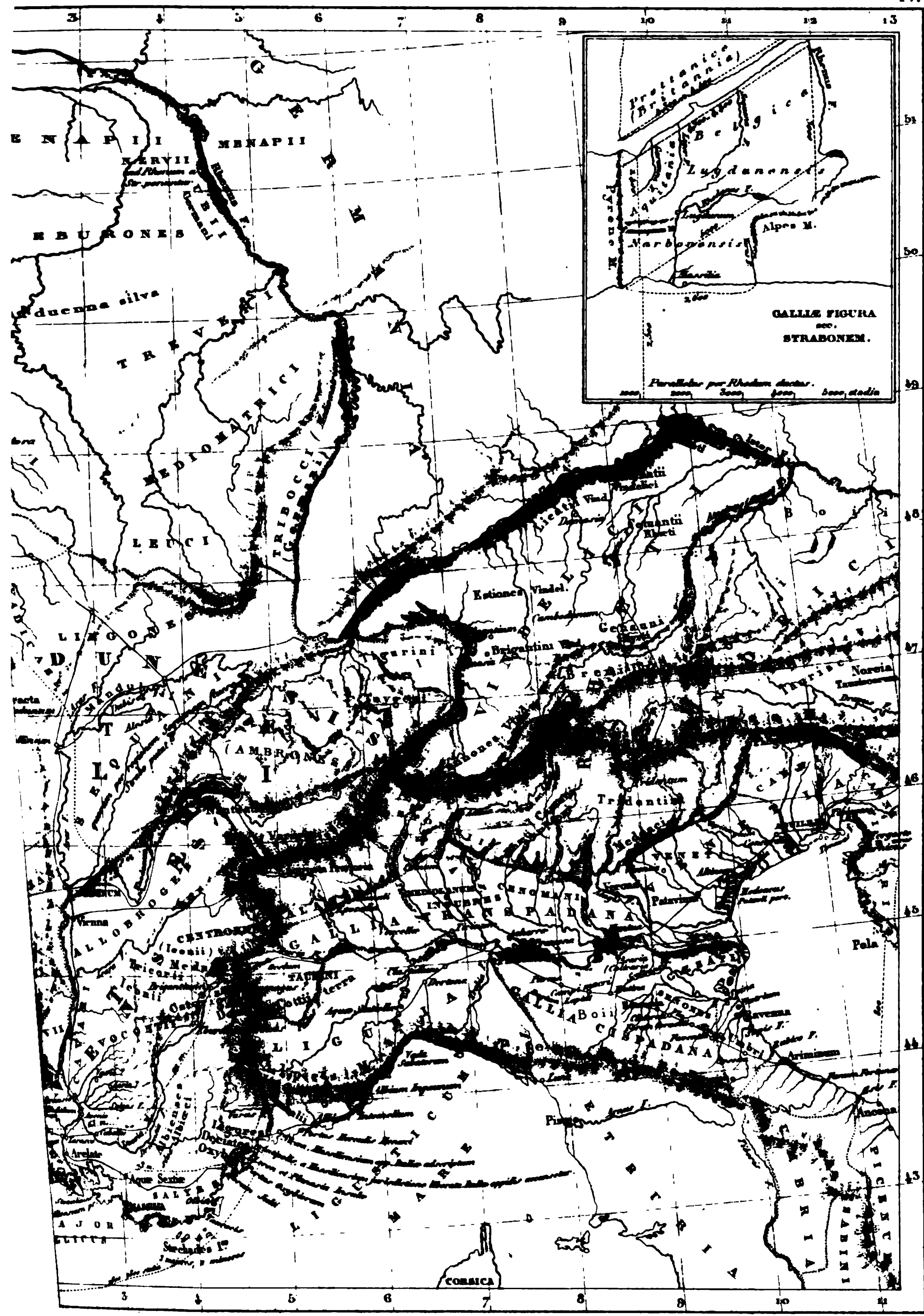
Parallelus per Rhodum transiens

HISPANIAE FIGURA ad mentem Strabonis.

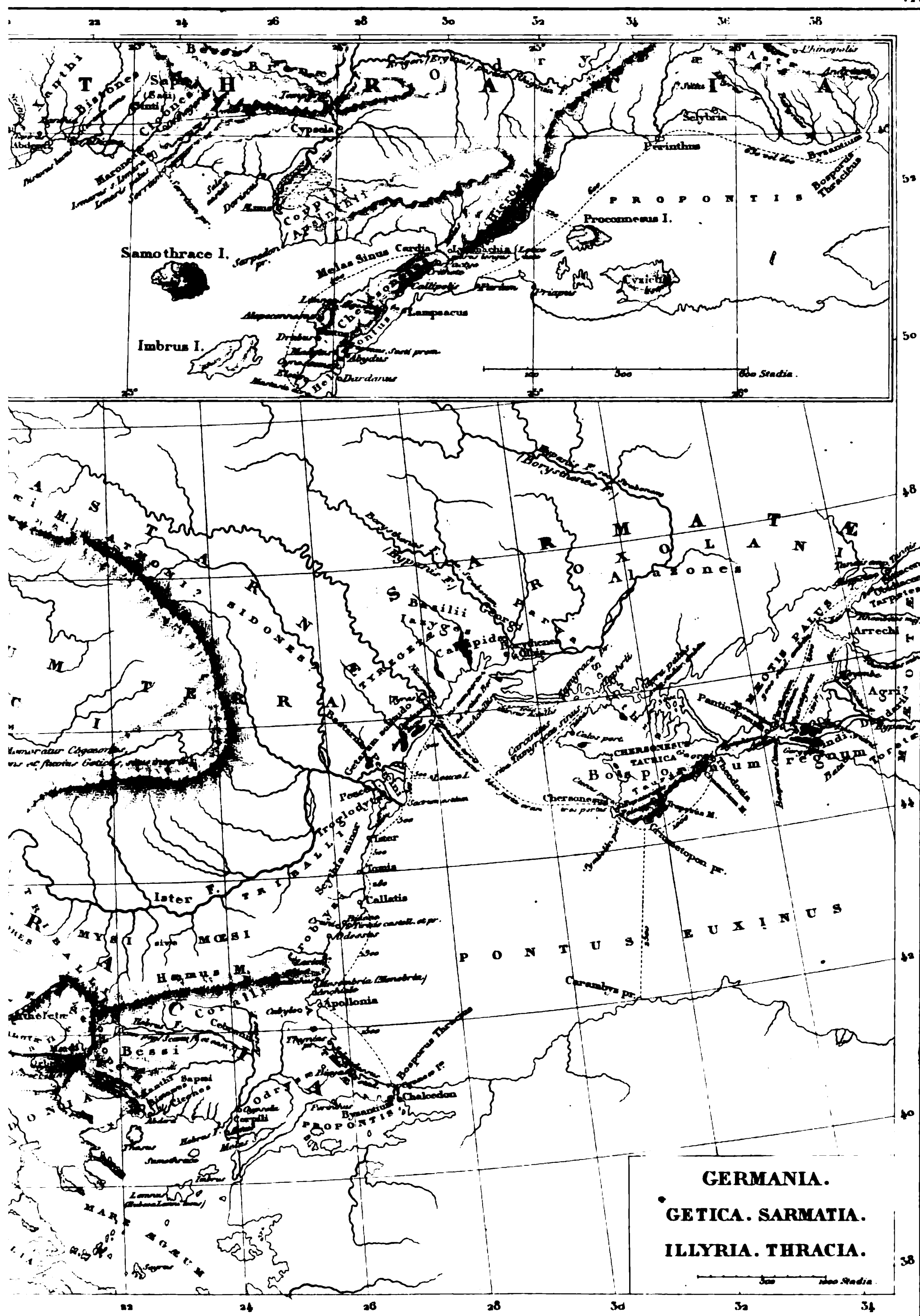
Strabo ed. Didot.

GALLIÆ FIGURA
sec.
STRABONEM.
Alpes M.
MENAPII
NERVII
EBURONES
TREVERI
MEDIOMATRICI
LEUCI
TRIBOCCI
LINGONES
ALLOBROGES
CENTRONES
TAURINI
LIGURES
GALLIA TRANSPADANA
GALLIA CISPADANA
Vienna
Arelate
Aquæ Sextiæ
Tridentini
Patavium
Pola
Ariminum
Ancona
Pisæ
CORSICA
Estiones Vindel.
Genauni
Brigantini
Noreia
Boii

E. Muller del.

Strabo ed. Didot.

T H R A C I A
Cypsela
Selybria
Perinthus
Byzantium
Bosporus Thracius
P R O P O N T I S
Proconnesus I.
Samothrace I.
Imbrus I.
Melas Sinus
Cardia
Lysimachia
Chersonesus
Lampsacus
Abydus
Dardanus
Cyzicus
Priapus
Parium
500 Stadia
S A R M A T Æ
R O X O L A N I
Alazones
Basilii
Iazyges
Carpidae
Ister F.
Apollonia
Tomis
Callatis
Istropolis
Mesembria
Anchialus
Pontus Euxinus
Carambys pr.
Chersonesus
Criumetopon pr.
Panticapaeum
Bosporanum regnum
Maeotis Palus
Tarpetes
Arrechi
Agri
Mysi sive Moesi
Haemus M.
Bessi
Odrysae
Chalcedon
Byzantium
Propontis
Mare Aegaeum
GERMANIA.
GETICA. SARMATIA.
ILLYRIA. THRACIA.
1000 Stadia

C. Müller del.

HELLAS.
PELOPONNESUS.

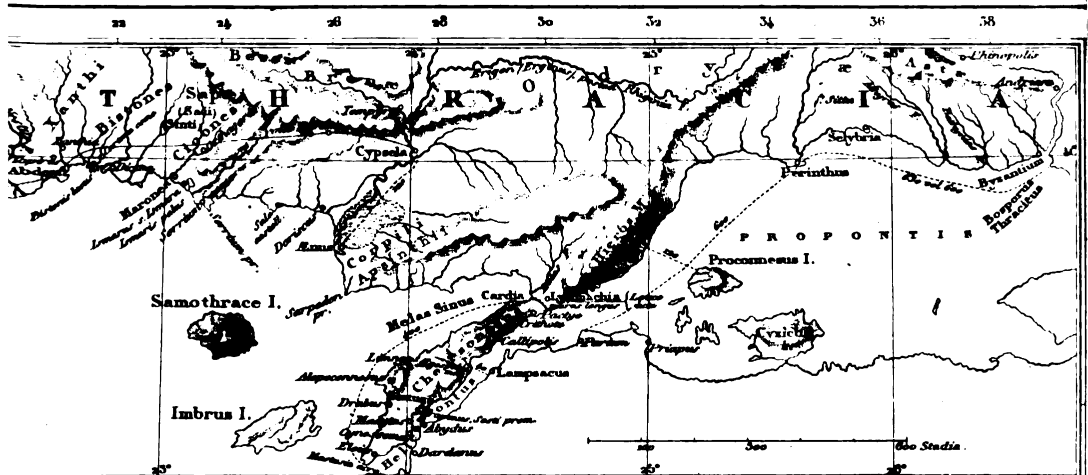
100 200 Stadia

18 19 20

39 38 37

Pandosia · Molossi · Cassopæi · Ambracia · Nicopolis · Ambracicus Sinus · Argos · Actium · Anactorium · Leucas · LEUCAS I. · Leucatas pr. · Ithaca I. · Neriton · CEPHALLENIA (SAME, SAMUS I.) · Echinades · Thessalia · Pharsalus · Dolopes · Phthiotis · Pagaseticus Sinus · Ætolia · Vetus Ætolia · Thermum · Ophienses · Amphissa · LOCRI OZOLÆ · Crisæus Sinus · Patræ · Araxus pr. · Dyme · Ægium · Helice · Ægæ · Ægira · Pellene · Pharæ · Tritæa · Elis · Chelonatas pr. · ZACYNTHUS I. · Zacynthus · Olympia · Ichthys pr. · Alpheus · Lepreum · Pylus · Cyparissia · Strophades I[s] · Arcadia · Orchomenus · Mantinea · Tegea · Megalopolis · Messenia · Prote ins. · Pylus ad Coryphasium · Sphagia s. Sphacteria I. · Methone · Asine · Acritas pr. · Sparta · Gythium · Thyrides pr. · Tænarum pr. · Onugnathus pr. · Laconicus Sinus · Argolicus Sinus · Corinthiacus Sinus · Cythera I. · Mare Siculum · Mare Ionium

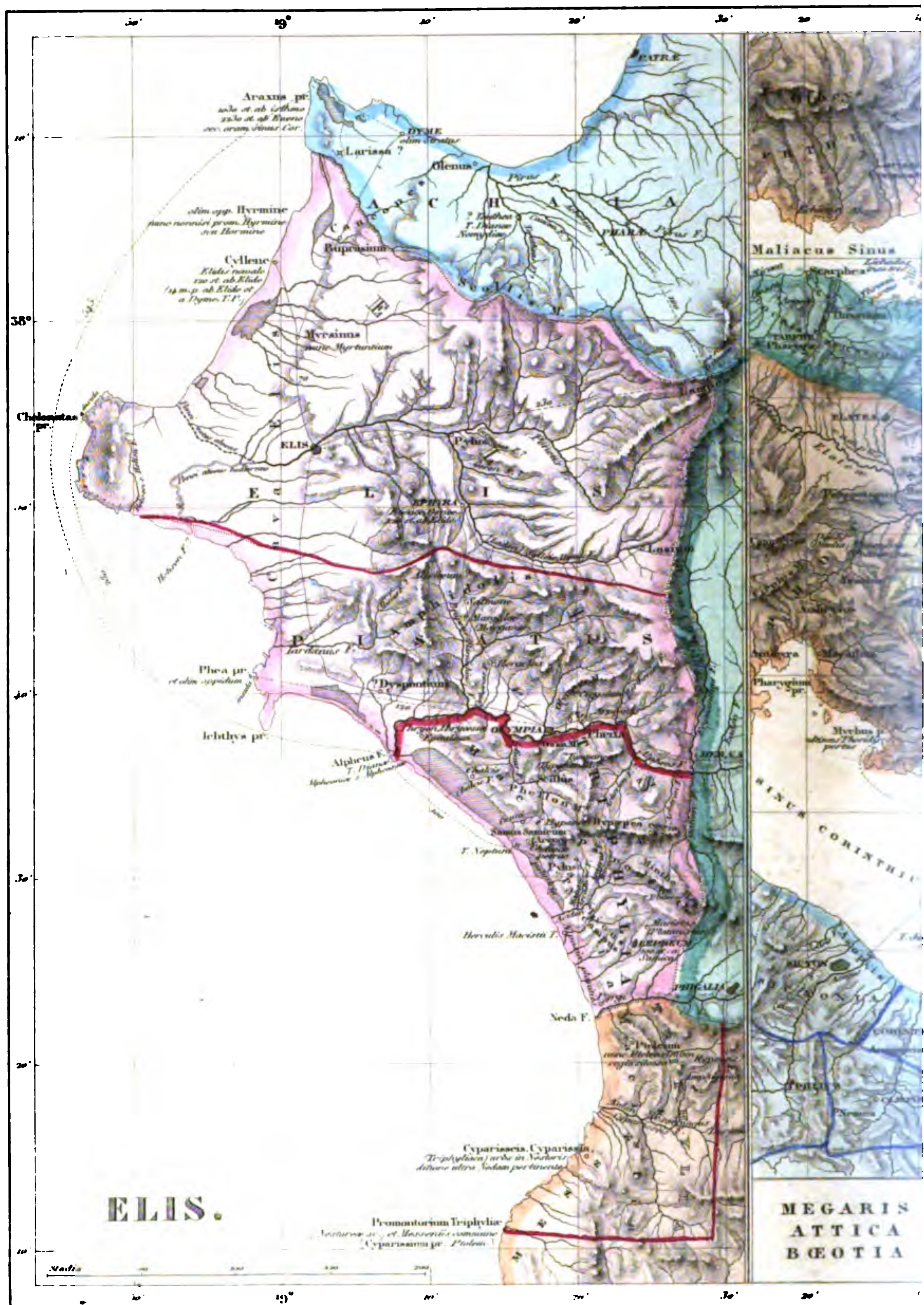
Strabo ed. Didot.

GERMANIA.
GETICA. SARMATIA.
ILLYRIA. THRACIA.

300 1000 Stadia

C. Müller del.

ELIS.
MEGARIS
ATTICA
BŒOTIA
Araxus pr.
Cyllene
Cyparissia. Cyparissia.
Promontorium Triphyliae
Neda F.
Ichthys pr.
Phea pr.
Alpheus F.
Maliacus Sinus
SINUS CORINTHI

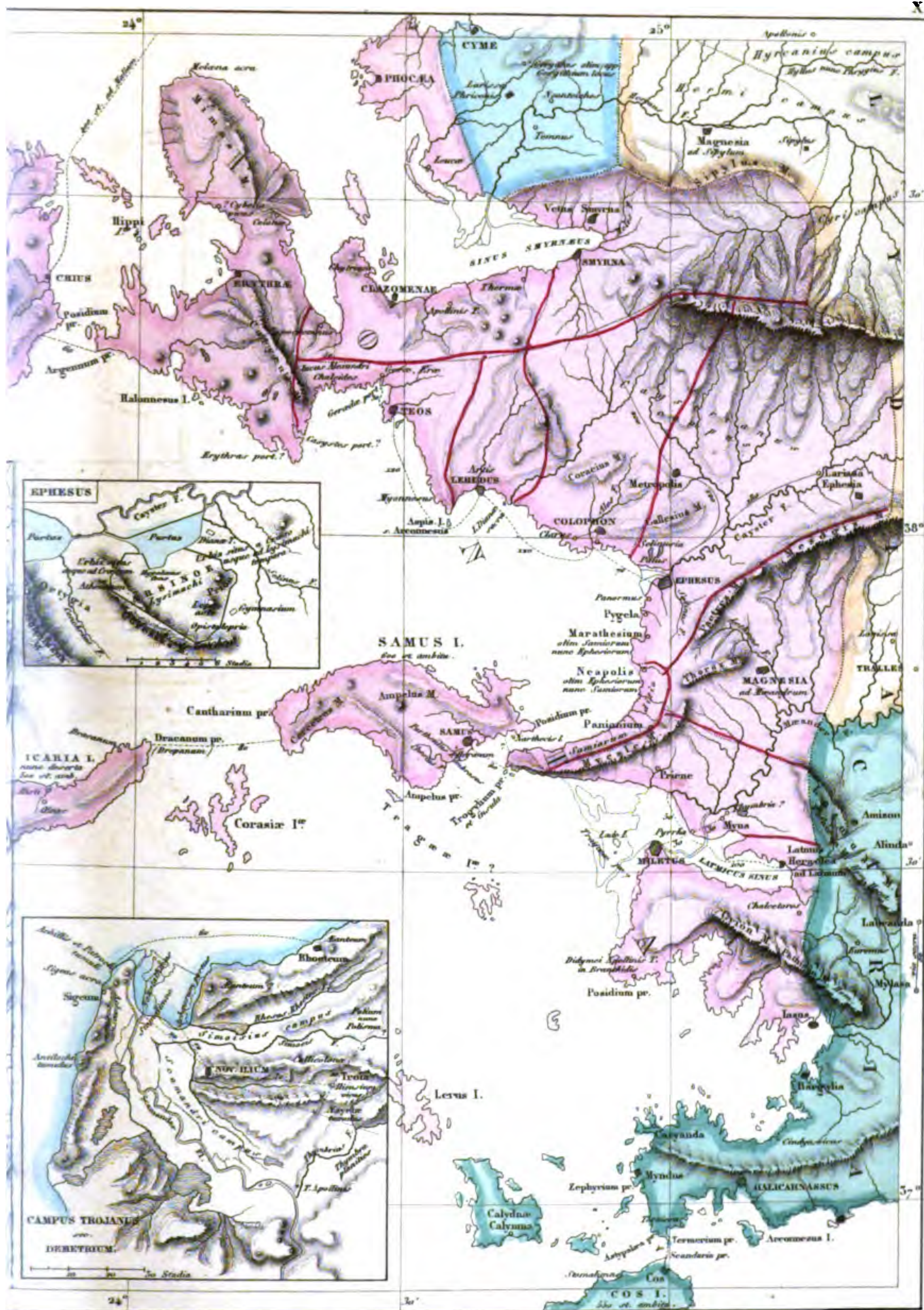
ÆOLIS
ET
IONIA.

MELAS SINUS
CARDIA
LYSIMACHIA
Pactye
PARIUM
LAMPSACUS
Alopeconnesus
Imbrus
IMBRUS I.
ABYDUS
Madytus
Hellespontus
Sigeum
Calydnæ F.
TENEDUS I.
Neandria
ALEXANDRIA TROAS
Larissa
Hamaxitus
Lectum pr.
Assus
Gargara
Antandrus
ADRAMYTTIUM
Lampsacus
CHIUS I.
IDÆUS
Hecatonnesi
METHYMNA
Antissa
Eressus
Pyrrha
MYTILENE
LESBUS I.
Attea
Atalia
ATARNEUS
Cane pr.
Pitane
Elæa
PERGAMUM
Teuthrania
Gryneum
MYRINA
CYME
Elæussa I.
LYDI
MYSIA
Stadia

23° 30'
24°
30'
25°
40°
39°

Strabo ed. Didot.

X.

C. Müller del.

CŒLESYRIA.

LIBANI SITUS sec. STRABONEM.

Libanus M.
Heliopolis
Byblus
Sidon
Damascus
Antilibanus M.

Stadia 100 200 300 400

Orthosia
Tripolis
Theu prosopon
Botrys
Byblus
Berytus
Sidon
Tyrus
Palætyrus
Ace, Ptolemais
Chalcis
Damascus
Tarichea
Gadara
Scythopolis
Samaria, Sebaste
Iope
Iamnia
Azotus
Gadara
Ascalon
Gaza
Raphia
Hierosolyma
Hiericus
Philadelphia
Asphaltitis Palus

A PELUSIO AD ORTHOSIAM PERTINENS

P O N T U S
E U X I N U

CAPPADOCIA
Samosata
Edessa
Seleucia
Carrhæ
Thapsacus
Nicephorium

A R A

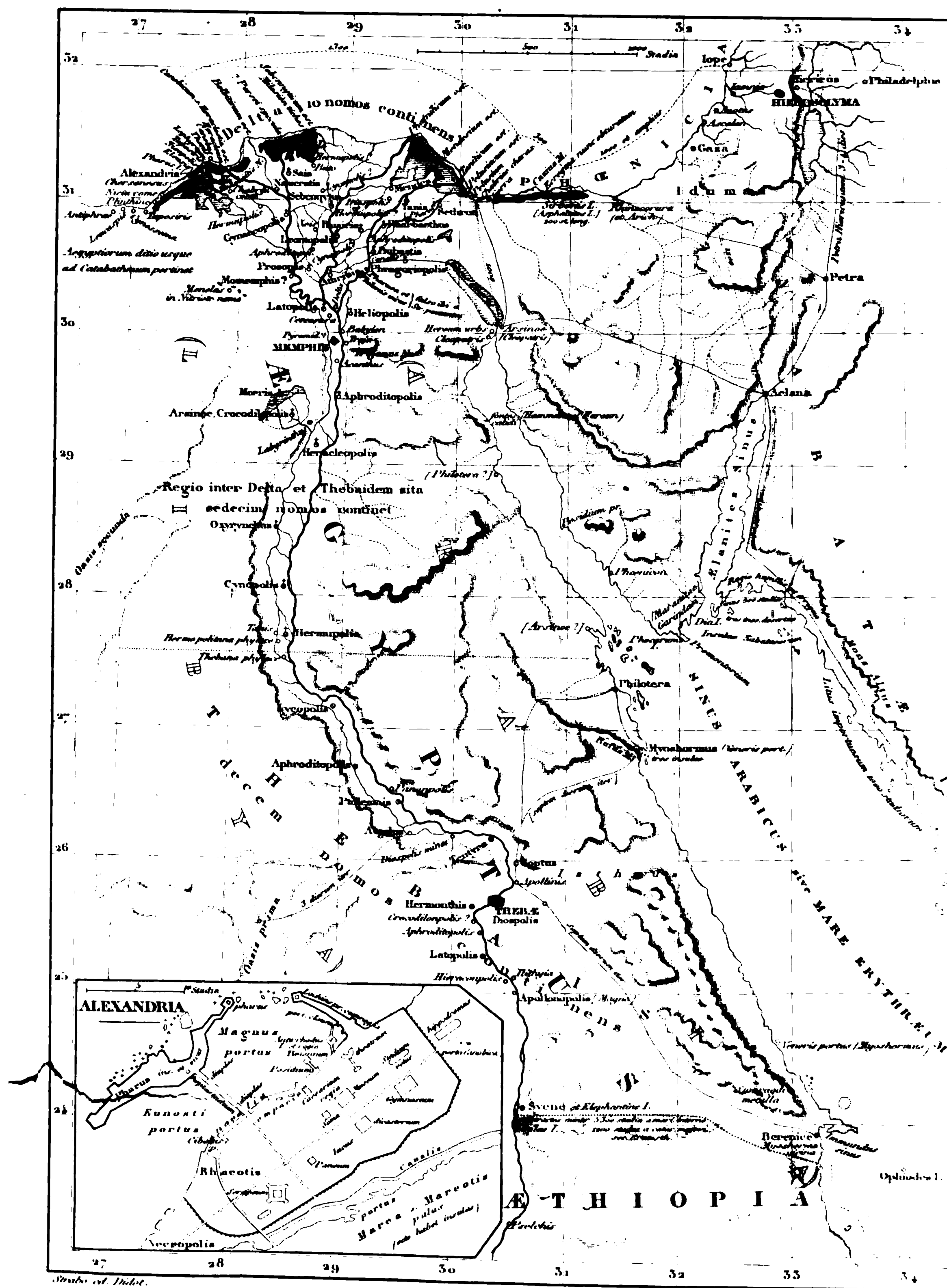
ARMENIA
ET
ADJACENTES REGIONES

Strabo ed. Didot.

SINUS MALIACUS
Spercheus F.
Anticyra
Dyras F.
Œneadæ ?
Melas F.
Trachis
HERACLEA
Asopus F.
Parasopii
Tichius
Rhoduntia
Callidromus M.
Pylaicus sinus
Nicæa
Posidium pr.
HISTIÆA (Oreus)
Orobiæ
Cynus
Sinus Opuntius
Opus
Halæ (Halus)
Aspledon
Larymna superior
ANTHEDON
ORCHOMENUS
COPÆ
COPAIS
LEBADEA
Coronea
HALIARTUS
Onchestus
THEBÆ
THESPIA
PLATÆÆ
CHALCIS
Lelantus campus
Eretria
Tamynæ
Delium
Oropus
Rhamnus
Aulis
Eleutheræ
Parnes M.
Decelea
Phyle
Marathon
Probalinthus
Pythium
Eleusis
Epacria
ALCYONIUM MARE
Olmiæ pr.
Ægosthenæ
Œnoe
MEGARA
Minoa pr.
SALAMIS
Vetus Salamis
Crommyon
Cenchreæ
Lechæum
Halæ Araphenides
Brauron
Cytherus
Prasiæ
Myrrhinus
Exone
Halæ Æxonides
Anagyrus
Zoster pr.
Lamptra
Ægilia
Sphettus
Anaphlystus
Thoricus
SINUS SARONICUS sive SALAMINIUS
ÆGINA
Ægina
Phabra I.
Astypalæa pr.
Eleussa I.
Patrocli Charax
Sunium pr.
Helene (Cranae)
METHANA PENINSULA
EPIDAURUS
21°
38°
39°

C. Müller del.

ALEXANDRIA
Alexandria
MEMPHIS
Heliopolis
Aphroditopolis
Heracleopolis
Regio inter Delta et Thebaidem sita
sedecim nomos continet
Oxyrynchus
Cynopolis
Hermupolis
Lycopolis
Aphroditopolis
Hermonthis
THEBÆ
Diospolis
Latopolis
Apollonopolis
Coptus
Philotera
Myoshormus
Berenice
Petra
Aelana
Gaza
HIEROSOLYMA
Philadelphia
ÆTHIOPIA
Rhacotis
Necropolis
10 nomos continens
SINUS ARABICUS sive MARE ERYTHRÆUM
27
28
29
30
31
32
33
34
Strabo ed. Didot.

LIBYÆ

PARS SEPTENTRIONALIS.

Stadia.

Carthago Nova

Malaca

Gades

Fretum Herculeum

Septem Fratres

Abila m.

(C. Spartel) Cotes pr.

Herculis antrum

(Azila) Zelia

Lixus

Sinus Emporicus

M A U R U S I I

Metagonium pr.

Supra Getulos habitant

G

Ab oceano ad Garamantes

G A

T

Carthagine ad Cephalas supra 5000 stadia

Meninx I.

Lotophagorum I.

Zuchis

Leptis, Neapolis (Lebda)

Cinyphus F.

Cephalæ pr.

L I B Y P H Œ N I C E S

Aspis

S Y R T I S M A J O R

Borium pr.

Pseudopenias pr.

Berenice

Euphrantas turris

Charax

G Æ T U L O R U M P A R S

Philænorum aræ

Automala

P S Y L L I

N A S A M O N E S

G A R A M A N T E S

(Oasæ Marmaricæ)

Quindecim dierum

Strabo ed. Didot.

EUXINUS

Sinope

Phasis F.

a Fano Chalcedonio 3000 stad.

Pompejopolis

Heracleum pr.

Iasonium pr.

Pharnacia

Trapezus

Gazelonitis

Themiscyra

Sidene

Tibareni

Mosyni

Chaldaei

Chalybes

Macrones

Byzeres

Sanni

Gangra

Amasia

Megalopolis

Comana

Zela

Ximene

Zelitis

Babanomus

Phazemonitis

Lycus F.

PONTICA

CAPPADOCIA

Culupene

Camisa

Halys F.

Nicopolis

ARMENIA MINOR

Derxene

Acilisene

Syspiritis

Moschici M.

Chammanene

Saravene

Morimene

Comana

Laviansene

Mazaca, Eusebia

CAPPADOCIA

Cilicia

Bagadania

Tyanitis

Tyana

Cybistra

Melitene

ARMENIA MAGNA

CATAONIA

Tigranocerta

Tigris F.

COMMAGENE

Samosata

Amanus M.

Seleucia

MESOPOTAMIA

Alexandria

Myriandrus

Issicus Sinus

MARE

Seleucia in Pieria

Antiochia

Beroea

Orontes F.

Chalcidice

Europus

Nicephorium

Thapsacus

PARAPOTAMIA

Apamea

Laodicea

Gabala

Paltus

Balanea

Aradus I.

Emesa

Emeseni

Orthosia

Tripolis

Laodicea ad Libanum

Byblus

Berytus

Heliopolis

ARABES SCENITAE

Rhambaei

ARABIA

Cyprus

Salamis

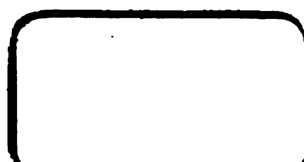
Cilides I.

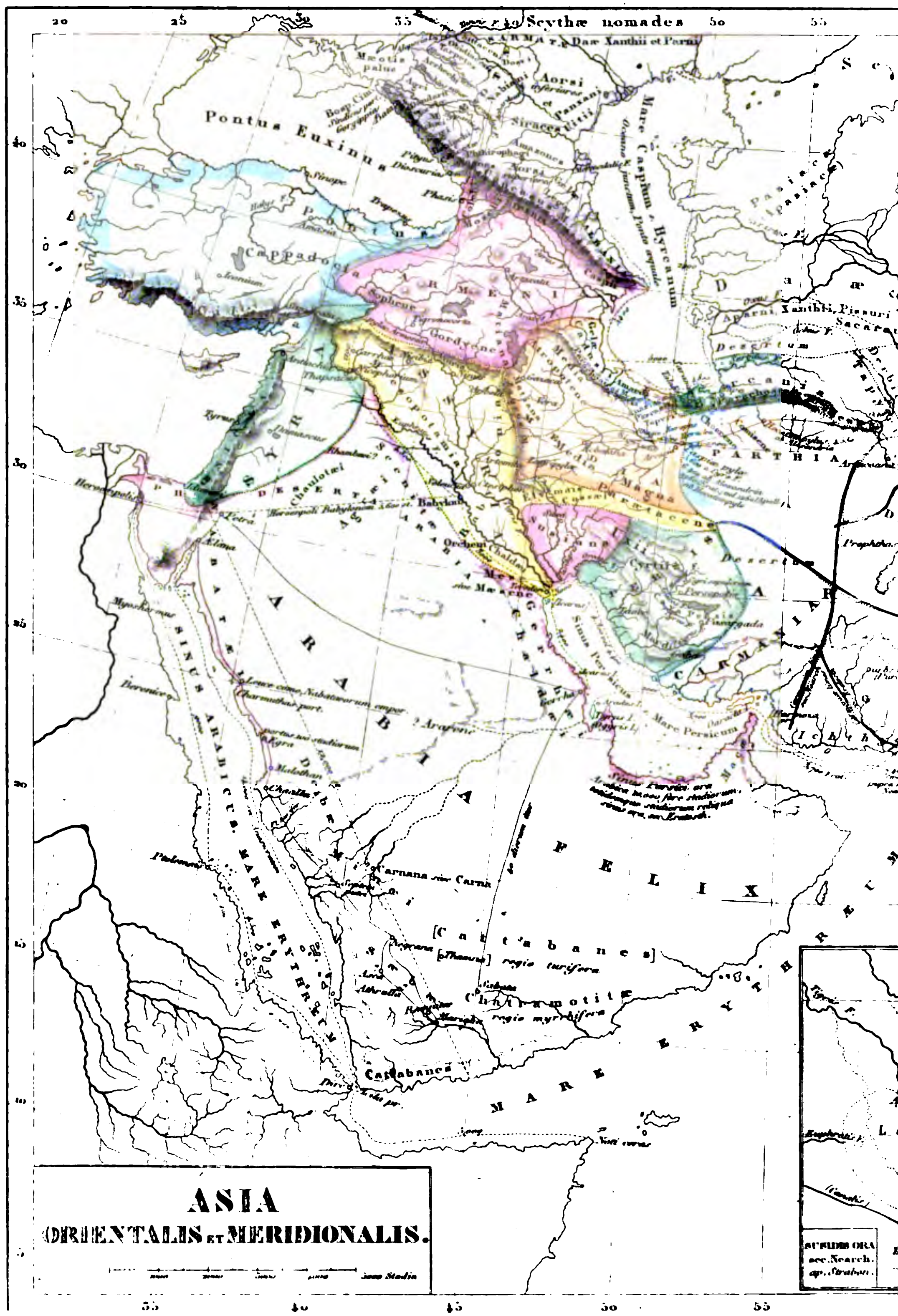
C. Muller del.

H M

1946

Scythæ nomades
Daæ Xanthii et Parni
Mæotis palus
Aorsi
Siraces
Pontus Euxinus
Mare Caspium s. Hyrcanum
Sinope
Cappadocia
Sophene
Gordyene
Armenia
Parthia
Babylon
Petra
Arabia
Felix
Media
Persis
Carmania
Mare Persicum
Berenice
Sinus Arabicus
Mare Erythræum
Carnana sive Carna
Cattabanes
regio turifera
Chatramotitæ
regio myrrhifera
Mariaba
Mare Erythræum
ASIA
ORIENTALIS ET MERIDIONALIS.
Stadia
SUSIDIS ORA
sec. Nearch.
ap. Strabon.

Massagetæ
Sogdiana
Margiana
Bactriana
Aria
Arachosia
Gedrosia
Paropamisus M.
Imaus M.
Serica
India
Palimbothra
Patalene
Barygaza
Coliaci
Taprobane I.
Mare Orientale
Gandaræ
Hippasii
Massieni
Gangis uno ostio exit.
Susa
Seleucia
Hedyphon f.
Susis
Persis
Carmania
Arabia
Icarus
Gerrha
Harmozia
SINUS PERSICI FIGURA
sec. Eratosthenem.
65
70
75
80
85
90
95
100
40
35
30
25
20
15
10
5

10 nomos continens

Alexandria
Sais
Naucratis
Sebennytus
Mendes
Tanis
Sethron
Bubastis
Heliopolis
Latopolis
Babylon
MEMPHIS
Aphroditopolis
Arsinoe, Crocodilopolis
Moeris
Heracleopolis
Aegyptiorum ditio usque ad Catabathmum pertinet
Momemphis?
Regio inter Delta et Thebaidem sita sedecim nomos continet
Oxyrynchus
Cynopolis
Hermopolis
Hermopolitana phylace
Thebana phylace
Lycopolis
Aphroditopolis
Panopolis
Ptolemais
Abydus
Diospolis minor
Tentyra
Coptus
Hermonthis
THEBÆ
Diospolis
Latopolis
Hieraconpolis
Apollinopolis
Syene
Elephantine I.
Thebais decem nomos
Oasis prima
Oasis secunda
ÆTHIOPIA
Berenice
Ophiodes I.
Myoshormus (Veneris port.)
Philotera
SINUS ARABICUS sive MARE ERYTHRÆUM
Elaniticus sinus
Aelana
Petra
Gaza
Idumæa
Iope
HIEROSOLYMA
Philadelphia
Hierichus
Arsinoe (Cleopatris)
Heroum urbs
Rhinocorura
ALEXANDRIA
Magnus portus
Eunosti portus
Pharus
Rhacotis
Necropolis
Marea s. Mareotis palus
27 28 29 30 31 32 33 34

Strabo ed. Didot.

ÆGYPTUS ÆTHIOPIA

Hoc signo notantur urbes quae nomis Aegypti apud Strabonem memoratis nomen dederunt.

Stadia

ÆGYPTUS

Elephantine

Syene

Berenice

Immundus sinus

Ophiodes I. (Sebarget)

Charmuthas port. (i.e. Sherm Mud ad Ras Abou Mad)

Leuce come (Hauara)

Litus arenosum

Litus asperum

SINUS ARABICUS

ARABIA

Cataractes major

Premnis

Napata

Meroe

MEROE INSULA

3000 stad. lata, 3000 st. longa ut fertur

Sotiras portus

Isidis I.

Ptolemais

A Meroe ad mare ... iter (Artemidor)

MARE ERYTHRAEUM

Saba

Rhizophagi sive Helei

Spermatophagi

Agriophagi

Struthophagi

Elephantophagi

Endera

Creophagi

Berenice

Pythangeli

Dire pr. et opp.

Psebo lacus

Myrrhi fera regio

Aegyptiorum exulum (Sembritarum) insula

Astaboras Fl.

Cinnamomi fera regio

Dire pr.

Lichae venatio elephantum.

lacus aquae amarae

lacus aquae dulcis

Myrrhi fera regio

Leontis specula?

Pytholai pr.

Pytholai portus?

Elephantum portus

Elephas mons

Noti cornu pr.

Pseudocassiae et thuris regio

Isidis potamia

Nili potamia

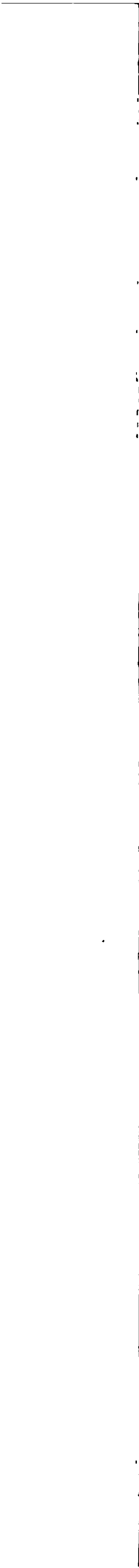
Thuri fera regio

AROMATIFERA REGIO

28 · 30 · 32 · 34 · 36 · 38 · 40 · 42

38 · 40 · 42 · 44 · 46 · 47 · 48

C. Muller del.

LIBYÆ

PARS SEPTENTRIONALIS.

Stadia

100 500 1000 1500 2000

Carthago Nova

Malaca

Gades

6000 stadia

3000

Fretum Herculeum

Septem Fratres

Abila m.

(C. Spartel) Cotes pr.

Herculis antrum

(Azila) Zelis

(el Arisch) Lixus

Metagonium pr.

5000

1000

Siga

Sinus Emporicus

MAURUSII sive MAURI

M A S

Æ

T

G

G

A

Ab oceano ad Garamantas ... iter.

Supra Gætulos habitant

Carthagine ad Cephalas supra 5000 stadia

Meninx I.

(Dschirbi I.)

Lotophagorum I.

Zuchis (Biban)

Zuchis Lacus

Abrotonum

(Tripoli vecchio)

Leptis, Neapolis (Lebda)

Cinyphus F.

Cephalæ pr. (Cap Mesrata)

2,500 (3900 codd.)

Pseudopenias pr.

(Bengazi) Berenice

Borium pr.

L I B Y P H Œ N I C E S

S Y R T I S M A J O R

Aspis

Euphranta turris

Charax

GÆTULORUM PARS

Philænorum aræ

castell. Automala

G A R A M A N T E S

(Oase Maradeh)

Quindecim dierum

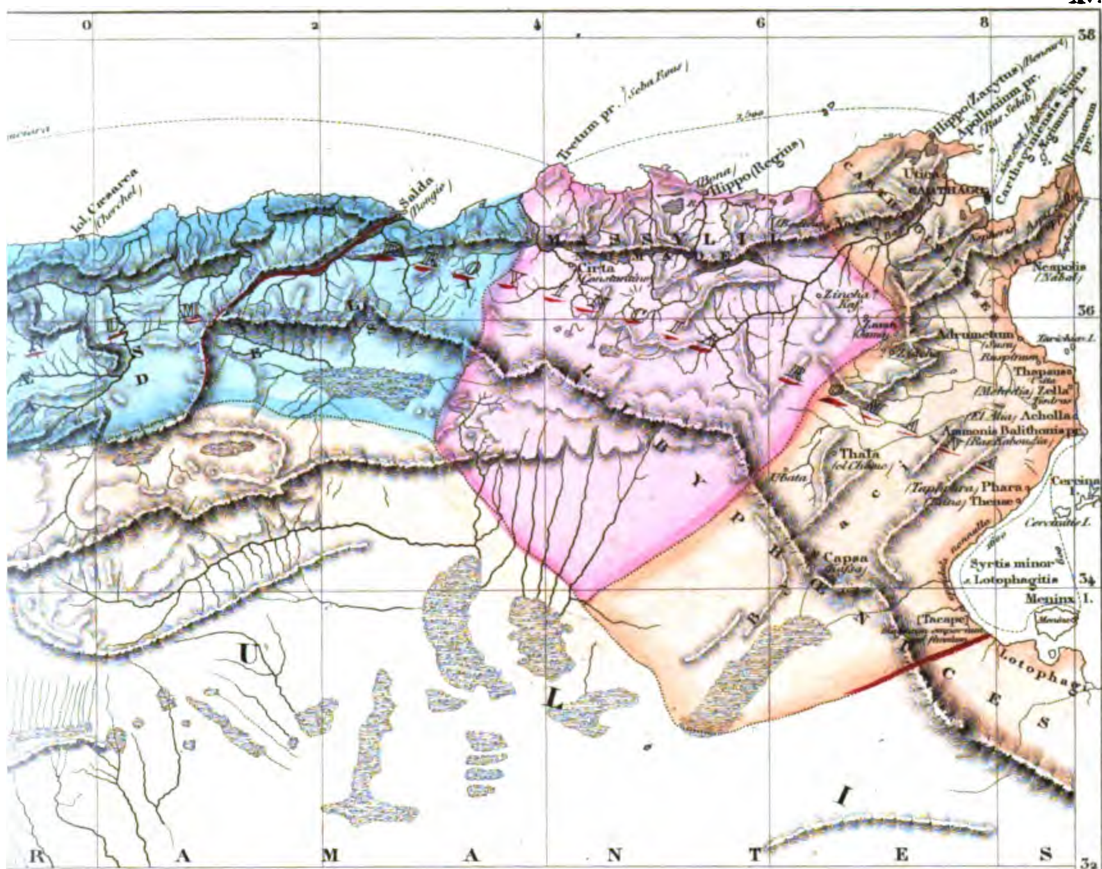
38 36 34 32 30

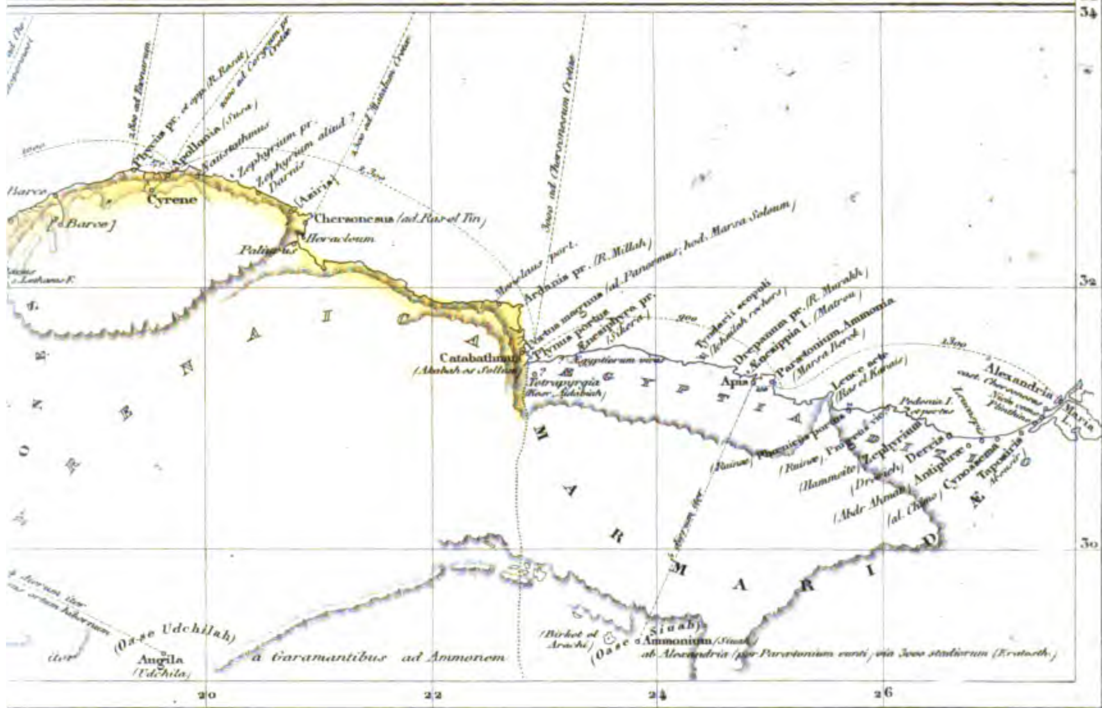
10 8 6 4 2

10 12 14 16 18

Strabo ed. Didot.

XV.

C. Muller del.

H M

H M

